

		*

HISTOIRE NATURELLE

DES

ILES CANARIES,

PAT

MM. P. BARKER-WEBB ET SABIN BERTHELOT,

Membres de plusieurs Académies et Sociétés savantes;

OUVRAGE PUBLIÉ SOUS LES AUSPICES

De M. le Ministre de l'Instruction Publique.

TOME TROISIÈME.

Deuxième partie

PHYTOGRAPHIA CANARIENSIS.
SECTIO II.

PARIS,

BUREAUX: RUE PAVÉE-SAINT-ANDRÉ-DES-ARTS, 47.

MDCCCXXXVI-L.

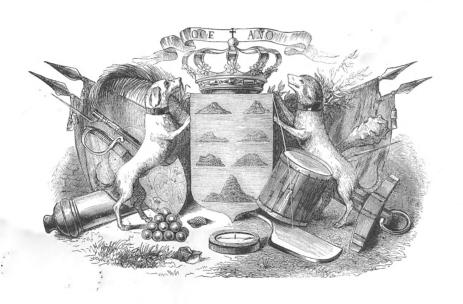

18,468 W36

HISTOIRE NATURELLE

DES

ILES CANARIES.

PARIS. — TYPOGRAPHIE PLON FRÈRES, Rue de Vaugirard, 36.

PHYTOGRAPHIA CANARIENSIS.

CUCURBITACEÆ. Juss.

BRYONIA. LINN.

Flores monœci, vel diœci. Masc. Calyx campanulatus, 5-fidus. Pe-TALA 5, calyci inserta. Stamina 5, imæ corollæ inserta, quorum 4 in adelphias binas petalis oppositas conjuncta, 1 liberum petalis alternum, rariùs 5 libera, et tùm omnia petalis alterna. Antheræ extrorsæ, 1-loculares, loculis linearibus, elongatis, extùs sigmatoïdeo-recurvis, longitrorsùm dehiscentibus. Discus imo calvee 3-queter. Fem. CALYX et COROLLA ut in flore masculino sed minores. Stamina 5 rudimentaria, petalis alternantia, aliquandò (per multiplicationem) 6-8, ad basin petalorum marginibus disci glandulosi 3-5-dentati inserta. Styli 3-5, basi inter se plùs minùs coaliti. Stigmata sinuato-cornuta, ad latus internum stylorum, revoluta. Ovarium inferum, globosum, 3-loculare, loculis lamellà 2-concameratis ab axe ad parietem protenså, ibique subadhærente et ovuliferå. — (Ovarium è phyllidiis constat 3 incrassatis, arctèque connatis, marginibus cujusque ad axem usquè inflexis, ibique revolutis, et in lamellam unicam ab axe ad peripheriam iterùm protractam coalitis, eamque attingentibus disjunctis, marginibus denuò intùs convolutis, atque adversè inflexis, placentas gerentibus, ovulis in loculis è phyllidii involuti lamellis confectis inclusis). — Bacca succosa, orbicularis. Semina lenticulari-pyriformia, anatropa. Embryo rectus. Cotyledones elongato-ovatæ. Radicula brevissima.

HERBÆ perennes, scandentes, teneræ, caulibus annuis. Radices tubeni.—(2° sect.)

rosæ, succo acri et fæculà farctæ. Folia alterna, angulata, sæpissimè scabra. Stipulæ in cirrhos simplices productæ.

1. BRYONIA VERRUCOSA, HORT, KEW

B. diœca; foliis 5-7-cuneato-lobatis, suprà venisque callosis, subtùs adpressè hirtis, basi cordatis; floribus masculinis racemosis, femineis minoribus in axillis foliorum fasciculatis, breviter pedicellatis; baccà magnà, luteà, marmoratà.

Bryonia verrucosa. Hort. Kew., ed. 1, vol. 3, pag. 285. — Ed. 2, vol. 5, pag. 246. — Seringe, in DC. Prodr., vol. 3, pag. 304.

Bryonia hederæfolia. Jacq., Fragm. Bot., pag. 73, tab. 113.

HAB. In sepibus et in convallium dumetis Teneriffæ, Canariæ et Palmæ.

DISTRIB. GEOG. Stirps Canariensis, nec Maderensis.

Desc. Radix tuberosa. Caulis volubilis, tener, striatus, apice hispidulus. Folia petiolo duplò longiora, suprà et venis subtùs calloso-hispida, callis margaritaceis, 5-7-angulata, angulis cuneatis acutis, lobo inferiore longiore acutiore, basi profundè cordata, paginà inferiore pallidiore adpressè hirtà. Cirrent simplices. Flores masculini, elongato-racemosi; Calix corollà dimidio brevior, basi trochiformis, densè tomentosus, usquè ad faucem in lacinias 5 lanceolatas, apiculatas divisus. Petala lanceolata, pallidè lutea, sub-10-striata, extùs tomentosa, basi ad discum calycinum hirta. Filamenta ad faucem corollæ inserta, petalis dimidio breviora, libera, diadelpha apice bifurcata. Anthere luteæ. Flores feminei, multò minores, in axillis foliorum glomerati. Calix densè tomentosus, ferè ad basin in lacinias 5 lineari-lanceolatas acutas divisus. Corolla calyce parùm longior. Stamina rudimentaria 5, crassa, petalis alternantia. Stigmata 3, brevia, subsessilia, glandulosa, revoluta. Bacca avellanæ nucis magnitudine, lutea, marmorata.

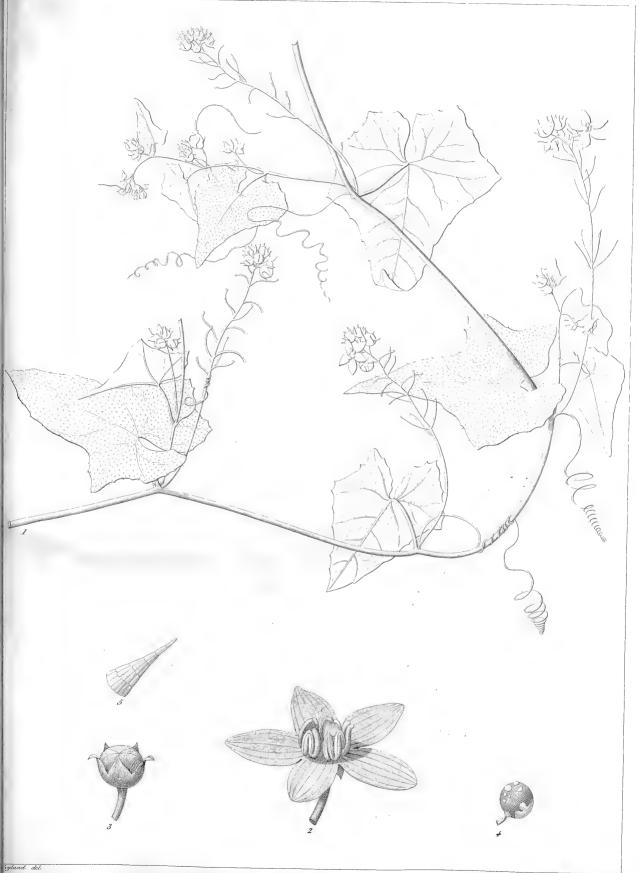
EXPLICATIO TAB. XXXVII.

1. Ramus floribus masculinis onustus, magnitudine naturali. 2. Flos masculinus cum sequentibus auctus, 3. Alabastrum. 4. Ovarium. 5. Corollæ segmentum multoties auctum.

2. BRYONIA LATEBROSA. HORT. KEW.

B. foliis subtrilobis, pilosis, basi attenuatis. Facillimè distinguitur à congeneribus, foliis basi minime cordatis, sed secundum petiolos decurrentibus. (Solander in Horto Kewensi.)

Bryonia latebrosa. Hort. Kew., ed. 1, vol. 3, pag. 384.—Ed. 2, vol. 5, pag. 347.—DC. Prodr., vol. 3, pag. 307.

Bryonia verrueesa H. Keu:

HAB. In insulis Canariensibus. (Masson.)

OBS. Hanc speciem post Massonum nemo vidit. Diù eam frustràque quæritavimus, nec quibus lateat convallibus insulanarum ulli notum.

CITRULLUS. SCHRAD. (1)

Flores monœci. Masc. Calyx profundè 5-fidus, planiusculus. Petala calyce inserta. Stamina ut in Bryoniâ. Filamenta brevia. Antheræ uniloculares, inappendiculatæ, irregulariter flexuosæ. Fem. Calyx et corolla maris. Stamina rudimentaria, (3, ex Spach.) Ovarium ut in Bryoniâ 3-loculare, sed ovula plura. Stylus brevissimus. Stigmata 3, obcordiformia. Bacca ovata, aut globosa, 3-locularis, carne solidâ, demùm quandoquè siccâ. Semina ovata, compressa, margine obtusa, aut obtusè marginata.

Herbæ orbis calidioris, radicibus annuis, humifusæ, amaræ. Flores in axillis foliorum solitarii. Cirrhi 2-3-fidi.

CITRULLUS COLOCYNTHIS. SCHRAD.

C. caulibus gracilibus; foliis 5-lobis, sinuato-subpinnatifidis, pilis canis utrinque scabris; ovario ovato, hispido; bacca orbiculari, lutea, glaberrima, demum sicca; seminibus fuscis. Cucumis Colocynthis. Linn., Sp. Pl., vol. 2, pag. 1435. — Nees, Plant. off., vol. 12, tab. 11.

Citrullus Colocynthis. Schrad. in Eckl. et Zeyh., Enum. pl. Cap., pag. 279. — Linnæa, vol. 12, pag. 414.

HAB. In arêna et glareà regionis calidæ, præsertim ad convallium fauces, in insulis omnibus Canariensibus.

DISTRIB. GEOG. In Ægypto superiore (Delile). In Hispania! In insulis Promontorii Viridis (Brunner). In Africa australi (Ecklon et Zeyher). In Japonia (ex Seringe).

⁽¹⁾ Nomen dedit Neckerus, (Elem. Bot., vol. 1, pag. 240) genus primum ritè stabilivit Schraderus

HYGROBIÆ, BICH.

MYRIOPHYLLUM, LINN.

Flores monœci. Calyx superus, 4-partitus, deciduus. Petala 4, calyci inserta, in floribus femineis minima. Stamina 8, rariùs 4, vel 6. Antheræ 2-loculares, longitrorsùm dehiscentes. Ovarium inferum, 4-loculare. Ovula solitaria, pendula. Styli 4, breves, persistentes. Stigmata crassa, villosa. Drupa 4- rariùs 2-cocca, indehiscens. Semen summo loculo affixum, integumento simplici. Perispermium carnosum, adhærens. Embryo teretiusculus, axilis, radiculà superà.

HERBÆ immersæ. Folia verticillata, pectinato-pinnatifida, stipulis nullis. Flores demersi, solitarii, sessiles, verticillati, vel verticillato-spicati, superiores masculi.

1. MYRIOPHYLLUM SPICATUM, LINN.

M. foliis verticillatis, capillaceo-pinnatifidis, fioralibus bracteiformibus, ovatis, integris; floribus verticillato-spicatis, in axillis foliorum solitariis, sessilibus, basi 2-bracteolatis; staminibus suboctonis.

Myriophyllum spicatum. Linn., sp. pl., vol. 2, pag. 1409. — Engl. Bot., tab. 83. — Schkuhr, Handb., vol. 4, tab. 296. — Roem., Fl. eur., tab. 96.

HAB. in Canariâ. Despréaux.

DISTRIB. GEOG. In aquis lentè fluentibus Europæ mediæ, septentrionalis, atque arcticæ, necnon in regione calidà maris Mediterranei. Romæ (Sebastiani et Mauri). In Campanià (Tenore). In Corsicà (Salis Marschlins). In Caprarià (Moris et de Notaris). In Hispanià Bœticà (Henselaer, Boissier). In Mauritanià (Salzmann). In Americà borcali (Michaux). Usquè in Arkansas (Torrey et Gray).

LYTHRARIÆ. Juss.

LYTHRUM. LINN.

Calyx cylindraceo-tubulosus, persistens, 6-dentatus, dentibus incurvis, 12-nervius, nervis alternis petalis oppositis in dentes angustos procurrentibus. Petala 6 aut abortu pauciora, calycis fauce nervis intermediis inserta, ejusque dentibus alterna, in præfloratione inflexa, plicata. Stamina 6 aut 12, quandoquè (abortu) 2 4, nervis calycinis continua, 6 petalis alternantia longiora, 6 opposita breviora sæpè deficientia. Antheræ ovatæ, 2-loculares, dorso affixæ, lateraliter dehiscentes. Ovarium liberum, sessile, imo calyce disco glanduloso impositum, 2-loculare, multi-ovulatum, ovulis placentæ centrali affixis. Stylus 1. Stigma capitatum. Capsula calyce tecta, membranacea, 2-locularis, polysperma, loculicidè dehiscens.

Herbæ aut frutices hemisphærii borealis temperati. Folia opposita, sparsa vel verticillata. Flores axillares, solitarii vel plures spicati.

1. LYTHRUM HYSSOPIFOLIA. LINN.

L. caule erecto, acutè quadrangulari; calycis dentibus accessoriis angustis, dentes veros duplò superantibus; staminibus 6, calyce brevioribus.

Lythrum Hyssopifolia. Linn., Sp. Pl., vol. 1, pag. 642.— Jacq., Aust., vol. 2, tab. 133.— Engl. Bot., tab. 29. — Schkuhr, Handb., tab. 128.

HAB. In Teneriffà rariùs, in Canarià (Despréaux).

DISTRIB. GEOG. In Europà meridionali ac boreali, in Africà australi (Thunberg, Ecklon et Zeyher), et in utrâque Americà.

2. LYTHRUM GRÆFFERI. TEN.

L. caule decumbente, quadrangulari; calycis dentibus accessoriis 3-angularibus dentibus veris sublongioribus; staminibus 12, calyce longioribus.

Lythrum flexuosum et acutangulum. La Gasca, Gen. et Sp., pag. 16.

Lythrum Græfferi. Ten., Prodr. flor. nap., suppl. 2, pag. 68. - Fl. nap., tab. 142. - Syll., pag. 230.

- DC., Prod. vol. 3, pag. 82. - Guss., Pl. rar., pag. 188. - Flor. sic. Prodr., vol.1, pag. 534.

Lythrum flexuosum. Salzm., exsicc! - Boiss., Enum. plant., pag. 213.

Lythrum alatum. Presl, Del. prag., pag. 55.

Lythrum Gussonii. Ejusd. l. c. - Link, in Buch Phys. Beschr. Can. Ins., pag. 155.

Lythrum Preslii. Guss., Pl. rar., pag. 188.

Lythrum junceum. Low!, Prim. fl. Mad., pag. 32.

HAB. In humidis et inundatis insularum Canariensium frequens.

DISTRIB. GEOG. Per totam peripheriam maris interni, et in plagis conterminis, necnon in regione Galliæ! atque Hispaniæ (*Durieu!*) occidentali.

ONAGRARIÆ. Juss.

EPILOBIUM. LINN.

Calyx superus, 4-partitus, tubo brevi, 4-gono. Petala 4. Stamina 8 summo calyci cum petalis inserta. Filamenta filiformia aut basi dilatata. Antheræ ovatæ, 2-loculares, dorso affixæ, longitrorsùm dehiscentes. Ovarium elongatum, stipitatum, 4-gonum, 4-loculare. Stylus 1, filiformis. Stigma 4-fidum aut 4-partitum. Capsula elongata, cylindraceo-4-gona, 4-locularis, 4-valvis, polysperma, ab apice ad basin loculicidè dehiscens. Semina ovato-cylindracea, ascendentia, chalazâ comatâ. Embryo orthotropus. Radicula brevissima.

Herbæ perennes, basi lignescentes, orbem præsertim borealem, nec non Emodi juga, Notasiam, et Americam atque Africam australiorem incolentes. Folia inferiora opposita, superiora sparsa. Flores rosei, vel purpurei, rarissimè lutei, axillares, vel in spicam aggregati.

1. EPILOBIUM PARVIFLORUM. SCHREB.

E. radice fibrosà, caulibus simplicibus vel ramosis, teretibus, molliter villosis; foliis lanceolatis denticulatis, mollissimè pubescentibus, sessilibus; floribus parvis, racemosis; stigmatibus 4, patentibus.

Lysimachia siliquosa hirsuta parvo flore. C. Bauh., Prodr., pag. 116. — Pin., pag. 245.

Epilobium hirsutum β . Linn. Sp. pl., vol. 1, pag. 494.

Epilobium parviflorum. Serheb., Spicil., pag. 146. — With., Arr., pag. 367. — Smith, Flor. Brit., vol. 1, pag. 410. — Engl. Bot., tab. 795.

Epilobium villosum. Curt., Fl. Lond., tab. 22.

Epilobium molle. Lamck, Encycl., vol. 2, pag. 475.

Epilobium pubescens. Roth, Tent., vol. 1, pag. 167. - Willd., Sp. pl., vol. 2, pag. 315.

HAB. In inundatis insularum Canariensium frequens.

DISTRIB. GEOG. Per totam Europam borealem et temperatam, et in regione maris Mediterranei vulgatissima.

2. EPILOBIUM PALUSTRE. LINN.

E. radice stoloniferà, caule erecto subramoso, tereti, nitido, glabello; foliis sessilibus aut subsessilibus, lineari-lanceolatis, breviter denticulatis, glabris; stigmatibus in clavulam connatis.

Lysimachia siliquosa glabra angustifolia. C. Bauh., Pin., 245.

Epilobium palustre. Linn., Sp. Pl., vol. 1, pag. 495. — Flor. Dan., tab. 1574. — Engl. Bot., tab. 346.

HAB. In humidis altioribus insulæ Teneriffæ.

DISTRIB. GEOG. Per totam Europam borealem et temperatam, in montosis regionis maris Mediterranei, et in Americà septentrionali à latitudinis gradu 69 usquè in Pennsylvaniam et ad ripas fluminis Oregon (*Torrey et Gray*).

ROSACEÆ. Juss.

SUBORD. I. SANGUISORBEAE.

POTERIUM, LINN.

Flores monœci vel polygami. Calyx basi urceolatus, urceolo fauce constricto, limbo 4-partito, suprà tubum incumbente, demùm caduco. Petala nulla. Stamina ultrà 20, calycis fauci inserta. Filamenta filiformia, debilia. Antheræ subrotundæ, longitrorsùm dehiscentes. Ovaria 2, rariùs 3, imo calycis tubo sessilia, inclusa. Ovulum 1, pendulum. Styli 2, terminales, filiformes exserti. Stigmata ad apicem stylorum penicillata. Achenia 2, vel 3, calycis tubo ovato 4-gono, aut globoso obsoletè 4-gono indurato verrucoso, vel lævi subbaccato, arctè complexa, subadhærentia. Semen pendulum. Radicula supera, lanceolota, acuta, breviuscula.

Herbæ perennes, basi quandoquè suffrutescentes, rarissimè frutices spinescentes, regionem præcipuè maris interni et orbem borealem temperatiorem incolentes. Folia sparsa, pinnata, radicalia sæpè subrosulata, stipulis petiolo adnatis. Flores in capitulos breviusculos, densos, paniculato-terminales digesti.

1. POTERIUM VERRUCOSUM. EHRENB.

P. caulibus angulosis, basi pubescentibus; foliolis profundė inciso-dentatis, subtus adpressė pilosis, foliorum radicalium rotundatis, caulinorum ovato-lanceolatis, superiorum lineari-lanceolatis; capitulis brevibus, ovatis, polygamis, bracteis ovato-lanceolatis, ciliatis; acheniis subglobosis, undiquė verrucosis, angulis obsoletis.

III. — $(2^e$ PARTIE.)

Poterium agrimonifolium, Link, in Buch Phys. Beschr. Can. Ins. non Cavan.

Poterium verrucosum, Ehrenb., Ind. sem. hort. berol. 1829. ex Decaisne, Fl. Sm., Ann. sc. nat., 2 sér. vol. 3, pag. 263.

Poterium polygamum. Desf., Cat. hort. par., ed. 3, pag. 292, ex Decaisne l. c., et ex specimine herb. Font. non Waldst. et Kit.

Poterium megacarpon. Lowe, Nov. Fl. Mad. pag. 22.

Pimpinela Nivariensium. Algafita Palmensium.

HAB. In arvis petrosis, et in rupestribus apricis insularum Canariensium vulgare.

DISTRIB. GEOG. In regionibus australioribus mari Mediterraneo conterminis. In Arabià ad Sinaï montem (Bocé). In Libani jugis (Labillardière herb!).

BENCOMIA. NOB.

Flores diœci. Masc. Calyx subsessilis, 4-5-foliolatus, foliolis apice glanduloso-piligeris, post anthesin revolutis, tubo nullo. Petala nulla. Stamina 25-55, imo calyce inserta. Filamenta filiformia, angustissima, elongata, demùm inter se funiculatim torta. Antheræ ovato-rotundatæ, ad latera dehiscentes. Fem. Calyx basi globosus, tubo fauce constricto, limbo 4-5-partito, laciniis incumbentibus, demùm caducis. Ovaria 3, quandoquè 2-4, imo calycis tubo sessilia, inclusa. Ovulum 1, pendulum. Styli totidem quot ovaria, filiformes, exserti. Stigmata ad apicem stylorum aspergilliformia. Achenia 3, quandoquè 2-4, inter se à basi ad apicem connata, (an semper?) calycis tubo globoso, lævi, subbaccato inclusa, et cum eo connata.

Frutices Canarienses. Folia sparsa, impari-pinnata, stipulis petiolo adnatis, foliolis ovatis, serratis, petiolulatis. Flores in spicas longas, axillares, amentiformes digesti.

Ons. Nomen fecimus in memoriam ultimi Nivariensium autonomorum regis Bencomi, Tinerfii cognomine Magni gentis ut fertur conditoris abnepotis. Caput regni fertilissima vallis Taoro et oppidulum informe Orotapala, que nunc Orotava. Suis carus, patrize etiam vastatoribus, si forte in manus suorum inciderint, clemens atque humanus, bellum pro aris et focis eventu vario per binos gessit annos. Victor in convalle Acentejo, unde pago vicino nomen La Matanza, victus deinde codem ferè loco ubi nunc oppidulum Victoria

populumque exhaustum pugnis, hostes insuperabiles expertus, regum exterorum Ferdinandi et Isabellæ potestati fideique, et christianorum Numini se submisit, incolumitatem sibi suisque et in terrarum divisione partem pactus. Prodita fide Alonzus Fernandezius Lucensis legatus regius, sacris fontibus vix lustratos, regulum Bencomum fratremque Tinguarrum Nivariæ armis captæ, et propagati ultrà oceanum Hispanorum imperii, navi Gadibus vela facienti nuntios tristes imposuit. Barbari principis fluxos per colla ac dorsum capillos, immane corpus, et membra ludis martiis exercita mirati reges catholici, Romam ut pontifici maximo spectaculo esset trahi jusserunt, dein Venetias reipublicæ duci, ubi tandem tædio confectus supremum obiit diem. Tinguarrus ne tanti fuerit spectator opprobrii, jam ipso in trajectu mortem sibi per inediam consciverat.

1. BENCOMIA CAUDATA. Nob.

B. villosa, foliolis 9-13, lanceolato-ovatis acutis, serrato-dentatis, suprà viridibus, subtùs pallidè glaucis, stipulis apice latis, incisis; spicis crassiusculis, folio longioribus.

Poterium caudatum. Hort. Kew., ed. 1, vol. 3, pag. 354. — ed. 2, vol. 5, pag. 286.—Willd., Sp. Pl., vol. 4, pag. 423. — Bot. Mag., tab. 2341. — Coll., Hort. Rip., pag. 112, tab. 40. — DC., Prod., vol. 2, pag. 594.

HAB. In montosis siccis circà oppidum Lagunense, et in jugo montium borcali-occidentalium Teneriffæ, necnon circà Adexam villam ex cl. Buch.

DISTRIB GEOG. Stirps Canariensis.

2. BENCOMIA MOQUINIANA. Nob.

B. glabra, foliolis 23-27, ovato-ellipticis, obtusiusculis, crenato-dentatis, utrinquè glaucis, stipulis apice angustis, integris; spicis filiformibus foliis dimidio brevioribus.

Hab. In convallibus circà pagum Realejo-el-alto. Plantam masculam tantùm cultam vidimus in viridario patricii Orotavensis Laurentii Machado, et in horto botanico, ubi taleis facilè propagatur.

DISTRIB. GEOG. Stirps Canariensis.

Desc. Fautex 6-pedalis, cortice cinereo, rugoso, annuatim caduco, ramis apice foliatis. Folia petiolata, sparsa, subverticillata, impari-pinnata, 5-6 poll. longa, 1 ½ poll. lata, semiamplexicaulia, rachi tenui superne sulcatâ, apice glabra, basim versus pilis utrinque longiusculis crispulis piloso-ciliatâ, foliolis 23-27, oppositis vel alternantibus, 5-9 lin. longis, 4 lin. latis, rotundato-ovatis aut ovato-ellipticis, glabris, glaucescentibus, venis crebris tenuibus pulchre reticulatis, margine dentato-crenatis, basi rotundatis vel truncatis, apice sub-3-dentatis, dente medio longiore, petiolulatis, petiolulo 1½ lin. longo, filiformi, tenuissimo. Stipulæ basi cum petiolo dilatato adnatæ, apice liberæ, subulatæ, angus-

tissimæ, integerrimæ. Spicæ (masculæ) foliis dimidio breviores, debiles, filiformes, pendulæ. Flores (masculi) sessiles, 3-bracteolati, bracteis lanceolatis, acutis, scariosis, concavis, medio longiore. Calva 5-foliolatus, urceolo nullo, glabris tenuibus, concavis, apice glandulâ piligerâ instructis, demùm extùs ferè à basi ad apicem revolutis. Stamina 25-30, calycis fundo inserta. Filamenta capillaria. Antheræ latè ovatæ, depressæ, connectivo tenui breviusculo, loculis ovatis, basi et apice liberis, anticè lateraliter dehiscentibus. Pollen rotundatus. Flos femineus, fructusque ignotus.

OBS. Speciem ineditam dicatam voluimus amico sæpė diùque spectato Alfredo Moquin-Tandon, professori Tolosano, jam à primà juventute, tot inter studia ac lepidissima otia, artis etiam herbariæ atque zoologiæ benemerenti, nunc specierum descriptionibus, familiarum ordinatione, organorum multiplicationis ænigmate soluto et pelorologià exposità annis florentibus insigni.

EXPLICATIO TAB. XXXIX.

1. Ramus plantæ masculæ floridus magnitudine naturali. 2. Foliolum auctum ut appareant nervuli et venæ. 3. Florum masculorum racemus cum figuris quæ sequuntur magnitudine auctus. 4. Racemi apex cum flore summo inaperto, bracteis, flore altero avulso, expositis. 4. Flos masculus a tergo visus. 3. Idem a fronte visus. 5. Stamen a dorso visum. 6. Idem antrorsum visum.

ALCHIMILLA. TOURNEF.

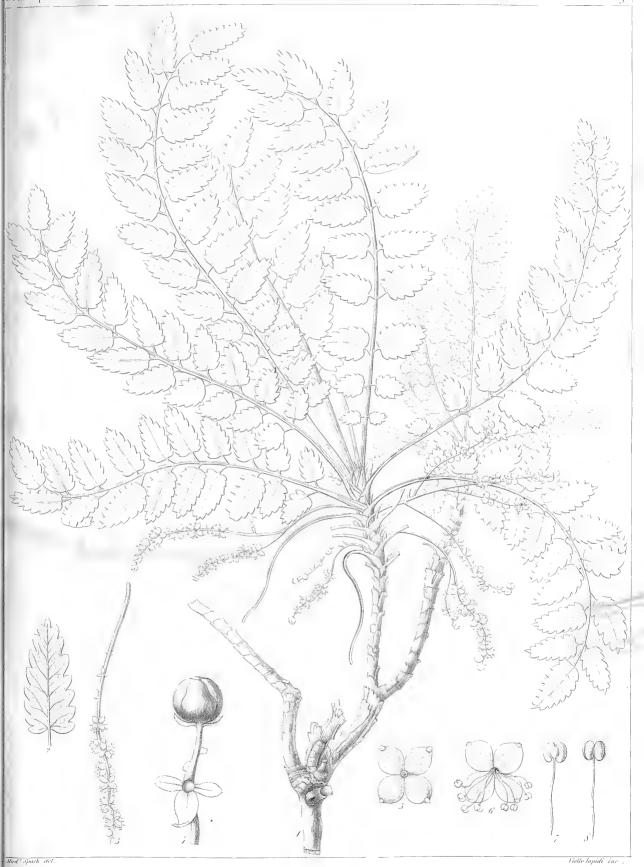
Calyx urceolatus, urceoli fauce disco annulari constricto, laciniis 4, bracteis totidem parvis exterioribus alternantibus. Corolla nulla. Stamina 1-4, disco calycino inserta. Antheræ 1-loculares, transversìm dehiscentes. Ovaria 1-4, imo calycis urceolo inclusa, substipitata, 1-locularia. Ovulum 1, adscendens. Achenia 1-4, inclusa. Semen basin versùs affixum. Radicula supera.

HERBÆ perennes, rariùs annuæ, hemisphærii utriusque plagas temperatas incolentes. Folia sparsa, vel 3-5-digitata, rariùs pinnatisecta. Flores terminales vel axillares, corymbosi vel fasciculati.

1. ALCHIMILLA ARVENSIS. Scop.

A. annua, caulibus decumbentibus, ramosis; foliis palmato-3-fidis, basi cuncatis, laciniis 3-5-dentatis; floribus axillaribus, congestis, 1-2-gynis.

Alchimilla montana minima. Col., Ecphr., tab. 146. — Tournef., Inst., pag. 508. Alchemilla floribus digynis. Scop., Fl. Carn., ed. 1, pag. 576.

Bencemia Meguiniana Alek. rshlderigo j^ea iⁿsuotae inton e richer 4.

Aphanes arvensis. Linn., Sp. Pl., vol. 1, pag. 179. — Gærtn., vol. 1, pag. 3:6, tab. 73, fig. 3. — Schkuhr, Handb., tab. 26.

Alchemilla arvensis. Scop., Fl. Carn., ed. 2, vol. 1, pag. 115. — Engl. Bot., tab. 1011.

Alchemilla Aphanes. Leers, Fl. Herborn., pag. 54. - Willd., Sp. pl., vol. 1, pag. 699.

HAB. Ad ericarum radices in planitie excelsà montium Palmensium (Cumbre nueva.)

DISTRIB. GEOG. Per totum orbem veterem.

SUBORD. II. POTENTILLE AE.

FRAGARIA.

Calyx basi crateriformis, limbo 5-fidus, laciniis bracteolis 5 alternantibus, æstivatione valvatus, persistens. Petala 5. Stamina plurima cum petalis calyci inserta. Ovaria plurima, receptaculo è fundo calycis orto, convexo, elongato, affixa, 1-locularia. Styli caduci. Achenia plurima, crustacea, receptaculo molli incrassato nidulantia. Semen ascendens. Perispermium nullum. Embryo rectus, radiculà superà, cotyledonibus subplanis.

Herbæ perennes, stoloniferæ, per temperata utriusque hemisphærii sed præsertim borealis sparsæ. Folia alterna, 3-foliolata, stipulis petiolo adnatis. Caules subnudi. Flores albi, ut plurimùm corymbosi, rariùs flavi.

1. FRAGARIA VESCA. LINN.

F. calyce fructûs reflexo ; pubescentiâ petiolorum patentissimâ, pedunculorum patente, pedicellorum appressâ.

Fragaria vesca. Linn., Sp. Pl., vol. 1, pag. 709. — Gærtn., vol. 1, tab. 73, fig. 8. — Schkuhr, Handb., tab. 135. — Mert. et Koch, Deutschl., Fl., vol. 3, pag. 511. — Reichenb., Fl. excurs., pars 3, pag. 597. — Koch, Syn., vol. 2, pag. 211.

Muriangana et Fresa Canariensium:

HAB. Ad margines sylvarum in insulis Canariensibus, præsertim in Teneriffæ valle Orotavensi copiosa.

DISTRIB. GEOG. Per totum orbem veteribus notum.

AGRIMONIA. TOURNEE.

Calyx ecalyculatus, persistens, tubo turbinato vel campanulato ad basin limbi externè spinulis multiseriatis, glochidatis, persistentibus aucto, fauce constricto et disco glanduloso clauso, limbo 5-partito, laciniis demùm suprà faucem incumbentibus. Petala 5. Stamina 10-20, cum petalis calycis fauci post discum glandulosum inserta. Filamenta subulata. Antheræ breves, rotundatæ, 2-loculares, loculis longitrorsùm dehiscentibus. Ovaria 2, libera, imo calyci affixa. Styli filiformes, è medio disci calycini exserti. Stigmata capitata. Achenia 2, aut (abortu) 1, calyce indurato, glochidibus induratis horrente, clausa. Semen infrà apicem suspensum. Radicula supera.

HERBÆ perennes Europæ, Asiæ, atque Africæ temperata, Americam omnem borealem, et Emodi juga incolentes. Folia rosulata, dein sparsa, interruptè pinnata, stipulis petiolo adnatis. Flores lutei, racemosi, racemis spiciformibus, pedicellis bracteis 1-2-3-fidis suffultis.

1. AGRIMONIA EUPATORIA. LINN. (1)

A. caule, foliisque molliter hirtis, foliolis lanceolatis, acutis, inciso-dentatis, subtus tomentosis, terminali petiolato; spicis virgatis; calycibus fructiferis turbinatis, tubo usquè ad basin profundè sulcato, glochidibus patentibus.

Eupatorium veterum sive Agrimonia, C. Bauh., Pin., pag. 321.

Agrimonia Eupatoria. Linn., Sp. pl., vol. 1, pag. 643. — Lamk, Ill., tab. 409, fig. 1. — Fl. dan., tab. 588. — Engl. Bot., tab. 1335. — Sclikuh, Handb., tab. 128.

Agrimonia officinalis. Lamk, Encycl., vol. 1, pag. 62.

HAB. Ad rivulos et in pratulis altis propè vicum *Chasna* ad 4000 pedes super mare. Planta nostra mollior et villosior qu'am forma communis Europæa, sed calycis tubo turbinato, et glochidibus patentibus ab A. odoratà facile distinguitur.

DISTRIB. GEOG. Per orbem totum veteribus notum et in America boreali.

⁽¹⁾ Sunt qui hanc stirpem Eupatorium cum Dioscoride appellant, Linnæus Plinium secutus Eupatorium potiùs scribere maluit.

RUBUS. LINN.

Calyx explanatus, 5-partitus, persistens, bracteolis nullis. Petala 5. Stamina plurima, cum petalis calyci inserta. Ovaria plurima, receptaculo conico imposita, libera, 1-locularia. Ovulum 1, vel 2, altero abortivo. Styli subterminales, caduci. Drupae minutæ, 1-spermæ, succosæ, inter se subcoalitæ, superficiem receptaculi convexi baccæ modo obtegentes. Semen inversum. Radicula supera.

Frutices, rarò herbæ, aculeati, plerumquè sarmentosi, per totum terrarum orbem, etiam sub tropicis indigenæ. Folia sparsa, ternata vel palmato-digitata, aut quandoquè pinnata, stipulis petiolo adnatis. Flores terminales paniculis aut corymbis dispositi, rarò solitares.

1. RUBUS FRUTICOSUS, LINN.

R. caulibus angulatis uncinato-aculeatis, deflexis; foliis quinatis ternatisve, pedatis, foliolis ovatis; calycibus patentibus aut reflexis.

Rubus fruticosus. Linn., Sp. Pl., vol. 1, pag. 707.

 α major, foliolis membranaceis ovatis acutis basi subcordatis suprà viridibus subtùs albescentibus adpressè tomentosis, paniculà latà divaricatà, floribus magnis roseis.

Rubus macro-acanthus. Weih. et Chr. Nees ab Esenb., Rub. germ., tab. 18.

Rubus discolor eorumdem, tab. 20.

 β parviflorus, foliolis papyraceis latè ovatis basi subcordatis apice cuspidatis suprà viridibus, subtùs cinerascentibus, utrinquè mollissime pilosis, paniculà magnà confertà, floribus parvis pallidis.

Hab. α in sepibus et convallium dumetis regionis sylvosæ insularum Canariensium, crescit copiosissima et floridissima circà oppidum Orotavense. β in sylvulis altioribus insulæ Palmæ.

DISTRIB. GEOG. Per totum orbem veterem vulgaris.

SUBORD, III. ROSE AE.

ROSA. LINN.

Calyx ventricosus, tubo globoso vel ovato, apice coarctato, limbo libero, 5-partito, laciniis foliaceis, sæpè pinnatifidis, deciduis, aut marcescentibus persistentibus, æstivatione contortis. Petala 5, rariùs 4, calycis fauci inserta, caduca, æstivatione imbricata. Stamina plurima, pluriseriata, cum petalis inserta. Ovaria plurima, calycis fundo et parieti inserta, 1-locularia, 1-ovulata, libera. Styli laterales, liberi aut in columnam supernè coaliti. Stigmata capitata. Achenia plurima, ossea vel crustacea, tubo calycis inclusa. Semen pendulum. Embryo rectus. Perispermium nullum. Radicula supera, cotyledonibus planis.

Frutices aculeati, per totum hemisphærium boreale sparsi. Folia imparipinnata, rariùs foliolorum abortu simplicia. Flores terminales, solitarii aut corymbosi, albi vel carnei, rarissimè lutei.

1. ROSA CANINA. LINN.

R. aculeis falcatis, basi dilatatis, compressis; foliolis 5-7, ovatis vel lanceolatis, argutè serratis, serraturis superioribus sepè conniventibus; laciniis calycinis pinnatifidis, demum deciduis; fructibus ovatis; acheniis stipitatis.

Rosa canina. Linn., Sp. Pl., vol. 1, pag. 704.

α vulgaris, petiolis, foliolis, pedunculis, et tubo calycino glabris.

Rosa Montezumæ. Humb. et Bonpl., in Redout. et Thore, Ros., vol. 1, pag. 55!

Escaramujo in Canariâ.

 β dumetorum , petiolis , foliolisque plùs minùs tomentosis , pedunculis et tubo calycino glabris .

Rosa dumetorum. Thuill., Fl. Par., ed. 2, pag. 250.

Rosal selvage Palmensium.

γ Armidæ, ramis inferioribus valdė aculeatis superioribus inermibus, petiolis tomentosis aculeatisque, foliolis tomentosis latis ovato-rotundatis coriaceis profundė atque argutissimė serratis biserratisque serraturis sæpė glandulosis, pedunculis et tubo calycino glandulosis, fructu magno ovato glabro demùm pulposo.

Rosal de la Cumbre, Nivariensium.

Hab, α In montibus altis Gomeræ (Despréaux), legimus quoque in valle Tejedæ insulæ Canariæ; β et γ in altioribus Teneriffæ, Canariæ, et Palmæ occurrunt, et inter se mirė ludunt. Formam β legit in Canarià in pinetis Tamadavæ Despréaux, nos in convalle de las Angustias insulæ Palmæ; varietatem γ sæpè in rupibus nudis circi ingentis el Filo de las Cañadas et in magno cratere primævo legimus. Ad varietatem R. caninæ collinam Koch, Syn., pag. 227, proximè accedit.

SECT. IV. POMACEAE.

PYRUS. LINN. LINDL.

Calvx urceolatus, tubo cum ovario coalito, limbo libero, 5-fido, persistente. Petala 5, summo calycis tubo inserta. Stamina super 20, cum petalis inserta. Ovarium 5-loculare, ovulis in quoque loculo 2, ascendentibus. Styli 5, liberi, vel basi inter se coaliti. Pomum 5-loculare, loculis 2-spermis. Seminum testa cartilaginea. Embryo rectus, cotyledonibus carnosis, radiculà brevi, inferà.

Arbores vel arbusculæ per orbem totum borealem sparsæ. Folia simplicia, integra, vel rariùs pinnata aut pinnatisecta. Gemmæ hybernæ magnæ, terminales, è quibus prodeunt flores in cymas vel corymbos digesti.

1. PYRUS ARIA. EHRH.

P. foliis ovatis, vel elliptico-ovatis, duplicato-serratis acutis, supra viridibus, subtus albotomentosis; floribus corymbosis.

Cratægus Aria. Linn., \u03b4. Fl. suec., pag. 167. — \u03b4. Spec. pl., pag. 681. — Spach, Suites a Buff., vol. 2, pag. 100, tab. 9, fig. H.

Sorbus Aria. Crantz, Stirp. Aust., fasc. 2, pag. 46, tab. 2, fig. 2.

Pyrus Aria. Ehrhr., Beitr., vol. 4, pag. 20. — Engl. Bot., tab. 1858. — Fl. Grac., tab. 479.

Aria nivea. Host., Fl. Aust., vol. 2, pag. 8.

Pyrus edulis. Willd., Enum., pag. 527.

Pyrus græca. Lodd., Cat.

Cratægus græca. Spach. l. c., pag. 102.

Manzanero de la Cumbre. Nivariensium.

III. - (2e SECT.).

 H_{AB} . In rupibus altis frigidissimis $Filo\ de\ las\ Ca\~nadas$ dictis ad altitudinem 9000 pedum suprà mare.

DISTRIB. GEOG. Per totam Europam borealem, et in montibus regionis maris Mediterranei.

SECT. V. AMYGDALINEAE.

PRUNUS. LINN.

Calyx urceolatus, campanulatus, aut cupuliformis, limbo 5-partito, deciduo. Petala 5, patentia. Stamina 15-30, fauci urceoli calycini cum petalis inserta. Ovarium 1, 1-loculare, imo calyce sessile. Ovula 2, pendula. Stylus terminalis, staminum longitudine. Stigma peltatum. Drupa carnosa, pyrenâ osseâ, plerumquè (abortu) 1-sperma. Embryo rectus, cotyledonibus crassis, carnosis, radiculâ superâ.

Arbores vel frutices hemisphærii borealis temperati quarum species pleræque ultrà tropicos protensæ. Folia alterna, basi sæpè glandulosa. Stipulæ liberæ, caducæ. Flores pedunculati, solitarii, gemini, fasciculati, racemosi, vel spicati, corollis albis vel carneis.

§ PADUS.

Folia decidua, aut persistentia, juniora conduplicata. Petioli anticè 2-4-glandulosi, vel eglandulosi. Flores albi, racemosi vel spicati, racemis terminalibus vel axillaribus, post folia erumpentibus. Calyx cupuliformis. Drupa globulosa, ovata, vel conico-ovata, non pruinosa, pyrenâ nervoso-reticulatâ, venosâ, vel puncticulatâ.

† LAUROCERASUS.

Folia coriacea, persistentia. Flores spicati, spicis axillaribus erectis. Drupa conico-ovata, acuta, pyrenâ puncticulatâ.

1. PRUNUS (PADUS) LUSITANICA. LINN.

P. foliis ovatis aut ellipticis, apice attenuatis, basi rotundatis, crenato-serratis, dorso et petiolis eglandulosis; racemis folio longioribus.

Laurocerasus Lusitanica minor Tourn. Dill., Hort. Elth., vol. 1, pag. 193, tab. 159, fig. 193.

Prunus lusitanica. Linn., Sp. Pl., vol. 1, pag. 673. — Mill., Ic., tab. 196, fig. 1. — Brot., Fl. lus., vol. 2, pag. 252. — R. Br., Cat. pl. Mad., in Buch, Phys. Beschr. Can. Ins., pag. 197.

Prunus multiglandulosa. Cav. Anal. cienc. nat., vol. 3, pag. 50.

Prunus Hixa. Brouss., in Willd. Enum., vol. 1, pag. 517.

Cerasus lusitanica. Lois., in Duham., ed. nova, vol. 5, pag. 5.

Cerasus lusitanica & Hixa. Seringe, in DC. Prodr., vol. 2, pag. 540.

Cerasus Hixa. Nob., in ic. - Spach, Suites à Buff., vol. 1, pag. 419.

Hixa sive Hija. Nivariensium.

Hab. In locis excelsis ventosis sylvarum peninsulæ Teneriffæ boreali-occidentalis, ultrà 2000 pedes super mare. In sylvà *de las Mercedes* arbor fit opaca latè umbrosa 30- circiter pedalis.

DISTRIB. GEOG. Stirps Atlantico-occidentalis, quæ à Nivarià per Maderam migravit in Juressum! et (ex Brotero) Herminium montibus, ubi sola in Lusitanià occurrit.

Obs. Ad dividendam Amygdalinearum seriem characteres technici desunt. Si genera autem diversa sunt, quanquàm debilissima, Amygdalus, Persica, Armeniaca, Prunus, Cerasus, ad honores genericos cooptandæ sunt et Microcerasus, quæ P. prostràtam Labill. et species socias floribus solitariis roseis post folia erumpentibus, calycis formå, stipulisque persistentibus notabiles, amplectitur, quasque à Cerasis reliquis jam dissociavit et pro sectione generis quartà habuit cl. Spach. Suites à Buff., vol. 1, pag. 423) et Padus, cujus sectio insignis Laurocerasus regionibus calidis aptior. Prænuntiæ ejus in Europam atque Asiam borealem species duæ anteeunt.

Nullas inter plantam Lusitanicam et Canariensem differentias vidimus, nisi hujusce ob cœli temperiem solumque uberius partium amplitudo aucta. Glandulæ parvæ inconspicuæ per paginam foliorum superiorem (quibus cadentibus posteà cicatricibus perforantur), in serraturis, et in calyce aliquandò occurrunt, desunt tamen omninó glandulæ Prunorum normales.

EXPLICATIO TAB. XXXVIII.

(CERASUS HIXA. Nob.)

1. Ramus floridus et fructifer magnitudine naturali. 2. Folium cum glandulis magnitudine naturali. 3. Calyx cum sequentibus magnitudine auctus. 4. Petalorum et staminum dispositio ovario avulso. 5. Petalum. 6. Staminum ordo. 7. Anthera posticè visa. 8. Eadem anticè visa. 9. Ovarium. 10. Fructus.

LEGUMINOSÆ. Juss.

SUBORD. I. PAPILIONACEÆ. LINN.

TRIB. I. PODALYRIEÆ. BENTH.

ANAGYRIS. TOURNER, LINN.

Calyx campanulatus, 5-dentatus. Petala unguiculata; vexillum subrotundum, alis subdimidio brevius, imbricans; carinâ rectâ liberâ alæ sublongiores. Stamina 10, libera, annulo crasso è calycis fundo orto cum petalis inserta, filamentis basi dilatatis, longioribus in præfloratione laciniis calycinis oppositis, brevioribus alternantibus, omnibus post anthesin subæqualibus; antheris ovatis, æqualibus. Ovarium basi attenuatum, multiovulatum. Stylus filiformis, rectiusculus. Stigma subterminale. Legumen stipitatum, compressum, 2-valve, torulosum, isthmis sæpè inter semina divisum, suturâ superiore plicatìm canaliculatâ. Funiculus basi crassus, ecarunculatus. Semen rotundatum, compressum. Raphe crassa curvata. Radicula brevis, recurva, apiculata. Cotyledones planæ, medio sulcatæ.

FRUTICES maris interni littora et insulas Fortunatas incolentes. Fo-LIA 3-foliolata, foliolis integerrimis. STIPULÆ 2 in unicam oppositifoliam coalitæ. Flores flavi, vel sordidè lutei, racemosi, racemulis 3-7floris ad apices ramulorum abbreviatorum.

Oss. Si cum generum ordinatore sagacissimo Endlichero Anagyridi Piptanthum adscribimus, deformatus erit nimiùm Anagyridis character, nam Piptantho calyx satis diversus, ovarium ipsum longè stipitatum, legumina nec plana, nec isthmocarpica, nec

supernè plicata, et vix torosa, alia seminum forma, et funiculus apice in carunculam, quanquàm parvulam, expansus.

ANAGYRIS LATIFOLIA. Brouss.

A. foliis latis, ovatis aut lanceolatis, apiculatis, floribus magnis, luteis; alis latis ovatolanceolatis; ovario densè tomentoso; leguminibus brevibus stylo persistente apiculatis; seminibus.....

Anagyris latifolia. Brouss., in Willd. Enum. Hort. Ber., vol. 1, pag. 439. — DC., Prodr., vol. 2, pag. 99.

HAB. In rupestribus siccis inter vicum Sanctum-Joannem de la Rambla et oppidulum Icod; legimus in torrente petroso propè pinum vetustam cui nomen el Pino santo.

DISTRIB. GEOG. Stirps Canariensis.

Obs. Species A. f actid ac valdè affinis. Differt foliis latioribus, floribus majoribus, luteis, nec sordidè flavis, alis ovato-lanceolatis nec linearibus, et notulis aliis sed parùm stabilibus. Stirpis nostra semina matura non vidimus. A. neapolitana Ten., cui semina flava, non nisi varietas esse videtur A. factidac; eam olim in Minore Asià propè Smyrnam invenimus.

EXPLICATIO TAB. 40.

1. Ramus leguminifer magnitudine naturali. 2. Flos magnitudine naturali. 3. Figuræ omnes reliquæ magnitudine auctæ sunt. 4. Andræcium petalis et calyce avulsis. 5. Stamen. 6. Stamina duo annuli perigyni segmento insidentia, et ovarium multotiès auctum, petalis avulsis, et calycis parte superiore resectà. 7. Legumen. 8. Semen. 9. Idem bisectum.

TRIB. II. LOTEÆ. DC.

SUBTRIB. I. GENISTEAE. DC.

ONONIS. LINN.

Calyx campanulatus, 5-fidus, laciniâ infimâ sæpè productiore. Petala lata; vexillum amplum, ovatum, sæpissimè longitrorsùm venoso-striatum, dorso carinatum; alæ ovatæ carinam acutè rostratam, utrinquè suprà unguem subsacculatam, subæquantes. Stamina monadelpha, rariùs subdiadelpha, filamentis per anthesin longitudine reciprocâ immutatis, aut brevioribus demùm ultrà longiora

protractis, vel omnibus subæqualibus. Ovarium breve, 4-8-ovulatum, subsessile aut breviter stipitatum. Stylus elongatus, filiformis, leviter flexus, post anthesin sigmatoideo-inflexus. Stigma acutum, demùm capitatum. Legumen tumido-cylindraceum, sæpè breviter stipitatum. Semina rotundato-reniformia testâ cartilaginosâ, tegmine hyalino, mucilagine perispermicâ nullâ, lævia vel sæpissimè puncticulato-scabra. Radicula cotyledonibus brevior. Cotyledones ovatæ vel rotundæ, germinatione supernè pubescentes.

Herbæ vel suffrutices dumosi, palæogæi, seu orbis veteribus noti præsertìm meridionalis, unicâ subboreali, hyperboreâ nullâ. Folia (normalia) pinnatìm trifoliata, (abortu) simplicia, quandoquè imparipinnata, pilis viscosis sæpè onusta. Stipulæ ut plurimùm adnatæ, apice liberæ. Flores lutei vel purpurei, axillares, vel in spicam foliorum abortientium stipulis bracteatam, aut in corymbum terminalem digesti, pedunculati, pedunculis elongatis 1-2-multifloris, brevibus erectis, vel sæpiùs nutantibus, sub flore articulatis, aristatis vel nudis.

FLAVIFLOR AE.

1. ONONIS NATRIX. LINN.

O. caule frutescente, erecto vel decumbente, ramosissimo; foliolis obovatis, oblongis, vel sublinearibus, serratis, pubescentibus, sæpė viscosis; pedunculis folio longioribus, aristatis, sub-1-floris; vexillo amplo orbiculari alis latis apice rotundatis, vel minori ovato alis angustis apice obtusis; leguminibus turgido-cylindraceis, pendulis.

 β Picta , caule erecto , foliolis ellipticis viscoso-villosis , vexillo subrotundo , picto , alis apice rotundatis, legumine villoso.

Ononis picta. Desf., Fl. atl., vol. 2, pag. 44, tab. 187.

Ononis Natrix B. Boiss. Voy. Esp., vol. 2, pag. 149, pro parte.

γ Ramosissima, caule decumbente, ramis erectis, foliolis lanceolato-linearibus, viscosopubescentibus, vexillo ovato, subacuto, vix striato, alis angustis, obtusis, legumine pubescente.

Ononis non spinosa, flore luteo variegato, angustifolia maritima. Tournef., Inst., vol. 1, pag. 409. Ononis ram osissima. Desf! Fl., atl., vol. 2, pag. 142, tab. 186.

Ononis arenaria. DC!, Cat. Hort. Monsp., pag. 128.

Ononis Natrix y. Boiss., Voy. Esp., vol. 2, pag. 149, pro parte.

& Hispanica, caule decumbente, ramis ascendentibus, foliolis parvis, ovato-subrotundis, stipulis latis, vexillo rotundo, striato, alis latiusculis.

Ononis hispanica. Linn. fil., Suppl., pag. 324. - Sims, Bot. mag., tab. 2450.

Ononis crispa. Sibth., Fl. grac., tab. 680, non Linn.

Ononis campestris. Sieb!, Flor. pal, exsicc.

Ononis Natrix y. Boiss. l. c., pro parte.

Hab. Var. β in Tenerissa ex specimine Riedleano herbarii Fontanesiani; var. γ in maritimis Canariæ frequens; (specimina quæ in montosis Guimariensibus et ad fauces alpinas el Paso de la Plata dictas legit cl. de Buch speciei sequenti pertinent); var. δ in arenà maris propè Maspaloma invenit cl. Despréaux.

DISTRIB. GEOG. Var. β in Africa boreali et in Hispania vulgaris; var. γ per totam peripheriam maris Mediterranei occurrit; var. δ in Hispania tantum et ad littora adusta Italiæ inferioris Græciæ et yriæ communis.

Obs. Regionis maris interni Ononides plures litigiosas in Natricis gregem compulit el. Boissierus. Nec ejus sententiam inconsultè secuti sumus, idemque erat judicium nostrum postquàm organa earum omnia scalpri vitroque seriatim subjeceramus. Sed ne nimia oriatur confusio pro varietatibus habendæ, paucis exceptis, quæ anteà species viris oculatissimis habitæ. Legitima Linnæi Natrix in regionibus calidioribus rarissimè obvia est, in locum ejus substituitur O. picta Desf., cui in maritimis subrogatur O. ramosissima ejusdem, sive arenaria DC., quæ foliis ellipticis à vicinissimà hispanica vix ac ne vix diversa est.

2. ONONIS ANGUSTISSIMA. LAMK.

O. caule erecto, viscoso-pubescente; foliis 3-foliatis aut simplicibus, pedicellatis aut inter stipulas subsessilibus, angustissimis, acutis, dentatis; pedicellis axillaribus solitariis, 1-floris, aristatis, folio duplò longioribus; laciniis calycinis elongatis, setaceis; vexillo ovato, alis ellipticis apice obtusis; leguminibus pendulis, elongatis vel breviusculis, pubescentibus, subinflatis, suturis acutis; seminibus fuscis, scabris.

Ononis angustissima. Lamk., Encycl., vol. 1, pag. 502., excl. synon. et patriâ Hispaniâ.

 α longifolia, foliis longioribus, pedicellatis, omnibus 3-foliatis, leguminibus calyce duplò longioribus.

Ononis longifolia. Willd., En. Hort. Ber., vol. 2, pag. 750.

 β ulicina, foliis confertis sessilibus aut subpedicellatis, sæpiùs simplicibus, leguminibus calyce vix longioribus.

Ononis ulicina. Nob., in ic.

HAB. In montibus Teneriffæ et Canariæ. Legimus var. α in montosis circa oppidulum

Guimar et juga prærupta el Cuchillo dicta, jam mense Decembre pluviis ineuntibus florentem. Ibi ex cl. Buchio ad altitudinem 1900 pedum super Oceanum scandit. Var. β in Canariæ valle excelsà Tejedà ad altitudinem 4000 mille circiter pedum in glareà torrentis et inter saxa vulgarem, Julio mense fructiferam et adhuc florentem invenimus, eamque in montibus Artenaræ, et suprà Tiraxanam ad fauces el Paso de la Plata legerunt Buchius et Christianus Smith.

DISTRIB. GEOG. Species est omninò Canariensis.

OBS. Hanc stirpem inter Natricis varietates enumerare noluimus, characteres enim non paucos offert quos cultu explorata immutatos servat. Nomen ei antiquius aptissimumque Lamarckii restituimus ex schedulă Fontanesii autographă unde patet specimen plantæ nostræ herbarii sui à Druso viro reverendo lectum cum speciminibus O. angustissimæ herbarii Lamarckiani contulisse, unamque eamdemque invenisse. Descriptio auctoris cum plantâ nostra ex toto convenit, faciemque ante oculos proponens foliolis fasciculatis laricem assimilare optime advertit.

EXPLICATIO TAB. 51.

ONONIS ANGUSTISSIMA. LAMK. a longifolia.

(ONONIS LONGIFOLIA. WILLD.)

1. Ramus floridus magnitudine naturali. 2. Ramuli pars fructifera magnitudine naturali. 3. Folium cum stipulis, prout figuræ sequentes, magnitudine auctum. 4. Folium superius inter stipulas sessile. 5. Flos. 6. Calyx. 7. Vexillum. 8. Alæ et carina. 9. Andræcium pistillum fovens. 10. Idem sectum et arte patefactum. 11. Pistillum. 12. Legumen apertum. 13. Semen. 14. Idem longitrorsum sectum, ut appareat embryo.

EXPLICATIO TAB. 51. A.

ONONIS ANGUSTISSIMA. LAMK. B ulicina.

(ONONIS ULICINA. Nob.)

1. Ramus floridus magnitudine naturali. 2. Idem fructifer. 3. Folium, prout figuræ sequentes, auctum. 4. Flos. 5. Calyx. 6. Vexillum. 7. Alæ. 8. Carina. 9. Andræcium pistillum fovens. 10. Idem resectum et explanatum. 11. Pistillum. 12. Legumen apertum. 13. Semen. 14. Idem longitrorsum sectum, ut appareat embryo.

3. ONONIS VAGINALIS. VAHL.

O. albido-tomentosa, caule procumbente lignoso; foliis simplicibus 3-foliatisque, brevissimė petiolatis, foliolis parvis, crassis, obovatis, argutė serratis, stipulis magnis, vaginan-

			-	
		·		
				ø
. •				

tibus, basi amplexicaulibus; pedunculis aristatis aut muticis, folio demum 3-plò longioribus; calyce turbinato, dentibus lanceolato-linearibus; vexillo ovato, roseo-lineato, alis carina longioribus; leguminibus subinflatis; seminibus scabris, badio-flavis.

Ononis vaginalis. Vahl., Symb., vol. 1, pag. 55. — Vent! Jard. Cels., tab. 32. — DC., Prodr., vol. 2, pag. 159. — Viv., Fl. lib., pag. 41, tab. 4, fig. 4.

Ononis Cherleri. Forsk., Fl. ag.-arab., pag. 131, non Linn.

HAB. In arenis sitientibus insulæ Graciosæ, et in aridis circà pagum Mala in Lancerottà.

DISTRIB. GEOG. Africæ solitudinum civis est, quæ littora Ægypti, et in Cyrenaicà 33 latitudinis gradum, attingit.

Desc. Planta tota densè albido-tomentosa. Caulis lignosus, procumbens, ramis plurimis, intricatis, striatis, albescentibus, rectis. Folia creberrima, 3-foliata aut simplicia, foliolis parvis, obovatis, crassis, nervosis, crenulatis vel argutè serratis, subsessilibus, petiolo communi breviusculo, crasso, stipulis latis, nervosis, crenulatis, apice lanceolatis, subacutis, vaginantibus, basi amplexicaulibus, abortu sæpiùs aphyllis. Pedunculi axillares, 1-flori, aristati aut rariùs mutici, aristà demùm flore caduco spinescente, folio 3-plò longiores. Calix basi turbinatus, nervosus, dentibus lanceolato-linearibus. Corolla parva, vexillo ovato-lanceolato, acuto, roseo-lineato, alis angustis obtusis carinà valdè incurvà longioribus. Legumen subinflatum, pubescens, dilutè badium, suturis vix prominentibus. Semina rotundato-reniformia, scabrella, badio-flava. Cotyledones crassæ, ovatæ. Radicula clavæformis, apice attenuata, cotyledonum longitudine aut sublongior.

4. ONONIS HEBECARPA. NOB.

O. annua, pubescens, caule erecto, divaricato, dichotomo; foliis 3-foliatis, pedicellatis, foliolis apice obovatis basi cuneatis, flabellatim nervosis, dentatis, impari longius lateralibus breviter pedicellulatis; stipulis ovatis vel subrotundis, apice acutiusculis; pedunculis folio duplò longioribus, 2-floris, rarius 1-floris; calyce pubescente, laciniis subsetaceis; vexillo ovato, concolore; leguminibus breviusculis, pendulis, turgidis, puberulis, basi breviter stipitatis; seminibus lævibus, luteis.

Hab. In fissuris rupium abruptorum montis Famaræ in Lancerottà circa semitam præ cipitem quæ ad fretum Graciosæ et salinas descendit.

DISTRIB. GEOG. Stirps est adhuc omninò Canariensis.

Desc. Herba annua, 6-pollicaris, divaricata, basi sublignescens. Radix gracilis, albescens. Rami albidovirescentes, puberuli, subviscosi, divaricato-dichotomi. Folia 3-foliolata, foliolis 1 ½ ad 3 lin. latis, 2 ad 5 lin. longis, lætè viridibus, pubescentibus, obovatis, basi cuneatis, flabellatim nervosis, nervis in dentes argutos apice glandulosos porrectis, impari longiùs lateralibus breviter pedicellulatis. Stipulæbasi ovatæ, aut subrotundæ, apice acutiusculæ, dentatæ, 4-5-nerviæ. Pedunculi filiformes, foliis duplò in.—(2° partie.)

longiores, breviter aristati, 2-flori aut abortu 1-flori. Calvx pubescens, nervosus, laciniis subsetaceis corollà brevioribus, sinubus rotundatis. Corolla dilutè lutea; vexillum ovato-rotundatum, estriatum; alæ ellipticæ, apice obtusæ, carinà valdè curvatà, acutà, subbreviores. Stamina 1-adelpha, superiore ferè ad medium usquè libero. Ovarium planiusculum, birtulum, basi breviter stipitatum. Stylus filiformis, ovario vix longior. Stigma parvum capitatum. Legumen pendulum, badium, molliter puberulum, 6 poll. longum, turgidum, ad suturam subcarinatum, breviter stipitatum. Semina reniformia, leviter convexa, lævia, lutea, sæpè cæruleo-irrorata, sub lente fortiori creberrimè puncticulata. Cotyledonies ovatæ, convexo-planæ. Radicula cotyledonibus brevior, subacuta.

EXPLICATIO TAB. 52.

1. Planta integra florida et fructifera magnitudine naturali. Figuræ verò omnes sequentes magnitudine auctæ. 2. Rami segmentum. 3. Calyx. 4. Petala. 5. Andrœcium pistillum fovens stylo exserto 6. Legumen. 7. Idem dehiscens. 8. Semen funiculo et placentæ affixum. 9. Idem à fronte et hilo visum. 10. Idem à latere visum. 11. Embryonis sectio transversa. 12. Embryo à latere visus, sed delendus radiculæ apiculus.

PURPUR ASCENTES.

§ PEDUNCULIS ELONGATIS NUTANTIBUS.

5. ONONIS LAXIFLORA. DESE.

O. viscoso-pubescens, radice annua, caule erecto, ramis creberrimis, gracilibus, divaricatis; foliis inferioribus 3-foliolatis, foliolis ovatis aut rotundato-ovatis, argutė crenato-dentatis, medio longius lateralibus breviter petiolulatis, inferioribus ovatis aut ovato-rotundatis, superioribus obovatis, basi cuneatis, summis simplicibus, aut abortientibus, stipulis ovatis nervosis dentatis persistentibus, ad ramulos extremos imbricatis; pedunculis axillaribus, muticis, inferioribus longissimis, superioribus confertis brevibus; calycis laciniis sublinearibus acutis ovarii longitudine.

Ononis laxiflora. Desf., Fl., atl., vol. 2, pag. 146, tab. 190.

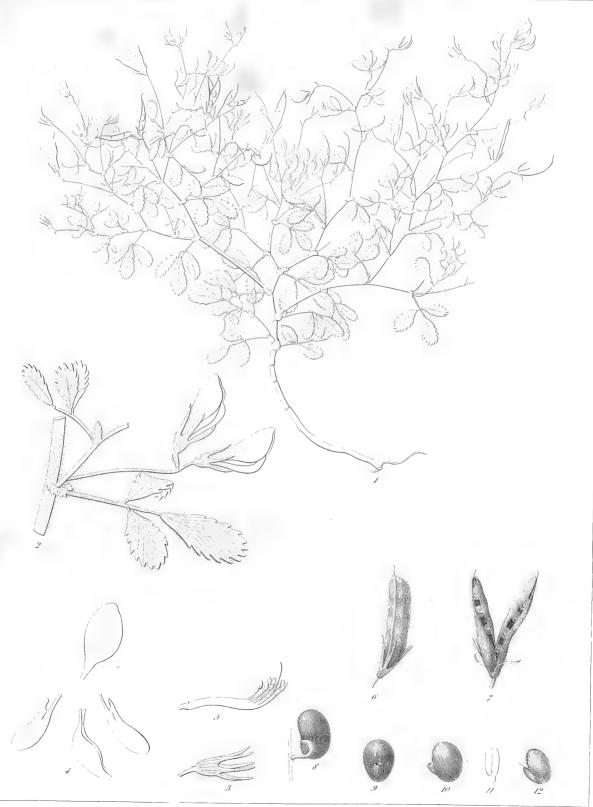
Ononis peduncularis. Lindl., Bot. reg., tab. 1447.

β flexipes, foliis lanceolatis, pedunculis tortuoso-flexis.

Ononis flexipes, Nob. in ic.

Hab. In rupestribus aridissimis sole æstivo deustis propè *Mancha blanca*, *Peñitas de Chache*, et alibi in Lancerottà vulgaris, in Fuerteventurà, et in Canarià, undè specimina misit cl. Despréaux.

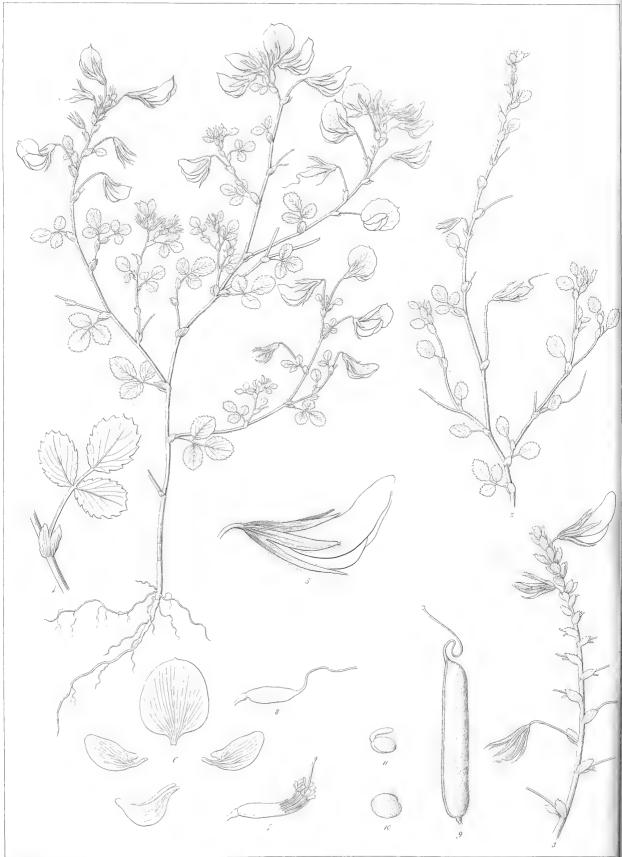
DISTRIB. GEOG. Speciem hanc formosam in Mauritanià primus legit celeb. Desfontaines, nec alibì usquè adhuc visa fuit.

Čnonis hebecarpa Nek

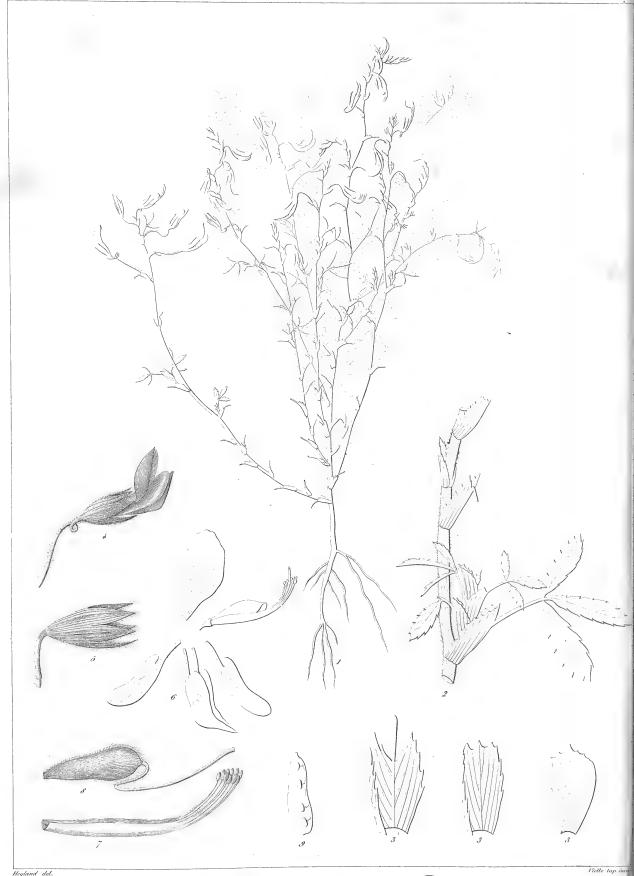

A Charol del

Onenis laxiflora Gesf.

Vielle lapide incidit!

Ononis flexipes Not

Obs. Generis polymorphi species hæe est πολμόςφώτατη. Cùm nascitur primum folia habet omnia 3-foliata foliolis orbicularibus aliisque exactè ovatis, superiora tantum obovata sunt et basi cuneata. Mox ineuntibus Januarii aquationibus atque humeetatis spiraculorum lapillulis inter quos maximè se delectat, prodeunt flores creberrimi, rami ipsă fecunditate exhausti foliola excutiunt lateralia, intermedioque rursus invicem abortiente ex axillis stipularum quæ persistumt veluti è bracteis protrudunt se flores novelli, contrahuntur intereà merithalli et stipulæ imbricantur, tritici spicam diceres, et sic flagrantissimo etiam æstu rupes Plutonios, quos amat, ornat, nec vità superstite finem florendi facit. Nihil admirandum ergò si speciem Fontanesii in stirpe è seminibus nostris Lancerottanis ortà et sub vitro molliter nimis educatà non recognoverit cl. Lindleyus, nec nos, genere nondum ritè excusso formam alienam pro specie alià posuisse. Valdè affinis est huic speciei O. Broussonetii DC., quæ autem differre videtur foliolorum formà, calycibus hirtis, minus profundè laciniatis, et floribus saturatè purpureis.

EXPLICATIO TAB. 53.

ONONIS LAXIFLORA. DESF.

1. Planta junior florida. 2. Ejusdem ramus ætate provectior foliis 1-foliatis. 3. Ejusdem ramus æstivalis apice floridus, stipulis post foliorum casum persistentibus bracteiformibus, omnes magnitudine naturali. 4. Folium plantæ junioris magnitudine prout figuræ sequentes auctum. 5. Calyx cum corollå. 6. Petala. 7. Staminum cohors pistillum fovens. 8. Pistillum stylo, ovario fecundato, sigmatoideo-torto. 9. Legumen. 10. Semen. 11. Embryo.

EXPLICATIO TAB. 54.

ONONIS LAXIFLORA. DESF. Var. flexipes.

(ONONIS FLEXIPES. NOB.)

1. Planta integra florida magnitudine naturali. Organa sequentia seorsum depicta magnitudine aucta sunt. 2. Ramuli pars magnoperè aucta ut clarius videantur stipulæ, et foliola. 3. 3. 3. Stipularum formæ diversæ. 4. Flos cum pedunculo retorto. 5. Calyx pedunculo breviore recto. 6. Petala avulsa et explicata cum andrœcio denudato pistillum fovente. 7. Andrœcium avulsum. 8. Pistillum adultum et jam fecundatum. 9. Leguminis junioris valva cum ovulis.

6. ONONIS RECLINATA. LINN.

O. annua, caule erecto; foliis 3-foliatis, foliolis ovatis obovato-cuneatis aut linearibus truncatis serrato-dentatis; floribus axillaribus, in capitulum thyrsoideum digestis aut sparsis; pedunculis foliorum longitudine, muticis; calyce profundè diviso, laciniis linearibus acutis, aut latioribus apice 3-dentatis; corollà calyce vix longiore, vexillo ovato; legumini-

bus cylindraceis, calyce sublongioribus; seminibus luteo-badiis vel fuscis, puncticulatoscabris.

- α Lowei, foliolis rotundato-ovatis, floribus sparsis, laciniis calycinis dilatatis, 3-dentatis. Ononis dentata. Lowe, Prim. fl. mad., pag. 34, tab. 4.
- β Linn αi , foliolis ovatis, floribus demùm in capitulum digestis, lacíniis calycinis subdilatatis.

Ononis reclinata. Linn., sp. pl., vol. 2, pag. 1011. — DC., Prodr., vol. 2, pag. 162. — Guss., Fl. sic. Prodr., vol. 2, pag. 384. — Cambess., Enum., pag. 62. — Moris, Fl. sard., vol. 1, pag. 419. — Boiss., For. Esp., vol. 2, pag. 452.

 γ Fontanesii, foliolis oblongo cuneatis, floribus in capitulum digestis, laciniis calycinis sublinearibus acutis.

Anonis arvensis hirsuta pusilla viscosa multis siliquis cernuis. Bonanni, tab. 17.

Ononis Cherleri. Desf., Fl. atl., vol. 2, pag. 148. - Sibth., Fl. grac., vol. 7, pag. 72, tab. 677.

Ononis mollis. Savi, Mem. soc. it., vol. 9, pag. 351. — Bot. etr., vol. 4, pag. 9. — La Gasc., Gen. et sp., pag. 22. — DC., Prodr., vol. 2, pag. 162. — Guss., Fl. sic. Prodr., vol. 2, pag. 385. — Suppl., pag. 223.

Ononis Desfontainii. Dufour, in herb. Desf.!

Ononis reclinata \(\begin{aligned} minor. Moris, Fl. sard., vol. 1, pag. 422. — Boiss., Voy. Esp., vol. 2, pag. 152. \)

 $H_{AB}.$ α In rupestribus apricis, β et γ in arvis demessis insularum Canariensium frequentes.

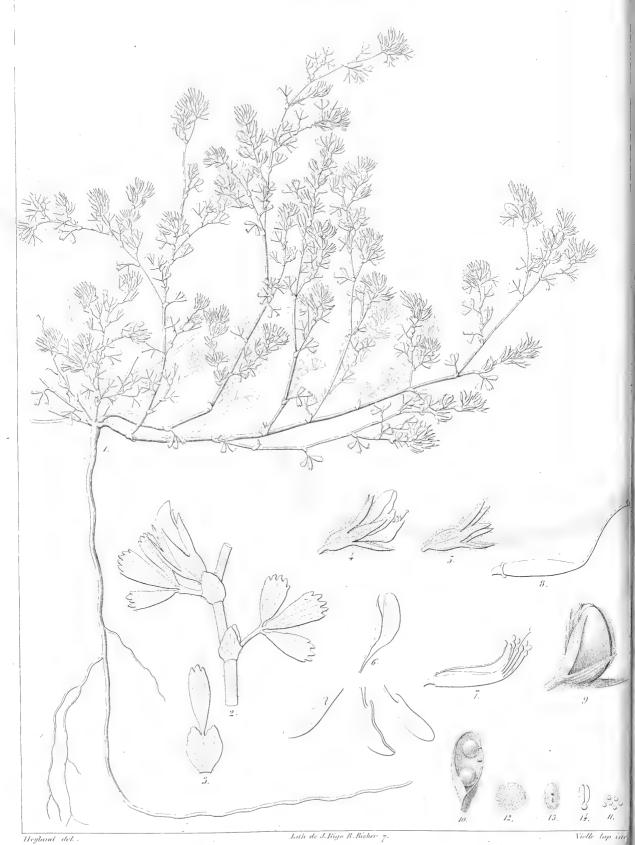
DISTRIB. GEOG. Crescit per totam peripheriam maris Mediterranei.

Obs. Varietates α et γ vix verè separandæ, β autem cum primum disjunctimque eam intueris specificè distinguendam cum exactissimo Solandro et claro Loweo dixeris; multis enim oculi feriuntur differentiis, foliorum scilicet formà, floribus sparsis, et laciniis calycinis latis 5-dentatis. Acriùs intuentibus et specimina plura scrutantibus bæc tanta discrimina evanescunt; flores sensim ad apicem ramulorum glomerantur, laciniarum calycinarum dens intermedia producitur, oblitterantur laterales, foliaque ipsa mox è rotundis linearia evadunt. Varietas α mense Decembre, ineunte anno botanico, locis petrosis regionis inferioris insularum Canariensium undequaque læta virensque surgit, ingruentibus caloribus β et γ copiosiores. Nescimus an in ambas eadem transeat formas stirps, progeniem nasci novellam potiùs crediderimus.

S PEDUNCULIS BREVIBUS ERECTIS.

7. ONONIS SERRATA. FORSK.

O. annua, caule erecto, diffuso, vel procumbente; foliis 3-foliatis, 1-foliatisque, pubescentibus aut subglabris, lætė virentibus, foliolis ovatis, argutė dentatis, intermedio longiùs, lateralibus breviter petiolulatis; stipulis angustė lanceolatis, acutis, integerrimis; pedunculis brevissimis erectis; floribus axillaribus in spicam laxam ad apicem ramulorum congestis; calycis campanulati laciniis lanceolatis aut lineari-lanceolatis, acutissimis; vexillo

Ononis servata Torsk. 3. prostrata .

ovato, acuto, pubescente, alis longiùs unguiculatis; legumine compressiusculo calycis longitudine; seminibus luteo-badiis aut fuscis, creberrimè puncticulato-scabris.

α, erecto-diffusa, foliolis ovatis, elongato ovatis, vel lineari-obovatis cuneatis.

Ononis serrata. Forsk., Flor. ag.-arab., pag. 131. — Vahl, Symb., vol. 1, pag. 52. — DC., Prodr., vol. 2, pag. 163. — Del., Fl. ag. Ill., pag. 98. — D'Urv., Enum., pag. 85. — Moris, Fl. sard., vol. 1, pag. 423.

Ononis bætica. Clem., Ens. de la vid., pag. 291.

Ononis diffusa. Ten., Prodr. Fl. nap., pag. 41. — Fl. nap., tab. 169. — Guss., Fl. sic. Prodr., vol. 2, pag. 281.

Ononis Denhardtii. Ten., Mem. acad. sc. Nap., 1825, pag. 50, tab. 4.—Fl. Nap. Prodr. app. 4, pag. 22.—Fl. Nap., tab. 169.

Ononis littoralis. Spreng., syst., vol. 4, pag. 346.

β prostrata, caulibus prostratis, foliolis parvis angustis apice dentatis.

Ononis serrata \(\beta \) prostata. Boiss., Voy. Esp., vol. 2, pag. 153.

Hab. α In rupestribus insularum Canariensium frequens, β in arenis Graciosæ, Lancerottæ, Fuerteventuræ, et Canariæ.

DISTRIB. GEOG. Crescit var. α in regionibus omnibus mare Mediterraneum circumclaudentibus, vidimus varietatem β ex Hispania in herbario Boissieriano et ex Ægypto in herbario Delileano.

EXPLICATIO TAB. 55.

1. Planta integra florida et fructifera magnitudine naturali. 2. Ramulus cum figuris sequentibus auctus. 3. Folium superius 1-foliatum. 4. Flos. 5. Calyx. 6. Petala explicata. 7. Stamina pistillum foventia. 8. Pistillum. 9. Legumen calyce obtectum. 10. Idem dehiscens. 11. Semina magnitudine naturali. 12. Semen à latere visum. 13. Idem visum à dorso. 14. Embryo sectus ut appareat cotyledonum et radiculæ positura.

8. ONONIS MITISSIMA. LINN.

O. caule erecto albido; foliis 3-foliatis, foliolis inferioribus late ovato-rotundatis, superioribus cuneato-ovatis, demùm 1-foliatis, floribus in spicam stipulis persistentibus scariosis bracteatam congestis, pedu nculis brevissimis erectis; calycis campanulati basi scariosi laciniis ovatis acutis; petalis angustis, longe unguiculatis; leguminibus erectis, planiusculis, calyce brevioribus, seminibus badiis scabridis.

Ononis alopecuroides mitis annua purpurascens. Dill., Hort., elth., tab. 24, fig. 27.

Ononis mitissima. Linn., Sp. pl., vol. 2, pag. 1007. — Biv., Cent. 2, pag. 39. — Guss. Fl. sic. Prodr., vol. 2, pag. 379.

Ononis scariosa. Manch, Meth., pag. 158.

HAB. In arvis insularum Canariensium vulgaris.

DISTRIB. GEOG. Occurrit sparsim in cultis et vervactis ad littora calidiora maris Mediterranei, in Ægypti arvis Pelusiacis et in Cretà (Sieber), in Græcià (Sibthorpe, Bory), in Magnà Græcià et Sicilià (Gussone), in Hispanià!, Lusitanià (Brotero), in Mauritanià Tingitanà communis!

ULEX. LINN.

Calyx inflato-tubulosus, profundè 2 labiatus, basi 2-bracteolatus, labio superiore 2- inferiore 3-dentato. Corolla calycis longitudine, rariùs subduplò longior, petalis brevissimè unguiculatis; vexillum emarginatum, alæ liberæ patentes, carinæ obtusæ, laxæ vel demissæ, laminis basi bullatis, marginibus vix cohærentibus. Stamina 10, 1-adelpha, quorum 5 laciniis calycinis alternantia in præfloratione breviora post anthesin elongata, antheris ovatis dorso affixis, 5 opposita in præfloratione longiora post anthesin breviora, antheris cylindraceis basi affixis. Ovarium sessile, pauci - rariùs multi-ovulatum. Stylus filiformis, incurvus. Stigma capitatum. Legumen ovatum, turgidum, rariùs subcompressum, calyce persistente vix longius, rarò cylindraceum calyce duplò longius. Semina ovata, carunculata. Embryo perispermio mucilaginoso subnullo cinctus.

Frutices congestæ, erectæ vel demissæ, ramoso-spinosissimæ, mox aphyllæ, orbis veteris austro-occidentalis incolæ. Folia primordialia 3-foliolata, pedicellata, mox 1-foliata, demùm pedunculo abolito sessilia, squamiformia. Flores axillares vel terminales, solitarii lutei.

1. ULEX EUROPAEUS. LINN.

U. diffuso-erectus, ramis validė spinescentibus, polygono-sulcatis, junioribus villosis; foliis adultis squamiformibus, lanceolatis, acutis, subtùs villosis, nervosis; floribus axillaribus, bracteolis ovatis, laxis; calycis hirsuti dentibus conniventibus; vexillo lato, suborbi-

culato; leguminibus 2-4-spermis, villosis; seminibus ovatis, badio-lutescentibus, lævibus, lucidis.

Scorpius primus. Clus., Hist., vol. 1, pag. 106.

Genistellæ spinosæ affinis Nepa quibusdam. Bauh., Hist., vol. 1, pag. 2.

Ulex europæus. Linn., Sp. pl., vol. 2, pag. 1045. — Fl. dan., tab. 608. — Engl. Bot., tab. 742. — Gærtn., pag. 330, tab. 151, fig. 7. — Lamk, Ill., tab. 621, fruct. et sem. à Gærtn. adumbr.

HAB. In pinetis excelsis post oppidum Icod-de los-vinos.

Distrib. Geog. Europæ occidentalis cives est germanus U. europæus. In Britannià ad 59, in Germanià non ultrà 55 latitudinis borealis gradum ascendit. Ibi orientem versus ad 11 à Lutetià longitudinis orientalis gradum ægrè pervenit, nec in Gallià ipsà Rhenum propè Argentoratum et 6 longitudinis gradum prætergreditur. Olivarum zonam non nisi in Etrurià, propè Florentiam et Liburnum (Savi. Parlatore!), attingit. In Lusitanià à Durii ripis austrum versus non discedit, U. enim europæus Brot. ad U. australem Clem. referendus (vid. It. hisp., pag. 48), indè in Maderam! et ad terminum suum austro-occidentalem stationemque in insulis Fortunatis unicam, ubi autem reverà indigena, pervehitur.

ADENOCARPUS. DC.

Calyx ad medium usquè aut ultrà medium 2-labiatus, labio superiore 2-fido, inferiore longiore 3-fido, sæpè decurvo. Petala lata, vexillo cæteris productiore, cordato-ovato, breviter stipitato, patente, alæ ovatæ, obtusæ, ad unguem transversè plicatæ carinæ indeflexæ longitudine. Stamina 10, 1-adelpha, longitudine reciprocâ per anthesin commutatâ ut in Ulice. Stylus filiformis incurvus. Stigma capitatum. Legumen oblongum, planiusculum, apice subrotundatum, nervosum nervis glandulis stipitatis sæpissimè obsitum, 4-10-spermum. Semina compressiuscula, ecarunculata. Embryo tegmine perispermico gelatinoso firmo chlamydatus. Radicula incurva, subobtusa, cotyledonum longitudine. Cotyledones ovatæ aut rotundatæ, planiusculæ.

Frutices, rariùs arbusculæ, Europæ occidentalis calidioris, littorum maris Mediterranei, insularum Asturum, Maderæ, Fortunatarumque incolæ. Rami divaricati, sæpissimè albidi. Folia omnia 3 foliata, sæpè creberrima, foliolis complicatis, ovatis aut lineari-lanceolatis, ut plurimùm revolutis. Flores magni, ad apicem ramorum racemosi, lutei

pedicellis basi bracteatis, medio 2-bracteolatis, bracteis bracteolisque caducis.

1. ADENOCARPUS VISCOSUS NOB

A. foliis confertissimis, foliolis linearibus, revolutis, pubescenti hirtis, bracteis bracteolisque membranaceis, lanceolatis, carinatis, glandulosis; calycis viscoso-glandulosi laciniis lanceolatis; leguminibus obsolete nervosis, glandulosis.

 α Frankenioides, foliis confertissimis brevibus, foliolis revolutis, arcuatis, pubescentivillosis glandulosisque.

Cytisus foliolosus. L'Hérit., Stirp. nov., fasc. 7, pag. 184, tab. 96. Non Hort. Kew. Plantæ facies optima.

Genista viscosa. Willd., Sp. pl., vol. 3, pag. 937.

Adenocarpus Frankenioides. Chois! in DC. Mém. leg., pag. 217. - Prodr., vol. 2, pag. 158.

Spartium microphyllum. Link, in Buch, Phys., Beschr., Can. Ins., pag. 155, pro parte. — Buch, ibid., pag. 184, quoad plantam alpinam Nivariæ et Palmæ, non Cav.

Codezo del Pico Nivariensium.

 β Spartioides, foliis confertis elongatis, foliolis latioribus villosissimis, revolutis aut subplanis.

Hab. α in Monte Alto Nivariæ nunc el pico de Teyde. Ad altitudinem 1200 hexapodum primus cum arboribus raris Cytisi proliferi immixtus apparet, zonam deinde suam fere solus occupat, tum regni alpini partem cum Cytiso nubigeno usque ad alt. hexap. 1400 sibi vindicat. Faciem hujus speciei saxa inter natalia ex vivo depictam in tabulis majoribus (Atlas, tab. 10), excudi curavimus. Flores magni, odori, sed apibus ingrati.

Varietatem β ad marginem superiorem pinetorum in montibus excelsis insulæ Palmæ invenimus.

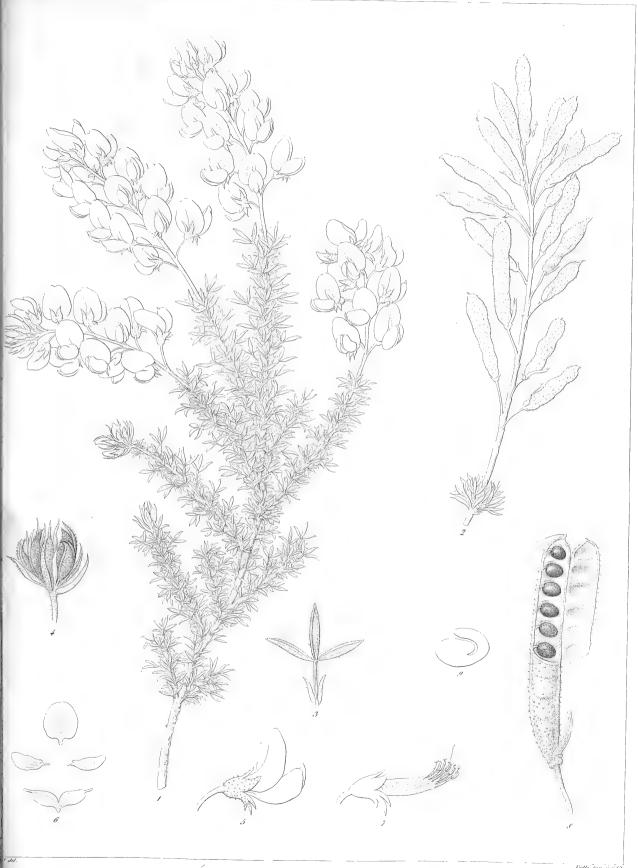
DISTRIB. GEOG. Species est ex toto Canariensis.

EXPLICATIO TAB. 50. B

(ADENOCARPUS FRANKENIOIDES. CHOIS.)

1. Ramus floridus. 2. Ramulus fructifer, ambo magnitudine naturali. 3. Folii cum stipulis magnitudine aucti pagina inferior, ut appareant foliolorum margines revolutæ. 4. Florum racemus junior auctus, alabastrorum pedunculis bracteis bracteolisque, mox casuris, adhuc instructis. 5. Flos, calyce a dorso viso, auctus. 6. Petala avulsa seorsum visa magnitudine naturali. 7. Stamina cohors filamentis connatis ovarium fovens, cum figuris

mique.

Adenocarpus frankinioides. Chois.

sequentibus auctus. 8. Legumen valvulà alterà ad medium abscissà ut appareant semina funiculis adhærentia. 9. Embryo.

2. ADENOCARPUS FOLIOLOSUS. HORT. KEW.

A. foliis confertis, foliolis lanceolatis aut lineari-lanceolatis, revolutis aut planiusculis, subacutis; bracteis bracteolisque linearibus; calycis villosissimi, laciniis linearibus; leguminibus obsoletè nervosis, lavissimis, aut sparsim glandulosis.

 α villosa, bracte
is bracteolisque angustis undiquè villosis
simis, foliolis revolutis, villosis, siliquis la
vibus.

 β glabrescens, bracteis bracteolisque latioribus, villoso-ciliatis, foliolis lanceolatis, subplanis, glabriusculis, siliquis lævibus aut sparsim tuberculatis.

Cytisus Canariensis, microphyllos, cauliculis villosis, angustis viridibus foliis. Pluk., Alm., pag. 128, Phyt., tab. 277, fig. 6, mala.

Cytisus Canariensis flore candido et citrino. Seba, Thes., tab. 4, fig. 6, pessima.

Cytisus foliolosus. Hort. Kew., ed. 1, vol. 3, pag. 49. — Ed. 2, vol. 4, pag. 319. — Curt., Bot. mag., tab. 426.

Spartium microphyllum. Cav., Anal. cienc. nat., vol. 4, pag. 62, (1801). — Link, in Buch Beschr. Can. Ins., pag. 155, pro parte. — Buch, ibid., pag. 184, quoad plantam sylvicolam.

Adenocarpus foliolosus. DC., Mém. leg. pag. 216. - Prodr., vol. 2, pag. 158.

Codezo Nivariensium.

Hab. In fruticetis ad margines sylvarum, et in dumetis apricis Teneriffæ, necnon in Canariâ, ubi in montosis propè Teroram (ι) et Artenaram copiosissima, sed alibi rarior. Varietatem quoque foliis calyce bracteisque densè lanato-tomentosis nec villosis, sed reliquis characteribus varietati α similem in planitie montium altorum Canariæ (la Cumbre) invenit cl. Despréaux.

Crescitvar. β in dumetis montium Lagunensium, ad sylvas Episcopi seu de las Mercedes et fontium Agua Garcia Etesiis assiduis udas.

Distrib. Geog. Species est Canariensis necdùm in Maderâ inventa, ubi sola occurrit stirps Europæa Adenocarpus intermedius.

Obs. Mirè ludunt Adenocarpi species ambæ Canarienses, earumque varietates, quas enumeravimus, formæ sunt instabiles stationibus diversis enatæ, notandæ tamen ne non visas crederent posteri.

Pro Genistà Canariensi Linnæus rectè Cytisum Canariensem microphyllon angustifolium prorsùs incanum Pluk., citat, sed loco iconis 5 quæ vera G. canariensis, malè 6 quæ phrasi alteri et Adenocarpo nostro pertinet, adducit. Mendam novam adjecit Willdenowius qui eamdem Plukenetii phrasin atque iconem et Genistæ canariensi et Cytiso folioloso addu-

⁽¹⁾ Nominis origo non à timore vel terrore, ut quibusdam visum est, sed à voce Lybico-Canariensi Tagoror consilium, aula, et hinc Taoro vallis et civitatis Orotapala quæ nunc Orotava nomina deducta.

11.—(2° PARTIE.)

cit, eumque incautè secutus est Prodromi beatus auctor. Hùc quoque potiùs revocanda est figura Sebæ informis quam ad G. Canariensem refert Linnæus, sed neque quæ sit nosci verè potest, nec conjectore dignum est ænigma. Mysalva plantam nostram insulanis dictam scribit Plukenetius.

EXPLICATIO TAB. 50, B.

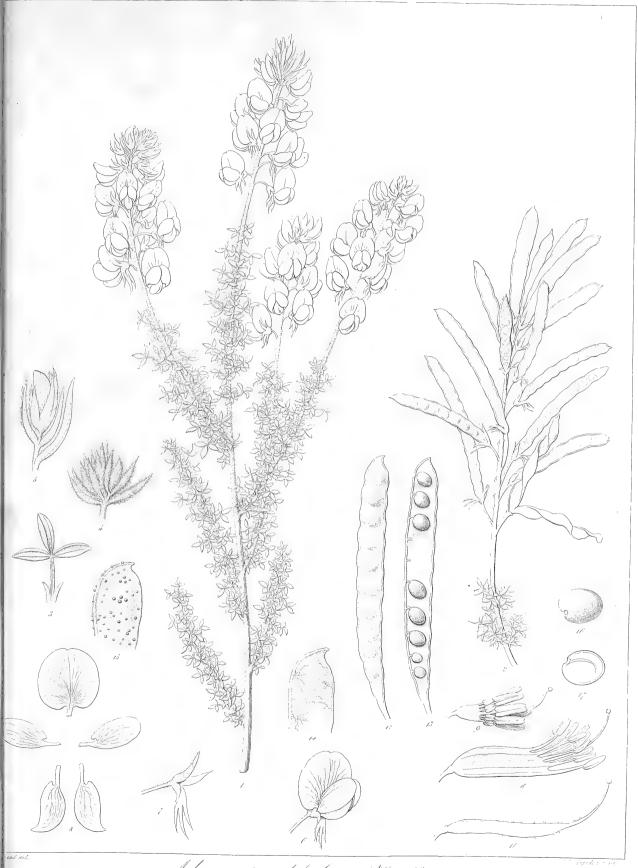
1. Ramus floridus. 2. Idem fructifer, ambo magnitudine naturali. Figuræ omnes sequentes magnitudine auctæ sunt. 3. Folium cum stipulis. 4. Rami floriferi apex alabastris bracteis et bracteolis adhuc munitus. 5. Alabastrum seorsùm delineatum bracteâ suffultum et bracteolis duabus oppositis instructum. 6. Flos. 7. Calyx. 8. Petala explicata. 9. Stamina pistillum innuptum in præfloratione foventia. 10. Eadem adulta. 11 Pistillum. 12. Leguminis valva latere exteriore visa. 13. Eadem introrsùm visa. 14. Valvæ segmentum var. α multotiès auctum. 15. Segmentum valvæ var. β sparsim tuberculatæ. 16. Semen. 17. Idem transversè sectum ut appareat embryo.

TELINE. MEDIC.

Cytisi pars Tournef. Lamk. Genistæ pars Linn. DC. Spartii pars Desf.

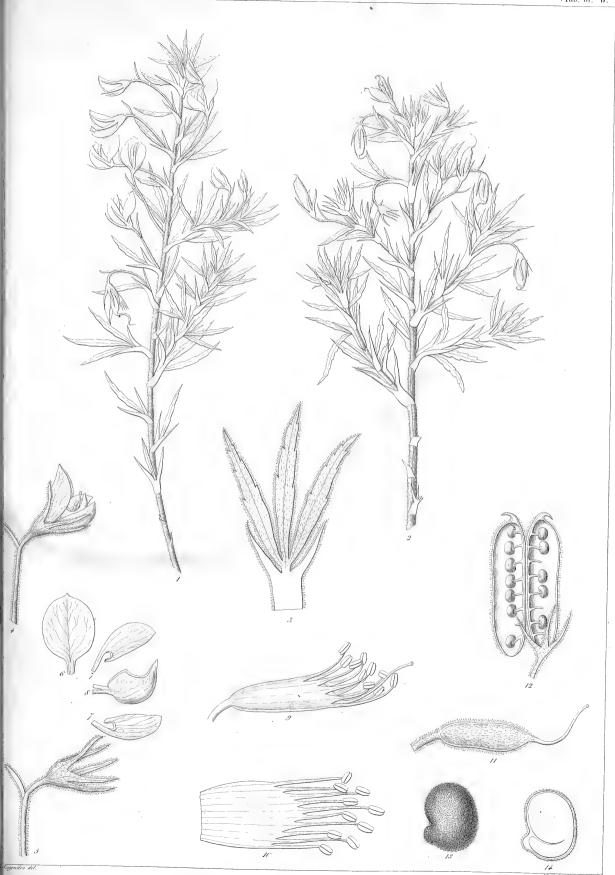
Calyx herbaceus turbinato-campanulatus, 2-labiatus, labiis tubi longitudine aut tubo sublongioribus, subæqualibus, superiore profundè 2-fido, inferiore apice 3-dentato. Corolla papilionacea, petalorum unguibus liberis, vexillum assurgens vel clausum, orbiculare vel ovatum, basi sæpè cordatum, unguiculatum, alæ angustæ, carina obtusa, vel cymbiformis, mox deflexa. Stamina 10, 1-adelpha, quorum 5 breviora per anthesin demùm longiora. Ovarium lineare compressum, vel rariùs lanceolatum, sessile. Stylus filiformis aut supernè planiusculus, rectus, apice incurvus, demùm à basi sigmatoideo-deflexus. Stigma papillatum, rectum vel lituiforme, nunc capitatum, nunc antrorsùm vel retrorsùm declive (1). Legumen oblongum, abbreviatum, erectum, subcomplanatum, ad semina torosum, suturis nervosis vel planis, apice 3-angulatum, acutum, 2-8-spermum. Semina

⁽¹⁾ Stylus in hoc genere et stigma luculentissimos suppeditant characteres, unde cognatæ species distinguantur, à T. scilicet canariensi T. ramosissima, à T. maderensi, canariensi et ramosissima, T. candicans, à T. linifolia T. rosmarınifolia.

Adenocarpus feliclesus. Hert. Kin:

Ononis ulicina CArb.

ovata vel ovato-cordata, compressiuscula, carunculata, carunculât crassâ, hippocrepidoideâ vel cristatâ, persistente, hilo ovato. Embryo sacco perispermico mucilaginoso inclusus. Cotyledones ovatæ, planiusculæ. Radicula claviformis, cotyledonibus sublongior.

Frutices palæogæi, Africæ borealis, et Europæ australioris, sed Fortunatarum potissimùm et insularum Maderensium, cives. Rami virgati recti, striati, sæpè breves nodosuli, juniores pubescentes vel tomentosi, inermes. Folia 3-foliata, persistentia, rariùs abortu 1-foliata, petiolata, stipulata, stipulis parvis petioli basi connatis, apice sæpè liberis, rariùs sessilia, exstipulata, petiolo et stipularum basibus pulvinulum (1) axi connatum efficientibus. Flores terminales, spicati vel subumbellati, flavi. Pedunculi breves ascendentes, demùm erecti, basi aut medio bracteati, sub flore utrinquè 2-bracteolati.

Obs. Admittenda est jam ab anno 1786 à Frid. Cas. Medico, generum Linnæanorum novatore non inscitulo, à Dioscoride repetita et pro Genistâ candicante redintegrata Teline, nomenque Telina à cl. E. Meyer plantis quibusdam austro-Africanis impositum mutandum. Genus est quo nullum inter leguminosa concinnius, adeòque homogeneum ut ægerrimè à proximis divellantur species affines, quarum plures insimul à summis phytologis ad hunc usquè diem colligatas, nominibus propriis hic primi instruximus. Peyssone-liam in schedis manu scriptis hoc genus vocabat Genistearum scrutator sedulus Boivinus, cujus ex colloquiis multa, largiori quidem sensu uti mos est confabulantibus, de subordinis hujus compositione, nobiscum olim benignè communicata accepimus. Totum deinceps minutè et scrupulosè excussimus. Dolendum autem est hoc negotium nobis, uti pollicitus est, expedire nequisse cl. Boivinum; sed impedimento fuerunt res suæ atque domesticæ. Vogleram, Salzwedeliam, et Genistarum reliquarum indocilem cohortem, insulis nostris cæteroquin alienam, aliis introspiciendas relinquimus, hic Chloridis Macaronesiæ mancipia sola pertractamus.

⁽¹⁾ Organa quædam in håc tribu alienas sibi induunt formas quibus nomina potiùs propria addicere quam periphrasibus et circuitionibus exprimere maluimus. Accidit sæpe stipulas, vel stipularum bases vel rudimenta, cum petioli basi connatas, umbonem seu nodum efficere qui foliolis cadentibus persistit crescitque, aut in spinulas nervi tres, qui in eo concurrunt, quandoque producuntur. Hanc partem pulvinulum appellamus, ramumque depressum vel abortivum, nunc larvatum et vix visibilem, nunc lectuli modo stipulis bracteisque concretis vel tomento farctum, culcitam nominamus.

1. TELINE CANDICANS. MED.

T. frutescens, ramis virgatis pube patulà hirtis; pedicello gracili, foliolis ovato obcordatis vel obovatis, basi attenuatis, appressè pubescentibus; stipulis minimis, lineari-lanceolatis; floribus in spicas axillares, rariùs terminales, paucifloras, truncatas, basi involucratim foliatas, digestis; calyce turbinato; vexillo ovato, lævi, alis extùs pube truncatà velutinis, carinà angustà longioribus, stylo supernè filiformi; stigmate recto, antrorsum declivi; leguminibus villosissimis 4-5-spermis; seminibus nigris, lævibus, ovato-compressis.

α umbellulata, floribus subumbellatis, umbellulis axillaribus basi foliatis.

Cytisus sylvestris in maritimis collibus albidior. Cæsalp. de plant., pag. 113.

Cytisus caule erecto striato siliquis lateralibus et foliis hirsutis. Saur., Meth. fol., pag. 191.

Cytisus Monspessulanus Medicæ folio, siliquis densè congestis et villosis. Tournef., Inst., pag. 648.

Cytisus candicans. Linn., Sp. pl., ed. 1, pag. 740. — DC., Fl. fr., vol. 4, pag. 504.

Genista candicans. Linn., Amæn., vol. 4, pag. 284. — Sp. pl., ed. 3, pag. 997. — Gærtn., vol. 2, pag. 329, tab. 151, fig. 7.

Teline candicans. Medic., Philosophisch. Bot., vol. 1, pag. 203, necnon vol. 2, pag. 81 et 91.

Cytisus pubescens. Manch, Meth. suppl., pag. 43.

β subspicata, floribus terminalibus subspicatis, foliis minoribus.

Genista Canariensis a. Linn., Sp. pl., vol. 2, pag. 997, excl. syn.

Cytisus candicans B. Lamk, Encycl., vol. 2, pag. 248, excl. syn.

Genista Canariensis. Ker., Bot. reg., tab. 217. — DC., Prodr., vol. 2, pag. 145, quoad plantam Hisp. — Salzm., Exsicc. ting! — Bor. et Chaub!, Exp. Mor., Bot., pag. 201. — Nouv. Fl. Pel., pag. 46. — Webb, It. Hisp., pag. 50, excl. plantâ Maderensi.

Hab. Ad margines sylvarum in montosis borealibus Teneriffæ rarior. Specimina nostra legimus propè sylvam Agua Garcia.

DISTRIB. GEOG. Crescit per totum ambitum maris Mediterranei præsertim ubi ad occidentem vergit, nec ab olivarum regionis limitibus discedere videtur.

Obs. Species est *T. candicans* antiquitùs nota, quæ multam posteà passa est perturbationem, à Linnæi scilicet ætate ad nostra usquè tempora. Linnæus primum eam cum *Cytiso I*. Clusii, deinde cum *Cytiso Canariensi* Plukenetii et Commelini commiscuit, ejusque hallucinationes botanicorum grex omnis secutus est. *Cytisus primus* Clusii ad *Adenocarpum* quemdam pertinere et ex auctoris descriptione et ex ipsà icone à botanicis omnibus antelinnæanis mutuatà patet; nam flores planè spicati sunt, et bracteolæ, quod Adenocarporum proprium est, ultrà alabastra ante anthesin prodeunt.

Alia est *Telines* forma pro candicantis varietate olim à nobis habita, quam nunc speciebus hujus generis omnibus ritè trutinatis, pro specie distinctà habemus; proceritate enim habituque, et characteribus multis quam in diagnosim sequentem congessimus, differt.

TELINE MADERENSIS. NOB.

T. arbuscula, ramis virgatis, divaricatis, striatis, nodosis, junioribus pube molli, fuscă, ascendente tectis; stipulis conspicuis, latè lanceolatis, acutis, persistentibus ad apicem ramulorum subimbricantibus; petiolis elongatis, gracilibus, foliolis lanceolato-ovatis, apiculatis, glabris vel pube parcâ sericeâ appressâ puberulis, nervo medio marginibusque villosis; floribus spicatis, spicis terminalibus sæpè ovatis; bracteis bracteolisque linearibus elongatis; dentibus calvcinis lanceolatis; vexillo rotundato, lævi, alis extus pube conicâ velutinis, carinâ lanceolatâ pubescente longioribus; stylo supernè filiformi; stigmate retroflexo, dorso declivi; leguminibus subappressè villosis, 6-7-spermis; seminibus nigris, nitidis, compressis.

Genista candicans. Webb, It. Hisp., pag. 50, pro parte.

Crescit hæc species in insulæ Maderæ sylvulis montosis. Florentem legimus copiosamque pridiè Calendas Julii anni 1828 inter villam perhospitalem mercatorum Britannorum præfecti Veitch, Jardim da Serra dictam, et promontorium Punta Delgada.

2. TELINE CANARIENSIS. Nob.

T. frutex diffusus, mollissimė villosus; ramis virgatis, striatis, junioribus pilis patulis hirtis; petiolis subgracilibus, foliolis obovato-oblongis, acutis, basi attenuatis, utrinquė villosis; spicis floralibus elongatis, laxiusculis, multifloris, secundis, bracteis, bracteolisque setaceis; calyce hirsuto; vexillo ovato, extus hirsuto, alis extus pube conica volutinis, carinæ linearis hirtæ longitudine; stylo filiformi; stigmate recto, capitato, utrinque subdeclivi; leguminibus angustis, molliter villosis, subinflatis; seminibus globoso-pyriformibus, lucidis, nigris.

Cytisus Canariensis, microphyllos, angustifolius, prorsùs incanus. Pluk., Almag., pag. 128, Phyl., tab. 277, fig. 5.

Cytisus Canariensis sempervirens et incanus. Comm., Hort. Amst., vol. 2, pag. 103, tab. 52.

Genista foliis ternatis. Linn., Hort., Cliff., pag. 355.

Genista Canariensis. Linn., Sp. pl., vol. 2, pag. 997, excl. syn. Clusii et Bauh., et fig. Pluk. 6 pro 5 citatâ.

Cytisus candicans \u03b3. Lamk, Encycl., vol. 2, pag. 248.

Spartium albicans. Cav., Anal. cienc. nat., vol. 4, pag. 64, excl. syn. Clus.

Codezo blanco. Nivariensium, ex Brouss., herb!

Genista rhodopnoa. Nob., in Del. Sem. Hort. Monsp. 1836, pag. 25.

Hab. In collibus apricis sub montibus lauriferis insulæ Tenerissæ inter zonam sylvosam et maritimam. Specimina nostra legimus prope pagum Tigayga, sua circa Sanctam Crucem legit Broussonetius.

DISTRIB. GEOG. Stirps est propria insularum Canariensium.

Obs. Hanc speciem à sequente in herbariis secernere non semper facile est, sed facies utrique sua, vivique distinctissimi. Generis enim hujus tam valdè naturalis, et T. præsertim candicantis manipuli, species arctissimè cognatæ characteribus technicis vix ullis, vel tectis occultisque, dirimuntur. Non dubitandum autem est ex descriptionibus auctorum hunc verum omnium esse Cytisum vel Genistam Canariensem, non autem Candollei, qui cùm Prodromum scripsit, sequentis ante oculos specimina habebat. Est quoque certissimè Cavanillesii Spartium albicans, ut fidem facit herbarium Broussonetianum. Ibi dicitur Codeso pro Codezo ut felis pro feliz, ità enim litteram distortam proferunt Canarienses. Nobis deniquè Genista erat olim rhodopnoa ob suavissimum quem latè effundit rosarum halitum, gestamen enim itineris nostri et consiliarius erat Prodromus Candolleanus, quocum pro G. Canariensi T. habuimus ramosissimam, unde nova nobis hæc visa sit species.

EXPLICATIO TAB. 41.

(GENISTA CANARIENSIS. LINN.)

1. Ramus floridus. 2. Ramulus fructifer, uterque magnitudine naturali, figuræ autem omnes sequentes magnitudine auctæ sunt. 3. Rami segmentum, ut forma ejus appareat, cui adhærent stipulæ et folium. 4. Flos cum bracteà et bracteolà. 5. Flos junior cum modò expanditur, supinus, ut appareant bractea et bracteolæ calycem suffulcientes et adhùc æquales. 6. Idem visus à dorso. 7. Calyx. 8. Vexillum. 9. Alæ cum carinæ laminis segregatis. 10. Staminum vagina excisa et arte aperta. 11. Stamina pistillum foventia. 12. Pistillum valdè auctum ut appareat stigmatis forma. 13. Legumen apertum ut semina funiculis appensa videantur. 14. Semen. 15. Idem reversum. 16. Seminis sectio verticalis cum embryone chlamyde perispermicà involuto. 17. Ejusdem sectio horizontalis.

3. TELINE BAMOSISSIMA, NOB.

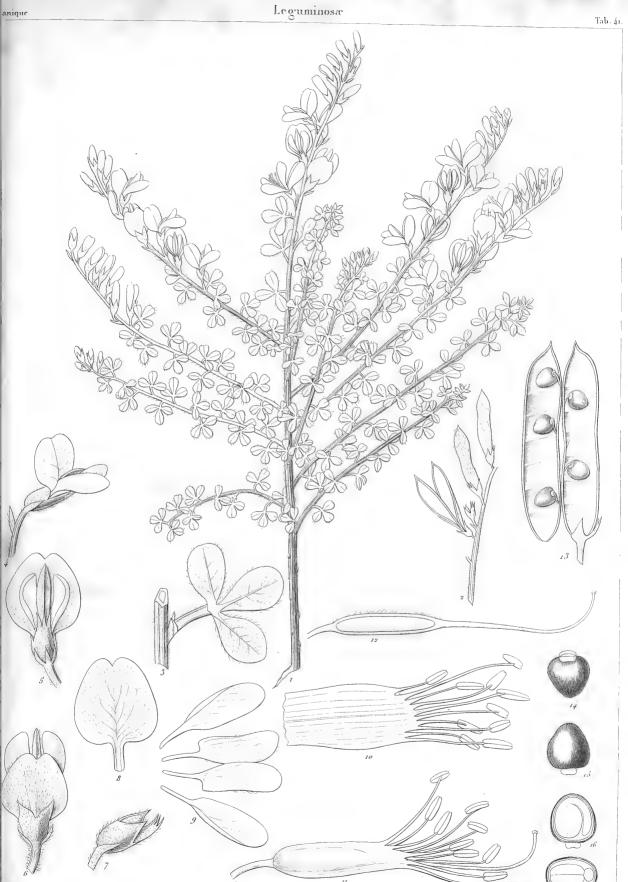
T. frutescens, congesta, sericeo-pubescens, ramis plurimis, striatis, nodosis, brevibus, divaricatis, junioribus appresse pubescentibus; foliis crebris, petiolis latis brevibus; foliolis ovatis, acutis, vel obcordatis, basi vix attenuatis, parvis, crassiusculis, pilis appressis pubescentibus, supra subglabris virentibus; spicis brevibus, secundis; bracteis bracteo-lisque lineari-lanceolatis; calyce pubescente; vexillo orbiculari, subhirsuto, alis pube appressa velutinis, carinæ apice dilatatæ hirsutæ longitudine; stylo superne dilatato, stigmate capitato, antrorsum declivi, demum retroflexo; leguminibus angustis, velutine pilosis, sub-inflatis; seminibus ovato-pyriformibus, nigris, subnubilis.

Cytisus ramosissimus; Poir!, Encycl. suppl., vol. 2, pag. 440, (1811).

Cytisus paniculatus. Lois! Nouv. Duham., pag. 148, num. 6, (1812), ex schedà idiographà herb. Desf.

Genista Canariensis. DC., Prodr., vol. 2, pag. 145, excl. syn.

Cildana sive Gildana Nivariensium.

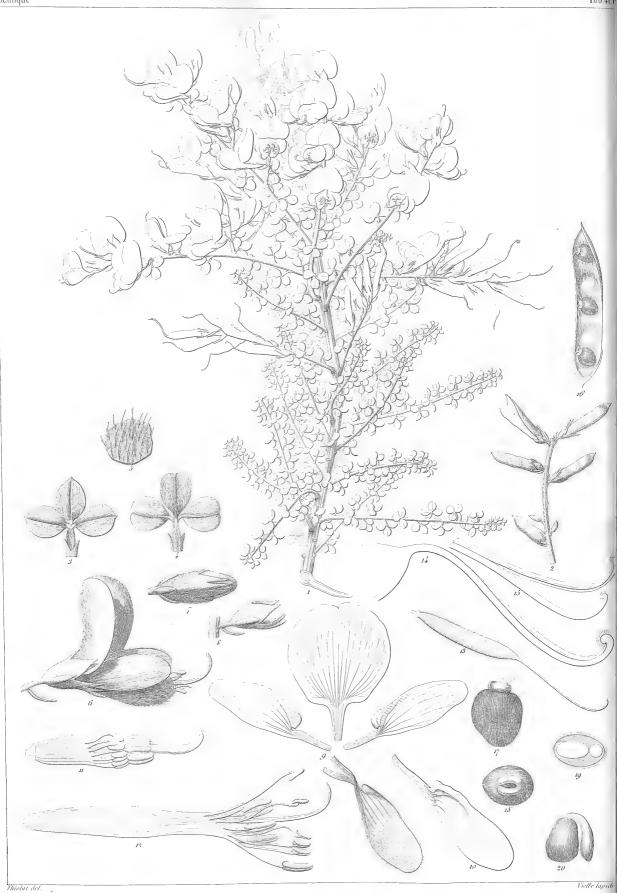

Genista Canariensis Linn

90.70					
	•				
		22 4			
		1.0			
		•			
		•			
		. ,			
				•	
	·				
				•	
					,
	÷				
,					
•					

Legumnosæ. Botanique Tab.41.P

Hab. In dumetis ad margines sylvarum in insulà Teneriffà. Specimina nostra à sylvâ de las Mercedes seu episcopi, et ab Aquæ Monte proveniunt.

DISTRIB. GEOG. Stirps est quæ extrà insulas nostras nondùm ullibì lecta fuit.

EXPLICATIO TAB. 41. B.

1. Ramus floridus. 2. Ramuli fructiferi apex, uterque magnitudine naturali. 3. Folium cum stipulis, foliolisque ovatis acutis, antrorsum visum, magnitudine, uti figuræ sequentes, auctum. 4. Folium cum stipulis, foliolis retusis, à dorso visum. 5. Folioli fragmentum multotiès auctum ut videantur pilorum forma et insertio. 6. Flos cum bracteis et bracteolis. 7. Alabastrum dorso reversum, ut videantur calycis labii inferioris denticuli et bractearum bracteolarumque juniorum insertio. 8. Calyx. 9. Petala. 10. Carinæ lamina avulsa et facie internà visa, ut appareant venæ et plicatura anteunguicularis. 11. Alabastrum calyce et petalis ablatis, ut videantur staminum juniorum adelphia et stigma virgineum stylo antrorsùm declive. 12. Stamina effeta ovarium jam fecundatum fovens, quæque præfloratione brevia erant nunc per anthesin evoluta longiora facta sunt. 13. Ovarium nudum cum stylo et stigmate. 14. Stylus adultus magnopere auctus, ut forma ejus videatur et pars superior canaliculata apice cum stigmate litui modo revoluta. 15. Pars ejus superior arte vel fortuitò in stylos geminos ad sulcum distincta. 16. Leguminis valva intùs visa ut semina funiculis appensa appareant. 17. Semen à latere visum cum funiculo, ut carunculæ amplitudo et forma æstimetur. 18. Idem à basi visum, ut appareat caruncula hippocrepidoidea. 19. Idem transitrorsum sectum, ut appareant seminis testa et embryo perispermio gelatinoso chlamydi adhærente immersus. 20. Embryo chlamyde direptå.

4. TELINE STENOPETALA. NOB.

T. arbuscula, ramis elongatis, virgatis; stipulis minimis; foliis longė pedicellatis, foliolis magnis, elongatis, lanceolatis, subtùs sericeo-pubescentibus, nitidis; floribus racemosis; bracteis, bracteolisque minimis calycis dentibus superioribus lanceolatis, acutis, tubo subbrevioribus; vexillo glabro, carinà hirsutà; leguminibus sericeis.

Genista stenopetala. Nob. in ic.

Gdcia Palmensium.

HAB. In insulæ Palmæ convallibus dumosis ad basin regionis sylvosæ. Specimina legimus mense Julio in convalle del Rio, cùm nondum maturueret fructus.

DISTRIB. GEOG. Stirps est Canariensis quæ in insulà Palmà usquè adhuc tantummodò inventa fuit.

Descr. Arbuscula 6-pedalis. Rami elongati, virgati, vix nodosuli, striati, juniores graciles pube brevi ascendente subappressă pubescentes. Folia 3-foliata, petiolis 9 lin. longis, basi utrinque stipulis minimis ovatis, acutis, stipatis, superne canaliculatis, foliolis 1-2 pollices longis, 4 5 lin. latis, lanceolatis, basi attenuatis, utrinque pilis simplicibus valde appressis sericeo-pubescentibus, supra viridibus, subtus pallidis, nitentibus. Flores terminales, racemosi, racemis 10-25-floris, erectis, vel pendulinis, laxiusculis. Pedunculi 1½ 2 lin. longi, filiformes, pilis appressis pubescentes, medio bracteati bractea brevi lineari-lanceolată, apice 2-bracteolati bracteolis minimis. Calvx brevis, turbinatus, dentibus superioribus lanceolatis, acutis, tubo subbrevioribus. Corolla magna, elongata, angusta, vexillo ovato-lanceolato, glabro, alis lineari-lanceolatis obtusis, glabris, margine sinuatis carinæ oblongæ obtusæ, apice rotundatæ longitudine. Ovarium sericeo-pubescens, lineare, sessile. Stylus filiformis, elongatus, rectus, post anthesin deflexus, apice reversus lituiformis. Stiema capitatum retroflexum, dorso subdeclive. Legumen (immaturum) horizontale vel ascendens, elongatum, compressum, angustum, sæpè sinuatum, ad apicem sensim attenuatum, acutum. Semina immatura nigra, carunculá magná.

EXPLICATIO TAB. 45.

1. Ramus floridus magnitudine naturali. Figuræ reliquæ, quæ sequuntur, magnitudine auctæ sunt. 2. Rami segmentum cum folio, ut appareant stipulæ. 3. Flos. 4. Idem alis post fecundationem divaricatis carinâque deflexà, sed desunt bracteolæ binæ ad basin calycis. 5. Petala. 6. Staminum cohors pistillum fovens. 7. Ovarium cum stylo. 8. Legumen immaturum. 9. Semen immaturum cum funiculo et carunculà.

5. TELINE CONGESTA. NOB.

T. dumosa, albido-lanata, ramis congestis brevibus; foliis 3-foliatis parvulis, breviter petiolatis; foliolis ovatis vel lanceolatis, introrsum convolutis; spicis ovatis erectis; calycis lanati, urceolato-campanulati labiis subæqualibus, dentibus superioribus ovatis, acutis, tubo brevioribus; vexillo rotundo, nervo medio extus hirsuto, carina rotundata, hirsutissima; stylo superne filiformi, subattenuato, apice litui modo retrorsum reflexo, stigmate breviter capitato, dorso reverso; leguminibus brevibus, angustis, subcomplanatis, ad semina torosis, sericeo-tomentosis, suturis conspicuis; seminibus anguste ovato-pyriformibus, nubilis, nigerrimis.

Spartium congestum. Willd., Enum., vol. 2, pag. 744, ex Link.

Genista congesta. Link!, in Buch, Phys. Beschr., Can. Ins., pag. 156. — Buch! Ibid., pag. 178.

Genista microphylla. DC! Prodr., vol. 2, pag. 146.

HAB. In jugis secundariis et in vallibus elatis quam *Cumbre* seu summa collium vocant, in insulà Canarià. Legimus in valle quâdam apricâ sub monte *Saucillo* ubi à Palmarum

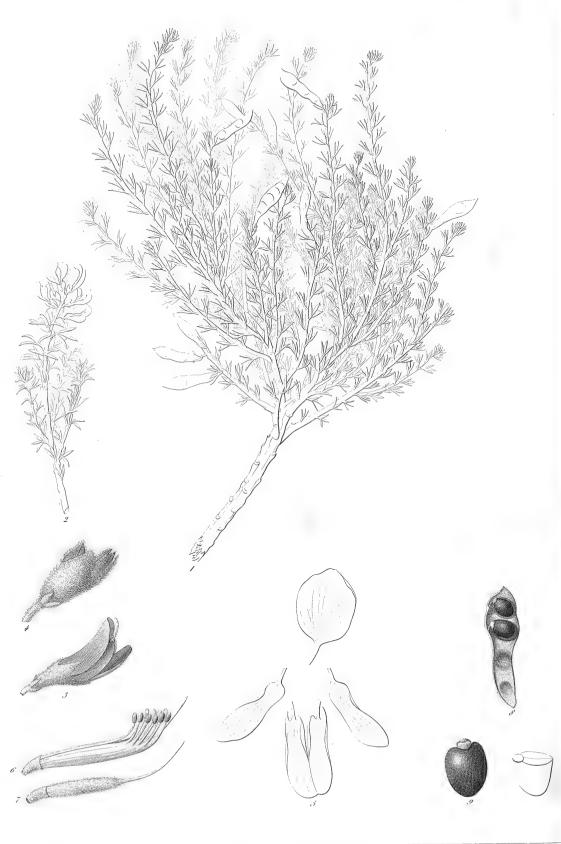

Genista stenopetala Neb.

Lith . do C. Adrien r. Richer, 7,

8	13	1	ĪΝ		
				,	
					5
	•				

The second of	

Genista mierophylla Chr. Smith.

civitate itur in Texedæ convallem. Legit Chr. Smith in valle Sequillo inter oppidulum Terór et convallem Barranco seco, et ad aquæ lapsum Virgara, necnon, ex herb. DC., in magnà convalle Ayacatæ.

DISTRIB. GEOG. Stirps est quæ extrà insulam suam nondum lecta fuit.

Descr. Frutex dumosus Ulicis Europææ altitudine, densè villoso-tomentosus, tomento albo vel fus $cescente.\ R_{\texttt{AMI}}\ crassi, nodosi, fusco-lutescentes, juniores\ breves, congesti, recti, villis\ subappressis\ lanation of the property of the property$ Stipula minima ovata, vel ovato-lanceolata. Folia 3-foliata, per totam plantam confertissima, petiolata, petiolo crasso, foliolis breviore, foliolis ovatis vel lineari-lanceolatis, 14-3 lin. longis, suprà canaliculatis, marginibus introrsùm convolutis. Flores ad apicem ramorum sparsi vel spicati, spicis rigidis, erectis, ovatis, 2-12-floris. Pedicelli breves basi vel medio bracteati, apice utrinquè sub flore 2-bracteolati, bracteis bracteolisque lanceolatis villosissimis. Calvx urceolato-campanulatus, 2-labiatus, labiis ferè æqualibus, dentibus labii superioris ovatis, acutis, tubo brevioribus. Corolla parva, vexillo rotundato, apice emarginato, basi subcordato, extùs ad nervum medium hirsuto, alis lineari-oblongis, glabris, carina cymbiformi, obtusa, hirta, brevioribus. Staminum vagina superne acutissima. Ovarium lineare, compressum, sessile, glabrum, suturâ superiore hirtâ. Stylus filiformis, supernè subcomplanatus, apice cylindraceus, litui modo retrorsùm convolutus. Stigma capitatum, breve, dorso cum stylo reversum. Legumen erectum, breve, complanatum, ad semina torosum, angustum, sericeo-pubescens, luteo-fuscum, marginibus elevatis. Semina parva, angustè obpyriformia, nigerrima, nubila, carunculata, carunculâ hippocrepidiformi, mediocri. Embryo chlamyde hyalinâ perispermio carnoso parco indutâ obtectus. Radicula claviformis, cotyledonibus sublongior. Cotyledones tenuiusculæ, ovatæ, basim versus attenuatæ, sessiles.

Obs. Inter simplicifolia Spartium suum congestum enumerat Willdenowius, hüc tamen nihilominus referri debere speciem nostram quanquam 3-foliata sit, non licitum est dubitare; plantam enim Willdenowianam ante oculos obversatam habuit summus vir Linkius cum catalogum Buchianum adumbraret; nos, favente celeb. de Buch, Linkianam nunc coram nobis præsentem habemus.

EXPLICATIO TAB. 42.

(GENISTA MICROPHYLLA. CHR. SMITH.)

1. Ramus fructifer magnitudine naturali. 2. Ramulus floridus. 3. Flos cum figuris sequentibus magnitudine auctus. 4. Calyx. 5. Petala. 6. Staminum cohors. 7. Pistillum. 8. Leguminis valvula introrsum visa cum seminibus funiculis appensis. 9. Semen cum carunculà. 10. Embryo chlamyde perispermicà indutus, transitrorsum sectus.

6. TELINE LINIFOLIA. Nob.

T. erecta, sericeo-tomentosa, viridescens; ramis rigidis, nodosis, striatis, foliis 3-foliatis, confertis, superioribus sessilibus, foliolis angustis linearibus, aut latis lanceolatis, acutis, $m - (2^{\rm e} \, {\tt sect.})$.

margine revolutis, breviter petiolulatis, subtùs sericeis, nitentibus; stipulis linearibus sæpė abortivis; floribus umbellato-spicatis; bracteis bracteolisque filiformibus; dentibus calycinis tubo subduplò longioribus; vexillo ovato, emarginato, hirsuto, alis longiore, carinà angustà, rectiusculà, acutà, hirsutà; stylo filiformi; stigmate recto, antrorsum declivi, basi barbulato; leguminibus latis, planis, erectis; seminibus ovato-complanatis, carunculà magnà.

α angustifolia, foliis angustis, linearibus, sæpissimè ex-stipulatis, omnibus sessilibus.

Genista tinctoria. Clus., Pl. Hisp., pag. 200.

Genista tinctoria Hispanica. Ejusd., Hist., vol. 1, pag. 101.

Cytisus argenteus linifolius insularum Steechadum. Tournef., Inst., pag. 648. — Garid., Hist., pag. 147.

Genista linifolia, Linn., Sp. pl., vol. 2, pag. 997. — Curt., Bot. mag., vol. 13, tab. 442. — DC. Prodr., vol. 2, pag. 146.

Genistoides linifolia. Manch, Meth. Suppl., pag. 44.

Cytisus linifolius. Lamk., Encycl., vol. 2, pag. 249.

Spartium linifolium. Desf., Fl. atl., vol. 2, pag. 134, tab. 181.

Genista nitens. Willd. Herb., Link, in Buch, Phys., Beschr. Can. Ins., pag. 156. — Buch, l. c., pag. 167, ex autops. spec. Chr. Smith, herb. DC. propè Tagananam lecti.

 β latifolia, foliis latė lanceolatis, stipulatis, stipulis filiformibus, inferioribus pedunculatis.

Cytisus pallidus. Poir., Encycl. Suppl., vol. 1, pag. 442.

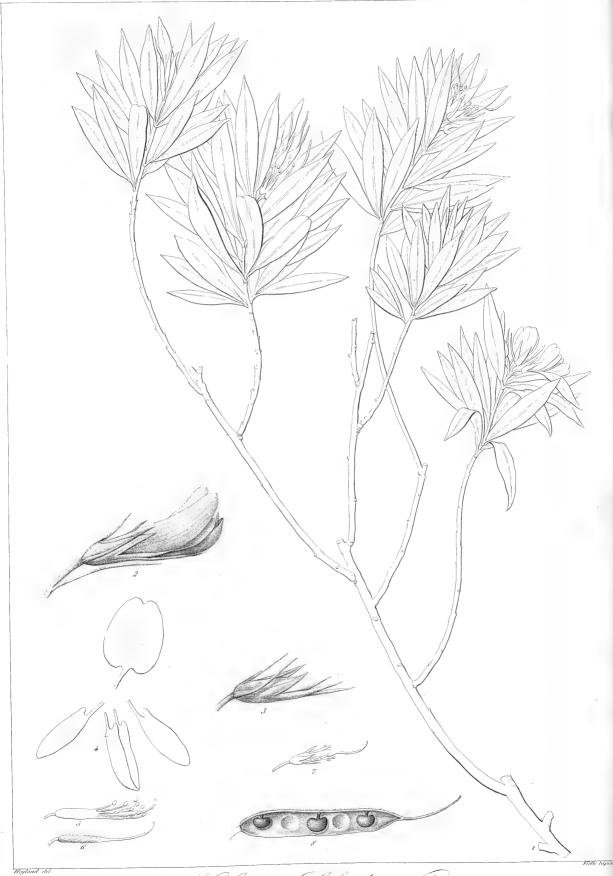
Genista splendens. Nob. in ic.

Herdanera Palmensium.

HAB. α In rupestribus ad orientem pagi Taganana. β In convalle del Rio insulæ Palmæ ad altitudinem regionis sylvosæ, eamque olim ex herbario in Teneriffa legit cl. Broussonnet.

DISTRIB. GEOG. Nascitur ad utrumque latus maris Mediterranei magis occidentalis. Ad Calpen scilicet montem! et alibi in Hispania meridionali! in Mauritania Tingitana! et Cæsariensi; (Desf.) in Galliæ Stæchadibus insulis; (Tournef.) Nondum in Italia, nec in insulis Italicis visa est, Græciæ dubia esse civis videtur, (Bory et Chaubard) neque ex Oriente, ubi oriri auctor est Linnæus, illam aut nobiscum Parolinius noster, aut alii unquam post Linnæum arcessiverunt botanici.

	·		
es.			

Genista Splindens Nob.

EXPLICATIO TAB. 43.

TELINE LINIFOLIA. β latifolia. No B.

(GENISTA SPLENDENS. Nob.)

1. Ramus floridus, magnitudine naturali. 2. Flos, veluti figuræ sequentes, auctus. 3. Calyx cum bracteolis. 4. Petala. 5. Andrœcium. 6. Pistillum. 7. Leguminis junioris valva introrsùm visa, sed seminum carunculæ prætervisæ.

7. TELINE ROSMARINIFOLIA. NOB.

T. erecta, sericeo-tomentosa, glaucescens; ramis rigidis, fuscis, nodosis, sulcatis; foliis sessilibus, exstipulatis, foliolis linearibus, mucronulatis, basi attenuatis, subtus carinatis, carina sulcata, pube sericea appressissima glaucis, margine nudiusculis; floribus ad apicem ramulorum 2-4 umbellulatis; bracteis bracteolisque linearibus, acutis; dentibus calycinis tubo longioribus; vexillo rotundato-ovato, profunde emarginato, basi cordato, extus pilis longis, albis, lucidis, appressis, villoso, alis angustis, glaberrimis, carina truncata, villosissima; stylo filiformi, apice retorto; stigmate retroflexo, dorso declivi; leguminibus...

Hab. Hanc speciem notabilem à T. linifoliæ varietatibus angustifoliis primă specie vix oculo rudi nisi colore glauco distinguendam, in cautibus abruptis vasti crateris primævi insulæ Canariæ ad montem *Risco blanco* invenit cl. Despréaux.

Desc. Frutex erectus, scopiformis, sericeo-tomentosus, glaucescens. Ram erecti, rigidi, fusci, gracilescentes, nodosi, sulcato-striati, juniores aspergilli modo conferti, apice foliosissimi, truncati, pilis
simplicibus, albis, brevibus, acutis, basim versus sensim latioribus, subappressis, pubescentes. Stipulæ
cum petiolis in pulvinulum concretæ. Folia 3-foliata, sessilia, foliolis 4-6 lin. longis, \frac{1}{4} lin. latis, linearibus, mucronulatis, versus basim sensim attenuatis, sessilibus, suprà canaliculatis, subtùs carinatis,
carina sulcata, utrinquè pube simplici, longiuscula, angusta, subulata, alba, sericea, appressissima,
basi subbulbosa, glaucescentibus. Flores ad apicem ramulorum umbellati, umbellis 2-4-floris. Pedunculi erecti, æquales, 1-2-lin. longi, medio bracteati, apice utrinquè 2-bracteolati, bracteis bracteolisque linearibus, acutis. Calvx campanulato-turbinatus, pallidus, pilis appressis sericeo-pubescens, 2-labiatus, labiis subæqualibus, tubo longioribus, superiore profundè 2-fido, laciniis ovato-lanceolatis acutis. Corolla obtusa, vexillum ovato-rotundatum, apice subattenuatum, profundè emarginatum, basi
cordatum, extùs pilis longis, argenteis, lucidis, appressis, villosum, alæ angustæ, oblongæ, versus apicem
attenuatæ, obtusiusculæ, glaberrimæ, carinæ oblongæ, ante unguem utrinquè sacculatæ, apice latioris,
rotundato-truncatæ, villosissimæ, longitudine. Stami um vagina apice angustata, supernè antrorsùm

acutè carinata. Ovarium lanceolato-ovatum, compressiusculum, utrinquè pilis appressis minimis conspersum, suturà superiore pilis longis, hyalinis, subulatis, crinità. Stylus basi anceps, ovarii crinibus continuatis supernè ferè ad medium usquè ciliatus, versùs apicem filiformis, subdilatatus, apice litui modo retrorsùm reflexus. Stigma retroflexum, retrorsùm declive.

EXPLICATIO TAB. 44.

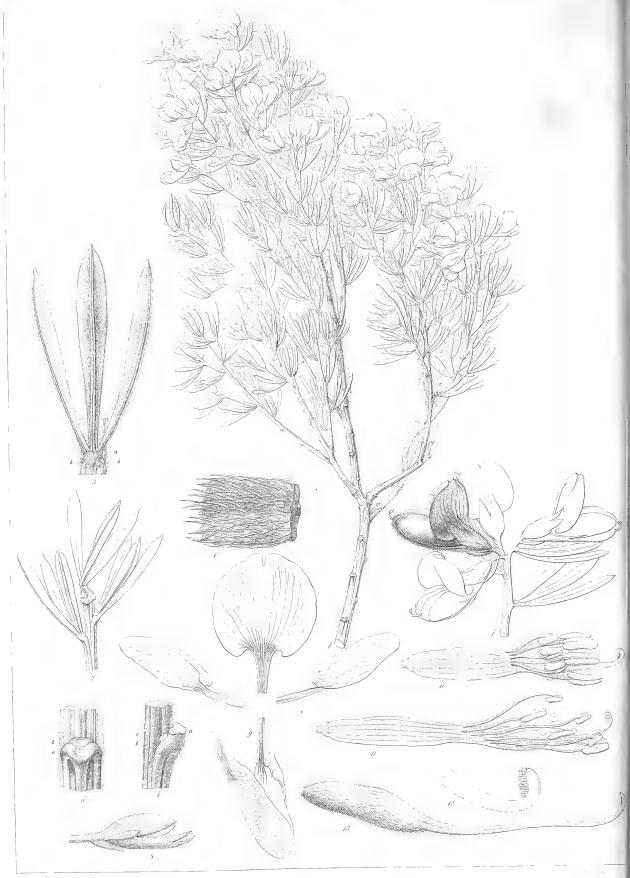
1. Ramus floridus magnitudine naturali. Figuræ omnes reliquæ magnitudine auctæ sunt. 2. Ramuli segmentum, ut apex ejus videatur et foliorum positura. 3. Folium ramo insidens à dorso visum ut appareant a petioli et bb stipularum rudimenta. 4. Rami nodus pulvinulum foliolorum a et stipularum rudimentalium b cicatriculis notatum, et culcitam juniorem c, ostendens. 5. Idem rami ætate provectioris cum pulvinulo a et culcità b. 6. Folii paginæ superioris fragmentum multoperè auctum ut pilorum forma exhibeatur. 7. Florum umbella. 8. Calyx. 9. Petala. 10. Staminum in præfloratione adelphia pistillum fovens ut appareat antherarum styli et stigmatis junioris forma. 11. Idem peractà anthesi staminibus minoribus jam ultrà majora porrectis. 12. Styli apex cum stigmate multotiès auctus. 13. Ovarium cum stylo et stigmate effeto.

CYTISUS MEDIC. (1).

Cytisi pars. Linn. — Viborgia. Mœnch. — Cytisi Sect. Tubocytisus. DC.

⁽¹⁾ De Cytisi essentia vel si dicere fas est, quidditate, licitum est disputare. Quisnam verus Cytisus? Gujam in his botanicorum duinetis sequamur sententiam? Crtisus Dioscoridis, utì mox exposituri sumus, Medicago erat arborea L., poetæ autem et vulgus cum eâ alias proculdubiò confundebant arbusculas leguminiferas, Medicago enim in Gracia et Italia rarior, Crtisus omnibus erat notissimus. Medii avi phytologi plures Crtiso Dioscoridis addiderunt species, eosque secutus Tournefortius huc quoque, (quod cum Anagyride collocaverant Bauhini) Dodonæi Laburnum revocavit. Cum Tournefortio pro hâc saltem vice consonabat Linnæus novaque generi adjecit nomina, deinceps τ'ἄρα τ'ἄλλα Homericè congesserunt recentiores. Ex hâc congerie primus genera tria Cytisum, Laburnum et Cajan excerpsit Fridericus Casimirus Medicus. (Philosophisch. Bot., vol. 1, pagg. 202 et 204, et vol. 2, pag. 84.) Cytiso species quibus calyx tubulosus, Laburno omnes quibus campanulatus concessit. Mox Mænchius, genus obscurum aliter interpretatus, Laburnum et Cajanum Medici pro Cytiso, pro Viborgia Medici Cytisum habebat. (Mænch, Meth., pagg. 132 et 144.) Ex eodem demùm intuitu Calycotomen suam eripuit Linkius. Beatus Candolleus opus immensum nec perficiendum inchoans speciebus confestim in tribus, aut benè aut deteriùs conscriptas, dispertitis, omnes iterùm sub Cytiso desperanter conjecit. Sedulus Floræ Europææ castigator Kochius alias Candolleanis addidit tribus è Genistearum generibus cæteris desumptas, omnesque perspectis nunc styli nunc carunculæ differentiis noviter divisit, et perfectiores reddidit.

		Page 19

Odine rosmarinijelia Vil.

Calyx tubulosus vel urceolato-tubulosus, circumscissè caducus vel persistens, 2-labiatus, labiis tubo brevioribus, subæqualibus, superiore crenato, inferiore 3-denticulato. Corolla papilionacea, petalorum unguibus liberis, aut staminum vaginæ rarissimè adhærentibus, vexillum assurgens lateribus retroflexis, alis clausis et carinâ acutius-culâ longius, vel alæ rariùs et vexillum æquales carinâ longiores. Stamina 10,1-adelpha, vaginâ elongatâ compressa utrinquè acutâ, breviora in præfloratione post anthesin longiora. Antheræ staminum in præfloratione breviorum ovatæ, minores, longiorum oblongæ, basi affixæ. Ovarium lineare, compressum, sessile, multiovulatum. Stylus filiformis, leviter arcuatus. Stigma globulosum vel conicum, capitellatum vel antrorsùm declive. Legumen oblongum, compressum, vel subinflatum, suturis nervosis vel tenuibus. Semina ovata, carunculata, carunculâ galericulatâ vel hippocrepidoideâ. Embryo chlamyde peri-

Neminem ex toto secuti, Medici tamen divisionibus primariis admissis, alterum à Kockio ex parte desumptum in olla margumentum projicimus unde prodeant manipuli novi, artificiales forsan, sed specierum faciei non abhorrentes. Generum horum nostrorum characteres differentiales primum à calyce deinde à carunculæ præsentia vel absentia deduximus, nec hic discrimina minora notandi datur locus.

- I. Criisus. Calyx tubulosus, circumscissè caducus, vel persistens. Stigma capitatum vel antrorsum declive. Semina carunculata.
  - § 1. Nivarina. Flores lactei, stigma capitatum, caruncula galericulata.
  - § 2. Chrysocytisus. Flores lutei, rariùs albescentes, stigma antrorsùm declive, caruncula hippocrepidoidea.
- II. Spartocytisus. Calyx campanulatus, circumscissè caducus vel persistens. Stigma capitatum vel antrorsùm declive. Semina carunculata.
  - § 1. Oreosparton. Calyx brevissimus, circumscissè caducus vel persistens, obsolete 2-labiatus. labio superiore subnullo, inferiore protenso, Stigma conico-vel globoso-capitatum, papillosum.
  - § 2. Spartothamnus. Calyx persistens, distinctè 2-labiatus, labiis subæqualibus, stigma antrorsùm declive, papillatum vel pilosum.
  - Hùc spectant Genista purgans, Cytisus albus, triflorus, sessilifolius, aliique.
- III. CALYCOTOME. Calyx campanulatus, brevis, circumscisse caducus. Stylus apice attenuatus. Stigma globuloso-capitatum, demum antrorsum subdescendens, Semina ecarunculata.
- LABURNUM. Calyx campanulatus, persistens. Stigma antrorsum declive, pilosum. Semina ecarunculata.

Horum duo tantum Phytographiæ Canariensi pertinent, Cytisus scilicet et Spartocytisus. Pro genere forsån à posteris habebitur Oreosparton, Calycotomen enim habitu, calycis formå, pilisque medio affixis refert. Laburno autem ob semina ecarunculata inclinat Calycotome. Cytisis veris vel Tubocytiso DC. viam aperit Spartothamnus, ità enim, dum diversa facit, omnia inter se mirè concatenat natura.

spermo carnoso indutâ inclusus. Cotyledones elongato-ovatæ. Radicula cotyledonibus subbrevior.

Frutices, vel arbusculæ, pilis simplicibus pilosi, orbis veteris temperati atque australioris incolæ. Rami flexiles, vel virgati, cylindracei. Folia 3-foliata, exstipulata, persistentia. Pedunculi 3-bracteati, bracteis parvis caducis. Flores albi, vel flavi, culcitis axillaribus depressis, vel productis, columnaribus, persistentibus aut post anthesin in ramum productis, insidentes, vel capitati culcitis ad apicem ramorum glomeratis.

SECT. 1. NIVARINA (1).

Calyx mox circumscissè caducus. Stigma exactè capitellatum. Caruncula magna galericulata. Flores lactei.

1. CYTISUS PROLIFERUS. LINN. FIL.

C. arborescens, ramis robustis, flexilibus; foliolis lanceolatis; floribus 3-8, columellis sæpė post anthesin in ramos productis insidentibus; calyce tubuloso, tubo brevi hirsutissimo; vexillo extus hirto, alarum longitudine; leguminibus hirsutissimis.

Cytisus arboreus, Canariensis, oblongo folio, argenteâ et holosericeâ lanugine subtùs villoso flore pallidiori. *Pluk.*, *Alm.*, *pag.* 128, *Phyt.*, *tab.* 277, *fig.* 4, excl. syn.

Cytisus proliferus. Linn., fil., Suppl., pag. 328. — Lamck, Encycl., vol. 2, pag. 249. — Hort. Kew., ed. 1, vol. 3, pag. 51. — L'Herit., Stirp. nov., tab. 134, ex DC. — Vent., Jard. Cels., tab. 13. — Ker., Bot. reg., vol. 2, tab. 121, bona. — Sims, Bot. mag., vol. 44, tab. 1908. — Lodd., Bot. cab., tab. 761. — DC., Prodr., vol. 2, pag. 155. — Buch, Phys. Beschr., Can. Ins., pag 182.

Escobon Canariensium.

HAB. In Tenerissa et Canaria à regione sylvosa usque ad regionem alpinam Adenocarpi viscosi, ubi locis ventosis petrosis ultrà mille hexapodas supra Oceanum crescit.

DISTRIB. GEOG. Arbuscula est insularum Canariensium propria.

Desc. Arbuscula 12-15-pedalis Laburnum alpinum et vulgatum referens. Rami sublenti, flexiles, robusti, nodosi, cylindracei, divaricati, cortice rugoso, fusco, juniores pilis simplicibus, crispulis, ful-

⁽¹⁾ Nomen à Nivaria insula, que nunc Tenerissa, slorumque albore sumpsimus.

vis, ascendentibus, subappressis, densè cooperti, foliosissimi. Folia 3-foliata, petiolata, petiolo 5 lin. longo, pilis ascendentibus subpatulis vestito, basi in pulvinulum cum stipularum abortientium basibus dilatato; foliolis lanceolatis, pollicaribus, 3-6 lin. latis, basi in petiolulos 1 lin. longos attenuatis, pagina inferiore pilis elongatis, simplicibus, sericeis, cinereis, appressis, ascendentibus, foliolorum margines spectantibus, tectis, superiore intensè viridi, glabrâ vel pilis raris iisdem indutâ, junioribus utrinquè sericeis, fulvis. Culcitæ floriferæ in columellas 2-3 lin. longas protractæ, bractearum basibus persistentibus rugosæ, demùm post anthesin in comas seu ramulos veros foliosos productæ, et hinc legumina in ramorum medio verticillata videntur. Bracte lanceolata, acuta, sericea, sessiles, mox deciduæ. Flores 7 lin. longi, ad apicem culcitarum aggregati, 3-8, bractearum axillis solitarii. Pedunculi filiformes, 6 lin. longi, pilosissimi, apice articulati, sub calyce 3-bracteolati, bracteolis filiformibus hirsutis, intermediâ 2-2 \frac{1}{a} lin. longo, lateralibus 1-1 \frac{1}{a} lin. longis, mox deciduis, vel quandoquè abortientibus. Calvx breviter tubulosus, 6 lin. longus, 2 1/2 lin. latus, ferè ad medium usque 2-labiatus, labio superiore 2 lin. longo, 2-dentato, latis, ovatis, acutis brevibus, sinu acuto, inferiore 3 lin. longo, 3-denticulato, denticulis brevibus, linearibus, acutis, venosissimus, totus pilosissimus, pilis simplicibus, elongatis, mollibus, cylindraceis, diaphanis, versus apicem attenuatis, acutis. Corolla calyce duplo longior, vexillum extùs lanuginosum, lamina 6 lin. longa, orbiculari, medio surrecta, lateribus retrorsùm plicatis, ungue tenui 2 lin. longo, alæ vexilli longitudine, laminâ 6 1/2 lin. longâ, 2 lin. latâ, glabrâ, apice latiore, rotundatâ, subdolabriformi, basi auriculatâ, ciliatâ, ante auriculam longitrorsùm saccatâ, pulchrèque crispatâ, ungue tenui 2 ½ lin. longo, carina 7 ½ lin. longa, 2 lin. lata, incurva, subcymbiformis, obtusiuscula, auriculata, auriculis acutiusculis, basi et ad auriculas ciliata, ante unguem longitrorsum plicata. Staminum vagina elongata, utrinquè acuta. Ovarium lineare compressum, suprà pilis longis albis densè crinitum. Stylus longus, leviter incurvus, subtùs canaliculatus, glaberrimus, STIGMA exactè capitatum, hemisphæricum, depressum, papillatum. Legumen 1-13 poll. longum, 5-6 lin. latum, apice acutum, basi subattenuatum, vel rotundatum, sessile, valvis planis, densè tomentosis. intùs striatis, nubilis, ad semina arachnoideo-lanatis. Semina ovata, compressa, lucida, smaragdina. caruncula ampla, galericulata, margine crenata obtecta, tegmine coriaceo. Емвичо chlamyde hyalina perispermo carnoso induta obvolutus. Cotyledones elongato-ovatæ, obtusæ, sessiles. Radicula claviformis, acutiuscula, cotyledonibus subbrevior.

2. CYTISUS ALBIDUS. DC.

C. frutescens, ramis virgatis, gracilibus; foliolis obovatis retusis; floribus 1-3 è culcitis brevibus axillaribus prodeuntibus; calyce urceolato-tubuloso, labiis brevibus; vexillo oblongo, glabro, alis et carinà longiore; leguminibus appressè pubescentibus.

Cytisus albidus. DC., Cat. hort. Monsp., pag. 101: - Prodr., vol. 2, pag. 155.

HAB. Stirps est Canariensis quam à valle quâdam abdità jussu viri illustris Joannis de Nava Marchionis de Villa Nueva del Prado in hortum quem condidit cum Navæâ et plantis aliis rarissimis fidi olim traxerunt pastores. (Cf. Phyt. can. sect. 1, pag. 34.)

Illinc eam Monspelium secum attulit cl. Broussonetius et in rerum exinde naturæ catalogum adlegit magnus Candolleus. Loco natali florentem nullus adhùc vidit. Specimina omnia nostra ex horto Orotavensi proveniunt, sed patriam cum *C. prolifero* communem, etsi horti traditio deesset, summa ejus cum hâc stirpe affinitas argueret.

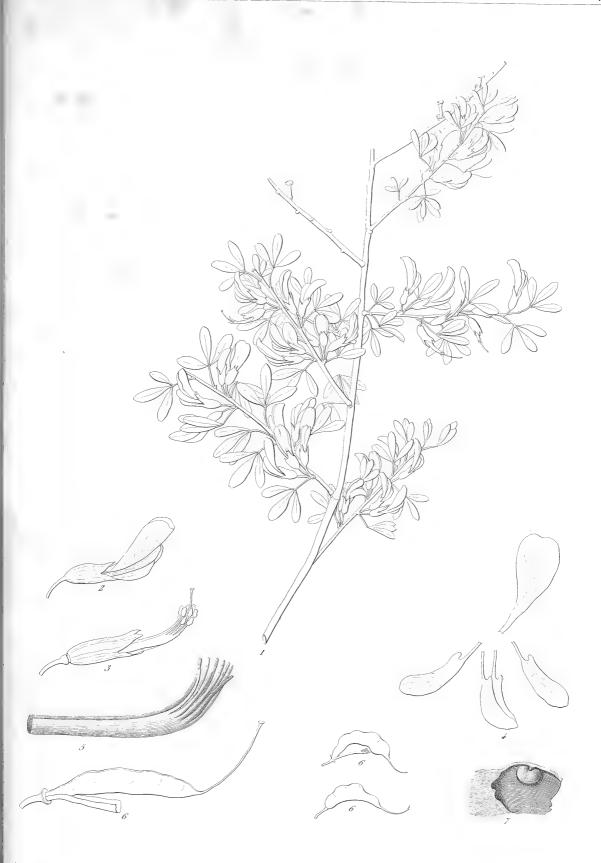
DISTRIB. GEOG. Species est propria insulis Canariensibus.

Desc. Frutex 4-6-pedalis, diffusus, Rami virgati, divaricati, subflexiles, vel duri, graciles, cylindracei, obscurè striati, nodosi, apice in spinam obtusam sæpè attenuati, juniores pilis simplicibus, patulis, nitidis, cylindraceis, acutis, fulvescentibus, densè tomentosi. Folia 3-foliata, petiolata, persistentia, petiolis 2-2 de lin. longis, gracilibus, subtùs carinatis, suprà planis, basi in pulvinulum cum stipularum apice abortientium basibus, dilatatis; foliolis 5 lin. longis, 2 lin. latis, obovato-lanceolatis, retusis, basi in petiolulos de lin. longos attenuatis, utrinquè aut subtùs tantum pilosis, pilis simplicibus, brevibus, cylindraceis, acutis, cinereis, lucidis, appressis, folii apicem spectantibus. Colcitæ inclusæ, vel exsertæ, 4 lin. longæ, bracteis notatæ. Bracteæ ovatæ, obtusæ, vel subacutæ, sessiles, sericeæ. Flores 7 lin. longi, graciles, 1-3 ad apicem ramulorum summis culcitis insidentes. Pedunculi 2 lin. longi, filiformes. apice incrassati, pilosi, bracteolati, bracteolis minimis, sparsis, caducis. Calva 4 lin longus, 14 lin. latus, urceolato-tubulosus, tenuis, pallidus, pilis brevibus lucidis appressis subpilosus, tubo 3 lin. longo, labiis subæqualibus, 1 lin. longis, superiore breviter crenato, dentibus lanceolatis, acutis, sinu latiusculo, inferiore angusto, brevissimė 3-denticulato, denticulis sæpė obsoletis. Corolla calyce duplò et ampliùs longior, vexillum glabrum, oblongum, apice subpræmorsum, rotundatum, profundè emarginatum, laminâ 5 lin. longâ, 2½ lin. latâ, ungue tenui arcuato, 2 lin. longo; alæ 5 lin. longæ, 1½ lin. latæ, oblongo-lanceolatæ, obtusæ, glaberrimæ, longitrorsúm saccatæ, auriculâ brevi, obtusâ; carina 5 lin. longa, 2. lin. lata, subdolabriformis, acuta. Staminum vagina elongata, gracilis, utrinquè acuta. Antheræ muticæ. Ovarium lineare, compressum, sessile, multiovulatum, suprà subtùsque pilis elongatis, ascendentibus, diaphanis, acutis, comatum. Stylus filiformis, leviter arcuatus. Stigma conico-capitatum, papillatum. Legumen 6-8 lin. longum, 2-3 lin. latum, compressum, ad suturas nervosum, subincrassatum, apice attenuatum, acutum, basi rotundatum, nigrescens, pilis brevibus, densis, sericeis, fulvis, quasi spurcatum. Semen (immaturum) caruncula ampla galericuliformi operculatum.

EXPLICATIO TAB. 49.

1. Ramus floridus magnitudine naturali. 2. Flos integer ad normam figurarum sequentium auctus. Calex petalis post anthesin deciduis, basi jam circumscissus, et mox casurus. 4. Petala. 5. Staminum vagina. 6. Pistilli fecundatione peractà formæ diversæ. Figura 7 delenda est; caruncula enim per errorem omissa.

Bnique.

Cylisus albidus D.C.

Lith de CAdrien v. Richer, z.

....

		1
		•

SPARTOCYTISUS. Nob.

Cytisi et Genistæ pars, Auct. — Laburni pars, Medic.

Calyx campanulatus, persistens, vel basi demùm circumscissè caducus, 2-labiatus labiis, brevibus, sæpè obsoletis, superiore crenato, inferiore longiore vel æquali, 3-denticulato. Corolla papilionacea, petalorum unguibus liberis, rariùs adhærentibus, omnibus æqualibus, vel vexillo alisque longioribus, vexillum surrectum, lateribus rariùs retroflexis, alæ incurvæ vel patentes, carina incurva, obtusa, vel acutiuscula, rarissimè alis dimidio brevior. Stamina 10, 1-adelpha, filamentorum 5 ante anthesin breviorum demùm elongatorum, antheris globosis, 5 alternorum antheris oblongis, majoribus. Ovarium lineare, compressum, breviter pedicellatum vel sessile, multiovulatum. Stylus filiformis, valdè arcuatus, apice sæpè papillatus. Stigma capitatum papillosum, vel antrorsùm declive pilosum. Legumen oblongum, latum compressum suturâ superiore inferiore vix crassiore. Semina ovata, compressiuscula, carunculata. Embryo chlamyde perispermo mucilaginoso parco indutâ inclusus. Cotyledones ovatæ. Radicula claviformis, cotyledonum longitudine.

Frutices orbem veteribus notum præsertîm australiorem incolentes, pilis medio affixis vel simplicibus pilosi. Rami recti crassi, vel virgati lenti, cylindracei vel angulati, sæpè subaphylli, culcitis et pulvinulis nodosi. Folia 3-foliata, rariùs (abortu) 1-foliata, exstipulata, persistentia, vel caduca stipularum rudimentis cum petiolorum basibus in pulvinulos persistentes concretis. Flores albi vel flavi, ad apices ramorum aggregati, solitarii vel fasciculati, id est culcitis vel spicis depressis sæpè foliosis è foliorum vel pulvinulorum axillis prodeuntibus impositi. Pedunculi apice 3-bracteati, bracteis parvis, foliiformibus vel scariosis, caducis vel persistentibus.

SECT. I. OREOSPARTON.

Calyx brevissimè campanulatus, obsoletè 2-labiatus, labio superiore subnullo, inferiore longiùs protenso, Stigma conico- vel globuloso-capitatum, antrorsùm vix declive, papillosum. Frutices pilis medio affixis pilosi.

1. SPARTOCYTISUS NUBIGENUS. NOB.

S. ramis robustis, erectis, striatis, cinereis; foliis 3-foliatis, mox deciduis, petiolis brevibus, crassis, foliolis lanceolatis, densè tomentosis; floribus pluribus è culcitis brevibus sæpè foliosis prodeuntibus; calyce hirsuto brevissimo, mox circumscissè caduco; alis et vexillo carinà acutiusculà sublongioribus; legumine sublævi, obsoletè nervoso, apice attenuato, basi in gynophorum brevem abcunte.

Spartium supranubium. Linn. fil., Suppl., pag. 339.

Cytisus fragrans. Lamck, Encycl., vol. 2, pag. 248.

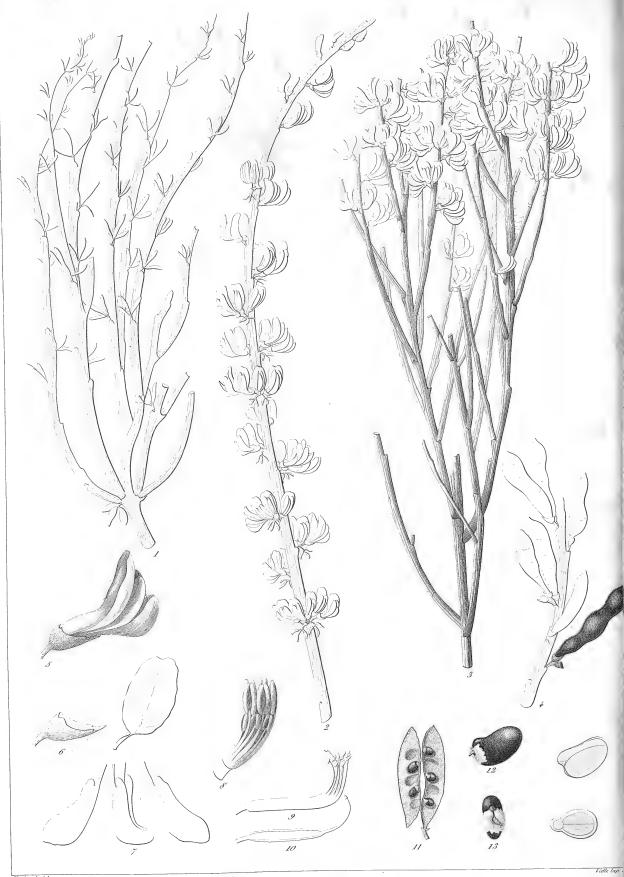
Spartium nubigena. Hort. Kew., ed. 1, vol. 3, pag. 13. — L'Hérit., Stirp. nov., fasc. 7, pag. 183, tab. 85. Fig. quoàd habitum plantæ bona, sed ramum cultum foliosum et pauciflorum exhibet.

Spartium nubigenum. Willd., Sp. pl., vol. 3, pag. 932. — Hort. Kew., cd. 2, vol. 4, pag. 256. — Buch, Phys. Beschr. Can. Ins., pag. 185.

Cytisus nubigenus. Link., Enum. Hort. ber., vol. 2, pag. 240. — DC., Prodr., vol. 2, pag. 153. Retama blanca, sive Retama blanca del Pico. Nivariensium.

Hab. Ad latera et radices coni superioris Montis Alti Nivariæ el Pico de Tey de per spatium excelsum quod Cañadas sive Cañadas del Tey de seu fauces Teydenses, alii Cumbre sive altitudinem vocant, craterem scilicet insulæ primævum vastumque, montium circo ingenti el Filo de las Cañadas ferè undiquè cinctum, locis petrosis asperrimisque suprà nubes Etesias Euri imbriferi flumini innatantes, et mole montis altissimi moratas, ubi æther ambiens siccissimus et rarefactus et vivi fontes desunt nisi aquæ acidæ eique rari. Oriri incipit vix infrà altitudinem 1000 hexapodum cum Adenocarpo viscoso Nob. permixtus nec inferiùs nisi rarò aut torrentibus devectus occurrit. Mox solus imperat, donec ad altitudinem 1600 hexapodum super Occanum scandit comitante demùm pulcherrimà socià Violâ (Mnemio) cheiranthifoliâ, phanerogamarum Teydensium ultimà, quæ altitudinem 1755 hexapodum attingit. Flores S. nubigeni apibus gratissimi, idcircò alvearia ad leguminosarum Teydensium regionem pastores Maio ineunte conducunt, apesque

	Y			
×				
		4		

Cytisus nubigonus II.

paucarum hebdomadum intervallo mellis, Hyblensi vel Hymettio, quæ ambo olim gustavimus, certè fragrantioris, copiam magnam legunt. Plantæ suavissimæ halitus ventis deductus usquè ad pagum Chasnam pervenit. Effigiem hujus arbusti loco suo natali expressam (Atlas, tab. 7) et regionem suam (Atlas, tab. 9) quam ferè solus occupat pictor nobis egregius J. J. Williams delineavit.

DISTRIB. GEOG. Stirps est unicè Nivario-Teydensis.

Desc. Calvx brevissimè campanulatus, suprà gibbus, 1-14 lin. longus, pilis medio affixis, subappressis, hyalinis, latis, lucidis, acutis, hirsutus, obsoletè 2-labiatus, labio superiore obscurè emarginato, inferiore subporrecto, breviter 3-dentato, dentibus acutis, medio longiore, post anthesin basi circumscissè caducus. Corolla crassa, petalis omnibus calvis, aut sparsissimè hùc illuc villosa; vexillum ovatum, subobtusum vel obscurè emarginatum, glabrum, venosissimum, margine sinuatum, laminâ surrectâ lateribus retrorsum curvatis, unque angusto, arcuato, basi ancipiti, libero; alæ vexilli longitudine, carinâ sublongiores, oblongo-lanceolatæ, vel acinaciformes, recurvæ, margine inferiore revolutæ, ab ungue ad apicem pulchrè crispulæ, apice rotundatæ, ante unguem plicato-incrassatæ, unguibus subtilibus basi vaginæ staminali leviter adhærentibus ; carina ovata, acutiuscula, recurva, ante unguem longitrorsùm plicata, acutè auriculata, unguibus tenuibus cum staminum vaginâ adhærentibus. Stamina 10, 1-adelpha, longiorum in præfloratione filamentis basi dilatatis, antheris oblongis, apice rotundatis basi affixis, subsagittatis, breviorum in præfloratione antheris ovato-oblongis, utrinquè obtusis, dorso affixis. Ovarium lineare, complanatum, apice in stylum procurrens, basi attenuatum, sessile, multiovulatum. Stylus filiformis, valdè incurvus, apice calvus, vel papulis nigris raris obsitum. Stigma capitatum, globuliforme, papillatum, papillis demum elongatis antrorsum subdeclive. Legumen 12-18 lin. longum, 3-4 lin. latum, compressum, læve, vel pilis raris obsitum, lucidum, nigerrimum, transitrorsum obsoletè reticulato-nervosum, ad semina torosum, sutura superiore inferiore vix crassiore, apice angustatum, apiculatum, basi in gynophorum brevem attenuatum, valvis intùs cinereo fuscis, lucido-sericatis transitrorsùm sublongitudinaliter striulatis, ad semina quandoquè pilis lucidis hyalinis radiatis leviter conspersis. Semina ovata, lucida, nigerrima, funiculo brevissimo, caruncula crassiuscula, dilatata, galericulatâ, margine crenatâ, tegmine coriaceo. Embro oblongo-ovatus, chlamyde perispermophorâ hyalinâ, tenuiusculâ, involutus. Cotyledones elongato-ovatæ, apice rotundatæ, basi attenuatæ, sessiles. RADICULA claviformis, acutiuscula, exactè incumbens, cotyledonibus sublongior.

EXPLICATIO TAB. 46.

(CYTISUS NUBIGENUS. LINK. DC.)

t. Ramus junior foliosus. 2. Ramulus floridus, floribus fasciculatis, culcitis scilicet depressis foliiferis ex axillis pulvinulorum anni anterioris prodeuntibus impositi. 3. Ramus provectior culcitis aphyllis. 4. Rami fructiferi apex. Figuræ hæ quatuor magnitudine naturali exprimuntur, reliquæ præter undecimam magnitudine auctæ sunt. 5. Flos.

6. Calyx. 7. Petala. 8. Andrœcium alabastro abreptum ut appareat staminum præfloratio. 9. Andrœcium peractà anthesi ut stamina breviora demùm longiora videantur. 10. Pistillum. 11. Legumen apertum ut valvarum apice attenuatarum basi in gynophorum decurrentium forma, et semina cavis nidulantia appareant. 12. Semen cum funiculo et carunculà latere visum. 13. Idem retrorsùm visum. 14. Embryo chlamyde perispermicà involutus. 15. Idem transitrorsùm sectum.

2. SPARTOCYTISUS FILIPES. NOB.

S. ramis lentis, virgatis, 4-5-gonis, virentibus; foliis 3-foliatis mox deciduis, petiolis filiformibus, foliolis lineari-lanceolatis, tenuibus, subglabris; floribus 1-2, è culcitis brevissimis prodeuntibus; calyce breviusculo, persistente, subpubescente; alis carinà obtusà dimidio longioribus; legumine lavi, nervoso, apice subrotundato, apiculato, sessili.

Cytisus filipes. Nob. in ic.

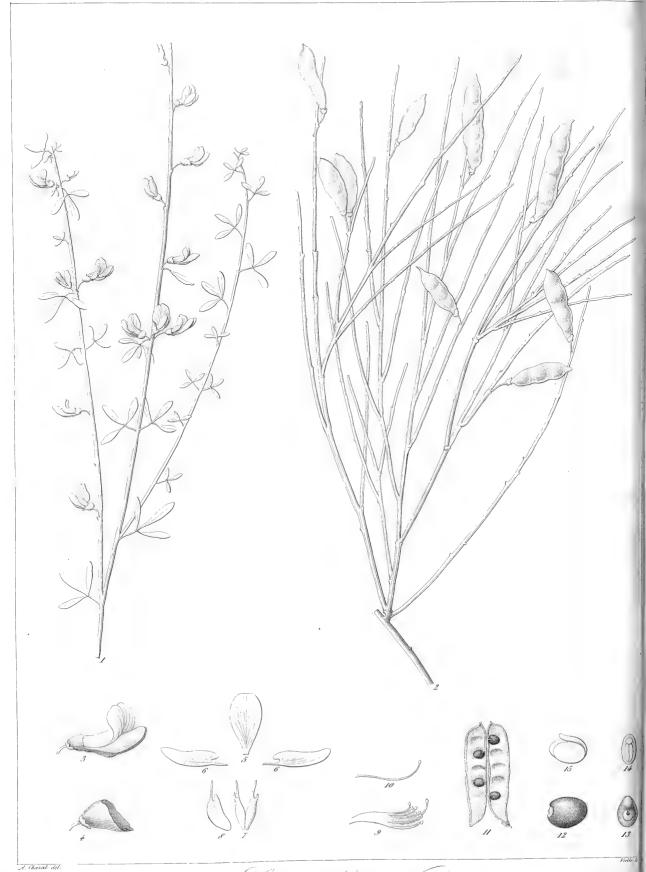
Escobon Palmensium.

HAB. In rupibus siccis et in convallibus inferioribus insulæ Palmæ communis, necnon in jugo montium continuo quo versus septentrionem clauditur vallis magna Taoroensis Teneriffæ supra pagum Tigayga.

DISTRIB. GEOG. Species est ex toto Canarienssi.

Desc. Frutex 3-4-pedalis, caule erectiusculo, nodoso, tereti, fusco. Rami plurimi, graciles, lenti, Sarothamnos referentes, crebrò 2-tomi, 4-5-goni, læves, intensè virides, demùm subaphylli, obtusi. Folia subglabra, vel pilis brevibus, appressis, medio affixis subhirsuta, exstipulata, stipulis scilicet cum petiolorum basibus in pulvinulos angustos connatis, juniora sæpe è pulvinulis foliorum veterum cum floribus prodeuntia, viridia, caduca, petiolis 1-2 lin. longis, cylindraceis, supernè sulcatis, gracillimis, foliolis 5 lin longis, 1 lin. latis, lineari-lanceolatis, apice acutis, basi attenuatis, tenuissimis, petiolulatis. Flores 1-2, è culcitis brevissimis prodeuntes, 6-7 lin. longi. Pedunculi 1-2 lin. longi, filiformes vel capillares, bracteas 3 minimas, lineares, sub calvee gerentes. Calva breviter campanulatus, 1 lin. longus, pilis medio affixis sparsim pilosus, labio superiore truncato, brevissimè emarginato, inferiore sublongiore, apice obsoletè 3-dentato. Corolla tenuis, vexillum oblongo-ovatum, glabrum, laminâ recurvâ, erectâ, patente, apice rotundatum, basi subtruncatum, unque filiformi, recurvâ; alæ vexillo æquales, lineari-lanceolatæ, apice obtusæ, breviter auriculatæ, ante unguem longitrorsum plicatæ, ungue tenui, libero; carina alis ultrà dimidium brevior, valdè recurva, ovato-3-angularis, obtusa, utrinquè ante unguem plicato-sacculata, auriculis et unguis basi pilis crispulis ciliatis. Antheræ ut in præcedente sed minores. Ovarium lineare, glaberrimum, sessile, in stylum basi ancipitem, apice filiformem, calvum, procurrens. Stigma globuloso-capitatum, stylo latius, papillatum, antrorsùm vix declive. Legumen 6-13 lin. longum, 4 lin. latum, oblongum, complanatum, glabrum, nigrum, subnubilum, basi subattenuatum, apice subrotundato apiculatum, angulo lato rariùs acutiusculo, suturâ

		19.1	
4			
1.5			
·			
	•		

Cylisus pilipus Nob.

utrâque tenuius culâ, valvis nervis transversis, anastomosantibus, concinne reticulatis, intus fuscis, lævibus, transitrorsum subtiliter striulatis, ad semina pilis lucidis, compressis, 2-3-radiatis pellita. Semina ovata, compressius cula, fusca, subnubila, caruncula crassa, semilunata, margine integra, obtusa. Cotyledones exacte ovatæ, superne antrorsum subgibberosæ, sessiles. Radicula claviformis, basi accumbens, apice subincumbens.

EXPLICATIO TAB. 47.

(CYTISUS FILIPES. Nob.)

1. Ramus floridus et foliosus. 2. Ramus fructifer aphyllus, ambo magnitudine naturali. 3. Flos quemadmodum figuræ omnes, quæ sequuntur, magnitudine auctus, præter undecimam. 4. Calyx, sed bracteæ per lithographi errorem in cupulam conjunctæ. 5. Vexillum. 6. Alæ. 7. Carina inversa. 8. Lamina carinæ seorsum depicta. 9. Andræcium pistillum fovens. 10. Stylus cum stigmate. 11. Legumen apertum. 12. Semen a latere visum. 13. Idem a dorso visum ut appareat caruncula. 14. Seminis sectio transversa. 15. Embryo.

RETAMA. Boiss.

Spartium, Tournef. Spartii pars, Linn. Genistæ pars, Lamck. DC.

Calyx subspathaceus, urceolato-campanulatus, 2-labiatus, labio superiore fisso, 2-laciniato, inferiore vix longiore, apice 3-denticulato, basi gynophoro crasso coalitus, ad apicem gynophori circumscissè caducus. Corolla papilionacea, petalorum 4 inferiorum unguibus cum vaginâ staminali cohærentibus; vexillum imbricans vel antrorsùm surrectum; alæ angustæ lanceolatæ carinâ rectiusculâ subacutâ ante ungues utrinquè sacculatâ longiores. Stamina 10, 1 adelpha, 5 ante anthesin brevioribus per anthesin longioribus, 5 longioribus demùm brevioribus. Antheræ staminum per anthesin longiorum orbiculato ovatæ, breves, apiculatæ, vel acutæ, breviorum oblongæ muticæ vel apiculatæ. Ovarium ellipticum vel ovatum, 2-ovulatum, sessile. Stylus elongatus, leviter incurvus, apice filiformis, basi anceps. Stigma globulosum, exactè capitatum, vel antrorsùm subdeclive. Le-

GUMEN'sphæroideum vel ovatum, mucronatum vel muticum, junioris endocarpio crassiusculo, mox sicco rugoso, indehiscens vel ad suturam superiorem subdilatatam demùm dehiscens, 1-2-spermum. Semen ovatum, vel subreniforme, ecarunculatum, hilo magno sphærico, micropylâ subremotâ. Embryo chlamyde perispermo subcorneo indutâ inclusus. Cotyledones oblongæ, utrinquè obtusæ. Radicula crassa, cotyledonibus dimidio brevior.

Frutices Libyci, qui Hispaniâ extremâ et ad littora Siciliæ australioris Europæ fines attingunt. Rami cylindracei, striati, duri, lenti, fragiles, ephedroidei, læves, aphylli, apice obtusè mucronati, juniores filiformes, pluriès dichotomi, foliiferi, pilis simplicibus brevibus pilosi. Folia 1-foliata, caducissima, foliolo lineari vel lineari-lanceolato, petiolo brevi pulvinulum persistentem cum stipulis efficiente impositum. Stipulæ apice liberæ, brevissimæ. Flores albi, rariùs flavi, per ramos præsertìm juniores in spicas breves, aphyllas, deflexas, è pulvinulorum axillis promissas, fructificatione exactà caducas, digesti. Pedunculi brevissimi, erecti vel horizontales, ante anthesin deflexi, basi bracteati, apice 2-bracteolati, bracteis bracteolisque spathaceis, caducissimis.

1. RETAMA RHODORHIZOIDES, NOB.

R. erecta, ramis lentis; foliis longis, filiformibus, acutis; stipulis lincari-lanceolatis; calyce campanulato, viridi, urceolato, labri superioris dentibus rotundato ovatis, in apiculum attenuatis; vexillo ovato, subobcordato, apice pubescente, alis lanceolatis, apice pubescentibus, carina oblonga, subacuta, apice hirsuta, alarum longitudine; antheris majoribus muticis, minoribus acuminatis; stigmate capitato; leguminibus sphæroideis, coriaceis, subrugosis, luteis; seminibus flavis.

Genista monosperma. Lindl., Bot. reg., vol. 22, tab. 1918, excl. syn. et descriptione. Genista rhodorhizoides. Nob. in ic.

HAB. In insulis plurimis Canariensibus à littoribus Oceani ad altitudinem 1000 ferè hexapodum super mare; per omnem regionem scilicet mediam atque inferiorem insulæ

Palmæ; in Tenerissæ convallibus occidentalibus Sancti Jacobi, Mascæ, del Carizal, aliisque; in Lancerottà ad piscinas; et ex cl. Despréaux in insulà Gomerà loco dicto la Hoya del Cedro.

DISTRIB. GEOGR. Species est vera Canariensis.

Frutex erectus, ramosissimus, 5-10-pedalis. Rami cylindracei, cinerei, striati, glabri, apice obtusè pungentes, ligno duro, fibroso, fragili, juniores virescentes, lenti, supremi curvato-dichotomi, filiformes, villis brevibus, simplicibus, cinereis, appressis, pubescentes, apice sparsim foliosi. Stipulæ apice liberæ, lineari-lanceolatæ, acutæ, basi cum petiolis pulvinulos angustos efficientes. Folia I-foliata, ascendentia, foliolo subcylindraceo, facie superiore canaliculato, apice acuto, merithallo longiore, pilis simplicibus, cinereis, ascendentibus, appressis, acutis, densè puberulo, ut primum caduco. Flores albi, vexilli fauce lineâ fuscâ, interruptâ, lunatâ notata, spicati, spicis brevibus aphyllis, è pulvinulorum axillis prodeuntibus, cum fructu demùm caducis, 3-10-floris, solitariis, vel 2-3 ex eâdem axillâ, principio sæpè incurvis, mox erectis, rachi compressa, subancipiti, canaliculata, pubescente. Peduncula ascendentes, brevissimi, irregulariter alterni, subcolorati, pubescentes, basi bracteati, apice 2-bracteolati, bracteis bracteolisque spathaceis, hyalinis, extùs pubescentibus, ovatis subacutis, concavis, margine ciliatis, bracteolis latè ovatis, sessilibus, apice attenuatis. Calvx ventricoso-campanulatus, subspathaceus, virescens, apice vix coloratus, glaber, sub-2-labiatus, labio superiore vix ad medium usquè fisso, dentibus latis, rotundato-ovatis, apice abruptè in apiculum obtusiusculum attenuatis, labio inferiore angusto, brevissimè 3-dentato, dentibus sæpè subobsoletis, ciliolato. Corolla papilionacea, vexillum obcordato-ovatum, apice crenatum, dorso ad nervum medium leviter hirsutum, ciliatum, breviter unguiculatum, ungue libero, basi incrassato; alæ elongato-lanceolatæ, apice acutiusculæ, extùs subhirsutæ, ciliatæ, ante unguem usquè ad medium laminæ pulchrè plicatulato-crispulæ, unguibus ad medium usquè cum staminum vaginâ connexis. Carina longitudine alarum, recta, acutiuscula, apice et medio hirsuta, laminis ante ungues saccatis, unguibus ad medium usquè cum staminum vaginâ connatis. Stamina 10, omnia in vaginam lateraliter compressam, suprà acutam, coalita, 5 in præfloratione breviora per anthesin longiora antheris minoribus orbiculato-ovatis, basi sagittatis, medio affixis, apice acuminatis, 5 in præfloratione longioribus per anthesin brevioribus, antheris majoribus, oblongis, basi affixis, apice angustatis, muticis. Ovarium ellipticum, vel subovatum, 2-ovulatum. Stylus elongatus, leviter incurvus, basi anceps, apice filiformis. Stigma globulosum, exactè capitatum, papillosum. Legu-MEN sphæroideum vel subovatum, mucronatum vel muticum, læve vel subrugosum, luteum, indehiscens, vel ad suturam superiorem subincrassatam tardiùs dehiscens, 1-2-spermum. Semen orbiculare ovatum vel subreniforme, citrinum, ecarunculatum, hilo magno, profundo, sphærico, à microphyllâ remotiusculo, sæpè porphyreo, vel concolore. Embryo chlamyde perispermo subcorneo indutâ clausus. Cotyledones oblongæ, utrinquè obtusæ. Radicula crassa, cotyledonibus dimidio brevior.

OBS. Summam stirpis nostræ cum Convolvulo scopario (Rhodorhiza scoparia Webb in Lindl, Bot. reg. 1841 misc. pag. 69) similitudinem nomine specifico ostendere voluimus, quæ sæpè tanta est ut vix distingui possit.

Ultrà hanc speciem et R. sphærocarpam Boiss. flavifloram, hujus generis sunt sectionisque albiflorarum species 2 sequentes.

RETAMA MONOSPERMA. Boiss.

R. diffusa, ramis divaricatis; foliis brevibus, linearibus, obtusiusculis, stipulis angustis acutis; calyce urceolatim campanulato, colorato, labii superioris dentibus brevibus, acutis; vexillo ovato, dorso hirsutissimo, unguiculo cum vagina staminum basi subcoalito, alis tæniæformibus, extus hirsuto-villosis, apice attenuatis, acutiusculis; carina alis subdimidio breviore, lanceolato-ovata, recurva, apice acuta, villosissima; antheris omnibus apiculatis; stigmate capitato, antrorsum subdeclivi; ovario ovato; leguminibus magnis, obovatis, compressiusculis, corneis fuscis, rugosissimis, sutura superiore incrassata demum dehiscente, inferiore acuta; seminibus elongato-reniformibus, nigris.

Spartium secundum Hispanicum. Clus., Pl. Hisp., pag. 206.

Spartium tertium Hispanicum, Ejusd. Hist., vol. 1, pag. 103.

Spartium monospermum, Linn., Sp. pl., vol. 2, pag. 995. — Desf., Fl. atl., vol. 2, pag. 129. — Curt., Bot. mag., vol. 18, tab. 683. — Brot., Fl. lus., vol. 2, pag. 85.

Genista monosperma. Lamck., Encycl., vol. 2, pag. 616. — DC., Prodr., vol. 2, pag. 150, excl. syn. Forsk, — Guss., Fl. sic., Prodr., vol. 2, pag. 363.

Retama monosperma. Boiss., Voy. enum., pag.

Hab. Species est Mauritanica boream versus in Hispanias et Siciliam provecta, locis uti ait celeb. Clusius « aurâ marinâ perflatis. » Occurrit in Lusitaniâ, (Brotero); in Hispaniâ propè Gades!, (Clusius, Boissier); in Mauritaniæ arenis maritimis non longè à Tingi!, propè Tunctem et Algeriam, (Desfontaines!); in Siciliâ circà Gelam! et alibi in orâ meridionali, (Gussone.)

RETAMA RÆTAM. Nob.

R. erecta, ramis ascendentibus; foliis brevibus, lanceolatis, basi attenuatis, stipulis latis ovatis, apice truncatis; calyce breviter suburceolatim campanulato, colorato, labii superioris dentibus latiusculis; vexillo rotundato in unguiculum latum, arcuatum, basi incrassatum, liberum, attenuato, apice extús et nervo medio leviter pubescente, alis acinaciformibus, apice hirsutis, obtusis, carinâ alis subbreviore, lanceolatâ, rectâ, apice subobtusâ; antheris majoribus muticis, minoribus apiculatis; ovario elliptico, utrinquè attenuato; stigmate capitato, antrorsûm subdeclivi, leguminibus ovatis, vel oblongoovatis, membranaceis, nigrescentibus, rugosis; seminibus nigris.

Genista Rætam. Forsk., Fl. arab.-æg., pag. 214.

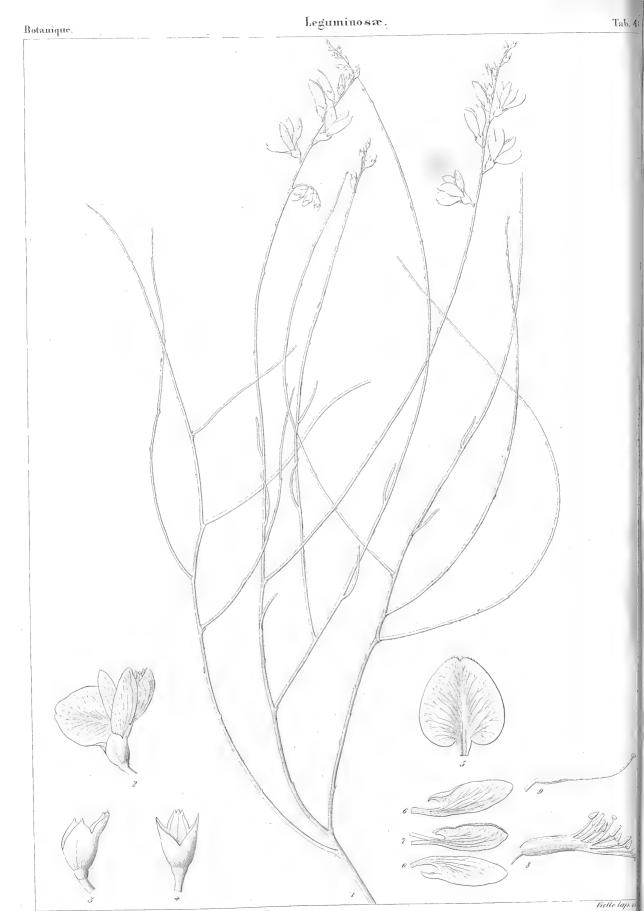
Genista monosperma. Del., Fl. ag., pag. 21 excl. syn. Linn. -DC., l. c., pro parte. - Fresen., Mus. Senck., pag. 185, excl. syn. Linn. -Decaisne, Fl. sin., Ann. hist. nat., 2e sér., vol. 3, pag. 265. - Non Lamck.

Genista monosperma \(\beta \text{rigidula. } DC:, \(Prodr., vol. 2, \text{ pag. } 150... \)

HAB. In Arabiæ et Ægypti desertis, (Forskohl., Lippi!, Delile!, Rüppell, Bové!, Aucher!)

R. Rætam legumina non nisi in herb. Decaisne à Boveo relata, et ea forsan vix ex amussim maturata atque perfecta, vidimus: à congeneribus tamen reverà diversam esse haud dubitamus. Inodora est R. rhodorizoides, R. monospermæ halitus suavissimus, odorem florum R. Rætam nemo exploravit.

		3.56			
		•			
				•	
		*			
			•		
-					
		٠.			
	•				
		4			

M (F. Legendre del.

Genista rhodorizcides. Nel.

Lith. de C. Idrien , vue Richer 7.

EXPLICATIO TAB. 48.

Ramus superior floribus magnitudine naturali. Figuræ sequentes magnitudine auctæ sunt.
 Flos 3. Calyx à latere visus.
 Idem visus à dorso.
 Vexillum.
 Alæ.
 Carina.
 Staminum adelphia pistillum fovens.
 Pistillum.

SPARTIUM. LINN.

Genistæ pars, Tournef. — Spartium, Linn. Gen. Pl., DC. — Spartii pars, Linn. Sp. pl. — Spartianthus, Link.

Calyx spathaceus, petala in præfloratione includens, obsoletè 2-labiatus, suprà profundè fissus, labio inferiore minimo 3-denticulato, superioris obsoleti dentibus 2 stipato. Corolla papilionacea; vexillum ovatum acutum, alæ carinâ acutâ breviores. Stamina 1-adelpha, quorum 5 ante anthesin breviora per anthesin longiora. Antheræ oblongæ muticæ. Stylus elongatus, leviter curvatus, cylindraceo-claviformis, apice litui modo subincurvus. Stigma papillatum, elongatum, dorso decurrens. Legumen lineare, elongatum complanatum, 8-16-spermum. Semina ovata, compressa, ecarunculata. Embryo chlamyde hyalinâ perispermo parcissimo indutâ inclusus. Cotyledonibus subbrevior.

Frutex inermis, regionis maris Mediterranei accola. Rami recti, virgati, teretes, striati. Folia 1-foliata, exstipulata, foliolis lanceolatis vel ovatis, acutis vel obtusis, caducissimis, petiolis pulvinulos dorso acutos persistentes efficientibus. Flores flavi, spicati, spicis terminalibus, nudis, pedunculis erectis è bractearum caducarum pulvillis exserti, solitarii, medio utrinquè 2-bracteolati, bracteolis mox caducis.

1. SPARTIUM JUNCEUM. LINN.

S. glaberrimum, foliis ovato-lanceolatis obtusis, vel lanceolatis acutis. III. — (2° sect.).

Σπάρτον Arist., Hist. animal., lib. 9, cap. 30.

Σπάοτιον Diosc., lib. 4, cap. 152.

Genista. Matth., ed. Valgris, 1570, pag. 764.

Spartium Dioscorideum, Narbonense et Hispanicum. Pen. et Lob., Adv., pag. 408. - Obs., pag. 532.

- Hanc iconem botanici antelinnæani præter sequentes mutuati sunt.

Spartium Hispanicum frutex. Park., Parad., pag. 442 et 443, fig. 4.

Spartium Μακρολόβιον. Renealm., Spec., pag. 33.

Spartium junceum. Linn., Sp. pl., vol. 2, pag. 995. — Gærtn., vol. 1, tab. 145. — Curt., Bot. mag., tab. 85. — Schkuhr, Handb., tab. 195. — Moris, Fl. sard., vol. 1, pag. 399. — Koch, Deutschl., Fl., vol. 5, pag. 81.

Genista juncea. Lamck., Encycl., vol. 2, pag. 617. — Lois., Nouv. Duham, vol. 2, tab. 22.

Spartianthus junceus. Link, Enum., hort. ber., vol. 2, pag. 223.

Spartium acutifolium. Lindl., Bot. reg., vol. 23, tab. 1974.

HAB. In Canariæ petrosis apricis Montis Lentiscàl.

DISTRIB. GEOGR. Species est orbis antiqui incola per totam peripheriam maris Mediterranei sparsa.

SAROTHAMNUS. WIMM.

Cytisogenista, Tournef. — Spartii pars, Linn. — Genistæ pars, DC. — Spartium, Reichb.

Calyx breviter campanulatus, 2-labiatus, apice demum scariosus, labio superiore truncato, emarginato, inferiore sublongiore, apice rotundato, 3-denticulato. Corolla papilionacea, vexillum obcordatum; alæ carinæ recurvæ obtusæ longitudine. Stamina 1-adelpha, vaginâ subbilabiata, filamentis 3 superioribus per anthesin longitudine immutatis. Antheræ oblongæ, mucronatæ. Ovarium sessile multiovulatum. Stylus longissimus, demum contorto recurvus, apicem versùs magìs vel minùs dilatatus, dorso planus vel canaliculatus. Stigma pusillum, capitatum, utrinquè, vel antrorsùm præcipuè, declive. Legumen oblongum, compressiusculum vel subinflatum, polyspermum. Semina ovata, complanata, carunculata. Embryo chlamyde hyalinâ perispermo mucilaginoso parco indutâ inclusus. Coty-

LEDONES ovato-oblongæ. RADICULA subclaviformis, acuta, cotyledonum ferè longitudine.

Frutices inermes palæogæi, plagarum scilicet austro-occidentalium præsertìm cives. Rami virgati, flexiles, angulati, vel teretes striati. Folia 3-foliata, vel superiora abortu simplicia, exstipulata, caduca, petiolorum basibus cum stipularum rudimentis pulvinulos persistentes efficientes. Flores flavi, solitarii, è culcitarum vel foliorum axillis ad apices ramorum prodeuntes, rariùs culcitis fasciculati. Pedunculi nutantes, minutè bracteati bracteolatique, bracteis bracteolisque caducis.

1. SAROTHAMNUS SCOPARIUS. VAR. GLABRATUS.

Spartium scoparium et Cytisus glabratus. Link, in Buch, Phys. Beschr. Can. Ins., pag. 156.

« Spartium scoparium (Canariense) eo à plantâ Europâ itâ nuncupata differt quod legumina juniora paucos tantum pilos gerunt, matura glabra evadunt; dum S. scoparium (verum) per totum leguminis marginem longissimos habet pilos. Ambæ species Cytiso referendæ sunt, novam in Fl. Port. Cytisum glabratum appellavi. » Link l. c.

HAB. « Loco angusto circumscribitur ad aquarum canalem super oppidum Orotavense, nec alibi occurrit. » Buch, ibid., pag. 178.

Obs. Hanc plantam nec in insulis Canariensibus, nec in Lusitanià legimus, nec in herbariis ullis vidimus. Formæ Hispanica, Mauritanica, Azorica et Maderensis à vulgatà Europæà nullo modo differunt.

SUBTRIB. II. TRIFOLIEÆ. DC.

MEDICAGO, LINN.

Calvx campanulatus, sub-2-labiatus, 5-fidus, laciniis subæqualibus. Corolla compressa; vexillum alis et carinâ longius; alæ per sacculos carinæ sacculis inclusos adhærentes. Stamina diadelpha, longiorum filamentis filiformibus, breviorum basi dilatatis. Ovarium 1-multiovulatum, rectum, sessile aut stipitatum, demùm antrorsùm sursùm versùs contortum. Stylus latus, recurvus, glaber. Stigma capitatum, per anthesin dorso declive. Legumen exsertum, falcatum vel cochlea-

tum, muticum, vel styli basi acuminatum, polyspermum, indehiscens. Semina elongato-reniformia, vel ovata, antrorsùm supernè sæpè recta. Cotyledones elongato-ovatæ, vel ovatæ. Radicula cotyledonibus dimidio brevior, rariùs subbrevior.

HERBÆ annuæ, vel perennes, aut suffrutices, regionis maris Mediterranei, et orbis antiqui temperatioris plagarum incolæ. Folia pinnatìm 3-foliolata, foliolis obcordatis aut obovato cuneatis, apice sæpiùs denticulatis, rarissimè imparipinnata. Stipulæ petiolo adnatæ, incisæ aut fimbriatæ. Pedunculi axillares 1-multiflori. Flores flavi vel purpurascentes.

SECT. I. LUPULARIA. SER.

Legumina compressa, falcata, vel cochleato-contorta, centro pervia.

1. MEDICAGO ARBOREA, LINN.

M. caule fruticoso, ramis abbreviatis, nodosis; foliolis obcordatis, basi attenuatis, subtùs sericeis, apice obsoletè denticulatis, stipulis basi lanceolatis, apice acutis, integerrimis; floribus racemosis, racemis brevibus, sub-8-floris; leguminibus membranaceis, glabris, anfractu unico lunato-cochleatis.

Cytisus, Marant., Method. simpl., pag. 36. - Matth. (ed. Valgris., Venetiis, 1570) pag. 725.

Cytisus Marantæ et Matthioli. Lob., Hist., pag. 503. - Ic., vol. 2, tab. 46, fig. 2.

Cytisus siliquâ incurvâ, folio candicante. Bauh., Hist., vol. 1, pag. 367.

Medicago trifolia frutescens incana, Tournef., Inst., pag. 412.

Medicago arborea. Linn., Sp. pl., vol. 2, pag. 1096. — Sibth. et Sm., Fl. grac., Prodr., vol. 2, pag. 109. — Fl. grac., tab. 767. — Ten., Syll., pag. 381. — Moris, Fl. sard., vol. 1, pag. 434, tab. 35.

HAB. In rupibus maritimis insulæ Ferri septentrioni conversis; misit cl. Despréaux.

DISTRIB. GEOGR. Crescit rariùs hùc illuc ad oras maris Mediterranei; Athenis, et in scopulis maris Ægæi (Sibthorpe), circà Neapolim! (Maranta, Tenore).

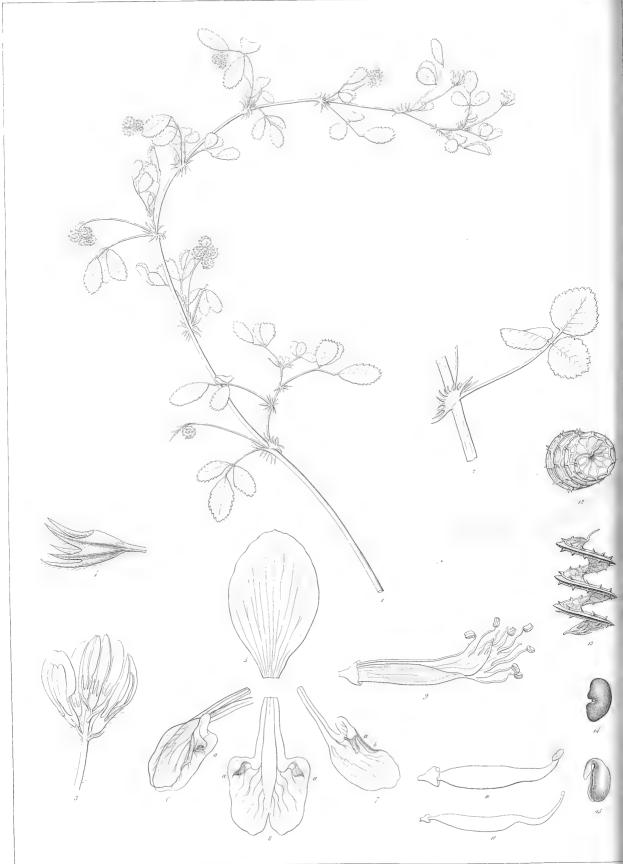
SECT. 11. SPIROCARPUS. SER.

Legumina cochleato contorta, centro clausa.

2. MEDICAGO ORBICULARIS. ALL.

M. subglabra, foliolis obcordatis, superioribus obovato-cuneatis, serrulatis, stipulis

Mbedicago Helix Willd & spinosa

setaceo-fimbriatis; pedunculis 1-3-floris, folio brevioribus, floribus parvis; dentibus calycinis setaceis, leguminibus membranaceis, complanatis, inermibus, anfractibus 6 laxè cochleatis, orbiculato-lentiformibus, valvarum lateribus nervoso-reticulatis, marginibus acutissimis; seminibus ovato-pyriformibus, reticulatis.

Medicago orbiculata. Bauh., Hist., vol. 2, pag. 384.

Medicago cochleata altera dicarpos capsula compressa orbiculata nigra lævi, sine oris crispis. Moris, Hist., vol. 2, sect. 2, pag. 152, tab. 15, fig. 2.

Cochleata fructu orbiculato. Riv., Tetr. irr., tab. 87.

Medicago polymorpha α orbicularis. Linn., Sp. pl., vol. 2, pag. 1097.

Medicago orbicularis. All., Fl. ped., vol. 1, pag. 314. — Gartn., vol. 2, tab. 155. — Willd., Sp. pl., vol. 3, pag. 1407. — Ser., in DC. Prodr., vol. 2, pag. 174. — Benth., Cat., pag. 100. — Guss., Fl. sic., Prodr., vol. 2, pag. 558. — Koch, Syn., vol. 1, pag. 161. — Deutschl., Fl., vol. 5, pag. 325. — Moris, Fl. sard., vol. 1, pag. 434, tab. 37, fig. 2.

β hebecarpa, leguminibus breviter pubescentibus, margine ciliatis.

Medicago orbicularis γ. Bertol., Amæn. ital., pag. 397.

 γ marginata leguminibus laxiùs cochleatis margine undulatis.

Medica major dicarpos capsulâ compressa orbiculata nigra plana oris crispis. Moris, l. c., fig. 1.

Medicago marginata: Willd., Enum., Hort. ber., vol. 2, pag. 802. — Ser., in DC. Prodr., vol. 2, pag. 174. — Koch, Syn., vol. 1, pag. 162. — Deutschl., Fl., vol. 5, pag. 326.

Hab. α et β in arvis et herbosis insularum Canariensum vulgares. Varietatem γ à Canariâ misit cl. Despréaux.

DISTRIB. GEOGR. Per totam peripheriam maris interni, undè per Galliæ mediterranea (Boreau), ad Lutetiam usque obrepit.

3. MEDICAGO HELIX. WILLD. B SPINOSA GUSS.

M. villosiuscula, caulibus elongatis, foliolis obovatis, aut rhomboideo-ovatis, irregulariter serrato-dentatis; stipulis ovatis, laciniato-dentatis; pedunculis 2-6-floris, folii longitudine, apice aristatis; dentibus calycinis subsetaceis; leguminibus glabris, utrinquè planis, valvarum lateribus transitrorsum venoso-reticulatis, venis infra marginem in spinulas productis, margine inter spinas protruso acutè carinato; seminibus elongatoreniformibus, supernè antrorsum truncatis, luteo-aurantiacis, lævibus.

Medicago Helix. Willd., Sp. pl., vol. 3, pag. 1409.

Medicago Helix β spinosa. Guss., Fl. sie. Prodr., pag. 557. — Moris , Fl. sard., vol. 1, pag. 438 , tab. 39 B.

Trevol cavallàr. Nivariensium.

Hab. In rupestribus herbidis insularum Canariensium frequens. Varietatem typicam inermem nuspiam invenimus. Nomen vulgare idem speciebus quoque sequentibus datur.

DISTRIB. GEOG. Varietas β usquè adhuc in Sicilià tantùm; in Sardinià, in insulà Portu Sancto, ubi legimus cum cl. Loweo anno 1828, et in insulis Canariensibus inventa est.

EXPLICATIO TAB. 56.

1. Ramus floridus et fructifer. 2. Caulis segmentum cum folio inferiore et stipulis; ambo magnitudine naturali. 3. Florum capitulum cum figuris sequentibus magnitudine auctum. 4. Calyx. 5. Vexillum. 6. Ala carinæ per sacculos, altero alteri ad a inserto, adhærentes. 7. Ala seorsum depicta, cum sacculo a, et plicatura b. 8. Carina cum sacculis ante-unguicularibus aa. 9. Tubus stamineus cum ovario. 10. Ovarium innuptum. 11. Idem fecundatione peractà. 12. Legumen. 13. Idem anfractibus arte sejunctis ut appareat valvarum venatio. 14. Semen. 15. Embryo.

4. MEDICAGO LITTORALIS. RHODE.

M. villosa, caulibus prostratis; foliolis obovato-cuneatis, apice argutė dentatis, stipulis laciniato-dentatis, superioribus subintegris; pedunculis 2-5-floris, folio sublongioribus; dentibus calycinis setaceis; leguminibus glabris, utrinquė planis, laxė cochleatis, anfractibus 3-5, valvarum lateribus venis obsoletis transitrorsům venosis, margine spinuloso, planiusculo, medio subcarinato; seminibus elongato-reniformibus, antrorsům truncatis, obscurè flavis.

Medica hirsuta echinis rigidioribus. Bauh., Hist., vol. 2, pag. 385.

Medicago littoralis. Rohde, in Lois., Not., pag. 118. — Benth., Cat., pag. 103. — Guss., Fl. sic., Prodr., vol. 2, pag. 576.

Medicago littoralis a longiseta. DC., Fl. fr. suppl., pag. 568.

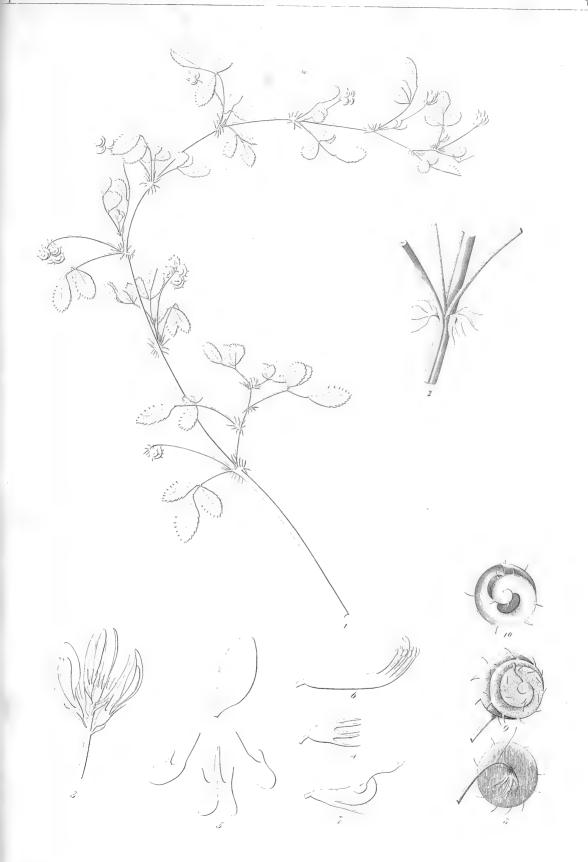
Medicago littoralis γ longeaculeata. Moris, Fl. sard., vol. 1, pag. 440, tab. 40, C.

HAB. Ad summa montium et alibi in insulà Canarià, undè eam misit cl. Despréaux.

DISTRIB. GEOG. Varietas nostra ad littora maris Mediterranei tantùm occurrit. Varietas breviseta DC. ad Oceani oras Asturicas (Durieu), et var. inermis (M. striata Bast.) usquè in Galliam occidentalem, protenduntur.

5. MEDICAGO INTERTEXTA. ALL.

M. glabra, foliolis obovatis, serratis; stipulis dentatis, superioribus subfimbriatis; pedunculis folio brevioribus, sub-5-floris, floribus majusculis; dentibus calycinis basi lan-

Midicago Canariensis Bentum

ceolatis, aspice subulatis leguminibus ovato-globosis, anfractibus 6-9, valvarum lateribus nervoso-reticulatis, margine angustis, planiusculis, vel obsoletė canaliculatis, spinis subulatis, incurvis, intertextis, spinosis; seminibus elongato-reniformibus, lævibus.

Medicæ minoris Bæticæ species prima spinulis intortis, Johns. in Ger. Herb., pag. 1200.

Medica spinosa altera. Park., Parad. (ed. 2, 1656), pag. 338. — Theatr. Bot., pag. 1116.

Trifolium cochleatum, spinosum, majus, spinis sursum et deorsum tendentibus. Moris, Hort. bles., pag. 316.

Medica cochleata, spinosa, major, δίχαρπος capsulâ seu spinis longioribus sursům et deorsům tendentibus. Moris, Hist., vol. 1, pag. 153, sect. 2, tab. 15, figg. 8, 9.

Cochleata fructu echinato maximo. Riv., Tetr. irr., tab. 88, fig. 9.

Medica polymorpha & intertexta. Linn., Sp. pl., vol. 2, pag. 1098.

Medicago intertexta. All., Fl. ped., vol. 1, pag. 315. — Gartn., vol. 2, pag. 350, tab. 155. non DC.

Medicago intertexta a. Lamk, Encycl., vol. 3, pag. 637.

Medicago Echinus. DC., Fl. fr., vol. 4, pag. 546. — Guss., Fl. sic. Prodr., vol. 2, pag. 563. — Moris, Fl. sard., vol. 1, pag. 453, tab. 52.

Medicago muricata. Salzm., Pl. ting. exsicc.

HAB. In insulà Canarià rarior, cl. Despréaux.

DISTRIB. GEOG. Invenitur huc illuc ad oras maris Mediterranei.

Obs. Medicago intertexta β Lamek, et M. intertexta Willd., Sp. pl., vol. 3, pag. 1411 (excl. syn. præter Desfont.) DC. Fl. fr. vol. 4. pag. 546 (Excl. syn. Gaertn. et Linn.) et Ser., in DC. Prodr., vol. 2, pag. 180. ad M. ciliarem Willd. pertinent.

6. MEDICAGO LACINIATA, ALL.

M. glabrescens vel glaberrima, caulibus elongatis, prostratis; foliolis inferioribus obcordato- vel obovato-cuneatis, apice argutissimė denticulatis, superioribus oblongo-cuneatis, apice truncatis denticulis in lacinias abeuntibus, stipulis lineari-lanceolatis, setaceis; pedunculis 1-2-floris, folio longioribus; dentibus calycinis lineari-lanceolatis, apice subulatis, 3-nerviis; leguminibus globosis vel ovatis, laxè cochleatis, anfractibus 3-6, valvarum lateribus arcuatim venosis, margine spinulis rectiusculis, subulatis, apice uncinatis, longioribus vel breviusculis armato; seminibus elongato-reniformibus, ochroleucis.

Trifolium fructu echinato foliis eleganter dissectis. Magn., Bot. Monsp., pag. 270.

Trifolium echinato capite. Dodart, Mém., pag. 122, fig. 1.

Trifolium cochleatum spinosum syriacum, foliis laciniatis. Breyn., Ex. pl., cent., pag. 81, tab. 34.

Medicago polymorpha v laciniata. Linn., Sp. pl., vol. 2, pag. 1099.

Medicago laciniata. All., Fl. ped., vol. 1, pag. 316. — Willd., Sp. pl., vol. 3, pag. 1419. — Desrouss., in Lamk, Encycl., vol. 3, pag. 635. — DC., Fl. fr., vol. 4, pag. 547. — Ser., in DC. Prodr., vol. 2, pag. 180. — Eckl. et Zeyh., Enum., pag. 222.

Medicago diffusa. Poir! Suppl., vol. 3, pag. 524, var. foliis non dissectis.

Pelotillo. Canariensium.

HAB. In rupestribus herbidis insularum Canariensium frequens.

DISTRIB. GEOG. Crescit sparsim in regione maris Mediterranei, et in Africa Australi (Thunb., Ecklon et Zeyher), sed ut videtur ex Europa allata.

7. MEDICAGO DENTICULATA. WILLD. B MACRACANTHA.

M. glabra, caulibus elongatis, prostratis; foliolis obcordatis aut obovatis, crenato-denticulatis, stipulis setaceo-laciniatis; pedunculis sub-5-floris, folio brevioribus; dentibus calycinis lineari-lanceolatis, 1-nerviis; leguminibus glabris, laxè cochleatis, anfractibus 3-5, valvarum lateribus nervosis, margine spinoso, tenui, subplano, spinulis subsetaceis, apice sæpè uncinatis, basi canaliculatis; seminibus elongato-reniformibus, lævibus, citrinis.

Medicago denticulata. Willd., Sp. pl., vol. 3, pag. 1414. — Benth., Cat., pag. 103. — Moris, Fl. sard., vol. 1, pag. 447. — Id. et De Not., Fl. capr., pag. 35. — Koch, Deutschl. Fl., vol. 5, pag. 338.

β macracantha, fructu majore, 5-cyclo.

Medicago nigra. Willd., Sp. pl., vol. 3, pag. 1418.

Medicago pentacycla. DC., Cat. Hort. Monsp., pag. 124. — Ser., in DC. Prodr., vol. 2, pag. 177.

Medicago Histrix. Ten., Fl. neap. Prodr., pag. 45.

Medicago pentacycla β longiseta. Benth., Cat., pag. 104.

Medicago denticulata γ macrocarpa. Mor. et De Not., l. c. - Koch, l. c., pag. 339.

y lappacea, fructu minore, sub-3-cyclo.

Medicago lappacea. Desrouss., in Lamk, Encycl., vol. 3, pag. 637.

Medicago denticulata γ lappacea. Benth., Cat., pag. 103. — Moris, Fl. sard., vol. 1, pag. 447. — Id. et De Not., Fl. Capr., pag. 35. — Koch, Deutschl. Fl., vol. 5, pag. 339.

HAB. In insulis Canariensibus vulgaris.

DISTRIB. GEOG. Per totam peripheriam maris Mediterranei. Var. inermis, in insulis Canariensibus nondum obvia, in Gallià orientali ad 49, et in Britannià ad 53 latitudinis borealis gradum ascendit.

8. MEDICAGO MINIMA. WILLD.

M. molliter pubescens, vel villosa, caulibus erectiusculis vel prostratis; foliolis inferioribus obcordatis, superioribus angustioribus, cuneatis, apice crenato-denticulatis, stipulis lanceolatis ovatisque, subintegris vel breviter denticulatis; pedunculis sub-6-floris, folio

æqualibus vel sublongioribus; dentibus calycinis lineari-setaceis; leguminibus depressoglobosis, laxius cochleatis, anfractibus 3-5, valvarum lateribus angustis, eveniis, margine attenuato, plano, spinis patentibus setaceis canaliculatis apice uncinatis armato; seminibus elongato-remiformibus, pallide ochroleucis.

Medicago minima. Willd., Sp. pl., vol. 3, pag. 1418. — DC., Fl. fr., vol. 4, pag. 545. — Fries, Novit., pag. 236. — Moris, Fl. sard., vol. 1, pag. 450. — Koch, Deutschl. Fl., vol. 5, pag. 334. α pubescens.

Cochleata echinata minima. Riv., Tetr. irr., tab. 88.

Medicago polymorpha μ minima. Linn., Sp. pl., vol. 2, pag. 1099.

Medicago minima. Fl. dan., tab. 211. — Ser., in DC. Prodr., vol. 2, pag. 178. — Schkuhr, Handb., tab. 212, a,

Medicago minima β elongata. Rochel., Pl. bann. rar., pag. 54, tab. 15, fig. 32.

β hirsuta.

Medicago echinata hirsuta. Bauh., Hist., vol. 2, pag. 386.

Medicago polymorpha λ hirsuta. Linn., Sp. pl., vol. 2, pag. 1099.

Medicago hirsuta. All., Fl. ped., vol. 1, pag. 178.

Medicago polymorpha H recta. Desf., Fl. atl., vol. 2, pag. 212.

Medicago recta. Willd., Sp. pl., vol. 3, pag. 1415. — Del.!, Fl. &g. Ill., pag. 101. — Ser., in DC. Prodr., vol. 2, pag. 179. — Guss., Fl. sic. Prodr., vol. 2, pag. 566.

Medicago mollissima. Roth, Cat., vol. 3, pag. 74. — Ser., in DC. Prodr., vol. 2, pag. 178.

Medicago graca, Hornem., Hort. hafn., pag. 24, et 728. - Ser., in DC. Prodr., vol. 2, pag. 178.

HAB. α in altioribus insulæ Teneriffæ, β ubiquè in insulis Canariensibus vulgaris.

DISTRIB. GEOG. Invenitur per totam peripheriam maris Mediterranei, et in Europà atque Asià temperatà et subboreali. In Britannià ad 53, in Scandinavià ad 56 ferè latitudinis gradum pervenit.

9. MEDICAGO TRIBULOIDES. DESROUSS.

M. villosiuscula, caulibus elongatis, prostratis; foliolis inferioribus latè obovatis aut obcordatis, superioribus ovatis, apice crenato dentatis, stipulis inferioribus setaceo-denticulatis, superioribus integris; pedunculis 2-5-floris, folio subbrevioribus; dentibus calycinis lineari-lanceolatis, 1-nerviis; leguminibus glabris aut pilosiusculis, arctè cochleatis, anfractibus 5, valvarum lateribus rugoso-subvenosis, margine inter spinularum bases acutè carinato, spinulis robustis, subdistichis; seminibus elongatis, ovato-reniformibus, antrorsùm subtruncatis, luteo-aurantiacis.

Medicago tribuloides. Desrouss., in Lamk Encycl., vol. 3, pag. 635. — Willd., Sp. pl., vol. 3, pag. 1416.—Ser., in DC. Prodr., vol. 2, pag. 178. — Benth., Cat., pag. 102. — Guss., Fl. sic. Prodr., vol. 2, pag. 576.

III. — (2° SECT.).

Medicago tribuloides a. Moris, Fl. sard., vol. 1, pag. 441, tab. 41.

Medicago tribuloides a genuina. Koch, Syn., vol. 2, pag. 162.—Deutschl. Fl., vol. 5, pag. 328.

Hab. Hanc plantam in herbidis insulæ Teneriffæ legimus eamque in Canariæ montosis Tamadavæ loco dicto La Degollada, super oppidulum La Gaete invenit cl. Despréaux. Hujus speciei varietates seu formas sequentes in insulis Canariensibus nemo adhuc legit. M. Hornemanniana Ser., M. rigidula Willd. M. truncatula Gærtn. quæ varietas β Moris. DISTRIB. GEOG. Per totum ambitum maris Mediterranei.

TRIGONELLA. LINN.

Calyx campanulatus, 5-fidus, vel 5-dentatus. Petala papilionacea, vexillum patens, alarum apice patentium laminis basi cum carinâ brevi obtusâ cohærentibus (rariùs alarum et carinæ liberarum unguibus tubo stamineo cohærentibus). Stamina diadelpha, longitudine post anthesin immutata. Ovarium multiovulatum, rectum. Stylus apice curvatus, glaber. Stigma capitatum, antrorsùm subdescendens. Legumen exsertum lineare vel oblongum compressum vel cylindraceum, rostratum, polyspermum, dorso seriùs aut ventre dehiscens. Semina elongato-ovata, testâ tenuissimâ. Embryo chlamyde perispermo mucilaginoso hyalino indutâ tectus. Radicula claviformis, basi arcuata, cotyledonibus oblongis brevior.

Herbæ olentes, erectæ, diffusæ, vel prostratæ, palæogææ, oras maris interni atque Asiæ planities excelsas præsertim incolentes. Folia pinnatim 3-foliata, stipulis petiolo adnatis. Flores axillares, glomerati, vel ad apicem pedunculorum subracemosi aut umbellati.

1. TRIGONELLA HAMOSA. LINN.

T. caule prostrato vel decumbente; foliolis obcordato vel obovato-cuneatis, aut ovatis, nervosis, glaberrimis, apice argutė denticulatis, submucronulatis, stipulis inferioribus basi ovatis, dentatis, superioribus integris apice filiformibus; capitulis pedunculatis, floribus parvis, pedicellatis aut subsessilibus; dentibus calycinis brevibus, acutis, basi lanceolatis; leguminibus arcuatis, acutiusculis, nervosis; seminibus luteo-badiis, vel fusco conspersis, lævibus.

Trigonella hamosa. Linn., Sp. pl., vol. 2, pag. 1094.

 β microcarpa, caule prostrato, foliolis obcordato-cuneatis, stipulis omnibus integris, capitulis brevissimė pedunculatis, floribus subsessilibus, leguminibus brevibus, seminibus luteo-badiis.

Trigonella microcarpa. Fresen., Mus. Senck., vol. 1, pag. 186. — Decaisne, Fl. sin., Ann. sc. nat. 2° sér., vol. 3 (1835), pag. 266.

Trevol oleroso Lancerottensium.

HAB. In rupestribus aridissimis Lancerottæ. In Canarià, Despréaux.

DISTRIB. GEOG. Stirps ægyptiaco-arabica.

OBS. Specimina in Canarià lecta medium tenere videntur inter plantam statione macrà extenuatam et sole Arabum vel Libyco coctam, et eamdem quam Nili alluvies ferax ad summum incrementi gradum protulit (omnia enim T. hamosa: L. veræ specimina ex Ægypto inferiore proveniunt), nullas autem in formis tam diversis differentias reverà specificas invenire potuimus.

MELILOTUS. TOURNER.

Calyx campanulatus, 5-dentatus, dentibus subæqualibus, persistens. Corolla decidua alarum laminis basi carinæ adhærentibus. Stamina diadelpha, filamentis filiformibus, post anthesin longitudine inter se immutatis. Ovarium ellipticum aut ovatum, stipitatum aut subsessile, rectum, 2-6-ovulatum. Stylus glaber. Stigma capitatum, antrorsùm descendens aut subbilobum. Legumen exsertum, globoso-ovatum, compressiusculum membranaceum, sæpè rugosum vel sulcatum, muticum vel styli basi acuminatum, 1-4-spermum, indehiscens. Semina ovata aut orbiculato-ovata minutissimè tuberculata. Embryo tegmine mucilaginoso involutus. Radicula claviformis, arcuata, cotyledonibus ovatis vel oblongis subbrevior.

HERBÆ erectæ, glabræ, odore proprio præditæ, per orbem veterem temperatum et calidiorem usquè in Indiam sparsæ. Folia pinnatìm 3-foliolata, foliolis ovatis aut ovato-cuneatis, argutè dentatis. Stipulæ petiolo adnatæ. Racemi axillares, laxiusculi. Flores parvi, cernui, lutei aut albi.

1. MELILOTUS INDICA. ALL.

M. foliolis inferioribus ovato-cuneatis, superioribus lanceolatis, subtùs obsoletè pube-

scentibus; stipulis lineari-lanceolatis, apice subulatis; racemis elongatis, gracilibus; floribus minimis; ovariis sessilibus; leguminibus parvis, orbiculato-compressis, lacunoso-rugosis, glaberrimis, 1-2-spermis; seminibus parvis, ovatis, badio-virescentibus, minutissime tuberculatis.

Trifolium Melilotus indica, Linn., Sp. pl., vol. 2, pag. 1077. — Gærtn., vol. 2, tab. 153.

Melilotus indica. All., Fl. ped., vol. 1, pag. 308. — Thunberg, Fl. cap., pag. 609. — Moris, Fl. sard., vol. 1, pag. 459, tab. 56.

Melilotus parviflora. Desf., Fl. atl., vol. 2, pag. 192. — Guss., Fl. sic. Prodr., vol. 2, pag. 192. — Ser., in DC. Prodr., vol. 2, pag. 483. —E. Mey., Linnæa, vol. 7 (1832), pag. 164. — Eckl. et Zeyh., Enum., pag. 222.

Trevol oleroso. Nivariensium.

HAB. In arvis et ruderatis insularum Canariensium copiosa.

DISTRIB. GEOG. Oritur per totam peripheriam maris Mediterranei, undè in plagas orbis calidiores protenditur: in Indiam scilicet (Wallich!); in imperii Sinensis provinciam Kiang-si (Staunton!); in Americam propè Novam Aureliam (Drummond!); propè urbem Monte Video (Isabelle!); in Africam Australem (Thunberg, Ecklon et Zeyher)

2. MELILOTUS SULCATA. Desf.

M. foliolis inferioribus obovato-cuneatis, superioribus lineari-lanceolatis et linearibus, glabratis; stipulis basi lanceolatis, dentatis, apice acuminato-filiformibus; floribus laxis aut compactis; ovariis subsessilibus; leguminibus ovato-globosis, arcuatim sulcatis, 1-2-spermis; seminibus orbiculato-ovatis, badio-rufescentibus, minutissimė tuberculatis.

Melilotus sulcata. Desf.!, Fl. atl., vol. 2, pag. 193. — Guss., Fl. sic. Prodr., vol. 2, pag. 484. — Sibth., Fl. grac., tab. 742. Moris, Fl. sard., vol. 1, pag. 463, tab. 59. A et B.

Trifolium mauritanicum. Willd., Sp. pl., vol. 3, pag. 1354.

Trifolium sulcatum. Viv., Fl. lib. Spec., pag. 45.

Melilotus compacta. Salzm! exsicc. — Guss.!, Fl. sic. Prodr., vol. 2, pag. 485.

HAB. In arvis insularum Canariensium communis. Varietas compacta fortuita.

DISTRIB. GEOG. Crescit ad oras calidas maris Mediterranei unde versus tropicos non ultra 28 gradum, sive in Ægypto sive in Fortunatis, protendi videtur.

TRIFOLIUM. TOURNEF.

Calvx campanulatus vel tubuloso-inflatus, 5-fidus vel 5-dentatus, segmentis angustis, inferiore sæpè longiore. Petala marcescentia,

persistentia, unguibus tubo stamineo coalitis; vexillum alis et carinâ obtusâ longioribus. Stamina 10, diadelpha, filamentis quandoquè apice dilatatis, longitudine post anthesin immutatis. Ovarium 1-loculare, 1-multiovulatum. Stylus glaber. Stigma capitatum, vel ad latera styli, vel rariùs antrorsùm decurrens. Legumen breve, tenue, membranaceum, apiculatum, aut stylo persistente cuspidatum, tubo calycis persistente indurato vel inflato et ad apicem constricto obtectum sessile, aut rariùs stipitatum fauce exsertum. Semen ovatum aut rotundum, sæpè compressiusculum, hilo et micropylâ contiguis, testâ tenui. Embryo chlamyde mucilagine indutâ obtectus. Radicula cylindracea, aut claviformis, ultrà cotyledones ovatos aut oblongos producta, rarò cotyledonibus brevior.

Herbæ hemisphærii utriusque temperatioris, nunc erectæ vel procumbentes, nunc cespitosæ vel repentes. Folia ternata, rarissimè quinata, petiolo communi quandoquè ultra foliolorum lateralium originem producto, stipulis petiolo adnatis. Flores axillares, vel subterminales, in capitulum subrotundum vel ovatum, aut in spicam oblongam congesti, bracteati vel nudi, purpurei, albi, vel flavi.

SECT. I. LAGOPUS. KOCH.

Flores capitulati vel spicati, sessiles. Calycis faux annulo calloso coarctatus, vel pilis post anthesin ut plurimum clausus. Legumen 1-spermum, rotundatum, brevissime apiculatum, calyce obtectum.

1. TRIFOLIUM ANGUSTIFOLIUM, LINN.

T. villosum, caule erecto; foliolis linearibus, stipulis elongatis setaceis, aut lanceolato-setaceis; capitulis cylindraceis, subconicis, solitariis nudis; calyce 10-striato, laciniis sub-ulatis, corollæ longitudine, tubo annulo calloso clauso; legumine styli basi mucronato; semine elongato ovato, flavescente vel rufo-flavescente, lævi.

Lagopus altera angustifolia. Pen. et Lob., Adv., pag. 384.

Trifolium lagopodoides angustifolium. Moris, Hist., vol. 1, sect. 2, tab. 13, fig. 1.

Trifolium alopecurum angustifolium elatius. Barr., Ic., fig. 698.

Trifolium angustifolium. Linn., Sp. pl., vol. 2, pag. 1083. — Sturm Deutschl. Fl., fasc. 16. — Guss., Fl. sic. Prodr., vol. 2, pag. 508. — Suppl., pag. 233. — Sibth., Fl. græca, tab. 749. — Moris, Fl. sard., vol. 1, pag. 466.

HAB. In graminosis elatioribus ad altitudinem sylvarum in insulis Canarià, Nivarià, et Palmà.

DISTRIB. GEOG. Crescit in regionibus omnibus mari Mediterraneo conterminis.

2. TRIFOLIUM CHERLERI, LINN.

T. villosiusculum, caulibus procumbentibus; foliolis obcordatis vel obovatis, basi cuneatis, subintegerrimis; stipulis ovatis, apice subulatis, summis latis, rotundatis, capitulum subrotundum depressum bracteantibus; calycis laciniis setaceis, tubo 20-striato, pilis clauso; corollà calyce dimidio breviore; leguminibus 1-spermis; seminibus ovatis, lævibus, rufescentibus.

Trifolium glomerulis Personatæ Cherleri. Bauh., Hist., vol. 2, pag. 377.

Lagopus minor supinus, molli et compresso capite, flore albo. Barrel., Ic., tab. 859.

Trifolium Cherleri. Linn., Amæn., vol. 4, pag. 286. — Savi, Obs. trif., pag. 23. — Guss., Fl. sic. Prodr., vol. 2, pag. 501. — Sibth., Fl. græca, tab. 745. — Moris, Fl. sard., vol. 1, pag. 480, tab. 61. — Boiss., Voy. Enum. pl., pag. 171.

HAB. In Canarià ad montem Lentiscalem, Despréaux.

DISTRIB. GEOG. Per totam peripheriam maris Mediterranei copiosa.

Obs. In enumeratione plantarum Maderensium hanc speciem rectè inseruit cl. de Buch, in insulis Canariensibus eam legisse non ritè opinantur cll. Moris et Boissier; è Canarià specimen unicum parvum nobis primus misit cl. Despréaux. Hùc referendum esse T. sphærocephalon Desf. vix dubitamus, nec alia certè Barrelieri stirps à Fontanesio citata.

3. TRIFOLIUM STELLATUM. LINN.

T. molliter villosum, caule erectiusculo; foliolis obcordatis, apice denticulatis; stipulis latis, ovatis, acutis, venoso-striatis, membranaceis; capitulis subrotundis; calycis laciniis corollà longioribus, lanceolatis, apice filiformibus, 3 nerviis, nervis in venas abeuntibus, demum in fructu elongatis, stellatim patentibus, tubo 10-striato, lanà albà clauso; corollà parvulà, angustà; leguminibus 1-spermis; seminibus elongato ovatis, lævibus, badio-rufis.

Trifolium stellatum. C. Bauh., Phytop., Trif. 35.

Trifolium stellatum hirsutum. Ger., Herb., pag. 1208.

Trifolium stellatum Monspeliensium. Park. Theatr. bot., pag. 1108.

Trifolium stellatum purpureum Monspess. Bauh., Hist., vol. 2, pag. 376.

Lagopus minor erectus, capite globoso, stellato flore purpureo. Barrel., Ic., tab. 860.

Trifolium stellatum. Linn., Sp. pl., vol. 2, pag. 1083. — Gartn., vol. , tab. 153. — Engl. Bot., tab. 1545. — Hook., Fl. lond. cont., tab. 95. — Savi, Obs. trif., pag. 30. — Guss., Fl. sic. Prodr., vol. 2, pag. 506. — Sibth., Fl. graca, tab. 750. — Koch, Syn., vol. 1, pag. 169. — Moris, Fl. sard., vol. 1, pag. 487.

HAB. In arvis et ruderatis insulæ Palmæ commune.

DISTRIB. GEOG. Crescit ad oras omnes sinús totius ingentis maris Mediterranei.

4. TRIFOLIUM LAPPACEUM. LINN.

T. glabrum aut ciliato-pilosiusculum, caule erecto vel diffuso; foliolis apice ovatis vel obcordatis, crenato-denticulatis; stipulis elongato-ovatis, apice lanceolato-caudatis; capitulis globosis, vel ovato-globosis, sæpiùs longè pedunculatis, nudis, solitariis; calyce 20-nervio, glabro, laciniis setaceis, hispidis, corollà longioribus, fructiferis basi lanceolatis, tubi fauce demùm pilis clauso; leguminibus 1-spermis; seminibus ovato-rotundatis, lævibus, fuscis, lucidis.

Trifolium capitulo glomerato rigido. Bauh., Hist., vol. 2, pag. 378, fig. 3.

Trifolium nemorosum, capite ovato villoso rubescente. Barrel., Ic., tab. 871.

Trifolium lappaceum. Linn., Sp. pl., vol. 2, pag. 1082. — Savi, Obs. trif., pag. 20. — Guss., Fl. sic. Prodr., vol. 2, pag. 502. — Suppl., pag. 232.—Sibth., Fl. græca, tab. 746. — Moris, Fl. sard., vol. 1, pag. 482, tab. 62, fig. 1.

HAB. In collibus apricis insularum Canariensium vulgare.

DISTRIB. GEOG. Invenitur per oras omnes, præsertim australiores, maris Mediterranei.

5. TRIFOLIUM SQUARROSUM, SAV.

T. pubescens, caule erecto; foliolis lanceolato-ovatis, acutiusculis aut obtusis, apicem versus irregulariter dentatis; stipulis basi angustis, apice longe caudatis, ciliatis; capitulis. pedunculatis, ovatis, nudis; calyce hirsutiusculo, 20-nervio, nervis validis, laciniis basi lanceolatis, apice subulatis, inferiore sæpe longiore, tubo ovato, demum ad faucem annulo crasso clauso; leguminibus 1-spermis, apiculatis; seminibus clongato-ovatis, badiis.

Trifolium spicatum syderatum asperum. Bonanni, tab. 35.

Trifolium squarrosum. Savi, Obs. trif., pag. 65. — Guss., Fl. sic. Prodr., vol. 2, pag. 503. — Moris, Fl. sard., vol. 1, pag. 485.

Trifolium panormitanum. Presl., Fl. sic., vol. 1, pag. 20. — Symb. bot., vol. 1, pag. 49. — Guss., Fl. sic. Prodr., vol. 2, pag. 531. — Suppl., pag. 233.

HAB. propè Portum Orotavam insulæ Teneriffæ. In Canarià, Despréaux.

DISTRIB. GEOG. Occurrit hùc illuc ad oras maris Mediterranei, in Sicilià (Gussone); in Magnà Græcià (Tenore); in Etrurià (Savi); in Caprarià (Moris et de Notaris); in Corsicà (Thomas).

6. TRIFOLIUM ARVENSE, LINN.

T. molliter villosum, caulibus erectis, vel erectiusculis; foliolis angustė obovatis, aut linearibus subspathulatis, apice irregulariter denticulatis; stipulis ovatis, membranaceis, nervosis, apice setaceis; capitulis ovatis aut cylindraceis, axillaribus terminalibusque, pedunculatis, nudis; calyce 10-nervio; laciniis setaceis, plumoso-villosis, corollà longioribus, tubi fauce subpiloso; leguminibus 1-spermis; seminibus rotundato-ovatis, lævibus, dilutè luteolis.

Lagopus. Fuchs., Hist., pag. 494. - Matth., Comm. (ed. Valgris), pag. 631.

Lagopus pes leporis. Lobel., Hist., pag. 498. — Ic., vol. 2, pag. 39, fig. 1.

Lagopus angustifolia, minor erectior, Barrel., Ic., tab. 901.

Trifolium arvense. Linn., Sp. pl., vol. 2, pag. 1083. — Gartn., vol. 2, tab. 153. — Fl. dan., tab. 724. — Savi, Obs. trif., pag. 17. — Engl. bot., tab. 944. — Guss., Fl. sic. Prodr., vol. 2, pag. 17. — Moris, Fl. sard., vol. 1, pag. 469.

HAB. In herbidis vernis insularum Canariensium frequens.

DISTRIB. GEOG. Occurrit per totum orbem veterem à Scandinavià usquè ad Adoam in Abyssinià (Schimper!), et in Americà boreali, sed invectam putant.

7. TRIFOLIUM LIGUSTICUM, BALB.

T. patentim pilosum, caulibus ascendentibus; foliolis ovatis aut obcordatis, subcrenato-denticulatis; stipulis elongato-lanceolatis, apice subulatis; capitulis cylindraceis, solitariis aut binis, folio sessili bracteatis; calyce piloso, 10-nervio, nervis validis, laciniis setaceis, ciliatis, corollà longioribus, tubo demum annulo calloso clauso; legumine tenui, 1-spermo; semine rotundato-ovato, subreniformi, lævi, luteo.

Trifolium stellatum alpinum spanostachyum setosum, lene minus. Bonanni, tab. 139.

Trifolium ligusticum. Balb, ex Savi, Att. Accad. ital., vol. 1, pag. 192, fig. 2. — Obs. trifol., pag. 38. — Guss., Fl. sic, Prodr., vol. 2, pag. 497. — Moris, Fl. sard., vol. 1, pag. 469.

Trifolium aristatum. Link, Enum., Hort. bérol., vol. 2, pag. 162; et in Buch, Besch. Can. Ins., pag. 156.

Trifolium arrectisetum. Brot., Phytogr. lus., vol. 1, pag. 152, tab. 63, fig. 1.

HAB. In regione inferiore insularum Canariensium frequens.

DISTRIB. GEOG. Crescit undiquè per totam regionem maris Mediterranei.

8. TRIFOLIUM BOCCONI, SAVI.

T. caule erecto vel diffuso, piloso-pubescente; foliolis obovatis oblongisve, apice crenato-denticulatis, glabris aut subpubescentibus; stipulis basi lineari-lanceolatis, apice setaceis; capitulis axillaribus vel terminalibus, solitariis vel geminis, rotundatis ovatisque, folio bracteatis; calyce 10-nervio, dentibus subulatis demum conniventibus, tubi fauce piloso; corolla calycis longitudine; leguminibus 1-spermis; seminibus parvis, ovatis, flavescentibus.

Trifolium nodiflorum turbinatum. Bocc., Mus., pag. 142, tab. 104.

Trifolium Bocconi. Savi, Att. Accad. ital., vol. 1, pag. 191, fig. 1. — Obs. trifol., pag. 37. — Ser. in DC. Prodr., vol. 2, pag. 192. — Guss., Fl. sic. Prodr., vol. 2, pag. 495. — Moris, Fl. sard., vol. 1, pag. 472.

Trifolium collinum. Bast., Fl. de Maine, suppl., pag. 5. — DC., Fl. fr. suppl., pag. 560. — Poir., Encycl. suppl., vol. 5, pag. 333.

Trifolium semiglabrum. Brot., Phytogr. lus., vol. 1, pag. 155, tab. 63.

HAB. In rupestribus circa oppidum Sanctam Crucem insulæ Teneriffæ.

DISTRIB. GEOG. Crescit in regione maris Mediterranei, et ad Oceani Atlantici littora occidentalia.

9. TRIFOLIUM STRIATUM, LINN.

T. appressė pilosum, caulibus erectis diffusisque; foliolis ovatis obovatisque, nervosis, apiculatis, serrulato-dentatis; stipulis nervosis, membranaceis, basi ovatis, apice setaceocuspidatis; capitulis lateralibus, terminalibusque, ovatis, aut elongato-ovatis, solitariis, folio bracteatis; calyce villoso, 10-nervio, ovato aut subgloboso, dentibus subulatis, demum patentibus, tubi fauce annulo coarctatà; corollà calycis longitudine aut longiore, leguminibus 1-spermis; seminibus magnis rotundato-ovatis, luteo-badiis.

Trifolium hirsutum flore parvo dilutè purpureo in glomerulis oblongis, semine nigro. Vaill., Bot. par., tab. 33, fig. 2.

Trifolium minus villosum purpureum capite parvo echinato. Barrel., Ic., tab. 869.

Trifolium striatum. Linn., Sp. pl., vol. 2, pag. 1085. — Savi, Obs. trifol., pag. 231. — Engl. bot., tab. 1843. — Fl. dan., tab. 1171. — Sturm, Deutschl. Fl., fasc. 16. — Svensk., Bot., tab. 016. — Guss., Fl. sic. Prodr., vol. 2, pag. 492. — Suppl., pag. 231. — Moris, Fl. sard., vol. 1, pag. 433.

Trifolium incanum. Presl, Del. prag., pag. 50. — Symb. bot., pag. 48. — Guss., Fl. sic. Prodr., vol. 2, pag. 529.

III. - (2e PARTIE.)

HAB. Circa oppidum Orotavam.

DISTRIB. GEOG. Invenitur sparsim in graminosis totius orbis veteribus noti.

10. TRIFOLIUM SCABRUM, LINN.

T. pubescens, caulibus decumbentibus, flexuosis; foliolis oblongis obovatisque, rarius obcordatis, nervosis, nervis flabellatis, ad marginem arcuatis, in dentes abeuntibus; stipulis lanceolatis, apice breviter caudatis; capitulis axillaribus aut terminalibus, ovatis, sessilibus; calyce 10-striato, corollà longiore, dentibus 1-nerviis, lanceolatis, rigidis, demum patentibus, inferiore longiore, tubi fauce annulo coarctato; leguminibus 1-spermis; seminibus elongato-ovatis, lævibus, flavescentibus.

Trifolium cujus caules ex geniculis glomerulos oblongos proferunt. Bauh., Hist., vol. 2, pag. 378.

Trifolium flosculis albis in glomerulis oblongis asperis caulibus proximè adnatis. Vail., Bot. par., tab. 33, fig. 1.

Trifolium minus capite subrotundo parvo albo et echinato. Barrel., Ic., tab. 870.

Trifolium scabrum. Linn., Sp. pl., vol. 2, pag. 1084. — Sturm, Deutschl. Fl., fasc. 16. — Curt., Fl. lond., tab. 48. — Savi, Obs. trifol., pag. 45. — Engl. bot., tab. 903. — Guss., Fl. sic. Prodr., vol. 2, pag. 493. — Moris, Fl. sard., vol. 1, pag. 474.

HAB. In herbidis insularum Canariensium.

DISTRIB. GEOG. Crescit per totam regionem maris Mediterranei, undè polum versus in Germania gradum latitudinis vix 52 attingit; sed in regione occidentali per Britanniam meridionalem in Caledoniam ad gradum usquè 58 provehitur.

SECT. II. TRIFOLIASTRUM. SER.

Flores in capitulum sæpissimè rotundum, congesti, pedicellati. Calyx fauce nudus. Corolla persistens vexillo complicato. Legumen ovatum, sæpè dispermum, stylo persistente cuspidatum.

11. TRIFOLIUM GLOMERATUM. LINN.

T. glabrum, caulibus decumbentibus aut ascendentibus, rectis, ad geniculos flexis; foliolis obovatis aut obovato-rotundatis, nervosis, nervis rectiusculis in dentes abeuntibus; stipulis lanceolatis, nervosis, scariosis, apice filiformibus; capitulis axillaribus, terminalibusque, sessilibus, globosis, sæpè distantibus; calyce 10-nervio, glaberrimo, dentibus

lineari-lanceolatis, apice mucronatis, tubi fauce pervio; corollà calyce longiore; leguminibus dispermis, stylo mucronatis; seminibus ovato-reniformibus, puncticulatis, flavescentibus.

Trifolium parvum rectum flore glomerato cum unquiculis. Bauh., Hist., vol. 2, pag. 378.

Trifolium cum glomerulis ad caulium nodos rotundis. Pluk., Phyt., tab. 113, fig. 5.

Trifolium glomeratum. Linn., Sp. pl., vol. 2, pag. 1084. — Savi, Obs. trifol., pag. 69. — Engl. bot., tab. 1063. — Guss., Fl. sic. Prodr., vol. 2, pag. 493. — Moris, Fl. sard., vol. 1, pag. 476.

Hab. Inter segetes, et in rupibus graminosis insularum Canariensium. Legimus circa oppida Sanctam Crucem et Orotavam in planitie Lagunensi, et in Canarià.

DISTRIB. GEOG. Nascitur per totam regionem maris Mediterranei et ad littora Europæ occidentalis, ubi in Britannià gradum paulò ultra 53 protenditur.

12. TRIFOLIUM SUFFOCATUM, LINN.

T. glabellum, caulibus congestis, humifusis; petiolis elongatis, filiformibus; foliolis obcordatis, basi sensim cuneatis, nervosis, venosulisque, nervis ascendentibus, apice dilatatis, in denticulos abcuntibus; stipulis ovatis, scariosis, hyalinis, apice setaceis; capitulis axillaribus, subglobosis, sessilibus; floribus brevissimė pedicellatis; calyce subglabro, pallido, 10-striato, dentibus lanceolato-linearibus, demum recurvis, tubo cylindraceo, fructifero ovato, fauce nudo; legumine 2-spermo, stylo apiculato; seminibus ovatis, tenuissimė puncticulatis, luteis vel luteo-fulvis.

Trifolium suffocatum. Linn., Mant., pag. 276. — Savi, Obs. trif., pag. 96. — Jacq., Hort. vind., vol. 1, tab. 60. — Engl. bot., tab. 1049. — Guss., Fl. sic. Prodr., vol. 2, pag. 490. — Moris, Fl. sard., vol. 1, pag. 476. — Koch, Syn., vol. 2, pag. 172. — Deutschl. Fl., vol. 5, pag. 280.

HAB. In Canariâ. Despréaux.

DISTRIB. GEOG. Crescit in regione maris Mediterranei et ad littora Oceani occidentalis usque in Britanniam, ubi gradus 53 terminum vix excedit.

SECT. III. TRICHOCEPHALUM, KOCH.

Flores inferiores pauci fertiles, superiores steriles seriùs explicati, deformati, calyces fertiles comà reversà obvolventes. Calyx fauce nudus. Legumen subovatum, breviter acuminatum, 1-spermum, exsertum. Semen nigrum.

13. TRIFOLIUM SUBTERRANEUM, LINN.

T. pilis patulis villosum, caule elongato prostrato; foliis longe petiolatis, foliolis late obcordatis, subdenticulatis; stipulis ovatis, membranaceis, nervosis, acutis; pedunculis axillaribus, demum elongatis, curvatis, capitulos inversos sub terram abscondentibus; floribus inferioribus 2-6 fertilibus, superioribus abortientibus, fecundatione peractà sub solo prodeuntibus, calycis laciniis elongatis, apice stellatim divisis, flores fructiferos comà reflexà obvolventibus; calycibus cylindraceis, dentibus filiformibus; leguminibus subovatis, 1-spermis; calyce longioribus, breviter acuminatis; seminibus ovatis compressiusculis, nitidis, nigris.

Trifolium album, subterraneum, tricoccum, regium. Moris, Hort. bles., pag. 314.

Trifolium album, tricoccum, Gastonium, reticulatum. Moris, Hist., vol. 1, pag. 138, sect. 2, tab. 14, fig. 5.

Trifolium subterraneum, seu folliculos sub terrâ condens. Magn., Bot. Monsp., pag. 265.

Trifolium blesense, Dod., Mem., pag. 122, fig. 2.

Trifolium supinum pumilum, flosculis longis albis. Rai., Syn., ed. 2, pag. 193. — Ed. 3 (curante Dillenio), pag. 327, tab. 13, fig. 2.

Trifolium subterraneum. Riv., Tetr. irr., tab. 143, fig. 1.

Trifolium pratense supinum κατώβλεψ, seu capite humi merso. Barrel., Ic., fig. 881.

Trifolium subterraneum. Linn., Sp. pl., vol. 2, pag. 1080. — Savi, Obs. trifol., pag. 12. — Curt., Fl. lond. (ed. Hook). — Engl. bot., tab. 1048. — Guss., Fl. sic. Prodr., vol. 2, pag. 510. — Moris, Fl. sard., vol. 1, pag. 489.

HAB. In rupestribus herbidis insularum Canariensium.

DISTRIB. GEOG. Crescit in regionibus maris Mediterranei et Europæ occidentalis, ubi usquè ad Lutetiam et in Britannià ultra gradum 54 scandit.

Ons. Hujus speciei involucri serius explicati ænigma multi, Dodartio $(l.\ c.)$, Raio $(Hist.\ pl.)$, et Dillenio $(Rai.\ Syn.,\ cd.\ 5,\ l.\ c.$ in annotatiunculå), præeuntibus, adierunt, quod enodatum tandem apertissimė exposuit ill. Candolleus $(Fl.\ fr.\ v.\ 4,\ pag.\ 525)$; non omnes autem adducti fuerunt botanici ut id statim crederent. Enatis-scilicet capituli floribus inferioribus, solis fecundandis, axis floriferi cohibetur evolutio, fitque xaxaaxax (gallicè arrêt de développement); axis retenti in disci speciem deprimitur apex corpusculis minutis (alabastris abortivis) tessellatus, mox; pedunculis peractà anthesi deflexis et capitulis pronis in terram missis, horum (alabastri scilicet cujusque abortivi) calyces cornulorum modo evolvuntur informes, et laciniis dudum in crines rigidos productis, sursum conversi flores fertiles comà densà obvolvunt foventque. Per axis floralis metamorphosin quamdam analogam stirpium omnium efficiuntur comæ. Icon Floræ Londinensis, uti operis ferè omnes, optima, sed emendanda figura 2, ubi è calycis basi prodire videntur radiculæ. Characteres certè genericos hæc Trifolii species non paucos offert; genus autem tam concinnum, auspicante etsi cl. Preslio, frustillatim discerpere nolumus.

SECT. IV. FRAGIFERA. KOCH.

Flores in capitulum subglobosum congesti sessiles. Calyx fauce nudus, labio superiore post anthesin utriculatim inflato, membranaceo, reticulato, inferiore immutato. Legumen ovatum, inclusum, 2-spermum.

14. TRIFOLIUM RESUPINATUM, LINN.

T. glaberrimum, caulibus elongatis prostratis aut diffusis; foliolis obovato-cuneatis, denticulatis; stipulis lanceolato-ovatis, nervosis, apice filiformibus; capitulis axillaribus, demùm globosis, basi brevissime bracteolatis, pedunculis folio longioribus vel subbrevioribus; calyce corollà breviore, labri superioris dentibus subsetaceis, dorso post anthesin inflato membranaceo nervoso-reticulato villoso exstantibus; legumine calyce tecto, 2-spermo; seminibus ovatis, badiis.

Trifolium pratense salmanticum. Clus., Rar. stirp. Hisp., pag. 474. — Hist., vol. 2, pag. 247.

Trifolium folliculaceum vel vesicarium minus purpureum. Bauh., Hist., vol. 2, pag. 379.

Trifolium resupinatum. Linn., Sp. pl., vol. 2, pag. 1086. — Savi, Obs. trifol., pag. 79. — Sturm, Deutschl. Fl., fasc. 16. — Gærtn., vol. 1, tab. 153. — Delile, Fl. æg. Ill., pag. 100.

Trifolium bicorne. Forsk., Fl. æg.-arab., pag. 139.

HAB. In graminosis planitiei Lagunensis insulæ Teneriffæ. In Canarià cl. Despréaux.

DISTRIB. GEOG. Occurrit per totum ambitum maris Mediterranei et sparsim in regione Oceani occidentalis, ubi Britanniarum oras et 51 latitudinis gradum ægrè attingit.

15. TRIFOLIUM TOMENTOSUM. LINN.

T. glabrum, caule prostrato; foliolis obovato-cuneatis, argutė crenato-denticulatis; stipulis ovatis, apice breviter acuminatis; capitulis axillaribus, globosis basi brevissimė scarioso-bracteolatis, pedunculis folio brevioribus; calyce corollà breviore, labii superioris dentibus brevibus, dorso post anthesin globoso-inflato, membranaceo, reticulato; legumine calyce tecto, 2-spermo; seminibus ovatis, lævibus, luteo-rufescentibus.

Trifolium glomerulis tomentosis per caulium longitudinem. Bauh., Hist., vol. 2, pag. 379.

Trifolium fragiferum tomentosum. Magn., Bot. Monsp., pag. 264.

Trifolium tomentosum. Linn., Sp. pl., vol. 2, pag. 1086. — Delile, Fl. æg. Ill., pag. 100. — Savi, Obs. trifol., pag. 73. — Guss., Fl. sic. Prodr., vol. 2, pag. 524. — Moris, Fl. sard., vol. 1, pag. 495, tab. 64.

HAB. In herbidis insularum Canariensium frequens.

DISTRIB. GEOG. Crescit per totum ambitum maris Mediterranei, nec Oceani occidentalis littora ultra Lusitaniam percurrere videtur.

SECT. V. VESICASTRUM. KOCH.

Flores in capitulum globosum vel ovatum congesti, sessiles. Calyx fauce nudus totus post anthesin vesiculoso-inflatus, reticulatus. Corolla demùm scariosa persistens. Legumen compressum elongatum, rostratum, exsertum, 2-4-spermum.

16. TRIFOLIUM SPUMOSUM, LINN.

T. glaberrimum, caulibus ascendentibus; foliolis rotundato- aut obovato-cuneatis, denticulatis; stipulis scariosis, basi ovatis, apice breviter setaceis; capitulis terminalibus, globosis, aut ovato-globosis, floribus sessilibus; bracteis lanceolatis, calyce brevioribus; calyce 20-nervio, demum inflato, inter nervos venoso, dentibus setaceis, patulis; corollà calyce sublongiore; leguminibus 4-spermis; seminibus suborbiculatis, compressiusculis, puncticulatis, luteis, vel luteo-fulvis.

Trifolium apulum annuum rotundifolium glabrum, foliis maculâ albâ notatis, flore purpurascente calyce vesicario. Tilli, Cat., Hort. pis., pag. 168, tab. 49, fig. 4.

Trifolium spumosum. Linn., Sp. pl., vol. 2, pag. 1085. — Gærtn., vol. 1, tab. 153. — Savi, Obs. trifol., pag. 82. — Guss., Fl. sic. Prodr., vol. 2, pag. 518. — Fl. græc., tab. 753. — Moris, Fl. sard., vol. 1, pag. 168, tab. 49, fig. 4.

Trifolium apulum, All., Misc. taur., vol. 5, pag. 76.

HAB. In altioribus insulæ Canariæ (la Cumbre), legit cl. Despréaux.

DISTRIB. GEOG. Invenitur sparsim ad plurimas maris interni oras, in Sicilià (Gussone); in Melità (Zerapha ex Gussone); in Magnà Græcià (Tenore); in Etrurià (Savi); in Sardinià (Moris); in Gallià meridionali (DC).

SECT. VI. LUPULINUS.

Flores in capitulum ovatum congesti, pedicellati. Calyx fauce nudus. Corolla lutea vel badia, post anthesin scariosa, persistens, vexillo antrorsùm deflexo. Legumen ovatum, compressum, stylo persistente cuspidatum, gynophoro longo suffultum, 1-2-spermum.

17. TRIFOLIUM PROCUMBENS. LINN.

T. caule erectiusculo, ramis diffusis, pilosis; foliolis glabris nervosis, ovato-cuneatis aut subobcordato-ovatis, denticulatis, intermedio longiùs petiolulato; stipulis ovatis, acutis, petiolo brevioribus; capitulis ovatis, axillaribus, pedunculatis, sub-40-floris, floribus densis demùm pendulis; calyce glabro, dentibus 2 superioribus brevioribus, tubi fauce nudo, stylo legumine 1-spermo 4-plò breviore; seminibus ovatis, kevibus, nitidissimis citrinis.

Trifolium pratense luteum femina, flore pulchriore sive lupulino. Bauh., Hist., vol. 2, pag. 381. Lupulinum. Riv., Tetr. irr., tab. 10, fig. 1.

Trifolium pratense luteum capitulo Lupuli vel agrarium. Vaill., Bot. par., tab. 22, fig. 3.

Trifolium procumbens. Linn., Sp. pl., vol. 2, pag. 1088. — Fl. dan., tab, 796. — Engl. bot., tab. 945. Moris, Fl. sard., vol. 1, pag. 499.

Trifolium campestre Schreb, in Sturm Deutschl. Fl., fasc. 16, tab. 13. — Guss., Fl. sic. Prodr., vol. 2, pag. 526. — DC., Fl. fr. suppl, pag. 562.

Trifolium agrarium. Savi, Obs. trifol., pag. 103; non Linn. (ex Gussone).

Melilotus agraria. Desf., Fl. atl., vol. 2, pag. 193

Hab. In herbidis insularum Canariensium præcipuè in regione sylvarum; vere sectum et montibus devectum pabulum caballis mulisque gratum præbet.

DISTRIB. GEOG. Invenitur per totum orbem veteribus notum à Scandinavià in Libyam, et in Americà boreali ubi colonos secutum Britannos arva sylvis extricata statim occupavit.

18. TRIFOLIUM FILIFORME. LINN.

T. caulibus exilibus, procumbentibus aut erectiusculis, apice pilosiusculis; foliolis glabris, obcordatis, aut 3-angulari-obcordatis, basi cuneatis, apice irregulariter argutė serratis, intermedio petiolulato; stipulis ovatis, acutis, petiolo sublongioribus; capitulis avillaribus, longė pedunculatis, floribus 10-15, exiguis, laxis, demum pendulis; calycis glabri dentibus pilosiusculis, 2 superioribus brevioribus, tubi fauce nudo; stylo legumine 1-2-spermo 4-plò breviore; seminibus ovatis, lævibus, nitidis, flavis vel rutilantibus.

Trifoliastrum pratense lupulinum luteum erectum minus. Mich., Nov. pl. Gen., pag. 291; tab. 25; fig. 8.

Trifolium filiforme. Linn., Sp. pl., vol. 2, pag. 1088. — Savi, Obs. trifol., pag. 106. — Engl. bot., tab. 1257. — Fl. dan., tab. 1707.

Trifolium micranthum. Viv., Fl. lib. Spec., pag. 45, tab. 19, fig. 1.

HAB. In montosis Teneriffæ, misit quoque è Canarià cl. Despréaux. DISTRIB. GEOG. Invenitur per totum orbem veteribus notum.

LOTEA. MEDIC.

Calyx profundè 2-labiatus, labio superiore 2-fido, inferiore 3-fido, laciniâ intermediâ productâ, lateralibus brevissimis. Corollæ vexillum ovatum, striatum; alæ latæ, rotundatæ, basi 2-saccatæ, inter se ad sacculos et apice coalitæ. Stamina 2-adelpha, filamentis longitudine reciprocâ post anthesin immutatis, longioribus apice dilatatis. Stylus 1, apice incrassatus. Stigma capitatum, basi attenuatum. Legumen compressum, apterum, torulosum, 1-loculare, 2-valve, valvis tortiliter dehiscentibus. Semina orbiculata, compressa, lævia.

Herba palæogæa, diffusa, decumbens. Folia 3 foliolata, stipulis liberis conformibus. Flores 1-4 in umbellulam secundam basi foliatam ad apicem pedunculi congesti.

OBS. Genus jam à Medico factum suscepimus, adjectis, præter leguminis formam, calycis cæsuræ, alarum juncturæ, et styli incrassati characteribus.

1. LOTEA ORNITHOPODIOIDES, MED.

L. pubescens, foliis inferioribus longè pedicellatis, superioribus subsessilibus, foliolis obovatis, basi cuneatis; stipulis rhomboideo-ovatis; floribus parvis subsessilibus; leguminibus glabris.

Lotus peculiaris, siliquis ornithopodii. Cam., Hort. med., pag. 91, tab. 25.

Lotus siliquis ornithopodii. C. Bauh., Pin., pag. 332, excl. syn. Ponæ. — J. Bauh., Hist., vol. 2, pag. 358.

Lotus πολυχέρατος annua procumbens siliquis ornithopodii. Moris, Hist., sect. 2, tab. 18, fig. 8.

Lotus ornithopodioides. Linn., Sp. pl., vol. 2, pag. 1091. — Cav., Ic., vol. 2, pag. 48, tab. 163. — Schkuhr, Handb., tab. 211. — Morts, Fl. sard., vol. 1, pag. 511. — Koch, Syn., vol. 1, pag. 177. — Deutsch. Fl., vol. 5, pag. 303.

Lotea ornithopodioides. Manch, Meth., pag. 151.

HAB. Ex insulà Canarià, ubi rarior, misit cl. Despréaux.

DISTRIB. GEOG. Nascitur per totam peripheriam maris Mediterranei.

LOTUS. LINN.

Calyx 2-labiatus, 5-fissus, laciniis 2 superioribus longioribus, basi turbinatus. Corolla elongata; vexillum ovatum, carinatum; alæ apice liberæ, margine superiore conniventes, ante unguem saccatobullatæ, ibique sæpè cohærentes; carina alarum longitudine, versùs apicem angustata, rostrata. Stamina diadelpha. Filamenta longitudine reciprocâ post anthesin immutata, longiora apice dilatata. Antheræ æquales. Styli 2 à basi ad apicem in 1 coaliti, vel altero breviore apice libero. Stigma capitatum. Legumen subcylindraceum, subarcuatum, apterum, sæpè torulosum, acutum, 1-loculare, vel septis transversis inter semina divisum, polyspermum, 2-valve.

Herbæ palæogææ, seu orbis veteris præsertim meridionalis, diffusæ, procumbentes, basi sæpè suffrutescentes. Folia omnia 3-foliolata, stipulis 2 liberis, foliolis conformibus. Flores 1-6, flavi vel rarò rosei, axillares, pedunculati, solitarii vel umbellati, umbellâ secundâ, folio bracteatâ.

ETYMOLOTUS.

Calyx distinctè 2-labiatus, laciniis 2 superioribus longioribus. Stigma capitatum. Legumen subcylindraceum, acutum.

1. LOTUS SPARTIOIDES. Nob.

L. cinereo-villosus, caule fruticoso, erectiusculo, ramis diffusis; foliis petiolatis, foliolis elongatis, linearibus, apice rotundatis, sericeo-pubescentibus, stipulis conformibus, petiolo longioribus; pedunculis longissimis, 2-4-floris; calyce villoso, laciniis lineari-lanceolatis apice subulatis, tubo sublongioribus; ovario lævissimo; stylo 1 dentato.

Hab. In altis montibus Canariæ, ubi rupibus abruptis qui veluti parietes vorticem ingentem la caldera de Tiraxana circumclandunt anno 1839 maio mense florentem primus invenit cl. Despréaux.

III. - (2 * SECT.).

DISTRIB. GEOG. Stirps Canariensis.

Descr. Caulis fruticosus, 10-pedalis, ramosissimus, erectiusculus; cortice cinereo, striato, lævi. Rami intricati, subflexuosi, erecti, vel diffuso-decumbentes, villosiusculi, cinerei, teretes, striati. Folia petiolata, petiolo 2-3 lin. longo, tenui, foliolis 5-7 lin. longis, 1 lin. latis, linearia, apice ovato-rotundata, rariùs subacuta, basi sensim attenuata, brevissimè petiolulata, cinerea, sericeo-villosa, stipulis omninò conformibus, petiolo longioribus. Pedunculi sæpè 4-pollicares, teretes, villosiusculi, 2-4-flori, bracteas sessiles foliis conformes apice sustinentes. Calvx basi turbinatus, villosus, purpureo-striatus, laciniis lineari-lanceolatis, apice subulatis, superioribus tubo sublongioribus. Petala intensè lutea; vexillum lanceolatum, acutum; alæ elongatæ, apice rotundatæ; carina longiùs protensa. Ovarium compressiusculum, lævissimum. Stylus ovario longior, 1-dentatus. Legumen (immaturum) elongatum, angustum, læve, nervosum, subtorulosum.

Obs. Species est distinctissima L. Jacobæum foliis et caule referens, sed diffusior, vix autem organis floralibus ac ne vix à sequentium plurimis distingui potest.

EXPLICATIO TAB. 64.

1. Ramus floridus magnitudine naturali. 2. Folium cum stipulis et ramulo magnitudine auctum, ut et figuræ omnes sequentes. 3. Florum capitulum folio florali sessili stipatum. 4. Calyx. 5. Petala. 6. Andrœcium, ovario intrà vaginam staminalem perlucidam viso. 7. Pistillum.

2. LOTUS ARENARIUS BROT

L. villoso-hirsutus, caulibus decumbentibus; foliis breviter petiolatis, foliolis ovatis vel obovatis, apice acutis vel rotundatis, basi attenuatis; stipulis latè ovatis, vel rhomboideis, petioli longitudine, calyce ultrà medium diviso, laciniis lineari-lanceolatis; stylo 1-dentato.

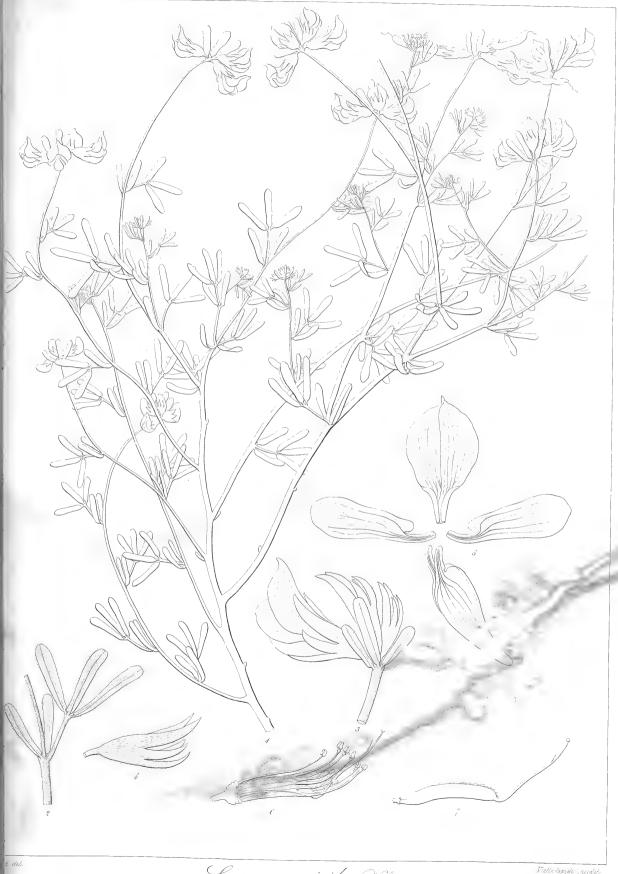
Lotus arenarius. Brot., Fl. lus., vol. 2, pag. 120. — Salzmann!, pl. exsicc., è Mauritaniá. — Lindl!, Bot. Reg., vol. 18, tab. 1488.

Lotus aurantiacus. Boiss., voy. Esp., vol. 2, pag. 174, tab. 53.

HAB. In arenà et inter lapillos spiraculi ignivomi ad Fontem calidum seu Fuencaliente in insulà Palmà.

DISTRIB. GEOG. Species est Lybica, quæ ab insulis Fortunatis boream versus per Mauriviam in Hispanias ad Olisiponem, Gades et Malacam, ascendit

Obs. É seminibus nostris in insulà Palmà lectis orta est planta à quà sumpta est icon cl. Lindleyi, cujus opinioni à L. arenario Salzmanni quam in herbario Gayano examinavimus, nullo modo differre videri, valdè assentimur. Ejusdem quoque speciei specimina ipsi olim copiosa anno 1827 maio mense, in arenis Tingitanis legimus, quæ à L. aurantiaco Boiss, nibil omninò differunt. Lotum arenarium Brot. cum L. cytisoide conjungere, utì autumat cl. Linkius (Schrad. neu

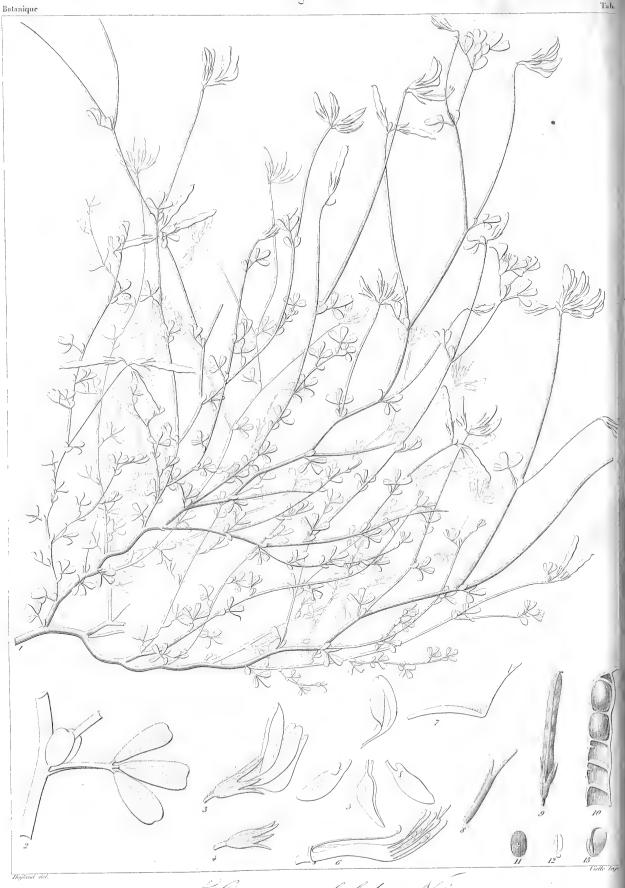

Lotus sparticides Nd.

Telis lapide needst

Lith de C. Adrien r. Richer, 7.

journ. vol. 1, fasc. 1, pag. 97, an. 1806), et stylus 1-dentatus et tota oculati auctoris descriptio vetat, unde quoque non diversam esse à plantis Salzmanniană et Boisseriană facilè patet, nec statio aliena.

3. LOTUS CAMPYLOCLADUS. Nob.

L. villosus, foliis breviter petiolatis, foliolis angustè obovato-cuneatis; stipulis ovatis petiolo subbrevioribus; calyce ultrà medium diviso, laciniis lineari-lanceolatis, apice subulatis; stylo 1-dentato.

HAB. In locis apricis nudis inter scorias et lapides exustos montium Teneriffæ. Legimus post oppidulum *Guimar* ad altitudinem sylvarum, id est ad altitudinem 2000 circiter pedum super Occanum, et varietatem cui folia minora, rami tenuiores, propè fontem Rosæ ad altitudinem 6000 et ampliùs pedum.

DISTRIB. GEOG. Stirps insulis Canariensibus propria esse videtur.

Obs. Diù multùmque dubitavimus pro speciebus habendæne essent, aut pro varietatibus hæc atque præcedens forma, atque hùc atque iliùc etiam nunc fluctuat opinio nostra. Pro speciebus ad extremum habere maluimus, ob characteres diversos quibus à plantis Tingitanis atque Hispanicis certò distinguatur stirps Nivariensis, quanquàm cum nonnullis speciminibus Palmensibus cognatione quàdam conjuncta sit. Nec tam leviter inter se differre mirandum est, nexu enim tam continuo jugatæ sunt species omnes Canarienses, à *L. arenario* ad *L. glaucum*, ut fragmenta potiùs immortalis cujusdam speciei quàm res suapte natură diversas putares. Vix enim distinguenda sunt aut semina nisi magnitudine, aut floris fructúsque organa, propagantur autem sine permixtione, cultæque constantes evadunt.

EXPLICATIO TAB. 62.

1. Ramus floridus et fructifer magnitudine naturali. Figuræ omnes sequentes magnitudine auctæ sunt. 2. Rami segmentum cum folio et stipulis. 3. Flos. 4. Calyx. 5. Petala. 6. Staminum tubus pistillum fovens integumentis floralibus avulsis. 7. Pistillum. 8. Styliapex. 9. Legumen à parte inferiore visum. 10. Ejusdem valva cum seminibus septis transversalibus inclusis. 11. Semen. 12. Idem transitrorsum sectum.

4. LOTUS HOLOSERICUS, NOB.

L. sericeo-villosus, cinerascens; foliis petiolatis, foliolis lanceolatis; stipulis conformibus, petiolo longioribus; calyce ferè ad medium diviso, laciniis lanceolatis; stylo 1-dentato.

Нав. In Canariæ montibus propè Mógan, ubi paucos tantum pedes vidit cl. Despréaux.

DISTRIB. GEOG. Stirps est merè Canariensis.

EXPLICATIO TAB. 63.

1. Ramus floridus magnitudine naturali. Figuræ omnes sequentes magnitudine auctæ sunt. 2. Rami pars ut appareant stipulæ et folia inferiora petiolata, superiora subsessilia. 3. Calyx. 4. Petala. 5. Staminum cohors. 6. Stylus cum ovarii parte superiore.

5 LOTUS LANCEROTTENSIS, NOB.

L. caule prostrato; foliis albido-tomentosis, foliolis latis, obcordatis, basi attenuatis; stipulis rotundatis aut obcordato-rhomboideis; pedunculis internodiorum longitudine, aut sublongioribus, 3-5-floris; laciniis calycinis tubi longitudine, 2 superioribus lanceolato-linearibus, inferioribus linearibus.

HAB. In arenis insularum Lancerottæ et Fuerteventuræ.

DISTRIB. GEOG. In Purpurariis tantummodò usquè adhuc repertus est.

Obs. Species vera esse videtur, hinc præcedenti, illinc sequenti affinis, nec cultu mutatur. An sequentis varietas major?

6. LOTUS GLAUCUS. HORT. KEW.

L. caule prostrato, debili, filiformi; foliis pubescentibus, ut plurimum breviter pedicellatis, foliolis parvis, ovatis, aut obovatis, basi vix attenuatis, stipulis conformibus, pedicello longioribus, pedunculis internodio longioribus, 1-2-floris, rarius 3-4-floris, floribus magnis; calvee basi purpurascente, laciniis lanceolato-linearibus, tubo longioribus.

Lotus glaucus. Hort. Kew!, ed. 1, vol. 3, pag. 93. — ed. 2, vol. 4, pag. 392. — Soland!, mss in herb. Banks.

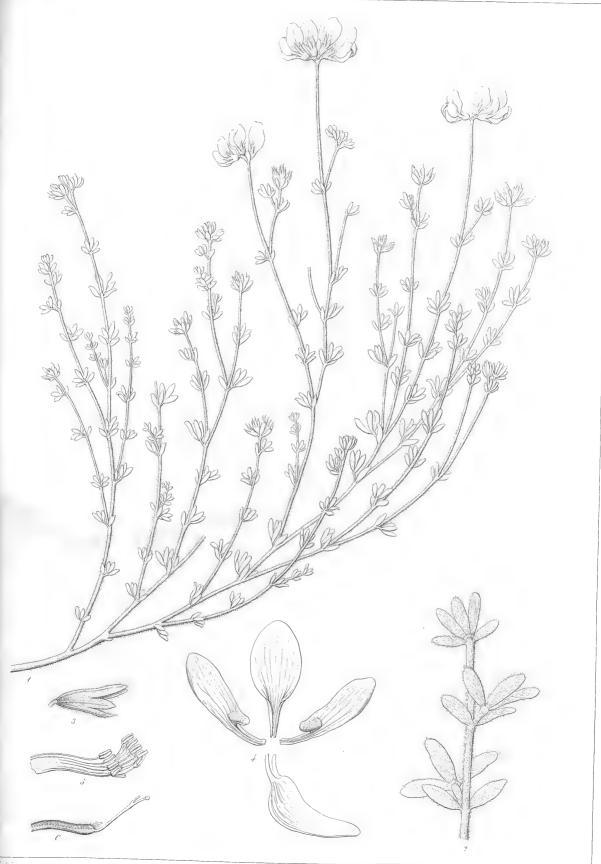
β, foliis crassis, latis, obovatis.

HAB. In rupibus maritimis Teneriffæ occidentalis copiosa, et in vià inter oppidum Palmarum et civitatulam Telde insulæ Canariæ. β in rupibus promontorii Gando Canariæ et in orâ maritimâ propè Telde.

DISTRIB. GEOG. Species est Maderensis et Canariensis ad maris interni oras nondum inventa.

EXPLICATIO TAB. 61.

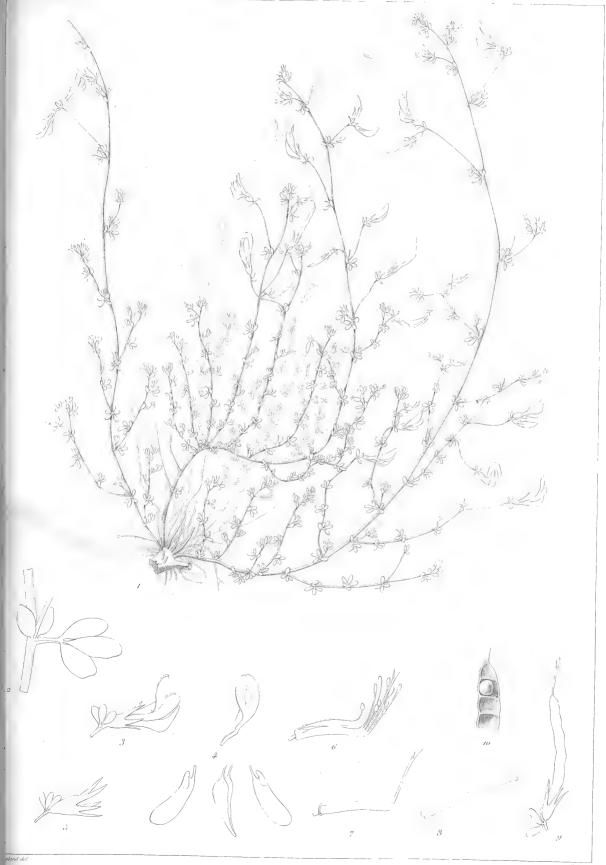
1. Planta integra florida, magnitudine naturali. Omnes que sequentur figuræ magnitudine auctæ sunt. 2. Rami segmentum cum folio et stipulis. 3. Flos cum foliolis floralibus. 4. Calyx. 5. Petala. 6. Stamina cum ovario integumentis floralibus avulsis. 7. Pistillum.

Lotus helosericus, Nel.

Vielle lapidi incidit

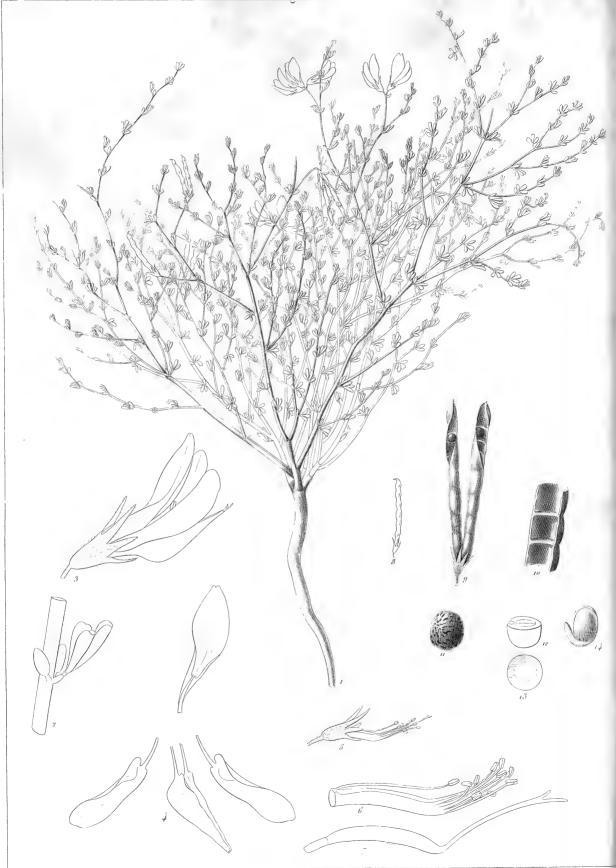

Sotus glaucus Hirt. Kow.

	`		
		,	

Heyland del.

Tetus sessilifelius D.E. mp: do tottuu Ple

8. Styli pars superior. 9. Legumen nondùm maturum calyci insidens. 10. Ejusdem valvulæ pars introrsùm visa ut appareant septa.

7. LOTUS SESSILIFOLIUS. DC.

L. caule decumbente; foliis sericeo-pubescentibus, sessilibus aut brevissimė pedicellatis, foliolis linearibus, aut ovato-linearibus, stipulis conformibus; pedunculis internodio subduplò longioribus, 1-4-floris; calyce basi purpurascente, laciniis lanceolatis, acutis, tubi longitudine.

Lotus glaucus \u03b3. Soland!, mss in herb. Banks.

Lotus sessilifolius. DC., Cat. Hort. Monsp., pag. 122. — Prodr., vol. 2, pag. 210.

Lotus dorycnoides. Poir!, Encycl. Suppl., vol. 3, pag. 307.

Lotus pentaphyllos. Link, in Buch Phys. Beschr. can. Ins. pag. 156.

HAB. In arenosis maritimis Teneriffæ meridionalis; legimus copiosam circà oppidulum Guimar.

DISTRIB. GEOG. Stirps est Canariensis et forsan Maderensis.

Obs. Specimen hujus speciei in herbario Banksiano repositum ipsis Solandri characteribus inscribitur Lotus glâucus β . Est autem L. glauco vicinissimus, nec facilè distinguendus.

EXPLICATIO TAB. 60.

1. Planta integra florida et fructifera magnitudine naturali. Figuræ reliquæ præter 8 magnitudine auctæ sunt. 2. Rami segmentum cum folio et stipulis. 3. Flos. 4. Petala. 5. Stamina et pistillum calyci insidentia petalis avulsis. 6. Eadem calyce resecto multotiès aucta. 7. Pistillum. 8. Legumen magnitudine naturali. 9. Idem dehiscens. 10. Ejusdem valva introrsum visa ut appareant septa transversalia. 11. Semen. 12. Idem transitrorsum sectum. 13. Sectio cadem a fronte visa. 14. Embryo.

8. LOTUS ANGUSTISSIMUS. LINN.

L. pilosus; caule debili, sæpė filiformi; foliolis lanceolatis, aut lineari-lanceolatis, acutis, stipulis conformibus, pedunculis 1-4-floris, filiformibus; laciniis calycinis linearibus, tubo longioribus; leguminibus elongatis, teretibus, gracilibus.

Lotus pentaphyllos minor hirsutus, siliquâ angustissimâ. C. Bauh., Pin., pag. 332.

Lotus corniculata siliquis singularibus, vel binis, tenuis. Bauh., Hist., vol. 2, pag. 356.

Lotus angustissimus. Linn., sp. pl., vol. 2, pag. 1090.

Lotus diffusus. Soland. in herb. Banks., ex Smith, Fl. britt., vol. 1, pag. 794. - Engl. Bot., tab. 925.

Lotus decumbens. Poir! Encycl. suppl., vol. 3, pag. 504.

Lotus gracilis, Waldst, et Kit., Pl. r ar. tab. 229.

Lotus hispidus. Desf!, Cat. h. Par., pag. 190. - Lois., Fl. gall., tab. 16.

HAB. In montosis insularum Canariensium ad altitudinem sylvarum. Legimus circà sylvam Agua Garcia, suprà castaneta in valle Orotavensi Teneriffæ, et in montibus Palmæ; in Canarià prope Artenaram sed rariorem observavit Despréaux. Specimina Nivariensia et Palmensia semper 1-flora, Preauxianum 4-florum fortiusque faciem induit omninò L. hispidi Desf.

DISTRIB. GEOG. Occurrit per totam Europam occidentalem, et ad littora maris interni, unde per Mauritaniam! et Maderam! ad insulas Fortunatas protensa, oras maris calidas fugiens montes scandit.

HEINEKENIA

Calyx subbilabiatus, laciniis subæqualibus. Stigma antrorsùm declive, vel subcapitatum. Legumen obesum, teres, vel dorso et ventre compressum, apice obtusum, umbone (styli basi) cuspidatum.

9. LOTUS ARABICUS, LINN.

L. caule crassiusculo, decumbente vel prostrato; foliolis obovatis aut obcordatis, basi attenuatis, petiolulatis, hirtis, glaucescentibus; stipulis ovatis petiolo longioribus; pedunculis internodio brevioribus, aut subnullis, apice 1-bracteatis, 1-5-floris, floribus pedicellatis; calyce campanulato, laciniis linearibus, tubi longitudine; corollà parvà, alis latis, basi planis, longè unguiculatis; stylo unico, stigmate antrorsùm declivi; leguminibus teretibus, obtusis, calycis longitudine, vel 2-plò 3-plòve longioribus.

 $\alpha\ verus$, floribus pedunculatis, seminibus lenticulato-reniformibus, fuscis marmoratis.

Lotus arabicus. Linn., Mantiss., pag. 104. — Jacq. Hort. vind., tab. 155. — Delile, Ill. Fl. &g., pag. 100. — Ser., in DC. Prodr. vol. 2, pag. 212. — Vis., Plant. Æg. et Nub., pag. 32.

Lotus roseus. Forsk., Fl. Æg.-Arab., pag. 140.

Lotus nubicus. Hochstett. et Steud!, Pl. Kotschyana, . 311.

β trigonelloides, pedunculis subnullis, seminibus, minimis orbiculatis, luteis.

Lotus trigonelloides. Nob. in ic.

HAB. α in Canarià legit Despréaux; β in Lancerottà vulgaris.

DISTRIB. GEOG. Crescit in Africà boreali, nec in Europà adhuc conterminà inventa est.

Lotus trigonelloides. Note:

Lith de C. Adrien v. Richer 7.

	,	
·		

Obs. Lotus, Dorycnium, Bonjeania, Heinekenia, manipulum conformem efficiunt, ob specierum potius numerum et faciem quamdam habitumque turmulis singulis proprium, quam characteribus exacte definitis herciscundum. Heinekenia species duas conjunctas cum L. arabico, ab Etymolotis satis diverso, consociat, quarum altera nova, alteram sub Dorycnio, cui affinior quam Loto, olim collocavit celeb. Delileus, sed aut sub Dorycnio aut sub Bonjeania hodie nequit militare.

LOTUS (HEINEKENIA) ARGENTEUS. NOB.

E. densè albido-tomentosus, caule prostrato basi lignescente, ramis crassis; foliolis lanceolato-linea-ribus, confertis, acutis, sessilibus, stipulisque conformibus; floribus in axillis foliorum ad ramorum apicem confertis, parvis, subsessilibus; calyce corollà longiore, alis latis; stylo simplici; stigmate antrorsùm subdeclivi; leguminibus obesis, subcompressis, calyce tectis.

HAB. in desertis Ægyptiacis.

LOTUS (HEINERENIA) LOWEANUS. NOB.

E. sericeus, ramis prostratis, filiformibus; foliolis breviter petiolatis, superioribus sessilibus, foliolis linearibus, acutis, stipulisque conformibus; floribus in axillis foliorum solitariis, subsessilibus; calyce corollá breviore; cariná vexillo alisque longiore; stylo dentato, stigmate subcapitato; leguminibus cylindraceis, brevibus, obesis, sæpè articulatis, calyce brevioribus.

Hab in apricis insulæ Portûs Sancti, ubi eum anno 1828 maio mense collegimus, comitantibus (eâdem pyroscaphâ casu fortuito nobis autem opportunissimo advectis) Faunæ Maderensis scrutatore insigni Carolo Heineken M. D. amicis mox abrepturo, atque ecclesiæ anglicanæ digno presbytero Thomâ Ricardo Lowe Faunæ Floræque Maderensis illustratore egregio. Aurea ibi matri rerum Naturæ quinquatria tria celebravimus blando labore et studiis amænis consumpta, donec herbarum, molluscorum, insectorum, concharum fossilium ac lapidum ignigenarum ingenti congestâ copiâ in navigiolum Portosanctanum conscensi vela iterùm in altum dedimus. Naufragio imminenti ad scopulum propè promontorium Sancti Laurentii à Deo Optimo Maximo Navisalvio servati tandem Kalendis junii in portum Machicensem insulæ Maderæ incolumes pervenimus. Hâc saltem coronâ amici benemerentis placentur manes, vitâque conjunctorum nomina Faunæ Floræque cara rerum quoque naturæ serie liceat nobis quanquam immeritis conjungere!

DORYCNIUM. TOURNEF.

Calvx campanulatus, obesus, 5-dentatus, dentibus subæqualibus. Corolla brevis; vexillum ovato-rotundatum, basi valdè carinatum; alæ apice ovato-rotundatæ, antrorsùm cohærentes aut tantummodò conniventes, ante unguem lunulatìm plicatæ, plicâ alterâ per marginem superiorem ferè ad apicem laminæ protensâ, ibique quandoquè iterùm in bullam transversam recurvatâ; carina alis et vexillo brevior, obtusa, valdè incurva. Stamina 2-adelpha, longitudine reciprocâ

post anthesin immutata, longiora apice dilatata. Stylus unicus, angulo recto incurvus. Stigma capitatum. Legumen erectum, breve turgidumque, vel elongato-cylindraceum acutum, 2-loculare, 2-valve, valvis sæpè septis transversè divisis, polyspermum. Semina ovato-lenticularia, testà crustaceà, tegmine mucilaginoso. Cotyledones ovatæ. Radicula cotyledonibus brevior.

Herbat lignescentes vel frutices orbis veteris australioris. Folia pinnatim 3-foliolata. Pedunculi ad apicem ramorum axillares, umbellâ sæpè nudâ orbiculari.

OBS. Dorycnium Tournefortii à Willdenowio instauratum, à Seringio auctum, plantarum genus à Loto habitu generali distinctum amplexum est. Bonjeaniam à Dorycnio qualem eam definivit doctus Reichenbachius, nec habitu, nec quantulicunque pretii characteribus dirimitur, vix enim ullius momenti leguminis brevitas, nec reformato à Kochio, viro sagaci, Dorycnio, alarum scilicet plicaturis antrorsum bullatarum et inter se conjunctarum destincto, multum fortius evadit. Dorycnium ergò pro Loti sorore aut pro ancillà habebimus, et in duas dividemus sectiones Dorycnium et Bonjeaniam quales eas circumscripsit cl. Kochius. Species Canarienses omnes ad Bonjeaniam referendæ sunt et summa est carum cum speciebus Europæis Bonjeaniæ concinnitas. Sint ergo Bonjeaniæ iis quibus cordi est Bonjeania.

BONJEANIA.

Alæ antrorsùm conniventes, liberæ, supra unguiculam lunulatim plicatæ, plicâ alterâ ad marginem superiorem ferè ad apicem laminæ protensâ. Legumen breve inflatum, aut cylindraceum elongatum.

1 DOBYCNIUM ERIOPHTHALMUM. Nob.

D. caule fruticoso; foliolis obovatis, apiculatis, basi attenuatis, subsessilibus, glabris; stipulis angulato-rotundatis vel rhomboideis gemmam lanatam in axillis foventibus; pedunculis petiolis subduplò longioribus; calycis dentibus subæqualibus, basi lanceolatis, apice subulatis, intus hirtis; corollà calyce duplò longiore, alis lanceolato ovatis, apice rotundatis; legumine cylindraceo, calyce quadruplò longiore.

Tolus criophthulmus Nob.

Lotus eriophthalmus. Nob., ic. 59.

Hab. In rupibus irriguis convallium profundorum. In convalle del Rio insulæ Palmæ ad altitudinem sylvarum anno 1830 mense maio fructiferum legimus. Jam in convalle Averni seu del Inferno insulæ Teneriffæ anno 1829 mense januario hujus speciei pedem unicum debilem propè aquæ dejectum, rivuli cadentis nebulà irroratum, sine flore et fructu invenimus, et pro Coronillæ specie quadam ignota habuimus. Flores ex horto Milfordiensi descripsimus et depingi curavimus.

DISTRIB. GEOG. In insulis duntaxat Canariensibus occurrit.

Descr. Frutex erectus, 3-4-pedalis, ramis cylindraceis, subflexuosis, badiis, striatis, ramulis viridibus sparsim hirtis. Folia pinnatim 3-foliata, petiolata, petiolis apice latioribus, foliolis obovatis, apiculatis, basi attenuatis, vix petiolulatis, glaberrimis, tenuibus, lætè viridibus, subtùs pallidioribus, 1-1 ½ poll. longis, 9 lin. latis. Stípulæ 5 lin. longæ, 9-12 lin. latæ, angulato-rotundatæ vel rhomboideæ, apiculatæ, margine subsinuatæ, basi profundè cordatæ, sessiles, petiolo dimidio breviores, lanæ floccum gemmas tegentem axillis foventes. Pedunculi axillares ad apicem ramorum glomerati, petiolis subduplò longiores, glabri, vel pilis ascendentibus hirtuli, apice clavati, nudi, 8-12-flori. Pedicelli filiformes, basi pilis pellucidis, rectiusculis, hirsuti. Flores 6 lin. longi, luteo-carnei. Calvx 3-4 lin. longus, 14-2 lin. latus, glaberrimus, luteo-badius, dentibus subæqualibus, basi lanceolatis, apice subulatis, tubo subdimidio brevioribus, extùs glabris, intùs hirtis. COROLLA calyce duplò longior, petalorum unguibus calyce sublongioribus; vexillo ovato, recurvo; alis lanceolato-ovatis, apice rotundatis, basi bullatis, plicaturâ alterâ à bullâ per marginem superiorem versus apicem laminæ protractà, curvatà; carinà latà recurvà obtusà alis breviore. Stamina longiora apice turbinato-incrassata. Ovarium compressum, glabrum, stylo subdimidio longius. Stylus simplex, stigmate antrorsum oblique capitato. Legumen erectum, subfuscum, glabrum, cylindraceum, nervosum, valvis septis transversis cameratum, calyce quadruplò longius. Semina ovato-lenticularia, testă crustaceâ, fusco-viridescente, chlamydi albidæ, mucilagine vestitæ adhærente. Embryo viridescens, minutissimè puncticulatus, cotyledonibus exactè ovatis, radicula subclaviformi, obtusâ.

EXPLICATIO TAB. 59.

1. Ramus fructifer. 2. Ramulus floridus. 3. Rami pars cum florum juniorum seu alabastrorum umbellå. 4. Rami segmentum cum stipulå, et gemmå in axillå lanå obtectå. 6. Calyx auctus. 7. Petala. 8. Stamina aucta. 9. Pistillum auctum. 10. Legumen apertum cum seminibus auctum. 11. Semen. 12. Idem auctum. 13. Embryo auctum.

2. DORYCNIUM SPECTABILE. Nob.

D. fruticosum, appressè subtomentosum; foliolis ovatis, retusis vel obcordatis, basi attenuatis, pilis brevibus, appressis tectis, pedicellatis; stipulis ovatis; pedunculis petiolis !II.—(2° PARTIE.) 12

sublongioribus; calyce glabro, dentibus æqualibus, basi latè lanceolatis, apice acutis, tubo subduplò brevioribus, brevissimè ciliatis; corollà calyce subtriplò longiore, alis lanceolato-acinaciformibus, apice obtusis; ovario glabro compresso.

Lotus spectabilis. Choisy, in DC. Prodr., vol. 2, pag. 211.

Hab. Procul dubiò in Teneriffà ex herbario Broussonetiano quod Monspelii in domo viri generosi Bouché Doumeng examinavimus, ubi à Broussonetio ipso inscriptus est *L. polycephalos*, adjectà icone à pictore egregio Nivariensi Laurentio Pastore. Nos nullibì invenimus. Icon nostra sumpta est à specimine herbarii Candolleani, atque ejusdem ramo, quem viri illustris munificentiæ debemus, ad descriptionem nostram usi sumus.

DISTRIB. GEOG. Nivariæ tantummodò et Fortunatarum regionis incola esse videtur.

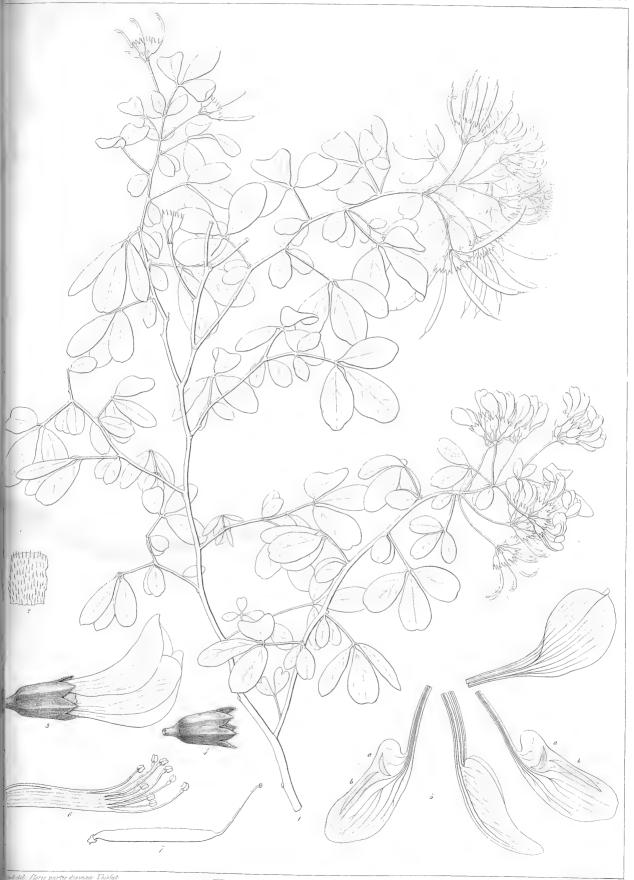
Desc. Frutex erectus, ramis subflexuosis, cylindraceis, striatis, badiis, appressè pilosis. Folia pinnatim 3-foliata, petiolata, petiolis apice vix latioribus; foliolis 9-12 lin. longis, 6 lin. latis, ovatis, retusis vel obcordatis basi attenuatis, evidenter petiolulatis, utrinquè pilis brevibus appressis tectis. Stipulæ 6 lin. longæ, 3-5 lin. latæ, ovatæ aut subrhomboideo-ovatæ, basi vix attenuatæ, petiolo breviores, evidenter pedicellatæ. Pedunculi petiolis sublongiores, apice dilatati, pilis brevibus ascendentibus pilosi, 4-6-flori. Pedicelli glabri. Flores 8-9 lin. longi, rosei, carinâ apice violaceâ. Calvx campanulatus, 3 lin. longus, 2 lin. latus, glaberrimus, coloratus, dentibus æqualibus basi latè lanceolatis, apice acutis, tubo subduplò brevioribus, brevissimè ciliolatis. Corolla calyce subtriplò longior, petalorum unguibus calyce longioribus, vexillo ovato-lanceolato, alis lanceolato-acinaciformibus, ante unguem semilunatim saccatis, plicaturâ alterâ ad marginem superiorem ultrà medium laminæ protensâ, carinâ longiusculâ, recurvâ. Stamina diadelpha, quandoquè cohærentiâ inchoatâ submonadelpha. Ovarium glabrum, compressum, stylo duplò longius. Stylus simplex, stigmate antrorsùm capitato.

EXPLICATIO TAB. 52.

1. Ramus floridus magnitudine naturali. Figuræ sequentes omnes magnitudine auctæ sunt. 2. Folii segmentum ut appareant pili. 3. Flos. 4. Calyx. 5. Petala, a sacculus anteunguicularis, b plicatura marginalis. 6. Stamina, superiore partim cohærente, submonadelpha. 7. Pistillum.

3. DORYCNIUM BROUSSONETII. Nob.

D. fruticosum, patentim pilosum; foliolis ovatis vel subobovatis, obtusis; stipulis rotundatis, basi lobato-auriculatis, pilis appressis densè pilosis; pedunculis petiolis longioribus; calyce piloso, dentibus subæqualibus, basi lanceolatis, apice subsetaceis, tubi longitudine, corollà calyce duplò longiore, alis lanceolato-acinaciformibus; ovario glabro, costato, suprà canaliculato.

Dergenium spectakite 3 d.

Lotus Broussondii Choisy

Lith, de C. Adrien rue Richer,

Lotus Broussonetii. Choisy! in DC. Prodr., vol. 2, pag. 211. - Icon. nostr. 57.

Hab. Vix dubitamus quin ad Floram nostram aggreganda sit hæc species ob summam cum antecedentibus cognationem, quamvis maris interni propriæ sint regionis botanicæ Bonjeaniæ cives, et in Mauritania meridionali quæ nunc Moghreb-el-Acsà, ut et in insulis nostris commixtæ vigeant maris interni et Fortunatarum regionis stirpes. Icon nostra speciminis unici herbarii Candolleani ab Heylandio olim delineati effigiem veram repræsentat; specimen idem, ne manca evadat descriptio nostra nunc, viri illustris gratia, sub oculos iterum habemus.

Descr. Rami subflexuosi, cylindracei, striati, badii, pilis patentibus densè pilosi. Folia pinnatimi 3-foliata, petiolata, petiolis apice non incrassatis, patentim pilosis, foliolis 10 lin. longis, 7 lin. latis, ovatis, vel subovatis, apice obtusis, evidenter pedicellatis, utrinquè pilis appressis densè pilosis. Stipulæ 6 lin. longæ, 5-6 lin. latæ, subrotundatæ, basi lobato-auriculatæ, brevissimè pedicellatæ. Peduncult petiolis longiores, apice vix dilatati pilis patentibus pilosi, 6-7-flori. Flores 5-6 lin. longi, intensè colorati. Calvx campanulatus, $3\frac{1}{2}$ lin. longus, $1\frac{1}{2}$ lin. latus, pilis patentibus subascendentibus pilosissimus, dentibus basi lanceolatis, apice 3-bracteolatis, tubi longitudine. Corolla calyce duplò longior, petalorum unguibus calycis longitudine, vexillo ovato, alis angustioribus quàm in specie præcedente, carinà elongatà, angustà, leviter incurvà, acutà. Ovarium glabrum, striatocostatum, ad suturam superiorem canaliculatum, stylo subduplò longius. Stylus glaber, basi suprà canaliculatus, stigmate obtuso, subcapitato.

EXPLICATIO TAB. 57.

1. Ramus floridus. 2. Flos cujus magnitudo perindè ac figurarum sequentium aucta est. 3. Calyx. 4. Petala. 5. Staminum cohors ovarium foventium. 6. Pistillum.

SUBTRIB. III. GALEGEÆ. DC.

PSORALEA. LINN.

Calyx campanulato-bilabiatus, 5-fidus, laciniâ inferiore longiore. Corolla calyce longior, vexilli marginibus reflexi laminâ utrinquè bullatâ; alis basi sæpè longiùs auriculatis, liberis, rarò carinæ obtusæ adhærentibus. Stamina nunc 1-adelpha, nunc 2-adelpha, longitudine reciprocâ post anthesin immutata, filamentis brevissimis basi dilatatis. Ovarium sessile, rariùs breviter stipitatum, 1-ovulatum. Stylus elongatus sub apice curvato-incrassatus. Stigma capitatum, Legumen

breve, rotundatum mucronulatum calyceque inclusum, vel compressum rostratum rostro exserto, semen arctè complectens, indehiscens.

Frutices vel herbæ lignescentes, glandulosæ, ab orbe æquinoctiali in utriusque hemisphærii temperata protrusi. Folia pinnatìm 3-foliata, imparipinnata, vel (abortu) 1-foliata. Stipulæ parvæ, basi inter se et petiolo adnatæ. Flores axillares, bracteati, sæpissimè in capitulum pedunculatum vel in spicam aggregati, albi, cærulei, vel purpurascentes.

1. PSORALEA BITUMINOSA, LINN.

P. caule fruticoso; foliis 3-foliatis, foliolis coriaceis, ovatis lanceolatisque, glabris bituminosis, vel pubescentibus, integerrimis, petiolis pubescentibus; pedunculis folio 3-plò vel 4-plò longioribus, striatis, glabris vel pubescentibus, calycibus pubescentibus vel densè lanatis; vexillo basi utrinquè bullato, alis longè auriculatis; legumine rostrato, rostro exserto.

 α communis, foliolis lanceolatis, subglabris, bituminosis, pedunculis pube appressà pubescentibus.

Τρίφυλλον. Diosc., Lib. 3, cap. 114.

Trifolium bituminosum. Dod., Frum. leg. Hist., pag. 188. — Pempt. pag. 566. — Riv., Tetr. irr., tab. 14.

Trifolium Asphaltite. Matth., Comm., (ed. Valgr. 1570), pag. 555. — Cam., Epit., pag. 581.

Trifolium Asphaltites. Dalech., Hist., vol. 1, pag. 504. - Bauh., Hist., vol. 2, pag. 366.

Trifolium bituminosum inodorum. Besl., Hort. Eyst., Æst. tab. 11, fig. 2.

Trifolium bituminosum majus et minus. Moris., Hist., vol. 1, sect. 2, tab. 12, fig. 1.

Psoralea bituminosa. Linn., Sp. pl., vol. 2, pag. 1075. — Lamck, Ill., tab. 614, fig. 1. — Guss., Fl. sic. Prodr., vol. 2, pag. 478. — Fl. græc., tab. 738. — Moris, Fl. sard., vol. 1, pag. 518.

Dorvenium angustifolium, Manch, Meth., pag. 110.

β palæstina, foliis ferè omnibus ovatis, pubescentibus, nec bituminosis, pedunculis densè laxèque pubescentibus.

Psoralea palæstina. Linn., Syst. veg., pag. 570. — Jacq., Hort. vind., vol. 2, pag. 86, tab. 184. — Gouan, Ill., tab. 51. — Linn. fil., suppl., pag. 339. — Willd., sp. pl. vol. 3, pag. 1350. — DC., Fl. fr., Suppl. pag. 554.

Hab. In rupestribus Canariensibus frequens; β in jugis Famaræ insulæ Lancerottæ, et in Teneriffà meridionali.

DISTRIB. GEOG. Iucola est peripheriæ totius maris Mediterranei et regionum conterminarum, ubi etiam, sed ad oras calidiores, occurrit var. β .

Obs. Specimina nostra var. β à P- palæstina Monspelii ad portam Juvenalem lectà, non distinguenda sunt, nisi etiamnum hirsutiora. Specimina Syriaca Labillardieri et Clarkei quoàd pedunculos hirsutiora, atque hirsuties magis patula. Quò enim magis deficit humor bituminosus, eò pili procreantur copiosiores, et inter formas extremas intersunt gradationes ægrè describendæ.

SUBTRIB. IV. ASTRAGALEÆ. DC

ASTRAGALUS. LINN.

Calyx tubulosus vel campanulatus, 5-fidus vel 5-dentatus. Corolla compressa, vexillum alis liberis, basi sacculatus æquale vel longius, carinæ obtusæ laminis basi sacculatis. Stamina diadelpha, filamentis demùm omnibus filiformibus, longitudine reciprocâ post anthesin immutatis. Antheræ æquales. Stylus incurvus. Stigma capitatum. Legumen formà diversum, sæpè supernè arcuatum, septo spurio, suturà inferiore valvisque introflexis efformato, bicameratum aut semibicameratum. Semina reniformia.

Herbæ vel suffrutices humiles, palæogæi, vel orbis rarò antarctici incolæ. Caules erecti, diffusi, procumbentes, vel abbreviati è rhizomatibus vel rhizocephalis flores emittentes (1). Folia imparipinnata, vel paripinnata, petiolo sæpè producto, mutico, aut spinescente, rariùs abortu 3-foliata, 1-juga, aut simplicia. Stipulæ liberæ, adnatæ, vel vaginantes. Flores terminales, vel sæpissimè axillares, solitarii, vel pedunculati, gemini, capitati, spicati, vel racemosi, purpurei, violacei, albescentes vel flavi.

1. ASTRAGALUS HAMOSUS. LINN.

A. caulibus elongatis, procumbentibus; foliis sub-12-jugis, foliolis ovato cuneatis, suprà glabris vel glabrescentibus, subtùs appressè pilosis, folio demùm longioribus, 6-16-

⁽¹⁾ Rhizocephalus caulis seu rhizoma brevius, quod Germanis Wurzelkopf.

floris, floribus parvis, spicatis, leguminibus patentibus, subcylindraceis, arcuatis, apice subulatis, infrà sæpè sulcatis.

Hedysaron alterum. Dod., Frum, leg. Hist., pag. 160. - Pempl., pag. 546.

Securidaca minor, Lob., Hist., pag. 523, — Ic., vol. 2, tab. 77, fig. 1.

Astragalus Monspelianus. Clus., Hist., vol. 2, pag. 234. — Icones 5 antecedentes à primâ adum-

Hedysarum minus. Park., Theatr. Bot., pag. 1088.

Securidaça altera sive minor, Bauh., Hist., vol. 2, pag. 347.

Astragalus siliquâ curvâ. Riv., Tetr. irr., tab. 106.

Astragalus Lamosus. Linn., Sp. pl., vol. 2, pag. 1067. — Gærtn., vol. 1, tab. 154. — Lamck, Ill., tab. 622, fig. 4, à Gærtn. adumbr. — DC, Astrag., pag. 155. — Guss., Fl. sic. Prodr., vol. 2, pag. 471. — Fl. græc. tab. 728. — Moris, Fl. sard. vol. 1, pag. 527. — Koch, Syn., vol. 2, pag. 185. — Deutschl. Fl., vol. 5, pag. 234.

Astragalus trimestris. Linn., Sp. pl. vol. 2, pag. 1073. — Jacq., Hort. vind., tab. 174. — Forsk., Fl. ag.-arab. pag. 138. — DC!, Astrag., pag. 154.

Astragalus sericeus. Willd., Enum. suppl., pag. 51.

Astragalus Ægiceras. Willd., Enum. suppl., pag. 52.

β brachyceras, caulibus abbreviatis, incanis, leguminibus leviter incurvis.

Astragalus brachyceras. Ledeb., Cat. hort. dorp., 1822, pag. 3. — D.C., Prodr., vol. 2, pag. 290.

Astragalus canescens. Lowe!, Prim., Fl. mad., pag. 34.

Uñas de gato. Lancerottensium.

HAB. Var. α in Canarià, var. β in arenosis siccis Canariæ, Fuerteventuræ et Lance-rottæ.

DISTRIB. GEOG. Crescit per totam peripheriam maris Mediterranei.

2. ASTRAGALUS BAETICUS, LINN.

A. caulibus elongatis, erectis, diffusisque, foliis sub-15-jugis, foliolis viridibus, obovatis oblongisque, subtus subpilosis, pedunculis folio subbrevioribus; floribus capitato-spicatis; leguminibus erectis, 3-quetris, apice uncinato-deflexis.

Astragalus marinus Lusitanicus Boëlii. Johns. Ger. herb., pag. 1627.

Astragalus marinus Bæticus. Park., Theatr. bot., pag. 1084.

Astragalus luteus annuus Bæticus maritimus rectus alter. Moris, Hist., vol. 1, pag. 108, sect. 2, tab. 9, fig. 11.

Securidaca siliquis foliaceis. Bocc., Pl. rar. sic., pag. 7, tab. 4.

Astragalus Bæticus. Riv., Tetr. irr., tab. 104.

Astragalus Bæticus. Linn., Sp. pl., vol. 2, pag. 1068. - Gærtn., vol. 1, pag. 154. - Lamek., Ill.,

tab. 622, fig. 2, ab antecedente adumbrata. — Guss., Fl. sic. Prodr., vol. 2, pag. 470. — Fl. grac., tab. 730. — Moris, Fl. sard., vol. 1, pag. 529.

HAB. In Canarià rarior, Despréaux.

DISTRIB. GEOG. Crescit ad oras maris Mediterranei præsertim calidiores.

BISERRULA. LINN.

Calyx campanulatus, 5-fidus, laciniis subæqualibus. Corolla compressiuscula, vexillo apice emarginato, alis liberis longiore, carinâ brevi obtusâ. Stamina 2-adelpha, longitudine reciprocâ post anthesin immutata, filamentis brevioribus minimis. Antherae æquales. Ovarium subcylindraceo-compressum, 1-loculare, ovulis utrinquè alternatìm divaricatis. Stylus brevis, basi dilatatus, incurvus. Stigma capitato-planum. Legumen complanatum, suturâ dorsali cum ventrali coalitâ bicameratum, valvarum compressarum cariná dentatâ. Semina parva, reniformia, compressa, testâ tenui scrobiculatâ, tegmine mucilagine hyalinâ induto. Radicula claviformis, apice attenuata, cotyledonum longitudine. Cotyledones tenues, elongato-ovatæ.

Herba regionis maris Mediterranei diffusa procumbens. Folia imparipinnata, 12-16-juga, foliolis ovatis, apice emarginatis. Stipulæ breviusculæ, scariosæ, liberæ. Pedunculi axillares, folio breviores. Flores parvi, capitato-spicati, cærulei vel albi.

Obs. Legumen Biserrulæ è duobus conflatum esse leguminibus credidit Gærtnerus, nec aliam forsan nuperrimè putavit doctissimus Endlicherus cùm « dorso utrinquè sinuatodentatum » esse dixerit. Fabricam ejus veram optimè tamen olim præsentiit celeb. Candolleus, « 2-loculare » enim scripserat, « valvis carinato-compressis, dorso sinuato-dentatis. » Nullum est in Biserrulà dissepimentum aut verum aut spurium, fructu autem parallelè ad axim compresso, solo suturarum ventra lis dorsalisque concursu coalituque oritur cameratio, et carpidii leguminosi à normà communi aberratio fit speciosa potiùs quàm vera, qualis fuisset fructùs conduplicatio, aut dissepimenti valvis contrarii præsentia. Hinc affinitas cum Astragalis, quam primus observavit Morisonus, apertissima; admotis enim quæ nunc explicantur valvulis, fieret Astragalus. Ovarium, sicut congenerum, 1-loculare, nec cæteris ullo modo differt, nisi quòd ovula alternatim hinc atque illinc divari-

cata; mox autem peractà anthesi valvarum accretio nervorumque attractus incipit, et inter seminum seriem concurrunt suturæ.

1. BISERRULA PELECINUS. LINN.

B. caule foliisque glabris; leguminibus pubescentibus, vel glabris, lucidis, nigricantibus.

Securidaca peregrina, Clus., Hist., vol. 2, pag. 238. — Park., Theatr. bot., pag. 1089. Fig. Clusii.

Securidaca siliquis planis dentatis. Johns. Ger. Herb., pag. 1234. Fig. Clusii.

Lunaria radiata Robinia. Bauh., Hist., vol.. 2, pag. 348.

Astragalus annuus peregrinus, siliquis utrinquè serræ similibus. Moris, Hist., vol. 1, pag. 107, sect. 2, tab. 9, fig. 6.

Utringuè serrata. Riv., Tetr. irr., tab. 100.

Pelecinus vulgaris. Tournef., Inst., pag. 417, tab. 234.

Hedysarum congestis et utrinquè lunatis siliquis. Barr., Ic., tab. 1137.

Biserrula Pelecinus. Linn., Sp. pl., vol. 2, pag. 1073. — Gærtn., vol. 2, pag. 340, tab. 154. — Lamck., Ill., tab. 622. — DC., Fl. fr., vol. 4, pag. 577. — Guss., Pl. rar., pag. 305. — Fl. sic., Prodr., vol. 2, pag. 477. — Fl. græc., tab. 737. — Moris, Fl. sard., vol. 1, pag. 532.

β glaberrima, tota glabra, floribus albis, leguminibusque glaberrimis, lucidis.

Biserrula Pelecinus \(\beta \) glabra. Lowe, Nov. Fl. mad., pag. 24.

 H_{AB} . In arvis et rupestribus insularum Canariensium frequens. β è Canarià misit Despréaux, ubi præcocior.

DISTRIB. GEOG. Occurrit per totam peripheriam maris Mediterranei. Var. 3 circà Sancti Rocci oppidulum in Bæticà olim legit Broussonetius ex herb. Desf., et circà Matritum cl. Carreño, insignis juvenis quinto lustro nondùm exacto inopina morte absumptus.

TRIB. III. VICIEÆ. DC.

LENS. TOURNEF.

Calyx campanulatus, profundė 5-fidus, laciniis angustis, subæqualibus, corollæ longitudine. Corolla compressa, vexillo ultrà alas et carinam producto, medio ventricoso, alis cum carinâ ligatis, carinâ ovatâ obtusâ, medio longitrorsùm plicatâ. Stamina 2-adelpha, capillaria, post anthesin longitudine reciprocâ immutata. Antheræ æquales. Ovarium stipitatum. Stylus angulo recto reflexus, apicem versùs lon-

gitrorsùm pilosus. Stigma capitatum. Legumen breve, planiusculum rhomboideo-ovatum, 1-loculare, 2-valve, 2-spermum. Semina orbiculari-discoidea, lateribus compressa, hilo lineari arillo nullo. Radicula brevis. Cotyledones amplæ, orbiculares, plumulâ longitudine radiculæ.

HERBÆ palæogææ, pusillæ, graciles, erectæ vel diffusæ. Folia abruptè pinnata, multijuga, apice breviter cirrhosa aut mucronata. Stipulæ integræ aut semisagittatæ. Pedunculi axillares, 1-3-flori.

Obs. Genus Lentem, cujus typus Græcorum φακός, Latinorum lens, primus condidit Tournefortius. Lentem et Ervum Tournefortii sub Ervi nomine in unam compulit gregem Linnæus. Ervum usque ad Linnæum nomen erat speciei quam ipse male Erviliam vocavit (nam neque Plinii Ervilia est neque Columellæ); si autem E. Erviliam L. à lentibus distrahimus, cohorti qua militat hæc species, sive genus sit, sive generis sectio, nec lentibus nomen servandum est, ne confusionem et barbarismos in scientiam introducamus. Lentis manipulus valde naturalis est, calyce peculiari, corollà, et leguminis seminumque formà distinctus, Ervis oligospermis et inde Viciæ maxime affinis, Lathyro styli formà accedens. A Lente Tournefortiana aliquantulum differt genus nostrum quod rationem non fructus tantum sed et calycis et corollæ habemus. Lentis species sunt, ultra esculentam, cui L. dispermam Roxb. et L. camelorum Spreng. revocamus, L. Lenticulata Schreb., L. nigricans Marsch. Bieb., quæ cadem ac lentoides Ten., et L. Hohenackeri Fisch. et Mey. quæ cæteris calycis formà paululum recedit.

1. LENS ESCULENTA. MOENCH.

L. caule erecto, pubescente; foliis 6-jugis, superioribus cirrhosis; stipulis lineari-lan ceolatis, integris; pedunculis 1-3-floris, folio subæqualibus; calyce corollam æquante; leguminibus ad suturas pubescentibus; seminibus badiis, compressis.

Φακός. Theophr., Hist., lib. 8, cap. 1. - Diosc., lib. 2, cap. 129.

Lens. Plin., Hist., lib. 18, cap. 12. — Cuba, Ort. san., cap. 254, ic. pess. sed prima. — Fuchs., Hist., pag. 859. — Trag., Comm., pag. 628. — Dod., Frum. leg. Hist., pag. 115. — Pempt., pag. 526. — Matth. (ed. Valg., 1570), pag. 324. — Riv., Tetr. irr., tab. 35.

Ervum Lens. Linn., Sp. pl., vol. 2, pag. 1039. — Sturm, Deutschl. Fl., fasc. 32. — Schkuhr, Handb., tab. 202. — Moris, Fl. sard., vol. 1, pag. 571. — Wight et Arn., Prodr., Fl. pen. Ind., vol. 1, pag. 235.

Lens esculenta. Manch., Meth., pag. 131.

Cicer Lens. Willd., Sp. pl., vol. 3, pag. 1114, - Roxb., Fl, ind., vol. 3, pag. 324.

Ervum dispermum. Roxb., Willd., Enum., vol. 2, pag. 766.

Ervum camelorum. Spreng., Syst., vol. 3, pag. 270.

HAB. Hanc speciem in montosis promontorii Isletæ insulæ Canariæ, ubi nec casulæ neque arva ulla, invenit cl. Despréaux, ibique sponte nasci rebatur, sed è cultis migratam fuisse probabile est.

Distrib. Geog. Lenti civitatem largiti sunt auctores plurimi qui Europæ stirpes recensuerunt. Littorum autem maris Mediterranei nec civis insita nec metœca est sed peregrina hospes habenda. Scienter eam exceperunt qui inter stirpes indigenas cultas quoque enumerant, ex omni enim vetustate, uti docent Dioscorides et Plinius, in cibos receptum fuit, sed Magnolius et anthologi veteres pro cà forsan L. nigricantem Marsch.-Bieb. (E. lentoidem Ten.) legerunt; nam Erva et Leguminosas in arvis satas inter voluntarias non adscribunt. Ex Asià priscorum comitem hominum egressam fuisse verisimile est: dura enim est et phaseolis sub cancri ardoribus natis longè robustior; agrestem autem usquè adhuc in Indià tantùm invenerunt Roxburgh, Wallich et Wight. L. camelorum undè petita incertum.

VICIA. LINN.

Calyx campanulatus vel cyathiformis, 5-fidus vel 5-dentatus, dentibus 2 superioribus sæpè brevioribus, vel omnibus subæqualibus. Corollæ vexillum rotundum ovatum vel oblongum, utrinquè basi saccatum, alæ ante unguem saccato-plicatæ vel planæ, carinæ adhærentes, carina obtusa vel rostrata, basi cordata, auriculata, et sæpè plicato-saccata. Stamina 2-adelpha, post anthesin longitudine reciprocâ immutata. Ovarium sessile, vel breviter stipitatum. Stylus adscendens sub apice undiquè, præsertìm extùs, pilosus, rariùs sublævis. Stigma capitatum. Legumen membranaceum cylindraceo-compressum, oblongum, 1-loculare, 2-valve, 2-12-spermum. Semina globosa compressa, vel angulata, hilo ovato vel lineari, funiculi apice ante maturitatem strophiolato. Cotyledones rotundatæ. Radicula brevis vel brevissima.

Herbæ annuæ, rectæ vel scandentes hemisphærii utriusque plagas

temperatas incolentes. Folia abruptè pinnata, 1-multijuga, petiolis in cirrhos simplices vel multipartitos abeuntibus. Stipulæ sæpissimè semisagittatæ. Pedunculi axillares, breves vel elongati, 1-multiflori.

§ 1. ERVUM.

1. VICIA HIRSUTA. KOCH.

V. caule decumbente; foliis 6-8-jugis, apice cirrhosis, foliolis ovatis aut linearibus, obtusis vel retusis, glabris; stipulis integris dentatisque, inferioribus semisagittatis; pedunculis folii longitudine, 2-8-floris; dentibus calycinis linearibus, acutis, tubo sublongioribus; alis breviter auriculatis, carina ovata obtusa; ovario subsessili, stylo brevissimo; leguminibus brevibus, crassis, subtorulosis, pubescentibus, 2-spermis; seminibus lenticulato-orbiculatis, badiis, nigro-marmoratis.

Craccæ alterum genus. Dod., Frum. leg. Hist., pag. 153. — Pempt., pag. 542.

Aracus sive Cracca minima. Lob., Hist., pag. 522. - Ic., vol. 2, pag. 76, fig. 1, icon Dod.

Cracca minor. Riv., Tetr. irr., tab. 53, fig. 2.

Ervum hirsutum. Linn., Sp. pl., vol. 2, pag. 1039. — Curt., Fl. lond., tab. 54. — Sturm, Deutschl., Fl., fasc. 32. — Schkuhr, Hand., tab. 202. — Fl. dan., tab. 639. — Engl. bot., tab. 970. — Wight et Arn., Fl. pen. Ind., vol. 1, pag. 236. — Moris, Fl. sard., vol. 1, pag. 574. — Koch, Deutschl. Fl., vol. 5, pag. 160. — Torr. ct Gray, Fl. N. Am. vol. 1, pag. 273.

Vicia Mitchelli. Raf., Préc. découv., pag. 27. — Ell., Sk., vol. 2, pag. 224. — DC., Prodr., vol. 2, pag. 360.

Vicia hirsuta. Koch, Syn., pag. 191.

HAB. In arvis insularum Canariensium frequens.

DISTRIB. GEOG. Nascitur per totum orbem veteribus notum à Scandinavià in Indiam intrà (Wight) extràque Gangem (Loureiro); in Americà boreali (Torrey et Gray); in Canadà (Comitissa Dalhousie!).

2. VICIA TETRASPERMA. MOENCH.

V. caule decumbente; foliis 2-6-jugis, apice cirrhosis, foliolis ovatis, lanceolatis vel linearibus, pubescentibus; stipulis inferioribus semisagittatis; pedunculis 1-6-floris, folii longitudine aut longioribus; dentibus calycinis tubo brevioribus; alis longė auriculatis, carinà obtusiusculà; ovario longiùs stipitato, 5-6-ovulato, stylo longiusculo; leguminibus

compressis, subtorulosis, 3-4-spermis, glabris vel pubescentibus; seminibus orbiculatis, compressiusculis, fusco-nigrescentibus.

α legitima, foliolis ovalibus, caule diffusissimo,

Viciæ sive Craccæ minimæ species cum siliquis glabris. Bauh., Hist., vol. 2, pag. 315.

Cracca minor siliquis gemellis, Riv., Tetr. irr., tab, 53, fig. 1.

Ervum tetraspermum. Linn., Sp. pl., vol. 2, pag. 1039. — Fl. dan., tab. 95. — Sturm, Deutschl. Fl., fasc. 32. — Curt., Fl. lond., tab. 55. — Engl. bot., tab. 1223. — Koch, Deutschl, Fl., vol. 5, pag. 160.

Vicia tetrasperma. Manch, Meth., pag. 148. — Lois., Fl. gall., vol. 2, pag. 149. — Koch, Syn., pag. 191. — Moris, Fl. sard., vol. 1, pag. 567. — Torr. et Gray., Fl. N. Am., vol. 1, pag. 272.

Vicia pusilla. Mulh., in Willd. Sp. pl., vol. 3, pag. 1106.

Ervum pubescens. DC., Cat. Hort. monsp. pag. 109.— Fl. fr. suppl., pag. 582.

Ervum tetraspermum a. Ser., in DC. Prodr., vol. 2, pag. 366.

β laxiflora, foliolis lineari-lanceolatis, caule rigidiusculo.

Vicia laxiflora. Brot., Phyt. lus., vol. 1, pag. 123, tab. 52.

Vicia gracilis. Lois., Fl. gall., vol. 2, pag. 148, tab. 12. — Koch, Syn., pag. 192. — Moris, Fl. sard., vol. 1, pag. 168.

Ervum tenuissimum, Pers., Syn., vol. 2, pag. 309. — Guss., Fl. sic. Prodr., vol. 2, pag. 144.

Ervum gracile. DC., Cat. Hort monsp., pag. 109. Koch, Deutschl. Fl., vol. 5, pag. 161.

Ervum longifolium. Ten., Fl. neap. Prodr., pag. 59.

Ervum tenuifolium. La Gasc., Gen. et Sp., pag. 22.

Ervum tetraspermum \(\beta \) gracile. Ser., in DC. Prodr., vol. 2, pag. 367.

HAB. In insulis Canariensibus vulgaris.

DISTRIB. GEOG. Invenitur per totum orbem veterem temperatiorem, necnon in Americà Fœderatà (Torrey et Gray); et in Canadà (Lady Dalhousie!).

3. VICIA ERVILIA. WILLD.

V. caule erecto; foliis i 2-jugis, apice mucronatis, foliolis lineari-lanceolatis, retusis; sti-pulis lanceolatis, dentato-laciniatis, basi sagittatis; pedunculis folio dimidio brevioribus, dentibus calycinis setaceis, tubo longioribus; alis longiùs auriculatis; carinà lanceolatà, acutà; ovario stipitato; leguminibus 3-4-spermis ad semina torulosis, seminibus rotundato-angulosis, badiis.

'όροβος, Diosc., lib. 2, cap. 100.

Ervum, Colum., lib. 2, cap. 11. — Plin., Hist, nat., lib. 18, cap. 7, cap. 17, et lib. 22, cap. 25.

Orobus. Cub., Hort. san., cap. 326 ic. pess. sed prima.

Mochus sive Cicer sativum. Dod., Frum. leg. Hist., pag. 111. - Pempt., pag. 524, eadem fig.

Orobus receptus herbariorum. Pen. et Lob., Adv., pag. 400. — Lob., Hist., pag. 519. — Ic., vol. 2, pag. 72, fig. 2, sumpta à Dod. — Moris, Hist., vol. 1, sect. 2, tab. 6, fig. 1.

Ervum. Riv., Tetr. irr., tab. 61.

Ervum Ervilia. Linn., Sp. pl., vol. 2, pag. 1040. — Gærtn., vol. 1, tab. 151. — Lamk., Ill., tab. 634, fig. 2. — Sturm, Deutschl. Fl., fasc. 32. — Sibth., Fl. græc., tab. 702. — Koch, Deutschl. Fl., vol. 5, pag. 159.

Vicia Ervilia. Willd., Sp. pl., vol. 3, pag. 1103. - Koch, Syn., vol. 2, pag. 192.

Ervilia sativa. Link, Enum. hort. ber., vol. 2, pag. 240.

Hab. In arenis Canariæ circa *Maspalomas* ex cl. Despréaux; colitur rariùs in insulis Canariensibus.

DISTRIB. GEOG. Jam diù ad oras maris Mediterranei, à temporibus etiam antiquis cultum fuit, ut à Dioscoride et Plinio accipimus, undé in arva irrepsit, et in plurimis harum regionum Floris recensum fuit, sed omninò spontaneam nuspiàm vidimus, et patria vera adhuc forsan ignota.

4. VICIA MONANTHA. DESF.

V. caulibus diffusis; foliis 5-7-jugis, foliolis elongatis, linearibus; stipulis biformatis, alterà lineari, integrà, sessili, alterà palmato-capillaceà, in petiolum attenuatà; pedunculis 1-floris, folio brevioribus, dentibus calycinis subsetaceis, ferè æqualibus, tubo longioribus; ovario sessili, stylo sub apice ferè ad medium undequaquè pubescente; leguminibus latis, oblongis, compressis, glabris, 2-4-spermis.

Lens monanthos, Herm., Hort. lugd. Bat., pag. 360.—Tournef., Inst., pag. 390.

Ervum monanthos. Linn., Sp. pl., vol. 2, pag. 1040. — Sturm, Deutschl. Fl., fasc. 32. — DC., Fl. fr. suppl., pag. 582. — Ser., in DC. Prodr., vol. 2, pag. 367. — Koch, Deutschl. Fl., vol. 5, pag. 158. Lathyrus monanthos. Willd., Sp. pl., vol. 3, pag. 1083.

Vicia monantha. Desf., Fl. atl., vol. 2, pag. 165. — Moris, Fl. sard., vol. 1, pag. 566. — Koch, Syn., pag. 192, non Retz, nec Willd.

HAB. In cultis Canariæ. Despréaux.

DISTRIB. GEOG. Nascitur hùc illùc ad oras præsertim calidiores maris Mediterranei.

Obs. Vexillum basi attenuatum, ovatum, sessile petalis reliquis longius. Alæ longè unguiculatæ, longiusculè auriculatæ, per sacculos magnos carinæ ovatæ, subacutæ, utrinquè auriculatæ, ante auriculas saccatæ. et feré ad medium usquè plicatæ, conjunctæ.

5. VICIA DISPERMA, DC.

V. caulibus debilibus; foliis 7-10-jugis, foliolis lanceolatis acutis; stipulis integerrimis, inferioribus semisagittatis; pedunculis 2-4-floris, folio subdimidio brevioribus; dentibus

calycinis lineari-setaceis, superioribus latioribus, conniventibus; ovario ovato, compresso stipitato, ad suturam superiorem villoso, 2-ovulato, stylo ad apicem undiquè, præsertim subtùs, piloso; leguminibus latis glabris, 2-spermis.

Vicia disperma. DC., Cat. Hort. monsp., pag. 154. — Fl. fr., Suppl., pag. 578. — Ser., in DC. Prodr., vol. 2, pag. 359. — Guss., Fl. sic. Prodr. suppl., pag. 578.

Vicia parviflora, Lois., Fl. gall., vol. 2, pag. 149, non Mich.

Ervum parviflorum. Bertol., Obs. bot. in Am. ital., pag. 38. — Moris, Fl. sard., vol. 1, pag. 570, tab. 71.

HAB. In arvis Teneriffæ.

DISTRIB. GEOG. Crescit sparsim ad oras maris Mediterranei et Oceani occidentalis; in insulis Siciliam stipantibus (Gussone); in Sardinià (Moris); in Bœticà (Boissier); in Asturià (Durieu).

OBS. Vexillum oblongum, subrhomboideum, apice marginatum, sessile petalis reliquis longius. Alæ auriculatæ, longiuscule unguiculatæ. Carina rotundata, obtusa, brevis utrinque basi breviter auriculata, et ante auriculam sacculata.

6. VICIA FILICAULIS. Nob.

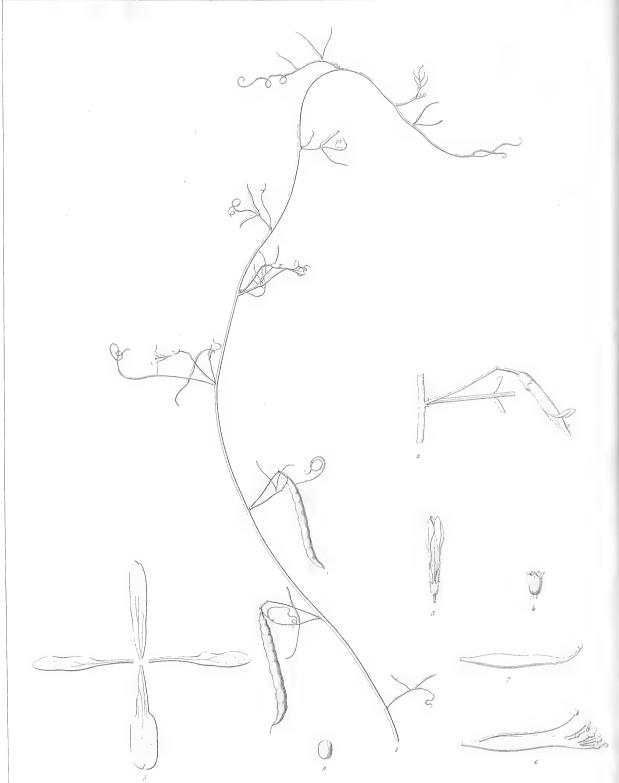
V. glabra; caule intricato, filiformi; foliis 1-2-jugis, foliolis angustė linearibus, petiolis demum sæpė aphyllis, cirrhosis, cirrhis simplicibus 2-fidisque; stipulis minimis; pedunculis folio brevioribus, 1-floris; calyce turbinato, dentibus minimis, subæqualibus; vexillo angusto, alarum longitudine; ovario breviter stipitato, stylo undiquè piloso; leguminibus angustis, nervosulis, 7-9-spermis; seminibus parvis nigris, hilo brevissimo.

HAB. Inter scorias et lapillulos spiraculi cujusdam magni sub altitudinibus (la Cumbre) insulæ Canariæ, ubi eam caulibus asparagi implexam invenit cl. Despréaux.

DISTRIB. GEOG. Stirps est Canariensis nondùm alibì inventa.

Descr. Radix annua, fibrosa. Caules pedales et 2-pedales, plurimi, intricatissimi, filiformes, teretes vel sub-4-goni, glaberrimi, mox (foliolorum abortu) aphylli. Folia 1-2-juga, foliolis linearibus, angustissimis, acutiusculis, glabris, intensè viridibus, caducis. Cirrh simplices, demùm 2-aut quandoque 3-fidi, elongati, valdè tortiles. Stipulæ minimæ, lineares, integerrimæ, aut abortu nullæ. Pedunculi 1-flori, folio breviores. Flores parvi, angusti, inconspicui, pallidi. Calix glaber, turbinatus, dentibus acutis, brevissimis, subæqualibus. Corolla elongata, angusta, vexillo lineari-lanceolato, alarum longitudine, alis lanceolatis, basi breviter auriculatis, parùm saccatis, carinæ subbreviori, acutæ, basi subcordatæ arctè adhærentes. Ovarium lineare, basi attenuatum, breviter stipitatum. Stylus brevis, crassiusculus, leviter incurvus, undiquè usquè ad basin ferè, sed præsertim antrorsùm, barbatum. Legumen tenue, elongatum, angustum, badium, subreticulato-nervosum, 7-9-spermum. Semina parva, orbiculato-compressa, nigerrima, hilo brevissimo.

EXPLICATIO TAB. 65. C.

1. Ramus floridus et fructifer, magnitudine naturali. Figuræ reliquæ magnitudine auctæ sunt. 2. Flos è folii axillà prodiens. 3. Flos supinus. 4. Calyx. 5. Petala. 6. Staminum cohors ovarium stipans. 7. Ovarium nudatum. 8. Semen.

§ 2. CRACCA.

7. VICIA CIRRHOSA, CHR. SM.

V. glaberrima, caule intricatissimo, debili; foliis 2-4-jugis, foliolis linearibus, aut linearilanceolatis, sæpè abortu nullis; stipulis linearibus minutis, aut abortu nullis; pedunculis folio longioribus 3-12-floris; calycis dentibus minimis, superioribus subnullis; ovario longius stipitato; stylo sub apice undique, præcipue antrorsum, barbato.

Vicia aphylla. Link in Buch, Phys. Beschr. Can. Ins., pag. 157, et pag. 178.

Lathyrus aphyllus. Link, ibid. - Nob. ic., tab. 65. D.

Vicia cirrhosa. Chr. Sm. ! in Herb. reg. Berol., n. 410!

Hab. In convalle Averni, sive del Infierno insulæ Teneriffæ, ubi eam Kalendis Junii anni 1815 primus invenit Chr. Smith; nos deinceps florentem, pridie Idus Novembris anno 1828 in dumetis propè pagum Arico legimus.

DISTRIB. GEOG. Nascitur tantummodò in insulis Fortunatis.

Descr. Caulis debilis intricatissimus, striatus, viridis glaberrimus. Rami plurimi, setaceo-filiformes. Folia 2-4-juga, foliolis linearibus aut lineari-lanceolatis apice obtusis, subapiculatis, basi attenuatis, petiolulatis, ad apicem ramorum abortu nullis. Cirrii elongati, compositi, pluriès circinnati, exilissimè setacei. Stipulæ minimæ, lineares, acutæ, demùm subnullæ. Pedunculi filiformes, basi latiores, 3-12-flores. Flores parvi, elongati, nutantes, breviter pedicellati, pedicello setaceo. Calvx campanulatus, basi gibbus, dentibus ² superioribus subnullis, inferioribus brevissimis. Corolla angusta, vexillo lineari-lanceolato, apice emarginato, alis lineari-lanceolatis, basi auriculatis, longè unguiculatis, carinâ ovato-lanceolatâ, obtusâ, basi cordatâ. Ovarium ellipticum, complanatum, basi longiùs stipitatum. Stylus leviter curvatus, sub apice undiquè, sed præsertìm antrorsum, pilosus. Legumen elongatum, subcomplanatum, nervoso-reticulatum. Semina (vix matura) angulato-ovata, compressiuscula, lævia, fusca, hilo angusto, elongato.

OBS. Hanc speciem ad Vicias revocavimus et Craccarum gregi restituimus, stylus enim latior quàm in specie præcedente, sed vere Viciæ. Icon nostra sumpta est à specimine ipso Smithiano herbarii regii Berolinensis, quod nobiscum cum plurimis aliis, suetà ac pernotà orbi botanico liberalitate, postulante summo viro Leopoldo de Buch, communicaverunt illustres professores Berolinenses Musæi regii custodes. Confectà icone et jam divulgatà eamdem tardiùs stirpem, sed multifloram foliosamque in herbario nostro recognovimus. Icon ergò varietatem paucifloram aphyllamque, speciei Linkianæ typum, solummodò exhibet.

EXPLICATIO TAB. 65. D.

1. Ramus floridus, et legumina juniora gerens. 2. Ramulus alter floriger, ambo magnitudine naturali; figuræ sequentes omnes magnitudine auctæ sunt. 3. Flos. 4. Calyx. 5. Petala. 6. Stylus cum ovarii parte et staminum agmine, libero omisso. 7. Legumen.

VICIA DASYCARPA. TEN.

V. villosiuscula, caule elongato diffuso; foliis 8-10-jugis, foliolis lanceolatis flaccidis, foliorum superiorum linearibus; stipulis linearibus, inferioribus semisagittatis, pedunculis folii longitudine vel sublongioribus; racemis laxis, truncatis, 12-20-floris, floribus magnis, omnibus æqualibus; calyce gibbo, hyalino, dentibus setaceis, tubo brevioribus, superioribus brevissimis; vexillo elongato; alis angustis, longè auriculatis, carinà obtusà basi cordatà utrinquè saccatà longioribus; ovario longè stipitato; stylo ferè ad medium undiquè barbato; leguminibus latis, glabris.

Vicia dasycarpa. Ten., Viagg. in Abruz., pag. 81. — Syll., pag. 358. — Fl. nap., vol. 5, tab. 244. — Guss., Fl. sic. Prodr., vol. 2, pag. 434.

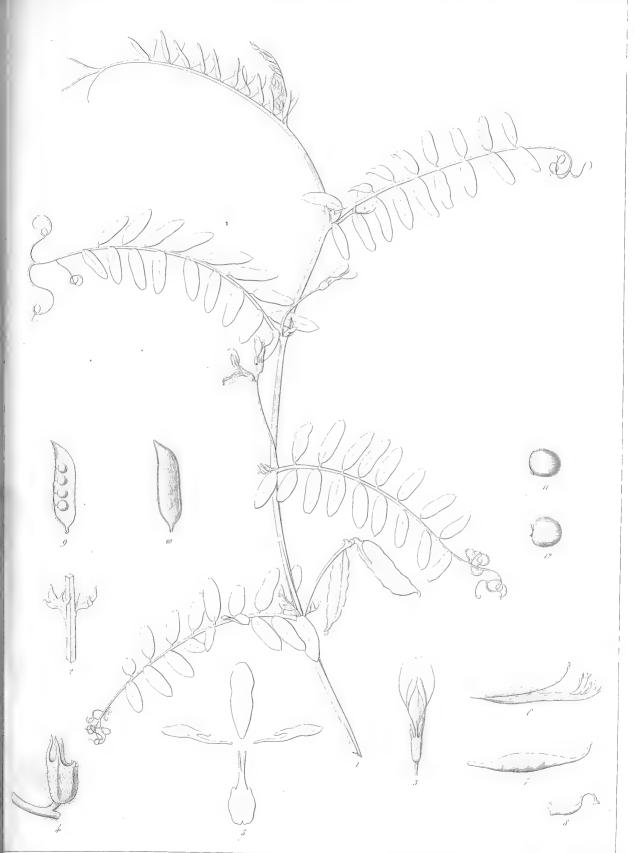
HAB. Hanc speciem semel in dumetis insulæ Palmæ mense Maio florentem, fructu adhuc immaturo, invenimus.

DISTRIB. GEOG. In Italià meridionali et in Sicilià, que ambæ vulgò Siciliæ dicuntur, et in insulis Fortunatis usquè adhuc tantummodò observata fuit.

Obs. Plantam nostram legitimam esse V. dasycarpam Ten. certos nos fecit el. atque amiciss. Parlatoreus. A. V. Pseudocraccá, cui primà specie nimis videtur affinis, proceritate, pedunculis multifloris, racemisque laxis et quasi truncatis, floribus magnis, cæruleis, omnibus æqualibus, nec superioribus sensim minoribus, calycibus dentibusque calycinis brevioribus, siliquà latà, constanter differt. Ergò intereà pro specie distinctà habebimus donec exoriator aliquis qui hanc sectionem speciatim elaboret. A. V. polyphylla Desf. vix diversam credidit el. Tenoreus (1. c. pag. 360), sed. V. polyphylla, quam sub V. Cracca prout var. recepit el. Chaubard nec ejus varietas quidem habenda est, sed ipsa ipsa est V. Cracca!

9. VICIA ATROPURPUREA. DESF.

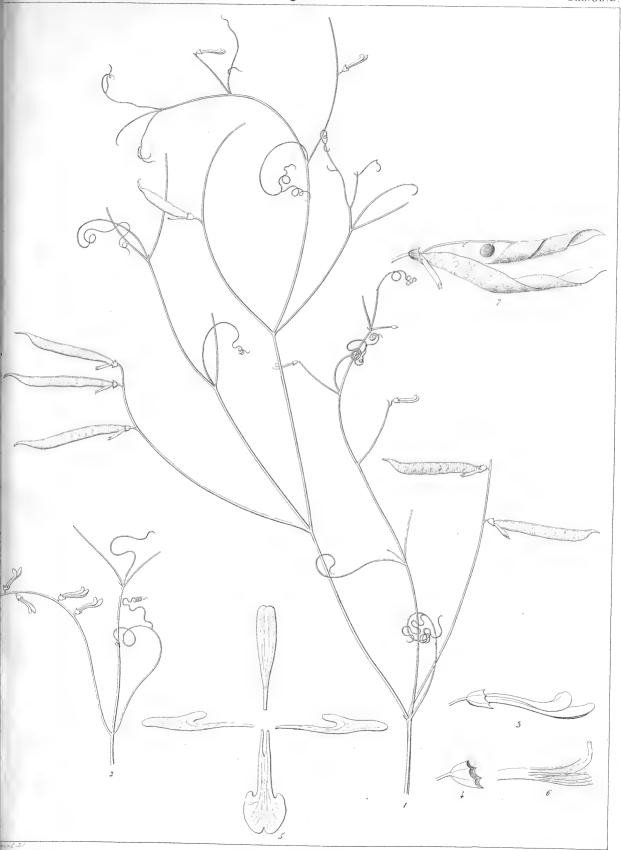
V. villosa, caule decumbente vel scandente diffusissimo; foliis 5-10-jugis, foliolis oblongis lanceolato-linearibus aut linearibus, cirrhis 3-fidis vel multifidis; stipulis integris semi-sagittatis vel dentatis; pedunculis folio brevioribus, 1-12-floris; dentibus calycinis subæqualibus, setaccis, tubo longioribus vel brevioribus, 2 superioribus minus magisve abbreviatis, vel subnullis; ovario hirsuto, stipitato; stylo sub apice antrorsum barbato; leguminibus

Vicia biflora Desf.

Vielle lapide inc.

La theyrus a phyllus Link. 1mp de 1.cmerioù penaed et cie

latis subinflato-torosis, hirtis, 4-5-spermis; seminibus orbiculato-compressis, nigro-purpurascentibus, hilo quartam ambitus partem cingente.

α atropurpurea, caule robusto, pedunculis longis, 1-2 floris, calyce hirsutissimo, dentibus æqualibus, setac is, tubo longioribus.

Vicia perennis multiflora incana Insularum Stoechadum. Tournef., Inst., pag. 397.

Vicia atropurpurea. Desf!, Fl. atl., vol. 2, pag. 164. — Willd., Sp. pl., vol. 3, pag. 1097. — DC., Fl. fr., vol. 4, pag. 592. — Lindl., Bot. Reg., tab. 871. — Ser. in DC. Prodr., vol. 2, pag. 359. — Guss., Fl. sic. Prodr., vol. 2, pag. 433. — Boiss., Voy. Enum.pl., pag. 190.

Vicia villosa. Brot., Fl. lus., vol. 2, pag. 150, non Roth.

Vicia Broteriana. Ser., in DC Prodr., vol. 2, pag. 357.

Vicia trichocalyx. Moris, Stirp. sard., El. 3, pag. 7.

Vicia atropurpurea β rubella. Moris, Fl. sard., vol. 1, pag. 564

β *Linnæana*, caule robusto, vel debiliusculo, pedunculis 3-5-multifloris, dentibus calycinis inæqualibus, superioribus brevibus, inferioribus tubum vix excedentibus.

Vicia benghalensis hirsuta et incana siliquis Pisi. Herm., Hort. Lugd.-Bat., pag 623, ic. pag. 625.

Vicia podunculis circiter quinquefloris longitudine foliorum, Linn., Hort. Cliff., pag. 368.

Vicia benghalensis. Linn., Sp. pl., vol. 2, pag. 1036. — Herb. Linn., ex Parlatore sed specimen cultum glabrum. — Bory et Chaub., Exp. Mor. Bot., pag. 209. — N. Fl. pel., pag. 48.

Vicia atropurpurea. Vent., Jard. cels., tab. 84. - Moris, Fl. sard., vol. 1, pag. 563.

Vicia perennis. DC., Cat. hort. monsp., pag. 155. - Fl. fr. suppl., pag. 578.

 γ biflora, caule debili, pedunculis t-2-rarius 3-floris, dentibus calycinis inæqualibus, superioribus minimis, vel obsoletis, inferioribus tubo brevioribus.

Vicia albicans. Lowe, Prim. fl. mad., pag. 33.

Vicia biflora, Nob., tab. 65. B. non Desfont.

Hab. α in dumetis Teneriffæ, legimus non longè à pago Buena Vista, β in arvis insulæ Lancerottæ, γ in arvis et rupestribus graminosis Teneriffæ propè Buena Vista, eamdemque è Canarià misit Despréaux.

DISTRIB. GEOG. Crescit var. α in dumetis et ad sepes terrarum ferè omnium quæ mare internum circumchaudunt præter Ægyptum calidam nimis et Cyrenem. Varietatem β olim in Peucetiæ ac Siciliæ cultis invenimus; arvicola enim æquè ac var. γ nondům extrà Maderam et Fortunatas inventa, videtur. In planitie Gangeticà occurrere ambiguum est, nec eam ex ullis ingentis peninsulæ plagis miserunt sedulissimi viri Roxburgh, Wallich aut Wight; nomen ergo Linnæi mutari cogimur.

Obs. Var. β quando multiflora vix ab α distinguenda est easque jam botanographi plures conjunxerant. Longiùs autem recedit var. γ, si stirpem solam Nivariensem perspicimus, per tres enim annos apud nos è seminibus Preauxianis culta immutata permansit, calycis autem formà à plantà in Lancerottà, in Sicilià et in Peucettà à nobis lectà 5-4-florà nullo

111. — 2° (PARTIE.)

modo differt, ea ergò pro formà var. β. proculdubiò habenda est, quam inter species veras quia 2-flora, cùm notas alias differentiales nullas videre licuerit, enumerare nolumus.

§ 3. ETYMOVICIA.

10. VICIA CALCARATA. DESE.

V. caulibus rigidiusculis, striatis; foliis 6-8-jugis, foliolis linearibus aut lanceolato-linearibus, obtusis; stipulis angustis 2-partitis; cirrhis 2-3 fidis; pedunculis 1-7-floris; folio brevioribus, ad florum articulationes subcalcarato-incrassatis; calycis dentibus superioribus brevibus; leguminibus latis, nervosis, glabris, albidis; seminibus orbiculatis, compressis, purpureo-nigris, hilo lineari.

Vicia monantha. Retz, Obs., fasc. 3, pag. 39. - Willd., Sp. pl., vol. 3, pag. 1109. Non Desf.

Vicia calcarata. Desf. !, Fl. atl., vol. 2, pag. 166. - Moris, Fl. sard., vol. 1, pag. 560.

Vicia triflora. Ten., Fl. nap., tab. 172. - Guss., Fl. sic. Prodr., vol. 2, pag. 379.

Orobus viciæformis. La Gasc., Gen. et Sp., pag. 22. - Ser., in DC. Prodr., vol. 2, pag. 379.

HAB. In arvis Teneriffæ; legimus circa oppidum Sanctam Crucem.

DISTRIB. GEOG. Species est propria regionis maris Mediterranei, ad cujus oras Africanas præsertim invenitur. Nempè in Numidià (*Desfontaines*); in Sicilià (*Gussone*); in Magnà Græcià (*Tenore*); in Sardinià (*Moris*).

11. VICIA CHAETOCALYX, NOB.

V. caule diffusissimo; foliis 6-7-jugis, foliolis elongato-lanceolatis, apice setigeris, glabrescentibus; stipulis lanceolatis, setigeris, inferioribus dentato-semisagittatis; floribus axillaribus, solitariis, subsessilibus; dentibus calycinis elongatis, setaceo-filiformibus, subæqualibus; vexillo glabro; stylo circumcircà sed præcipuè antrorsum barbato; ovario hirsuto.

HAB. In vervactis propè oppidum Canariæ Telde invenit cl. Despréaux.

DISTRIB. GEOG. Stirps esse Canariensis videtur.

Ons. Flos hujus speciei luteus carină maculă atropurpureă notată. Valde affinis est V. lutew quăcum eam ultro conjungere voluissemus, sed prohibebant laciniæ calycinæ, quibus ad V. pimpinelloidem Maur. accedit, laciniæ autem magis setaceæ.

12. VICIA SATIVA. LINN.

V. caule ramoso; foliis 4-8-jugis, foliolis inferioribus obcordatis, superioribus obovatis,

oblongis vel linearibus, mucronulatis, subglabris; stipulis semisagittatis, dentatis; floribus axillaribus, solitariis vel geminis; dentibus calycinis subæqualibus, lanceolatis apice subulatis, tubi longitudine, subæqualibus; ovario sessili; stylo sub apice antrorsùm barbato; leguminibus angustis, subcylindraceo-compressis, nigris, glabris, lævibus, vel obsoletè nervosis; seminibus globosis, compressis, vel angulatis, nigris, lævibus.

Vicia. Plin., lib. 18, cap. 15. — Dod., Frum. leg. Hist., pag. 126. — Pempt., pag. 531. — Lob., Hist., pag. 522. — Ic., vol. 2, tab. 75, fig. 1. — Clus., Hist., vol. 2, pag. 235. — Icones omnes à primâ adumbratæ. — Riv., Tetr. irr., tab. 54.

Aphaca. Fuchs., Hist., pag. 110. An Diosc.?

Vicia vulgaris sativa. Bauh., Hist., vol. 2, pag. 310. - Morand., Hist. pract. bot., tab. 50, fig. 3.

α legitima leguminibus latis, elongatis, nervoso-reticulatis vel lævibus.

Vicia sativa. Linn., Sp. pl., vol. 2, pag. 1037. — Herb. Linn., ex Parlatore. — Sturm, Deutschl. Fl., fasc. 31. — Fl. dan., tab. 522. — Guss., Fl. sic. Prodr., vol. 2, pag. 425. — Koch, Deutschl. Fl., vol. 5, pag. 185.

Vicia sativa β obovata. Ser., in DC. Prodr., vol. 2, pag. 360.

Vicia sativa β macrocarpa. Moris, Stirp. sard., El. 1, pag. 17. - Fl. sard., vol. 1, pag. 554.

 $\beta \, \it{maculata}$, stipulis sinubusque calycinis nigro-maculatis , leguminibus linearibus , junioribus erectis.

Vicia maculata. Presl., Fl. sic., vol. 1, pag. 23. — Guss., Fl. sic. Prodr., vol. 2, pag. 427. — Herb. Parlat.!

 γ segetalis, foliolis foliorum superiorum lanceolato-linearibus, leguminibus angustis.

Vicia sativa β angustifolia. Linn., Fl. stiec., pag. 255.

Vicia sativa β nigra. Linn., Sp. pl., vol 2, pag. 1037.

Vicia angustifolia. Först., Trans. Linn. soc., vol. 16, pag. 489. — Koch, Syn., pag. 197. — Deutschl. Fl., vol. 5, pag. 186.

Vicia segetalis. Thuill., Fl. par., ed. 2, pag. 367. - Sturm, Deutschl. Fl., fasc. 32.

Vicia sativa B et C! Ser., in DC. Prodr., vol. 2, pag. 361. - Smith, Engl. Fl., vol. 3, pag. 281.

d'angustifolia, foliorum superiorum foliolis angustis linearibus.

Vicia angustifolia. All., Fl. ped., vol. 1, pag. 325. — Roth, Tent. Fl. germ., vol. 1, pag. 310. — DC., Fl. fr. suppl., pag. 579. — Sturm, Deutschl. Fl., fasc. 31. — Schkuhr, Handb., tab. 201. — Engl. Bot., tab. 282.

Vicia Bobartii. Forst., l. c.

Vicia angustifolia β Bobartii. Koch, Syn., pag. 197. — Deutschl. Fl., vol. 5, pag. 188.

Vicia sativa à angustifolia. Moris, Fl. sard., vol. 1, pag. 554.

Hab. α et β in arvis Tenerissæ et Canariæ, γ ubique in arvis, δ in pinetis insulæ-Palmæ.

DISTRIB. GEOG. Nascitur per totum orbem veteribus notum provehiturque usque in Caledoniam magis septentrionalem et in Scandinaviam.

13. VICIA LUTEA, LINN.

V. caulibus diffusissimis; foliis 6-9-jugis, foliolis lineari-lanceolatis, mucronulatis, pilis patentibus pilosis; stipulis ovatis, acutis, plerisque semisagittatis, inferioribus dentatis; floribus axillaribus, solitariis, subsessilibus; dentibus calycinis lanceolatis, apice subulatis, inæqualibus, 2 superioribus dimidio brevioribus, conniventibus, inferiore tubo sublongiore; vexillo glabro; ovario compresso, longiùs stipitato, villosissimo; stylo sub apice antrorsùm barbato; leguminibus latis, hirsutis; seminibus nigro-purpurascentibus, lulo brevi.

Vicia flore ochroleuco siliquis birsutis, propendentibus. Moris, Hist., sect. 2, tab. 21, fig. 5.

Vicia lutea. Linn., Sp. pl., vol. 2, pag. 1037. — Sturm, Deutschl. Fl., fasc. 31. — Engl. Bot., tab. 481. — Ser., in DC. Prodr., vol. 2, pag. 363. — Hook., Fl. lond., ed. 2, tab. 74. — Moris, Fl. sard., vol. 1, pag. 557. — Koch, Syn., pag. 36. — Deutschl. Fl., vol. 5, pag. 182.

B hirta.

Vicia lutea var. Balb., Misc. alt., pag. 22.

Vicia hirta. Balb , in Pers. Syn., vol. 2, pag. 363.

Vicia lutea var. pollidiflora. Ser., in DC. Prodr., vol. 2, pag. 363.

HAB. Ubique in arvis et dumetis insularum Canariensium.

DISTRIB. GEOG. Crescit per totum orbem antiquum.

LATHYRUS, LINN.

Calyx campanulatus, vel cupuliformis, 5-fidus vel 5-dentatus. dentibus et laciniis subæqualibus vel 2 superioribus brevioribus. Corollæ vexillum latum, orbiculare, vel obcordatum, sæpè utrinquè basi 2-saccatum, breviter unguiculatum, alæ amplæ laminâ ovato-rotundatâ, ante unguem saccatæ, vel plicato angustatæ, angustè auriculatæ carinæ per sacculos adhærentes, carinâ valdè inflexâ, obtusâ, laminis orbicularibus basi cordatis, ante unguem sæpè saccato-plicatis. Ovarium sessile. Stylus basi angulo recto recurvus, complanatus, versùs apicem dilatatus, vel alato-subspathulatus retroflexus, intùs villosus vel utrinquè fimbriatus. Stigma capitellatum. Legumen ut in Viciâ suturâ superiore sæpè incrassatâ vel alatâ, Semina ut in Viciâ.

HERBÆ annuæ vel perennes caulibus diffusis scandentibus sæpè

alatis, orbis totius temperatioris incolæ. Folia abruptè pinnata, in cirrhos abeuntia, foliolis plerumquè 1-jugis vel abortu nullis, petiolo alato vel dilatato, aut stipulis phyllodiorum speciem induentibus. Pedunculi axillares, 1-2-multiflori.

§ 1. APHACA.

Folia nulla. Petioli in cirrhos protracti. Stipulæ phyllodiorum modo dilatatæ.

1. LATHYRUS APHACA. LINN.

L. caule tetragono, diffuso; petiolis filiformibus apice cirrhosis, aphyllis (rarissimè bifoliis); stipulis folii-formibus, latis, ovatis, glaucis, lasi semisagittatis; pedunculis petiolo longioribus 1-2-floris; laciniis calycinis lineari lanceolatis, latis, subæqualibus, corotlæ ferè longitudine; leguminibus subfalcatis planis, torosis; seminibus elongato-ovatis, compressis lævibus nigris.

Aphace. Dod., Frum. leg. Hist., pag. 157. — Pempt., pag. 545. — Lob., Hist., pag. 518. — Ic., tab. 70, fig. 1. Icon eadem à primà sumpta.

Vicia quæ Pitinæ Anguillaræ latâ siliquâ, flore luteo. Banh., Hist., vol. 2, pag. 316.

Vicia lutea foliis convolvuli minoris. Moris, Hist., sect. 2, tab. 4, fig. 7.

Lathyrus Aphaca. Linn., Sp. pl., vol. 2, pag. 1029. — Curt., Fl. lond., fasc. 5, tab. 51. — DC., Fl. fr., vol. 4, pag. 577. — Koch, Syn., pag. 199. — Deutschl. Fl., vol. 5, pag. 138. — Moris, Fl. sard., vol. 1, pag. 592.

HAB. In arvis insularum Canariensium; legimus in Palma, Tenerissa, et Canaria.

DISTRIB. GEOG. Oritur per totum orbem veterem calidum et temperatiorem. Per Gallias versus orientem Germaniam tantum meridionalem attingit, sed in Britanniis ultra Eboracum Caledoniæ fines et 55 latitudinis gradum, adit.

OBS. Vexillum ovatum, basi in unguiculam attenuatum, alis longius; alæ carinæ longitudine, ovato-lanceolatæ basi angustatæ, plicato-incrassatæ, in auriculam angustam protractæ; carina ovata, obtusa, basi breviter cordato-plicata. Ovarium sessile, lineari-compressum. Stylus anceps, versùs apicem dilatatus, sub apice intùs ferè ad medium parcè pilosus.

§ 2. OCHRUS.

Petioli phyllodiorum modo dilatati, inferiores aphylli, superiores foliosi.

2. LATHYRUS OCHRUS, LINN.

L. caule decumbente; petiolis latis, alatis, decurrentibus, cirrhosis, inferioribus aphyllis, superioribus foliosis, 1-2-jugis; pedunculis 1-floris, folio brevioribus; calyce campanulato, laciniis lanceolatis, acutis, tubo subbrevioribus; stylo complanato, apice retroflexo, utrinquè in alam supernè flabellatam expanso; leguminum marginibus superioribus 2-alatis; seminibus lævibus.

Aracus niger. Matth., Comm. (ed. Valgr.), pag. 322.

Ervilia sylvestris, Dod., Frum. leg. Hist., pag. 106. — Pempt., pag. 522.

Ochrus sylvestris sive Ervilia. Lob., Hist., vol. pag. 516. — Ic., vol. 2, tab. 68, fig. 1. — Moris, Hist., vol. 1, sect. 2, tab. 3, fig. 8. Icones à Dod. sumptæ.

Lathyri species quæ Ervilia sylvestris Dodon. Bauh., Hist., vol. 2, pag. 3050. Ic. Dod.

Pisum Ochrus. Linn., Sp. pl., vol. 2, pag. 1027. — Schkuhr, Handb., tab. 200. — Sibth., Fl. grac., tab. 689.

Lathyrus Ochrus. DC., Fl. fr., vol. 4, pag. 578. — Ser., in DC. Prodr., vol. 2, pag. 375. — Guss., Fl. sic. Prodr., vol. 2, pag. 417. — Koch, Syn., pag. 832. — Deutschl. Fl., vol. 5, pag. 140. — Moris, Fl. sard., vol. 1, pag. 581.

Ochrus pallida. Pers., Syn., vol. 2, pag. 305.

HAB. In insulà Teneriffà. Broussonet. in herb. DC.

DISTRIB. GEOGR. Crescit per totam peripheriam maris Mediterranei.

Obs. Vexillum rotundato-ovatum, breviter unguiculatum; alæ rotundato-ovatæ, basi saccato-plicatæ, breviter auriculatæ, carina ovata, acutiuscula, ante ungues utrinquè saccato-plicata, longiores.

§ 3. CLYMENUM.

Folia multijuga, petioli inferiores phyllodiorum modo dilatati.

3. LATHYRUS ARTICULATUS, LINN.

L. caule alato; foliis sub-3-jugis, foliolis linearibus aut lineari-lanceolatis, petiolis alatis, inferiorum alis latioribus; stipulis lanceolatis, basi semisagittatis, subdentatis, inferioribus minoribus; pedunculis folii longitudine, 1-2-floris; dentibus calycinis inferioribus lineari-

bus tubo sublongioribus; leguminibus reticulatis; seminibus (nondum maturis) bullátis, non-truncatis.

Lathyrus articulatus. Linn., Sp. pl., vol. 2, pag. 1031. — Gartn., vol. 2, tab. 152, fig.; 2. — Gurtt, Bot., mag., tab. 2530.

HAB. In rupibus Plutoniis ad radices altitudinum (la Cumbre) insulæ Canariæ. Specimina misit Despréaux.

DISTRIB. GEOGR. Stirps est maris Mediterranei littoribus propria, cum L. Clymeno Linn. (L. angustifolio Desf.?) sepè confusa.

Obs. Cum legumina et semina plantæ nostræ nondum ex toto matura vidimus ad L. articulatum Linn; non licet eam certò atque indubitanter referre. Flores magni purpurei, aliterque ad amussim convenit. Vexillum ovato-rotundatum in unguem attenuatum, ante unguem utrinquè sacculatum; alæ lanceolatæ, ante unguem subsacculatæ, breviter auriculatæ; carina rotundata, basi utrinquè vix auriculata. Ovarium sessile. Stylus latus complanato-spathulatus.

§ 4. CICERA.

Folia 1-juga.

+ Seminibus scabris.

4. LATHYRUS ANGULATUS. LINN.

L. caule erecto; foliis 1-jugis, foliolis lineari-lanceolatis, nervosis acutis; stipulis linearibus basi semisagittatis; pedunculis 1-floris, petiolo subbrevioribus; dentibus calycinis, linearibus, acutis, tubo longioribus; ovario lineari, basi attenuato, subsessili; stylo complanato, ferè 2-alato, apice retroflexo subflabellato; leguminibus: elongato-linearibus, utrinquè attenuatis, venis elevatis, anastomozantibus reticulatis.

Lathyrus foliis angustis, floribus singularibus coccineis. Seg., Fl. ver., vol. 2, pag. 82.

Lathyrus angulatus. Linn., Sp. pl. vol. 2, pag. 1031. Exclus. syn. plurimis. — Sibth. et Smith, Fl. græc. Prodr., pag. 66. — Lindl., in Sibth., Fl. græc., vol. 7, pag. 84. Excl. syn. Willd. et DC., tab. 696. — Chaub. et Bory, Exp. Mor. Bot., pag. 206. — Nouv. Fl. pel., pag. 47. — Moris, Fl. sard., vol. 1, pag. 591. — Mor. et De Not., Fl. capr., pag. 48.

Lathyrus sphæricus. Retz, Obs., fasc. 3, pag. 39. — Jacq., Hort. vind., vol. 1, tab. 86. — Willdi, Sp. pl., vol. 3, pag. 1081. — DC., Fl. fr., vol. 4, pag. 580.— Pl. gall. rar., tab. 32. — Gussi, Fl. sic. Prodr., vol. 2, pag. 407. — Ten., Fl. nap., vol. 4, tab. 179. — Koch, Syn., pag. 199. — Deutschl, Fli, vol. 5, pag. 142. — Bor., Fl. Centr. Fr., vol. 2, pag. 175.

Lathyrus axillaris, Lamk, Encycl., col. 2, pag. 706.

Lathyrus coccineus. All., Fl. ped., vol. 1, pag. 330.

HAB. In arvis Teneriffæ et Canariæ.

DISTRIB. GEOG. Crescit per totam peripheriam maris interni, undè in Galliæ Mediterranea (*Boreau*), et à littore maris Hadriatici per Athesis vallem radices adusque Alpium Rhæticarum prope Pontem Drusi provehitur (*Koch*).

Oss. Vexillum ovatum, sessile; alæ lanceolatæ laminis ante unguem saccato-plicatis, carina ovata basi utrinquè saccata long;ores. Ovarium lineari-compressum, basi attenuatum, subsessile..

5. LATHYRUS ANNUUS, LINN.

L. caule alato; foliolis elongatis, linearibus, acutis; stipulis linearibus, subsetaceis, semisagi tatis; pedanculis 1-2 floris, folio brevioribus; dentibus calycinis lanceolatis, tubo brevioribus; stylo complanato, utrinque dilatato, apice subflabellato utrinque fimbriato; leguminibus elongatis, glabris, reticulatis, 6-9 spermis; seminibus globosis, nigris verrucosis.

Lathyrus hispanicus. Riv., Tetr. irr., tab. 44.

Lathyrus luteus latifolius, Buxb., Cent. 3, pag. 33, tab. 42, fig. 1.

Lathyrus annuus. Linn., Sp. pl., vol. 2, pag. 1032. — Willd., Sp. pl., vol. 3, pag. 1084. — Ser., in DC. Prodr., vol. 2, pag. 373. — Guss., Fl. sic. Prodr., vol. 2, pag. 410. — Koch, Syn., pag. 200. — Deutschl. Fl., vol. 5, pag. 145. — Moris, Fl. sard., vol. 1, pag. 58.;

HAB. In cultis insularum Canariensium frequens.

DISTRIB. GEOG. Oritur per totum ambitum maris Mediterranci, cujus regionis limites non præterit.

Ons. Flores parvi, lutei; vexillum rotundato-obcordatum, basi in unguiculam attenuatum; alæ lanceolatæ, basi sac-cato-plicatæ, breviter auriculatæ; carina ovata basi utrinquè saccato-plicata.

† † Seminibus lævibus.

6. LATHYRUS SATIVUS. LINN.

L. caule alato; foliis 1-jugis, foliolis lineari-lanceolatis, petiolis angustė alatis; stipulis linearibus semisagittatis; pedunculis folio brevioribus, 1-floris, ad articulationem 2-bracteolatis, tubo longioribus; vexillo obcordato; stylo complanato, supernė dilatato, marginibus fimbriatis. Leguminibus latis, ad suturam seminiferam breviter alatis, 3-4-spermis; seminibus lævibus, luteis, ad bilum præsertim maculatis.

Lathyrus æstivus Bæticus flore cœruleo Boelii. Johns., Ger. herb., pag. 1628.

Lathyrus sativus var. a. Linn., Sp. pl., vol. 2, pag. 1030. — Curt., Bot. mag., tab. 115. — Sibth., Fl. grac., tab. 695.

Lathyrus sativus y coloratus. S r., in DC. Prodr., vol. 2, pag. 373.

HAB. In arvis, et in herbosis insularum Camri nsium vulgatissima. Corolla semper cœruleo-purpurea.

DISTRIB. GEOG. Nascitur in cultis regionis maris Mediterranei.

7. LATHYRUS TINGITANUS. LINN.

L. caule alato; foliis 1-jugis, foliolis ovatis, aut lanceolato-ovatis, nervosis, petiolis alatis; stipulis ovato-lanceolatis, basi semisagittatis, subdentatis; pedunculis folio sublongioribus, 1-3-floris, floribus remotis; dentibus calycinis latis, acutis, tubo brevioribus; stylo complanato, apice spathulatim dilatato, ferè calvo; leguminibus elongatis, angustis, reticulatis, subtorulosis, 6-spermis; seminibus complanato-subrotundis, truncatis, fusco-nigris, hilo lineari elongato.

Lathyrus Tingitanus, siliquis Orobi, flore amplo ruberrimo. Moris, Hist., vol. 1, pag. 55 et 57, sect. 2, tab. 3, fig. 1.

Lathyrus Tingitanus flore amplo ruberrimo. Rai., Hist., pag. 896.

Lathyrus tingitanus. Linn., Sp. pl., vol. 2, pag. 1032. — Jacq., Hort. vind., tab. 46. — Curt., Bot. mag., tab 100. — Desf., Fl. all., vol. 2, pag. 160. — Moris, Fl. sard., vol. 1, pag. 584.

HAB. In arvis Tenerissæ et Canariæ.

DISTRIB. GEOG. Crescit sparsim ad oras calidiores maris Mediterranei præsertim occidentales, nempè in Sardinià (*Moris*); in Numidià (*Desfontaines*); in Hispanià Bæticà (*Boissier*); in agro Tingitano, et Tetuanensi!

Obs. Vexillum amplum ante unguem plicatum; alæ lanceolatæ, ante unguem plicato-angustatæ, angustè auriculatæ; carina acuta, laminis basi cordatis, ante unguem saccatis.

8. LATHYRUS ODORATUS. LINN.

L. villoso-scaber; caule alato striato; foliolis latè ovatis, venosis, apiculatis, petiolis alatis; stipulis lanceolatis, integerrimis, apiculatis, basi semisagittatis; pedunculis folio longioribus, 1-3-floris; calyce campanulato, laciniis latè lanceolatis, æqualibus, tubi longitudine; vexillo amplo, obcordato, ante unguem brevem utrinque 2-plicato, saccato, alis rhomboideo ovatis, breviter atque angustè auriculatis; ovario hirsutissimo, stipitato; stylo complanato, apice dilatato, ad medium usquè piloso, basi glabro.

Lathyrus disticho-platyphyllos, hirsutus, mollis, magno eleganti flore odoro. Cup., Hort. cath., pag. 107. — ét ex Guss. Pamphyt. sic., vol. 2, tab. 183.

Lathyrus major è Siciliâ, flore amplissimo, odorato, vexillo rubro, labialibus petalis rostrum ambientibus cœruleis, siliquâ hirsutâ, planâ. Hort. Uvedalens. Pluk., Mant., pag. 114.

Lathyrus disto-platyphyllus hirsutus mollis, et odorus. Com., Hort. amstel., vol. 2, tab. 80.

Lathyrus odoratus a siculus. Linn., Sp. pl., vol. 2, pag. 1032.

Lathyrus odoratus. Curt., Bot. mag., vol. 2, tab. 60. — Bern. ab Ucr., Hort. reg. pan., pag. 306. — Guss., Fl. sic. Prodr., vol. 2, pag. 112.

Hab. In dumetis montosis insulæ Canariæ, ubi eum ad septentrionem villæ ducis

Morales terra sylvosa a rege concessa noviter exstructæ, luco quodam laurorum parvo

m. — (2° sect.).

soli lapidosi asperitate tuto et adhuc intacto, latitantem invenit cl. Despréaux. Ibi nuper, nostris etiam temporibus supererat sylva ingens opaca reguli αὐτόχθουος Doramæ longo ab ævo nunquam violata, lauris, Visneis, Ardisiis, Perseisque aeriis frondosa. Deinceps non longè ex hoc loco in medio pineto iterum spontaneum reperiit.

DISTRIB. GEOG. Maris Mediterranei ora civis est rarus, in Sicilià tantum usque adhuc inventus, ubi satis communis! Speciem primus doctus monachus Cupanius ad fines saculi XV detexit, seminaque botanophilis Batavis et Britannis misit, è quibus profectæ sunt varietates omnes quæ hortis Europæ tam magnum attulere ornamentum.

Obs. Flores majores sunt quàm in plantà cultà, et vix ex Cl. Despréaux odori, sed speciosissimi, caules recti, validi, supernè insigniter villosi; has autem variationes statio fecit, et species omninò eadem. Legumina et semina plantæ Canariensis non vidimus.

TRIB. IV. HEDYSAREÆ. DC. SUBTRIB. I. CORONILLEÆ. DC.

SCORPIURUS, LINN.

Calyx campanulatus, 5-fidus, laciniis subæqualibus. Corolla longè unguiculata; vexillum cordatum, alis et cariná sublongius; alæ ovatæ ante unguem sacculatæ, cariná rostratâ paululum breviores. Stamina diadelpha, 1-9, longitudine per anthesin immutata. Filamenta filiformia, longiora apice dilatata. Antheræ ovatæ. Ovarium cylindraceo-compressum, rectum, sessile. Stylus elongatus, medio subdilatatus. Stiema capitatum. Legumen circinnato-revolutum, indehiscens, longitrorsum sulcatum, costis scabris aut muricatis, ad semina angustato-articulatum, articulis septis transversis sejunctis, 1-spermis, persistentibus. Semina elongata, dorso lunata, aut ovata. Embryo tortus, te-

Herbæ palæogææ, regionis totius maris Mediterranei incolæ. Folia simplicia, lanceolata, integra, longè petiolata. Stipulæ basi membranaceæ, petiolo adnatæ. Pedunculi axillares, pauciflori, floribus umbellatis, pedicellatis, flavis aut purpurascentibus.

gminis pulpâ immersus. Radicula cotyledonibus dimidio brevior.

Cotyledones apice retrorsum flexæ, aut duplicato-contortæ.

SCORPIURUS SULCATA. LINN.

S. foliis sub-3-nerviis, pedunculis 1-floris; leguminibus laxè retortis, junioribus villosis, adultis glabris, costis interioribus lateralibusque lævibus, 4 exterioribus aculeatis, aculeis rigidis, distantibus, apice subuncinnatis; seminibus semilunatis, lævibus, obscurè luteis, minutissimè striato-puncticulatis.

Scorpioides prius. Dod., Pempt., pag. 71.

Scorpioides repens Bupleurifolio. Pen. et Lob., Adv., pag. 192. — Lob., Hist., pag. 244. — Ic., pag. 45. — Johns., Ger. herb., pag. 337. — Ic. Dod.

Scorpioides minus. Park., Parad., pag. 337, fig. 11, et pag., 340. — Theatr., bot., pag. 1117. Ic. Dod.

Scorpioides siliquâ campoide hispidà. Bauh., Hist., vol. 2, pag. 898, pro parte, et pag. 899, fig. 1 et 3. Ic. Dod. contracta.

Campoides hispida. Riv., Tetr. irr., tab. 96.

Scorpiurus sulcata. Linn., Sp. pl., vol. 2, pag. 1050. — Gærtn., vol. 2, pag. 346, tab. 155. — DC., Fl. fr., vol. 4, pag. 600. — Prodr., vol. 2, pag. 308.

Scorpiurus echinata β. Lamck, Encycl., vol. 1, pag. 726.

Rosquilla Nivariensium.

HAB. In arvis et in locis herbosis insularum Canariensium vulgatissima.

DISTRIB. GEOG. Crescit passim ad littora maris Mediterranei.

SCORPIURUS SUBVILLOSA. LINN.

S. foliis sub-3-nerviis; pedunculis 2-4-floris; leguminibus arctè retortis, glabris vel hirtis, costis interioribus lævibus, lateralibus atque exterioribus aculeatis, aculeis longis, densis, subrigidis, apice subuncinatis; seminibus semilunatis, lævibus, fuscis, utrinquè 2-sulcatis.

Scorpioides multiflorus Boelii. Johns., Ger. herb. app., pag. 1627.

Scorpioides Bupleurifolio pluribus corniculis asperis. Park., Theatr. bot., pag. 1117.

Scorpioides siliquâ campoide hispidâ. Bauh., Hist., pag. 898, pro parte, et pag. 899, fig. 2.

Scorpiurus Bupleuri folio, corniculis asperis, magis in se contortis et convolutis. Moris, Hist., vol. 1, pag. 127, sect. 2, tab. 11, fig. 2. — Garid., Hist., tab. 90. Quoad fructum mala.

Scorpiurus subvillosa. Linn., Sp. pl., vol. 2, pag. 1050. — DC., Fl. fr., vol. 4, pag. 602. — Prodr., vol. 2, pag. 308. — Guss., Fl. sic. Prodr., vol. 2, pag. 459. — Moris., Fl. sard., vol. 1, pag. 533.

Scorpiurus echinata y. Lamek, Encycl., vol. 1, pag. 726.

Scorpiurus acutifolia. Viv., Fl. lib. spec., pag. 43. - DC. Prodr., vol. 2, pag. 308.

Corneta et Cornerera Palmensium.

HAB. In arvis insulæ Palmæ.

DISTRIB. GEOG. Oritur per totam peripheriam maris Mediterranei.

SCORPIURUS VERMICULATA, LINN.

S. foliis 3-nerviis; pedunculis 1-floris; leguminibus glabris, articulis intus lævibus, 1-nerviis, venosis, costis lateralibus atque exterioribus tuberculis confertis stipitatis apice dilatatis scariosis obsitis; seminibus magnis ovato-globosis, obsoletè puncticulatis, rufis.

Scorpioides majus. Park., Parad., pag. 337, fig. 12.

Scorpioides siliquâ crassâ Boelii. Johns., Ger. herb. app., pag. 1627.

Scorpioides Bupleurifolio siliquis lenibus. Park., Theatr. bot.; pag. 1117.

Scorpioides Bupleuri folio, corniculis crassioribus et magis spongiosis, instar litui contortis et in se convolutis. Moris, Hist., vol. 1, pag. 127, sect. 2, tab. 11, fig. 4.

Campoides. Riv., Tetr. irr., tab. 95.

Scorpiurus vermiculata. Linn., vol. 2, pag. 1050. — Gartn., vol. 2, pag. 155.

HAB. Ex insulæ Canariæ campis Teldensibus misit cl. Despréaux.

DISTRIB. GEOG. Occurrit in regione maris Mediterranei ad austrum potius et occasum conversa, nempè à Lusitania! et Mauritania! usquè in Sardiniam (Moris); nondum eam legerunt botanophili Siculi (Parlatore); Græciæ rara est hospes in Attica tantum à Sibthorpio inventa, nec inter Peloponnesi stirpes conscripserunt Boryus et Chaubard, et in minore Asià nec nos itinere Paroliniano, nec Aucherus aliive viderunt.

ORNITHOPUS. LINN.

Calvx elongatus, tubulosus, 5-dentatus, dentibus æqualibus, 2 superioribus in labium subconnatis. Corolla longè unguiculata, vexillum ovatum vel cordatum alis longius, carina brevissima rotundata. Ovarium rectum, sessile. Stylus adscendens, glaber. Stigma capitatum. Legumen arcuatum, compressum vel subcylindraceum, inter semina articulatum, articulis indehiscentibus. Semina oblonga, ovata, vel compressa, testâ tenui, tegmine hyalino parcè pulposo. Cotyledones ovato vel obovato-oblongæ, sessiles, aut brevissimè pedicellulatæ. Radicula cotyledonibus dimidio brevior.

HERBÆ annuæ, palæogææ, maris interni totius, atque Oceani oras

Europæas occidentales incolentes unicâ per Europam omnem temperatam sparsâ. Folia imparipinnata. Stipulæ parvæ, petiolo adnatæ. Flores ad apicem pedunculorum axillarium umbellati, rariùs solitarii, umbellà folio suffultà, aut nudà.

ORNITHOPUS COMPRESSIS. LINN.

O. villosa; foliis 15-jugis, superioribus exstipulatis, foliolis ovatis, acutis; stipulis parvis, scariosis; pedunculis folio subbrevioribus, apice foliosis, 3-5-floris; leguminibus compressis, deflexo-arcuatis, nervosis, pubescentibus, rostro articulis duplò longiore; seminibus lævibus, ovato-lenticulatis, luteo-rufis.

Scorpioides leguminosa. Pen. et Lob., Adv., pag. 403. — Ic., tab. 83, fig. 1. — Bauh., Hist., vol. 2, pag. 349.

Ornithopus compressus. Linn., Sp. pl., vol. 2, pag. 1049. — Sibth., Fl. grac., tab. 714. — Moris, Fl. sard., vol. 1, pag. 540.

HAB. In cultis et herbosis insularum omnium Canariensium.

DISTRIB. GEOG. Nascitur ad littora omnia maris Mediterranei.

ORNITHOPUS EBRACTEATUS, BROT.

O. glabrescens; foliis 5-7-jugis, foliolis lanceolato-ovatis, glabris, viridibus, subtus pilosiusculis; stipulis minimis, scariosis, apice coloratis, petiolo adnatis; pedunculis folio sublongioribus, filiformibus, 1-5-plerumquè 2-floris; leguminibus compresso-cylindraceis, supernè arcuatis, rugoso-puncticulatis, glabris, rostro brevissimo; seminibus planis ovatis, utrinquè obtusis, lævibus, luteo-rufis.

Ornithopodium viride glabrum angustissimis siliquis inaurium figura. Bonanni, Ic., tab. 120.

Ornithopus ebracteatus. Brot., Phyt. lus., vol. 1, tab. 68. — Fl. lus., vol. 2, pag. 150. — Loisel., Fl. gall., tab. 13. — Moris, Fl. sard., vol. 1, pag. 539.

Ornithopus exstipulatus. Thore, Chlor., pag. 311.

Ornithopus durus. DC., Fl. fr., vol. 4, pag. 603, non Cav.

Ornithopus pygmæus. Viv., Fl. it. fragm., pag. 13.

Ornithopus nudiflorus. La Gasc., Varied. de cienc., vol. 4, pag. 40. - Nov. Gen. et Sp., pag. 23.

Ornithopus lævigatus. Smith, Rees Cycl., vol. 25, pars 2.

Arthrolobium ebracteatum. Desp., Journ. 1813, pag. 121. - DC., Prodr., vol. 2.

HAB. În arenă macră pinetorum Palmensium, et in Teneriffă.

DISTRIB. GEOG. Crescit per totam peripheriam maris Mediterranei et ad oras Oceani

occidentalis, unde in medias Galliæ terras usque ad Aurelianas illabitur (A. de Saint-Hilaire),

HIPPOCREPIS. LINN.

Calyx campanulatus, 5-fidus, laciniis subæqualibus. Corolla longè unguiculata; vexillum alarum longitudine, carina incurva acuta. Stamina diadelpha, 9-1, per anthesin longitudine reciprocâ immutata. Filamenta longiora apice dilatata. Antheræ filamentorum longiorum dorsi basi, breviorum dorso post medium affixæ. Ovarium planum, margine integrum, sessile. Stylus recurvus, sub apice dilatatus. Stigma capitatum, retrorsùm incurvum. Legumen compressum, rectiusculum, aut sursùm vel deorsùm recurvum, articulatum, articulis ad marginem placentiferam flexuosis, vel in ferri equini speciem sinuatis. Semina angusta, ad umbilicum ventralem arcuata, tegmine vix pulposo. Embryo angustissimus, incurvus. Cotyledones elongatæ, lineares. Radicula exilis, cylindracea, cotyledonibus dimidio brevior.

HERBÆ annuæ vel perennes, aut suffrutices regionis maris Mediterranei. Folia imparipinnata, multijuga, stipulis petiolo adnatis. Flores axillares, solitarii, aut summo pedunculo umbellati, bracteolisque exiguis scariosis stipati.

HIPPOCREPIS MULTISILIQUOSA. LINN.

H. caulibus decumbentibus; foliis 6-8-jugis, foliolis oblongis, apice crenatis, glabris; pedunculis 2-6-floris, foliorum longitudine, leguminibus nervosis, glaberrimis, aut ad semina scabris, extrorsum ab axe reflexis, sinubus ad latus convexum conversis; seminibus cylindraceis, lunatis, lævibus, luteo-badiis.

Hippocrepis multisiliquosa. Linn., Sp. pl., vol. 2, pag. 1050, pro parte. — Desf.! Fl. atl., pro parte ex herb.: excl. syn. præter Linn. — DC., Fl. fr., vol. 4, pag. 605, excl. ic. Garid. — Sibth., Fl. græc., tab. 717. — Moris, Fl. sard., vol. 1, pag. 543, tab. 66. — Boiss. Voy., Enum. Plant., pag. 185.

Hippocrepis scabra. Salmz! Pl. ting. exsicc., an DC.?

HAB, In arvis Canariæ, Despréaux.

DISTRIB. GEOG. Oritur per totum ambitum maris Mediterranei, et in Arabià (Schimper!).

Obs. Planta nostra ab *H. ciliata* leguminum glabritie vix distinguenda est, occurrit enim nunc glabra, nunc ad semina scabra, sed partibus omnibus major et robustior evadit, leguminaque sua extrorsum curvantur, undé ad latus convexum convertuntur articulorum sinus, dum in *H. ciliata* legumina introrsum, versus axim, arcuantur, et articulorum sinus aperturas ad latus concavum habent. Hanc differentiam, qua nibil quiequam διαγνωστκώτερον, primus vidit oculatissimus Morisius.

TRIB. V. CÆSALPINIEÆ. DC.

CASSIA. LINN.

Calyx 5-phyllus, foliolis deciduis. Petala 5, inæqualia, unguiculata. Stamina 10, sæpissimè inæqualia, imo calyci cum petalis inserta, 3 superiora sæpè sterilia, 5 alterna quandoquè abortiva. Filamenta libera. Antheræ apice rimâ vel poro dehiscentes. Ovarium stipitatum, rarò sessile. Stylus incurvus, supernè canaliculatus. Stigma subcapitatum, acutum vel planum, rariùs incrassatum.

HERBÆ suffrutices, frutices, vel arbores intrà extràque tropicum utrumque degentes. Folia pinnata, vel abruptè pinnata, foliolis 1-multi-jugis oppositis, stipulatis, petiolis sæpè glanduliferis. Flores flavi, rariùs purpurei.

SECT. I. PSEUDOSENNA (1). DC.

Calycis foliola obtusa vel acuta. Stamina inæqualia, superiorum antheris 4-angularibus, apice rimâ brevissimâ dehiscentibus, inferiorum brevibus, foliaceis, sterilibus. Legumen subcylindraceum vel compressum transversè septulatum, quandoquè pulposum. Semina ovata, compressa, horizontalia, tegmine pulposo. Cotyledones exactè ovato-rotundatæ, basi cordatæ. Plumula brevis.

⁽¹⁾ Nomen Chamæsennam mutavimus non quia μιζοδάρδαρον uti Chamæcrista, sed quia frutices proceros atque arbores plures complectitur.

1. CASSIA OCCIDENTALIS, LINN.

C. suffrutescens, erecta, glabra; foliis 4-5-jugis, foliolis lanceolatis vel ovatis, acuminatis, breviter ciliatis, subscabris, glandulà ad petioli basin rotundà sessili; racemis folio brevioribus, summis paniculatis; leguminibus complanatis, torulosis, suturà incrassatà; seminibus ovato-pyriformibus.

Pagimirobia mucronatis foliis. Pis., Med. Bras., pag. 86.

Paiomirobia, orobus Brasiliensis mihi flore Loti luteo. Marcg., Hist., pag. 9, ic. Pisonis.

Senna Occidentalis, odore Opii viroso, Orobi Pannonici foliis mucronatis glabra. Herm., Hort. Lugd. Bat., pag. 756. — Sloane, Hist. Jam., vol. 2, pag. 48, tab. 175, fig. 3 et 4.

Senna spuria Occidentalis, odore Opii viroso foliis mucronatis glabris. Comm., Hort. Amst., vol 1, pag. 51, tab. 26.

Cassia Occidentalis. Linn., Sp. pl., vol. 1, pag. 539. — Bot. reg., tab. 83. — Collad., Mon., pag. 107. Wight et Arn., Fl. pen. Ind., vol. 1, pag. 290. — Vogel, Syn. Cass., pag. 21.

Hab. Occurrit huc illuc in petrosis insularum Canariensium invecta ut videtur, spontaneam autem copiosissimamque prope *Tenteniguada* insulæ Canariæ eam legisse ad basin altitudinum (*la Cumbre*) scripsit cl. Despréaux.

DISTRIB. GEOG. Crescit in utràque Indià et per totum orbem æquinoctialem et subtropicalem ad gradum usque borealem 28.

SECT. II. CHAMAECRISTA. E. MEY.

Calycis foliola acuta. Stamina 10, vel abortu 9,7,5, omnia fertilia. Antheræ inequales, 4-angulares, poro apicillari dehiscentes, suturæ parte indehiscente villosâ. Legumen epulposum, membranaceum, compressum, valvarum septis transversis incompletis. Funiculus brevissimus, basi incrassatus. Semina verticalia, 4-angulato-complanata aut ovata. Cotyledones 3-gonæ vel ovatæ basi cordatæ, plumulâ explicatâ.

2. CASSIA CHAMAECRISTA. LINN.

C. glabrescens, erectiuscula; foliolis 20-30 oblongo-linearibus, basi obliquis, obtusis, mucronulatis, glandulis 1-2 stipitatis vel sessilibus, stipulis lineari-lanceolatis, apice subu-

latis; floribus magnis, fasciculis suprà-axillaribus, pedicellis filiformibus sub apice bracteolatis; antheris 10, omnibus fertilibus; stylo filiformi.

Sena spuria humilis Americana, foliis Herbæ mimosæ, siliquis erectis. Pluk., Alm., pag. 341 tab. 223, fig. 3.

Chamæcrista pavonis major. Comm., Hort. amst., vol. 1, pag. 53, tab. 27?

Cassia Chamæcrista. Linn., Sp. pl., vol. 1, pag. 543. — Smith in Abb. Ins. Georg., tab. 94. — Bot. mag., tab. 107. — Vog., Syn. Cass., pag. 62. — Torrey et Gray, Fl. N. Am., vol. 1, pag. 395.

Hab. Hanc speciem vidimus in plurimis insularum Canariensium locis arenosis, abundare in insula *Hierro* scripsit cl. Despréaux.

DISTRIB. GEOG. Crescit per totum Americae borealis continentem à Novæ Angliæ ditionibus ad peninsulam Floridanam. Non abest nobis suspicio quin et in aliis novi orbis regionibus sub formis disparibus et nominibus diversis se occultet, sed hoc indagare nec tempus patitur nec locus.

SUBORDO II. MIMOSEÆ. R. BR.

VACHELLIA. W. ET ARN.

Flores polygami, hermaphroditi vel masculi. Calix campanulatus, 5-dentatus. Corolla zygopetala, tubulosa, basi infundibuliformis, 5-(quandoquè 6-) dentata, imo calyci inserta. Stamina plurima, libera, imâ basi corollæ infundibulo adnata. Antherae breves, globosulæ, 2-loculares, lateraliter dehiscentes. Ovarium breviter stipitatum. Ovula 2-seriata. Stylus filiformis. Stigma simplex, capitellatum. Legumen irregulariter subcylindraceum, turgidum, pulposum, transversè septulatum, ferè indehiscens. Semina 2-seriata, tegmine cartilagineo, perispermo mucilaginoso nullo. Cotyledones planæ, ovatæ, basi cordato-sagittatæ. Radicula brevissima, acuta.

Frutex vel arbuscula, foliis 2-pinnatis, pinnis 4-8-jugis, glandulâ sub jugo inferiore et sæpè inter pinnas superiores, foliolis 10-20-jugis, linearibus. Stipulæ spinescentes, spinis persistentibus. Capituli florum globosi, pedunculati, pedunculis 1-3 è culcitâ axillari prodeuntibus.

1. VACHELLIA FARNESIANA, W. ET ARN.

Acacia indica farnesiana. Ald., Hort. farn., pagg. 2, 3 et 4.

Mimosa farnesiana. Linn., Sp. pl., vol. 2, pag. 1506.

Acacia farnesiana. Willd., Sp. pl., vol. 4, pag. 1083.

Mimosa indica. Poir., Suppl., vol. 1, pag. 80.

Vachellia farnesiana. W. et Arn., Fl. pen. Ind. or., vol. 1, pag. 272. — Torr. et Gray, Fl. N. Am., vol. 1, pag. 405.

Hab. Hanc speciem in Lancerottà et in insulà Canaria vix ex toto spontaneam vidimus, communissimam in convalle de *las Aromas* Canaria scribit cl. Despréaux; in Gomera copiosissimam invenit, ibiquè verè indigenam putat.

DISTRIB. GEOG. Species est facie Africanà, ex Indià autem, ut videtur, oriunda, sed quonam præcipuè loco nec ex Roxburghio nec ex Wightio patet. Aeris temperiem siccam calidamque non sine hyeme ut folia cadant amat. Circà urbem Marocco vulgatissimam esse accepimus à cl. Friderico Schousboe, et in Floridà ex Torr. et Gray. l. c. jam facta est spontanea. Colitur inter tropicos, sed ibi pro spontanea nemo in catalogis notavit.

TEREBINTHACEÆ. Juss.

PISTACIA, LINN.

Flores diœci. Mas. Calyx 5-phyllus aut 5-fidus, deciduus. Corolla nulla. Stamina 5, filamentis brevibus, basi connatis, calyci insertis. Antheræ magnæ, antrorsùm lateraliter dehiscentes. Ovarium rudimentale aut nullum. Fem. Calyx 3-4-phyllus aut 3-4-fidus, petalis staminibus et disco nullis. Ovarium sessile, 1-loculare. Ovulum 1, funiculo à loculi basi protracto suspensum. Stylus brevis. Stigmata 3, recurva. Drupa sicca, epicarpio chartaceo, endocarpio osseo, 1-sperma. Embryo chlamyde perispermo nullo aut ad hilum parco indutà cinctus. Cotyledones crassiusculæ, complanatæ. Radicula brevis, cotyledonibus incumbens, hilo conversa.

Arbores vel arbusculæ regionis maris Mediterranei, ramosissimæ, inermes, aromate et terebintho vel mastiche fetæ. Folia alterna, 3-nata, abruptè vel imparipinnata, sæpè coriacea, persistentia vel decidua. Flores in paniculis vel racemis axillaribus digesti, pedicellis 1-bracteatis.

1. PISTACIA ATLANTICA. DESF.

P. arbor, foliis deciduis, intensè viridibus, imparipinnatis, 4-5-jugis, foliis lanceolatis, basi attenuatis, rachi supernè subalatà; calyce 5-phyllo; antheris angustis, elongatis, apice attenuatis; stigmatibus latè spathulatis; drupis exsuccis, elongato-pyriformibus, muticis vel brevissimè mucronatis.

Pistacia atlantica. Desf!, Fl. atl., vol. 2, pag. 364. — DC. Prodr., vol. 2, pag. 64. Almacigo et Lengua de oveja. Canariensium.

HAB. Occurrit in regione sylvosà et in convallibus siccis ventosis infrà sylvarum zonam.

Legimus in convallibus Tamadayæ et de la Goleta, et in valle Bataniensi insulæ Teneriffæ ad Eurum et Boream conversæ, in insulæ Palmæ convallibus propè oppidum, necnon in Canarià, et in sylvulis Fuerteventuræ non longè à templo divæ Mariæ de la Peña. Lignum præbet durissimum pulchrè fusco-marmoratum (ferè uti Brasiliensium lignum rosæ); ligonibus jugoque aratri conficiendis inservit, ideòque à colonis incautis tam indiscriminatim cæditur, ut paucæ adhùc arbores femineæ supersint masque in dies rarior evadat. Resinam quamdam mastiches instar balsamo de almacigo dictam è trunco extrahunt Canarienses.

DISTRIB. GEOG. Arbor est Africana Mauritaniæ montium accola quæ nisi proceritate habituque arboreo à *P. Terebintho* Linn. vix ac ne vix differre videtur. Characteres omnes, cique debilissimi, quibus dignoscenda sit in diagnosin nostram compulimus.

EXPLICATIO TAB. 66.

1. Ramus aphyllus racemis masculis explicatis. 2. Ramus femineus fructifer et foliosus, foliolis aliquibus Aphidis Pistaciæ morsu bullosis, ambo magnitudine naturali. 3. Flores feminei bracteis et calycis foliolis stipati, magnitudine, prout figuræ omnes reliquæ, aucti. 4. Bractea communis è cujus axillà prodeunt flores. 5. Ovarium stylo reciso et foliolis calycinis avulsis. 6. Drupa immatura, longitrorsùm secta ut appareat ovulum funiculo à fundo orto suspensum. 7. Eadem fructu jam maturo. 8. Embryo chlamyde detractà. 9. Eadem cotyledone alterà sublatà. 10. Embryonis sectio horizontalis.

2. PISTACIA LENTISCUS. LINN.

P. arbuscula; foliis perennantibus, coriaceis, abruptė pinnatis, 3-4 jugis, rachi alatâ; calyce 5-fido, laciniis ovatis; drupus sphæricis, subsuccosis.

Σχίνος. Diosc., lib. 1, cap. 77.

Lentiscus. Plin., lib. 18, cap. 25. — Clus., Pl. hisp., pag. 85. — Hist., vol. 1, pag. 14. — J. Bauh., Hist., vol. 1, pag. 285.

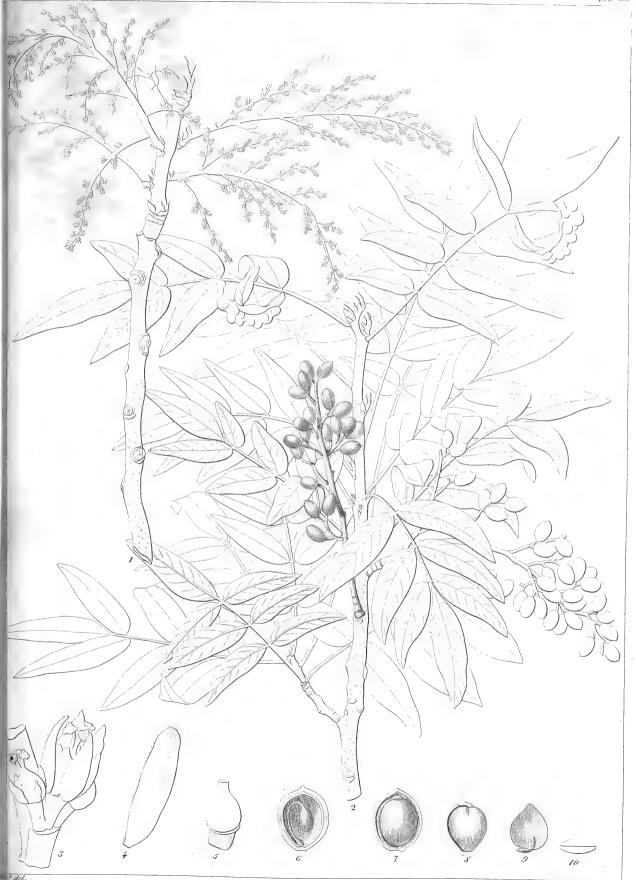
Pistacia Lentiscus. Linn., Sp. pl., vol. 1, pag. 1455. — Duham., Arbr., ed. 1, vol. 1, tab. 136. — ed. 2, tab. 22.

Lentisco. Canariensium.

HAB. Crescebat copiosa in monte hinc Lentiscali dicto insulæ Canariæ et in monte Doramæ, nec alibi vidimus.

DISTRIB. GEOG. Frutex est vel arbuscula in regionibus omnibus mari Mediterraneo obversis vulgaris.

Inique.

Pistacia Atlantica. Desf.

Vielle tap. indicit.

RHUS. LINN.

Flores polygami vel hermaphroditi. Calyx parvus 5-partitus, persistens. Corolla 5-petala, petalis patentibus, disci hypogyni dorso sub margine insertis. Stamina 5, alternantia, cum petalis inserta, æqualia, libera. Antheræ introrsùm longitudinaliter dehiscentes. Ovarium sessile disco hypogyno è fundo calycis orto impositum, 1-loculare. Ovulum 1, funiculo à basi ad apicem loculi protracto suspensum. Styli 3, liberi, vel basi inter se coaliti. Stigmata obtusa vel capitata. Drupa exsucca, 1-sperma, epicarpio chartaceo, endocarpio osseo. Embryo chlamyde chartaceà involutus. Perispermum nullum. Cotyledones planæ, crassiusculæ. Radicula cotyledonibus incumbens, hilo conversa.

Arbores vel frutices resinis feti, orbis utriusque plagarum præsertim temperatiorum cives. Folia alterna, exstipulata, simplicia, ternata, vel pinnata. Flores paniculati paniculis axillaribus vel terminalibus.

1. RHUS (SUMAC) CORIARIA. LINN.

R. frutex foliis imparipinnatis, sub-5-jugis, deciduis, foliolis lanceolatis, irregulariter crenato-dentatis, pubescentibus, rachi supernè subalatà; paniculis congestis folio brevioribus; disco hypocrateriformi, subcrenato, glabro; drupà globoso-compressà, lanatà.

Posc. Theophr., lib. 3, cap. 18. - Diosc., lib. 1, cap. 148. - Matth. (Valgris), pag. 395.

Sumac. Serap., Pract., ed. 1525, fol. 248.

Rhus coriaria. Dod., Pempt., pag. 779.

Rhus coriaria. Linn., Sp. pl., vol. 1, pag. 379. - Fl. grac., tab. 290.

HAB. In petrosis insularum, Tenerissa (ad vallem siccam ad oppidulum *Tacoronte* in valle Taoroensi) et alibi, Palmæ, Canariæ, et ex cl. Despréaux in insula Gomera copiosa.

DISTRIB. GEOG. Peripherii totius maris Mediterranei incola est satis communis.

CNEOREÆ. WEBB.

(In Hook. Lond. Journ. Bot., vol. 1, pag. 254.)

Flores regulares, hermaphroditi. Calyx parvus, 3-4-dentatus, persistens. Petala numero dentium calycinorum æqualia, iisque 3 plo vel 4-plo longiora, suberecta, concava, æstivatione imbricata, sub gynophoro inserta, caduca. Gynophorum columnare, 3-4-sulcatum. Stamina petalis alternantia, iisdem breviora numeroque æqualia, medio gynophoro inserta. Filamenta filiformia, libera, apice incurva, antherarum dorso medio affixa. Antheræ 2-loculares, antrorsæ, longitrorsùm dehiscentes. Ovaria 3-4, gynophoro insidentia, inter se per stylos et columnam axilem cohærentia, 1-2-locularia. Ovula in quoque loculo solitaria, anatropa, angulo interno sub apice ovarii suspensa, podospermio brevi pileata. Stylus 1, è carpidiorum stylis collatis confectus, brevis vel subnullus, 3-4-gonus. Stigmata 4, demum repanda, lanceolata. apice glandulosa. Fructus, drupæ 3 vel 4, aut abortu pauciores, dorso gibbæ, circà axim centralem verticillatìm suspensæ, epicarpio subcarnoso cum mesocarpio et endocarpio osseo crassissimo coalito, 2-loculares loculis superpositis, vel 1-loculares. Semina solitaria, cochleata è loculi angulo superiore pendula, testà crustaceà. Embryo cylindraceus, curvatus, sacco cochleato vermiculari utringuè obtuso, hinc hilo illinc chalazâ notato, perispermo albo carnoso ad hilum et chalazam crasso dorso tenui induto, raphe interiore inter testam et saccum perispermicum repente, involutus. Cotyledones lineares, crassiusculæ. Radi-CULA cotyledonibus sublongior, supera, hilo conversa.

Fruticuli parvi, erecti, pilis densis brevibus medio affixis vestiti, vel mox glabrescentes, cortice tenui, tenaci, ligno durissimo, lutescente, proprietate quâdam amarâ, vel aromatico-amarâ febrifugâ, præditi, loca petrosa ad oras maris interni magis occidentalis et in

insulis Fortunatis incolentes. Rami crebri, virgati, ascendentes, recti. Folia exstipulata, integerrima, lanceolato-spathulata, vel lineari-lanceolata obtusa, coriacea, basi in petiolum brevem attenuata, epunctata vel ad margines rariusculè pellucido-punctata. Flores pallidè citrini, axillares, solitarii, vel in cymulis paucifloris digesti, pedunculo communi cum folii petiolo connato, pedicellis apice articulatis.

1. CNEORUM PULVERULENTUM. VENT.

C. cinereo-pubescens, fòliis lineari-lanceolatis, obtusis; cymis axillaribus brevibus paucifloris, pedunculo communi cum folii petiolo adnato; floribus 4-meris; drupis suborbicularibus, verrucosis, 1-locularibus.

Cneorum pulverulentum. Vent., Jard. Cels, tab. 77. — DC., Prodr., vol. 2, pag. 84.

Leña buena, leña santa, leña blanca et Orijama. Canariensium.

Hab. Crescit per totam plagam meridionalem insulæ Tenerissæ ubi ut plurimum gregarie colles petrosos vestit. Occurrit quoque in Canaria copiosissima, eique cohospes ibi *Parolinia ornata* Nob., cui simillima in deserti consortium adsciscitur. Tota planta aromatico-amara et vis ejus sebrisuga colonis Hispanis, uti incolis antiquitus Gætulis, notissima, unde nomen *leña santa* seu lignum sanctum (1). Hoc ligno quartanas adversus cinchonæ corticem pervicaces depulisse olim solebat dicere Broussonetius.

DISTRIB. GEOG. Stirps est unicè Canariensis, è Lybiæ propinquæ desertis, ut verisimile est, accola.

Descr. Fruticulus 1-3-pedalis, ligno luteo, fibroso, durissimo, cortice tenui, adhærente, cinereo, totus pilis densis brevissimis, medio affixis, latis, utrinquè acutis, hyalinis cinereo-pulverulescens, succo aromatico, intensè amaro, febrifugâ præditus. Rami plurimi, recti, adscendentes, virgati. Folia sparsa, exstipulata, linearia vel lineari-lanceolata, coriacea, integerrima, obtusa, 1-nervia, basi in petio-lum folio 4-plo breviorem attenuata. Pedunculi axillares, 4-goni, supernè canaliculati, cum foliorum petiolis usquè ad cymæ basin coaliti, undè cymæ à folii basi prodire videantur. Flores pallidè flavidi, in cymulas breves aggregati, pedicellati, pedicellis crassis, brevibus, 4-gonis, medio articulatis, plurimi ad articulum post anthesin caduci. Præfloratio calycis et corollæ imbricata, folioli scilicet aliquantu-

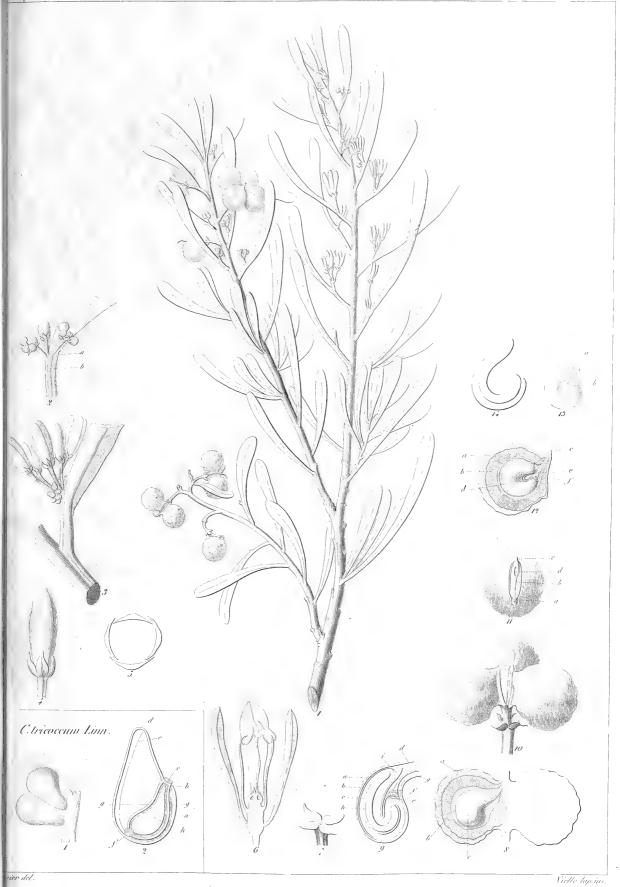
⁽¹⁾ Idem quoque Canariensibus priscis forsan sonabat vox Orijama, quæ latinė scribenda Orihama; Deum enim et divina vocabulo Or vel Aoran nominabant, et Achoran summus erat iis Deus uti Achoran summus princeps vel rex. Vox aoranex hebræo aor lux, unde quoque Arabum deus Urotaltes de quo mentio apud Herodotum. Syllaha Am vel An pro stirpe vel ligno habenda est, sic enim plantarum nominibus sæpissimė occurrit, Am-agante malva, An-aferque artemisia, Har-an pteris, Tinambuche Bryonia verrucosa, Lybium enim articulus ti. Hinc Ori ham Dei stirps vel lignum sanctum.

lùm majoris marginibus binorum lateralium margines sine torsione obtegentibus, quorum cuiusque margo alter quarti aliquantulum minoris marginem proximum imbricat. Calex brevissimus, cupulæformis, in dentes 4 breves acutos usque ad basin fere scissus. Corolla 4-petala, petalis foliolis calveinis alternantibus, iisque 4-plo longioribus, erectis, demum divergentibus, lineari-lanceolatis, 1-nerviis, glabris, concavis, apice incrassatis, inflexis, acutis, basi vix attenuatis, sessilibus, sub gynophoro insertis. Stamina 4. petalis alternantia, atque iisdem aliquantulum breviora, medio gynophoro ad sulcos inserta, Filamenta plana, basi latiuscula, apice filiformia, glabra. Antheræ erectæ, luteæ, oblongæ, apice angustiores, obtusæ, antrorsum ad latera longitudinaliter dehiscentes, sacculis demum reversis, Pollen magnum, globosum, sub microscopio minutissimè scabrellum. Gynophorum ovario sublongius. columnare, glabrum, 4-sulcatum, sub-4-gonum, angulis obtusis. Ovarium gynophoro impositum, carpidiis angustis, hirsutissimis, ad suturam ventralem stellatim inter se per stylos et nervos axillares conjunctis, demùm dorso crescente gibberosis, 1-locularibus, 1-ovulatis, testa viridi, granulata, subcarnosa, tegmine crasso, coriaceo. Ovulum incurvum, utriforme, angulo loculi superiore pendulum. nodospermii brevissimi fibris apice utringuè pileatum, raphes vasculis per podospermium et colli ovarii crassedinem serpentibus, chalaza magna cum ovuli amphitropice reversi membranis incrassatis adhærente. Stylus in alabastro vix ullus, post anthesin brevis, columnaris, 4-gonus, è stylis carpidiorum coalitis confectus, persistens, pilis medio affixis longiusculis densissimè hirtus. Stigmata in alabastro linearia, dorso hirsutissima, erecta, in pyramidem suprà carpidia collata, post anthesin lanceolata, patentia, glandula acutiuscula apiculata. Faucrus drupaceus, drupis 2-4, vel carpidiorum vicinorum evolutione moratâ, solitariis, pedicellis è folii pedunculo superstite (laminâ caducâ) cum floris pedicello connato confectis, erectis, vel sub pondere druparum recurvis, calvee persistente et gynophoro suffultis, suborbicularibus, vel ad faciem ventralem utrinquè compressis, rimâ fibrosa sub styli basi persistente acutà. et cicatriculà minimà, podospermii vasorum, notatis, epicarpio tenuiusculo, granuloso, demum sicco, extus verrucoso, mesocarpio, et endocarpio pallidiore connatis, crassis, nigrescentibus, osseis, durissimis. Semen solitarium, podospermio brevi fibroso, crasso, per collum descendente pendulum, testà crustaceà, rufà. Embryo curvatus, sacco hyalino vermiculari-cochleato, apice hilo, basi chalazâ notato, perispermo carnoso, albo, ad chalazam copiosiore, induto, circumamictus. Cotyledones clongatæ, crassiusculæ, tæniæformes. Radicula cotyledonibus brevior, hilo conversa.

Ons. Non ritè omniné (in Hook. Lond. Journ. l. c.) ovula in hoc genere anatropa diximus. In G. enim pulverulento non solum magis minusve curvata sed vix non campylotropa videntur. Amphitropa ergo dicenda sunt, quamvis sub amphitropiæ nomine conversiones flexionesque plures cumulaverunt auctores. Speciem in hortos Lutetianos Riedleus noc. Broussonetius intulit.

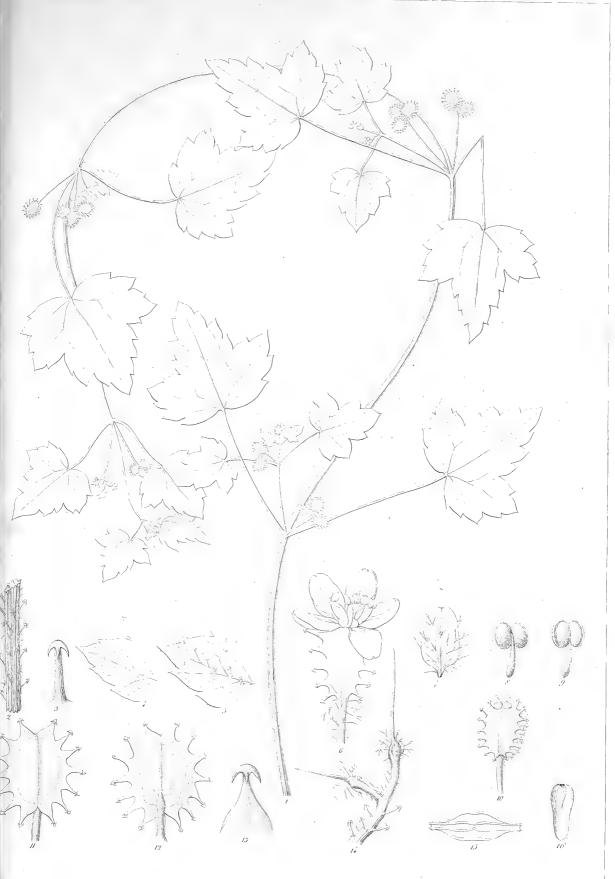
EXPLICATIO TAB. 66. B.

1. Ramus floridus et fructifer magnitudine naturali. 2. Cymula florum nondum explicata è folii basi erumpens pedicello scilicet communi b cum petiolo a adnato. 3. Idem cum rami segmento floribus explicatis ut pedicelli articulus appareat folio à dorso viso. 4. Alabastrum. 5. Petalorum ante anthesin sectio horizontalis ut corum positio præflorativa

Encorum fudverulentum l'ent. siu de time programmer.

		,	
			175
	•		
	•		

Drusa oppositifelia D.C.

Vielle lapidi inc

			100			
					-	
				•		
•						
					-	

pateat. 6. Floris sectio verticalis calyce avulso ut petalorum et staminum insertio, ovaria 2 medio secta gynophoro imposita, binis anterioribus ablatis, et stigmata 2 juniora crecta appareant. 7. Stylus et stigmata 4 post anthesin explicata. 8. Drupæ junioris axi adnatæ sectio verticalis, a epicarpium grumosum, b mesocarpium crassum cartilagineum cum endocarpio conjunctum, c ovulum jam fecundum ab angulo superiori interno suspensum. 9. Ovulum fecundum, a testa, b tegmen seu saccus perispermicus, c perispermum tegmini adnatum, d hili locus, e micropyle, f chalaza, g raphe, h embryo. 10. Fructus maturus cum calyce persistente et gynophoro, drupå alterå ab axe centrali arte amotà. 11. Drupa antrorsùm visa, a pedicellus, b columnæ centralis nervi, c styli basis, d vasorum nutrientium seu funiculi cicatricula. 12. Drupa longitrorsùm secta, a epicarpium, b mesocarpium cum endocarpio concretum, osseum, c styli basis, d semen testà et sacco perispermico involutum, e chalaza, f micropyla. 13. Embryo sacco perispermico tectus, a exostomatis, b micropylæ cicatricula. 14. Embryo.

C. TRICOCCUM. LINN.

1. Ovula 2 à carpidii tegminibus sub anthesi exstricata, axi centrali adhærentia, magnitudine pluriès aucta et à cl. Fannià Spach cum figurà sequenti è vivo depicta. 2. Ovulum nupturum longitrorsùm sectum et multotiès auctum ut appareant a primina, b exostoma, c endostoma, d hilum, e raphe, f chalaza, gg secundina, h nucella.

RHAMNEÆ. BROWN.

RHAMNUS. BRONGN.

Excl. Frangulâ. — Rhamnus et Alaternus. Tourn.

Calyx urceolatus, 4-vel 5-fidus, laciniis 3-nerviis, patulis vel erectis. Petala parva disci margini cum staminibus affixa, vel nulla. Stamina brevia, petalis opposita, filamentis filiformibus, vel dilatatis, complanatis, apice subulatis, incurvis, antheris oblongis sub medio affixis, rimâ longitudinali laterali antrorsùm dehiscentibus. Discus hypogynus tenuis, calycis urceolum vestiens. Ovarium globulosum, liberum. Styli 3-4, liberi, vel basi inter se connati, Stigmata plana, papillosa. Drupa baccata, pyrenis 3 vel 4, osseo-cartilagineis, antrorsùm fissis, medio vel lateribus circà axim affixis, farcta. Semina erecta, testà crustaceâ, lævi vel scrobiculatâ, dorso incrassatâ, caveâ à medio ad basin apertâ supernè clausâ raphen excipiente, apice chalazâ magnâ, perforata, tegmine fibroso. Embryo chlamyde perispermo parco carnoso indutà obvolutus, testam totam occupans semilunatus, vel leviter incurvus testà ultrà cotyledones protractà. Cotyledones magnæ, carnosæ, tenues arcuatæ vel subplanæ, rotundato-4-gonæ, apice erosæ vel obcordatæ. Radicula brevissima, recta.

Frutices vel arbusculæ hemisphærii borealis indigenæ. Folia coriacea, persistentia vel decidua, nervis primariis 3 vel 5, ascendentibus, secundariis venisque anastomozantibus, sæpè pulchrè reticulatis. Stipulæ 2, lineares vel lanceolato-lineares, acutæ, caducæ. Flores axillares, racemosi vel fasciculati.

SECT. I. PERSEPHONIA.

Flores fasciculati, sub-4-meri. Drupa 2-3-pyrena, pyrenis medio vel lateraliter affixis, embryone leviter arcuato, vel semilunato raphen amplectente.

§ Coccophoræ. Drupa 2-3-pyrena, pyrenis lateraliter affixis, seminis dorso ad latus pyrenæ converso, embryone leviter arcuato.

1. RHAMNUS CRENULATA. HORT. KEW.

R. frutex divaricatus, ramis validis spinescentibus; foliis lanceolatis vel lineari-lanceolatis, coriaceis, glabris, subdeciduis, grossè crenato-dentatis, basi cuneatis; petiolis et pedicellis puberulis; calyce glaberrimo, laciniis ovatis; petalis parvis, lanceolatis; drupis ovato-pyriformibus, glabris.

Rhamnus crenulatus. Hort. Kew., ed. 1, vol. 1, pag. 263.

Leña negra. Nivariensium.

Espinero. Palmensium.

Hab. In rupibus siccis et in convallibus calidis regionis inferioris insularum Teneriffæ et Palmæ usquè ad basin regionis sylvosæ. Incumbente æstate folia excutit, et ferè aphylla ingruentibus aquationibus florum fasciculis rami subnudí ornantur.

DISTRIB. GEOG. Stirps est ex toto Canariensis.

Descr. Frutex divaricatus, 2-6-pedalis, intricatus, ramosissimus. Rami robusti, recti, divaricati, apice spinescentes, cortice fusco vel fusco-cinereo. Folia alterna, in ramulis floriferis approximata, ferè verticillata, perennantia vel fervore æstivo caduca, ovata, lanceolata vel lineari-lanceolata, coriacea, intensè viridia, nitida, grossè crenato-dentata, crenulis glanduliferis, mutica vel brevissimè apiculata, basi cuneata, subtus fusco-venosa, venis primariis marginem versus adscendentibus ibique reflexis anastomozantibus, secundariis pulchrè reticulatis. Petioli of 4-plò breviores, suprà canaliculati, pilis brevissimis patentibus puberuli. Stipulæ parvæ, lineari-lanceolatæ ciliatæ, sessiles, mox deciduæ. Flores in axillis foliorum ad apices ramorum, postmodò sæpè productorum, glomerati, hermaphroditi. Pedicelli tenues, 4-goni, incurvi, puberuli. Calix glaberrimus, basi hypocrateriformis, ad dimidium 4-partitus, laciniis rotatis, ovatis, acutis, intùs costato-3-nerviis, post anthesin ad apicem disci caducis. Petala 4, parva, fusca, lanceolata, squamiformia, laciniis calycinis 3-plo breviora, apice disci cum staminibus imposita. Stamina petalis opposita iisque paulò longiora, filamentis glabris, sensim dilatatis, apice acutis, incurvis, antheris elongato-ovatis, utrinquè obtusis, infra medium affixis, antrorsum lateraliter dehiscentibus. Ovarium globulosum, læve, imo disco sessile eoque basi subadhæ-

rens. Stilus brevis, 4-gonus, apice in stylos 4 divisus. Stigmata 4, papillosa. Drupæ circà basim ramorum annotinorum vel ad apicem ramulorum abortientium glomeratæ, pendulæ, ovato-pyriformes, apiculatæ, glaberrimæ, nuculis 2 vel 3 axi centrali lateraliter adhærentibus farctæ. Semen ovatum compressiusculum, triticiforme, testå tenui, durå, crustaceå, puncticulis minutissimis scabridå, luteå, antrorsùm laxå. 1-nerviå. Embryo leviter incurvus.

EXPLICATIO TAB. 67.

1. Ramus floridus. 2. Ramus fructifer, ambo magnitudine naturali. 3. Ramuli segmentum ut videantur stipulæ nondům caducæ. Hæc et sequentes figuræ magnitudine auctæ sunt. 4. Florum fasciculus foliis nascentibus stipatus. 5. Flos longitrorsům sectus lacinià calycinà cum petalo et stamine et tubi discique fragmento ademptà ut appareant partes reliquæ et pistillum in fundo calycis sessile. 6. Stamen antrorsům visum. 7. Idem à dorso visum. 8. Pistillum. 9. Drupa transitrorsům secta ut appareat seminum positura, cujusque dorso ad pyrenæ latus converso. 10. Semen à dorso visum. 11. Idem antrorsům visum. 12. Seminis pars postica testæ retrorsům incrassatæ crustà exteriore et raphes vasculis ablatis ut corum cicatrices et locus chalazæ pateat. 13. Idem testæ crustà exteriore ademptà raphes vasculis nondům ablatis. 14. Saccus embryoneus.

SECT. II. ALATERNUS.

Flores racemosi, 5-meri. Drupa 2-4-pyrena, pyrenis medio affixis.

2. RHAMNUS GLANDULOSA. HORT. KEW.

R. arbuscula, ramis ascendentibus; foliis ovatis, acutis, glaberrimis, crenato-serratis, versus basim ad venarum axillas bullosis; racemis erectis; calyce glaberrimo; floribus-hermaphroditis, petalis lineari-lanceolatis; drupis rotundato-ovatis.

R. glandulosa, Hort. Kew., ed. 1, vol. 1, pag. 265. — Vent., Jard. Malm., tab. 34. — DC. Prodr., vol. 2, pag. 23.

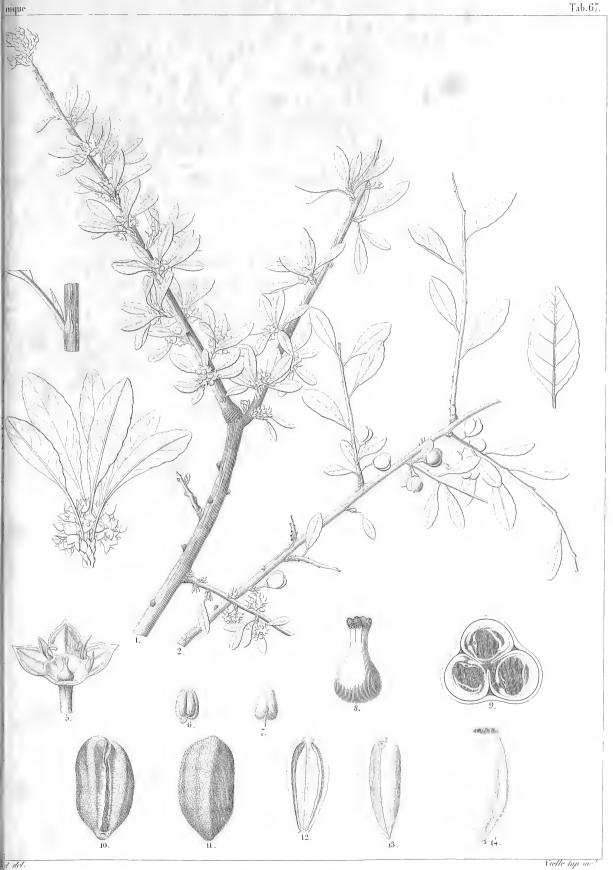
Sanguino, Canariensium.

Hab. Occurrit hac species satis copiosa ad margines sylvarum, præsertim in valle *Tegheste*, *de la Goleta* montibusque circumvicinis et in insulà Palmà: ex insulà Gomerà misit cl. Despréaux.

DISTRIB. GEOG. Invenitur etiam frequens in insulà Maderà.

Descr. Arbuscula 12-20-pedalis, ramis plurimis ascendentibus, fuscis, junioribus pubescentibus.

Folia ovata acuta, glaberrima, nervo medio robusto, venis primariis ascendentibus, prominentibus,

Ahamnus eremulata Hert. Kéw. Lith.de Rigo f " rRicherz.

secundariis reticulato-anastomozantibus, remotiusculis, subobsoletis, versus basim bullis vacuis, intus pilosis, subtus fissis, ad venarum primariarum axillas notata, margine cartilaginea, crenato-serrata, crenarum glandulis caducis, petiolata, petiolis folio dimidio brevioribus, suprà canaliculatis, pilis brevibus simplicibus puberulis. Stipulæ parvæ, angustæ, acutæ, mox deciduæ. Flores hermaphroditi, viridi-flavescentes, in foliorum axillis racemulosi, racemulis petiolo parùm longioribus, erectis, pedunculis pubescentibus, pedicellis cylindraceis, erectis, basi bracteis mox deciduis bracteatis. Calvx glaberrimus, 5-partitus, laciniis lanceolatis, sub-3-nerviis, apice acutis, incrassatis. Petala 5, lineari-lanceolata, staminibus breviora. Stamina erecta, filamentis filiformibus, antheris elongato-ovatis, apice obtusis, basi cordatis. Ovarium globosum, sessile, liberum. Stylus ultrà medium divisus. Stiemata lata. Drupæ racemosæ, erectiusculæ, rotundatæ-ovatæ, glabræ, carnosæ, apice cicatriculà notatæ. Semina ovata, testà crustaceà læviusculà. Embro leviter arcuatus, perispermo parcissimo. Cotyledones ovato-quadratæ, tenues, subfoliacæ. Radicula brevis.

3. RHAMNUS INTEGRIFOLIA. DC.

R. fruticulus diffusus, ramis lentis; foliis alternis vel subappositis, elongato-lanceolatis, integerrimis, coriaceis, glabris; petiolis molliter puberulis; floribus hermaphroditis, racemis incurvis; calyce piloso; petalis nullis; drupis magnis orbicularibus.

Rhamnus integrifolia. DC., Cat. Hort. monsp., pag. 290, excl. patriâ. — Prodr., vol. 2, pag. 24.

Rhamnus coriacea. Brouss., Schultz, Syst., vol. 5, pag. 291. — Nees ab Esenb., Hor. phys., pag. 114, tab. 22.

Moralito. Nivariensium.

Hab. Stirps est propria regionis excelsioris sive hyperetesiæ insulæ Teneriffæ; occurrit rariuscula et sparsa in rupium fissuris montium altorum (el filo de las Cañadas) qui craterem insulæ ingentem primævumque ad austrum obvallunt. Specimina nostra legimus non longè à pago Chasna suprà fontem Traste de Doña Beatriz dictam.

DISTRIB. GEOG. Species est Nivariensis.

Descr. Fruticulus 2-3-pedalis, diffusus, foliosus, ramosissimus. Rami lenti, fusci, nodosi, rugosostriati, juniores pilis brevibus, simplicibus, patulis puberuli. Folia coriacea glabra, alterna vel subopposita, elongato-lanceolata, acuta, mucronulata, integerrima, margine cartilaginea, glabra, suprà lætè viridia, subtùs rufescentia, venis primariis ascendentibus, secundariis pulchrè reticulatis pellucidis. Petioli breves, suprà angustè canaliculati, subtùs carinati, utrinquè sulcati, cum folii imà basi molliter puberuli. Stipulæ lineares, acutæ, basi latiores, caducissimæ. Flores hermaphroditi, racemosi, racemis ex axillis foliorum superiorum prodeuntibus, incurvis. Calvx basi cupulæformis extùs cum pedicellis pilis brevissimis patulis puberes, laciniis 5, angustè lanceolatis, acutis, intùs obsoletè 3-nerviis, disco tenuissimo. Petala nulla. Stamina 5, filamentis sensim usquè ad basim dilatatis, antheris oblongis, utrinquè obtusis, dorso versus basim filamenti recurvi apici affixis. Ovarium globulosum,

3-sulcatum, basi liberum. Styli 3, lati, basi canaliculati. Stiemata ad apicem stylorum, obtusa, papillosa. Daupa magna, orbicularis, carnosa, nigra. Pyrenæ 3, vel abortu 2, cartilagineæ, medio affixæ. Semen elongato-ovatum, luteum, testá crustaceá, puncticulatá, caveá raphophorá dorso ad medium usquè apertá. Embryo breviter arcuatus, perispermio copioso. Cotyledones carnosæ, albæ, rotundato-4-angulæ, apice eroso-obcordatæ. Radicula brevis.

AQUIFOLIACEÆ. DC.

ILEX. LINN.

Flores hermaphroditi rarò monœci vel diœci. Calyx parvus, campanulatus vel urceolatus, 4-dentatus. Corolla rotata, 4-petala, petalis per filamenta basi connatis. Stamina 4 petalis alterna et cum iis basi coalita, filamentis apice filiformibus basi dilatatis, antheris 2-locularibus, introrsùm et longitrorsùm dehiscentibus, filamentis dorso propè basin affixis. Ovarium pyramidato-ovatum, sessile, liberum. Ovula solitaria, anatropa, ex apice loculi pendula. Stigmata sessilia vel stylo brevi suffulta, erecta, demùm patentia, persistentia. Drupa carnosa, globosa, 4-pyrena, pyrenis osseis, sub-3-quetris, venoso-costatis, 1-spermis. Semina conformia, testâ tenui, raphe liberâ dorso ad latus percursa, chalazâ apiculari amplâ. Perispermum copiosum. Embryo minimus, globulosus; radiculâ subnullâ, cotyledonibus exiguis, crassis.

Arbusculæ vel frutices utriusque hemisphærii præsertim Americæ et Fortunatarum regionis incolæ, Asiæ perpaucæ, unica Europæ civis. Rami sæpè fastigiati.Folia alterna coriacea, breviter petiolata, spinosa, crenata vel demùm integra. Flores axillares, fasciculati, vel breviter cymosi.

1. ILEX PLATYPHYLLA. NOB.

I. ramis horizontalibus; foliis latis, ovatis, nervosis, spinosis vel inermibus, cuspidatis, petiolis crassis, brevissimis; floribus axillaribus, numerosissimis, fasciculatis, vel brevissimė cymosis; calyce turbinato laciniis ovatis, acutis; petalis ovatis, tenuibus, basi atte

nuatis, apice cucullatis; staminibus petalis subbrevioribus, filamentis angustis, antheris oblongis; ovario pyramidato; stigmatibus sessilibus; drupis ad apicem columellarum brevium glomerato-radiantibus.

Aquifolium amplissimis foliis ex insulis Fortunatis, Pluk, Alm., pag, 38, tab. 262, fig. 1.

Ilex Perado, Nob. olim, non H. Kew.

Naranjero salvage. Nivariensium.

HAB. Legimus hanc speciem in sylvå opacà Agua Garcia dictà hic totiès memoratà, sub umbrà laurorum, cà præsertim parte ubi amœnissimam vallem saxa abrupta claudunt, quamque velut Anspacti, si fas poetarum exemplis uti,

... Frondibus atrum
Urget utrinquè latus nemoris, medioque fragosus
Dat sonitum saxis et torto vortice torrens.

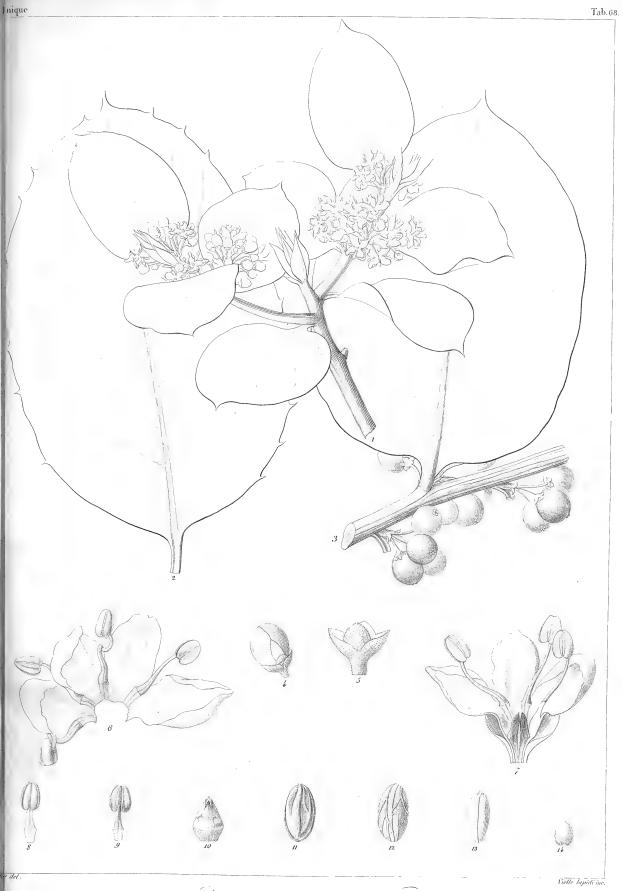
Hujus loci situm pictor nobis J. J. Williams, exactè delineavit (Atl. tab. 4) atque ipsam arbusculam sub nomine *Ilicis Perado* ad tab. 9.

DISTRIB. GEOG. Stirps esse videtur omnimodò Canariensis.

Descr. Arbor 20-pedalis, pyramidata, ramis horizontalibus. Folia latè ovata, nunc 6-7 poll. longa 4-5 poll. lata, nunc 2-3 poll. longa 1½ poll. lata, coriacea, glaberrima, lætè viridia, nervosa, nervis primariis divaricatis, secundariis latè reticulatis, et in venas reticulatas abeuntibus, margine cartilaginea, spinosa, spinis ascendentibus, vel inermia, cuspidata, rariùs mutica. Petioli foliis decuplo vel ampliùs breviores, crassi, suprà canaliculati, utrinquè dilatati. Flores lactei, suaveolentes, per ramos etiam anni anterioris in axillis foliorum glomerati, fasciculati, vel à culcità seu ramulo florifero valdè depresso prodeuntes, pedunculis 1-floris vel 2-3-floris, pilis brevibus simplicibus puberulis. Calvx brevis, turbinatus, laciniis ovatis, acutis, dorso puberulis, margine ciliolatis. Petala ovata, basi attenuata, acuta, tenuiuscula, concava, apice cucullata, altiùs cum staminum basi et inter se connata. Stamina petalis subbreviora filamentis et connectivo subfiliformibus, basi dilatatis, antheris ovatis, papillatis. Ovarium pyramidatum. Bacca magna, rubra.

EXPLICATIO TAB. 68.

1. Ramus floridus foliis minoribus integerrimis. 2. Folium rami junioris spinosum. 3. Ramus fructifer, cum figuris 2 præcedentibus magnitudine naturali depictus. Figuræ omnes quæ sequuntur magnitudine auctæ sunt. 4. Alabastrum. 5. Calyx. 6. Corolla arte aperta. 7. Flos sectus ut appareant partium floris posituræ reciprocæ. 8. Stamen floris junioris à petalis detractum antrorsum visum. 9. Idem à dorso visum. 10. Pistillum calyce derepto. 11. Pyrena antrorsum visa. 12. Eadem à dorso visa. 13. Semen à latere et dorso visum ut appareant raphe et chalaza. 14. Embryo magnoperè auctus.

There platyphyllu - Note rith de Rigo (**** r Richer z.

Ons. I. Perado H. Kew. in insulis Fortunatis nondùm inventam cum specie nostrà olim confusam habuimus, à quà tamen plurimis notis quanquàm cognata differt. Cymis imprimis paucifloris floribusque parvis rubellis separabilis est et characteribus deindè plurimis validisque ità distinguenda est.

ILEX PERADO. H. KEW.

I. ramis pyramidato-ascendentibus; foliis ovatis, vel subobovatis, basi attenuatis, coriaceis, crassis, integerrimis, rarius subspinulosis, apiculatis vel muticis, petiolis crassis, brevibus; floribus axillaribus, cymoso-glomeratis, cymis brevissimis, paucifloris; calyce campanulato, laciniis latè ovatis, obtusis; petalis subcoriaceis, rotundato-ovatis, obtusis, concavis; staminibus petalis brevioribus, filamentis crassiusculis, antheris ovatis; ovario pyramidato, obtuso, stigmatibus sessilibus; drupis 1-3, ad apicem columellarum brevium axillarium ascendentibus.

Flores parvi, rubelli.

Rex Perado. Hort. Kew., ed. 1, vol. 1, pag. 169. — Duham., ed. nov., vol. 1, tab. 2. — DC. Prodr., vol. 2, pag. 14.

Ilex Maderiensis. Lamck, Encycl., vol. 3, pag. 146.

Ilex crassifolia. Meerb., Ic. pict., tab. 4.

Hab. In insulæ Maderæ sylvis non infrequens. Ad montem os Torrinhos dictum pridiè Kal. Julii 1828 adhùc fructifera florebat, cohospitemque in sylvå vallis Ribeiro frio habebat I. Aquifolium, quæ rarior. Occurrit etiam in insulà Azoricà sive Asturum Pico (Carolus Hochstetter!) ubi folia parva, rotundiora, sed species certè cadem.

2. ILEX CANARIENSIS. POIR.

I. ramis ascendentibus; foliis lanceolatis, subnervosis, inermibus, acutis, petiolis brevibus; floribus ad apicem ramorum in axillis foliorum aut bractearum solitariis vel cymosis, cymis multifloris, petiolo longioribus; calyce campanulato, laciniis rotundato-ovatis; petalis rotundatis, coriaceis, concavis, obtusis; staminibus petalis brevioribus, filamentis latis; ovario pyramidato, depresso; stylo brevi, crasso; drupis sparsis.

Ilex Canariensis. Poir., Encycl. suppl., vol. 3, pag. 67.

Ilex Perado. Link, in Buch, Beschr., pag. 157, non H. Kew. — Can. Ins., pag. 157. — Buch, ibid., pag. 183, ex stationibus indicatis.

Acebiño sive Aceviño. Canariensium.

HAB. Crescit non infrequens ad sylvarum margines apricos et in sylvulis insularum Canariensium.

DISTRIB. GEOG. Floræ Macaronesiæ hæc species verissima cives habenda est quæ extra insulas nostras in Maderå tantummodò occurrit.

Descr. Arbor 20-pedalis, pyramidalis, ramis subpatentibus, ascendentibus. Folia ovato-lanceolata III.—(2° secr.).

vel lanceolata, 3-4 poll. longa, 1-1½-lata, coriacea, glaberrima, intensè viridia, subnervosa, nervis primariis divaricato-ascendentibus, secundariis subobsoletis, margine cartilaginea, inermia, vel rarius brevissimè spinulosa, apice acuta. Petioli foliis quintuplò vel sextuplò breviores, canaliculati, margine vix dilatati. Flores ad apicem ramorum ex axillis foliorum vel bractearum promissi, ramis post anthesin elongatis (undè fructus medio ramorum sparsi), nunc solitarii, nunc ad apicem pedunculi communis cymosi pedunculis puberulis. Calvx latus, campanulatus, laciniis rotundato-ovatis, ciliolatis. Petala rotundato-ovata, coriacea, obtusa, subconcava, ad basin breviter cum staminum basi et inter se connexa. Stamina petalis breviora, filamentis et connectivo latis, antheris elongato-ovatis, crebrò papillatis. Ovarium pyramidato-depressum. Baccæ minores quàm in specie præcedente rubescentes.

EXPLICATIO TAB. 69.

1. Ramus floridus. 2. Ramus fructifer, ambo magnitudine naturali. 3. Cymula florum æquè ac figuræ sequentes magnitudine aucta. 4. Calyx. 5. Corolla arte aperta. 6. Fructus calyce persistente stipatus. 7. Fructus horizontaliter sectus. 8. Semen cum raphe et chalazæ parte. 9. Idem raphe ablatà. 10. Ejusdem sectio horizontalis.

Ons. Conferenda hujus arbusculæ effigies (Atl., tab. 4) quam illic cum præcedente (quæ non solum sub umbra laurorum crescit, sed sylvæ margines apricos præfert), conjungere voluimus, consulenda quoque tab. 9 ubi seorsum depicta.

Hex Canariensis. Pin 🔾

Lith. de C. Adrien r. Richer, 7.

,			
		•	
	•		
	•		

PITTOSPOREÆ. BROWN.

PITTOSPORUM. SOLAND.

Calyx 5-phyllus, foliolis rariùs basi connatis. Corolla 5-petala, petalis liberis, unguibus erectis in tubum dispositis, laminis patentibus, æstivatione imbricatis. Stamina 5, libera, receptaculo cum petalis inserta, iisque alternantia; filamentis erectis, complanatis, apice subulatis; antheris elongatis, dorso versùs basin affixis, 2-locularibus, loculis usquè ad apicem connatis, basi liberis, longitrorsùm lateraliter dehiscentibus. Ovarium elongato-ovatum, angulatum, è phyllidiis 2-3 confectum marginibus plus minùs inflexis ad latera ovuliferis 2-3-loculare ovulis utrinquè 2-serialibus, vel 1-loculare placentis parietalibus margine ovuliferis, ovulis utrinquè 1-serialibus. Stylus columnaris, ovario brevior. Stigma capitatum, 2-3-lobatum. Capsula globosa vel pyriformis, 2-3-valvis 1-locularis vel incompletè 2-3-locularis, 4-polysperma, demùm loculicidè usquè ad basin vel ad medium dehiscens. Semina plurima resinà obtecta. Perispermum copiosum, durum. Embryo minimus.

Arbores vel frutices qui Asiæ, Notasiæ, Polynesiæ atque Africæ plagas temperatiores intrà extràque tropicum utrumque, usquè ad gradum latitudinis 40, incolunt. Rami ascendentes. Folia simplicia, alterna, persistentia, coriacea, integerrima, exstipulata. Flores corymbosi, umbellato-corymbosi vel axillares.

PITTOSPORUM CORIACEUM, HORT. KEW.

P. foliis ovatis, obovatisque, obtusis vel apice rotundatis, margine revolutis, coriaceis, gla-

berrimis; floribus umbellato-corymbosis, pedicellis tomentosis; foliolis calycinis lineari-lan-ceolatis, acutis, corollà 3-plò brevioribus; petalis oblongis, apice rotundatis; ovario elongato, 3-quetro, hirsuto, 1-loculari; placentis parietalibus, ovulis plurimis medio affixis, utrinquè 1-serialibus, capsulà rotundatà, coriaceà, glabrà.

Pittosporum coriaceum. Hort. Kew., ed. 1, vol. 3, pag. 488. — Bot. repos., vol. 3, tab. 151. — DC., Prodr., vol. 4, pag. 346. — Loddig., Bot. cab., tab. 569.

Pittosporum laurifolium, Brouss. in sched, Willd. ex Schult., Syst., vol. 5, pag, 432.

. 1

Hab. Legimus hanc speciem semel tantum ad margines sylvæ *Monte de Agua* dictæ propè pagum *los Silos* eodem procul dubio loco quo olim Chr. Smith et cl. de Buch, eamque in lauretis vallis *del Carizal* vidit cl. Berthelot, hinc pro rarissimà habenda.

DISTRIB. GEOG. Occurrit unicum hoc generis specimen in Teneriffà et Maderà! undè prisca Atlantidis, si fabula non ficta, floræ vetus erat hospes.

OBS. Arbor est 12-20-pedalis cortice cinereo Oleam excelsam referens. Ovarium 5-angulare, 4-loculare, phyllidiorum marginibus paululum tantum introlatis, unde placente parietales evadunt ovulaque ipsis extremitatibus utrinque 4-seriata gerunt. In Pittosporo autem Tobira (et in reliquis ex cl. Putterlick) phyllidiorum margines in septa dimidiata producuntur, placentæque ad latera septorum sitæ ovula gerunt utrinque 2-seriata.

CELASTRINEÆ. BROWN.

CATHA. FORSK.

Genus à Celastro diversum Kunth. — Celastri Sect. Gymnosporia Arn,

Flores hermaphroditi. Calyx patellæformis, 5-fidus. Corolla 5-petala, sub disco inserta. Discus crassus, 5-crenulatus, calycis cupulæ adnatis. Stamina 5, crenulis disci sub margine inserta, petalis breviora, iisque alternantia. Ovarium basi cum disco connatum, 3-loculare. Ovula in quoque loculo 2, ad basin septorum inserta, adscendentia, basi nuda. Stylus brevis ultrà medium 3-fidus. Stigmata 3, ad latus internum styli segmentorum papillata. Capsula coriacea, 3-quetra, 3-locularis, 3-valvis, loculicidè dehiscens. Semen in quoque loculo per abortionem 1, (rariùs 2), septi margini versùs basin insertum, adscendens, basi arillo brevi, cupulæformi, tectum. Raphe inter integumentum chartaceum (demùm evanidum) et testam coriaceam procurrens. Perispermum carnosum, crassum, testæ adnatum. Embryo axilis, orthotropus, radiculà brevissimà, rectà, cotyledonibus foliaceis.

Arbusculæ vel frutices hemisphærii utriusque regionum calidiorum extrà tropicos cives. Unica Europæ extremos fines adit. Rami recti, sæpè spinosi. Folia sparsa, coriacea, integerrima vel crenata. Flores axillares, in cymulas breves digesti.

Ons. Catha à Celastro staminum insertione, stigmatibus divisis, ovario adnato, ovulis nudis, seminibus ad basin tantum arillo brevi obtectis satis superque differt. In Catha placentæ axiles per spatium breve intra margines phyllidiorum penetrant, ovulaque ad basin dissepimentorum inseruntur. Capsulà demum matura partium accremento semina à basi longiusculè removentur. Ovula autem Celastri receptaculo ad dissepimentorum basin inseruntur, nec phyllidiorum margines attingunt. Ovula in Catha nuda sunt tardiusque ad basin seminis explicatur arillus brevis,

sed in Celastro jam ab initio ipsoque in ovulo arillus apparet cupulæformis qui mox totum obducit semen. Nescio quibus speciebus visis semina Cathæ prout Celastri « arillo coriaceo molli colorato tecta » esse scribit utilissimo opere doctus Endlicher. (Gen., pag. 1086, num. 5678.)

1. CATHA CASSINOIDES, NOR.

C. ramis muticis; foliis ovatis vel subobovatis, acutiusculis, crenatis, basi attenuatis, coriaceis, utrinquè viridibus; floribus plurimis axillaribus, cymis petiolo sublongioribus; calyce glabro; capsulis magnis, obpyriformibus, fuscis, glabris; seminibus elongato-ovatis, nigris, lucidis.

Celastrus cassinoides. L'Herit., Sert. angl., vol. 1, pag. 6, tab. 10.

Peralillo vel Peradillo, Canariensium.

HAB. Invenitur hæc species in sylvulis meridionalibus Teneriffæ ad altitudinem laurorum sed rariuscula. Specimina nostra legimus sub monte Izaña.

DISTRIB. GEOG. Stirps est omninò Canariensis.

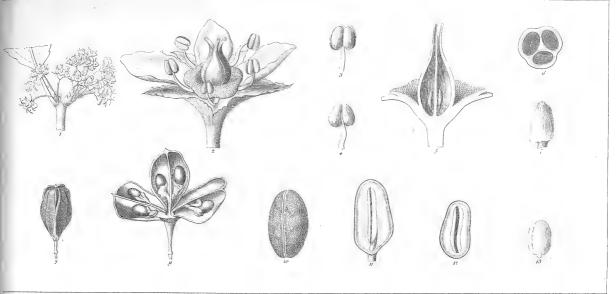
Descr. Arbuscula 12-pedalis Pyri domestica facie. Rami plurimi fusco-cinerei, rectiusculi, nodosi, validi, mutici. Stipulæ lineares, minimæ, fimbriatæ, caducissimæ, Folia oyata vel subobovata, acutiuscula, margine crenata vel obsoletè crenata, basi integerrima in petiolum brevem attenuata, coriacea, glabra, saturatè viridia. Flores fasciculati, axillares, gemmis sæpè aphyllis prodeuntes, in cymulas multifloras digesti, pedicellis filiformibus, glabris, sub flore articulatis, apice crassioribus, foliolis minimis squamosis bracteatis, Calix patellæformis, glaber vel pilis minutissimis pilosus, 5-fidus, Iaciniis lanceolatis, concavis, crenato-ciliatis, acutis. Corolla 5-petala, petalis calyce 2-3-plò longioribus, oblongolanceolatis, subobtusis, concavis, crassis, margine denticulatis, sub disco insertis. Discus carnosus, complanatus, margine 5-crenulatus, crenulis petalis alternantibus. Stamina 5, sub margine disci in crenulis inserta; filamentis subulatis, basi dilatatis; antheris rotundato-oyatis, obtusis, dorsi basi affixis, introrsis, longitrorsum lateraliter dehiscentibus. Ovarium oyato-rotundatum, basi disco connatum, 3-loculare. Ovula in quoque loculo 2, elongato-ovata, subsessilia, collateralia, ad loculi basin angulo dissepimenti inserta, basi nuda, erecta. Stylus brevissimus, ultrà medium tripartitus. Stigmata ad latus internum styli segmentorum papillata, revoluta, Capsula 3-locularis, oboyato-3-angularis, apiculata fusca, glaberrima, transversè rugosa, usquè ad medium loculicidè dehiscens, basi calycis cupula persistente vestita. Semen in quoque loculo 1, (rarius 2), elongato ovatum, nigrum, lucidum, basi arillo carnoso, diaphano, antrorsùm fisso, obtectum, chalaza laterali per testam incrassatam procurrente.

EXPLICATION TAB. 69: B.

CATHA CASSINOIDES. NOB.

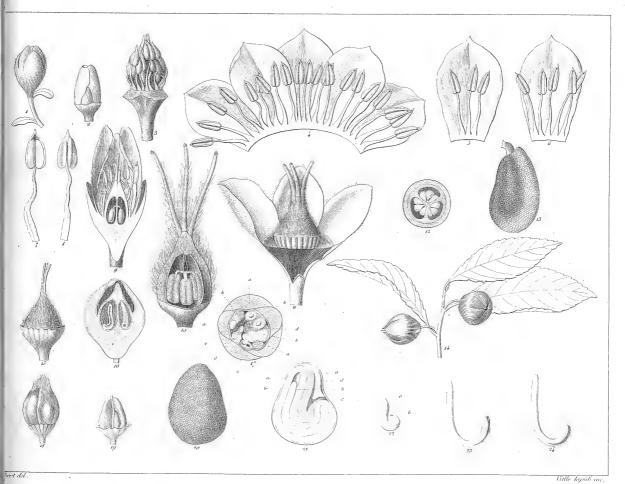
1. Florum fasciculus, prout figuræ omnes sequentes, præter octavam, magnitudine auctus. 2. Flos arte apertus petalis duobus ablatis ut appareant petalorum staminumque inser-

Catha vapineïdes (Neb.)

Ternstræmiaceæ.

Disnea Mocanera Sinnefil.

tio et pistillum disco immersum. 3. Stamen antrorsùm visum. 4. Idem visum à dorso. 5. Ovarium disco immersum longitrorsùm sectum ut ovulorum insertio et positura inspiciatur. 6. Ovarium transitrorsùm sectum ut appareant loculi 3. 7. Ovulum. 8. Capsula magnitudine naturali ad medium usquè dehiscens. 9. Eadem arte usquè ad basin aperta ut conspiciantur semina loculorum septis inserta et arillo cupulæformi munita. 10. Semen. 11. Idem longitrorsùm sectum ut embryo perispermo nidulans conspiciatur. 12. Idem transversè sectum. 13. Embryo.

TERNSTROEMIACEÆ. MIRB.

VISNEA. LINN. FIL.

Calyx estivatione imbricatus, campanulatus, basi 1-bracteolatus. bracteolâ alterâ inferiore, 5-fidus, laciniis subæqualibus, corollâ brevioribus, coriaceis, laxis, post anthesin incrassatis auctis baccam arctè prensantibus, tubo crasso, imá basi cum ovario connato, demúm succoso cupulæformi toto cum ovario cohærente. Corolla æstivatione subcontorto-imbricata, 5-petala, rotata, petalis rotundato-concavis, sessilibus, invicem imbricatis, imâ basi coalitis, calveis laciniis alternantibus, caducis. Stamina 12-21, corollæ basi adhærentia et cum eâ receptaculo inserta, 1-seriata, petalis dimidio breviora, filamentis inæqualibus, tortis, planis, basi dilatatis, antheris lanceolatis, complanatis, basi divergentibus, dorso suprà basin insertis, connectivo angusto apice in mucronem, exserto, loculis antrorsùm ad latera longitudinaliter dehiscentibus. Ovarium conicum, calycis tubo cupulæformi arctè cinctum, imâ basi adnatum circumcircà (filamentorum impressionibus) sulcatum, supernè pilis simplicibus elongatis ascendentibus hirtum, 3-loculare, loculis 3- rariùs 2-ovulatis. Ovula ab apice loculorum pendula, collateralia, pyriformia, amphitropa, hilo et exostomate approximatis, raphe latâ, fibrosâ. Styli 3, filiformes. Stigmata ad apicem stylorum, acutiuscula, demùm plana. BACCA sicca, conoidea, acuta, stylis coronata, calycis tubo cupulæformi ad medium usquè connata, suprà laciniis incrassatis sarcocarpium mentientibus vestitum, abortu sub-1-loculare, seminibus abortivis et pulpâ farcta, 1-4-sperma. Semina 3 quetro-pyriformia, acuta, conglutinata, testâ glutinoso-granulatâ.

Perispermum carnosum. Embryo sacco perispermico involutus, cylindraceus, plus minùs amphitropè curvatus, uncinatus. Cotyledonies breves, lineares, incurvæ. Radicula recta, cylindracea, cotyledonibus duplò longior.

Arbor pulchra, longæva, vel arbuscula, Canariensis, ligno durissimo, fusco, ramis plurimis gracilibus, subintricatis, nodosis, lentis. Folia alterna, nitida, (juniora hirta), coriacea, serrata, subrevoluta, breviter petiolata, exstipulata. Flores in ramis sæpè subsecundi, axillares, solitarii vel 2-3-fasciculati, pedunculis brevibus, 1-floris, nutantibus, hirsutis.

Obs. Visnea Ternstræmiaecis veris certò adsciscenda à cæteris hujus ordinis generibus tam diversa est ut tribum, nisi sola esset, constitueret. Euryam aspectu et indole, foliis crenatis, floribus parvis, albis, nutantibus, atque embryone, Ternstræmiam floribus hermaphroditis, petalorum et ovulorum positurà refert. Ternstræmiæ enim embryo in speciebus quas nosmetipsi examinavimus campylotropus aut ferè campylotropus, Visneæ minus curvatus et amphitropus ut videtur dicendus Cneoreas in memoriam reducit; ambobus autem generibus tot irregularitatibus diversa est ut sui omninò generis semper procul dubio habebitur. Ebenaceis per Royenam (cui calyx quoque campanulatus post anthesin baccam foliolis auctus convergentibus fovet et ovarium imà basi subadhærens,) accedit, sed corollà vix verè zygopetalà, staminibus indefinitis 1-seriatis, perispermo carnoso, embryonis formà et situ ab ordine toto discordat. Genus notabile insulis Fortunatis proprium nec adhuc botanicis ritè explicatum descriptione prolixiore et partium iconibus amplis illustrare voluimus. Plantæ integræ effigiem bonam jam nuper in iconibus evulgavit celeb. Hooker, nec malam olim cum observationibus de ovario bonis edidit cl. Colla.

VISNEA MOCANERA. LINN. FIL.

Visnea Mocanera. Linn. fil., suppl., pag. 36. — Lamck., Encycl., vol. 4, pag. 208. — Willd., Syst. pl., vol. 2, pag. 926. — Borr, Iles Fort., tab. 7. — Colla, Hort. rip., pag. 146, tab. 32. — Hook., Ic., vol. 3, tab. 253. — Endlich., Gen. plant., pag. 1018, et suppl., 2, pag. 81.

Hab. Stirps hæc venusta occurrit copiosa inter reliquas arbores sparsa sylvarum Canariæ, Nivariæ, Palmæ, Gomeræ et Ferri.

Distrib. Geog. Arborem Mocan ordinis intertropicalis prodromum extrà insulas Fortunatas nullus adhuc legit.

III. - (2° SECT.)

Ons. È fructu hujus stirpis syrupum quemdam Chacherquem dictum paraverunt Gætuli Canarienses quem nunc Lamedor de Mocan vocant coloni Hispani, eumque quibus cita est alvus et in faucium doloribus exhibent. Vi astringenti (ob copiam succi acidi à gallà extracti quo redundat) et refrigeranti gaudet. Remedium à beato Saviñon medico et philosopho Lagunensi in hæmorrhagiis internis et in hæmophthisi efficax expertum est. Cavum inter ramos truncorum vetustorum quo aqua pluvialis retinetur Guarsamo Ferri incolæ vocant.

EXPLICATIO TAB. 69. B.

VISNEA MOCANEBA, LINN, EIL.

1. Alabastrum junius calveis æstivationem et bracteolas exhibens. 2. Idem laciniis calvcinis recisis ut conspiciatur petalorum astivatio. 3. Idem corollà direptà unde stamina in æstivatione circà pistillum imbricata patefaciantur. 4: Corolla ablata et arte aperta ut petala basi connata sese invicem imbricantia cum staminum cohorte videantur. 5. Petalum exterius stamina 3 medio gerens, marginibus, qui petala contigua imbricabant, nudis. 6. Petalorum interius stamina 5 suffulciens. 7. Stamen antrorsum visum, 8. Idem à dorso visum. q. Flos medio sectus ut corollæ staminumque insertio et ovarii positura pateat loculis duobus ad latera apertis ut septum et ovula pendula videantur. 10. Ovarium stigmatibus coronatum loculi alterius dorso resecto ut ovula 3 collateralia ab apice pendula percipiantur. 11. Ovarium integrum cum calveis fundo cohærens laciniis et tubo detractis ut pars eius inferior glabra et staminum impressorum sulcis striata appareat. 12. Ovarium transversè sectum loculis 3 3-ovuliferis patefactis. 13. Ovulum magnoperè auctum ut appareat a funiculus, b exostoma, c embryo, d raphes vascula. 14. Ramulus magnitudine naturali fructus calyce incrassato baccam mentiente coopertos gerens. 15. Bacca calyce abrepto, parte tubi interiore fructu connatà cupulam referente. 16. Bacca calvee incrassato obtectum longitrorsum secta. 17. Eadem transitrorsum secta, a calvx incrassatus, b b semina propè angulum flexionis secta, c c c semina abortiva, d vascula axis. 18. Bacca integumento exuta ut appareant semina irregulariter inter se agglutinata. 19. Eadem seminibus 2 ademptis ut reliqua videantur axi adhærentia, a a semina, b semen abortivum. 20. Semen integrum. 21. Idem longitrorsum sectum, a testa, b chlamys perispermophora, c embryo, d raphes vascula, e chalaza, 22. Embryo chlamyde perispermopherà inclusus a hili b chalazæ vasculorum cicatrices. 23. Embryo valde uncinatus. 24. Embryo ob seminis formam minus uncinatus.

UMBELLIFERÆ. Juss. (1)

TRIB. I. MULINEÆ. DC.

DRUSA. DC.

Calyx limbus inconspicuus. Petala ovalia, integra. Fructus ovalis. Mericarpia compressissima, 5-juga, jugo dorsali et 2 intimis filiformibus, 2 intermediis marginantibus, flexuosis, in alam expansis, ala dentato-sinuata, dentibus apice glochidato-stellulatis. Valleculæ et Vittæ nullæ. Commissura angustissima. Semen compressissimum. Styli basi incrassati.

Habitus. Caules numerosissimi, intricatissimi. Folia opposita petiolata, cordata, triloba, lobis crenatis. Umbellæ pauciradiatæ. Flores albi. Fructus compressissimi alati, alæ dentibus glochidato-stellulatis.

1. DRUSA OPPOSITIFOLIA. DC.

Drusa oppositifolia. DC. in Annal. du Muséum d'Hist. nat. de Paris, tom. 10, pag. 466, et Prodr., Syst. veg., vol. 4, pag. 80.

Sycios glandulosa. Poir. in Dict. encycl., vol. 7, pag. 155.

Bowlesia oppositifolia. Buch. ubers. Can. ins., pag. 34.

Hab. In nemoribus et petrosis umbrosis Teneriffæ à littore maris usquè ad regionem sylvosam.

DISTRIB. GEOG. Species Canariensis.

Descr. Caules debiles, numerosissimi, ramosi, intricatissimi, plantis vicinis, galiorum more, involventes, eisque, pilis adjuvantibus, adhærentes, undiquè pilis diversis sparsi. Pili alii longiusculi et

⁽¹⁾ Umbelliferarum ordinem pro opere nostro elaboravit cl. atque amiciss. Philippus Parlatore, Professor Florentinus.

crassiusculi, apice glochidato-stellulati, alii sessiles et molles, stellulati vel rarò simplices. Folia longiusculè petiolata, petiolis pilis diversis, ut caules, tectis, basi vix vaginantibus, opposita, cordata, triloba, lobis latis, grossè crenatis, præsertim terminali, acuminatis, in paginâ superiore pilis simplicibus, in inferiore pilis stellulatis sessilibusque, et in nervis pilis stellulatis, aliisque rigidis apice glochidato-stellulatis sparsa, margine pilis mollibus simplicibus ramosisve ciliata. Involucrum nullum. Umbellæ axillares, pauciradiatæ, pedunculis sæpiùs bifidis, bifloris. Flores parvi, albi. Calvx inconspicuus. Petala ovalia, integra, alba, extùs pilosa. Stamina quinque, epigyna, petalis alterna, et subbreviora. Antheræ parvæ, ante anthesin albæ maculis purpureis parvis undiquè notatæ. Styli 2, stigmatibus acutis. Fractus ovatus, glaber. Mericarpia 2, compressissima, 5-juga, jugo dorsali et duobus interioribus filiformibus, pilis stellulatis, glandulosis, præsertim in junioribus sparsis, jugis duabus intermediis marginantibus, flexuosis, in alam expansis, alâ sinuato-dentatâ, dentibus basi dilatatis, apice glochidato-stellulatis, pilos caulium imitantibus. Semen compressissimum. Perispermum carnosum.

EXPLICATIO TAB. 78.

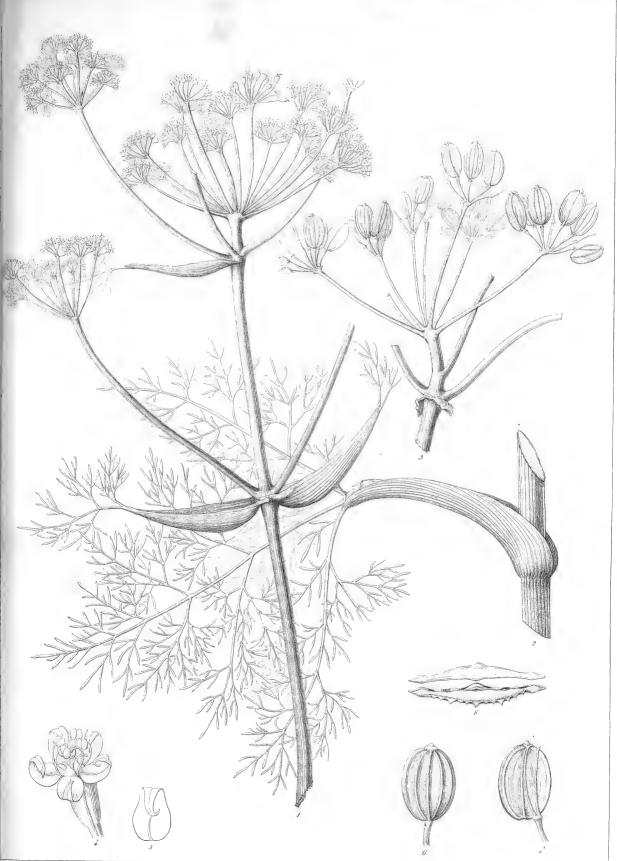
1. Ramus fructifer et floridus magnitudine naturali. 2. Rami segmentum magnoperè auctum ut appareant pili biformes; figuræ quoque reliquæ omnes magnitudine plus minus auctæ sunt. 3. Pilus glochidatus. 4. Folii fragmentum facies superior. 5. Ejusdem facies inferior. 6. Flos. 7. Petalum à dorso visum. 8. Stamen antrorsum visum. 9. Idem visum à dorso. 10. Ovarium stylopodiis stylisque coronatum petalis staminibusque avulsis. 11. Semen. 12. Idem mericarpio altero ablato. 13. Mericarpii dens glochidatus. 14. Pedunculus cum carpophoris fructu ablato. 15. Fructus medio horizontaliter sectus. 16. Embryo.

TRIB. II. AMMINEÆ. KOCH.

HELOSCIADIUM. Koch.

Calyx margo 5-dentatus, vel obsoletus. Petala ovata integra, apice inflexo. Fructus à latere compressus, ovoideus, vel oblongus. Mericarpia jugis 5, æqualibus, subrostatis, 2 lateralibus marginantibus. Valleculæ univittatæ. Styli breves reflexi, vel recurvi. Carpophorum integrum, liberum. Semen gibbo- vel tereti- convexum, anticè planius-culum.

Habitus. Plantæ perennes, subrepentes, palustres. Caulis striatus. Folia pinnatiscota, segmentis dentatis. Umbellæ compositæ. Involucrum subnullum aut oligophyllum. Flores albi.

Vielle Lapidi inc.

Terula Linkii Note

					,
		0.027		•	
				12	
				t	
			·		,
			· ·		
					,
	-				
		٠.			

1. HELOSCIADIUM NODIFLORUM. Koch.

H. caule basi procumbente, subrepente, foliis pinnatisectis, segmentis oblongis, æqualiter serratis, impari subtrilobo, umbellis oppositifoliis, subsessilibus vel breviter pedunculatis, involucris subnullis.

Helosciadium nodiflorum. Koch, Umb., pag. 126, et Syn., Fl. germ. et helv., pag. 283. — Hooker, Brit. Flor., edit. 2, pag. 125. — Reich., Fl. germ. exc., vol. 3, pag. 475. — DC., Prodr., vol. 4, pag. 104.

Sium nodiflorum, Linn., Sp. pl., pag. 361. — Smith, Engl. Fl., vol. 2, pag. 57, et Engl. bot., vol. 9, tab. 639. — Host., Fl. austr., vol. 1, pag. 381. — Gaud., Fl. helv., vol. 2, pag. 434. — DC., Fl. fr., vol. 4, part. 1, pag. 300. — Ten., Fl. nap., vol. 3, pag. 309. — Bertol., Fl. ital., vol. 2, pag. 275.

HAB. In udis insularum Canariensium ad scaturigines apricas.

Seseli nodiflorum. Scop. Fl. carn., edit. 2, vol. 1, pag. 213.

DISTRIB. GEOG. Ad fossarum margines, ad scaturigines, et in paludosis totius Europæ frequentissimum.

AMMI. LINN.

Calyx margo obsoletus. Petala obovata cum lacinulă inflexă, emarginato-bilobâ, lobis inæqualibus. Fructus à latere compressus, ovato-oblongus. Mericarpia jugis 5 filiformibus, acutis, lateralibus marginantibus. Valleculæ univittatæ, vittâ prominulă costulam minorem efformante. Semen tereti-compressum, anticè planiusculum. Styli breviusculi, recurvi, apice subcapitati. Carpophorum filiforme, bifidum, partitionibus apice subcapitatis.

Habitus. Caulis alternè ramosus. Folia decomposita, laciniis lanceolatis vel sæpè filiformibus. Involucrum et involucella polyphylla, multifida vel indivisa. Flores albi.

1. AMMI MAJUS. LINN.

A. foliis pinnatisectis, laciniis omnibus margine cartilagineis, argutė serrulatis, foliorum inferiorum simplicibus, lanceolatis, superiorum trifidis.

Ammi majus. Linn., Sp. pl., pag. 349. - DC., Prodr., Syst. veg., vol. 4, pag. 112. - Desf., Fl.

atl., vol. 1, pag. 245. — Host., Fl. austr., vol. 1, pag. 357. — Guss., Fl. sic., Prodr., vol. 1, pag. 333. — Bertol., Fl. ital., vol. 1, pag. 252, — Roem. et Schultz, Syst. veg., vol. 6, pag. 528.

HAB. In arvis insulæ Palmæ frequens, Teneriffæ (Brouss., herb.) et in Canaria (Despréaux).

DISTRIB. GEOG. In Europà medià et australi frequentissimus. Crescit etiam in Oriente et in Ægypto.

2. AMMI VISNAGA. LAMK.

A. foliis tripinnatis, foliolis lineari-filiformibus, mucronulatis, umbellæ fructiferæ, concavæ radiis contractis, induratis, involucris polyphyllis, multifidis, filiformibus, umbellæ subbrevioribus, involucellis polyphyllis simplicibus umbellæ subæqualibus.

Anmi Visnaga. Lamk, Dict. encycl., vol. 1, pag. 132. — DC. Prodr., vol. 4, pag. 113. — Desf., Fl. atl., vol. 1, pag. 245. — Tea., Fl. nap., vol. 3, pag. 286. — Guss., Fl. sic. Prodr., vol. 1, pag. 332. — Bertol., Fl. ital., vol. 1, pag. 154. — Smith, Fl. grac. Prodr., vol. 1, pag. 186.

Bisnaga aut Visnaga. Palmensium.

HAB. In arvis insulæ Palmæ propè los Sauces copiosissimum.

DISTRIB. GEOG. In arvis Europæ mediæ et australis et Africæ borcalis frequens et in Caucaso. In Gallià meridionali (DC.), Italià, Sicilià (Guss. Parl.), Græcià (Sibth.), Algerià (Desf.), in Caucaso (Marsch. à Bieb.).

APIUM. LINN.

Calyx margo obsoletus. Petala ovata, integra. Fructus subrotundus, à latere contractus, didymus. Mericarpia jugis 5, subcostatis, æqualibus, 2 lateralibus marginantibus. Valleculæ univittatæ. Commissura 2-vittata. Carpophorum indivisum. Semen convexum anticè planiusculum.

Habitus. Caulis ramosus, erectus, striatus. Folia pinnatisecta, segmentis cuneatis, incisis. Umbellæ terminales et laterales radiatæ. Petala ex albo viridia vel alba.

1. APIUM GRAVEOLENS. LINN.

A. foliis inferioribus pinnatis, foliolis ovato-cuneatis, incisis, dentatis, superioribus tripartitis, dentatis. Apium graveolens. Linn., Sp. pl., pag. 370. — DC., Prodr., vol. 4, pag. 101. — Smith, Engl. Fl., vol. 2, pag. 76. — Fl. dan., tab. 790. — Host., Fl. austr., vol. 1, pag. 400. — Gaud., Fl. helv., vol. 2, pag. 422. — Koch, Syn. Fl. germ. et helv., pag. 282. — Ten., Fl. nap., vol. 3, pag. 336. — Guss., Fl. sic. Prodr., vol. 1, pag. 343. — Bertol., Fl. utal., vol. 2, pag. 258. — Desf., Fl. atl., vol. 1, pag. 266.

Seseli graveolens. Scop., Fl. carn., ed. 2, vol. 3, pag. 215.

Apio. Canariensium. Yendro. Palmensium.

HAB. Ad scaturigines præsertim maritimas insularum Canariensium.

DISTRIB. GEOG. In paludosis totius Europæ et Africæ borealis, nec non in Mexico.

PIMPINELLA. LINN.

Calyx subnullus. Petala obovata, emarginata, cum lacinulâ inflexâ, canaliculatâ. Fructus à latere contractus, ovatus, stylopodio pulvinato coronatus. Mericarpia jugis 5, filiformibus, æqualibus, lateralibus marginantibus. Valleculæ multivittatæ. Styli duo reflexi, breves. Carpophorum liberum, bifidum. Semen gibbo-convexum, anticè planiusculum.

Habitus. Plantæ perennes. Caules erecti, ramosi, infernè ex petiolis basi vaginantibus incrassati. Folia radicalia pinnatisecta, segmentis inciso-serratis, caulina minùs composita et subsimplicia. Umbellæ et umbellulæ multiradiatæ sine involucro involucellisque. Petala alba. Fructus in speciebus Canariensibus villosus.

Ons. Species Canarienses ad illam sectionem *Pimpinellæ* pertinent, de qua ex sola, ni fallor, fructuum villositate suum *Tragium* cl. Sprengelius constituit; sed ego cl. Candollei sententiam, qui ad *Pimpinellas Tragii* species retulit, secutus sum.

1. PIMPINELLA BUCHII. WEBB.

P. tota cano-pubescens, caule basi in rhizocephalum incrassato, superne ramoso-subtrichotoma, foliis radicalibus pinnatisectis, segmentis 7, obovato-cuneatis, inciso-serratis, terminali trilobo; fructibus tomentosis.

Tragium Buchii. Webb, icon. 73.

Pimpinella Cumbræ. Buch, ubers. can., pag. 29, et Beschreib., d Can. Ins., pag. 152.—DC., Prodr., vol. 4, pag. 120.

Tragium incanum. Choisy in DC. Prodr., 1. c.

Hab. In rupium fissuris montium excelsorum insulæ Teneriffæ, qui *Filo de las Cañadas* dicuntur. Cl. Webb et Berthelot legerunt ad fontem Rosæ et ad montem *del Limon* super vallem Orotavæ.

DISTRIB. GEOG. Species Canariensis.

Descr. Radix . . . . Caulis erectus, 2-3 pedes altus, teres, striatus, pennæ anserinæ crassitiem ferè æmulans. fistulosus, subaphyllus, supernè ramosus. Rami inferiores solitarii, remoti, supremi ut plurimim trichotomi, apice umbella terminati, Folia radicalia numerosa, longè petiolata, petiolis subangulatis, infernè brevi tractu dilatatis, et caulis basin ferè vaginantibus, in vaginæ marginibus crebrè acqualiterque ciliatis, ibique rhizocephalum efformantibus. Folia pinnatisecta, circumpscriptione oblongâ, segmentis 7, carnosiusculis, lateralibus obovato - cuneatis, inciso - serratis, segmento terminali trilobo . lobis cuneatis inciso-serratis. Folia caulina diversa sunt. Folium quod in parte caulis inferiore quandoquè invenitur ejusdem formæ ut radicalia; caulina verò superiora brevissima, in ramorum basi sita. breviter petiolata, petiolis vaginæformibus, margineque ciliatis, pinnatisecta, segmentis angustè linearibus acutis, incisis, sed margine integris, folia suprema simplicia et linearia. Involucaum et invoucelli nulli. Umbellæ radii sæpė 7, sed quandoquė 6-8, pollicem ferè longæ, teretes, subæquales. Um-BELLULÆ radii 9-14, longitudine inæquales, 1-2 lineas longæ, Flores parvi, Corolla alba, petala ovata. concava, dorso-villosa, apice angusta et ferè in laciniam producta, lacinia inflexa, superne canaliculata, undè emarginata videtur. Stamina 5 alterna, filamentis albis, longis, per æstivationem incurvatis. An-THERE bilobe, glabre, turgidiuscule, flave. Styli duo reflexi, flavescentes, apice capitati, Stylopopium flavum pulvinatum. Fructus (haud maturum vidimus), junior tomentosus. Semen convexiusculum anticè planiusculum.

Ons. Nomen specificum Cumbræ à cl. Buchio adhibitum, qui cumbre (i. e. altitudinem) insularum Canariensium locum esse credidit, rectissimè cl. Webb in illum Buchii mutavit, quia ab Hispanis Cumbre nomine omnia montium juga planiora noscuntur.

EXPLICATIO TAB. 73.

1. Planta integra, ad collum radicis secta. 2. Flos magnoperè auctus. 3. Petalum auctum antrorsùm visum cum lacinià inflexà, dorso canaliculato. 4. Umbella fructifera aucta.

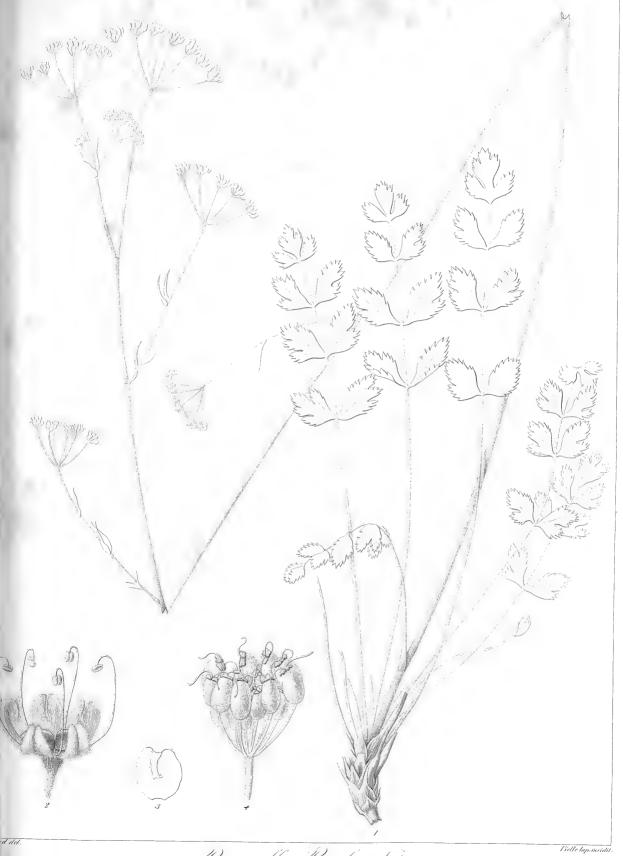
2. PIMPINELLA DENDROSELINUM. WEBB.

P. glabra, caule frutescente, basi elongato, ramoso; foliis radicalibus, caulinisque inferioribus pinnatisectis, segmentis 7-9 obovato-cuneatis, venoso-reticulatis, inciso-serratis, terminali trilobo; fructibus villosis.

Tragium Dendroselinum. Webb, ic.

Perejil. Canariensium. Culantrille. Palmensium.

HAB. In rupibus altis Teneriffæ legerunt cl. Webb et Berthelot sine flore et fructu in

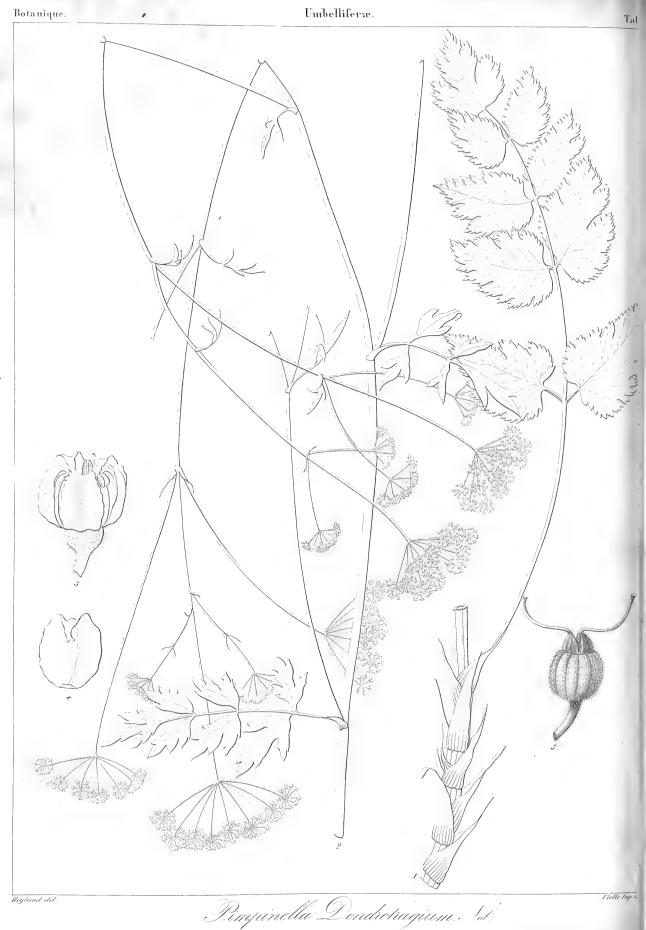

Pimpindla Buchii. Sol.

Lithe de CAdrien, rue Richer 7.

Little de C. Idvien, vac Richen

fissuris rupium quæ Roques de Guimar vocantur, nec non in convalle del Rio insulæ Palmæ. Descriptionem nostram ex speciminibus Palmensibus fecimus.

Descr.. Planta tota glabra, pallidè viridis. Caulis frutescens, elongatus, longo tractu petiolis foliorum inferiorum marcescentium basi dilatatis obductus, foliosus, 2-3 pedes altus, glaber, striatus, fistulosus, ramosus, ramis alternis. Folia radicalia et caulina inferiora longiusculè petiolata, petiolis striatis, basi in vaginas nervosas margine ciliatas dilatatis, pinnatisecta, segmentis 7-9, obovato-cuneatis, pulchrè venoso-reticulatis, inciso-serratis, lobatisve, inferioribus petiolatis, superioribus subsessilibus, sessilibusve, terminali ovato, trilobo, lobis inciso-serratis. Compositio foliorum ut in omnibus umbelliferarum speciebus supernè decrescit, et segmenta minùs incisa sunt, sed basi attenuata, in foliis supremis verò integerrima. Umbella ferè magnitudine Pimpinellæ peregrinæ, involucro omninò carens, umbellulæ involucellis destitutæ. Umbellæ radii sub-10, longitudine subæquales, villosulæ. Umbellulæ 9-13 radiatæ, radiis villosis. Corolla alba, petala obovata, concava supernè canaliculata, extùs pubescentia, cum lacinulà inflexà. Styli 2, brevissimi, ½ lin. ferè longi, juniores erecti, apice capitati. Fructus villosus, sub lente 5-costatus; maturum non vidi.

EXPLICATIO TAB. 72.

r. Caulis pars superior cum folio, cæteris ablatis, et tantum petiolorum basi semivaginantium vestiti. 2. Caulis pars suprema folia caulina superiora umbellasque gerens magnitudine naturali. 3. Flos auctus. 4. Petalum auctum, antrorsum visum ut appareat lacinula inflexa, dorso canaliculata. 5. Fructus junior auctus, cum pedicello partiali, stylopodio bifido stylisque apice capitatis coronatus.

BUPLEURUM. LINN.

Calyx margo obsoletus. Petala integra, subrotunda, arctè involuta, cum lacinula lata, retusa, inflexa. Fructus à latere compressus, vel subdidymus, stylopodio depresso coronatus. Mericarpia jugis 5, alatis, acutis, filiformibus vel subnullis, valleculis vittatis aut evittatis, lævibus, granulosis aut rugosis. Carpophorum liberum, bifidum. Semen tereti-convexum, anticè planiusculum.

Habitus. Herbæ glabræ, annuæ vel perennes. Caulis ramosus. Folia simplicia integerrima. Flores lutei, rarò albi.

1. BUPLEURUM GLAUCUM. DEC.

B. caule herbaceo, humili, ramosissimo, diffuso; foliis lineari-lanccolatis, umbellis termina-111.—(2° secr.) libus subtriradiatis, lateralibus incompletis, involucri involucellorumque foliolis quinis, lanceolato-linearibus, margine serrulatis, umbella longioribus; fructibus subejugatis, sublevibus vel granuloso-muricatis.

Bupleurum glaucum: DC., Fl. fr. suppl., pag. 515. — Prodr., vol. 4, pag. 127. — Guss., Pl. rar., pag. 115, tab. 23, fig. 2, et Fl. sic. Prodr., vol. 1, pag. 314. — Bertol., Fl. ital., vol. 1, pag. 148. — Reich., Cent. 2, pag. 60, tab. 168, fig. 299.

Odontites glauca, Spreng, in Roem et Schultz, Syst. veg., vol. 6, pag. 383.

HAB. In campis siccis insulæ Lancerottæ.

DISTRIB. GEOG. In Europà meridionali, in Gallià, Hispanià, Sicilià, Corsicà.

Ons, Species à Bupleuro semicomposito vix distincta et forsan ut ejusdem varietas consideranda. Ipso in specimine plantæ Canariensis sæpè vidi fructus nunc ferè totidem læves vel granulosos et scabros,

1. BUPLEURUM ACIPHYLLUM. WEBB, IC. 70.

B. caule fruticoso, ramoso, ramis virgatis, alternis; foliis coriaceis elongato-lanceolatis, subfoliatis, mucronatis, sessilibus, multinerviis; umbellis multiradiatis, involucri involucellorumque foliolis quinis, brevissimis, acutis; fructibus 5-jugatis, oblongis, rugoso-lacunosis.

HAB. In rupibus abruptis siccis convallium Teneriffæ. Cl. Webb et Berthelot legerunt in convalle *Masca* et alibi, nec non in Canaria ad fauces *Degollada de Manzanilla* et in convalle de *Guaradre* legit cl. Despréaux.

DISTRIB. GEOG. Stirps Canariensis.

Desca. Radix . . . . . Caulis fruticosus, ramosus, cylindricus, cortice lævi, rimoso, fusco. Rami ut plurimum subpedales, sed quandoquè tres vel quatuor pedes etiam alti; alterni, erecti, virgati, glabri, striati, teretes, supernè subangulati, foliosi, apice divisi, ramulis umbelliferis dichotomis. Folia coriacea, elongato-lanceolata, subfalcata, mucronata, integerrima, concaviuscula, 2-3 lineas lata, 2-2½ pollices longa, multinervia, glabra, glaucescentia, sessilia, ramorum semivaginantia, inferiora crebriora, superiora remotiuscula breviora, 5-9 lineas longa, 1-1-½ lin. lata. Ramuli longitudine inæquales, inferiores breviores, superiores ferè eamdem altitudinem attingentes, et ferè corymbosi, præcedentibus magis divisi, angulosi, striati, glabri, sæpè foliolo brevi, lanceolato, acuto, bracteante aucti. Umbellæ 7-11 radiatæ, radiis 8-10 lineas longis, substriatis; umbellulæ parvæ. Involucaum et involucella pentaphylla, foliolis brevissimis, ferè ½-1-lineam longis, lanceolato-linearibus, acutis. Petala subrotunda, arctè involuta, concava, lutea, dorso canaliculata et è rubro nigrescentia, lacinulà inflexà, latà, retusà. Fauctus oblongi, maturi nigrescentes, 5-jugati, jugis crassiusculis, subcrispatis, inter juga rugoso-lacunosi, glabri. Antheræ bilobæ. Valleculæ vittatæ. Stylopodium depressum, subrotundum, margine crenulatum. Styli duo, reflexi, subcapitati. Carpophorum bifidum.

·			
	•		

Heyland del.

Bupleurum aciphyllum! Neb?

Vielle log w

EXPLICATIO TAB. 70.

1. Ramus floridus, magnitudine naturali. 2. Flos cum reliquis figuris magnoperè auctus. 3. Petalum antrorsum visum ut lacinula inflexa appareat. 4. Idem a latere visum. 5. Stamen junius. 6. Filamentum antherà ablatà. 7. Stamen. 8. Fructus junior cum stylopodio et stylis. 9. Fructus transversè sectus. 10. Idem multotiès auctus ut videantur meliore modo jugae et vittæ.

TRIBUS. III. SESELINEÆ. KOCH.

TODAROA. PARL.

Calyx 5-dentatus, dentibus subulatis, persistentibus. Petala oblonga lacinulâ inflexâ, brevi, acutiusculâ, integrâ. Fructus obliquè ovato oblongus apice, attenuatus, sectione transversali subteres. Mericarpia cymbiformia, jugis 5, costatis, costis 3, dorsalibus obtusis, æquidistantibus, obliquis, 2 lateralibus marginantibus, crassioribus, latioribus, rectis. Valleculæ univittatæ, vittæ grandes, vacuæ. Facies commissuralis concava, 2-vittata. Semen semiteres, anticè concaviusculum. Stylopodium oblongum, conicum, stylis brevibus, rectis coronatum. Carpophorum filiforme bipartitum.

Habitus. Caulis supernè alterne ramosus, strictus. Folia suprà decomposita, flaccida, aurea, foliolis pinnatifidis, linearibus. Flores parvi, albi.

Oss. Genus à *Peucedano* distinctissimum, nec ad *Peucedaneas* unquam referendum. Inter *Seselineas* tantum ad *Seseli* accedit, à quo distinctum calycinis dentibus subulatis, lacinià petalorum integrà, fructu elongato, apice attenuato, stylis rectis.

Augustino Todaro botanices Siculæ egregio cultori et amico meo spectatissimo genus hoc dicavi.

1. TODAROA AUREA. PARL.

Peucedanum aureum. Soland!, in Hort. Kew., ed. 1, vol. 1, pag. 341. — DC., Prodr., vol. 4, pag. 178, ex specimine Massoniano Musæi Banksiani et ex herbario Candollei à cl. Webb visis non Ker., nec Spreng.

HAB. In fissuris rupium Teneriffæ præsertim in regione inferiore.

DISTRIB. GEOGR. Species Canariensis.

DESCR. PLANTA tota glaberrima, fructu excepto. Radix lignescens. . . . . . Caulis subtripedalis erectus, basi ferè digiti minimi, in medio pennæ anserinæ crassitie, basi fortiter striatus, glaber, teres, fistulosus, supernè alternè ramosus. Folia petiolata, petiolis teretibus, basi vaginantibus, vaginis rubris, striatis, margine lata membranacea, flavida, ex rupibus dependentia, demùm ex virescenti aurea, ternato-supradecomposita, segmentis circumscriptione ovato-oblongis, pinnatifidis, laciniis linearibus, acutiusculis, integris, incisisque, Involucrum 3-5-phyllum, laciniis linearibus subulatis, integris, longitudine valdč inæqualibus. Umbellæ radii 20-30, basi paululum dilatatæ, teretiusculæ, striatæ, sublentè scabriusculæ. Involucella 5-7-phylla, laciniis linearibus, subulatis, subæqualibus. Calveis dentes breves, subulati, persistentes. Petala oblonga, concava, alba, margine sublentè scabriuscula, lacinulà inflexâ acutiusculâ. Fructus aureus, obliquè ovato-oblongus, apice attenuatus, sectioni transversali subteres, junior subtomentosus, adultus pilis brevibus albis sublentė sparsus, 2-4 lin. longus, lineam latus, Mericarpia cymbiformia, jugis 3, costatis, costis obtusis, tribus dorsalibus æquidistantibus, narùm obliquis, minoribus, duabus lateralibus marginantibus, latioribus, crassioribus, rectis. VALLECULE nigrescentes, univittatæ, vittæ grandes, vacuæ. Facies commissuralis 2-vittata, concaviuscula, extremitatibus tantum alium mericarpium contingens et cum illo latere altero excavationem efformans, Stylopodium conicum, glabrum. Styli breves, \frac{1}{2}-\frac{7}{2}\lin. longi, recti, stigmatibus capitatis obtusis. Carpo-PHORUM filiforme, in medio bipartitum, Filamenta alba, recurva, Anthere didyme, obtuse.

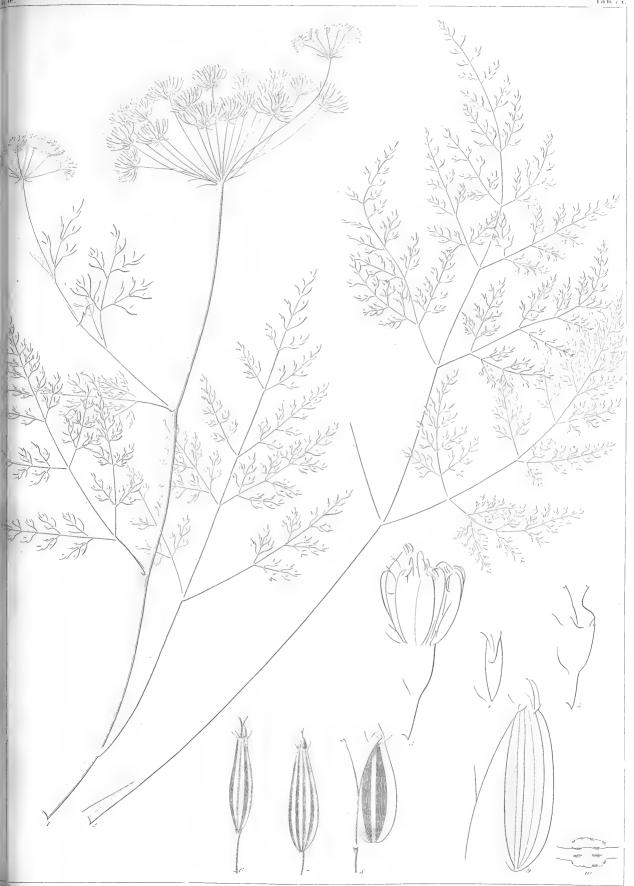
Obs. EX Webb Mss. Auream hanc speciem non ob florum (qui albescunt) colorem in horto Kewensi dixit celeb. Solander, sed quia cum maturantur flavescunt et veluti auro illita nitent semina, caules, folia. Plantam ipsam Solandrianam in Musæo Banksiano inspeximus. Magnus autem à nomine ortus est error; Ferulæ speciem (Ferulæm Linkii, Nob.) ob flores aureos pro Peucedano aureo Soland. auctores ferè omnes habuerunt. Eam icone illustravit cl. Ker., Bot. reg., l. c. Candolleus plantam Solandrianam à Broussonetio acceptam in herbario servavit, sed iconem Kerianam citat. Ferulam esse primus vidit Linkius, sed Peucedanum aureum verum fuisse putavit. Stirpe utrâque in loco natali recognită et speciminibus archetypis revisis, solvitur tandem dilemma.

EXPLICATIO TAB. 74.

1. Ramus floridus magnitudine naturali. 2. Folii pars. 3. Flos cum reliquis figuris, magnoperè auctus. 4. Petalum antrorsum visum. 5. Calycis dentes cum stylopodio et stylis. 6. Fructus latere visus. 7. Fructus facie dorsali visus. 8. Mericarpium facie commissurali visum cum carpophoro. 9. Idem magis auctum. 10. Mericarpii sectio transversa ut costarum longitudo melius appareat, et vittæ in valleculis et in commissura.

TINGUARRA. PARL.

Calyx margo 5-dentatus, dentibus subulatis persistentibus. Petala

oblonga, lacinula elongata, cuspidata inflexa. Fructus oblongus utrinquè attenuatus, sectione transversali subterete. Mericarpia jugis 5 costata, costis 3 dorsalibus, 2 marginantibus, omnibus crassis, obtusis, subæqualibus. Valleculæ trivittatæ. Commissura plana, multivittata. Semen anticè concavum, subreniforme. Carpophorum bipartitum. Stylopodium conicum, stylis rectis coronatum.

Habitus. Caulis ramosus, erectus, striatus, glaber. Folia glabra, glauca, triternatisecta, segmentis grandibus, subtrifidis, incisis. Flores parvi, flavi. Fructus tomentosi.

Seseli species. DC., Cat. hort. monsp., pag. 145. — Schultz, Syst. veg., b. pag. 405. Athamanthæ species. DC., Prodr., vol. 4, pag. 155.

Oss. Genus à Seseli omninò diversum, ut ipse cl. Candolleus in suo catal. Monsp. admonebat, quanquàm ad Seseli hanc speciem retulisset. Ab Athamanthá, cui magis alfine, differt præsertim petalorum lacinià non brevissimà, nec unguiculatà, fructuum formà et costis.

1. TINGUARRA CERVIARIAEFOLIA. PARL

Seseli cerviariæfolium. DC., Cat., hort. monsp., pag. 145.

Athamantha cerviariæfolia. DC., Prodr., vol. 4, pag. 155. — Webb, icon. 71.

Athamantha maxima. Choisy, in DC. Prodr.

Hab. In fissuris rupium et in convallibus umbrosis Teneriffæ, præsertim meridionalibus, Tamadayæ, de Badajos, aliisque et propè Buena Vista, in rupibus Bajamé et in insula e Palmà.

Descr. Radix lignescens. Caulis suffruticosus, basi subcaudiciformis, crassus, erectus, pedalis, sesquipedalisve, ramosus, glaber, profundė striatus, et basi subsulcatus, nodosus. Folia glabra, glauca, triternatisecta, segmentis latė ovatis, acutis, subtrifidis, laciniis incisis, serrato-dentatis, segmento terminali majore; folia inferiora petiolata, superiora per gradus minūs petiolata, minūsque composita. Petioli vaginati, vaginā striatā, membranaceā, glabrā, glaucā. Pedunculi teretes, striati, elongati, glabri, sub umbellā pubescentes, ex axillis foliorum superiorum orti, in umbellā fructiferā apice incrassati. Involucaum universale subdiphyllum, foliolis linearibus, subulatis, striatis, subtūs pubescentibus, subagualibus. Involucella 6-8, foliolis lineari-subulatis, subaristatis, subæqualibus, subtūs pubescentibus. Flores parvi, albi, exsiccatione flavescentes, subodorati. Petala oblonga, concava, extūs villosa, lacinulā elongata, lineari-cuspidata, inflexa. Calvx margo 5-dentatus, persistens, dentibus

subulatis. Antheræ subrotundæ, concaviusculæ, filamentis filiformibus, recurvis. Fauctus tomentosus, junior tomentoso-canescens, oblongus, utrinquè attenuatus, et ferè fusiformis, 4-5 lineas longus, sectione transversali subteres. Mericarpia jugis 5, costatis, costis 3 dorsalibus, 2 marginantibus, omnibus subæqualibus obtusissimis, crassis. Valleculæ trivittatæ, vittis parvis. Commissura plana, multivittata. Semen anticè concavum, glabriusculum. Styli duo, \(\frac{1}{2}\)1-lin. longi, glabri, recti, divergentes, stigmatibus capitatis. Саврорновим filiforme, basi bipartitum.

Ons. Tinguarrus heros erat Nivariensis patriæ benemerens. Cum prædæ avidi, Alonzo Lucensi duce, convallem lingua Lybica etiam nunc Acentejo dictam invaserant Hispani, primam Canariensium aciem conducebat Tinguarrus Bencomi insulæ reguli frater. Solum saxo sedentem, sura lanceario transfossa, offendit frater, quid rei sit, quid actum flagitanti, ducis partes egisse, fugatos hostes, stragem conficere milites, respondit. Paludamentum coccineum veterano, qui pro eo mortuus est prorex (1) Alonzus projiciens, paucis suorum stipatus, saluti fuga præcipiti consuluit. Reliqui ferè omnes trucidati. Hinc nomen loci lingua sua la Matanza adhuc vocant coloni Hispani. De Tinguarri morte, vide supr. pag. 2. (Webb mss.).

EXPLICATIO TAB. 71.

1. Ramus superior floridus et fructifer. 2. Folium caulinum. 3. Flos ut et figuræ omnes sequentes præter sextam, auctus. 4. Petalum cum lacinulà elongatà, inflexà. 5. Fructus junior cum sepalis, stylopodio et stylis. 6. Fructus magnitudine naturali. 7. Fructus maturus. 8. Carpophorum cum mericarpio altero; a calycis limbus persistens; b carpophori ramus alter sine mericarpio, st. stigma. 9. Carpophorum cum mericarpio altero, perispermo destituto. 10. Semen. 11. Fructus sectio transversalis ut jugæ, vittæ et semen appareant.

RIDOLPHIA. Moris.

Calyx margo obsoletus. Petala ovalia, integra, involuta, lacinulà subquadratà, retusà. Fructus lineari-oblongus, à latere contractus. Mericarpia jugis 5, filiformibus, tribus dorsalibus vix prominulis, demùm subinconspicuis, duobus lateralibus marginantibus. Valleculæ univittatæ, in commissurà geminæ. Stylopodium conicum. Styli brevissimi, reflexi. Semen convexum anticè planiusculum. Carpophorum bifidum.

Habitus. Planta annua, glauco virens. Caulis teres, glaber, erectus,

⁽¹⁾ El Adelantado.

. Uhamanta cervariacjelia. L'U:

dichotomus. Folia decomposita, laciniis filiformi-setaceis. Involucrum et involucella nulla. Umbellæ fructiferæ radii divergentes. Flores lutei.

Oss. Genus ab Anetho fructus characteribus satis distinctum. Mericarpia non à dorso lenticulari-compressa, jugis tribus dorsalibus non acuté carinatis, nec lateralibus in marginem laté complanatum abeuntibus.

1. RIDOLPHIA SEGETUM. Moris.

Ridolphia segetum. Moris in Enum. sem. hort. reg. taur., 1841, pag. 43.

Anethum segetum. Linn., Mant. alt., pag. 219. — DC., Prodr., vol. 4, pag. 186. — Bertol., Fl. ital., vol. 1, pag. 343.

Meum segetum. Guss., Fl. sic. Prodr., vol. 1, pag. 344. — Ten., Fl. nap., vol. 3, pag. 291.

Fæniculum segetum. Presl, Fl. sic. Prodr., vol. 1, pag. 26.

Hinojo. Canariensium.

HAB. In arvis insularum Canariensium.

DISTRIB. GEOGR. In Europæ meridionalis arvis, in Italià, in agro Neapolitano (Ten.), in Sicilià (Guss., Presl. Parl.), in Sardinià (Moris), in Gracià (d'Urv.).

CRITHMUM. LINN.

Calyx margo obsoletus. Petala subrotunda, integra, involuta lacinula obovata. Fructus sectione transversali subteres. Mericarpia dorso convexa, jugis 5, elevatis, argutis, subalatis et subcrispatis, 2 lateralibus marginantibus, paulò latioribus, pericarpio cellulis magnis spongioso. Commissura plana, ut valleculæ, evittata. Semen nucleatum liberum, undiquè vittis numerosis tectum. Carpophorum filiforme, demùm bipartitum.

Habitus. Herba suffruticosa, glauca, foliis bipinnati-sectis, laciniis oblongo-linearibus, carnosis, petiolis basi vaginantibus. Umbellæ compositæ, multiradiatæ. Involucrum et involucella polyphylla, foliolis lanceolatis, umbellå multò brevioribus. Flores albi.

1. CRITHMUM MARITIMUM. LINN.

Crithmum maritimum. Linn., Sp. pl., pag. 354. - DC., Prodr., vol. 4, pag. 164. - Hooker, British

Flor. edit. 2, pag. 131.— Host, Fl. austr., vol. 1, pag. 368. Koch, Syn. Fl. germ. et helv., vol. 1, pag. 299, — Reich, Fl. germ. exc., vol. 3, pag. 472. — All., Fl. pedem., vol. 2, pag. 27. — Desf., Fl. atl., vol. 1, pag. 248. — Bertol., Fl. ital., vol. 3, pag. 333.

Crithmum maritimum β Canariense. Cav., Anal. cienc. nat., vol. 3, pag. 55, et DC., Prodr., vol. 4, pag. 164.

Cachrys maritima. Spreng, in Roem. et Schultz, Syst. veg., vol. 6, pag. 442. — Ten., Fl. nap., vol. 3, pag. 295. — Guss., Fl. sic. Prodr., vol. 1, pag. 360.

HAB. In rupibus maritimis insularum Canariensium vulgare.

DISTRIB. GEOG. Per universam Europam ad maris littora et in Africa borcali.

TRIBUS IV. PEUCEDANEÆ. KOCH.

FERULA. KOCH.

Calyx margo breviter 5 dentatus. Petala ovata cum acumine incurvo. Fructus à dorso plano compressus margine dilatato cinctus. Mericarpia jugis 3 dorsalibus filiformibus, æquidistantibus, 2 lateralibus obsoletis in marginem dilatatum abeuntibus. Valleculæ 2-3-vittatæ. Commissura 4-6-vittata. Semen complanatum. Carpophorum bipartitum.

Habitus. Herbæ caule elato, tereti, foliis supradecompositis, laciniis linearibus, involucro nullo, umbellis multiradiatis, floribus luteis.

1. FERULA LINKII. WEBB. Mss.

F. caule terete, orgyali, ramoso, folioso; foliis supradecompositis, laciniis lineari-filiformibus, acutis, canaliculatis, foliolo terminali subelongato, foliorum summorum vaginis dilatatis, subaphyllis; involucro nullo, umbellis centralibus breviter pedunculatis, floribus parvis (luteis).

Ferula aurea. Link. in Buch., can. 132, excl. syn.

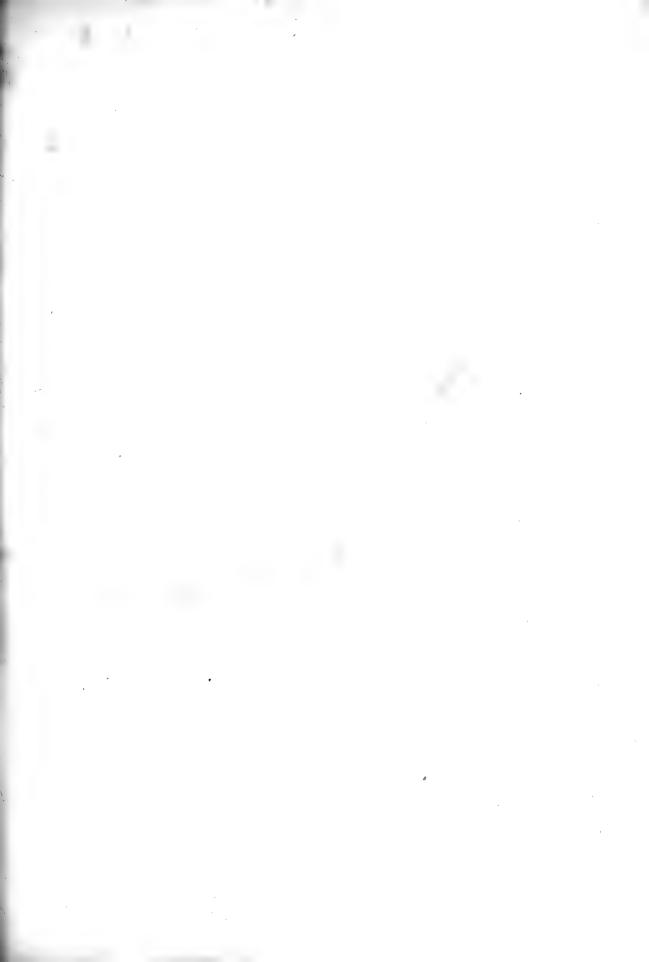
Peucedanum aureum. Bot. reg., tab. 559, non Soland. — DC., Prodr., vol. 4, pag. 178, pro parte. Cañaheja. Canariensium.

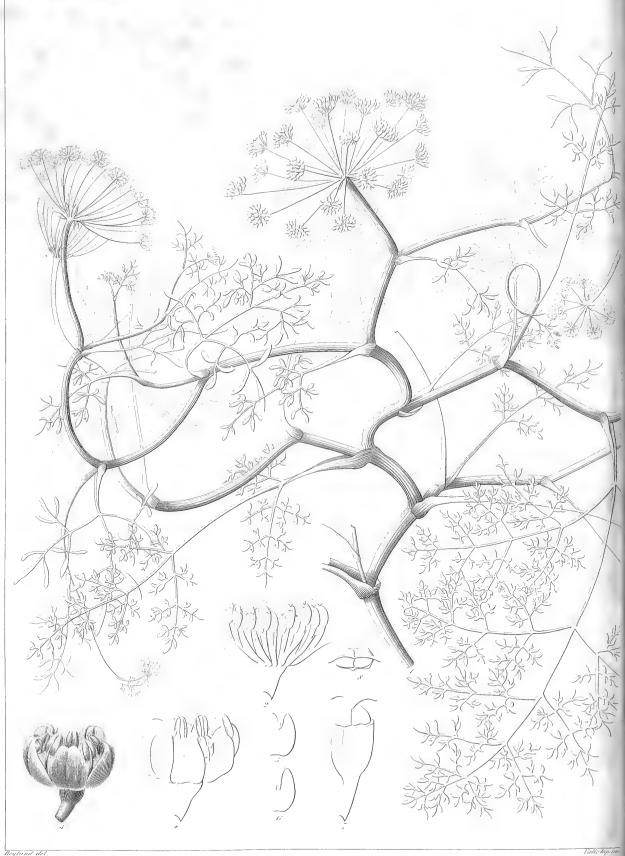
HAB. In campis elatioribus et in rupestribus regionis sylvosæ insularum Canariensium. Caulis decorticatus velut sambuci medulla cotis aut corii instar, ad novaculas et cultellos exacuendos in vulgari usu est.

	4.	
2000 日本 日本 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1		
State of V		
4		
	,	

Astydamia Canariensis G.C.

Terula 2 lextuesa, Set.

Inthe de Chlvien & Cie a Richer,

DISTRIB. GEOG. Stirps Canariensis.

Descr. Radix. . . . . . Caulis erectus, orgyalis, in fertilioribus etiam subbiorgyalis, teres. striatus, haud sulcatus, glaber, farctus medullå amplå, in quâ omnibus ut in ferulis fibræ vagæ videntur, caulem monocotyledonearum ludens, supernè ramosus, rami alterni, superiores oppositi et subcorymbosi. Folia supradecomposita, circumscriptione ampla, laciniis lineari-filiformibus, rigidulis, acutis, canaliculatis, brevibus, terminalibus, subelongatis, petiolata, petiolis in foliis radicalibus longiusculis, basi tantum dilatatis; petiolis foliorum caulinorum in vaginam amplam, striatam, caules semiamplectantem dilatatis, vaginis summis subaphyllis, aphyllisve. Umbella centrales, breviter pedunculatæ, pedunculis 3-10 lineas longis, laterales longiusculæ pedunculatæ, 16-24-radiatæ, radiis subæqualibus, striatis, glabris. Involucrum nullum. Umbellulæ 20-30-radiatæ. Involucella submonophylla, foliolo lineari, acuto, umbellulà multò breviore. Flores lutei, parvi. Petala ovata, concava, glabra, cum acumine inflexo, incurvo, sulcato, integro. Antheræ didymæ, filamentis recurvatis. Styri divergentes. demùm reflexi, basi subincrassati, apice capitati. Fructus ovatus, 4-1/2 lin. longus, 3 lin. latus, maturus nigrescens, à dorso plano compressus, margine dilatato, complanato cinctus. Mericarpia jugis 5, 3 dorsalibus filiformibus, prominulis, æquidistantibus, 2 lateralibus in marginem dilatatum abeuntibus, margine demùm subincrassato et subinflexo, jugis secundariis obsoletis. Vittæ in valleculis 2-3, superficiales. Commissura ampla, sub-6-vittata, vittæ distantes. Carpophorum filiforme, bipartitum. Stylopo-DIUM conicum. Semen hinc-planum illinc convexiusculum.

EXPLICATIO TAB. 75.

1. Caulis pars superior cum umbellis floridis. 2. Umbella fructifera. 3. Caulis pars cum folio. 4. Flos. 5. Petalum. 6. Fructus. 7. Idem mericarpio altero sublato ut appareant carpophora, et mericarpii facies interior. 8. Mericarpia transin trorsum secta.

2. FERULA COMMUNIS. LINN?

Tajornoyo. Lancerottensium.

HAB. Legimus hanc plantam sine flore et fructu in campestribus montosis prope sacellum Divæ Mariæ de las Nieves in insula Lancerotta. Webb mss.

3. FERULA? TORTUOSA. WEBB.

Fructu ignoto de vera hujus stirpis sede adhuc ambigitur, vix autem Ferula. Hab. In rupestribus maritimis prope oppidum *Garachico*. Webb mss.

EXPLICATIO TAB. 77.

1. Ramus floridus. 2. Umbella cum fructu juniore. 3. Flos. 4. Flos provectior. 5. Petalum. 6. Petalum apice fissum. 7. Fructus junior. 8. Stylopodia et styli.

III. — (2° SECT.)

24

ASTYDAMIA, DC.

Calyx margo 5 dentatus. Petala . . . . . Fructus à dorso compressus, margine crasso, dilatato cinctus. Mericarpia subfungosa, oblonga, jugis 3 dorsalibus cristatis, approximatis, pericarpio cellulis magnis spongioso ut in Crithmo! Valleculæ univittatæ, vittis amplis oblongis. Commissura plana 2-vittata. Semen subcompressum, haud liberum. Stylopodium conicum, crassum. Styli brevissimi reflexi. Carpophorum liberum bipartitum.

Habitus suffrutex glaber. Folia pinnatisecta, segmentis latis, incisodentatis, glaucis, carnosis. Umbellæ compositæ, multiradiatæ. Involucrum et involucella polyphylla, foliolis lanceolatis, vernis ramosis elegantiùs pictis, umbella umbellulisque brevioribus.

Obs. Genus à *Crithmo* distinctissimum, calyce 5-dentato, fructibus à dorso compressis, jugis 3 dorsalibus approximatis, nec subalatis, 2 marginantibus crassis, valleculis univittatis semine compresso, nucleum liberum vittis undiquè tectum non constituente.

1. ASTYDAMIA CANARIENSIS, DC.

Prodr., Syst. veg., vol. 4, pag. 190.

Crithmum latifolium. Linn. f., Supp., pag. 180.

Tenoria Canariensis. Sprengel., Umbell. spec., pag. 20, tab. 6, fig. 13, et in Schultz, Syst. veg., vol. 6, pag. 377.

Laserpitium crithmifolium. Link, in Buch. can., 151.

Heracleum canariense. Choisy in herb. DC.

Servilleta. Nivariensium.

HAB. In rupibus maritimis insularum Canariensium sat communis.

DISTRIB. GEOG. Species Canariensis.

EXPLICATIO TAB.

1. Caulis floridi pars superior. 2. Ejusdem pars inferior cum folio. 3. Flos auctus. 4. Petalum antrorsum visum. 5. Ovarium petalis et staminibus, uno excepto, avulsis, ut appa-

reant insertiones. 6. Mericarpia à carpophoris pendula. 7. Eadem à dorso visa ut appareant juga. 8. Mericarpii pars superior valdè aucta ut appareat f carpophorum. St. stylus. 9. Carpophora seorsum delineata. 10. Carpophori apex magnoperè auctus ut videatur a articulus. 11. Mericarpium dissectum, f carpophorum, dd xx nervi et nervorum denticuli, 00 olei ductus sive vittæ. 12. Fructus sectio transversa, aa nervi, 00 olei ductus. 13. Embryo. 14. Plantula germinans ut conspiciantur cotyledones.

TRIB. V. SILERINEÆ. KOCH.

KRUBERA. HOFFM.

Calyx margo obsoletus. Petala obcordata cum lacinulà inflexà. Fructus à dorso lenticulari compressus. Mericarpia jugis 5, costatis, costis crassis, transversè plicato-crispatis, 3 intermediis erectis, 2 lateralibus marginantibus rotundatis. Valleculæ profundæ, evittatæ. Semen anticè planiusculum. Carpophorum serò bifidum. Styli brevissimi erecti.

Habitus. Caulis erectus, dichotomus, divaricatus, subangulatus. Folia multifida, laciniis linearibus, brevibus. Umbellæ non radiatæ, oppositifoliæ et terminales. Involucrum 2-5-phyllum. Petala alba.

KRUBERA LEPTIFLORA. HOFFM.

Krubera leptophylla. Hoffm., l. c. — DC., Prodr., vol. 4, pag. 199. — Guss., Fl. sic. Prodr., vol. 1, pag. 360. — Bertol., Fl. ital., vol. 2, pag. 448.

Tor dylium peregrinum. Linn., Mant., pag. 55.

Conium dichotomum. Desf., Fl. atl., vol. 1, pag. 246, tab. 66.

Capnophyllum dichotomum. Lag., Gen. et spec., pag. 13. - Guss., Pl. rar., pag. 122.

Cachrys dichotoma. Spreng., Syst. veg., vol. 1, pag. 892. — Ten., Fl. napol., vol. 3, pag. 296.

Ulospermum dichotomum. Link., Enum. alt., pag. 267.

Tordylium lusitanicum, cicutæfolio, semine striato. Tourn.!, herb. ex. DC.

HAB. Hanc speciem à Canariâ misit cl. Despréaux.

DISTRIB. GEOG. In Europà meridionali, in Africâ boreali et in Oriente. In Hispanià (Lag.), in Sicilià (Guss., Parl.), in Sardinià (Moris.), in Algerià (Desf.), etc.

TRIB. VI. DAUCINEÆ. KOCH.

DAUCUS. LINN.

Calyx margo obsoletus. Petala obovata, emarginata, biloba, lobis inæqualibus, cum lacinulâ brevi inflexâ. Flores externi steriles, interiores fertiles: flos in centro umbellæ fungosus, abortivus, nigrescens. Fructus à dorso subcompressus, ovato-oblongus. Mericarpia jugis primariis 5, setulosis, 2-lateralibus, facie commissurali impositis, jugis secundariis 4 magis conspicuis, aculeatis, aculeis nunc latioribus basique cohærentibus, undè jugæ verò alatæ (*Platyspermum*, Hoffm.), nunc ad basin usquè partitis. Valleculæ sub jugis secundariis univittatæ. Semen complanatum, posticè convexiusculum. Styll recurvi, stigmatibus capitatis. Stylopodium depressum, margine crenulatum.

Habitus. Plantæ plerumquè biennes. Caulis erectus, ramosus, sæpiùs scaber. Folia decomposita, foliolis pinnatifidis, aut inciso-dentatis. Involucrum universale polyphyllum, foliolis divisis, umbellà brevioribus, sed rarò longioribus. Involucella polyphylla, foliolis plerumquè indivisis vel trifidis. Flores albi vel flavi, vel albi et exsiccatione flavescentes. Flos in medio umbellæ abortivus, carnosus, ex purpureo nigrescens. Umbellæ fructiferæ ut plurimùm concavæ.

DAUCUS PARVIFLORUS, DESF.

D. caule erecto, scabro; foliis bipinnatis, foliolis pinnatifidis incisis, involucri foliolis pinnatifidis, reflexis, umbella brevioribus; involucellis simplicibus vel trifidis, aculeis brevissimis apice glochidato-stellulatis.

Daucus parvillorus. Desf., Fl. atl., vol. 1, pag. 241, tab. 60. — DC., Prodr., vol. 4, pag. 211. — Bertol., Fl. ital., vol. 2, pag. 159.

 H_{AB} . In campis elatioribus et ad margines agrorum Tenerisse. In Canarià ($Despr\'{e}aux$).

DISTRIB. GEOG. Planta boreali-africana, quæ Europam magis australem, in Italià tantùm Sarzanæ, attingit.

Aculei setacei, aurei, mericarpia demùm nigrescentia.

DAUCUS AUREUS. DESE.

D. caule erecto, ramoso, hispido; foliis pubescentibus, bipinnatis, laciniis pinnatifidis incisis, angustis; involucris decompositis, umbella brevioribus, involucellis inæqualibus pinnatifidis incisisque, fructibus...

Daucus aureus. Desf., Fl. all., vol. 1, pag. 242, tab. 61. — DC., Prodr., vol. 4, pag. 213. — Guss., Fl. sic., vol. 1, pag. 323, et Plant. rar., pag. 125. — Bertol., Fl. ital., vol. 2, pag. 175.

HAB. In campis Tenerissæ circa Lagunam.

DISTRIB. GEOG. In Africa boreali et in Europa meridionali. In Algeria (Desf.), in Sicilia (Guss., Parl.).

Oss. Flores albi, exsiccatione flavescentes. Plantam fructiferam Canariensem non vidi.

TRIB. VII. CAUCALINE Æ. KOCH.

TORILIS. SPRENG.

Calyx margo quinquepartitus, persistens, laciniis linearibus, acutis. Petala obovata, emarginata, cum lacinulà inflexà, exteriora majora radiantia, biloba. Fructus à latere contractus. Mericarpia jugis 5 primariis setulosis, 2 lateralibus facie commissurali impositis, jugis secundariis 4 aculeatis, aculeis totam valleculam univittatam occupantibus. Semen margine inflexum. Carpophorum bipartitum, filiforme. Styli recurvi, capitati.

Habitus. Plantæ annuæ. Caulis alternè ramosus. Folia composita, foliolis pinnatifidis, laciniis latis vel angustè linearibus, integris vel incisis. Umbellæ oppositifoliæ, nunc longè nunc breviter pedunculatæ et subsessiles. Involucrum nullum aut monophyllum. Involucella pentaphylla. Petala alba vel purpurascentia.

TORILIS INFESTA. SMITH.

F. aculeis glochidatis, retrorsum scabris, fructuum latitudine subæqualibus; umbellis planis, longė pedunculatis, 5-7-radiatis, involucro nullo aut monophyllo, caule erecto, ramosissimo, ramis divaricatis; foliis bipinnatis, foliolis inciso-serratis, foliolo terminali superiorum elongato, vel foliolis superioribus simplicibus, serratis integrisve, elongatis.

Torilis infesta. Smith, Engl. fl., vol. 2, pag. 43. — Hooker, British fl., edit. 2, pag. 134. — Reich., Fl. germ. excurs., vol. 3, pag. 447. — Bertol., Fl. ital., vol. 2, pag. 187.

Scandix infesta. Linn., Syst. nat., edit. 12, vol. 2, pag. 732.

Caucalis infesta. Smith, Fl. brit., vol. 1, pag. 299. - Gaud., Fl. helv., vol. 2, pag. 314.

Caucalis arvensis. Willd., Spec. pl., vol. 1, part. 2, pag. 1387. — DC., Fl. franc., vol. 4, part. 1, pag. 333. — Host., Fl. austr., vol. 1, pag. 355.

Caucalis aspersa. Savi, Fl. pis., vol. 1, pag. 290.

Caucalis helvetica. Jacq., Hort. vind., vol. 3, pag. 12. — Ten., Fl. nap., vol. 3, pag. 279.

Torilis helvetica. DC., Prodr., vol. 4, pag. 219. — Guss., Fl. sic. Prodr., vol. 1, pag. 325. — Koch, Syn. Fl. germ. et helv., pag. 314. — Reich., Fl. germ. exc., vol. 3, pag. 447.

Torilis chlorocarpa. Spreng., Syst. veg., vol. 1, pag. 838. — DC., Prodr., vol. 4, pag. 219.

Torilis purpurea. Guss., Fl. sic. Prodr., vol. 1, pag. 325. — Ten., Fl. nap., vol. 3, pag. 279.

Torilis heterophylla. Guss., Fl. sic. Prodr., vol. 1, pag. 326. — DC., Prodr., vol. 4, pag. 219. — Koch, Syn. Fl. germ. et helv., pag. 314.

Torilis neglecta. Roem. et Schult., Syst. veg., vol. 6, pag. 484. — DC., Prodr., vol. 4, pag. 218. — Koch, Syn. Fl. germ. et helv., pag. 313.

Cilantro selvaje, Palmensium.

HAB. Ad agrorum margines et in rupestribus graminosis insularum Canariensium passim.

DISTRIB. GEOG. Species Europæa vulgaris.

Ons. Species ob foliorum formam et fructuum aculeorum colorem summopere varians. Folia verò suprema nunc pinnata, foliolis incisis, foliolo terminali tantum elongato, nunc in Torili heterophylla tantum simplicia, foliolo unico integerrimo, elongato. Specimina Torylis heterophylla quae in Sicilià in sylvaticis Nebrodum legi et cum plerisque Canariensibus omninò similia, tantum lusus speciei mihi videntur. Aculei fructus nunc serò purpurascentes, ut in Torili purpureà Guss., nunc è viridi corrulescentes ut in chloracarpà Spreng. Petala plerumquè alba, sed etiam ipso in specimine ex albo purpurascentia.

TORILIS NODOSA. GAERTN.

T. aculeis glochidatis, scabris, fructuum latitudinem superantibus; umbellis subglobosis, subsessilibus, 2-3 radiatis, involucro nullo; caule decumbente ramoso; foliis bipinnatis, foliolis pinnatifidis, laciniis linearibus integris, incisisque.

Torilis nodosa. Gartn., De fruct., vol. 1, pag. 82, tab. 20, fig. 6. — DC., Prodr., vol. 4, pag. 219.—
Smith, Engi. flor., vol. 2, pag. 44. — Hooker, Brit. fl., edit. 2, pag. 134. — Bertol., Fl. ital., vol. 1,
pag. 189. — Guss., Fl. sic. Prodr., vol. 1, pag. 328. — Koch, Syn. Fl. germ., pag. 315. — Reich., Fl.
germ., excurs., vol. 3, pag. 447.

Tordylium nodosum. Linn., Sp. pl., pag. 346. — Jacq., Fl. austr., vol. 5, pag. 40, app., tab: 24.

Caucalis nodosa. Smith, Fl. brit., vol. 1, pag. 299. — Desf., Fl. atl., vol. 1, pag. 236. — Ten., Fl. nap., vol. 3, pag. 280.

Caucalis nodiflora, All., Fl. ped., vol. 2, pag. 32. — Savi, Fl. pis. vol. 1, pag. 291. — DC., Fl. fr., vol. 4, part. 1, pag. 334.

HAB. In arvis insularum Canariensium.

DISTRIB. GEOG. Species serè per totam Europam diffusa, et in Oriente spontanea. Etiam in Chili forsan introducta nunc propagatur.

Ons. Variat umbellis nunc brevissimè pedunculatis et ferè sessilibus, nunc pedunculis 6-7 lin. longis, et umbellulæ radiis brevissimis, subnullis, vel 3-4 lineas longis, floribus albis vel albo-purpurascentibus, caule plus minus ramoso et tortuoso.

TRIB. VIII. SCANDICINEÆ. KOCH.

SCANDIX. LINN.

Calyx margo obsoletus, petala oblongo-cuneata et subtruncata cum lacinulâ inflexâ. Fructus à latere subcompressus, rostro longissimo terminatus. Mericarpia jugis 5, æqualibus, obtusis, lateralibus marginantibus. Valleculæ evittatæ, vel obsoletè vittatæ. Carpophorum indivisum vel apice divisum. Semen tereti-convexum anticè sulco profundo exaratum. Styli recti, breves, crassiusculi.

Habitus. Plantæ annuæ. Caules striati, ramosi. Folia decomposita, foliolis brevibus linearibus. Umbellæ et umbellulæ pauciradiatæ. Involucro subnullo, involucellis 3-7 phyllis. Fructus longissimè rostrati. Flores albi.

SCANDIX PECTEN. LINN.

S. caule ramoso; foliis decompositis, foliolis pinnatifidis, linearibus; umbellis subbiradiatis, involucellis apice 2-3-fidis, rostro compresso, marginibus suturalibus hispido, longissimo.

Scandix Pecten. Linn., Sp. plant., 386. — Fl. dan., tab. 844. — Host., Fl. austr., vol. 1, pag. 386. — Gaud., Fl. helv., vol. 2, pag. 369. — Koch, Syn. Fl. germ. et helv., pag. 314. — DC., Fl. fr., vol. 4, part. 1, pag. 291, et Prodr., vol. 4, pag. 221. — Ten., Fl. nap., vol. 3, pag. 318. — Guss., Fl. sic. Prodr., vol. 1, pag. 349. — Bertol., Fl. ital., vol. 2, pag. 199.

Myrrhis Pecten veneris. All., Fl. ped., vol. 2, pag. 29.

Chachrophyllum rostratum. Savi, Fl. pis., vol. 1, pag. 311.

Scandix vulgò acicula. Casalp., De Plant., lib. 7, cap. 24, pag. 290.

HAB. In arvis Tenerissæ et in Canaria vulgaris.

DISTRIB. GEOG. Per totam Europam diffusa nec non in Oriente et in Africa boreali.

SCANDIX BRACHYCARPA, Guss.

S. caule humili, ramoso; foliis decompositis, foliolis pinnatifidis linearibus; umbellis subbiradiatis, involucellis integris; rostro compresso, commissuris hispidulo, fructuque subduplò longiore, stylis brevissimis.

Scandix brachycarpa. Guss., Index sem. Hort. reg. in Bocc., anno 1825, et Fl. sic. Prodr., vol. 1, pag. 350. — Ten., Fl. nap., vol. 3, pag. 319. — DC., Prodr., vol. 4, pag. 221.

HAB. In Tenerissa (Le Dru!, in herb. Desf.).

DISTRIB. GEOG. În Europă meridionali. În magnă Graciă (Ten., Gasp.), în Siciliă (Guss.!, Parl.!), în Oriente (Labill. herb.!).

TRIB. IX. SMYRNIEÆ. KOCH. UMB. Pag. 133.

SMYRNIUM, LINN.

Calvx margo obsoletus. Petala ovata vel elliptica, lacinulà inflexà canaliculatà. Fructus ovato-oblongus, scrotiformis, à latere compressus mag`is propè suturam. Mericarpia subreniformia, 5 jugis, jugis tribus dorsalibus, acutis conspicuis, lateralibus 2 marginalibus subnullis. Valleculæ multivittatæ. Carpophorum bipartitum. Semen oblongum, longitudinaliter striatum.

Habitus. Plantæ biennes, glabræ. Caulis erectus, sulcatus, ramosus. Folia inferiora decomposita, suprema ternata, foliolis incisis, serratisve vel suprema simplicia, cordato-amplexicaulia. Flores lutei, sæpè polygami. Fructus nigri.

SMYRNIUM OLUSATRUM. LINN.

S. glabrum, caule sulcato, ramoso, supernè trichotomo; foliis inferioribus triternatis, superioribus ternatis, foliolis ovatis, serratis, incisis, petiolis basi in vaginam latam dilatatis; involucro nullo, involucellis linearibus brevissimis, fructibus glabris, nigris.

Smyrnium Olusatrum. Linn., Sp. pl., 376. — DC., Fl. fr., vol. 4, part. 1, pag. 340, et Prodr., vol. 1, pag. 355. — Smith, Engl., fl. vol. 2, pag. 74. — Hooker, Brit. fi., vol. 2, pag. 137. — Host., Fl. austr., vol. 1, pag. 396. — Guss., Fl. sic. Prodr., vol. 1, pag. 355. — Reich., Fl. germ. exc., vol. 3, pag. 442. — Desf., Fl. atl., vol. 1, pag. 261. — Ten., Fl. nap., vol. 3, pag. 330. — Bert., Fl. ital., vol. 1, pag. 289.

HAB. In udis umbrosis circa oppidum Orotava Teneriffæ.

DISTRIB. GEOG. Species ferè universæ Europæ incola, et Africæ borealis. In Angliâ (Smith, Hooker), in Gallià (DC.), in Austrià (Host.), in Germanià (Reich.), in Italià, etc., in Africa boreali (Desf.).

CONIUM. LINN.

Calyx margo obsoletus. Petala oblongo-cuneata, subcordata, breviter emarginata, cum lacinulâ inflexâ brevissimâ. Fructus ovatus à latere compressus. Mericarpia jugis 5 costatis, costis crenulato-undulatis, lateralibus marginantibus. Valleculæ latiusculæ, vittatæ. Semen sulco profundo angustè incisum. Carpophorum demùm bifidum. Styli breves, in fructu recurvati.

Habitus. Caulis ramosus erectus. Folia supradecomposita.

CONIUM MACULATUM. LINN.

C. involucellarum foliolis lanceolatis, umbellà brevioribus.

Conium maculatum. Linn., Sp. pl., pag. .... — Bertol., Fl. ital., vol. 2, pag. .... — Guss., Fl. suc. Prodr., vol. 1, pag. ...

Cicuta. Nivariensium. Zaraguta. Palmensium.

22

HAB. In ruderatis humidiusculis insularum Canariensium. Specimina prope urbem Lagunam legerunt cl. Webb et Berthelot, et in insula Palmà.

DISTRIB. GEOG. Herba Europæa biennis nunc per totum orbem temperatum intro-

TRIB. X. CORIANDRE Æ. Koch. Umb. Pag. 82.

CORIANDRUM. LINN.

Calyx margo 5-dentatus persistens. Petala lanceolata, inæqualia, exteriora radiantia bipartita. Fructus globosus. Mericarpia vix partibilia, jugis 5, costatis, costis acutis, basin versus præcipuè flexuosis, inter costas costatis magis flexuosis rugulosis munita. Valleculæ evitatæ. Commissura bivittata. Stylopodium conicum. Styli breves, erecti, demum recurvi. Antheræ oblongæ. Semen anticè excavatum, membranâ tenui diaphanâ tectum.

Habitus. Annuum. Caulis erectus, alternè ramosus. Folia multifida, laciniis foliorum inferiorum latiusculis, lobato-dentatis, superiorum linearibus, umbellà brevioribus. Flores albi.

CORIANDRUM SATIVUM, LINN.

Linn., Sp. pl., 367. — DC., Fl. fr., vol. 4, part. 1, pag. 292, et Prodr., vol. 4, pag. 250. — Sibih., Fl. græc. Prodr., vol. 6, pag. 106, et Fl. græc., vol. 3, pag. 76, tab. 283. — Hooker, Brit. fl., ed. 2, pag. 137. — Koch, Syn. Fl. germ., et austr., vol. 1, pag. 321. — Host., Fl. austr., vol. 1, pag. 384. — Bertol., Fl. ital., vol. 1, pag. 250. — Ten., Fl. nap., vol. 3, pag. 317. — Desf., Fl. atl., vol. 1, pag. 258.

HAB. In cultis insularum Canariensium vulgata.

DISTRIB. GEOG. Herba condimentaria orbis antiqui ut videtur orientalis civis, nunc ubiquè hospitata.

BIFORA. HOFFM.

CALYX margo obsoletus. Petala obcordata cum lacinulâ inflexâ, ra-

diantia bipartita. Fructus globoso-didymus. Mericarpia subgloboso-ventricosa, granulato-rugosa, ejugata: jugarum loco sulci quinque obsoleti. Vittæ nullæ. Commissura biforata, foris interdùm in unum confluentibus. Styli brevissimi, divaricati vel recurvi. Stylopodium breve conicum. Semen à basi ad apicem involutum, exactè cymbæforme. Carpophorum bipartitum, utrinquè adnatum, basi crassius-culum.

Habitus. Plantæ annuæ, fœtidæ. Caulis erectus alternè ramosus. Folia composita, foliolis linearibus, incisis. Umbellæ planæ. Involucrum et involucella nulla vel monophylla. Flores albi.

BIFORA TESTICULATA. DC.

B. umbellis 2-3-radiatis; petalis subæqualibus, involucrum involucellisque 1-phyllis; fructibus testiculato-apiculatis; stylis brevissimis, 1/4-1/6 lin. longis; foliis inferioribus pinnatis, superioribus 2-pinnatis, foliolis obovato-cuneatis, pinnatifido-dentatis.

Bifora testiculata. DC, Prodr., vol. 4, pag. 249. — Reich., Fl. germ. exc., vol. 3, pag. 240. — Bertol., Fl. ital., vol. 3, pag. 246.

Bifora dicocca. Hoffm., Umb., pag. 132.

Bifora flosculosa. Bieb., Suppl., 234. — Spr., Syst. veg., vol. 1, pag. 893. — Guss., Fl. sic. Prodr., vol. 1, pag. 357. — Ten., Fl. nap., vol. 3, pag. 318.

Goriandrum testiculatum. Linn., Sp. pl., pag. 367. — DC., Fl. fr., vol. 4, pag. 293. — Lamck, Ill. gen., vol. 2, tab. 196, fig. 2.

HAB. In summa planitie excelsa la Cumbre insulæ Canariæ invenit cl. Despréaux.

DISTRIB. GEOG. Inter segetes Europæ meridionalis. In Gallià australi, in Hispanià, Italià et Græcià.

PHILIPPUS PARLATORE.

ARALIACEÆ.

HEDERA. LINN. KUNTH.

Hederæ pars Swartz. DC.

Calyx turbinatus, tubo cum ovario connato, limbo brevissimo, 5dentato, deciduo. Corolla 5-petala, petalis latis, liberis, patentibus, sub disco hypogyno insertis, præfloratione valvatis, deciduis, Stamina cum petalis inserta iisque alterna, erecto-divaricata. Filamenta subulata, in præfloratione brevia, erecta. Anthera ovatæ, dorso insertæ, antrorsæ, 2 loculares, loculis rimâ laterali longitrorsùm dehiscentibus. OVARIUM inferum, 5-loculare, apice discophorum. OVULA ab apice loculorum pendula. Stylus unicus, brevis, in stigma conforme obsoletè 3-fidum desinens. Bacca globosa, supernè disco epigyno et stylo persistentibus ornata, obsoletè 5-locularis, endocarpio in pyrenas 5 chartaceas converso. Semina solitaria, pendula, profundè sinuoso-rimosa, testâ tenuissimâ, raphe extra testam ad latus internum seminis lineari. Perispermum carnosum, testæ arctè adhærens, sulcis transversis sinuosis exaratum. Embryo orthotropus, axilis, ex apice ultra medium perispermi protensus. Radicula cylindracea. Cotyledones latæ, planæ, ovatæ, acutæ.

Frutices scandentes, glabri vel pube stellatà induti, hemisphærium boreale ab æquatore ad plagas usque temperatiores incolentes. Folia alterna vel sparsa, persistentia, integra vel lobata. Flores umbellati.

HEDERA HELIX. LINN. VAR. CANARIENSIS.

H. caule erectiusculo vel scandente, radiculas tardiùs porrigente; foliis latis, integris, superioribus ovatis, inferioribus sæpè apicem versus sub-3-lobatis, rariùs sub-5-lobatis, omnibus basi cordatis; umbellis terminalibus, cymosis, sæpè proliferis, junioribus pilis stellulatís densè porriginosis; bracteis ovatis; floribus magnis; dentibus calycinis acutis, petalis basi latis, apice acutis, extùs lepidotis; stylo longiusculo, flavo; fructu latè globoso, nigro.

Hedera Canariensis. Willd., Berl. mag., vol. 2, pag. 170, tab. 5, fig. 1. — Schultes, Syst., vol. 5, pag. 508. — Link in Buch Phys. Beschr. Can. Ins., pag. 151.

Hedera Helix β? Canariensis, DC. Prodr., vol. 4, pag. 261.

Yedra. Canariensium.

Hab. In sylvis insularum Canariensium ad terram repens, vel in convallibus regionis sylvosæ rupibus adnata: arbores rarò scandit.

DISTRIB. GEOG. Hedera Helix formà valde varia ab Africà boreali per Europam ad 60 usque gradum protruditur.

Obs. Planta nostra Canariensis characteribus tam nullius momenti ab H. Helice vulgari distinguitur ut cas sejungere nequeam. Var. Hibernica ob folia lata et crescendi celeritatem in hortis culta, quæ jam nuper in comitatu Kerriensi Hiberniæ spontanea inventa est (Mackay, Flor. hib., pag. 155), nostræ notis quamplurimis accedit, eas autem duce cl. Sweet (Hort. brit., pag. 257) ex toto conjungere nolumus. Nostræ enim vegetatio lenta, nec in horto Milfordiensi radiculas per plures annos porrigerat ullas, alia foliorum forma quamvis latissima, aliaque arbusti facies. Embryo varietatis nostræ baccis etiam immaturis elongatus, maturarum cotyledones latiores quàm in formă vulgari. Rectissimè suggerit sagacissimus Kochius (Syn., vol. 1, pag. 321). Gærtnerum (vol. 1, tab. 6) embryonem H. Helicis curtum pingentem baccæ junioris semen sub oculos habuisse: qualem enim embryonem invenit cl. Kochius talem eum omninò nos quoque in baccis maturis vidimus.

CAPRIFOLIACEÆ. Juss.

SUBORDO II. SAMBUCE Æ. KUNTH.

VIBURNUM. LINN.

Calyx tubulosus, tubo ovato cum ovario connato, limbo brevi, libero, supero, 5-fido. Corolla zygopetala, epigyna, rotata, 5-fida, tubi calycini apici inserta. Stamina 5 cum petalis inserta, corollæ tubo connata. Filamenta subulata, æstivatione incurva, cernua. Antheræ dorso insertæ, versatiles, in præfloratione erectæ, antrorsùm lateraliter dehiscentes, loculorum valvis demùm patentibus. Ovarium inferum, abortu 1-loculare, 1-ovulatum. Ovulum ab apice loculi pendulum. Stylus brevis, crassus, basi in discum parvum expansus. Stigma capitatum, papillatum, obsoletè 3-lobum. Bacca ovata vel globosa, stylo et calycis limbo coronata, epicarpio chartaceo, endocarpio in pyrenam osseam 1-spermam converso. Semen pendulum raphe ventrali extra testam membranaceam repente. Perispermum amplum, carnoso-osseum. Embrao ad apicem perispermi rectus, brevissimus, radiculà hilum spectante.

FRUTICES hemisphærii borealis ultra Cancri tropicum rarò protrusi, glabri vel pilis fasciculatis hirti. Folia opposita, integra, petiolata, exstipulata, margine incisa vel integerrima. Flores terminales, umbellato corymbosi, albi vel rariùs subpurpurascentes.

SECT. I. LENTAGO. DC.

Flores æquales, omnes fertiles; corolla rotata vel subcampanulata; semina ovata.

1. VIBURNUM RUGOSUM, PERS.

V. foliis latis, ovatis vel lanceolatis, rugosis, subtùs cum petiolis et pedunculis pilis fasciculatis simplicibusque hirtis; corymbis densissimis; pedicellis glandulosis; corollæ laciniis latis, ovatis lanceolatisque; ovariis intùs pilis fasciculatis demùm squammatis farctis; bacca elongato-ovata.

Viburnum Tinus δ strictum, Hort. Kew., ed. 1, vol. 1, pag. 370.

Viburnum rugosum. Pers. Syn., vol. 1, pag. 326, excl. syn. hort. Kew. - Ker, Bot. reg., tab. 376.

- Lodd., Bot. cab., tab. 859. - Sims, Bot. mag., tab. 2082. - DC, Prodr., vol. 4, pag. 324.

Viburnum rigidum. Vent. Jard. Malm., tab. 98.

Viburnum strictum. Link, Enum., hort, ber., vol. 1, pag. 288.

Follao et Follado. Canariensium.

HAB. In rupestribus et sylvis regionis lauriferæ insularum Canariensium.

DISTRIB. GEOG. Stirps est omninò Canariensis.

SAMBUCUS. LINN.

Calyx tubulosus, tubo subgloboso cum ovario connato, limbo libero, supero, 5-6-fido, subpersistente vel demùm obsoleto. Corolla zygopetala, epigyna, rotata vel urceolata, profundè 4-5-fida, tubi calycini apici inserta. Stamina 5, cum petalis inserta, corollæ tubo basi connata. Filamenta brevia æstivatione erecta. Antheræ dorso insertæ, in præfloratione erectæ, retrorsæ, lateraliter dehiscentes, loculorum valvis demùm patentibus. Ovarium inferum, 3-loculare. Ovula solitaria, ab apice loculi pendula. Stylus conicus. Stigmata 3, papillata. Bacca stylo et calycis limbo subobsoletis coronata, globosa, succosa, loculorum solutione 1-locularis, endocarpio in pyrenas 3 crustaceas indurato. Semen pyrenæ arctè adhærens, testà tenuissimà, pellucidà,

apice hilo, basi chalazâ notatâ. Perispermum amplum, carnoso-oleosum. Embryo cylindraceus, axilis, perispermi longitudine, radiculâ hilo conversâ.

Arbusculæ vel rariùs herbæ suffruticantes, glabræ vel pilis simplicibus stellatisque basi bulbosis hirtæ, plagarum calidiorum et temperatarum hemisphærii borealis (australis perpaucæ) cives. Folia opposita, impari-pinnata, basi pro stipulis 2-glandulosa, rariùs 2-stipulata. Paniculæ cymosæ, terminales. Flores albi.

1. SAMBUCUS PALMENSIS, LINK.

S. caule subarboreo; foliis pinnatis, basi subamplexicaulibus, foliolis 9, elongato-lanceolâtis, acutis, serratis, subtus cum petiolis ramis junioribus pedunculisque pilis simplicibus stellatisque basi bulbosis dense strigoso-hirtis, petiolo ad basin foliorum sæpe 2-glanduloso; cymis 3-radiatis; calycis limbo 5-6-fido, laciniis lanceolatis, acutis; corollà 4-5-fidà; ovario 3-loculari.

Sambucus Palmensis. Link in Buch, Phys. Beschr. Can. Ins., pag. 151. — DC., Prodr., vol. 4, pag. 322.

Sauco. Palmensium.

HAB. In convalle de los Sauces sive salicum insulæ Palmæ, et ex cl. Despréaux in altioribus insulæ Gomeræ.

DISTRIB. GEOG. Stirps est notabilis Floræ nostræ ditionis civis, necdum alibi inventa.

EXPLICATIO TAB. 78.

1. Ramus floridus magnitudine naturali: figuræ reliquæ magnitudine auctæ sunt.
2. Floris diagrammaichnographicum quo partium dispositio inter se et quoad axim discernitur. 3. Corticis segmentum ex ramo juniore ut appareant pili. 4. Corolla cum staminibus jam effetis loculisque antherarum patentibus dorsis obversis. 5. Stamina in præfloratione calycis dentibus et corollà ademptis ut antheræ extrorsæ loculis dehiscentibus conspiciantur. 6. 7. Stamina juniora alabastro excerpta et utraque ex parte delineata. 8. Involucellum ramulo insidens ovario adempto. 9. Ovarium involucello cinctum dentibus calycinis stylo et stigmatibus coronatum corollà ablatà. 10. Ovarium. 11. Idem loculo anteriore

rieue iopii

Sumbucus palmensis Link . ranaerim pre

exciso, ut locula 2 reliqua ovulis pendulis instructa inspiciantur. 12. Ovarium jam diù fecundatum transitrorsùm secta, ut appareant loculi et pyrenæ juniores. 13. Pyrena junior. 14. Eadem longitrorsùm secta, ut appareat ovulum ab apice pyrenæ pendulum. 15. Ovulum jam fecundatum è pyrena ablatum et multotiès auctum, ut conspiciantur a hilum, b raphe, c chalaza.

RUBIACE Æ. Juss.

TRIB. I. STELLATÆ. J. BAUH.

VALANTIA. TOURNEF.

Flores terni, lateralibus abortivis 3-meris, medio fertili 4-mero, quarto aliquandò sub fertili rudimentario. Calyx cum ovario connatus, limbo subnullo. Corolla rotata, tubi calycini apici inserta, profundè 4-5-partita. Stamina corollà breviora et cum eà inserta, filamentis basi cum corollæ tubo connatis. Antheræ rotundato ovatæ, dorso insertæ. Ovarium inferum, 2-loculare, loculis 1-ovulatis. Ovula medio suspensa. Styli 2, elongati, basi connati. Stigmata capitata. Fructus 2-coccus, vel (abortu) 1-coccus, sub pedicelli recurvi ampliati fornice cristato conditus, utrinquè pedicellis florum sterilium cornuum modo stipatus, et quarti floris rudimento cuculliformi vel gibberoso auctus, dorso nunc nudo nunc cucullo (flore rudimentario adaucto) ornatus. Cocca reniformia. Perispermum cocco conforme, subcartilagineum. Embryo inclusus, curvatus.

HERBÆ parvæ, annuæ, littorum maris Interni hospites. Folia opposita cum stipulis conformibus quaternatim verticillata, inferiora petiolata. Pedicelli 3, axillares, in unicum ultrà medium concreti.

OBS. Valantiarum structuram jam à principio mirati sunt auctores ex quo V. muralem Romæ inventam et mox iterùm à Cherlero circà Nemausum revisam descripserunt Columna et J. Bauhinus. Metamorphosim pedicelli præsensit Michelius; genus symbolicè Tournefortius vividèque expressit(1); speciemque nostram exactà, ut assolet, figurà illu-

⁽¹⁾ Le calice devient un fruit membraneux, semblable, en quelque manière, au pied d'un oiseau qui tient dans ses serres une graine de la forme d'un petit rein (Tourn., Act. par., 1706, pag. 85, tab. 7.)

stravit Gærtnerus. Quis tamen crediderit post operam etiam clariss. A. Richard, ut fructus integri ex toto noscatur fabrica, explicatione pleniore etiamnum hoc genus indigere? In errorem lapsus est el. auctor cum rumpi ovarium et semen omninò nudum evadere credit. Res aliter exponenda est; pericarpium in plurimis hujusce tribús speciebus sarcocarpio aucto conspicuum, hic fecundato ovario ad pelliculam tenuem redigitur, cujus mox solvitur pars, pars arctè cum seminis testà conferruminatur: sed semine etiam maturo adesse ob superficiem testæ in V. hispidá rugosam facilè dignoscitur eaque, quæ nunquam solvitur, pars in Valantiis ambabus strophioli instar albi marginibus pulchrè laciniati pedicelli insertionem ornat. Variationem hanc Valantia à typo Stellatarum communi notabilem nec adhuc notatam, simulatam tamen, non veram sinceramque offert, nec hic nudi seminis abnormitas occurrit, sed absorptione macilentum, quod aliis quoque Stellatis accidit, immò tenuissimum, pericarpium evadit.

Altera, et ea quidem non parva, exstat inter Valantiam et Galium disserentia. V.muralis fructûs galea (pedicellus incurvus) jubă quâdam retroversă augetur, sed unde hæc orta nemo explicuit. Inspice tamen sub microscopio flores, post fertilem tuberculum videbis pedicello insidens, quod in icone suă, quæ aliter exacta, omisit cl. A. Richard. Hoc est quarti floris rudimentum qui demùm, ut in cornua laterales, in cuculli vel jubæ figuram abit. Hujus in $V.\ hispid a$ vestigium quoddam superest, juba nulla, sed versùs basin pedicelli gibbus cujus in axillà glandula. Tot formis fictitiis larvatum est hoc genus.

Huic generi quoque, uti opinamur, pertinet Galium apricum Sibth. et Sm.; fructus enim sub pedunculo, florum sterilium pedicellis stipato, nascuntur. Aliæ species nonnullæ inter Valantiam et Galium ambigunt. Visu enim magna, parva re verå est horum generum differentia. Lata enim Galiorum plurimorum panicula in aliis decrescit, fitque parviflora, mox iterùm depauperata in aliis 3-flora tantùm evadit, his pedunculus nunc erectus nunc incurvus, Valantiis veris valdè incurvus est auctusque, Galiis affinibus incurvus tantùm et vix aut rarò incrassatus, dubiumque adhuc ubi desinit Galium, ubi incipit Valantia.

1. VALANTIA HISPIDA. LINN.

V. caule erectiusculo, hispidissimo; verticillis 4-phyllis, foliolis lanceolatis, ciliatis; calyce pubescente; pedicellis fructûs incurvis, basi gibberosis, cristà hispidà, echinatà.

Cruciata; tomentosa; flosculis luteis in corniculis longis hispidis. Boerh., Ind. alt. hort. lugd.-bat., pars. 1, pag. 149.

Valantia erecta hispida. Linn., Hort. Cliff., pag. 468.

Valantia hispida. Linn., Sp. pl., vol. 2, pag. 1492. — Sibth., Fl. grac., tab. 138. — Bertol., Fl. it., vol. 2, pag. 139.

Galium hispidum. Gartn., vol. 1, pag. 109, tab. 24.

Vaillantia hispida. DC., Prodr., vol. 4, pag. 614. — A. Rich., Rub., pag. 54.

HAB. Satis communis est hæc species in arvis plurimis et in vervactis insularum Canariensium.

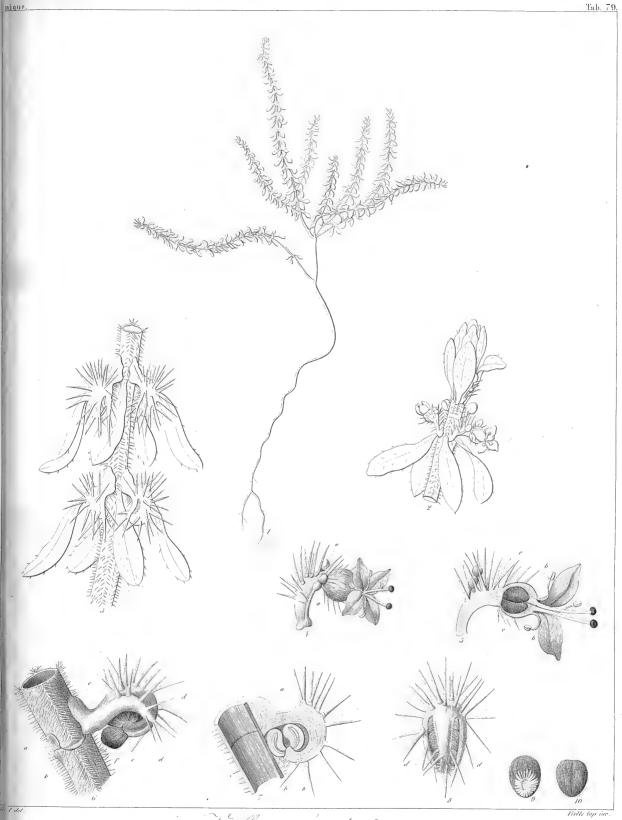
DISTRIB. GEOG. Planta est oræ utriusque Europææ Lybicæque lacûs ingentis Mediterranei, sed specie sororià rarior. Crescit scilicet in Asià minore (Aucher!), in Cretà (Sibthorp), in insulis maris Ægei (d'Urville), propè Nauplium in Peloponneso (Link), in Magnà Græcià (Tenore), in Numidià (Desf.), in Bœticà!

EXPLICATIO TAB. 79.

1. Planta integra magnitudine naturali; figuræ reliquæ omnes magnitudine auctæ sunt2. Ramuli pars superior, ut appareant florum fasciculi. 3. Ejusdem pars inferior jam fructifera. 4. Florum fasciculus seorsum depictus, ut appareat flos hermaphroditus duobus sterilibus aa stipatus. 5. Idem medio longitrorsum sectus, ut conspiciantur ovula: bb staminum insertio, cc ovarii basis. 6. Fructus ramo insidens foliis avulsis, ut pateant semina duo
sub pedicello aucto et recurvo recondita, et pedicellis florum abortientium utrinquè stipatus: a pedicelli, b folii cicatrix, c pedunculi gibbus cujus in axillà videtur glandula depressa
in icone non notata, d floris abortivi pedicellus, e pedicelli apex, f cocca. 7. Idem medio longitrorsum sectus et embryones patefacti, a pedunculi gibbus, bb cocca longitrorsum
secta. 8. Fructus cum cocco unico (altero abortiente) inferius viso, apici pedicelli dilatati
dd affixo et in pedunculi ampliati recurvi concavi fornice abdito. 9. Coccum à basi visum,
ut appareant pericarpii partis nondum absorptæ circà pedicelli cicatricem fimbrillæ10. Idem antrorsum visum.

GALIUM, LINN.

Calyx tubo ovato vel oblongo, cum ovario connato, limbo obsoleto. Corolla rotata, profundè 4-fida. Stamina 4, corolla tubo inserta. Filamenta filiformia. Antheræ introrsæ, erectæ, 2-loculares. Ovarium inferum, didymum, 2-loculare. Ovula in quoque loculo solitaria, amphitropa. Styli 2, basi connati. Discus epigynus, tenuis. Stigmata capitata. Fructus 2-coccus, coccis siccis conjunctis, vel ad medium aut ad basin usquè liberis, rotundatis, reniformibus vel subcylindraceis antrorsùm planis, 1-spermis, indehiscentibus. Pericarpium semini adnatum. Se-

MINA lunata, testà tenui, perispermo adhærente. Perispermum semini conforme, cartilagineum. Embryo inclusus, curvatus. Radicula infera. Cotyledones oyatæ.

HERBÆ, rariùs suffrutices, per orbem totum sparsæ. Caules 4-goni, diffusi. Folia et stipulæ foliaceæ conformes, verticillatæ. Flores axillares quandoquè polygami, vel terminales paniculati, albi, rubri vel lutei.

I. ASPERA. MOENCH.

Floribus hermaphroditis, coccis elongatis, cylindraceis, apice truncatis, ad basin usquè secedentibus.

GALIUM MURALE, ALL.

G. caule cespitoso; verticillis inferioribus 4-6-phyllis, foliolis ovatis, superioribus abortu 2-phyllis, foliolis lanceolatis, mucronatis, hispidis ciliatisque vel glabrescentibus; pedunculis verticillorum inferiorum axillaribus, superiorum ex axillis foliorum abortientium prodeuntibus, pedicellis fructiferis incurvis; corollà minimà, caducissimà; coccis subcylindraceis, pilis uncinatis undiquè vel apice tantùm setosis.

Galium minimum seminibus oblongis, Buxb., cent. 2, pag. 31, tab. 30, fig. 2.

Sherardia muralis. Linn., Sp. pl., vol. 1, pag. 149, excl. syn. Columnæ et C. Bauh. — Sibth., Fl. græc., tab. 115.

Galium murale. All, Fl. ped., pag. 8, tab. 77, fig. 1. — DC., Fl. fr., vol. 4, pag. 264. — Prodr., vol. 4, pag. 610. — Bert., Fl. it., vol. 2, pag. 135.

Valantia filiformis. Hort. Kew., ed. 1, vol. 3, pag. 428. — Link, in Buch, Phys. Beschr. Can. Ins., pag. 151.

Galium filiforme. Willd., Sp. pl., vol. 4, pag. 948. — Roem. et Schultes, Syst., vol. 3, pag. 252. — DC., Prodr., vol. 4, pag. 610. — Ten., Fl. nap., vol. 3, pag. 143. — Syll., pag. 70.

Galium minimum. Roem. et Schultes, Syst., vol. 3, pag. 262, et Mant. 3, pag. 187.

Hab. Crescit cum G. parisiensi sæpè permixtum in locis aridis petrosis Canariæ et Teneriffæ.

Distrib. Geog. Vagatur hùc illùc ad littora præsertim calidiora maris Mediterranei, neque extrà hujusce regionis limites egreditur.

Obs. Ex autopsià speciminum archetyporum, quæ è patrio herbario nobis benignissimè commisit clariss. Alphonsus de Candolle, non verè diversum esse G. filiforme illustrissimi patris sui ac Linkii à G. murali All. compertum habuimus. Nec eamdem fuisse Vglantiam filiformem Hort. Kew. licitum est ex descriptione dubitare. Eo tempore vix

ritè nota erat Sherardia muralis Linno cum Goverticillato Danth, ab ipso Linnæo confusa et cum Sherardia arvensi contubernio infausto conjuncta, neque mirum novam Gomuralis formam pro specie nova haberi.

II. APARINE.

§ 1. Floribus axillaribus polygamis, pedunculis post anthesin inflexis.

GALIUM SACCHARATUM, ALL.

G. caulibus decumbentibus, angulis retrorsùm scabris; verticillis sub-6-phyllis, foliolis lanceolatis, mucronatis, 1-nerviis, margine sursùm aculeolatis; pedunculis 3-floris, medio hermaphrodito, lateralibus masculis, pedicellis fructiferis recurvis; fructu magno, globoso, verrucoso, pedicello longiore.

Aparine semine Coriandri saccharati. Park., Theatr., pag. 567. — Moris., Hist., vol. 2, pag. 332. — Tournef., Inst., pag. 114. — Vaill., Bot. par., pag. 14, tab. 4, fig. 3 b.

Valantia Aparine. Linn., Sp. pl., vol. 2, pag. 1491.

Galium saccharatum. All., Fl. ped., vol. 1, pag. 9. — D.C., Fl. fr., vol. 4, pag. 262 — Prodr., vol. 4, pag. 607. — Bertol., Fl. it., vol. 2, pag. 123. — Koch, Syn., vol. 1, pag. 330.

Galium verrucosum. Smith, Engl. Bot., tab. 2173. - Fl. grac., tab. 133.

HAB. In arvis et in collibus apricis insularum Canariensium non rarò occurrit.

DISTRIB. GEOG. Species est meridionalis quæ segetes secuta ab orà utràque maris Mediterranei usquè in Germaniam et Caledoniam obrepit.

§ 2. Floribus axillaribus hermaphroditis, pedunculis post anthesin inflexis.

GALIUM TRICORNE, WITH.

G. caulibus procumbentibus augulis retrorsum scabris; verticillis sub-8-phyllis, foliolis lineari-lanceolatis, 1-nerviis, margine retrorsum aculeolatis; pedunculis 3-floris, floribus omnibus hermaphroditis; fructu granuloso, pedicello breviore.

Aparine semine lævi. Park., l. c. - Vaill., l. c., fig. 3 a a.

Aparine Coriandri semine foliis asperis Rubiæ propè. Bonanni, tab. 18.

Galium tricorne. With., Bot. arr., ed. 2, pag. 153. — Smith, Engl. Bot., tab. 1641. — DC., Fl. fr., vol. 4, pag. 262. — Prodr., vol. 4, pag. 608. — Mert. et Koch, Deutschl. Fl., vol. 1, pag. 771. — Bert., Fl. it, vol. 4, pag. 124.

Galium spurium. Balb., Fl. taur., pag. 28.

Valantia spuria. Pers., Syn., vol. 1, pag. 129.

Hab. Vulgaris est in arvis insularum Canariensium. Specimina nostra legimus propè Sanctam Crucem Teneriffæ.

DISTRIB. GEOG. Species est littorum maris Interni quæ orbem borealem in Asià (Hohenacker) et Europà præcedentis-socia et verior sæpè civis ingressa, Sueciam ipsam cum seminibus peregrinis recentiori ævo invasit (Fries novit., pag. 24).

§ 3. Floribus hermaphroditis, axillaribus demum subpaniculatis, paniculis rectis.

GALIUM APARINE. LINN.

G. caulibus elongatis, diffusissimis, retrorsum aculeato-scabris; verticillis 6-8-phyllis, foliolis lineari-lanceolatis, mucronatis, 1-nerviis, marginibus et carina retrorsum aculeolatis; pedunculis axillaribus, demum subpaniculatis, pedicellis rectis; fructu setis hamatis hispido.

Άπαρίνη. Theophr., lib. 7, cap. 14, ed. Stapel., pag. 884. — Diosc., lib. 3, cap. 95.

Aparine. Plin., Hist., nat., lib. 27, cap. 9. — Fuchs., Hist., pag. 50, cum ic. — Matth., ed. Valgris, 1583, pag. 163, cum ic. — Lobel., Advers., pag. 464, cum ic. — Icon., fig. 800, cum ic. eådem. — Dod., Pempt., pag. 353, cum ic. Lobelii. — J. Bauh., Hist., vol. 3, pag. 713, cum ic. — Moris., Hist., vol. 2, sect. 9, tab. 22, fig. 5, cum ic. Lobelii.

Galium Aparine. Lunn., Sp. pl. vol. 1, pag. 157. — Fl. dan., tab. 495. — Curt., Fl. lond., fasc. 2, tab. 9. — Smith, Engl. bot., tab. 816. — Plenck, Ic. pl. med., tab. 56. — Bull., Herb. de la France, tab. 315. — Savi, Mat. Med. Tosc., tab. 35. — Mert. et Koch, Deutschl. Fl., vol. 1, pag. 773. — Koch, Syn., pag. 230. — Bertol., Fl. it., vol. 2, pag. 126. — Kunth, Fl. ber., vol. 1, pag. 297.

Rapapayo Canariensium.

β Vaillantii; fructu minore.

Aparine vulgaris semine minori. Vaill., Bot. paris., pag. 14, tab. 4, fig. 4.

Galium Vaillantii. DC., Fl. fr., vol. 4, pag. 463.

Galium infestum. Waldst. et Kit., Pl. rar. Hung., tab. 202.

γ scaberrimum; undiquè hispidissimum fructu minore.

Galium hispidum. Willd., Enum., vol. 1, pag. 154.

Galium scaberrimum. Hornem., Hort. hafn., vol., 1, pag. 135.

HAB. Occurrit α in dumetis regionis sylvosæ insularum Canariensium copiosè; legimus β circà Sanctam Crucem Tenerissæ et in Canarià; γ in locis aridis apricisque commune est. Varietatem calvam (G. spurium DC.), quam in catalogo Buchiano enumeravit cl. Link, nuspiàm invenimus.

DISTRIB. GEOG. Crescit per totum orbem veterem temperatiorem, unde cum φιλάνθρωπος sit et δυσαφαίρετος, in ambas Americas et alibi hominis comes insitivus irrepsit.

GALIUM PARISIENSE, LINN, VILL

G. caule filiformi, diffuso, intricatissimo, retrorsum aculeato-scabro; verticillis 4- demum 6-phyllis, folio lislineari-lanccolatis, mucronulatis, margine sursum aculeolato-scabris; pedunculis axillaribus vel demum paniculatis, 2-5-floris; fructu ovato, hispido, granulato vel lævi, coccis demum elongato-lunatis, secedentibus, apice latioribus.

Galium parisiense. Vill., Fl. du Dauph., vol. 2, pag. 332. — Bertol., Amæn. it., pag. 17. — Hook., Brit. Fl., ed. 5, pag. 161. — Koch., Syn., pag. 331.

Galium gracile. Mert. et Koch, Deutschl. Fl., vol. 1, pag. 776.

α litigiosum; fructu hispido.

Galium Parisiense tenuifolium flore atropurpureo. Tournef., Inst., pag. 664.

Galium Parisiense, Linn., Sp. pl., vol. 1, pag. 157.

Galium litigiosum. DC., Fl. fr., vol. 4, pag. 263, et 5, pag. 497. — Ic. pl. Gall. rar., tab. 26.

Galium microspermum. Desf.!, Fl. atl., vol. 1, pag. 130.

β anglicum; fructu granulato.

Aparine minima D. Sherard. Raii Syn., pag. 118, ed. Dillen., tab. 9, fig. 1.

Galium Anglicum, Huds., Fl. angl., pag. 69. - Engl. Bot., tab. 384.

Galium gracile. Wallr., Sched., pag. 57.

y divaricatum; paniculà divaricatà fructu nudo.

Galium divaricatum. Lamek., Encycl., vol. 2, pag. 580. DC., Ic. pl. rar. Gall., tab. 24.

Galium parviflorum. Roem. et Schult., Syst., vol. 2, pag. 246.

Galium tenuissimum. Marsch. à Bieb. ,Fl. Taur. Cauc., vol. 1, pag. 104.

Hab. Occurrunt in insulis Canariensibus varietates tres, β et γ in locis macris calidis vulgatissimæ, legimus α circa Sanctam Crucem Teneriffæ et in Canarià, alibì forsan eam prætermisimus ob summam similitudinem cum varietatibus β et γ .

DISTRIB, GEOG. Hæc species per mille formas trans orbem temperatum advecta ab insulis nostris ad gradum usquè 54 borealem scandit.

§ 4. Floribus paniculatis, pedunculis et pedicellis rectis.

GALIUM SETACEUM. LAMCK.

G. caule crecto, filiformi, gracillimo, pilosulo; verticillis 4-8-phyllis, foliolis inferioribus ovatis, petiolatis, superioribus linearibus, setaceis, ciliolatis; pedunculis corymboso-paniculatis, capillaribus, bracteolatis; fructu pilis canis ascendenti-patentibus hispido, coccis demum lunatis, secedentibus, apice latioribus.

Galium setaceum. Lamck, Encycl., vol. 2, pag. 584. — Ill., tab. 60, fig. 2. — DC., Fl. fr., vol. 5, pag. 498. — Prodr., vol. 4, pag. 609, excl. syn. Sibth. — Bertol., Fl. it., vol. 2, pag. 132. — Bory et Chaub., Fl. de la Mor., pag. 53. — Fl. du Pélop., pag. 10.

Galium microcarpum. Willd., Sp. pl., vol. 2, pag. 559. - Vahl., Symb., vol. 2, pag. 30.

Galium capillare. Cavan., Ic., vol. 2, pag. 73, tab. 191, fig. 1. — Guss., Fl. sic. Prodr., vol. 1, pag. 178.

HAB. Hanc speciem semel tantum in Canarià detexit cl. Despréaux.

DISTRIB. GEOG. Occurrit hæc stirps per totam peripheriam maris Mediterranei, præsertim ad littora ejus calidiora, ubi tamen haud copiosa.

EUGALIUM. DC.

GALIUM ROTUNDIFOLIUM. LINN. VAR. VILLOSUM.

G. caule diffuso, 4-gono, basi lignescente, subradicante; verticillis 4-phyllis, foliolis ses silibus, ovatis vel ellipticis, 3-nerviis, hirsutis; pedunculis cymoso-paniculatis, divaricatis; fructu rotundato, planiusculo, apice crenato, pilis apice uncinatis setoso, coccis dorso rotundatis latis, medio adhærentibus.

Rubia villosa semine duplici hispido. Bocc., Ic. et descr. pl. sic., pag. 11, tab. 6, fig. 1.

Rubia semine duplici hispido, latis et hirsutis foliis Bocconi. Moris, Hist., vol. 2, pag. 329, sect. 9, tab. 21, fig. 5.

Cruciata major villosa flore Molluginis albo. Barrel., Ic., 304.

Galium rotundifolium a. Linn., Sp. pl., vol. 1, pag. 156. - Bertol., Fl. it., vol. 2, pag. 128.

Galium ellipticum. Presl., Del. prag., pag. 122. — DC., Prodr., vol. 4, pag. 599. — Guss., Fl. sic. Prodr., vol. 1, pag. 176.

Galium Barrelieri. Salzm., in Bot. Zeit., 1821, pag. 107. - Lois., Nouv. not., pag. 8.

Galium hirsutum. Nees et Buch, Hor. phys., pag. 113, tab. 22. — Link in Buch, Phys. Beschr. Can. Ins., pag. 151.

Galium ovalifolium. Schott, Spix et Mart., vol. 1, pag. 55.

Galium Neesianum. Req. in DC., Prodr., vol. 4, pag. 600.

HAB. Non infrequens est hæc species in sylvaticis subumbrosis et in dumetis regionis sylvosæ insularum Canariæ, Teneriffæ et Palmæ.

DISTRIB. GEOG. Varietas α quæ sola in insulis Canariensibus obvia est è maris Mediterranei regione vix excedit; varietas β glabra minorque foliis ciliatis montes scandit et ad gradum usquè 50 borealem pervenit.

Oss. Stirps nostra quæ Galium erat olim Necsianum, tepidis licet Etesiæ flatibus expersa non aliter à forma Europea, ut monuit el. Linkius, nisi omnium partium hirsutie spissiore habituque proceso et ferè suffrutescente differt. Synonyma omnia quæ ad varietatem β spectant ex consulto omisimus.

131. - (2e SECT.)

RUBIA. LINN.

Calyx tubo globuloso vel turbinato, limbo brevi vel subnullo. Corolla rotata vel campanulata, profundè 5-partita, sub disco epigyno inserta. Stamina 5, cum corollà inserta ejusque tubo basi magìs minùsve connata. Filamenta filiformia, brevia. Antheræ erectæ, ovatæ, dorso medio insertæ. Ovarium 2-loculare. Ovula solitaria, è funiculis brevibus medio appensa. Styli 2, breves basi connexi, vel elongati altiùsque connati. Stigma capitatum, globosum vel conoideum. Fructus globosus didymus vel abortu 1-coccus, lævis vel rarò sulcatus. Pericarpium succosum. Cocca dorso gibba, antrorsùm planiuscula foveolata, testà tenuissimà perispermo adnatà. Perispermum semini conforme corneum. Embryo inclusus, magìs minùsve curvatus. Radicula infera. Cotyledones lanceolatæ.

Suffrutices vel herbæ perennes orbis veteris temperati, glabri, vel pilis simplicibus brevibus basi dilatatis sparsim puberuli. Rami 4-goni, demùm teretes. Folia nunc opposita nunc cum stipulis foliaceis conformibus verticillata. Flores axillares vel terminales, rubescentes, flavi vel virides.

1. RUBIA PEREGRINA. LINN.

R. caule perennante, acutè 4-gono, basi tereti, aculeato vel lævi, ramulis glabris vel pubescentibus; verticillis 4-6-phyllis, foliolis linearibus, lanceolatis vel ovato-lanceolatis, coriaceis, 1-nerviis, eveniis, acutis, carinà et marginibus scabris vel glabris, perennantibus; corollæ laciniis ovato-lanceolatis, in acumen productis; filamentis brevibus, antheris ovatis; stigmatibus capitato-globosis.

Έρυθρόδανον άγριον. Diosc., lib. 3, cap. 151.

Rubia sylvestris aspera, quæ sylvestris Dioscoridi. C. Bauh., Pin. pag. 333.

Rubia sylvestris Monspessulana major, J. Bauh., Hist., vol. 3, pag. 715.

α vera, foliis lanceolatis vel lineari-lanceolatis.

Rubia silvestre aspera del bosco di Ravenna, Zanon., Ist., pag. 167, tab. 67.

Rubia minor quadrifolia atrovirens saxatilis. Boc. Mus., tab. 75.

Rubia minor quadrifolia atrovirens. Barr., Ic. 547, fig. Bocconi.

Rubia sylvestris aspera Ravennas, Zanon., ed Mont., pag. 92, tab. 145.

Rubia sylvestris aspera quæ sylvestris Dioscoridi. Ard., Mem. di oss., pag. 53, tab. 9.

Rubia tinctorum sativa. Zannich., Ist. delle piant., pag. 228, tab. 120.

Rubia peregrina. Linn., Sp. pl., vol. 1, pag. 158. — Smith, Engl. bot., tab 851. — DC., Fl. fr., vol. 4, pag. 267. — Bertol., Fl. it., vol. 1, pag. 146.

Rubia tinetorum. A. All., Fl. ped., vol. 1, pag. 10. — Desf., Fl. atl., vol. 1, pag. 133. — Cambess., Enum. pl. bal., pag. 87.

Rubia Bocconi. Petagn., Inst., vol. 2, pag. 255. — Roem. et Schult., Syst., vol. 3, pag. 212. — Ten., Fl. nap., tab. 10. — Guss., Fl. sic. Prodr., vol. 1, pag. 182, Suppl. 1, pag. 44.

Rubia anglica. Huds., Fl. angl., vol. 1, pag. 54.

Rubia longifolia. Poir. ! Encycl. suppl., vol. 2, pag. 702.

Rubia splendens. Hoffm. et Link, Fl. port., vol. 2, tab. 85.

Rubia Requienii. Duby, Bot. gall., vol. 1, pag. 247.

β lucida, foliis ovatis et ovato-rotundatis.

Rubia lucida. Linn., Syst. nat., ed. 12, vol. 2, pag. 732. - Sibth., Fl. grac., tab. 142.

Rubia rotundifolia. Poir.! Encycl. suppl., vol. 2, pag. 106.

Rubia Olivieri. A. Rich! Mém. Soc. Hist. nat. par., vol. 5, pag. 59. — Decaisne, Rech. sur la Gar., pag. 59.

y angustifolia, foliis linearibus apice subulatis.

Rubia angustifolia. Linn., Mant., pag. 39. — Lamck, Encycl. ill., tab. 60, fig. 2. — Guss., Fl. sic., Prodr., vol. 2, pag. 1. — Decaisne, Rech. sur la Gar., pag. 59.

HAB. Ad margines sylvarum in Tenerissa et Palma.

DISTRIB. GEOG. Planta est πολομορφώτατη quæ sub mille formis ab ortu ad occasum protensa plagas omnes ab insulis Fortunatis ad planitiem Damascenam (Montbret! et Aucher!) per gradus 35 currit, et à 28 ad 54 latitudinis borealis gradum in Britannià scandit.

Oss. Opinioni cl. Cambessedes qui Rubiæ formas omnes abnormes qui maris interni littora adornant speciei ludibundæ aberrationes esse putat, valdè assentior. Quam quidem opinionem firmavit scrutator probus et specierum lenis æstimator Bertolonius, et in colloquiis celeb. atque amicissimus Gayus. Nomina plura ex autopsià cumulo adjecimus. Ab omnibus autem secernendam esse R. tinctorum et ex sententià clarorum virorum Decaisnei et Bertolonii et ex propriis observationibus nolumus dubitare. Hanc segregationem suadent corolla campanulata, antherarum ac stigmatum forma, foliorum substantia et nervatio et caulium duratio. Specimina nostra formæ receptæ seu R. peregrinæ, Linn. quandoquè conveniunt, plura R. longifoliam, Poir., nec pauca R. angustifoliam, Linn., quanquàm folia longiora et angustiora, referunt.

2. RUBIA FRUTICOSA, JACO.

R. caule fruticoso, ramis inferioribus teretibus, superioribus 3-4-gonis, angulis obtusiusculis; verticillis 2-4-phyllis, foliolis lanceolatis, chartaceis, nervosis, glabris, margine revolutis, retrorsum aculeatis, petiolatis, perennantibus; cymis axillaribus petiolo sublongioribus; calyce glabro, tubo turbinato, laciniis corollinis lanceolatis, in acumen breve protractis; antheris rotundato-ovatis; stylo ovarii longitudine.

Rubia arborescens as perior insularum Canariensium, foliis ad singula genicula ternis. Pluk., Alm., pag. 323. Phytogr., tab. 311, fig. 4.

Rubia fruticosa. Jacq., Collect., vol. 1, pag. 71. — Hort. Kew., ed. 1, vol. 1, pag. 147. — Jacq., Ic. rar., tab. 25. — DC., Prodr., vol. 4, pag. 589. — Decaisn., Rech., pag. 58.

Rubia Canariensis. Poir., Encycl. suppl., vol. 2, pag. 707.

Rubia galioides. Poir., Encycl. suppl., vol. 2, pag. 705.

Asaygo vel Tasaygo. Canariensium.

Hab. Crescit hæc species in rupestribus, ad convallium clivos, circa vias, et in dumetis Euphorbiæ Canariensis à regione maritimà usquè ad regionem sylvosam. Legimus varietatem arboribus periclymeni modo intertextam in sylvà Teneriffæ Monte de Agua dictà verticillis omnibus tetraphyllis, foliolis latè ovatis, cauleque 4-gono aculeato insignem.

DISTRIB. GEOG. Stirps est ex toto Canariensis.

DESCR. FRUTEX diffusus vel arboribus intertextus. Caulis teres, cinereus, lucidus, internodiis distinctus. Rami 3-quetri vel 4-goni, angulis subobtusis et mox parùm manifestis, leves vel scabri ad articulos tumidi vel (cum in umbrosis crescit) fungoso-tuberculati. Folia lanceolata vel ovata, acuta, saturatè viridia, glabra, suprà nitida, chartacea, nervosa, reticulato-venosa, margine revoluta, retrorsum aculeata, nervo medio levi vel aculeato, basi subattenuata, petiolata, petiolis angustis folio 3-plo 4-plo brevioribus. Cyma axillares, solitariæ vel aggregatæ, graciles, paucifloræ. Pedunculi filiformes, glabri, petiolis sublongiores, apice latiores, 2-bracteati, pedunculis partialibus 3-tomis vel nullis, pedicellis capillaribus. Calvx cum ovario connatus, tubo turbinato glaberrimo, limbo subnullo. Flores parvi luteoli. Corolla rotata, ovarii apici inserta, laciniis 5, lanceolatis, in acumen breve acutum subcallosum productis, puncticulato-scabris. Stamina cum corollà inserta et basi cum eà connata. Filaментл filiformia, dorso plana, tubi corollæ longitudine. Антневæ globuloso-ovatæ, dorso medio affixæ, basi sagittatæ. Ovarium 2-loculare, disco parvo rotundo coronatum. Ovula in quoque loculo solitaria, elongato-ovata, medio è funiculo filiformi assurgente suspensa. Stylt 2, ad medium usquè connati, ovarii longitudine. Stigmata globulosa. Bacca globosa, atrorubens, seminis cannabini magnitudine. Semen dorso rotundato-gibbum, antrorsum planum, foveolatum. Perispermum corneum, album. Embryo valdė incurvus. Radicula cotyledonum longitudine, cylindracea, obtusa. Cotyledones subfoliaceæ, ovato-spathulatæ, obtusæ.

SHERARDIA. DILLEN.

Sherardiæ pars. Linn.

Calyx tubo ovato-cylindraceo, limbo 4-6-laciniato, laciniis angustis, apice filiformibus, persistentibus. Corolla supera, infundibuliformis, tubo angusto elongato, limbo 4-fido. Stamina 4, ad apicem tubi corollini inserta. Filamenta capillaria, limbo corollæ dimidio breviora. Antheræ ovatæ, erectæ, dorso basi affixæ. Ovarium inferum, 2-loculare. Ovula elongata, solitaria, funiculo ascendenti medio affixa. Stylus longitudine corollæ, ad apicem tubi 2-partitus. Stigmata capitata, ovato-pyriformia. Fructus didymus, siccus, calycis limbo coronatus, coccis ovato-cylindraceis, dorso subgibbis, antrorsùm planiusculis profundè sulcatis, basi affixis. Pericarpium seminis testæ adnatum. Perispermum cocco conforme, subincurvum, corneum. Embryo inclusus, leviter incurvus. Radicula cotyledonibus longior, subinfera. Cotyledones subfoliaceæ, cochleariformes.

Herba annua, diffusa, palæogæa, à 28 latitudinis borealis gradu ad 58 gradum protensa. Caulis diffusus, 4-gonus. Verticilli 4-phylli, foliolis lanceolatis acutis integerrimis. Flores terminales, parvi, fasciculati, breviter pedunculati, verticillis supremis involucrati, cærulei.

1. SHERARDIA ARVENSIS, LINN.

Rubeola arvensis cærulea repens. G. Bauh., Prodr., pag. 145. — Dillen., Cat. pl. circ. Giss., pag. 10. Sherardia. Dillen., Nov. pl. gen., App. pl. circ. Giss., pag. 96, tab. 3.

Asperula flore carneo acuto flore. Barrel., Ic., tab. 541.

Sherardia arvensis. Linn., Sp. pl., vol. 1, pag. 149. — Fl. dan., tab. 439. — Cart., Fl. lond., fasc. 5, tab. 13. — Gartn., vol. 1, tab. 34. — Engl. bot., tab. 891. — Mert. et Koch, Deutschl. Fl., vol. 1, pag. 759. Bertol., Fl. it., vol. 2, pag. 72.

HAB. In arvis insularum Canariensium hæc planta valde vulgaris est.

TRIB, II. ANTHOSPERMEÆ. CHAM. ET SCHLECHT.

PHYLLIS. LINN.

Flores hermaphroditi vel polygami, Calyx Flor. ster., companulatus, limbo supero, 5 dentato, dentibus inæqualibus; Flor. herm., tubo ovato cum ovario connato, limbo supero 2-dentato, demum caduco. Corolla supera rotato-campanulata, profunde 5-partita, laciniis linearibus, 3-nerviis, valvatis. Stamina 4-5 tubi corollæ basi inserta. Filamenta capillaria, tubi corollini longitudine. Antheræ oblongæ, utrinquè obtusæ, corollæ laciniis subbreviores, basi affixæ, loculis à basi ad apicem connatis. Ovarium inferum, 2-loculare. Discus epigynus subnullus. Ovula solitaria elongato-pyriformia, erecta, funiculo brevissimo. Stylus brevis. Stigmata 2, filiformia, plumoso-papillata, corollà breviorà. Fructus pyriformis, apice foveolatus, siccus, 2-coccus, coccis dorso convexis, 4-5-nerviis, antrorsùm planis, indehiscentibus, 1-spermis, pericarpio fungoso. Semen pericarpio angustius, et ab eo solubile, testâ rugosâ cum perispermo cartilagineo connatâ. Embryo orthotropus. Radicula cotyledonum longitudine. Cotyledones ovatæ, obtusæ.

Suffrutex parvus Canariensis, Maderensis! et Portosanctanus! lævis vel pilis simplicibus obsitus. Caulis diffusus ramosus cortice lævi, ligno tenero, ramis superioribus virescentibus. Folia opposita vel 3-4-natim verticillata, lanceolata, acuta, sessilia vel breviter petiolata, petiolis basi amplexicaulibus. Stipulæ membranaceæ, breves vel apice filiformes, cum petiolis connatæ. Paniculæ ex axillis superioribus filiformes, foliosæ. Pedicelli capillares, floriferi erecti, fructiferi nutantes. Flores parvi, albidi, vesperè aperti.

1. PHYLLIS NOBLA, LINN.

Simpla nobla Canariensium. Pluk., Alm., pag. 347.

Valerianella Canariensis frutescens Simpla nobla dicta. Dillen., Hort. Elth., pag. 405, tab. 299, fig. 386.

Bupleuroides quæ arbor umbellifera. Walth., Hort., pag. 11, tab. 6.

Phyllis nobla. Linn., Sp. pl., vol. 1, pag. 335. — Gartn., vol. 1, pag. 123, tab. 25. — A. Rich., Mém. Rub., pag. 60, tab. 2, fig. 3. — DC., Prodr., vol. 4, pag. 578.

Phyllis pauciflora. A. Rich., l. c., pag. 61.

Capitana. Palmensium; Simple noble, Nivariensium ex Plukenet.

HAB. Occurrit ubique hac planta in rupestribus umbrosis insularum Canariensium.

Obs. Huic stirpi vim olim magnam tribuebant incolæ, sed nunc decrevit fides: Capitana sive herbam principem et nunc Palmenses dicunt, Simple noble seu herbam nobilem suo tempore dictam affirmat Plukenetius, quanquàm vitiosè Simpla nobla scripserit, et hanc locutionem barbarismum redolentem ascivit Linnæus.

TRIB. III. SPERMACOCEÆ.

CHAM. ET SCHLECHT.

SUBTRIB. I. PUTORIEAE. DC.

PLOCAMA. HORT. KEW.

Calyx tubo globoso, pilosiusculo, ab ovario solubili, limbo supero, brevissimo 5-dentato. Corolla tubi calycini apici inserta, campanulato-infundibuliformis, fauce pilis brevibus pilosâ, laciniis 5-7 profundis, linearibus, apice calloso-apiculatis. Stamina cum corollâ inserta, filamentis tubo corollino à basi ad apicem connatis, solubilibus. Antheræ elongatæ, lineares, complanatæ, utrinquè acutæ, dorso propè basin affixæ. Ovarium interum, globosum 2-3-loculare. Ovula in loculis solitaria, oblonga, planiuscula, erecta, funiculo brevi filiformi suprà basin affixa. Stylus cylindraceus. Stigmata 2-3, styli longitudine, claviformia, plumosa. Bacca orbicularis, succosa, nitida, margaritacea (siccata nigra), calycis limbo subobsoleto coronata, areolata, 2-3-locularis, loculorum septis carnosis. Semina 2-3, erecta, oblonga, dorso

subconvexa, antrorsùm planiuscula, sulcata, testà tenui cum perispermo connatà. Perispermum tenue, cartilagineum. Embryo in axi perispermi orthotropus. Cotyledones oblongæ, obtusæ. Radicula cotyledonibus sublongior.

Frutex Canariensis, 6-12-pedalis, erectus, cortice lævi cinereo, ligno duriusculo, tenaci. Rami gracillimi, nodosiusculi, teretes supernè virescentes, foliosi, pensiles. Stipulæ breves, amplexicaules, membranaceæ. Folia elongata, opposita, teretia, linearia vel filiformia, acuta, basi attenuata, glaberrima, flaccida, lætè viridia. Flores axillares vel terminales, paniculati, pedunculis et pedicellis capillaribus erectis.

PLOCAMA PENDULA. HORT. KEW.

Plocama pendula. Hort. Kew., ed. 1, vol. 1, pag. 292. — Gartn. fil., Carpol., pag. 96, tab. 196. — Juss., Mém. Mus., vol. 6, pag. 371. — A. Rich., Mém. Rub., pag. 81. — Reichb., Ic. ex., vol. 1, pag. 9. — DC., Prodr., vol. 4, pag. 577.

Bartlingia scoparia. Reichb., Bot. Zeit., 1824, pag. 241. — Ic. ex., tab. 11. Balo. Canariensium.

Hab. Crescit hic frutex satis copiosus in petrosis aridis regionis inferioris insularum Teneriffæ et Canariæ, rarior est in Lancerottâ et Fuerteventurâ.

DISTRIB. GEOG. Hoc genus plantarum proprium esse videtur magni atque arentis deserti, sive *Saharæ*, Libyæ occidentalis, insulis nostris tam parvo spatio distantis ut in proverbium cesserit vetus quoddam dictum Majorerorum seu Fuerteventuræ accolarum,

De Tuineje in Berberia Se va v se vien en un dia.

Ibi forsan aliæ generis adhuc monotypi species se occultant.

Ons. Uniones à ramis dependentes baccæ lacteæ hujus speciei simulant, demum siccatæ ipså etiam in arbore ut in herbariis nigrescunt. Rami ut in salice Babylonicâ semper penduli sunt et malè arrectos depinxit cl. Reichenbach. Formosum fruticem si tangas, triti inter manus odor nauseabundus et quasi stercoreus. Folia comedunt muli, sed tum gravis et vix tolerabilis sessoribus eorum halitus. Hujus fruticis faciem depinxit nobis cl. pictor J.-J. Williams. Atl. tabb. 1, 2 et 3. ser. 5.

VALERIANEÆ. DC.

VALERIANELLA. TOURNEF.

Polypremum Adans. — Fedia Gærtn. Kunth. Woods; non Adans. — Fedia et Valerianella Mænch. — Odontocarpa et Mitrocarpa Neck. — Valerianella, Fedia et Dufresnia DC

Calyx tubo cum ovario connato, limbo supero, campanulato vel auriculæformi, 3-multifido, persistente. Corolla epigyna, tubulosa vel infundibuliformis, regularis vel magìs minùsve irregularis, basi sæpè gibbosa, ecalcarata. Stamina 2-3, tubi corollini basi inserta. Antheræ ovatæ, dorso affixæ, utrinquè crenatæ. Ovarium inferum, 3-loculare loculis 2 vacuis vel subobsoletis, tertio ovuligero. Ovulum 1, ex apice loculi pendulum. Stylus simplex, brevis. Stigma 2-3-fidum. Fructus siccus, indehiscens, calycis limbo aucto, campanulato, dimidiato vel auriculæformi coronatus, sub-3-loculare, loculis 2 sterilibus sæpè attenuatis, rarò confluentibus, tertio 1-spermo. Semen pendulum, testà tenuissimà liberà. Perispermum nullum. Embryo orthotropus. Radicula supera, brevis, cuneiformis. Cotyledones ovatæ vel rotundato-ovatæ.

Herbæ annuæ, palæogææ. Folia opposita, integra vel dentata, summa sæpè pinnatifida. Rami floriferi dichotomi, sæpè divaricati. Flores in dichotomiis solitarii, reliqui paniculati, corymbosi vel fasciculati, bracteati, albi, rosei vel violacei.

1. VALERIANELLA MORISONII « LEIOCARPA. DC.

V. caule erecto, divaricato, glabriusculo; foliis lanceolatis, superioribus linearibus, longiusculis, summis dentatis; florum corymbulis laxis; fructibus obpyriformibus, apice angustatis, loculi fertilis dorso convexo 3-costato, antrorsum plano, sterilibus filiformibus, areâ intermedia angusta; limbo calycino dimidiato, 2-3-denticulato, supra loculum fertilem auriculato, acuto, auricula sæpė utrinquė denticulata.

Valeriana dentata. Engl. bot., tab. 1370.

Valerianella Morisonii α leiocarpa, DC., Prodr., vol. 4, pag. 627. — Koch, Syn., vol. 1, pag. 340. Fedia dentata. Reichenb., Pl. crit., cent. 1, tab. 62, fig. 124-126. — Woods, Transact. Linn. Soc. vol. 17, tab. 24, fig. 4. — Kunth, Fl. ber., vol. 1, pag. 314.

Folia dentata a. H ok., Brit. fl., ed. 5, pag. 164.

HAB. Legimus hanc speciem in insulà Palmâ statione per incuriam non notatà.

DISTRIB. GEOG. Hæc Valerianellæ forma altiùs ut videtur à regione maris Interni boream versùs progreditur, sed plantas tam valdè ancipites tractantibus auctores parciùs citandi. Planta Hookeriana ex specimine olim in Britannià lecto à nostrà non differt.

2. VALERIANELLA ERIOCARPA, DESV.

V. caule erecto, scabrido; foliis lanceolatis, integris, superioribus subdentatis; floribus congestis; fructibus ovatis, loculi fertilis dorso convexo, sub-3-costato, abortientibus filiformibus, areâ intermedià ovali, calycis limbo campanulato, 6-dentato, dentibus anterioribus multum brevioribus.

Valerianella eriocarpa. Desv., Journ. bot. (ser. 1, 1815), vol. 2, pag. 314, tab. 11, fig. 2. — Loisel., Not., pag. 149, tab. 3, fig. 2. — Flor. gall., ed. 2, vol. 1, pag. 25, tab. 23. — Betcke, Animadv. bot. in Valerianell. tab. unic. fig. ultimā. — Koch, Syn., vol. 1, pag. 340.

Fedia eriocarpa. Reichenb., Pl. crit., cent. 1, tab. 65.

Fedia campanulata. Presl., Fl. sic., vol. 1, pag. 28.

Fedia dentata y. Hook., Brit. fl., ed. 5, pag. 165.

HAB. Hanc speciem à Canarià misit cl. Despréaux.

DISTRIB. GEOG. Herba est regionis maris Mediterranei cujus limites boream versus et Eurum nondum definitæ sunt. Figuræ citatæ cum planta nostra ex toto quadrant, alias minus exactas prætermisimus.

Præcedentis varietas ex observationibus cl. Wilsoni à celeb. Hookero relatis habenda est.

3. VALERIANELLA OLITORIA. MOENCH.

V. caule crecto vel diffuso; foliis inferioribus spathulatis, caulinis lanceolatis, summis dentatis; ramis divaricatis; floribus congestis; fructibus breviter ovatis, utrinquè compressiusculis et 2 costatis, loculi fertilis dorso incrassato, 2 sterilibus inflatis, dissepimento incompleto, calycis limbo brevi, obsoletè 3-dentato.

Valeriana Locusta α olitoria. Linn., Sp. pl., vol. 1, pag. 47.

Valerianella olitoria. Manch, Meth., pag. 493.

Valeriana Locusta. Engl. bot., tab. 811.

Fedia Locusta. Reichb., Pl. crit., cent. 1, tab. 60.

Hab. Hanc speciem in castanetis vallis Taoroensis insulæ Tenerissæ invenit celeb. de Buch.

Distrib. Geog. Planta est palæogæa quæ à regione maris Mediterranei ultra gradum 59 progressa ad plagas hyperboreas accedit.

4. VALERIANELLA CORONATA. DC.

V. caule erecto, scabriusculo; foliis lanccolatis dentatis, superioribus pinnatifidis; floribus in capitulum rotundum congestis; bracteis villosis, ciliatis; fructibus cylindraceo-4-gonis, dorso subgibbo, facie sulcatis, hirsutis; loculis sterilibus fertilis magnitudine, divaricatis, ad sulci basim connatis; limbo calycino cyathiformi, profundè 6-fido, laciniis ovato-lanceolatis, aristato-uncinatis, intùs villosissimis.

Valerianella coronata. DC., Fl. fr., vol. 4, pag. 241. — Prodr., vol. 4, pag. 628. — Dufr., Hist. des Val., pag. 60, tab. 3, fig. 2. — Bertol., Fl. it., vol. 1, pag. 192.

Fedia Sicula. Guss., Fl. sic. Prodr., vol. 1, pag. 25.

HAB. Hanc plantam in herbidis promontorii Cuesta de Silva dicti invenit cl. Despréaux.

DISTRIB. GEOG. Vix ultra olivarum regionem progredi videtur vera V. coronata DC.

CENTRANTHUS (Kentranthus). NECK.

Calvx tubo cum ovario connato, limbo supero, campanulato, involuto, demùm in pappum plumosum mox deciduum explicato. Corolla epigyna, infundibuliformis, tubo basi vel circa basim

calcarato, limbo æqualiter vel inæqualiter 5-fido, laciniis angustioribus exterioribus, majore axi oppositâ. Stamen 1, à tubo corollæ inter corollæ lacinias 2 superiores porrectum, filamento solubili. Anthera rotundato-ovata, medio affixa, loculis basi sagittatis, antrorsùm lateraliter dehiscentibus. Ovarium inferum, obsoletè 3-loculare, loculis 2 abortivis filiformibus, tertio axi opposito fertili, dorso plano, lateribus in abortivos incurvis. Ovulum 1, ex apice loculi pendulum. Stylus simplex, corollæ longitudine. Stigma capitatum vel sub-3-fidum. Fructus membranaceus, dorso subcomplanatus, loculis abortivis facie striatus. Semen pendulum, testâ tenuissimâ liberâ. Perispermum nullum. Embryo orthotropus. Radicula supera, brevis, acuta. Cotyledones ovatæ vel elongato-ovatæ.

Herbæ regionis maris Mediterranei, perennes vel annuæ, glabræ, lætè virentes. Folia opposita, integra, dentata vel pinnatifida, sessilia vel breviter stipitata. Flores albi vel rubri, ad apicem ramorum corymbosi, corymbulis densis subsecundis.

1. CENTRANTHUS CALCITRAPA. DUFR.

C. annuus, caule erecto, ramis assurgentibus; foliis inferioribus ovatis rotundisve, dentatis, superioribus pinnatifidis; corymbis dichotomis, laxiusculis; floribus sessilibus, secundis, corollà parvà, brevi, tubo medio vel versus basim breviter calcarato.

Valeriana inodora altera palmi longitudine sylvestris in Ilvå. Casalp., De plant., pag. 150.

Valeriana annua seu æstiva. Clus., Hist., pars 1, pag. 54. - Parkins., Theatr., pag. 121.

Valeriana foliis Calcitrapæ. Casp. Bauh., Pin., pag. 164.

Valeriana petraea. Johns., Ger. herb. pag. 1075.

Valeriana calcitrapa. Linn. Sp. pl., vol. 1, pag. 44. — Sibth., Fl. græc., vol. 1, tab. 30. — Guss., Fl. sic. Prodr., vol. 1, pag. 23. — DC., Fl. fr., vol. 4, pag. 238. — Bertol., Fl. it., vol. 1, pag. 165. Valeriana rotundifolia, Sibth., Fl. græc., tab. 29.

Centranthus Calcitrapa. Dufr., Hist. nat. Val., pag. 39. - DC., Prodr., vol. 4, pag. 632.

HAB. Hanc stirpem in Canarià legit cl. Despréaux ubi raram esse in schedà notavit.

DISTRIB. GEOG. Herba est regionis maris Interni propria, ex quâ per casum tantum, segetum comes exsilit.

DIPSACE Æ. Juss. (excl. sect. 11.)

DIPSACUS. TOURNEF.

Flores receptaculo globoso vel ovato basi involucro polyphyllo cincto, in axillis palearum spinescentium (bractearum), impositi, involucello quoque suo calyciformi, 4-edro, obsoletè limbato, induti. Calyx tubo cum ovario connato, limbo supero, cyathiformi. Corolla epigyna, tubulosa, 4-fida, irregularis. Stamina 4, cum corollà usquè ad faucem concreta, exserta, in præfloratione incurva. Antheræ elongatæ, introrsæ, dorso medio affixæ. Ovarium inferum, 1-loculare. Ovulum unicum, pendulum. Stylus filiformis, integer, rariùs apice 2-fidus, exsertus, in præfloratione incurvus. Stigma decurrens. Fructus involucello persistente obtectus, calycis limbo coronatus. Semen elongato-ovatum, testà cum calyce tenui connatà. Perispermum carnosum. Embryo axilis, orthotropus. Radicula brevis, crassa. Cotyledones elongato-ovatæ.

HERBÆ palæogææ, erectæ, aculeatæ, sæpè pubescentes. Folia opposita, integra vel laciniata, sæpè basi connata. Flores albidi, flavescentes vel lilacini.

1. DIPSACUS SYLVESTRIS, MURR.

D. caule aculeato vel scabro; foliis inferioribus integris, subpetiolatis, caulinis sessilibus, oppositis, imà basi connatis vel liberis, margine dentatis incisisve; involucri foliolis linearibus; involucello 4-gono, nter augulos costato, pubescente, limbo irregulari, dentibus lanceolatis, obtusis, fauce parcè pilosà; filamentis apice incrassatis; stylo filiformi, glabro, apice spathulato, sulcato vel 2 fido, stigmate utrinquè declivi.

Dipsacus purpureus. Fuchs., Hist., pag. 225.

Labrum Veneris alterum. Matth. (ed. Valgris., 1583), pars 2, pag. 25.

Dipsacus sylvestris sive Labrum Veneris. J. Bauh., Hist., vol. 3, pag. 74.

Dipsacus fullonum a. Linn., Sp. pl., vol. 1, pag. 140.

Dipsacus sylvestris. Mürr., Syst. veg., ed. 14, pag. 143. — Curt., Fl. Lond., fasc. 3, tab. 9; ed. Hook., tab. 34. — Fl. dan., tab. 965. — Jacq., Fl. austr. tab. 402. — Engl. bot., tab. 1032. — Mert. et Koch., Deutschl. Fl., vol. 1, pag. 736. — Bertol., Fl. it., vol. 2, pag. 14. — Koch., Syn., vol. 1, pag. 342.

HAB. Legimus hanc plantam in planitic Lagunensi insulæ Teneriffæ et in castanetis supra oppidum Orotavense.

DISTRIB. GEOG. Dipsaci forma sylvestris ab insulis Canariensibus per totam regionem maris Mediterranei in Germaniam meridionalem et in Britanniam prorepit.

SCABIOSA, LINN.

Flores in receptaculo globoso vel ovato basi involucro polyphyllo cincto aggregati, singuli ex axillis setarum vel palearum (bractearum) prodeuntes et involucello proprio calyciformi (tubo diversimodè foveolato, limbo vario, fauce coarctato ibique intùs sæpè membranà aucto) cincti. Calyx ellipsoideus, collo constricto, apice in cyathum 1-5 setis coronatum expansus, tubo ovarium amplectente libero vel adnato. Corolla epigyna, 4-5-fida, sæpè irregularis. Stamina 4, exserta. Ovarium 1-loculare. Ovulum 1, ab apice loculi pendulum. Stylus apice emarginatus vel integer. Fructus involucello persistente tectus, calycis limbo stipitato, exserto, sub-5-setoso coronatus. Semen inversum, testà tenuissimà cum calycis tubo quandoquè connexà. Perispermum carnosum. Embryo axilis, orthotropus. Radicula brevissima, obtusissima. Cotyledones elongato-ovatæ.

HERBÆ erectæ vel diffusæ, basi sæpè lignescentes, vel suffruticulosæ, orbis totius veteribus noti, paucæ hemisphærii australis incolæ. Folia integra, dentata vel pinnatifida. Flores albi, flavidi, cærulei vel purpurei.

SECT. I. CHEROCOSMOS.

Receptaculum bracteatum. Involucelli tubus ovato subrotundus, 8-costatus, foveolis obsoletis; limbus amplus, cyathiformis, apice scariosus, plicato-inflexus. Calycis collum elongatum, stipitiforme, limbo longè 5-setoso.

1. SCABIOSA MARITIMA. LINN.

S. caule erecto, patulo; foliis inferioribus obovatis ovatisque, dentatis, molliter pubescentibus, superioribus pinnatifidis; capitulis solitariis, longė pedunculatis, ovatis; involucelli costis pilosis, limbo glabro; corollis extus pubescentibus; calycis setis elongatis, denticulatis, coloratis, longė barbatis.

Scabiosa Panormitana purpurea folio profundè laciniato umbellatìm prolifera. Bonanni, tab. 44. var. prolifera.

Scabiosa maritima. Linn., Sp. pl., vol. 1, pag. 144. — Guss., Suppl. 1, pag. 38. — Bertol., Fl. it., vol. 2, pag. 54. — Mert. et Koch, Deutschl. Fl., vol. 1, pag. 755. — Syn., pag. 347.

Scabiosa grandiflora. Scop., Del. Faun. et Fl. insubr., vol. 1, pag. 29, tab. 14. — Guss., Fl. sic. Prodr., vol. 1, pag. 160. — Link, in Buch Phys. Beschr. Can. ins.

Scabiosa atropurpurea \u03b3. Bertol., in Viv. Ann. di Stor. nat., vol. 3, pag. 62.

Scabiosa Columbaria a et \u03b3. Bertol., Plant. gen., pag. 29.

Scabiosa Cupani. Guss., Fl. sic. Prodr., vol. 1, pag. 160.

Scabiosa atropurpurea. Coult., Dips., pag. 37.

Scabiosa ambigua. Ten., App., 5, pag. 7.

Scabiosa atropurpurea y grandiflora. DC. Prodr., vol. 4, pag. 657.

Scabiosa Saviana. Reichb., Ic. exot., cent. 1, pag. 38, tab. 53.

Scabiosa acutiflora. Reichb., Ic. bot., cent. 4, pag. 24, tab. 326.

Scabiosa Cornucopia. Viv., Fl. Lib. spec., pag. 67. var. prolifera.

Scabiosa semipapposa. Salzm., Exsicc. ting.

β atropurpurea; tota major, floribus atropurpureis.

Scabiosa VI. Indica. Clus., Hist., vol. 2, pag. 3.

Scabiosa atropurpurea. Linn., Sp. pl., vol. 1, pag. 144. — Curt., Bot. mag., tab. 247. — Gærtn., vol. 2, pag. 38, tab. 86. — Coult., Dips., tab. 2, fig. 11.

Escabiosa, et Flor de viuda. Canariensium

H_{AB}. Var. α in Tenerissæ rupestribus regionis præcipuè sylvosæ et in planitie Lagunensi communis : var. β circa Sanctam Luciam insulæ Canariæ copiosam legit cl. Despréaux.

DISTRIB. GEOG. Species est regionis maris Interni extra cujus limites vix nisi metoeca aut ex hortis hospes elapsa crescit.

PTEROCEPHALUS, COULT.

Flores in receptaculo depresso vel conico, basi involucro 2-seriato, 4-polyphyllo cincto, glomerati, villis vel setulis, rarò paleis, stipati, singuli involucello calyciformi, solubili (limbo campanulato apice dentato vel emarginato, ad faucem nudo vel membranâ aucto) vestiti. Calyx ovarium arctè complectens, solubilis vel (ex Coulter) ad faucem tantùm cum ovario connatus, tubo ellipsoideo vel ovato, limbo apice in disculum parvum pappo elongato plumoso coronatum expanso. Corolla 4-5-fida, florum radii laciniis exterioribus majoribus. Stamina 4-5, exserta. Stylus filiformis. Stigma claviforme, obliquum, obsoletè emarginatum. Fructus involucello persistente cinctus, calycis limbo multisetoso coronatus. Reliqua ut in Scabiosâ.

HERBÆ perennes, sæpè lignescentes, vel suffrutices, erectæ vel decumbentes, montium juga mare Internum cingentia, vel rupestria incolentes. Folia opposita, integerrima vel superiora pinnatifida.

1. PTEROCEPHALUS DUMETORUM. COULT.

P. caule frutescente; ramis petiolorum basibus rugosis, pubescentibus; foliis lanceolatis vel lineari-lanceolatis, acutis, pubescentibus vel subglabris, subtus nervosis reticulatovenosis; capitulis solitariis vel subcorymbosis; involucri polyphylli foliolis linearibus; involucello cylindraceo, limbo subnullo; calycis tubo ellipsoideo; corollis 4-5 partitis, laciniis elongatis, lineari-lanceolatis; staminibus 4-5.

Scabiosa dumetorum. Brouss. in Willd., Enum. hort. ber., vol. 1, pag. 146.

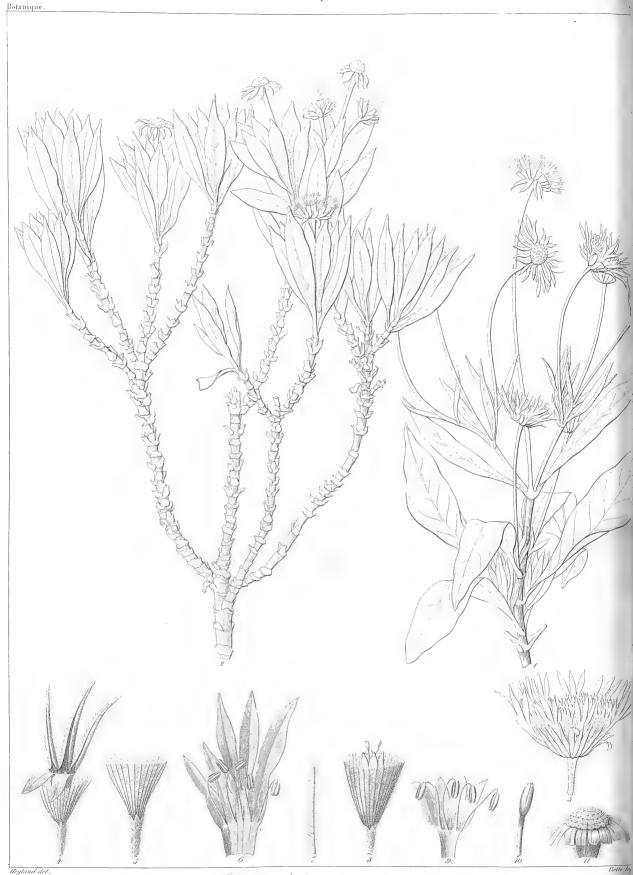
Trichia dumetorum. Roem. et Schult., Syst., vol. 3, pag. 5.

Pterocephalus dumetorum, var. a. Coult., Dips., pag. 32, excl. specimine Olivierano.

Rosalito selvaje. Canariensium.

HAB. Legimus hanc plantam in insulæ Canariæ crateris primævi *Tiraxanæ* rupibus declivibus montem Ureram spectantibus, camque iterùm in cacumine montis *Nublo* invenit cl. Despréaux.

,	·		
		`	

. Perecephalus dumeterum Ceutt.

DISTRIB. GEOGR. Species est Canariensis.

Descr. Frutex rupicola, erectus, pedalis, cortice atro-purpurascente. Rami ascendentes, solidi, 2-3tomi, densè pubescentes, petiolorum basibus persistentibus imbricatim vaginati. Folia opposita, ad apicem ramorum conferta, lanceolata vel lineari-lanceolata, integerrima, magis minùsve molliter pubescentia, pallida, subtùs 1-nervia, nervis secundariis ascendentibus, reticulato-venosa, in petiolos basi dilatatos vaginantes attenuata. Capitula in axillis foliorum superiorum solitaria, multiflora, pedunculis folio subduplò longioribus, erectis, tomentosis, vel ramis summis in corymbos paucifloros foliis linearibus stipatos abeuntibus. Involucrum 10-15-phyllum, foliolis linearibus, acutis, densè pubescentibus, obsoletè, 3-nerviis. Receptaculum planiusculum, foveolatum, foveolis setis brevibus stipatis. Involucellum elongatum, cylindraceum, striatum, foveolis obsoletis, sub-5-dentatum, fauce vix constricta, nuda. Calvx ovarium complectens, solubilis, ellipsoideus, lævis, diaphanus, fauce constrictus, apice in disculum crassum dilatatus, pappo copioso, densè plumoso, colorato, coronatum. Corolla florum radii 5-partita, extùs hirsuta, laciniis lanceolatis vel lineari-lanceolatis, acutis, 3 exterioribus multò majoribus, discì 4-5-partita, laciniis lanceolatis, æqualibus, fauce parcè pilosâ, Stamina florum radii 5, disci 4, medio corollæ tubo inserta, filamentis apice subulatis, in præfloratione incurvis, antheris oblongis, basi sagittatis, polline magno globoso farctis. Ovarium 1-loculare, 1-ovulatum, ovulo elongato - ovato, funiculo brevi ab apice loculi pendulo. Stylus corollà longior, filiformis apice crassior, pubescens. Stigma obliquè claviforme, obsoletè 2-fidum. Semen calycis membrana tenuissima solubili tectum, ovatum, testà cum perispermo connata. Embavo pyriformis, complanatus, in axi perispermi parci carnosi nidulans. Cotyledones elongato-ovatæ, apice subattenuatæ. Radicula brevissima, cotyledonibus angustior.

EXPLICATIO TAB. 80.

1. Ramus floridus capitulis corymbosis è seminibus plantæ Canariensis in horto Milfordiensi enatis 2. Ramus defloratus à rupibus Tiraxanensibus. 3. Florum capitulum. 4. Flos radii laciniis corollæ exterioribus nondum apertis, ovario calyce pappigero involucelloque tecto insidens. 5. Idem corolla sublata. 6. Corolla floris disci aperta ut staminum insertio appareat. 7. Pappi pluma. 8. Flos disci. 9. Ejusdem corolla aperta. 10. Delendus. 11. Receptaculum floribus denudatum involucri foliolis sectis cinctum.

2. PTEROCEPHALUS LASIOSPERMUS. LINK.

P. caule frutescente; ramis petiolorum basibus rugosis; foliis lanceolato-ovatis vel ovatis, subobtusis, densė tomentosis subtùs 1-nerviis reticulato-venosis; capitulis solitariis longiùs pedunculatis.

Pterocephalus lasiospermus. Link, in Buch Phys. Beschr. Can. Ins., pag. 150. — DC., Prodr., vol. 4, pag. 653.

Pterocephalus dumetorum β pusilla. Coult., Dips., pag. 32.

Hab. Hanc plantam in rupibus los Roques de las Cañadas dictis non longè à fauce alpinà los Azulejos in vasto cratere primævo Teneriffæ ad fines Decembris defloratum invenit comes noster Hispanus Josephus Naudò qui bis illic ut cœli atque aquarum temperiem spectaret sub dio pernoctavit.

DISTRIB. GEOG. Species est omninò Canariensis.

OBS. Cùm imperfectam tantùm hanc plantam viderimus, noluimus eam cum præcedente conjungere, cui tamen, nisi formâ foliorum densè tomentosorum eorumque venis modo quodam diverso reticulatis nervis nullis secundariis, non differre videtur, sed flores ignoti.

3. PTEROCEPHALUS VIRENS. NOB.

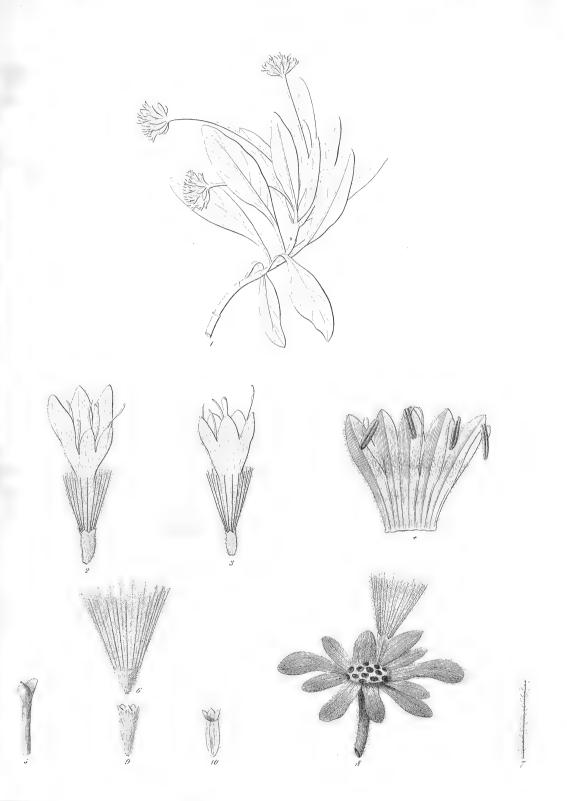
P. caule herbaceo, basi lignescente? ramis pubescentibus; foliis lanceolatis, obtusis, virescentibus; involucro sub-8-phyllo, foliolis spathulatis, lanceolatisque; capitulis solitariis, incurvis; involucello brevi, turbinato; calycis tubo ovato; corollis 5-fidis, dentibus ovato-lanceolatis.

HAB. Hanc speciem in jugis montium Tenerisse ad Aquilonem et Eurum conversis rupibus altis denudatis suprà vallem *Bajamar* pendentibus ad altitudinem 450 hexapodum s. m. degentem olim invenit et in herbario suo servavit cl. Berthelot.

Descr. Herba perennis? basi lignescens? ramulis fuscis, subpubescentibus, cavis. Folia opposita, lanceolata, apice obtusa, sæpè subretusa, margine subrevoluta, basi in petiolum attenuata, petiolis imâ basi dilatatis, vaginantibus, virentia, nervulosa et reticulato-venosa, utrinquè pube brevissimà mollia. Capitula in axillis foliorum solitaria, pauciflora, pedunculis incurvis, folio longioribus, pilosis. Involucrum 8-10-phyllum, foliolis pubescentibus, virentibus, foliiformibus, exterioribus spathulatis, inferioribus lanceolatis, obtusis. Involucellum breve turbinatum, pilosum, liberum, tubo brevi 5-sulcato, fauce membranà tenui auctà, limbo sub-5-dentato, dentibus fimbriatis. Calvix glaber, tubo ovato, ovarium amplectente, libero, fauce constrictus, apice in discum pappo laxè plumoso coronatum abiens. Corolla 5-partita, extùs pilosa, fauce densè pilosà, florum radii laciniis ovato-lanceolatis, exterioribus sublongioribus, disci regularibus ovatis. Stamina 5, tubo corollæ inserta, filamentis lævibus, filiformibus, apice subdilatatis, antheris oblongo-linearibus, loculis à basi ad apicem conjunctis. Ovarium ovatum. Stylus filiformis apice incrassatus, glaber. Stigma obliquè claviforme.

EXPLICATIO TAB. 81.

1. Ramus floridus. 2. Flos radii. 3. Flos disci. 4. Floris disci corolla aperta ut stamina corumque insertio appareant. 5. Delendus. 6. Ovarium calyce papposo et involucello cinctum. 7. Pappi pluma. 8. Receptaculum denudatum fructu unico superstite. 9. Involucellum. 10. Idem medio longitrorsum sectum.

Per ocephalus vivens. Sol.

Viette lap, încidit

		7.7	
	;		
·		,	

COMPOSITÆ. VAILL. DC. PRODR. V. 4.

AUCTORE C. H. SCHULTZ, BIPONTINO, M. D. HOSPITII DEIDESHEMIENSIS MEDICO (1).

TRIB. III. ASTEROIDE AE. DC. (2).

SUBTRIB. I. ASTERINEÆ. C. H. SCHULTZ BIP. — Receptaculum epaleatum, antheræ ecaudatæ.

DIV. I. BELLIDEÆ. C. H. SCHULTZ. BIP. — Pappus nullus v. coroniformis.

BELLIS. LINN.

Capitulum multiflorum, heterogamum. Flores radii 1-seriales, lingulati, fœminei ad os pilis articulatis barbatis instructi, disci tubulosi, hermaphroditi 4-5 dentati. Receptaculum nudum pl. conicum, rariùs tantùm convexum (in B. azoricâ Hochst!). Involucrum campanulatum, foliolis subbiserialibus, æqualibus foliaceis. Achænia plano-compressa, obovata, marginata, hispidula, calva.

Herbæ Europam, regionem Mediterraneam, insulas Africæ occidentalis v. Americam borealem habitantes, annuæ v. perennes, acaules v. caulescentes, foliis radicalibus, rosulatis obovato-oblongis, subdentatis, in petiolum attenuatis, hirtis, capitulis antè anthesin nutantibus, disco luteo, exsiccatione virescente, ligulis albis roseisve.

⁽¹⁾ Ex voto amicissimi et clarissimi P. B. Webb Compositarum Canariensium descriptionem suscepi : C. H. Schultz Bip.

⁽²⁾ Excl. Eclipteis cum Senecionideis meâ ex sententiâ jungendis.

1. BELLIS ANNUA. LINN.

B. radice annuà, caule subfoliato subramoso, foliis obovatis, subdentatis, invelucri squamis acutiusculis.

Bellis annua. Linn., Sp. pl., ed. 1, pag. 887; ed. 2, pag. 1249. — Willd:, Sp. pl., vol. 3, pag. 2122. — Pers., Syn., vol. 2, pag. 460. — DC., Fl. fr., vol. 4, pag. 186. — DC., Prodr., vol. 5, pag. 5304. — Lois., Fl. gall., ed. 2, vol. 2, pag. 250. — Reichenb., Fl. exc., n. 1482.

Bellis ramosa, Lam., Fl. fr., vol. 2, pag. 122. - DC., in Lam. enc., vol. 5, pag. 7.

Bellis repens. Lam., et DC., l. c.

Bellis minima pratensis, caule folioso. Bocc., Mus., vol. 2, pag. 69, tab. 35.

Kyberia, Neck., Elem., vol. 1, pag. 42.

HAB. In Tenerissa ubi cl. Broussonet legit ex DC., Pr. v. pag. 304. — Cl. viri Webb, Berthelot et Despréaux eam non observarunt.

DISTRIB. GEOG. Bellis annua in pratis humidis regionis Mediterraneæ vulgatissima a Barbaria ad Veronam Italiæ superioris et ab Hispania ad Orientem usque crescit mensibusque floret vernalibus. Specimina examinavi numerosa in Gallia australi: Roffavier! Sonder! e. g. prope Monspelium, loco dicto Cabanes de Lattes, mense majo (forma gracilis, palmaris-spithamea, caule 1-5-cephalo), in Sicilia: Presi! et in Græciæ salsis: Sartori! lecta.

Ons. Bellis dentata, DC., Prodr., V, p. 504. — Bellium dentatum, Viv., Fragm., p. 8, t. 40, f. 2 (excl. syn. plerisq. et descr. fruct.). — Bellium bellidioides, Desf., Fl. atl., II, p. 279, non Lin. — Bellis minima annua, Tourneft, Obs., p. 80, ic. à cl. DC. à Bellide annua distinguitur corollis omnibus ad basin tubi pilorum articulatorum fasciculo barbatis, Bellidis annuæ corollas verò glabras describit.

Ego verò in numerosis Bellidis annuæ speciminibus in Gallià, Italià, Græcià aliisque locis lectis, corollas ore lingularum pilorum fasciculo articulatorum barbatos observavi, non glabras. Cl. DC. forsan pilos modò descriptos, nunc longiores nunc breviores, plus minusve confertos, pro basilaribus habuit, cum tubus lingularum hujus speciei sit brevissimus.

Mihi videtur Bellis dentata à B. annua non differre, formamque tantum hujus plantæ constituere polymorphæ, cum pili isti etiam in planta nostra observentur.

Bellis annua variat caule solitario scaposo, efoliato, pollicari v. gracillimo, palmari ad medium usquè foliis 3-5 munito parvis ovato-orbiculatis, brevè petiolatis, v. ramoso 2-5 cephalo v. caulibus pluribus 2-8 nempè, erectis vel adscendentibus infrà sæpiùs procumbentibus (Bellis repens, Lam.).

Species affinis sed distinctissima est : Bellis azorica, Hochst! pl. azor. n. 101, in humidis umbrosis sylvaticis ins. Pico alt, 2-3000 ped, m. Junio, an. 1838, à cl. C. Hochstetter lecta.

Radice, 4 capitulis minimis, præcipuè verò receptaculo convexo 1 nec conico, aliisque notis distincta. (Caulis 1 1/2-4 1/2 poll. altus, efoliatus v. folio 1 instructus, 1-cephalus, cum foliis ovatis in petiolum attenuatis supernè dentatis, hirtus.)

DIV. III. ASTEREÆ. C. H. Schulz Bip. - Pappus saltem disci pilosus, perfectus.

SUBDIV. I. ERIGEREÆ. C. H. SCHULTZ BIP. — Pappus uniserialis.

ERIGERON. LINN.—Ex part. C. H. Sch. Bip. (1).

Capitulum multiflorum, heterogamum, floribus radii multiserialibus, numerosissimis, fœmineis, nunc rudimentariis i. e. tubo truncato, apice ciliato, dimidiam styli partem æquante, nunc in lingulam expansis brevem, stylo breviorem vel eum subæquantem, erectam, vel

⁽⁴⁾ Erigerontis, Conizæ et Baccharidis, Sp. auct. — Erigeron, Nidorella, Trimorphæa, Dimorphantes et Fimbrillaria, Cass. — Eschenbachia, Erigeron et Conyza, Mœnch. — Erigeron et Conyza, Nidorella et Microglossa, DC. — Obs. Torrey et Gray, Flora of north America, II, p. 466, sub Erigeronte Linne ex parte Nutl. gen. 2, p. 146, adhuc Stenactidis, Phalacrolomatis, Polyactidii et Heterochætæ species enumerant.

Linnœus, anno 1757, in ed. I, Gen. Plant., p. 254, n. 655, Erigerontem creavit, cum charactere sequente, terminologiæ Candolleanæ adæquato. (Conyzoides, Dill.)

Involucrum imbricatum, squamis erectis. Capitula heterogama, radiata, floribus radii fæmineis lingulatis, lingula subintegra, disci tubulosis hermaphroditis 5-dentatis. Achænia oblonga parva, pappo simplici longo coronata. Receptaculum nudum planum.

In ed. II, Sp. pl. (an. 1763), p. 1209-1213, species enumerat, n. 16, è quibus 5 ob antheras caudatas ad Inuleas (Erigeron viscosum, graveolens, siculum et tuberosum) et ad Conyzeas (E. camphoratum) pertinent, relique 11 verò ad Asterineas et quidem E. Carolinianum? — Erigeron Carolinianum, of Linnæus, is wholly founded on the Virga-Aurea Caroliniana, etc., Dill., Elth., t. 506, f. 594, a yellow-flowered plant, which no botanist has succeeded in identifying. It has nothing in common with the Phalacroloma obtusifolium of Cassini (which is Erigeron strigosum.) — Torrey et Gray, Flora of north America, II, p. 180. E. gramineum. — Arctogeron, DC., E. alpinum et uniflorum. — Heterochæta. Septem species sub Erigeronti meo sensu militant nempë sub sectione I. Erigeron Gouani, sub sect III. E. Canadensis, E. bonariensis et E. fætidus, sub sect. IV. E. acris, sub sect. v. E. Philadelphicus et Jamaicensis. Nulla sectionis II*, levi momento à IIIa tantam discrepantis, species, Linnæo cognita.

Character generis Linnæani cum Erigeronte meo quadrat. Postulat quidem flores radii lingulatos! Sed flores sectionis 4th tubulosos truncatos imperfectos, rudimentarios, pari jure ut rudimenta flosculorum lingulatorum et tubulosorum considerari possunt. Cæteroquin multis generibus species floribus radiatis et discoideis adscribuntur, sæpiusque in una eademque specie radius nunc adest nunc desideratur uti e. g. in multis Asteroideis et Senecionoideis. Ispec Linnæus etiam generi suo adnumerat speciem sectionis 1th nempè E. Gouani, quibus patet el. virum flores ejus marginales vel pro florum lingulatorum rudimentis habuisse, vel notam hanc non magni habuisse momenti.

Neque in florum dispositione, magnoperè variante, neque in corum colore inobservabilem in modum transcunte, neque in achæniorum formà notas inveni divisioni generis naturalissimi faventes. Achænia plerarumque sectionis Iª specierum sunt obcordata, compressa et sectionum posteriorum oblongo-ovato-subcompressa. Sed notæ istæ non sunt constantes. Sic. e. g. Achænia E. maximi sect. Vª iis E. Gouani sect. Iª correspondent: ergò generis optimi elementa, diversis locis à cl. DC. aliisque dispersa, in unam collegi, cujus species notis essentialibus, achæniis nempè et pappo conveniunt, cujusque sectiones transitibus verè inobservabilibus junguntur.

stylum plùs minùsve immò duplò superantem sub angulo recto, more Asteris, expansam: floribus disci, sæpiùs paucis, hermaphroditis, intimis quandoquè sterilibus, in campanulam speciosam 5-dentatam expansis. Inter lingulas et flores 5-dentatos in speciebus nonnullis flores observantur filiformes fœminei tubo brevi ciliato-dentato. Involu-CRUM imbricatum, squamis post anthesin (nùm in omnibus speciebus?) reflexis. Receptaculum convexiusculum alveolatum, alveolorum margine integro vel fimbrillato. Stylus Asteroidearum. Antheræ ecaudatæ, appendice quandoquè (in E. ambiguo) acuminato superatæ. ACHAENIA ovata v. obovato oblonga, compressa v. subcompressa, margine crasso circumdata et sæpiùs linea mediana percursa longitudinali, glabra v. hirta, variæ magnitudinis sed semper parva, callo basilari munita (florum hermaphroditorum sterilia cylindrica saltem in sectione primâ Eschenbachiâ). Pappus uniserialis setoso-scaber, in annulum angustum coalitus, persistens v. caducus, albus, radiis subæqualibus achænio pl. longioribus, ad latus apicis, ergò plùs minùsve lateraliter nec centraliter affixus in achæniis florum fæmineorum.

HERBÆ annuæ, biennes v. perennes aut fruticuli zonam æquinoctialem v. moderatam habitantes capitulis pl. parvis inconspicuis sæpiùs verò speciosis asteroideis, foliis alternis integris v. dentatis, glabræ v. hirtæ.

SECTIO I. ESCHENBACHIA. MOENCH. - Meth., pag. 573 (an. 1794).

Typus Eschenbachia globosa. — Erigeron Ægyptiacum, Lin. — Dimorphantes, Cass., Dict. XIII, pag. 254; XXV, pag. 93; XXXVII, pagg. 461 et 481, et Fimbrillaria, Cass., Dict. XVII, pag. 54. — Conyza Less., Syn. 203. — DC. Prodr. v, 377, non Lin (1). — Conyza, Lin. — Blumea, DC., et Pluchea, Cass. — Erigerontis, Conyzæ et Baccharidis species auctt.

Flores radii multiseriales numerosissimi fœminei tubulosi filiformes, tubo truncato ciliato, dimidiam partem styli vel pappi æquante vel paulò longiore, disci pauci, tubuloso-campanulati 4-5-dentati hermaphroditi steriles. Achænia flor. fœmineorum obovata, com-

⁽¹⁾ Conyza Lin. - Blumea DC., et Pluchea, Cass. - infrà sub Conyzeis conferatur.

pressa, marginata, pappus ad latus centri apicis affixus 15-17 setosus, achænia florum hermaphroditorum sterilia cylindrica, pappus centro apicis affixus et setosus.

Typus Erigeron Gouani, L.

Ons. Flores fæminei potiùs sunt rudimentarii et eodem jure ut rudimentum lingulæ et tubi possunt considerari. Auctores celeberrimi etiam species hujus sectionis sub diversis enumerant sectionibus sic e. g. cl. Mænch Erigerontem Ægyptiacum Lin. sub Eschenbachià, Erig. Gouani Lin. verò sub Erigeronte (scarioso), Mænch., Meth. suppl., p. 247, habet. Cl. DC. ipse sub hâc sectione (Conyza ejus) enumerat Conyzam ambiguam DC. Erigeronti Canadensi L. proximam, ad sectionem meam IIIam — Conyzoidem — spectantem. Linnæi exemplum etiam botanici optimi secuti sunt uti e. g. cl. Thunberg et Ledebour.

1. ERIGERON GOUANI. LINN.

E. involucri subimbricati squamis concoloribus, oblongo-lanceolatis, obtusis, margine lato scarioso circumdatis, demùm patentibus; foliis modicè hirtis, glaucescentibus, caulinis oblongo-lanceolatis, amplexicaulibus; achæniis glabris; radice repente.

Erigeron Gouani. Link, Mantiss. 2 (1771), pag. 469. — Gouan., Illustr., pag. 66. — Jacq., Hort. vindob., tab. 79.

Erigeron diversifolium. Cavan., Anal. cienc. nat. (1801), vol. 4, pag. 88. — DC., Prodr., vol. 5, pag. 293.

Erigeron scariosum. Manch., Meth. suppl., pag. 247 (1802).

Baccharis hieracifolia. Lam., Enc., vol. 1, pag. 347, n. 11 (1789).

Baccharis arunca. Schrank, ex DC. pr., vol. 5, pag. 380.

Conyza Gouani. Willd., Sp. pl., vol. 3, pag. 1928. — Pers., Syn., vol. 2, pag. 427. — Buch, Canar., pagg. 148 et 165. — DC., Prodr., vol. 5, pag. 380.

Conyza diffusa. Poir., Suppl., vol. 2, pag. 338, ex DC. l. c.

Dimorphantes Gouani. Cass., Dict., vol. 13, pag. 255.

Hab. Ad muros aquæductuum et rupes irriguos Canariæ et Teneriffæ: Webb! etiam ad rupes portûs *Tazacorte* in insulà Palmâ ex Buch. Canar., pag. 165.

DISTRIB. GEOGR. Stirps nostra extrà insulas Canarienses nondùm lecta.

Desca. Rrizoma perenne (ex Lam., Monch et Link apud Buchl. c. in hortis nostris annuum, ex Pers. bienne, ex Willd. perenne), repens, horizontale 1 lineam et ultrà in diametro habens, 4-5 pollices et ultrà longum, teres, flexum, fimbrillosum, extùs brunneum, intùs albens, subramosum, gustu acri-amaro. Cauts erectus v. plùs minùsve decumbens spithameus dodrantalis pedalis, teres, gracilis, 1 lineam et ultrà in diametro habens, herbaceus, infernè substriatus, glabriusculus, supernè cum pedunculis hirto-pubescens, striatus, foliatus, ad medium ramosus, paniculato-corymbosus. Folia radicalia florescentiæ tempore nulla, caulina alterna, ovato-lanceolata, 1 1/2-2 1/2 pollices longa, 5-10 lineas lata, inferiora in petiolum alatum 1-2 lineas latum, 6-12 lineas longum attenuata, media et superiora sessilia, semi-amplexicaulia, subcordata, præcipuè suprà medium grossè serrato-dentata, hirta præcipuè margine, ciliata, suprà quandoquè glabra, glaucescentia. Ramt in axi foliorum caulinis analogorum, sed minorum et plerum-què integrorum orientes, alterni, efoliati, corymbosi, capitulis ante anthesin glomeratis, post anthesin magis distantibus, pedicellis 1-5 lineas longis hirto-pubescentibus insidentibus. Capitula semper crecta, magnitudine pisi

parvi, heterogama, floribus radii numerosissimis, pluriserialibus fæmineis, cylindrum filiformem efficientibus truncatum, duas tertias pappi longitudinis partes æquantibus. Stylus filiformis bifidus longitudine pappi, floribus disci paucis hermaphroditis, tubuloso-campanulatis, 5-dentatis, longitudinem pappi æquantibus. Antheræn. 4 in tubum coalitæ, muticæ, ecaudatæ, appendicibus acuminatis coronatæ. Stylus bifidus, ramis elliptico-lanceolatis. Involutiona 2 lineas altum, hæmisphæricum, squamis oblongo-lanceolatis 1/4-1/2 lineas latis, obtusiusculis, subbiseriali-imbricatis, subpubescentibus, margine lato scarioso circumdatis, post achæniorum maturitatem patentibus. Receptaculum 1 lineam in diametro habens convexiusculum, alveolato-reticulatum, alveolis centri diametrum majorem habentibus. Acuenia ovato-elliptica, plano-compressa, glabra, marginata, callo basilari munita, florum hermaphroditorum sterilia cylindrica, pappo coronata 4/2 lin. longo, achænia multo superante 1 seriali, scabro, florum formineorum 15-17-setoso, florum hermaphroditorum 25-setoso.

OBS, E Barbarià cel. Webb! cum inscriptione: Erigeron longifolius, sp. n. Brouss! MS. in herb. Bouch. (ex herb. Broussonet dedit cel. Bouché: Webb!): specimen misit mancum Erigeronti Gouani, Lin., proximum vel cum eo identicum.

Radix huic non integra (repens?) fibrosa. Caulis abruptus; ramus 1 1/2 pollicem suprà radicem ortus, glabrescens, pedalis, caulem simulans, ramosus, foliatus.

Rami infrà caulis medium orientes — inferior spithameus, superior brevior — foliati. Folia alterna 2 pollices longa, 5-4 lineas lata, elongato-lanceolata, acuta, integra, rarius dentibus 1-2 parvis, vix emergentibus, notata, glaucescentia, glabra margine ciliata. Pedunculi cum caulis parte superiore hirto pubescentes.

SECTIO III. CONYZELLA. DILL. Giss. — Nov. plant. gen., pag. 142, tab. vnr. — Append., pag. 160 (1719).

Ons. Typi hujus sectionis sunt Erigeron Canadensis, L. et Erigeron fætidus, L. Sequitur character: flores radii multiseriales fæminei lingulati, lingulis tenuibus stylum et pappum subæquantibus, apice 3-dentatis, erectiusculis, floribus disci paucis hermaphroditis tubuloso-campanulatis 5-dentatis. Achænia oblonga, compressa, ciliata. Huc Erigeron, DC., pr. V, 285, sect. 1. Euerigeron, § 2, ligulis discum non superantibus, sp. 58-47 incl., p. 289-290, porrò Conyzæ DC., pr. V, p. 377, Spec. n. 30 et 31 (Conyza fastigiata et ambigua) infrà recensendæ nec non Microglossa DC., pr. V, 521, tantúm ligulis homochromis discrepans. Transitus coloris albi, straminei in luteam nec non dispositionis sexuum observantur qua ex causa Nidorellam et Microglossam cum Erigeronte meo junxi, quocum etiam divus Linnæus Nidorellam fætidam DC., pr. V, p. 525, junxerat.

Sæpiùs etiam ab omnibus auctoribus in uno eodemque genere species ligulis flavis et albis militant cf. Anthemoidem DC. pr. VI, 4, multaque alia genera.

SUBSECTIO I. EUCONYZELLA.

Flores lingulati albi v. pallidè straminei. — Huc. species sequens, quæ insulas Canarienses patriam agnoscit.

1. ERIGERON AMBIGUUS, C. H. SCHULTZ BIPONT.

E. herba annua cinerascens, foliis strigoso-hirtis, capitulis majoribus paucioribus.

Conyza ambigua. DC., Fl. fr. suppl., pag. 468 (1815). — Lois., Fl. gall., ed. 5, pars 2, pag. 228. — DC., Prodr., vol. 5, pag. 381, n. 31, excl. syn.

Erigeron contortum. Desf. h. Par., ex Pers. Syn., vol. 2, pag. 40, cui folia glabra contorta, subcarnosula adscribuntur.

Erigeron drobachiense. Fl. dan., tab. 874, ex DC.

Erigeron crispum. Pourr., Chlor. narb., n. 470, ex Dub., Bot. gall., vol. 1, pag. 266.

Erigeron linifolium. Willd., Sp. pl., vol. 3, pag. 1955 (1803), huc spectare videtur.

Erigeron Canadense. Ten., Prodr., ex Syll., pag. 428, et certè ob affinitatem cum E. canadensi Lin. plur. auctorum Europæ australis.

Yerva del Tiempo. Canariensium.

Ons. Synonymia vix rectè extricanda cùm forsan plures species affines cum nostră jungendæ sint. Imò E. Bonariense, Linn., DC. pr. V, p. 289 (E. undulatum, Mench, Meth., p. 598), valde affinis videtur. Memorabile est cl. DC. speciem nostram, quam ipse creavit, generice ab Erigeronte Canadensi, quocum ipse comparat et à quo notis sequentibus optime distinxit, separasse: pilis scilicet cinereis quibus tota planta dense obtecta est, foliis pilis longis non ciliatis, capitulis majoribus, rarioribus, floribus eradiatis; cf. DC., Fl. fr., l. c. ubi etiam quæritur. Num quandoque radiata evadat?

HAB. In torrentium glarcà et in vervactis sterilibus Canariæ, Teneriffæ et aliarum insularum locis glareosis vulgaris: Webb! Num introducta?

Distrib. Geog. Erigeron ambiguus Europæ Mediterraneæ habitat insulas Canarienses prata, locos cultos et ruderatos.

In hortis nostris quoque coliur, e. g. in Spirensi ab amic. Linz! botanicorum palatinorum Nestori. In herbario stirpem nostram habeo è Græcià, Ætolià: Dr. Fraas! è Gallià australi: Salzm! et è Lusitanià: Welwitsch! İt. lusitan. Un. it. 4841. In ruderatis Olisip. hinc indè, in ipsissimæ urbis plateis Iul. 4859. Ex Italià et Hispanià habuit cl. DC.

Descr. Radix annua, perpendicularis, 1-2 pollices longa, supernè calamum corvinum circiter crassa, fusiformis, fibrillosa. Caulis solitarius pl. pedalis et ultrà, medullà farctus albidà, crassitie calami corvini, teres, sulcato-striatus, angulatus, hispidus, pilis patentibus inæqualibus simplicibus, densè foliatus, supernè ramosus, paniculatus. Folia linearia 1-2 1/2 pollices longa, 1-2 lineas lata, acuta, sessilia, integra v. dente uno alterove lanceolato, acuto instructa, utrinquè strigoso-hirta, costà hispidà, in axi sæpiùs foliorum novellorum fasciculos gerentia. Capitula magnitudine pisi, pedicellis gracilibus, hirto-pubescentibus esquamosis insidentia, 5-6 lineas longis. Involucium 2 1/2 lineas altum, subimbricatum, squamis constans numerosissimis, angustè lineari-acuminatis, dorso hirto-pubescentibus, cinerascentibus, apice purpurascentibus, demùm reflexis. Capitulum heterogamum. Flores radii pluri-seriales, numerosissimi, filiformes, graciles, lingulati, apice 5-dentati, 1 5/4 lineas longi, sordide albidi, stylum bifidum paulò superantes, pappum subæquantes, flores centri pauci tubuloso-campanulati, 5-dentati, pappo paulò breviores. Antieræ n. 5 ecaudatæ, acutè appendiculatæ, styli rami breves ovati. Receptaculum 1 1/2 lineam diametro metiens, convexiusculum, punctato-foveolatum, foveis centri majoribus. Achæria 2/5 lineas longa, ovato-elliptica, margine crassiori circumdata, hirta, pappo coronata ferè 2 lineas longo, 1-seriali setoso scabro, persistente, flor. fœm, 45-setoso, flor. hermaphr. 20-25-setoso.

In locis glareosis Teneriffæ aliarumque insularum var. minor observatur: caule palmari spithameo 6-8-cephalo, foliis linearibus 1/2 pollicem circiter longis.

PHAGNALON, CASS.

Helichrysi, Gnaphalii et Conyzæ spec. auct. — Phagnalon Cass. Less. DC

CAPITULUM multiflorum heterogamum, floribus omnibus tubulosis, subæquilongis! radii pluriserialibus, numerosissimis, tenuissimis, filiformibus, apicem truncato-ciliatam v. dentatam versus paulo dilatatis, fœmineis, longitudinem styli ad divisionem in ramos antennæformes usquè æquantibus, disci hermaphroditis, supernè in campanulam tenuem 5-dentatam dilatatis, paucioribus quam fæmineis, at numero in diversis speciebus imò in eâdem specie variantibus, fœmineis paulò brevioribus vel eos subæquantibus. Antheræ ecaudatæ et stylus subinteger clavatus v. in ramos breves subclavatos divisus, inclusa. Receptaculum convexiusculum, epaleatum, elevationibus tot quot achænia instructum vel favosum favorum margine ciliato, Involucrum imbricatum squamis 4-6-serialibus plùs minùsve, quandoquè valdè scariosis. Achænia conformia parva, ovato-oblonga, compressiusculo-teretiuscula, hirta, apice truncata, basin versus attenuata, callo basilari magno instructa, pappo coronata 1-seriali, niveo, persistente, radiis constante subæqualibus, scabriusculis, n. 8! in achæniis florum fœmineorum, n. 10! in iis florum hermaphroditorum, achænio multò longioribus. Pili achænii superiores sæpiùs pappum externum brevem formare videntur.

Fruticuli jàm habitu distinctissimi, muros, locos saxosos et glareosos crateris Mediterraneæ regionis, Lusitaniæ, archipelagi Canariensis et Maderensis, nec non Africæ borealis et æquinoctialis habitantes, spithamei-pedales, quandoquè pollicares v. bipedales, caulibus pl. tomento albo pannoso involutis, anno subsequente evanescente, ramis glabris. Folia lineà spirali caulem ambientia, sessilia, sæpiùs basi utrinquè protracta in auriculos adnatos et hìc subsagittata, pl.

lineari-lanceolata, integra v. dentata, suprà glabrescentia infrà tomentosa, margineque revoluta, rariùs utrinquè tomentosa, oblongo-elliptica, plana, glabra v. glandulis minimis instructa. Capitula terminalia solitaria, cymoso-corymbosa, v. racemosa, pedunculis pl. elongatis floccoso-tomentosis v. glabris insidentia, rarò brevibus v. subnullis. Flores lutei, v. purpurascentes.

Ons. Genus Phagnalon, certè distinctissimum et optimum in serie Conyzearun'a Laggerâ nostră subrepræsentatum, ab auctoribus hunc in diem usque non bene interpretatum est. Secundum definitionem el. Less., Syn. compos., p. 204. Phagnalon à Conyza distinguitur notis nullius pretii. Conyzæ enim tribuit flores staminigeros steriles, Phagnalo hermaphroditos fertiles; Conyzæ pappum pilosum, Phagn. piloso - setaceum; Conyzæ achænium erostre, Phagn. plano-compressum. — DC., Prodr., 5, p. 596 Phagnalo tribuit achænium teretiusculum, Conyzæ verê (l. c. p. 597) compresso-planum, Phagn. insuper pappum paucisetum. Sed character essentialis utrosque fugit.

Achænia enim non sunt plano-compressa ut cl. Less. asserit, nec teretiuscula sed compressiusculo-teretiuscula, Char. essentialis me judice positus est in pappo 1-seriali (flor. fæm.) 8!-(flor. hermaphr.) 10!-setoso et floribus fæmineis et hermaphroditis subæquilongis v. ultimis paulò brevioribus. In Erigeronte meo verò pappus fl. fæm. 15-17- et fl. hermaphr. 20-25-setosus et flores fæminei aut lingulati aut tubulosi, tubo floribus hermaphr. subduplò breviore.

PHAGNALON UMBELLIFORME WEBB!

Inflorescentia cymosa!

Foliis linearibus, elongatis, margine revolutis, subtùs arachnoideo-tomentosis, caulibus pluribus spithameo-pedalibus, infernè fruticulosis densè tomentosis, capitulis parvis ad apicem caulis et ramorum in cymas dispositis, longè pedunculatis, involucri imbricati squamis gradatim longioribus.

Phagnalon umbelliforme. Webb! Icon., tab. 82. - DC., Prodr., vol. 5, pag. 396.

HAB. In insulis Canariensibus e. g. in rupestribus insulæ, Palmæ: Webb et Berth,! propè Telde: Despréaux!

DISTRIB. GEOG. Species hæc ex toto Canariensis.

Descr. Radix cum caulis parte inferiore lignosa, 2-4 lineas in diametro habens, cortice brunneo obtecta. Lignu durum sordide albens, centro me diocri medulæ filo percursum. Quovis anno caulis 1-5 pollices suprà radicem destruuntur, vel tempestatis injurià vel casu quodam, indumento privantur et cortice glabrescente vix araneosa, brunnea, rugosa, opaca obducta apparent, è quibus caules oriuntur novelli numerosi (n. 3-5 et plures) erecti, spithamei-pedales, 4/2-4 lineam in diametro habentes, tomento densissimo obducti pallide griseo virente opaco, è pilis crispis lanæ similibus, longitudinaliter dispositis contexto, pellem quasi densum formante, ungue vel cultro facilè in lacinias separando, et ab incolis Canariæ excl. Despréaux fomitis loco uso. Tomento absterso cortex tenuis, brunneus, glaber, longitudinaliter sulcato-striatus apparet, ligno caulis duro, flavescente, densè adhærens. Cæterùm caulis à basi apicem usquè foliatus est, nunc simplex et apice tantum in cymam solutus, nunc à basi in ramos alternos, vel potius in lineà spirali dispositos divisus, caulibus primariis analogos, simplices, apiceque pariter in cymam abientes.

Folia caplina approximata, à basi ad cymam usquè in lineâ spirali disposita, arrecta, 4-2 1/2 pl. 1/2 lineam longa. 4/4-1 pl. 4/2 lineam lata, angustè lineari-elongata, sessilia, acuta, corpusculo subcorneo terminato rotundato, integerrima, margineque revoluta, pilis similibus uti caulis parcè arachnoideo-vestita, præcipuè paginâ inferâ, supera verò demirm glabrescenția. Superne folia evadunt minora, breviora et angustiora, înfră cymæ originem valde approximata, et pollice dimidio vix longiora. Supernè caulis in ramos (pedunculos) divisus est numerosos (n. 5-40 et plures) in axi foliorum suprà descriptorum, sepiùs quasi uno è puncto orientes, simplices et monocephalos, cum capitulis 8 lineas longos, filiformes, esquamosos y, squama una alterave arrecta parva lanceolata acuta, inter tomentum ferè abscondità, munitos, v. iterùm ramosos, imò ramosissimos 2-5 pollices longos, in interstiis 1/4-3/4 pollicum orientes. Plerumque rami exteriores sunt ramosi, 2-4-polycephali, 1/2 poll, longi, medii submonocephali 1 poll. longi, intimi 1-cephali. Capitula semper erecta, ovato-oblonga, pedicellis insidentia filiformibus 3-8 pl. 5-6 lineas longis. Involuceum imbricatum glabrescens, infernè cum parte inferiore squamarum inferiorum arachnoideo-nubescens, campanulatum, 3 lineas ferè altum; squamis omnibus apice fusco-scariosis, circiter 4, serialibus, extimis et mediis ovatis 1/2-1 lineam longis, dorso carinatis, mediis oblongis, intimis 2 1/2 lineam longis, angustolinearibus, margine subserratis, obtusis vel, maximè intimis, acutiusculis, Beceptacuum 4 lineam in diametro habens, convexiusculum, favoso-alveolatum. Capitulum multi- (circiter 100-) florum, heterogamum, floribus radii numerosissimis (n. 90! numerosi) pluriscrialibus, filiformibus, tubulosis, infernè dilatatis, supernè magis contractis, pilis hinc indè instructis, apicem versus iterum dilatatis, apice ipso truncatis, ciliatis, ciliis dentes angustos subreferentibus (quandoquè sublingulatis?) aquilongis ac stylus usquè ad divisionis punctum: floribus disci paucis (n. 9 numerayi), tubulosis, flavis, hermaphroditis, ad 2 1/3 lineas longis, pappumque paulò superantibus, tubo tenui, angusto supernè dilatato in infundibulam 5-dentatam, dentibus ovato acutis. Antherarum cylinder breve, tubum subæquans v. paulò superans, antheris ecaudatis. Stylus bifidus ramis subcylindricis apice paulò dilatatis, antherarum cylindrum paulò superantibus. Achænia 1/2 lineam circiter longa, teretiuscula, costata, hirta, columnaria, callo basilari instructa splendente maximo diametrum achænii ipsius subæquante, pappo superato 1-seriali, setoso, persistente, 2 lineas ferè longo in achæniis florum fæm. 8 !-, florum hermaphroditorum 10 !- setoso, setis subæqualibus, simplicibus, scabriusculis, albis, basi pilis achænii superioribus, pappum externum mentientibus, cincto.

EXPLICATIO TAB. 82.

1. Specimen magnitudine naturali. 2. Capitulum florens auctum. 3. Achænium florum fæmineorum cum pappo auctum. 4 et 5. Achænia cum pappo et floribus fæmineis aucta. 6. Achænium cum pappo (naturæ non correspondente, pappi radiis 10! nempe non satis distinctis) et flore hermaphrodito aucto. 7. Flos hermaphroditus, incisione longitudinali divisus, cum antherarum cylindro auctus. 8. Anthera singula aucta. 9. Receptaculum cum involucri squamis variæ magnitudinis auctum.

2. PHAGNALON PURPURASCENS. C. H. SCHULTZ BIP.

Floribus purpurascentibus!

Foliis linearibus margine revolutis, subtùs tomentosis; caulibus ramosis tomentosis, pedunculis 2-3 uno è puncto orientibus, gracillimis, glabris, elongatis; involucri turbinato-

Phagnalen umbelliform Not:

Vielle lapide meidit.

campanulati squamis tenuibus, valdė scarioso-diaphanis, subpurpurascentibus, gradatim longioribus, mediis oblongis scariosis, mucrone brevi terminatis.

Species elegans gracilis Ph. saxatili Cass. quocum cl. Webb promiscuè communicatum est, habitu affinis esse, et ob pedunculos graciles, sæpiùs n. 2-3 uno è puncto orientes Ph. umbelliforme cum Ph. saxatili jungere videtur. Differt verò ab omnibus mihi cognitis speciebus 1. floribus purpurascentibus in omnibus aliis speciebus flavis et tantùm in Ph. nitidi Fresen. floribus apice purpurascentibus. 2. involucri squamis tenuibus valdè scarioso-diaphanis subpurpurascentibus. 5. pedunculis n. 2-3 uno è puncto quasi orientibus, gracillimis, filiformibus, ad summum 1 1/2 pollicem longis, et antè anthesin glabrescentibus nec floccoso-tomentosis, sub involucro squamulis imbricatis sensim involucri squamas transientibus instructis, hincque involucro basi cuneato-turbinato nec truncato vel intruso.

HAB. In rupibus Tenerissæ: Webb! et Berthelot; et Canarià: Despréaux!

DISTRIB. GEOG. Ornamentum insularum quondam Fortunatarum, nusquam alibi huc-usque observatum.

Descr. Radix 5-4 pollices longa, supernè calamum corvinum crassa, mox infrà exortum in ramos paucos longos variè flexos more affinium soluta, extùs brunnea, intùs albicans, amara, caule m lignosum edit spithameum v. dodranthalem, infernè 1-lineam in diametro habentem, ramosissimum, repetito-dichotomum, teretem, tomento pannoso sub Ph. saxatili describendo ad pedunculos usquè involutum, foliis obsitum numerosis 1-1/2 pl. 1 pollicem longis, 1/2-1 pl. 1 lineam latis, angustè linearibus integris, margine revolutis, suprà floccosis, dem um glabris, infrà more congenerum densè tomentosis, acutis, sessilibus utrinquè basi in auriculos adnatos subsagittatos expansis, sæpiùs in axi foliorum novellorum fasciculos gerentibus. Рединсии ad apicem ramulorum v. paulò infrà apicem in axi foliorum superiorum pl. lineam unam v. duas suprà dichotomias, 1-2-5 uno ferè è puncto oriuntur, subcymosocorymbosi, 1 ad summum 1 1/2 pollicem longi, gracillimi! filiformes, glabrescentes, lineam unam infrà involucrum squamis parvis obsiti, in involucri squamas transeuntibus, cumque iis describendis. Involucrum glaberrimum, 4 lineas altum, campanulatum, imbricatum squamis 5-6 serialibus, infimis pedunculi parte superiore longitudine lineæ unius adhærentibus, minimis, 1/2 lineam vix longis lanceolatis, acutis, sequentibus ovatis, acutis, 1 lineam longis, proximis 2 lineas longis, oblongis, obtusis imò rotundatis, mucroneque brevi superatis, insequentibus pariter oblongis, apice in appendicem ovatam, scariosam expansis, squamâ ipsâ latiorem, medio uervo foliaceo longitudinali percursam in mucronem brevem desinentem, interioribus oblongo-lanceolatis acutis, intermediis angustioribus, intimis angustè linearibus 4 lineas longis, vix 1/6 lineam latis, omnibus margine et apice scariosis, intimis ferè totis scariosis, inferioribus brunneis, superioribus plùs minùsve lætè purpurascentibus, vel brunneo-purpurascentivariegatis, Capitula multiflora, heterogama, floribus omnibus tubulosis, radialibus pluriserialibus, fœmineis, filiformibus, 3 lineas longis, pappumque ferè æquantibus, extimis subtruncatis obsoletè dentatis, intermediis apice breve 3-dentatis, stylo percursis à ramorum filiformium exortum exserto; centralibus paucioribus hermaphroditis etiam 3 lineas longis, tubulosis, tubo supernè in campanulam expanso 5-dentata m vix 1/2 lineam longam. Color tubi partis superioris, sicuti in floribus fœmineis, lætè purpurascens, inferior verò flavus, nunc campanula tota purpurea, nunc tantum dentes, cæteræque partes luteæ. Antheræ subinclusæ, ecaudatæ, appendice oblonga terminatæ, luteæ. Stylus more affinium, inclusus, luteus. Achænia parva 1/2-2/3 lineas longa ovato-oblonga, teretiuscula hirta, truncata, callo basilari magno instructa splendente, pappo coronata 3 lineas longo, persistente, niveo, 1seriali, è radiis constante n. 10! (in achæniis fœmineis 8-9!) æqualibus , tenuissimis, subsimplicibus, vixque denticulatis, pilisque achenii partis superioris, sicuti pappo externo circumdatis.

EXPLICATIO TAB. 82. B.

1. Stirps magnitudine naturali. 2. Capitulum florens (auctum uti et omnes partes plantæ, quæ sequuntur). 3. Achænium floris fœminei cum pappo et flore. 4. Achænium floris hermaphroditi cum pappo et flore. 5. Flos hermaphroditus incisus à longitudinali divisus, cum antherarum cylindro et stylo. 6. Stylus floris fœminei. 7. Anthera singula. 8. Receptaculum cum squamis involucri variæ magnitudinis. 9. Squamæ involucri variæ magnitudinis separatæ.

3. PHAGNALON SAXATILE, CASS. DC.

Pedunculis solitariis elongatis floccosis, involucri squamis lanceolato-linearibus scariosis, acutis, gradatim longioribus! foliis lineari-lanceolatis subdentatis, subtùs tomentosis; caulibus ramosis tomentosis.

Elichryso sylv. flore oblongo similis. C. B., Pin., pag. 265. - Prodr., pag. 123, tab. 123, f. 1.

Helichrysum saxatile, singulari capitulo etc. Bocc., Mus., part. 2, pag. 142, tab. 104.

Helichrysum capitulis singularibus brevibus. Moris, Hist., vol. 3, pag. 87, s. 7, t. 10, f. 16.

Chrysocome latifolia minor et major singulari flore. Barr., Ic., 425 et 426.

Conyza saxatilis. Linn., Sp. pl., ed. 2, pag. 1206. — Willd., Sp. pl., vol. 3, pag. 1933. — Pers., Syn., vol. 2, pag. 428. — DC., Fl. fr., vol. 4, pag. 140. — Buch, Canar., pag. 148 et 165.

Phagnalon saxatile. H. Cass., Bull. phil., 1819, pag. 174, - DC., Prodr., vol. 5, pag. 396,

Phagnalon subdentatum. Cass., Dict., vol. 3, pag. 400.

β involucri squamis minùs acutis sed non obtusis.

Conyza intermedia. Lag., Elench., pag. 28.

Phagnalon Lagascæ. Cass., Dict., vol. 39, pag. 401.

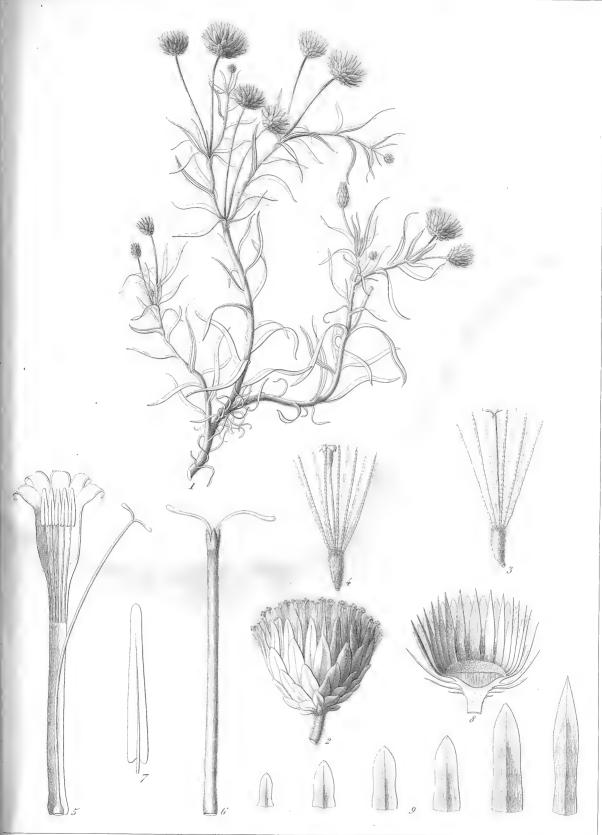
Hùc Conyza saxatilis Sieb. Asso aliorumque certè auctorum.

Romero marino. Palmensium. Webb!

HAB. In rupestribus insularum Canariensium vulgaris e. g. in saxosis Nivariæ seu Teneriffæ propè Garachico: Webb! propè Tazacorte, in Baranco de las angustias Palmæ ex Buch, Can. p. 165.

DISTRIB. GEOG. In muris et saxosis regionis Mediterraneæ, Lusitaniæ, archipelagi Maderensis et Canariensis cum forma intermedia.

Descr. Radix ramosa, lignosa more affinium. Caulis fruticulosus, spithameus dodrantalis, infernè calamum corvinum crassus, dichotomè ramosus, foliatus, tomento denso pelliformi involutus, in caulium anni præterlapsi rudimentis evanescente. Lienum durum sordidè luteo-albens, cortice circumdatum brunneo, longitudinaliter sulcato-striato, opaco. Folia approximata 1 4/2-1 poll. longa, 4-5 lineas lata, integra v. repando-denticulata, inferiora plana, superiora subintegra, margine revoluta, sessilia, utrinquè in auriculos adnatos protracta, subsagittata,

'osalia Gay del.

Lith de Rigo fer Richer, -

Vielle lap. inc .

obtusiuscula, mucrone brevi superata, infrà tomento denso cana, suprà arachnoidea v. glabra. In axi foliorum superiorum, sæpiùs foliorum novellorum fasciculi observantur. Ramt sub angulo acuto adscendentes, 4-5 pollices longi, infernè foliati, foliis paulò minoribus ac jam descripta, supernè (cum capitulis) longitudine 2.1/2-5 imò 4 pollicum nudi pl. solitariè orientes (pedunculi) 1-cephali, rariùs foliolo instructi parvo transitum in involucri squamas efficiente, floccoso-tomentosi. Capitula sat speciosa, semper erecta, magnitudine capitulorum Erigerontis acris v. majora, multiflora heterogama. Involucrum 4-5 lineas oltum, hæmisphærico-campanulatum, glabrum v. squamis infimis subaraneosis, basi truncatum v. subintrusum, imbricatum, squamis 5-6-serialibus lanccolato-linearibus omnibus acutis, apice et marginis parte superiore scariositate brunneo-lutescente instructis, parte foliaceâ dilutè cinereo-virescente. Flores lutei involucrum vix æquantes, omnes æquilongi 4-lineas ferè longie, fæminei numerosissimi-filiformes, apicem versus paulisper dilatati, apice ciliato-denticulati et hermaphroditis proximapicem versus magis dilatati et apice 5-4-dentati, pilis instructi nonnullis sparsis, subglandulosis, pappo paulò breviores, stylo percursi in ramos duos, 1/2 lineam longos exsertos, diviso, clavatos, pappum paulò superantes. Flores hermaphroditi numerosi v. numerosissimi præcipuè in formis intermedi is substeriles, supernè in campanulam expansi 1 lineam longam, 5-dentatam, dentibus lanceolatis. Antherarum cylinder subinclusus. Anthera 5 coalitæ, ecaudatæ. Struus in floribus hermaphroditis exterioribus paulò exsertus in interioribus inclusus, subsimplex clavatus. Achenia 1/2 lineam longa, ovato-oblonga, teretiusculo-compressa, hirta, callo basilari magno munita, omnia pappo persistente piloso vix scabro, albo coronata, è radiis constante subæqualibus 3 1/2 lineam longis, in floribus fœmineis n. 8! in hermaphroditis n. 10!

4. PHAGNALON RUPESTRE. DC!

Pedunculis geminis uno è puncto orientibus, rariùs solitariis, elongatis floccosis; involucri squamis ovato-oblongo-linearibus obtuso-rotundatis, duris, vix scariosis, gradatim longioribus! foliis lineari-lanceolato-oblongis, subdentato-undulatis, sæpiùs utrinquè semper verò subtùs tomentosis; caulibus ramosissimis tomentosis.

Conyza rupestris. Linn., Mant., pag. 113. — Willd., Sp. pl., vol. 3, pag. 1933. — Pers., Syn., vol. 2, pag. 438. — Schmidel, Icon., tab. 36. Hist. rei herb., vol. 2, pag. 351.

Conyza tomentosa. Forsk., Æg., pag. 148.

Conyza saxatilis. Ten., Fl. neap., vol. 2, pag. 213.

Conyza geminiflora. Ten., Cat. h. neap., 1819, pag. 75. — Syll., pag. 427. — Link, Enum. hort. berol., vol. 2, pag. 323.

Conyza Tenorii. Sprgl. ex Ten.

Phagnalon Tenorii. Presl., Fl. sic., pag. 29.

Phagnalon spathulatum. Cass., Dict. sc. nat., vol. 29, pag. 401?

Phagnalon rupestre. DC!, Prodr., vol. 5, pag. 396.

Hab. In archipelagi Canariensis rupibus et glareosis vulgaris e. g. in Tenerissa v. g. m convalle Badajos propè Guimar, in Canaria, in rupibus Lancerottæ, in glareosis insulæ Palmæ: Webb! et Berthelot, et Despréaux!

DISTRIB. GEOG. Stirps nostra civis regionis Mediterraneæ, Lusitaniæ et insularum Canariensium.

Ons. Prius cum cl. Lam., Enc., 2, p. 86 (an 1790), qui sub Conyzà saxatili foliis linearibus subdentatis, pedunculis longissimis unifloris, caule suffruticoso et 6 Conyzà rupestri L. mant. 113 foliis brevioribus spathulatis Phagn. saxatilem cum rupestre jungit consentü, præcipue cum formis intermediis, quorum synonymiam sub Ph. saxatili exposui, confluere videntur, nunc verò repetitum examen me docuit specifice diversa esse. Differt mea ex sententia Ph. rupestre à Ph. saxatili, caule humiliori quandoque tantum 3-pollicari, sæpius verò palmari-spithameo imò pedali ramosiore pleio-cephalo, habitu alieno, robustiore, rigidiore, foliis paulò brevioribus et latioribus sæpius utrinque albo-tomentosis, magis dentatis et undulatis, involucri squamis crassioribus, rotundatis, vix scariosis. Attamen botanicis examen specierum harum dubiarum in loco natali valde commendandum.

Descr. Radix verticalis, teres, supernè calamum corvinum v. anserinum crassa, nunc mox infrà exortum in ramos nonnullos, divisa, more radicum annuarum, nunc superne longitudine 2 pollicum simplex, parce fibrillosa, inferne in ramos abiens paucos, cortice obtectos brunnea rugosa, ligno duro flavescente. Caulis nunc erectus ramosus pl. verò à basi ramosissimus, ramis v. caulibus lateralibus adscendentibus, 2 1/2 pollices-pedem unum altus, pl. spithameus, infernè 1-1/2 lineam in diametro habens, teres, tomento denso albo panni ad instar obductus obscuro, è filis lanosis crispis contexto uti in Ph. umbelliformi, in caulium anni præterlapsi rudimentis brevibus, è quibus caules novelli oriuntur, absterso, in pedunculis floccoso facilèque secedente. Lignum flavescenti-albens, medullæ cylindro percursum, corticeque arctè adhærente obtectum est, tenui lutescente, striato. Cæterùm caulis est foliatus foliaque habet arrecta . lineari lanceolato-oblonga , 1/2-5/4 pollices longa 1-2 1/2 lineas lata . integra pl. verò denticulata, denticulis paucis vix emergentibus, corpusculo subcorneo rotundato superatis, acutiuscula, sessilia, basi subdecurrente semiamplexicaulia, plus minusve subhastata, inferiora pl. plana v, margine plus minusve undulata, media et superiora, præcipuè suprema margine revoluta, nunc utrinquè tomento denso albo obducta, pl. verò infrà ct suprà araneoso-floccosa, demùm glabrescentia. Folia sunt approximata, in axi quandoquè foliorum novellorum fasciculos edunt, vel ramos, qui sicuti caules apice in axi foliorum pl. uno quasi è puncto pedunculos binos, rarius solitarium proferant elongatos, cum capitulis 2-4 pollices longos, crassiusculos esquamosos, arenoso-floccosos, Capi-TULA sat speciosa. iis Ph. saxatilis vix minora, semper erecta, multiflora, heterogama. Involucrum 4-5 lineas altum. hæmisphærico-campanulatum, glabrum, imbricatum, squamis 5-6 serialibus, oyato-oblongo-linearibus, rotundatoobtusis, plerisque rigidis, extimis lati oribus brevioribus, 1 lineam et ultrà longis, 2/3-1/2 lineam latis crassis, intimis angustè linearibus 1/8 lin, latis à hasi ad apicem ferè usquè scariosis acutis, longissimis, tenuissimisque, et tantùm infernè medio linea foliacea percursis, brunneis, inferioribus margine vix scariosis, quod et in speciebus affinibus vidi, mediis apice paulo magis scariosis et margine paulisper fissis et hinc subserratis. Pars squamarum foliacea quandoquè dilutè brunneo-virescit et scariositas brunnea, sæpiùs omnes squamæ brunnem observantur. RECEPTACULUM 2 1/2 lineas in diametro metiens plano-convexiusculum, obscurè brunneum elevationibus modicis, tot quot flores, instructum in quorum centris stipes observatur funiculi sistens umbilicalis rudimentum. Flores numerosissimi lutei ut in Ph. saxatili quorum characteres ferè præbent, involucrum vix æquantes æquilongi, exteriores multiseriales fœminei filiformes, paulò breviores quàm Ph. saxatilis sed pilis crebrioribus sicut adspersi, et styli ramis paulò brevioribus. Flores hermaphroditi pauciores quam in Ph. saxatili, nempe n. 20-25. Numerum verò variantem hoc respectu etiam in generibus affinibus observamus e.g. in Heterochætå alpinå. In achæniis et pappø eosdem characteres observavi ac in Ph. saxatili si excipias, quod paulò sint breviora.

Variat Ph. nostrum quod ex cl. Despréaux! gustu est amarissimo! into!erabili.

- a. Foliis utrinquè tomentosis Ph. tomentosum DC!
- b. Foliis suprà (ætate) glabrescentibus Ph. rupestre DC!

SUBTRIB. II. CONYZEÆ. C. H. Schultz Bipont. Receptaculum epaleatum. Antheræ caudatæ, caudis simplicibus setiformibus.

DIV. III. ENCONYZEÆ. C. H. Schultz Bipont. Pappus, saltem achæniorum disci, pilosus, perfectus.

SUBDIV. I. Conyzæ legitimæ C. H. Schultz Bipont. Pappus 1-serialis.

SCHIZOGYNE. Cass.

Chrysocomæ. Sp. Lin. f. — Conyzæ. Sp. Ait. — Gnaphalii Sp. Poir. — Schizogyne. Cass., Dict. Sc. nat.

Capitulum multiflorum, heterogamum, floribus radii fœmineis paucis (n. 12), 1-serialibus, tenuioribus primâ fronte tubulosis, reverà autem breve lingulatis (quarè nomen genericum) apice 2-4-dentatis, disci paucis (n. 13), hermaphroditis tubulosis, 5-dentatis. Receptaculum parvum, convexiusculum, alveolato-punctatum. Involucrum turbinatum, imbricatum, squamis stramineis, subscariosis, demùm stellatìm expansis. Antheræ basi bicaudatæ, caudis simplicibus. Achænia ovato-oblonga, subteretia, hirsuta. Pappus 1-serialis persistens, dentato-barbatus, subclavatus, 15-25-radiatus.

Fruticulus spithamæus-pedalis ramosissimus, ramis apice subcorymbosis, foliisque linearibus, integerrimis, obtusis, carnosis, tomento pannoso canis, vel glaberrimis. Flores lutei.

Oss. Genus tantum cum Conyzá, Lin., C. H. Schultz Bip., ms., Laggerá, C. H. Schultz Bip., ms. et Varthemiá, Cass., DC., convenit antherarum caudis simplicibus et pappo uniseriali. Ab omnibus verò differt formà florum femineorum et numero florum et à Varthemiá cujus flores omnes sunt hermaphroditi 5-dentati insuper achæniis teretibus (nec compressis). Cl. DC. genus nostrum cum Conyzá DC. (Erigerontis sectio mihi), Phagnalonte Cass. et Chrysocomá comparat, à quibus verò antheris caudatis et cum Inulá, à quà antherarum caudis simplicibus differt.

Klenzea, C. H. Schultz Bipont., in Schimp. it. Abyss., sect. 1, n. 265 et 227 (Un. itin., 1840), ad Inuleas spectans, habituque proxime accedens, differt: caudis antherarum apice lacero-fissis, floribus radii 1-serialibus distincte lingulatis, lingulis cœrulescenti-rubentibus nec flavis, dein more Astercarum revolutis, lineari-lanceolatis 4-nerviis, apice minutissime 5-dentatis, achæniis glabris basi callo magno instructis, cui pili insident breves ut in Tripolio, squamis involucri valde caducis.

1. SCHIZOGYNE SERICEA, C. H. SCHULTZ BIP.

Chrysocoma sericea. L. fil., Suppl., pag. 360.

Conyza sericea. Hort. Kew., vol. 3, pag. 183. — L'Her., Descr. mss. — Willd., Sp. pl., vol. 3, pag. 1934. — Pers., Syn., vol. 2, pag. 428. — Link in Buch Canar., pag. 148 et 165.

Conyza tenuifolia, Salisb., Prodr., pag. 194.

Gnaphalium multiflorum. Poir., Suppl., vol. 2, pag. 803.

Gnaphalium Teneriffæ. Sprgl., Syst., vol. 3, pag. 468.

Gnaphalium compressum. Poir., Suppl., vol. 2, pag. 804.

Schyzogine obtusifolia. Cass., Dict., vol. 56, pag. 23. - Less., Syn. comp., pag. 123.

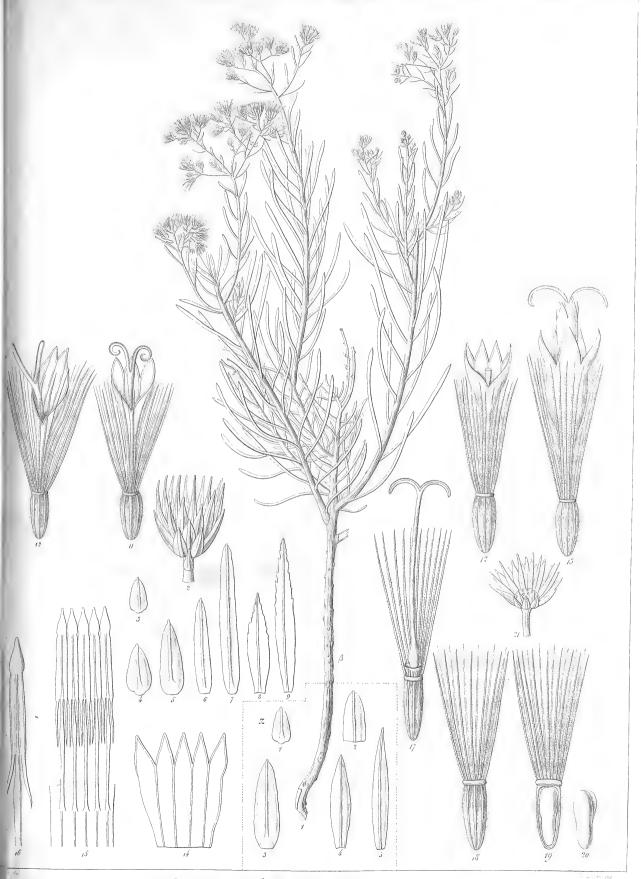
Schyzogine sericea et glaberrima. DC!, Prodr., vol. 5, pag. 473.

Salado blanco. Canariensium.

HAB. Fruticulus noster ad oras maritimas archipelagi totius Canariensis vulgaris est. Varietas glabra in insula Canaria ad promontorium *la Isleta*, occurrit sed rariuscula. Webb! Hæc forma in Canaria meridionali ex cl. Despréaux! longè communior. Webb! Varietas pubescens alioquin ferè ex toto maritima loco dicto *los Llanos* insulæ Palmæ alt. 960 ped. attingit ex Buch Canar., pag. 165.

DISTRIB. GEOG. Civis insularum Canariensium, extra earum fines nondum observata.

Descr. Caulis infernè 1 1/2-2 lineas in diametro habens, teres, ligno albido-lutescente, duro, medullà centrali instructo, cortice longitudinaliter striata è dilutè brunneo virescente, tomento cum ramis et foliis obtecto cano, pannoso, more plurium Phagnalontis specierum, è pilis constante crispis den sè intertextis, sæpiùs verò evanescente, et quidem primum in foliis tunc in caule ramisque quandoque à basi apicemque usque et tunc tota planta glabra evadit et fit Schizogyne glaberrima, DC., l. c. Specimina verò observantur numerosissima intermedia in quibus indumentum, utl suprà indicavi, plùs minùsve evanescit, quâ ex causâ species Candolleanas in unam junxi, licet cl. auctor S. glaberrimam foliis paulò brevioribus et corymbis oligoceph alis præter glabritiem distinguat, quas notas equidem in plurimis speciminibus à cl. Webb communicatas valdoperè variantes observavi. Caulis nunc à basi nunc à medio ramosus, ramis confertis 2-6 pollices. longis, inferioribus sæ piùs iterùm ramosis, 1 4/2 lineam in diametro habentibus, ad apicem usque foliatis, apice corymbo, pl. 5-10 cep halo terminatis. Folia conferta, in linea spirali disposita, 1/4-2 pleraque 1 pollicem longa, 1/2 ad summum 1 lineam lata, sessilia, obtusa, integerrima, linearia, uti suprà monui tomento cano obducta v. glaberrima, carn'osa, sicuti tota planta sopore acrisalso prædita. Capitula heterogama multiflora, parva, magnitudine capitulorum Erigerontis canadensis, semper erecta, pedicellis insidentia brevibus 2-5 ad summum 6 lineas longis, supernè squamis paucis, n. 2-4, lineari-lanceolatis instructis, sensim in involucri squamas transeuntibus. Involucrum cuneato-campanulatum, subturbinatum, infernè tomentosum, supernè glabrescens v. glabrum, 2 1/2-3 lineas altum, imbricatum, squamis acutis, inferioribus latioribus, brevioribusque, ovato-lanceolatis, mediis lanceolatis, intimis lanceolato-linearibus, supernè margine apiceque paulisper, intimis magis scariosis, stramineis, carina obscuriore brunnescente per cursis, post achæniorum maturitatem stellatim expansis. Receptaculum parvum, vix 1 lineam diametro metiens, convexiusculum, alveolato-punctatum, alveolorum margine paulisper elevato, scarioso. Flores involucrum supera ntes, radiales fœminei n. 12, ferè 1 5/4 lineas longi, prima fronte tubulosi, reverà autem brevè lingulati, apice minutè 2-4-dentati, dentibus triangulari-

Schizogyne oblusifolia Caps. B.glakerrima z sericea.

Imp.de Lemercier, Benard et (

Dus. Stylus subinclusus, demum subexsertus, ad duas tertias partes superiores in ramos 2 divisus, cylindrico-subclavatos; flores disci hermaphroditi n. 13, 2 lineas ferè longi, tubulosi, tubo supernè sensim paulisper dilatato, fœmineos diametro duplò triplòve superantes, apice dentibus 5 terminati lanceolatis acutis. Stylus et antheræ subinclusa, demum paulò exserta. Antheræ n. 5 in tubum coalitæ, mox suprà tubi basin insertæ. Filamenta glabra; antheris longiora. Antheræ appendice ovato-acuminata, basique caudis 2 simplicibus, angustè-linearibus, antherarum longitudine instructæ. Stylus demum paulò exsertus simili modo se habet ut in floribus fœmineis. Achænia vix 1/2 lineam longa, ovato-oblonga, subtereti-pentagona, angulis vix prominentibus, infernè attenuata, apice truncata, pilis simplicibus arrectis, præcipuè supernè calloque basilari parvo instructa. Paprus 1 1/2 lineam longus, 1-serialis, sordidè albus, persistens, radiis constans inæquilongis, approximatè dentató-subbarbatis, supernè subclavato-incrassatis, basi in annulum subcorneum coalitis, florum fœmineorum n. 15-18, hermaphroditorum n. 20-25.

Formæ:

- I. Tomentosa, caule foliis involucrique parte inferiore tomento canis. Schizogyne sericea. DC! 1. c.
- II. Glabra. Schizogyne glaberrima, DC! l. c. In hujus formæ speciminibus ab ipso cl. DC. examinatis, tomenti vestigia etiam observavi.
- III. Intermedia , plùs mi nùsve tomentosa. Partes plantæ inferiores et præcociores glabrescunt , superiores verò et juniores utl e. g. ramuli et involucri pars inferior plùs minùsve tomento obtecta.

Planta nostra gustu acri salso prædita ab incolis contrà odontalgiam ex Lin, adhibetur.

- SUBTRIB. III. INULEÆ. C. II. Schultz Bipont. Receptaculum epaleatum. Antheræ caudatæ, caudis laceris y. ciliatis.
- DIV. III. EUINULEÆ. C. H. Schultz Bipont. Achænia saltem disci pappo perfecto piloso instructa.

  SUBDIV. I. INULEÆ LEGITIMÆ. Pappus 4-serialis, b. setis pluribus quam 10.
  - α pappo conformi 1-seriali, setis capillaribus scabris, ligulis si adsunt flavis.

INULA. Linn. ex parte. Gærtn. C. H. Schultz Bipont.

Capitulum multiflorum pl. heterogamum floribus radii 1-serialibus lingulatis rariùs 1-pluriserialibus truncato-dentatis, disci hermaphroditis tubulosis, 5-dentatis, rariùs homogamum, floribus omnibus hermaphroditis, tubulosis, 5-dentatis. Involucrum imbricatum pluriseriale. Receptaculum planum v. convexiusculum, nudum v. fimbrilliferum. Antheræ basi bicaudatæ, caudis laceris. Achænium columnare, teretiusculum, v. 4-angulare, glabrum v. hirtum, pappo 1-seriali conformi setoso-denticulato instructa, persistente.

HERBÆ annuæ biennes v. perennes, ramis fruticuli, palæogææ, foliis caulinis alternis, crassis pl. hirtis, capitulis solitariis v. corymbosis flavis.

1. INULA VISCOSA, HORT, KEW.

Perennis, piloso-viscosa, caule stricto racemoso-paniculato, foliis lanceolatis dentatoserratis, cordato-amplexicaulibus, pinguibus, pedunculis axillaribus submonocephalis, subfoliolatis, lingulis conspicuis involucri squamis lineari-lanceolatis dimidià parte vel subduplò longioribus; achæniis hirtis.

Conyza major. Clus., Hisp., pag. 377, c. icone optimá! — Dodon., Pempt., pag. 51, cum icone eâdem Clusianâ.

Conyza major vera. Lobel., Advers., pag. 145, c. icone rudi, pag. 146.

Conyza mas Theophr. major Dioscoridis. C. B., Pin., pag. 265.

Conyza major, Monspeliensis, odorata. J. B., Hist., 2, pag. 1053.

Conyza capitata s. globosa. Bocc., Sic., tab. 7, fig. B, cum capitulis plerisque ab insectorum larvis in globum contractis.

Virga aurea major foliis glutinosis et graveolentibus (et gallas ferens). Tourn., Inst., pag. 484.

Aster foliis serratis, pedunculis simplicibus lateralibus, unifloris; longitudine folii foliosis. Linn., Hort. Cliff., pag. 409.

Erigeron viscosum. Linn., Sp. pl., ed. 1, pag. 861, et ed. 2, pag. 1209. — Gouan., Hort. monsp., pag. 437. — Jacq., Hort. vindob., vol. 1, tab. 165.

Solidago viscosa. Lam., Fl. fr., vol. 2, pag. 144.

Pulicaria viscosa. Cass. (ex Koch). - Koch, Syn. fl. germ. et helv., pag. 361.

Inula viscosa. Hort. Kew., ed. 1, vol. 3, pag. 223. — Desf., Atl., vol. 2, pag. 274. — Willd., Sp. pl., vol. 3, pag. 2095. — DC., Fl. franc., vol. 4, pag. 153. — DC., Prodr., vol. 5, p. 471. — Buch, Canar., pag. 148 et 165.

Altavaca vel Altabaca, Canariensium, Malè Altadaca scripsit cl. de Buch. Webb!

Hab. Valdè communis est hæc planta in locis glareoso argillosis et in tufà sterili insularum omnium Canariensium.

DISTRIB. GEOG. In apricis, juxtà vias, in asperis incultis et malè cultis præcipuè ad sepium agrorum et vinearum margines nec non in humidis et paludosis regionis Mediterraneæ, Lusitaniæ et insularum Canariensium.

Ons. Inula graveolens, Desf. speciei nostræ proxima, differt caule ramosissimo, foliis subsessilibus linearibus subintegris, ligulis involucrum vix superantibus, involucro squamis nonnullis foliaceis cincto, capitulis numerosioribus, duplò minoribus, pappo albidiore. SUBDIV. II PULICARIEÆ Pappus bi- v. pluriserialis.

- α Eupilicarieæ. Pappus biserialis serie exteriori brevi coroniformi.
- β Pappi seriebus liberis, exteriore coroniformi persistente, interioris setis piloso-scabris, subfragilibus.

PULICARIA. GERTN. DC.

Capitulum multiflorum sæpiùs heterogamum, floribus radii 1-serialibus lingulatis fœmineis, disci hermaphroditis tubulosis 5-dentatis, rariùs omnibus tubulosis, hermaphroditis exterioribus 3-5-fidis stamina effœta sæpè gerentibus. Receptaculum epaleatum, convexiusculum, nudum. Involucri subimbricati squamæ lineares. Achænia teretiuscula erostria. Pappus biserialis serie exteriore brevi coroniformi, coronulà crenato-dentatà persistente, interiore setosà, scabrà setis achænio pl. longioribus, rarò paulò brevioribus, subfragilibus.

HERBÆ palæogææ annuæ vel perennes, in locis humidis pl. nascentes, villosæ v. glandulosæ, caulibus ramosis, foliatis, capitulis flavis.

1. PULICARIA VULGARIS. GÆRTN.

P. radice annua; flosculorum tubulosorum dentibus glanduloso-pilosis; pappi setis subsimplicibus, achænio hirto basi pilorum fasciculo munito brevioribus (caule subpaniculato-corymboso, cum foliis oblongo-lanceolatis, nodulatis, basi rotundata semiamplexicaulibus, subvilloso, capitulis hemisphæricis, ligulis involucrum paulò superantibus).

Conyza minima. Lob., Obs., pag. 187, cum icone bonâ.

Conyza minor. Trag., pag. 166, cum icone mediocri formæ elongatæ oligocephalæ. — Tabern., pag. 1244, cum icone formæ à basi ramosissimæ.

Conyza et Pulicaria. Trew., ad Blackw., tab. 103, bona ex Pollich.

Psyllium. Cord., Hist., pag. 154, cum icone mediocri ex Schranck.

Chrysanthemum conyzoides palustre minùs flore globoso. Moris, Hist., vol. 3, pag. 19, sect. 5, tab. 20, fig. 30.

Inula Pulicaria. Linn., Sp. pl., ed. 1, pag. 882, ed. 2, pag. 1238. — Fl. dan., tab. 613. — Engl. bot., tab. 1196. — Curt., Fl. lond., tab. 156. — Pollich, Fl. palat., vol. 2, pag. 465, cum descriptione optimà. — Lam., Ill., tab. 680.

Pulicaria vulgaris. Gartn., vol. 2, pag. 461, tab. 173, fig. 4.

Hab. In Teneriffà fortè invecta ex Broussonet secundùm DC., Prodr., vol. 5, p. 478. Specimina Canariensia non vidi, quarè de patrià formà nil certi dicere audeo. Apud nos variat caule palmari sesquipedali 1-polycephalo etc.

DISTRIB. GEOG. Pulicaria vulgaris crescit in locis humidis præcipuè hieme inundatis, argillosis et arenosis præcipuè ad vias et ambulacra, imò in viis ipsis, in pecorum pascuis, sylvarum paludibus, plateis, fossis præcipuè tenui gramine tectis v. denudatis sæpiùs cum Gnaphalio uliginoso et Filagine montanà Europæ temperatæ et australis ad Caucasum et Siberiam altaicam usque. Plerùmque apud nos crescit gregariè et mense Augusto floret.

In Palatinato abundè legi propè Ellerstadt in viis arenosis et in fossis humidis ad dextram viæ publicæ infra arcem Hambach, nec non propè Erlangam cum præceptore meo optimo Koch!

Obs. Genus Pulicaria, Gærtin. optimum et naturalissimum meritò ab auctoribus superioribus receptum, methodo novà quam mox publici juris faciam in herbario meo divisum est.

FRANCOEURIA. H. Cass.

Capitulum multiflorum, heterogamum, floribus radii fœmineis lingulatis 1-serialibus, lingulis brevibus ovatis 2-3-dentatis, disci tubulosis 4-5 dentatis hermaphroditis, tubo supernè glanduloso. Receptaculum nudum, convexiusculum, foveolatum, foveolorum margine scarioso. Antheræ basi caudis 2 laceris munitæ. Involucrum hemisphæricum, subimbricatum, squamis lineari-lanceolatis, acuminatis. Achænia oblongo-ovata, teretiuscula, glabra. Pappus caducus, biserialis, serie exteriore brevi coroniformi dentatâ, interiore setaceâ è radiis n. 12 circiter constante, flosculos subæquantibus, pilosis, dentato-barbatis, apicem versùs incrassato clavatis, basi cum coronæ parte interiore concretis.

Suffruticulus erectus v. decumbens, ramosissimus, subtomentosus, foliis semiamplexicaulibus, lineari-oblongis, subdentato-undulatis, ramis 1 cephalis, capitulis flavis.

1. FRANCOEURIA CRISPA, Cass.

Helenium Ægyptiacum etc. Vaill., Act. par., 1720, pag. 304, n. 24.

Aster crispus. Forsk., Fl. ag.-arab., pag. 150 (1775).

Inula crispa. Pers., Syn., vol. 2, pag. 450, excluso syn. Vent. ad Straboniam ex DC. spectante. Del., Fl. eg., pag. 25, tab. 45, fig. 2. — Desf., Herb. atl. — Fresen., Mus. Senkenberg., p. 78.

Inula quadrifida. Ham., Herb. — Wall., Cat., n. 73 (var. foliis margine planiusculis).

Conyza undulata. Poir., Suppl., vol. 2, pag. 399?

Duchesnia crispa. Cass., Dict., vol. 13, pag. 545.

Francœuria crispa. Cass., Dict., vol. 34, pag. 44, et vol. 38, pag. 374. — Less., Syn. comp., pag. 198. — DC., Prodr., vol. 5, pag. 475. — Decaisne, Florul Sinaïc., pag. 26. — Schenck, Plant. ag., arab et syr., pag. 28.

Pulicaria crispa. C. H. Schultz Bipont. in litt. ad. cl. Hohenacker.

Desdas, Arabum,

HAB. In sabulosis de Maspolomas Canariæ repit : Despréaux! in herb. cl. Webb!

DISTRIB. GEOG. Francœuria crispa crescit in arenosis apricis, rupestribus, in limo sicco arenoso fluviorum, in agris gossypinis Africæ borealis tropicæ et extratropicæ nempė in insulis Canariensibus (Despréaux!), Senegaliæ, Nubiæ (in agris gossypinis ad oppidum Cordofanum Obeid d. 28 Nov. 1839, leg. Kotschy! Un. it. 1841), Ægypti (ad pyramides Ægypti inferioris d. 29 Martii leg. Wiest! Un. it. an. 1838 n. 581. Inula crispa), Asiæ minoris (in Libano sec. Schenck. I. c., in arenosis limosis siccis insularum Tigridis prope Mossul, Mesopotamiæ d. 2 Septem. 1840, leg. Kotschy. Un. it. ined.), nec non in Arabià (ad montem Sinaï in rupestribus die 16 m. Julii leg. W. Schimper! Un. it. 1835, n. 293. Inula) et quidem à 10-32° lat. bor. et à 1-60° longit. Prætereà in Indià ad Bar in prov. Bahar, propè ripas Gangis, formam indicam leg. cl. Hamilton ex DC. l. c.

Ons. Francœuria Cass. certè Pulicariæ Gærtn., quâcum i pse prius identicum censui, proxima ob pappum biserialem, exteriorem brevem coroniformi-dentatum, interiorem longum, setosum. Differt verò præcipuè seriebus utriusque basi concretis. Setæ nempè pappum internum constituentes ad medium partis coronæ internæ sunt insertæ; setis dentato-barbatis, apice penicillato-subplumosis, fragilibus; pappo cum achænio glabro articulate juncto, facilè secedente, imò caduco. In Pulicarià verò pappus externus coroniformis persistens est, et serie internæ setæ singulæ, fragiles, facilè secedunt. — Cl. Less. l. c. ex errore seriem externam longam filiformem describit, et internam brevissimam, multipaleaceam. Cl. DC. l. c. pappum describit setis 1-serialibus, infernè subscabris, supernè barbellato-sub-plumosis, basi conferruminatis in annulum brevissimum, setis paleolisve minimis coronatum. Expositio hæc non clara. Series utræque enim basi in annulum concretæ sunt, ad medium solutum in setas suprà descriptas, seriem internam constituentes, et in continuationem coronæ (seriei pappi externæ) in paleas lineari-lanceolatas divisam. In generibus pappo setoso, infernè paleacco-expanso, instructis, facilè in errorem inducimur et pappum uniserialem pro biseriali habemus et vice verså.

- b. JASIONEÆ pappus biserialis, serie exteriore paleacea, brevi.
- α EUJASONIEÆ paleis liberis, lineari-lanceolatis, subdenticulatis, seriei internæ scabro-dentatis.

ALLAGOPAPPUS. Cass.

Capitulum multiflorum, homogamum, floribus omnibus hermaphroditis tubulosis 5-dentatis. Receptaculum planiusculum, punctatum. Involucrum imbricatum, squamis linearibus. Antheræ bicaudatæ, caudis laceris. Achæna teretiuscula, hirta, 5-striata, truncata. Pappus biserialis, persistens, serie externâ brevi 10-paleaceâ, internâ longâ 5-setosâ, setis scabro-dentatis subclavatis.

Fruticulus Canariensis, spithamæus-pedalis, dichotomus, viscoso-balsameus, sapore resinoso-acri-amaro, ramis foliatis, apice corymbo simplici, polycephalo terminatis, foliis elliptico-lanceolatis, breve petiolatis dentato-serratis, pedicellis squamulosis, floribus luteis.

1. ALLAGOPAPPUS DICHOTOMUS. CASS.

Conyza dichotoma. Linn. fil., Suppl., pag. 359. — Pers., Syn., vol. 2, pag. 428.

'Conyza inuloides. Soland! MSS. — Hort. Kew., vol. 3, pag. 182, in herb. Banks sp. v. Webb! — Willd., Sp. plant., vol. 3, pag. 1938.

Conyza Canariensis, Willd., Sp. plant., vol. 3, pag. 1937. — Link in Buch, Canar., pag. 148 et 165. — Pers., Syn., vol. 2, pag. 428.

Chrysocoma dichotoma. Jacq., Ic. rar., vol. 1, tab. 171.

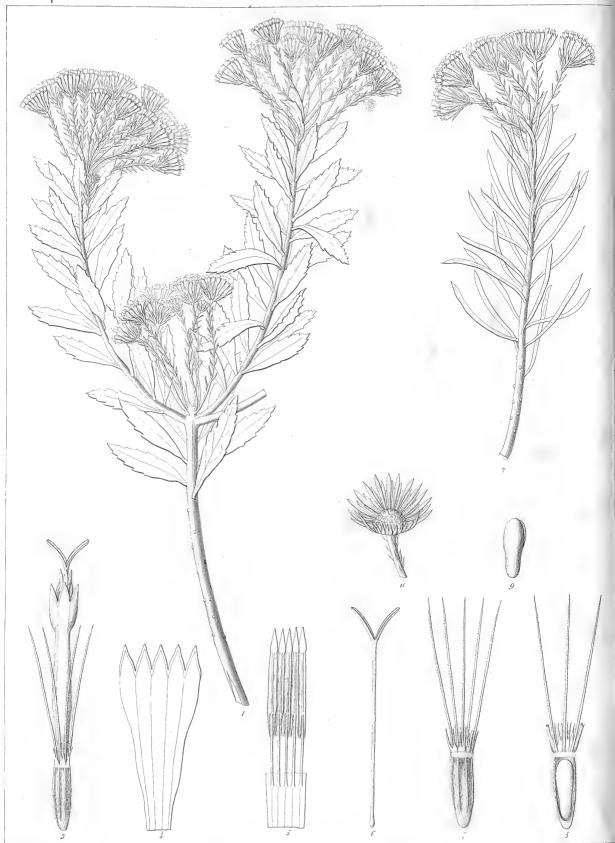
Jasonia dichotoma. DC., Prodr., vol. 5, pag. 477.

Allagopappus dichotomus. H. Cass., Dict., vol. 56, pag. 21. — Less., Syn. comp., pag. 198. — Webb., tab. \$5.

Hab. Planta nostra archipelago Canariensi propria in rupibus siccis et collibus siccissimis convallium regionis inferioris insulæ Canariæ, nec non in convallibus siccis maritimis Teneriffæ: Webb! Ad latera rupium in convallibus Puerto Orotava. Baranco del Pino, Chiñama. Usque 1200 pedes prope Guimar ascendit. Usque 1800 pedes in valle Sequillo Canariæ. Los Llanos Palmæ ex Buch Canar., p. 165.

Descr. Caulis infernè 1 1/2-2 lineas in diametro habens, teres, ligno dilutè flavescente, medullà centrali percurso, cortice brunneà longitudinaliter rugosà, cicatricibus instructà à foliorum delapsorum insertione orientibus, etate provectà glabrà, in statu juniore verò pilis simplicibus plerisque glanduliferis hirtà. Caulis nune mox suprà exortum, nunc ad aut suprà medium in ramos dichotomè solvitur duos, in quorum dichotomià corymbi anni præcedentis residuum observatur. Ramt 4-6 pollices longi 1/2-1 lineam crassi, piloso-glatinosi, densè foliati. Folia in lineà spirali disposi:a, veldè approximata, 3/4-1/2 pollices longa, 1/2-5 lineas lata, lineari-lanceolato-elliptica, utrinquè attenuata, sessilia v. in stipitem brevem subattenuata, acuta, leviter serrata, rariùs integra, crassa, subcarnosa, plana, pilis brevissimis glanduliferis plùs minùsve viscida, imò quandoquè sicutì vernice obducta, splendentia. Foliorum deciduorum insertio in ramorum parte inferiore et in caulibus annorum præcedentium, cicatricibus notata est. Ramos terminat corymbus simplex, rachi brevi oriens poly-(20-50-) cephalus. Pedicelli inferiores in axi foliorum superiorum, superiores in axi bractearum linearium, acutarum, transitum è foliis ramorum in pedicellorum bracteas vel squamas efficientium, oriuntur. Pedicelli 1/2-1 1/2 pl. 5/4-1pollicem longi, graciles, filiformes, simplices; capitulo solitario terminati, pilis simplicibus glanduliferis viscidi, infernè nudi, supernè bracteis angustè linearibus, acutis, superioribus subciliatis, numerosis (n. 10-15) densè sunt obtecti. Capitula 56-flora,

	·		

Magopappus dichetemus Cuss.

Imp Loncreur, Benurd et C'

homogama, lutea, floribus omnibus hermaphroditis, tubulosis, 5-dentatis. Involucrum ovato-turbinatum, imbricatum, 3 lineas altum, virens, squamis linearibus, dorso pilis glanduliferis brevibus instructis, supernè ciliatis, interioribus gradatim longioribus, carinatis, viridibus, apice sæpiùs purpurascentibus, 5-4-serialibus. Receptaculum 4 lineam diametro metiens, planiusculum, punctatum. Flores lutei, 2 1/2 lineas longi, involucrum superantes, tubulosi, 5-dentati, dentibus lanceolatis, tubo in campanulam jam infrà medium sensim sensimque orientem expanso, extùs glandulis sparsis munito. Anthere subexserte, appendice lanceolatà coronatæ, basique caudis duabus instructæ laceris. Stylus exsertus, tubum lineà dimidià superans, ramis duabus lineari-subclavatis, minutè pilosulis, terminatis. Achemia oblongo-ovata, teretiuscula, sparsè hirta pilis simplicibus, callo basilari modico instructa, brunnea, truncata, 3/4 lineas longa, longitudinaliter 5-striata, pappo superata persistente biseriali, serie exteriore è paleis circiter n. 10 constante, lineari-lanceolatis scariosis, binis basi sæpiùs confluentibus, 1/6 lineam longis, interiore è radiis n. 5 elongatis, flosculos ferè æquantibus, setosis, scabro-dentatis, supernè subclavato-incrassatis, more Schizogynes cui genus affine.

Formæ sequentes distinguendæ:

- I. Foliis oblongo-ellipticis, serratis.
- II. Foliis linearibus integerrimis.
- III. Foliis lineari-oblongis, subdentatis.

EXPLICATIO TAB. 85.

1. Planta magnitudine naturali. 2. Ramus magnitudine naturali. 3. Achænium cum pappo et flore, sicuti omnes partes sequentes, auctum. 4. Tubus floris sectione longitudinali divisus. 5. Antheræ, sed caudæ hic contra naturam simplices delineatæ. 6. Stylus. 7. Achænium cum pappo. 8. Embryo in achænio dimidiato inclusus.

VIERÆA. WEBB!

Capitulum multiflorum heterogamum, floribus radii lingulatis fœmineis, disci tubulosis, hermaphroditis, 5-dentatis. Receptaculum amplum, planiusculum, nudum, alveolato-punctatum. Involucri subhæmisphærici glabri, imbricati, squamæ lineari-lanceolatæ. Antheræ basi caudis 2 laceris instructæ. Achænia teretiuscula, costata, hirta. Pappus persistens, biserialis, exteriore brevi paleis lineari-lanceolatis constante acutis, interiore è setis n. 10 inæqualibus dentato-barbatis, subclavatis, elongatis, fragilibus.

Fruticulus Canariensis pedalis glaber, dichotomus, densè foliatus, foliis cartilagineo-carnosis; capitulis speciosis in axi aut ad apicem ramorum n. 2-3 longè pedicellatis; floribus luteis.

III, (2e sact.)

1. VIERAEA LAEVIGATA, WEBB.

Bupleurum lævigatum Brouss!, Herb. — Willd., Herb., n. 16409. — Willd. in Mag. d. Ges. naturf. Freunde zu Berlin, 1807, pag. 138.

Donia Canariensis, Less., Synops, comp., pag. 199.

Jasonia lavigata. DC! Prodr., vol. 5, pag. 477. (Sectio IV. Donioides.)

Vieræa lævigata. Webb! Icon., tab. 84, ubi falsò Vieria scribitur.

Amargura, Nivariensium,

Ons. cl. Webb! Nomen feci in honorem egregii viri Josephi Viera, canonici Canariensis, qui insularum quondam Fortunatarum historiam amplissimam, in 4 tomos divisam, et poemata non inficeta evulgavit. Plurima quoque de patriæ historia naturali manuscripta reliquit, et catalogum plantarum Canariensium ex quo nomina pleraque vulgaria excerpsimus (1).

Hab. Stirps hæc rarissima crescit in montosis inter vallem promontorii *Teno* insulæ Tenerissæ et oppidulum *Buena Vista* non longè à scopulo *el Frayle* dicto: Webb! et Berthelot et priùs Broussonnet!

DISTRIB. GEOG. Hucusquè tantùm in insulis Canariensibus nec alibi observata.

DESCR. CAULTS fruticulosus pedalis et ultrà, infernè 2 lineas in diametro habens, teres, ligno dilutè-sordidè flavescente, medulla centro percurso, cortice brunnescente longitudinaliter striato-rugosa, densè foliatus, et in caulibus anni præterlapsi cicatricibus foliorum, articulatè cum caule junctorum, notatus transversalibus, 1 1/2 lineam longis, 1/4 lineam latis, ultrà medium dichotomus vel repetito-dichotomus, ramis sicuti caulis primarius adscendentibus, in dichotomià et in apice capitulos duos vel tres longè pedicellatos proferentibus, vel apice tantum foliis terminatis. Cæterùm caulis est glaber et in statu iuniori pruina obtectus dein evanescente. Folia valdè approximata . ramorum et caulis inferiora reflexa, media patentia , superiora arrecta , satis æquimagna , sed tamen supernè paulò minora evadentia, 3/4-2 1/4 pleraque 1 1/2 pollicem longa, 1/4-5/4 pleraque 1/2 pollicem lata, utrinquè attenuata, elliptica, sessilia vel in petiolum brevem alatum abeuntia, integerrima acuta, vel supernè pauci (utrinquè 1-6) dentato-scrrata, dentibus apice corpusculo brevi calcareo rotundato notatis. Sæpiùs folia apice dentibus 3 munita sunt triangularibus 1 lineam vix longis, medio latiore, lateralibus angustioribus, sed sæpiùs eamdem altitudinem attingentibus ac medius, quibus folium apice truncato trifurcatum evadit. Cæterùm sunt plana, penninervia, cartilagineo-carnosa, glabra, glauca vel juniora, præcipuè ad petiolum pruinosa. Capitula speciosa, in dichotomià vel ad apicem ramorum, 2-3 rariùs 4 vel solitarium, pedunculis insident 1 1/4-2 pollices longis, teretibus 1/2-1 lineam in diametro metientibus, glabris, pl. pruinosis, nudis v. foliolis munitis, 5-6 lineas longis, 1/2-2 1/2 lineas latis, elliptico-linearibus, acutis, integris, n. 1-6 utì folia articulatis. Involucrum 4 lineas altum, glabrum, subhemisphæricum, basi subintrusum, imbricatum foliolis lineari-lanceolatis, ferè 1 lineam latis, subægualibus, extimis paulò brevioribus, coriaceo-cartilagineis, acutis, integris, intimis margine supernè ciliato-subserratis, planis, escariosis-Receptaculum amplum, 5-3 1/2 lineas diametro metiens, planiusculum, alveolato-punctatum, alveolorum margine elevato, coriaceo, integro. Capitula heterogama, floribus luteis, radii lingulatis fæmineis numerosis, uniserialibus,

⁽¹⁾ Catalogo de los generos y especies de plantas singulares de las islas Canarias, que acaso non se producen en otros climas de la tierra, etc. Memoria leida en junta de la Real Sociedad economica de los amigos de Canaria, por su actual director. 1808.

Vieria laevigara Nob.

5 lineas longis, tubo 1 1/2 lineam, ligulà verò 5 1/2 lineas longà, 2/3 lineae latà, apicem versùs angustatà, apice rotundatà vix emarginatà, 5-striatà. Syrlus 2 lineas longus, ramis arrectis cylindraceis, glabrescentibus. Flores disci numerosissimi, multiseriales, hermaphroditi, tubulosi, 2 1/2 lineas longi, supernè sensim sensimque dilatati, cæterùm ferè subæquilati, apice 5-dentati, dentibus triangularibus. Antheræ exsertæ, apice appendice ovato-lanceolatà, acutà, basi caudis utrinquè instructæ, apice lacero-trifurcatis. Stylus subexsertus, ramis arrectis ovato-oblongis, subclavatis, minutè puberulis. Achænia oblonga, teretiuscula, brunnea 5-costato-striata, striis hirta, 2/3 lineas longa, callo basilari minuto instructa. Parpus persistens, biserialis, serie externà brevi, 1/5 lineam longà, palcaceà, paleis circiter n. 40, lineari-lanceolatis, inæqualibus, acutis, integris v. lacero-ciliatis, serie externà è setis constante n. 40 inæqualibus, 5-6 longioribus (2 lineas longis), reliquis dimidià ferè parte brevioribus, dentato-barbatis, supernè dilatatis, clavatis, facilè ab achænio separandis, fragilibusque.

EXPLICATIO TAB. 79.

1 et 2. Vierææ lævigatæ (non Vieria ut falsò in icone legimus) pars magnitudine naturali. 3. Achænium cum pappo et flore hermaphrodito, sicut omnes partes, quæ sequentur, auctum. 4. Achænium cum pappo et flore fœmineo. 5. Flos tubulosus sectione longitudinali divisus cum antherarum cylindro. 6. Anthera singula. 7. Stylus floris hermaphroditi. 8. Achænium cum pappo. 9. Receptaculum.

OBS. Analysis partium in icone non bona. Pappus pessimus, cum in statu naturali sit lineari-lanceolatus, sub-lacerus; antheræ in plantâ nostrâ sunt exsertæ et caudis laceris instructæ, in icone verò insertæ et caudis simplicibus depictæ; rami styli hermaphroditi in icone contrà naturam emarginati repræsentantur; ligulam in naturā video vix emarginatam in icone 5-dentatam.

SUBTRIB. V. BUPHTHALMEÆ EUEVACEÆ. Receptaculum paleatum. Antheræ caudatæ.

DIV. I. EUBUPHTHALMEÆ. Antherarum caudæ simplices.

SUBDIV. II. Pappus nullus.

EVAX. GERTN.

Gnaphalii Sp. Vaill. Lam. — Filaginis Sp. Linn. — Filago. Willd. Cass. Less. — Micropi. Sp. Desf.

Capitulum multiflorum heterogamum, floribus omnibus tubulosis, radii multiserialibus fœmineis filiformibus, apice truncatis, styli ramis filiformibus exsertis, disci hermaphroditis sterilibus paucis (n. 9!) apice 4-dentatis, dentibus 3-angularibus. Antheræ breve caudatæ, caudis integris. Styli rari exserti. Receptaculum elongatum, cylindrico-conicum, solidum, inter flores fœmineos paleis subscariosis ovato-

acuminatis instructum, apice inter flores hermaphroditos, nudum. Achænia oboyata, compressa, asperula.

Herbæ crateris Mediterranei regionem incolentes, nec non in insulis Canariensibus obviæ, annuæ, pusillæ, tomentosæ, foliis radicalibus rosulatis, caulibus brevibus vel subnullis, capitulis, in glomerulum coalitis subsessilem, terminalem, numerosis.

1. EVAX PYGMAEA, C. H. SCHULTZ BIPONT.

E. involucri squamis et receptaculi paleis subscariosis, subovatis, aristato-acuminatis.

Filago pygmæa. Linn., Sp. pl., ed. 1, pag. 927, ed. 2, pag. 1311 (floribus sessilibus terminalibus, foliis floralibus majoribus). — Willd., Sp. pl., pag. 2387. — Less., Syn. compos., pag. 206.

Gnaphalium roseum Hortense. C. B., Pin., pag. 263, Prodr. 122. — Barr., Ic., 127, n. 4, ex Linn. Gnaphalium (spec. omnes). Vaill., Act. par., 1719, pag. 14.

Santolina caule simplicissimo foliis superioribus majoribus. Roy., Lugdb., pag. 147.

Ons. Sub hâc specie comprehendo Evacis sectionem 1 (Euevacem) DC. pr. 5, 458 et 459, à cl. auctore in 5 à cl. Pers. verò in 2 species, ex foliorum floralium formâ, in hâc specie sicuti in plurimis compositis valdoperè, præcipuè quoad latitudinem, variante, divisam. Cel. DC. l. c. bracteas foliaceas, inter capitula densè umbellata, nullas observavit; ego verò in glomerulis magnis quandoquè bracteas foliaceas inter capitula vidi, quod in speciminibus exsiccatis difficilius est distinctu, quàm in vivis vel aquà emollitis.

HAB. In insulà Canarià propè *Telde*: Despréaux! Num introducta, cum antè cl. Despréaux planta in regione Mediterrancà vulgatissima nondum observata sit.

DISTRIB. GEOG. In apricis, rupestribus et arenosis maritimis Europæ Mediterraneæ, Orientis et insularum Mediterranearum nec non in Lusitanià et insulis Canariensibus vulgaris.

Obs. Variat caule subnullo solitario vel pluribus 2-3 pollices longis adscendentibus, intermedio robustiori, glomerulàque majori instructo tomento nunc densissimo albo vel minùs denso cinerea, præcipuè verò quoad folia floralia.

A. Foliis floralibus obovatis obtusis. - 1. Evax pygmæa. Pers., Syn., 2, p. 422. - DC., Prodr., 5, p. 458.

Filago acaulis. All., ped., n. 620.

Gnaphalium pygmæum. Lam., Enc., 2, p. 761, n. 88.

Evax umbellata. Gærtn., Fruct., 2, p. 393, p. 165.

Micropus pygmæus. Desf., Atl., 2, p. 507.

B. Feliis floralibus oblongis, acutis,

a. Radiantibus capitulorum glomerulā multo longiorībus. — 2. Evax asterisciflora. Pers., Syn., 2, p. 422. — DC., Prodr., 5, p. 459.

Gnaphalium asterisciflorum. Lam., Enc., 2, p. 760, n. 86, excl. syn. excepto Moris. ox. s. 7, t. 11, f. 5. Forma hæc vulgatissima.

b. Vix glomerulā longioribus (involucri squamis exterioribus dorso lanatis, ex DC.) quod etiam in aliis formis observavi. — 3 Evax exigua. DC., Prodr., 5, p. 458. Filago exigua. Sibth., Fl. gr., t. 922, ined. ex prodr., 2, p. 207.

Micropus exiguus. D'Urv., Enum., p. 109, n. 802.

Filago pygmæa. Cav., Ic., 1, p. 23, t. 36, non Lin.

Descr: brevis speciminum Canariensium. Radix annua caules edit plures (6-10), 1 1/2-5 pollices longos adscendentes, graciles, subclavatos, i. e. supernè sensim sensimque crassiores (sicuti folia superiora majora evadunt) cum foliis tomento albo densè obtectos, infernè sæpiùs glabratos, brunneos. Folia alterna, parva, 2-3 lineas longã, obovata, basi paulò angustata, apice rotundata et mucrone brevi terminata. Folia glomerulam obvallantia (floralia), majora in circulum 1/2-1 pollicem diametro metientem expansa, 3 lineas lata, obovato-oblongo-spathulata, rotundato-obtusa, mucroneque parvo in tomento subabscondito superata. — Forma 1.

Diameter circuli foliorum floralium 1/3-1 pollicem habet.

In speciminibus Græcis, inter formam 1 et 2 ambigentibus, sequentia adhuc observavi. Folia floralia parte inferiore interna glabra. Capitula glomerata. Squamæ involucri dorso villosæ, cæterùm glabræ, scariosæ, nervo foliaceo viridi percursæ, ovato-oblongæ, acuminatæ. Receptaculum paleatum, paleis ovatis acuminatis. Flores radiales fæminei, filiformes, truncato-denticulati ramis styli filiformibus exsertis. Flores centri n. 9 hermaphroditi steriles, tubulosi, 4-dentati, apice subbrunnei. Antheræ n. 4, breve caudatæ, caudis integris appendicibus oblongis. Achænia obovata compressa, margine præcipuè asperula.

SUBDIV. III. Buphthalmem legitimm * pappus brevis coroniformis piloso-dentatus.

ASTERISCUS. Tourn. Ch. H. Schultz Bip.

CAPITULUM multiflorum heterogamum, floribus radii 1-2 serialibus, numerosis, lingulatis, 3-dentatis, tubo crasso hirto utringuè bialato, fœmineis styli ramis teretiusculis, glabris, floribus disci numerosissimis, hermaphroditis, tubo subhirto crasso, dein suberoso, obscurè 5dentato, infrà dentes angustato. Antheræ insertæ, appendiculo lanceolato, acuto, munitæ, caudisque utrinquè brevibus, simplicibus. Styli inclusi; rami breves, ovati. Receptaculi paleæ 2 lineas longæ, oblongæ, obtusæ, breve acuminato-spinosæ, naviculares, exteriores, superæ supernè ciliatæ. Involucrum biseriale, serie exteriore è foliis constante circiter n. 8; foliis caulinis, superioribus analogis, oblongo-lanceolatis, 8-12 lineas longis, 2-3 lineas latis, integris, acutis, spinâ brevi terminatis, hirto-strigosis, stellatim expansis, serie internâ transitum in receptaculi paleas efficiente. Achaenia difformia, radii 1/2 lineas longa. 1 lineam lata, ovata, incurva, plano-compressa, longitudinaliter striata, subhirta, brunnea, margine membranaceo circumdata, dimidiam achænii latitudinis partem metiente, ciliato, supernè in cornua

duo utrinquè producta, plùs minùs elongata, pappo coronata brevissimo, subcoroniformi, irregulariter dentato, dentibus lineari-lanceo-latis. Achænia disci (radicalibus similia, exceptis alâ ea circumdante), paulò minora, 1 lineam longa, 1/3 lineam lata, recta, ovato-oblonga, truncata, infernè attenuata, compressiuscula, ancipiti-carinata nec alata, brunnea, hirta, pappo coronata brevissimo, 1/8 lineam longo, subcoroniformi, coronà nempè minimà in dentes lanceolatos numerosos abeunte.

Herba Mediterranea, annua, dodrantalis-pedalis et ultrà, caule erecto 1-pluricephalo corymboso, foliis lanceolato-ovatis integris vel denticulatis amplexicauli-sessilibus, auriculis utrinquè sæpiùs protractis, grossè dentatis, adpressè-subsericeo-hirtis.

Obs. Sec. Willd. Enum. Pers. 1. c. et Dr. Fraas, ex-professorem Atheniensem, planta nostra biennis sæpiùs observatur.

Ex Link in Buch Canar., p. 156, specimina Canariensia minus aspera sunt et capitula habent minora quam Europæ australis; quod ego non confirmare possum, licet planta valde variet.

1. ASTERISCUS SPINOSUS, C. H. SCHULTZ BIPONT.

Αστηρ ἀττικὸς καὶ βουδώνιον. Aster atticus. Lobel., Hist., pag. 189, c. icone p. 188.

Aster sive stella attica Monspelliensium flore aureo. Id. advers., pag. 47.

Aster atticus alter. Camer., Epit., pag. 906, c. icone bonâ, achæniisque seorsim delineatis, cum notâ characteristicâ, margine nempè membranaceo. Camerario igitur ante alios! character genericus hujus generis innotuisse videtur. — Matth. in Diosc. (ed. C. B.) pag. 818, c. icone.

Aster atticus flore luteo. Clus., Hist., vol. 2, pag. 13, fig. 1.

Aster atticus massilioticus. *Tabern.*, *Kraeuterb.*, pag. 1245, c. icone (copia iconis Matth.), ed. C. B. Aster luteus foliolis ad florem rigidis. C. B., Pin., pag. 266 (est latifolius et angustifolius ex C. B. l. c.) Aster legitimus Clusii, alter s. spinosus, luteus. Barr., Ic., 551.

Chrysanthemum conyzoides foliis circà florem rigidis. Moris, Hist., vol. 3, pag. 18, sect. 6, tab. 5, fig. 2.

Asteriscus annuus, foliis ad florem rigidis, c. var. 3, nempè—flore sulphurci coloris—flore minimo, elatiore — flore minimo, humiliore. Tourn., Inst., pag. 497 et 498, c. icone, tab. 283.

Buphthalmum spinosum. Linn., Sp. pl., ed. 1, pag. 903, ed. 2, pag. 1274. — Willd., Sp. pl., vol. 3, pag. 2231. — Willd., Enum. pl. h. berol., vol. 2, pag. 918. — Schkuhr, Handb., tab. 257. — Buch, Canar., pag. 150 et 165.

Buphthalmum asteroideum. Viv., Fl. lyb. sp., pag. 57, tab. 25, fig. 2.

Buphthalmum aureum. Salzm! Exsicc. tingit.

Pallenis spinosa. Cass., Dict., vol. 27, pag. 275. — Less., Syn., pag. 210. — Koch, Syn. fl. germ., pag. 358. — DC., Prodr., vol. 5, pag. 487.

Asteriscus spinosus. C. H. Schultz Bipont.

Malpica. Canariensium, Brotonero ex Buch Can., p. 150.

Hab. In regione calidiore insularum Canariæ et Nivariæ. Legi propè oppidum Orotava: Webb! Barranco de Rio propè Granadilla, Barranco de los Dolores et latera suprà S. Cruz Palmæ. La Vega magnæ Canariæ, ex Buch Canar., p. 165.

DISTRIB. GEOG. In collibus præcipuè calcareis, asperis et subhumidis, apricis, ad margines agrorum regionis Mediterraneæ Lusitaniæ et insularum quondam Fortunatarum.

Obs. Quoàd nomen genericum, Tournefortianum retinui, ob jus prioritatis, et quia cl. Tourn. Inst., p. 497, sub nomine Asterisco genus nostrum optime descripsit (semina plana et plerumque marginata) et in icone tab. 285, capitulum plantæ nostræ cum analysi e. g. achænio radii ala lata circumdato, bene delineavit. In enumeratione specierum duæ excludendæ et ad genus Odontospermum Neck. C. H. Schultz Bip. (Asteriscus Mænch, DC. — Nauplius Cass.) transferendæ. Ex errore enim crasso cl. Mænch, Meth., p. 592. Odontospermi speciem sub nomine generico Asterisci Tourn. habet, adeoque tab. 283 Tournefortianam citat, characteri suo penitus repugnantem! In errorem Mænchianum cecidere cl. Less., Syn. comp., p. 210, qui sub Asterisco Mænch 3 Odontospermi habet species, et tandem cl. DC., Prodr., 5, p. 486, genus Mænchiano-Lessingianum auctoritate sua confirmans.

Cl. Cass. genera nostra Asteriscum Tourn. nempè et Odontospermum Neck. optimè distinxit, sed novis nominibus genericis synonymiam oneravit: Asteriscus Tourn. est Pallenis Cass. et Odontospermum Neck. Nauplius Cass. De Odontospermon Neck., quæ infrà proferam, conferenda.

DIV. I. Antherarum caudæ laceræ. SUBDIV. I. Capitula radiata (homochroma).

ODONTOSPERMUM. NECK.

Capitulum multiflorum heterogamum, floribus radii 1-serialibus, lingulatis, 3-dentatis, fœmineis, styli ramis 2 brevibus, è tubo filamenti rudimenta sæpiùs continente, exsertis, ovatis, disci numerosissimis, tubulosis, 5-dentatis, antherarum caudis longitudine variantibus laceris. Involucrum polyphyllum, subimbricatum, sæpiùs squamarum exteriorum, folia caulina æmulantium, serie involucratum. Receptaculum paleatum, paleis navicularibus. Achaenia conformia, turbinata, exalata, carinato-costata, pl. triquetra. Pappus conformis, coroniformis, irregulariter dentatus (undè nomen Odontospermum).

HERBÆ annuæ pl. verò perennes vel frutices Mediterranei vel

Canarienses, hirsutæ v. sericeæ, rariùs glabræ, foliis lineari-obovatis, capitulis axillaribus, sessilibus v. brevè pedicellatis et lateralibus longiùs pedicellatis, floribus luteis.

Ons. Genus nostrum, Odontospermum. Neck., Elem. Bot., 1, p. 20 (an. 1790), à cl. auctore optimé descriptum est, ità ut ne minimum restet dubium! Cel. DC., Prodr., 5, p. 488, quidem Odontospermum cum signo? ad synonyma Borrichiæ Adans (an. 1763) refert, cujus achænia verò difformia, et radii insuper calva sunt.

Odontospermum Neck. duas species continet (Odontospermum aquaticum et maritimum), à Tournefortio sub Asterisco enumeratas. Character verò à summo Tournefortio Asterisco suo tributas, sicuti et ejus icon cum Asterisco spinoso, solam generis speciem constituentem, optimè congruunt, ità ut ex ejus charactere et icone species suprà citatæ excludantur oportet. Ex una illarum specierum malè à Tournefortio generi suo adscriptarum Asteriscus, Mœnch, Meth., p. 592 (an. 1794), formatus est, nempè ex Asterisco sessili Mœnch. — O. aquaticum. * Cl. Less., Syn. comp., p. 209, et DC., Pr., 486, nomen et genus Mænchianum receperunt, et hic mea ex sententià valdè erraverunt. Nauplius. Cass., Dict., 54, p. 272, synonymis Odontospermi adscribendus. Asteroidis species Vaillantii etiam huc speciant.

Analysis Odontospermi specierum.

- A. Species annua.
- 1. Odontospermum aquaticum* capitulis axillaribus penitûs sessilibus, lateralibus longè pedicellatis, quasi proliferis.
- B. Species perennes vel frutices.
- a. Foliis hirto-pubescenti-sericeis.
- α foliis obversè lanceolato-obovatis, receptaculis paleis acutis v. acuminatis.
- + Foliis hirto-pubescentibus.
- 2. Odontospermum maritimum* foliis viridibus, oblongo-spathulatis, basi protractis, scabriusculis, capitulis axillaribus, pedicellatis.
- 5. Odontospermum graveolens * foliis canescentibus, subspathulatis, basi cordato-amplexicaulibus,

Var. 1 capitulis axillaribus brevè petiolatis, foliis brevè pubescentibus, dentatis. In Ægypto inferiore propè Cahiram leg. Dr. A. Wiest, n. 507 (Un. it., 1835). Buphthalmum graveolens, Forsk.

Var. 2. Capitulis axillaribus subsessilibus, foliis integris, magis incanis, villosulis. In Arabia Petræa, loco Used, d. 15 sept. 1835, leg. U. Schimper! (Un. it., 1837, n. 719).

An hie due species lateant? Var. 1. O. maritimo magis affinis, et var. 2, ob indumentum foliorum juniorum subsericeum, speciebus sequentibus.

- † Foliis sericeis.
- 4. Odontospermum sericeum * foliis albo-sericeis, obovato-spathulatis confertis, capitulis speciosissimis 1 1/2 pollicem et ultrà in diametro metientibus (Fruticulus compactus, palmari-spithameus).
- 5. Odontospermum intermedium * foliis cano-sericeis, obovato-spathulatis, distantibus, capitatis, vix 1 pollicem diametro metientibus. (Fruticulus spithamæo-pedalis clongatus.)
  - 6 foliis linearibus, receptaculi paleis apice truncatis, hirto-ciliatis.
  - 6. Odontospermum stenophyllum* foliis confertis albo-sericeis caule pallido-
  - 7. Odontospermum odorum * foliis distantibus viridè cinereis caule purpurascente.
  - b. Foliis junioribus, lanuginosis demum glabratis, lanceolatis, integerrimis utrinque acuminatis.
  - 8. Odontospermum lanuginosum. * Asteriscus lanuginosus. Auch. DC., Prodr., 7, p. 287.
  - c. Foliis glabris
  - 9. Odontospermum imbricatum. * Asteriscus imbricatus. DC,, Prodr., 5, p. 487.

1. ODONTOSPERMUM AQUATICUM.

C. H. SCHULTZ BIPONT.

O. annuum hirto-pubescens, viride, capitulis axillaribus, sessilibus, lateralibus longė pedicellatis, quasi proliferis; foliis oblongo-obovato-subspathulatis, integris, superioribus sæpiùs arcuatè reflexis.

Oss. Var. caule palmari-pedali, 2-polycephalo, ligulis aureis rarius sulphureis. In hortis nostris sæpius colitur. Chrysanthemum conyzoides lusitanicum, Breyn., Cent., pag. 157, tab. 77.

Aster, etc. Barrel., Ic., 552.

Asteriscus aquaticus annuus, patulus. Tourn., Inst., pag. 498.

Asteriscus annuus lusitanicus odoratus B. Seb., Thes., vol. 1, pag. 47, tab. 29, fig. 7.

Zan., Hist., tab. 24.

Asteriscus sessilis. Mænch., Méth., pag. 592, ex charactere (annuus calycibus sessilibus, axillaribus) excl. syn. Buphthalmo maritimo Linn. Gærtn. ad Odontospermum maritimum * et Tourn., tab. 283, ad Asteriscum spinosum spectantibus.

Asteriscus aquaticus. Less., Syn. compos., pag. 210 (non Mænch Meth., p. 592, ut cl. DC. Prodr. 5, p. 486, asserit, cum hoc synonymon in Mænchii operibus frustrà quæratur). — Koch, Syn. fl. germ., pag. 358. — DC., Prodr., vol. 5, pag. 436, et γ pygmæus, vol. 7, pag. 287.

Buphthalmum aquaticum. Linn., Sp. pl., ed. 1, pag. 903, ed. 2, pag. 1274. — Willd., Sp. pl., vol. 3, pag. 2232. — Gærtn., tab. 169. — Schukhr, Handb., tab. 257. — Buch, Canar., pag. 150 et 165. Nauplius aquaticus. Cass., Dict. sc. nat., vol. 24, pag. 173.

Odontospermum aquaticum. C. H. Schultz Bipont.

Joriada. Nivariensium.

HAB. In glareosis regionis præsertim inferioris insularum Canariensium: Webb! et Berth.

DISTRIB. GEOG. Crescit in maritimis arenosis, glareosis et apricis regionis Mediterraneæ,
Lusitaniæ et insularum Canariensium, nec non in montanis siccis Arabiæ petrææ et montis Sinaï rupium fissuris.

2. ODONTOSPERMUM MARITIMUM.

C. H. SCHULTZ BIPONT.

O. perenne, scabro-subhirtum, viride; foliis obovato-spathulatis; receptaculi paleis acutis; capitulis axillaribus petiolatis.

Aster atticus supinus. Clus., Hisp., pag. 381, cum icone optimâ, p. 182. — Dod., Pempt., pag. 266, cum icone figuram Clusii imitante.

30

Aster II supinus. Clus., Hist., vol. 2, pag. 13.

Aster supinus, lignosus, siculus, conyzæ odore. Bocc., Mus., part. 2, pag. 161, tab. 129.

Aster supinus luteus, massilioticus. Barr., Ic., 1151.

Asteriscus maritimus (annuus?) et perennis. Tourn., Inst., pag. 498.

Asteriscus maritimus. Less., Syn. compos., pag. 210 (non Mænch, ut cl. Less. et DC. citant, cum hoc synonymo in Mænchii operibus non reperiatur). — DC., Prodr., vol. 5, pag. 86.

Buphthalmum maritimum. Linn., Sp. pl., ed. 1, pag. 903, ed. 2, pag. 1274. — Willd., Sp. pl., vol. 3, pag. 2232. — Buch, Canar., pag. 150.

Buphthalmum crassifolium. Raf., Speech., pag. 191, ex descr. et sp. à cl. Guss. misso lec. DC. l. c. Nauplius maritimus. Cass., Dict. sc. nat., vol. 34, pag. 274.

Odontospermum maritimum. C. H. Schultz Bipont.

HAB. In insulis Canariensibus ex Buch. Canar. p. 150. Planta Canariensis ser. Link. l. c. capitula habet minora et minùs aspera est qu'am specimina Europæ australis.

DISTRIB. GEOG. Civis regionis Mediterraneæ, ab affini O. graveolente diversus foliis basi non auriculato-amplicaulibus. A Clusio primum in quibusdam Castellæ novæ locis lectum erat, suoque tempore apud nos in fictilibus jam cultum.

3. ODONTOSPERMUM SERICEUM.

C. H. SCHULTZ BIPONT.

O. suffrutex, foliis albo-sericeis, confertis, obovato-spathulatis; capitulis speciosissimis, ligulis 8 lineas longis; receptaculi paleis acuto-acuminatis; involucro serie foliorum longiorum lineari-spathulatorum circumvallato.

Buphthalmum sericeum. Lin. fil., Suppl., pag. 379. — Lam., Enc., vol. 1, pag. 515. — Willd., Sp. pl., vol. 3, pag. 2250. — Hort. Kew., vol. 3, pag. 245. — Sims, Bot. mag., tab. 1836.

Nauplius sericeus. Cass. Webb, Icon., tab. 87.

Asteriscus sericeus a latifolius. DC., Prodr., vol. 5, pag. 486.

Odontospermum sericeum. C. H. Schultz Bipont.

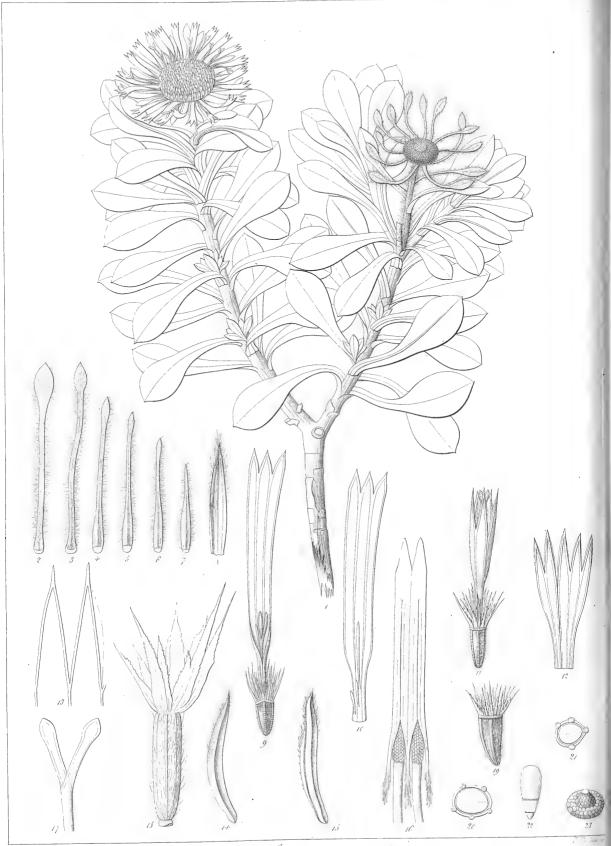
Tojia in Fuerteventurâ. Joriada Canariensium ex Vierâ.

HAB. Circà templum Divæ Mariæ de la Peña in insulà Fuerteventurà: Webb! et Berth.

DISTRIB. GEOG. Fruticulus Canariensis alibi nondum observatus.

Descr. Fruticulus palmaris-spithameus altiorque, caule dichotomo crasso, compacto, tam dense foliato, ut interstitia inter folia observari non possint, foliis obovato-spathulatis sericeis, capitulis terminalibus speciosissimis, in foliis ramorum supremis subabsconditis. Cauls 5-6 pollices altus, inferne 5-4 lineas diametro metiens, erectus, compactus, dichotomus vel repetito-dichotomus, pauciramosus, densissime foliatus, cortice dilute brunnescente obductus, in statu juniori pilis brevibus simplicibus, arrectis, sericeis dense vestità, dein glabra, suberosa, fissuris longitudinalibus prima fronte irregularibus munità, tactu molli, ligno duro dilute flavescente medullà centro percurso. Rami 2-4 pollices longi, 2 lineas circiter diametro metientes, sicuti caulis teretes; densissime foliati, apice capitulo solitario terminati. Paulò suprà dichotomiam etiam pl. ramus observatur brevis, vix ultrà pollicem longus, dense foliatus, capitulo pariter terminatus specioso. Folia in caulibus anni præcedentis plus minusve des-

Nauplius seriecus Cas.

tructa, si adsunt pendentia, in ramis anni currentis verò arrecta; numerosissima, tàm densè in lineis spiralibus disposita, ut vix, saltem supernè, rami pars observari possit, 1-1/2 pollices longa, supernè 4-6 lineas lata, crassiuscula, nulloque modo pellucida, obovato spathulata, primo intuitu integra, quia pilis articulatis, integris, sericeis, candidis, ætate verò brunnescentibus, per sistentibus, densissimè sint obtecta, ætate verò supernè sæpiùs pauci et brevidentata, supernè rotundata et apice mucrone vel dente brevi notata, ad medium in petiolum attenuata, 1-2 lineas latum, alatum basi ipså iterù m paulisper dilatatum. Sapor foliorum amaro-acris. Capitula speciosissima, florentia 1 1/2-1 3/4 pollices diametro metientia, permultiflora, heterogama, in foliis ramorum superioribus, licet non ad rami apicem usquè observentur, subabscondita. Involuceum planiusculo-subhæmisphæricum, foliolis constans numerosissimis, subæqualibus, 4-5 lineas longis, lineari-lanceolatis, acutis, serie foliorum longiorum circumvallatis, 6-9 lineas longorum, lineari-spathulatorum, i. e. linearium et supernè in planum ovato-oblongum expansorum 1-1/2 imô ferè 2 lineas latum, omnibus uti folia caulina tomento sericeo tâm densè obductis, ut vix discerni et describi possint. Receptaculum 5 lineas et ultrà diametro metiens, plano-convexiusculum, paleatum, post palearum delapsum elevationibus tot quot achænia instructum, hincque foveolatum, sectione verticali post acheniorum maturitatem institutâ, crassitie lineæ unius, quasi ossificatum. Paleæ 2 1/2 lineas circiter longæ, oblongo-lanceolatæ, naviculares, achænia foventia, infernè glabrescentia, supernè pilis sericeis densè munita, acuta, interiores quidem subobtusæ, sed mucrone vel dente terminatæ, margine plùs minùsve scariosæ et subdentatæ. Flores innumeri, aurei, homochromi, radiales lingulati, fæminei, 1 seriales. Tubus 1 1/2 lineas longus, pilis brevissimis obtusis munitus, præter stylum sæpiùs rudimentum unum alterumve filamenti antherarum, linearioblongum, obtusum, continens. Lingula 6 1/2 lineas longa, ad medium 5/6 lineas lata, linearis, basin versus angustata, apice 3-dentata, dentibus triangulari-lanceolatis, acutis, lineis 6 percursa longitudinalibus, è quibus bini in apice dentium confluunt, dorso pilis brevissimis, iis tubi similibus obtecta. Stylus 1 1/2 lineam è tubo exsertus, in ramos 2 divisus arrectos, 1 1/2 lineam longos, lineari-obtusos. Flores disci innumeri, hermaphroditi, tubulosi, tubo 2 1/2 lineam longo, glabro, supernè sensim sensimque dilatato, 5-dentato, dentibus lineari-lanceo. latis acutis. Stylus paulò exsertus, apice in ramos 2 lineari-oblongos abiens, obtusos, margine scabriusculos, Antheræ n. 5, appendi cibus ovato-lanceolatis, obtusiusculis coronatæ, caudis utrinquè duabus instructæ lacerisfilamentis glabris duplò brevioribus. Achænia conformia, 1 lineam longa, turbinata, hirto-pilosa, 3-5 angulatocostata, pappo coronata 1/2 lineam longo, è paleis constante 1-serialibus, inæqualibus, dentiformibus, triangularilanceolatis, margine irregulariter dentato-serratis, acuminatis.

EXPLICATIO TAB. 87.

1. Odontospermum magnitudine naturali. 2-8. Involucri squamæ, sicut partes omnes quæ sequuntur, auctæ 9. Achænium radii cum pappo et flore. 10. Lingula, tubo longitudinaliter secto, cum filamentorum rudimentis. 11. Flos disci cum achænio et pappo 12. Flos disci longitudinaliter sectus. 13. Dentes 2 floris tubulosi. 14 et 15. Paleæ et receptaculi. 16. Antheræ duæ. 17. Stylus floris disci. 18 et 19. Achænia cum pappo. 20 et 21. Achænia sectio transversalis. 22. Embryo. 23. Receptaculum.

4. ODONTOSPERMUM INTERMEDIUM.

C. H. SCHULTZ BIPONT.

O. foliis cano-sericeis, subdistantibus, subpellucidis, obovato-spathulatis, capitulis speciosis, floribus lingulatis 4 lineas longis, receptaculi paleis acutis, involucro serie foliorum spathulatorum, rameis analogorum, circumvallato.

Buphthalmum sericeum. Link in Buch Canar., pag. 150 et 165,

Asteriscus sericeus 6 intermedius. DC., Prodr., vol. 5, pag. 486.

Nauplius intermedius. Webb! Icon, tab. 86 A.

Odontospermum intermedium. C. H. Schultz Bipont.

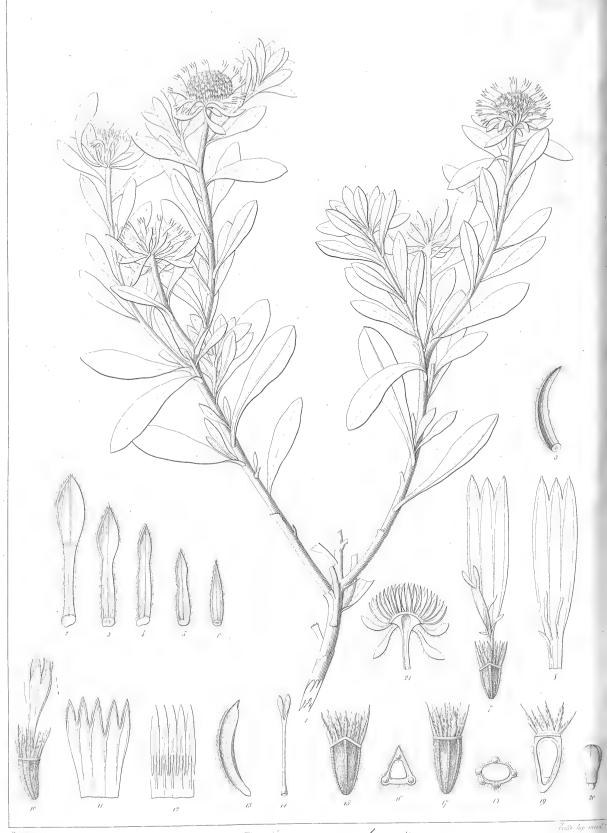
Joriada. Canariensium ex Buch Canar., pag. 150.

Hab. In apricis Lancerottanis archipelagi Canariensis, nec alibi: Webb! Copiosè propè Haria (Lancerotte), Tohio (Fuerteventura), ex Buch Canar. p. 165. A. cl. Chr. Smith in ins. prom. viridis observatum. Tuckey's voyage, pag. 252.

Descr. Fauriculus spithamæus-dodrantalis-pedalis, altiorque, caule dichotomo, elongato, foliato, foliis obovatospathulatis, sericeis, modicè approximatis, ità ut interstitia adhuc observari possint, capitulis terminalibus modicè speciosis, subliberis i. e. in foliis ramorum supremis non absconditis. Caulis dodrantalis-pedalis, infernè 2 lineas diametro metiens, teres, elongatus, repetito-dichotomus, magis ramosus quam O. sericei, cortice dilute brunnescente obductus, in statu juniori pilis brevibus simplicibus arrectis vestita, dein glabra, parte inferiore suberosa, fissurisque levioribus munità longitudinalibus, tactu molli, ligno duro, dilutè flavescente, medullà centro farcto. Rami laterales 4-5 pollices longi, 5/4-1 lineam diametro metientes, dichotomi ales 1-2 pollices longi, capitulo sat specioso terminati, modicè foliati, Folia simili se habent modo ac in O. sericeo, magis verò distant, ità ut in intervallis 2-7 linearum oriantur, 1/2-1 1/2 pollices longa, supernè 2-6 lineas lata, tenuiora, paulò pellucida, oboyatooblonga, spathulato, integra, vel rarius superne dentibus utrinque 1-4 notata, paulò è foliorum lamina plana emergentibus, quia indumentum non tâm densum est ac in O. sericeo; pili enim, ejusdem quidem indolis, breviores et magis oppressi apparent. Petioli pariter alati vix 1 1/2 lineam lati. Capitula minus speciosa ac in O. sericeo, florentia vix ultrà pollicem in diametro habentia, permultiflora, heterogama, sublibera i. e. à foliis rameis vix ac ne vix quidem obtecta. Involucaum depresso-hæmisphæricum, polyphyllum, foliolis constans lineari-lanceolatis, 3-4 lineas longis, acutis, serie circumvallatis externâ, è foliolis constante longioribus, foliis rameis plùs minùsve similibus, quandoquè 1 pollicem longis, spathulatis, supernè 2-5 lineas latis, pl. verò brevioribus, 4-6 lineas longis, oblongo-lanceolato-subspathulatis, semper verò internis longioribus latioribusque, omnibus indumento sericeo, uti folia obtectis. Receptaculum 2 1/2 lineas diametro metiens, convexiusculum, paleatum, paleis oblongo-lanceolatis, acutis, navicularibus, achænia foventibus, infernè glabris, supernè dorso pilis iisdem, sed paulò brevioribus ac foliorum instructis. Flores innumeri, aurei homochromi, radiales lingulati, fœminei 1 seriales, 4 lineas longi; tubus 2/3 lineas longus, pilis brevissimis instructus cum ligulæ dorso, sæpiùs unum alterumve filamentorum antherarum rudimentum continens. Lingula 3 1/5 lineas longa, 1-1/4 lineas lata, nervis 6 longitudinalibus percursa, è quibus bini in dentium 5 lanceolato-triangularium apice confluunt. Stylus bifidus exsertus. Flores disci innumeri, hermaphroditi tubulosi, 1 3/4 lineas longi glabri, supernè sensim sensimque dilatati, 5-dentati, dentibus 5-angulari-lanceolatis, acutis. Struus paulò exsertus, apice in ramos 2 divisus, arrectos, oblongo-lineares, obtusos, margine scabriusculos. Антнева 5 apice appendicibus ovato-lanceolatis, obtusiusculis munitæ, basi utrinquè

Alst From 14

. Nauplius intermedius Met.

caudis, apice laceris, instructæ, filamentis glabris duplò brevioribus. Acmenia conformia, turbinata, pilosa, 5-5-angularia, pappo coronata 1/2 lineam longo, 1-seriali, è paleis constante scariosis lanceolato-triangularibus acutis dentato-serratis.

Ors. Odontospermo sericeo, cujus forsan tamen varietas est, valdè affinis. Differt verò habitu aliene, caule magis elongato, capitulis minoribus, foliis magis distantibus, subpellucidis, indumento breviori, notisque aliis suprà expositis.

EXPLICATIO TAB. 86.

1. Odontospermum intermedium magnitudine naturali. 2-6. Involucri squamæ, sicuti omnes partes sequentes auctæ. 7. Achænium radiale cum pappo et lingulå. 8. Lingula sectione longitudinali divisa cum antherarum rudimentis. 10. Achænium disci cum pappo et flore. 11. Tubus sectione longitudinali divisus. 12. Antherarum cylinder sectione longitudinali divisus, sed caudis ex errore simplicibus, cùm sint laceræ. 13. Receptaculi paleæ. 14. Stylus floris hermaphroditi. 15. Achænium radii cum pappo. 16. Achænii radialis sectio transversalis. 17. Achænium disci cum pappo. 18. Ejusdem sectio transversalis. 19. Ejus sectio verticalis. 20. Embryo. 21. Receptaculi sectio verticalis.

5. ODONTOSPERMUM STENOPHYLLUM. C. H. Schultz Bipont.

O. foliis linearibus confertis, albo-sericeis, receptaculi paleis apice truncatis, hirto-ciliatis,

caule pallido.

Buphthalmum stenophyllum. Link in Buch Canar., pag. 150.

Asteriscus sericeus y stenophyllus. DC., Prodr., vol. 5, pag. 486.

Nauplius stenophyllus Webb. Icon., tab. 86 B.

Odontospermum stenophyllum, C. H. Schultz Bipont.

Hab. Fruticulus elegans, cultus in horto Milfordiensi perstans, speciemque optimam constituens, potiùs O. odoro affinem, quam O. sericeo quocum identicam judicavit D. C. l. c., insulisque Canariensibus proprius, in promontorii la Isleta dicti Canariæ rupibus aridissimis, nec non ad scopulos Los Andenes de Goyedra dictos et ad vicum Sancti Nicolai insulæ Canariæ, ubi in rupibus maritimis maxime abundat.

Descr. Fruticuus palmaris-spithameus-pedalis, crectus v. decumbens, caule ramosissimo, dichotomo, densè foliato, foliis linearibus, in axi sæpiùs foliorum novellorum fasciculos gerentibus, capitulis terminalibus, axillaribusque liberis i. e. foliis rameis non absconditis. Radix calamum anserinum, imò quandoquè ferè digitum minimum crassa, perpendicularis, simplex, palmaris-spithamæa, teres, fusiformis, hinc indè flexa, supernè subintegra, infernè in ramos tenues, fibrasque paucas divisa, cortice brunneà obducta rugosà, ligno flavescente, sapore acri. Caults plures (n. 2-5) è radice oriuntur, palmares pedales, crassitie pennæ anserinæ v. corvinæ, ramosissimi, in statu junieri hirto-sericei, dein glabrescentes, cortice brunneà, ætate rugosà evadente, muniti, densè foliati. Cau-

lem terminat capitulum, pedunculo 1/6-1/2 lineam longo insidens, ramis lateralibus, sæpius repetito-ramosis multo superatum. Folia confertissima, pl. 1/2 pollicem longa, 2/3 lineam lata, linearia, integra, acuta, sessilia, plana, pilis sericcis simplicibus densè obsita, argentea, acria, in axi pl. foliorum novellorum fasciculis instructa, sæpiūs in ramos breves foliis densissimė obsitos abeuntia. Capitula mediocria, heterogama, 8 lineas diametro habentia. Involucium 2 lineas altum, hæmisphærico-complanatum, subimbricatum, foliis ovato-oblongis, obtusis, pubescentisericeis, foliis paucis linearibus, caulinis rameisque analogis involucratum. Receptaculum paleatum. Paleæ 1 5/4 lineas longæ, naviculares, glabræ, apice truncato densè hirto-ciliatæ. Floras radii 1 seriales, fæminei, lingulati 5 1/2 lineas longi. Lingula 2 1/2 lineas longa, 1 lineam ferè lata, cum tubo 1 lineam longo dorso pilis brevissimis hirta, apice dentibus 5 ovato-triangularibus terminata, brevissimè acuminatis. Syrius 1/2 lineam è tubo exsertus, in ramos 2 breves abit ovatos, dorso convexos. Floras disci tubulosi, hermaphroditi, 1 1/2 lineas longi, glabri, 5 dentati, 5 striati, striis in axi sinuum in ramos 2 divisis, ad apicem dentium oblongorum, in mucronem brevem confluentibus. Syrius inclusus apice bifidus, ramis oblongis veluti cono brevissimo triangulari coronatis. Antheræ 5 inclusæ, appendice oblongo-obtusa coronatæ, basi caudibus utrinquè 2 brevibus munitæ, apice vix laceratis. Acuenta conformia, brevia, hirta, turbinata, 5-5-costata, pappo coronata 1/2 lineam longo, paleaceo, 1-seriali paleis inæqualibus, ovato-lanceolatis, acuminatis, subdentato-serratis.

EXPLICATIO TAB. 86. B.

1. Odontospermum stenophyllum magnitudine naturali. 2-7. Involucri squamæ, sicut omnes partes sequentes, auctæ. 8. Flos lingulatus. 9. Ejus sectio longitudinalis cum antherarum rudimentis. 10. Achænium cum pappo et flore disci. 11-12. Receptaculi paleæ. 13. Flos disci sectione longitudinali divisus. 14. Antheræ. 15. Stylus floris disci. 16-17. Achænia radii. 18. Ejus sectio transversalis. 19. Achænium disci. 20. Ejus sectio transversalis. 21 et 23. Achænii sectio verticalis. 22. Embryo. 24. Receptaculi sectio verticalis.

6. ODONTOSPERMUM ODORUM. C. H. SCHULTZ BIPONT.

O. foliis linearibus distantibus, viridi-cinereis, pubescenti-hirtis, receptaculi paleis apice truncato hirto-ciliatis, caule purpurascente.

Buphthalmum odorum. Shousb., Maroc., pag. 199, tab. 7. — Willd., Sp. plant., vol. 3, pag. 2231.

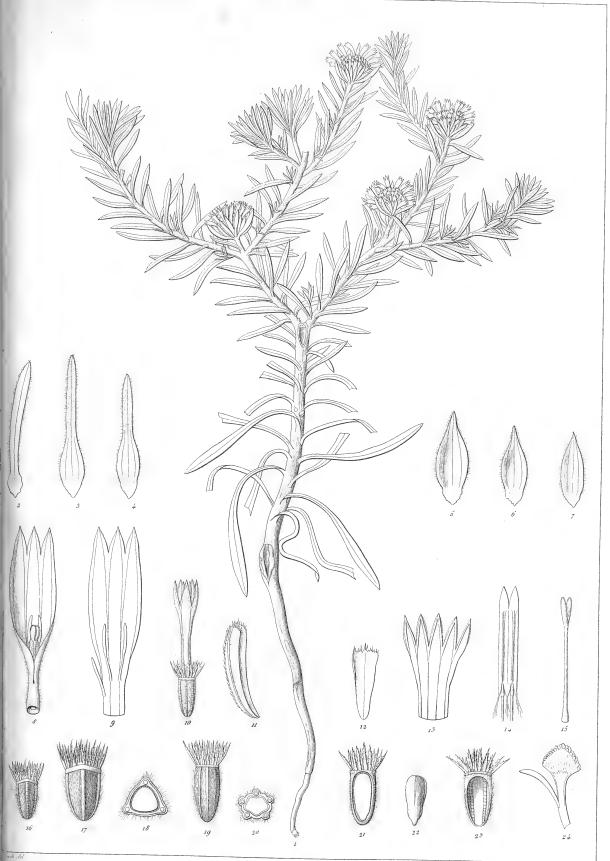
Asteriscus odorus. DC., Prodr., vol. 5, pag. 486.

Odontospermum odorum. C. H. Schultz Bipont.

HAB. In arenosis insulæ Canariæ: Webb! et Berth.

DISTRIB. GEOG. In arenosis imperii Maroccani sec. Schousb., propè Mogador sec. Broussonnet, in insulà Portu Sancto, Webb!

Descr. Frutticulus spithamæo-dodrantalis, sericeo-pubescens, erectus, caule ramoso, dichotomo, purpurascente ramis elongato-divaricatis, foliato, foliis linearibus, in axi foliorum novellorum fasciculos sæpius gerentibus, capitulis paucis ad apicem ramorum vel caulis solitariis. Radix calamum corvinum crassa, perpendicularis, teres,

Nauplius stenophyllus Nob.

rojihyllus Mot.

fusiformis flexa, præcipuè infrà medium in ramos vel fibras elongatas divisa, cortice brunnea obducta, ligno flavescente duro, Caulis spithamæus-dodrantalis, erectus, 1-2 lineas in diametro habens, teres, suffruticulosus, purpurascens, junior pilis brevibus, mollibus, simplicibus, patulis, pubescenti-hirtus, dein glabrescens foliatus, ramosus. Folia arrecta 1-1 1/2 pollices longa, 1-2 lineas lata, linearia, integra, acuta, sessilia, subamplexicaulia, plana, pubescenti hirta, in statu juniore subscricea, dein viridia, in axi sæpiùs foliorum novellorum fasciculos gerentia, modicè distantia, Supernè caulis subdichotomè in ramos abit 2-5 elongatos, palmares longioresque, flore caulem terminante multo longiores, graciles, capitulo solitario terminatos, vel iterùm more caulis primarii in ramos divisos capitulum dichotomiale multo superantes. Capitula mediocria 8-9 lineas diametro metientia, multiflora, heterogama. Involucaum hemisphæricum 2 1/2 lineas et ultrà altum, squamis constans subæqualibus, ovato-oblongis, pubescenti hirtis, foliis involucratum, circiter 5 caulinis et rameis similibus, 1/5-1 pollicem longis, 1 lineam latis, linearibus, viridibus. Receptaculi paleati paleæ 1 3/4 lineas longæ, oblongæ naviculares glabræ, supernè hirtæ, apice truncato-retuso-ciliatæ. Flores lutei homochromi, radii 4-seriales, fæminei, lingulati, 5 lineas longi. Lingula 4 lineas ferè longa, 6-striata 1 1/4 lineam lata, apice dentibus instructa 3 hæmisphærico-triangularibus obtusis, cum tubo ultrà 1 lineam longo, pilis brevissimis simplicibus dorso hirta. STYLUS exsertus in ramos 2 oblongos divisus. FLORES disci tubulosi, hermaphroditi, 1 514 lineas longi, glabri, 5-striati, 5-dentati, dentibus oblongo-lanceolatis, brevè acuminatis, infrà acumen utrinquè scariositate munitis, vel si mavis, striæ tubi in sinubus dentium in ramos 2 sunt divisæ, ramique contigui ad dentium apicem confluunt, et infrà apicem parenchymate, in scariositatem quasi expanso, ut in O. stenophyllo sunt muniti. Stylus apice in ramos 2 obovato-oblongos erectos breves, divisus, inclusus cum antheris, expendicibus ovato-oblongis subacuminatis coronatis, et caudis utrinquè brevibus sublaceris instructis. Achania conformia, hirta, turbinata, costata, pappo instructa paleaceo, 1-seriali, paleis lanceolatis, acuminatis, sub dentatis.

Ons. Cum O. stenophyllo, receptaculi paleis truncatis, dentibus florum disci oblongis, acuminatis, caudis antherarum brevioribus, notisque aliis convenit cum O. sericeo et intermedio ligulis hirtis.

Eclipteas uti jam Flora B. Z. 1842, p. 418, monui, cum Senecionoideis jungo, qua ex causa Siegesbeckia orientalis L. in insulis Canariensibus etiam quasispontanea (cujus styli florum hermaphroditorum rami sunt arcuatoreflexi, apice subtruncati vel cono brevissimo subsuperati), sub Senecionoideis conferatur.

TRIB. SENECIONOIDE AE. C. H. SCHULTZ BIPONT.

Senecionoideæ. Less. — DC. Pr. V. 497, et Asteroidearum, subtr. VI. Eclipteæ. Less. — DC. Pr. V. 488.

SUBTRIB. I. MELAMPODINEÆ. DC. (Pr. V. 500.)

DIV. V. AMBROSIEÆ. DC. (Pr. V. 522.)

XANTHIUM. Diosc.

Fuchs., Hist., cap. 220. - Tourn., Inst., tab. 252.

Capitula glomerato-spicata, monoica, homogama. Mascula ad spicæ apicem, multiflora, globosa. Involucrum 1-seriale, polyphyllum squamis liberis, lineari-lanceolatis, hispidis. Receptaculi parvi, cylindracei, paleæ clavatæ. Flores infundibuliformes, supernè hispidi, 5-dentati, dentibus 3-angularibus cum antheris alternantibus. Antheræ n. 5, ecaudatæ, liberæ, ad basin floris insertæ. Stylus indivisus, subclavatus. Capitula fœminea biflora. Involucrum 1-phyllum, ovato-oblongum, glochidiato-aculeatum, apice birostratum, demùm induratum, optimè ab acutissimo Fuchsio cum olivâ comparatur. Flos et stamina nulla. Styli rami filiformes papilliferi. Achænium magnum, oblongum, compressum, glabrum in quovis involucri loculo.

Herbæ sporadicæ, annuæ, ramosæ, foliis alternis petiolatis, lobatodentatis, spicatæ, spicâ supernè masculâ, infernè fœmineâ. Genus valdè paradoxum.

SECTIO I. EUXANTHIUM. DC.

1. XANTHIUM STRUMARIUM. LINN.

X. foliis inferioribus subcordatis, trilobis, dentatis, basi subæqualibus, rostris rectis v. paulisper incurvis, conniventibus v. distantibus.

Xanthium Strumarium. Linn., Sp. pl., ed. 1, pag. 987, excl. var. β. — Lin., Sp. pl., ed. 2, pag. 1400. — Willd., Sp. pl., vol. 4, pag. 373. — Pers., Syn., vol. 2, pag. 558. — DC., Prodr., vol. 5, pag. 523. — Buch, Canar., pagg. 150 et 176. — Fuchs, Hist., cap. 220, Ic., n. 329. — Dodon:, Pempt., pag. 39, c. icone. — Blackw., tab. 444. — Flor. dan., tab. 270. — Lam., Ill., tab. 765, fig. 1. — Schkuhr, Handb., tab. 291. — Engl. bot., tab. 2544. — Dill., Elth., tab. 321, figg. 13 et 14.

Xanthium vulgare. Lam., Fl. fr., vol. 2, pag. 56.

Xanthium indicum. DC., Prodr., vol. 5, pag. 523, excl. parte synonymiæ.

Xanthium inæquilaterum. D.C., Prodr., vol. 5, pag. 523.

HAB. In arvis Canariæ et Fuerteventuræ: Webb! et Berth. verosimiliter introductum. Specimina Canariensia palmaria pedalia, folia habent subcordata, rostraque recta v. subuncinata.

Distrib. Geog. Species sporadica, polymorpha, per totum fere orbem terrarum distributa.

In herbario habeo è Germania, e. g. propè Lusheim, Fl. Palat.: C. Kænig! foliis cordatis, rostris conniventibus, subuncinatis; ex Attica: Dr. Fraas! foliis cordatis, rostris rectis v. subuncinatis; è Sibirià ad fl. Argun.: Turczan! foliis cordatis, rostris rectis v. incurvis; è Nubia, ad ripas Nili albi, propè Chartum, in provincia Sennaar, d. 4 Mart. 1840: Kotschy! it. Nub., n. 519 (U. i. 1841), foliis cordatis, rostris suberectis, propè Mossul, Asiæ minoris, in sabulo insularum Tigridis abundè, d. 16 septbr.: Kotschy! fol. subcordatis rectis v. subuncinatis. Specimina Kotschyana maxima, spicam elongatam habent.

Obs. Secundum observationes meas rostra in eodem specimine, imò in eodem capitulo nunc recta nunc plus minusve incurva, folia plus minusve cordata, quarè ob limitas obliteratas X. indicum, DC., cum X. Strumario L. junxi: — Xanthium inæquilaterum, DC., foliis basi inæquali attenuatis distinctum, in ruderatis insulæ Javæ à cl. Blume lectum, forsan etiam formam X. Strumarii refert, cum folia nostræ speciei etiam sæpiùs simili se habeant modo. —

Species verò distinctissima hujus sectionis est. Xanthium echinatum, Murr. — Torrey et Gray, Flora of North America, 11, 294. — X. macrocarpum, DC., Fl. fr. suppl., pag. 356. — DC., Prodr., v, 523, excl. syn. —? X. orientale, Lin., Sp. pl., ed. 11, pag. 2400 (Lin., enim speciei suæ tribuit fructus X. Strumario triplo majores et longiores, apicibus duobus distantibus et uncinatis, etc.). — Synonymia specierum hujus sectionis valde intricata.

SUBTRIB. II. *HELIANTHEÆ*. C. H. SCHULTZ BIP. Heliantheæ, DC., et Eclipteæ, DC.

DIV. IV. BIDENTIDEÆ.

BIDENS. LINN.

Capitulum multiflorum, homogamum, discoideum floribus tubulosis, 5-dentatis vel sæpiùs heterogamum, radiatum, ligulis neutris 1-serialibus. Involucri biserialis squamæ numerosæ similes v. dissimiles, demùm reflexæ, caulique adpressæ. Receptaculum convexum paleatum, post palearum delapsum areolatum, areolis orbiculatis. Styli rami cono brevi superati. Antherarum ecaudatarum appendices ovato-acuminatæ, scariosæ. Achænia subcompresso-tetragona, exteriora breviora, rostrata, rostro in achænii corpus sensim transeunte. Pappus persistens, ex aristis 2-4 constans, retrorsùm piloso-scabris.

Herbæ pleræque Americanæ, rariùs palæogææ caule 4-gono v. tereti, ramis, foliisque (*striis resiniferis* notatis) oppositis vel superioribus alternis.

SECTIO II. PSILOCARPIA. DC.

*** Foliis 3-5-sectis, sequentis ovato-lanceolatis serratis rarò partitis.

1. BIDENS PILOSA, C. H. SCHULTZ BIPONT.

Caule crecto, subtetragono foliisque glabrescentibus impari-pinnatisectis, lobis ovatis acutis, serratis, vix decurrentibus, petiolis basi ciliatis; capitulis pedicellatis subcorymbosis, discoideis vel breve radiatis, radio albente, disco flavo, involucri squamis inter se et disco subæqualibus; achæniis lineari-angulatis hirtulis exterioribus brevioribus, aristis 2 divergentibus, interioribus longioribus v. aristis 3 magis rectis.

a. radiata. C. H. Sch. Bip.

Bidens leucantha. Willd., Sp. pl., vol. 3, pag. 1719. — Pers., Syn., vol. 2, pag. 394. — DC., Prodr., vol. 5, pag. 598.

Corcopsis leucantha. Lin., Sp. pl., ed. 2, pag. 1282.

b. discoidea. C. H. Sch. Bip.

Bidens pilosa. Linn., Sp. pl., ed. 1, pag. 832, ed. 2, pag. 1166. — Willd., Sp. pl., vol. 3, pag. 1719. — Pers., Syn., vol. 2, pag. 394. — DC., Prodr., vol. 5, pag. 1597. — Buch, Canar., pag. 150 et 171.

HAB. Forma radiata in aquosis et ad fossas insularum Canariensium vulgaris: Webb! verosimiliter introducta uti forma discoidea quæ ex DC., pr. v, 597, à cl. Buch et Broussonnet in Teneriffa lecta.

DISTRIB. GEOG. Stirps Americana in varias Africæ regiones introducta e. g. in insulas Canarienses, Maderam, ins. Mauritii, C. B. S. immò Novam Zeelandiam. Formam radiatam habeo e Maderà: Webb!, formam discoideam e C. B. S. ad rivulos et in paludosis in Zitzikamma, distr. Huitenhagen, M. Martio, a. 1839: Krauss!

OBS. Formæ utræque in hortis botanicis vulgares.

DIV. V. VERBESINEÆ. C. H. SCHULTZ BIPONT. Verbesineæ, DC., et Ecliptearum pars.

SIEGESBECKIA. LINN.

Capitulum multiflorum heterogamum, floribus radii 1-serialibus foemineis, lingulatis aut difformibus, disci tubulosis hermaphroditis 3-5-dentatis. Styli floris hermaphroditi rami arcuatè reflexi apice subtruncati vel cono brevissimo superati. Involucrum biseriale, squamis exterioribus 5 lineari-spathulatis, patentibus, pilis glanduloso-capitatis instructis, interioribus achænia radii semi-involventibus, erectis, dorso piloso-glandulosis. Receptaculum parvum, magnitudine seminis Papaveris somniferi dimidiati, paleatum, paleis ovato-oblongis achænia subinvolventibus (post involucri foliorum et palearum articulatarum delapsum) nudum, convexo-subconicum. Achænia turbinata 3-4-gona, cortice tenui circumdata, incurva, glabra, calva.

HERBÆ annuæ dichotomæ, supernè glanduloso-pilosæ, foliis oppositis petiolatis grossè dentatis subvillosis, floribus luteis subcorymbosis.

1. SIEGESBECKIA ORIENTALIS. LINN.

S. foliis petiolatis ovatis, cuneatis, acuminatis, grossè et irregulariter dentatis, involucri exterioris squamis interioribus duplo longioribus.

Siegesbeckia orientalis. Lin., Sp. pl., ed. 1, pag. 900, ed. 2, pag. 1269. — Willd., Sp. pl., vol. 3, pag. 2219. — Pers., Syn., vol. 2, pag. 471. — DC., Prodr., vol. 5, pag. 495. — Lam., Ill., tab. 867. Siegesbeckia. Lin., Hort. Cliff., pag. 412, tab. 23.

- Bidenti similis foliis latissimis serratis. Buxb., cent. 3, pag. 29, tab. 52.

Cichorio affinis Lapsana sinica, menthastri foliis, calyce fimbriato hispido. Pluk, Amalth., 58, tab. 380, fig. 2.

HAB. In ruderatis circà oppidum *Orotava* vulgaris, ex hortis ut verisimile est elapsa, nunc iam spontanea: Webb! et Berth.

DISTRIB. GEOG. Siegesbeckia in Chinà et Indià orientali frequens nunc etiam insulis Mauritii, Societatis imò in cultis Chilensibus obvia et verosimiliter introducta.

TRIB. IV. SENECIONOIDE AE. C. H. SCHULTZ BIPONT.

Antheræ ecaudatæ, appendicibus ovato-oblongis, obtusis terminatæ. Styli rami truncato-penicillati. Pappus nullus vel coroniformis ramis pilis, è cellularum serie unicâ compositis, constans.

SUBTRIB. VI. ANTHEMIDE E. C. H. SCHULTZ BIPONT, DC. ex parte.

DIV. I. CHRYSANTHEMEÆ. DC. ex parte C. H. Schultz Bipont.
Receptaculum epaleatum.

SUDDIV. I. EUCHRYSANTHEME A. C. H. SCHULTZ BIPONT.

Achænia difformia, radii fertilia, disci sterilia vel radii sterilia, disci fertilia, sæpiùs 3-quetra et alata, pappo coroniformi, sæpiùs 1-laterali munita vel calva.

Analysis Euchrysanthemearum Canariensium (et Maderensium) :

- A. Flores radii lingulati fœminei, steriles, stylo nempe incluso, rudimentario, indiviso, apice nodose incrassato.
  - 1. MYCONIA. NECKER.
- B. Flores radii lingulati, fæminei, fertiles, stylo exserto, bifido.
  - a Achenia costata, transverse rugoso-tuberculata.
    - 2. CHRYSANTHEMUM, DIOSCORIDES, C. H. SCHULTZ BIPONT.
  - b Achænia glabra.
    - α Achænia calva vel brevissime marginata, radii 3 alato-carinata, bina in unam concreta, disci teretia.
      - 5. PREAUXIA. C. H. SCHULTZ BIPONT.
    - β Achænia pappo coroniformi vel dentato superata.
    - † Omnia 1-alata, ala ventrali.
      - 4. MONOPTERA. C. H. SCHULTZ BIPONT.
    - + + Radii 3-rariùs 2-alata.
      - Punctis striisque parvis, purpureo-brunneis eleganter decorata, radii ancipiti-compresso-triangularia, utrinque alato-costata, ventre carinata, pappo interno dentato vel auriculæformi, disci turbinato-teretia, costata, pappo subnullo.

5. STIGMATOTHECA. C. H. SCHULTZ BIPONT.

- * * Concoloria, radii turbinato-triquetra, 3-rarissime disci turbinata 1-ALATA, pappo coroniformi.
  - 6. ARGYRANTHEMUM. WEBB ex parte. C. H. SCHULTZ BIPONT.
- * * * Concoloria, radii turbinato-triquetra, 5-alata, alis cum pappo coroniformi, quandoque rudimentariis vel dentibus paucis robustis constantibus, disci compressiuscula 2-alata, pappo coroniformi instructa.
  - 7. ISMELIA. CASS. C. H. SCHULTZ BIPONT.

Hùc porrò spectant :

- 1. Steiroglossa. DC.
- 2. Lidbeckia. Berg.
- 5. Prolongoa. Boiss.
- 4. Tridactylina (Kirilowii C. H. Schultz Bipont.). DC., Pr., v1, 61, ut Pyrethri, § 4: ligulæ neutræ, achænia disci triquetra, radii nulia à me visa.
- 5. Phalacrodiscus. Less. (Ph. latifolius *, pallens *, cebennensis *, Froelichii *. Floribus concoloribus flavis, habitu Miconiæ chrysanthemoidis *. Aliæque species.) Leucanthemi, sectio 11, DC.
- 6. Xanthophthalmum*. (segetum*. Chrysanthemum s. Linn.) Achænia glabra, calva, radii utrinque alata, alis corneis in dentem extrorsum expansis, dorso præterea 5, ventre 5-costata, disci teretia 10-costata.
- .7. Pinardia (carinata *). Less.
- 8. Dimorphotheca, Vaill.
- 9. Hisutsna. DC.
- 10. Acanthotheca, DC.
- 11. Monolopia. DC.
- 12. Steirodiscus. DC.
- 15. Schistostephium. Krebs.
- 14. Chlamysperma, Less.
- 15. Phalacrocarpum *. Leucanthem sectio IV, DC., Pr., VI, p. 49.
- 16. Chrysanthemi Sectio IV et v, DC., genera forsan distincta, capensia cum Canariensibus affinia.

MYCONIA. Neck. Elem., 1, pag. 22 (an. 1790), optimè. (Coleostephus. Cass., Dict., xli, pag. 49.)

Capitulum multiflorum heterogamum, floribus radii 1-serialibus, foemineis, sterilibus, disci numerosissimis, hermaphroditis, tubulosis, 5-dentatis. Flores radii lingulati n. 13-21! oblongi, glabri, 10-striati, cum tubo 4-6 lin. longi, 1 1/2-2 lin. lati, apice truncati, 3-crenati, crenulâ intermediâ lateralibus minore brevioreque; tubus 1 lin. longus, ancipiti-compressus, incurvus, nempè dorso convexus, ventre concavus, basin versùs angustatus, articulatè cum achænio junctus.

Stylus inclusus, rudimentarius, indivisus, apice nodosè incrassatus, Flo-RES disci 1 1/2 lin. longi, innumeri, hermaphroditi, tubo proprio subbialato, basi maturitate achæniorum paulò incrassato, in campanulam sensim transeunte, hyalinam, albidam, striis 6 flavis percursam, dentibus 5 flavis, ovato-triangularibus apice incrassatis, rotundatis, granulatis coronatam. Genitalia inclusa. Antheræ ecaudatæ, appendice ovato oblonga apice munitæ. Styli rami accumbentes, apice truncati. rotundati, granulati. Involucrum hemisphæricum, 3 lin. altum, squamis constans subbiserialibus, subæquilongis, imò exterioribus pl. internas superantibus, 15/4 lin, latis, oblongo-lingulatis, apice rotundatis. pallidè virentibus, dorso carinà obscuriore, resinam rufam continente percursis, cæterùm adhuc longitudinaliter striatis, margine vix, apice, præcipuè in intimis, magis scariosis, integris. Receptaculum nudum, convexum, ferè subhemisphæricum, nec conicum, amplum, 3 lin. diametro metiens. Achaenia difformia, glabra, incurva, convexa latere extùs spectante, omnia pappo magno superata, auriculæformi-coroniformi, scarioso: radii sterilia, dilutè brunnea 2/3 lin. longa, teretiusculo-subtriquetra, pappo superata magno, intimè cum achænio concreto, achænio duplò longiore, 1 lin. et ultrà longo, tubum ligulæ subæquante, vaginæforme (undè nomen genericum Cassinianum) sed dimidiato, auriculæforme vel dorso incisurâ rotundatâ, medium vaginæ attingente munito. Vagina (pappus tubulosus) scariosa, hyalina, albens, ad marginem straminea supernè in laminam, rotundatam, auriculæformem, internam irregulariter dentato-laceram expansa: disci obscuriora, 2/3 lin. longa, teretiusculo-incurva, basin versus angustata, costata, costis suberosis n. 7-10, albis, pappo coronata pariter 2/3 lin. longo, coroniformi, auriculæformi, interno, margine et apice rotundato-truncato, minutè denticulato-crenato, dilutè flavescente, scarioso, carneo.

Herbæ Mediterranea vel Canariensis, annuæ, glabræ, pedales, caule foliato, ramoso, foliis lingulato-oblongis vel obovatis, dentato serratis,

ramis elongatis, supernè nudis, 1-cephalis, capitulis speciosis, floribus concoloribus aureis vel radialibus intùs brunneo-aureis.

1. MYCONIA CHRYSANTHEMUM. C. H. SCHULTZ BIPONT.

Sola generis species. Variat ligulis aureis concoloribus vel extùs dilutè, intùs brunneo-aureis.

Bellis lutea foliis subrotundis. C. Bauh., Pin., pag. 262, excl. syn. Camer. ad Chrysanthemum Roxburghii Desf. spectante.

Chrysanthemum latifolium. J. B., Hist., vol. 3, pag. 105. — Tourn., Inst., pag. 492.

Chrysanthemum folio lato serrato. Chabr., Sciagr., pag. 359, c. icone.

Chrysanthemum Myconi. Dalech., Hist., pag. 873, f. 2. — (Moris., sect. 6, t. 6, f. 34, ex Rchb.)

Chrysanthemum Myconis. Linn., Sp. pl., ed. 2, pag. 1254. — Willd., Sp. pl., vol. 2, pag. 2148. — Willd., Enum. h. berol. vol. 2, pag. 903. — Pers., Syn., vol. 2, pag. 463. — Link., Enum. h. berol., vol. 2, pag. 341. — Hornem., H. hafn., vol. 2, pag. 827. — Hort. Kew., ed. 2, vol. 5, pag. 96. — Sweet, Hort. suburb. Lond., pag. 191. — DC., Fl. fr., vol. 4, pag. 180. — Loisel., Fl. gall., ed. 2, pars 2, pag. 251. — Rehb., Fl. germ. exc., pag. 232. — Synonymon: Jacquin, Obs., 4, p. 10, tab. 94, ex Rehb. l. c. Pinardiæ viscosæ C. H. Schultz Bip. adnumerandum.

Chrysanthemum hybridum var. A (radio concolore) var. B radio albido basi tantum luícolo. Guss., Cat. pl., 1821, pag. 70.

Chrysanthemum B. Moris., Elenc., 1, pag. 29.

Matricaria Myconis. Desrouss., in Lam. Enc., vol. 3, pag. 736.

Pyrethrum Myconis. Manch, Suppl., pag. 247. — Less., Syn. comp., pag. 254. — DC., Prodr., vol. 6, pag. 61.

Pyrethrum Myconi. Sprgl., Syst. veg., vol. 3, pag. 587, excl. syn. Anthemide repandâ L.

Coleostephus Myconis. Cass., Dict., vol. 41, pag. 43.

Myconia. (Necker, Elem., vol. 1, pag. 22, optime non Lapeyr., quæ cum Ramondia Rich. convenit.) chrysanthemoides *.

Giralda. Nivariensium.

HAB. In planitie oppidi Lagunensis ins. Teneriffæ, in Canarià et alibi in insulis Canariensibus veròsimiliter introducta.

DISTRIB. GEOG. Stirps regionis Mediterraneæ agros, vineas et sterilia habitans, Aprili florens, in hortis Europæ botanicis frequenter culta.

CHRYSANTHEMUM. Dioscor. — Matth. Tabern. ex parte. — Linn., ex parte. — DC., Pr. vi, sectio i. — Glebionis. Cass., Dict., XLI, pag. 38, ex parte. — C. H. Schultz Bipont.

CHAR. GEN. (Sec. Chr. coronarium.) CAPITULUM multiflorum, heterogamum, floralibus radii 1-serialibus, fœmineis, disci hermaphroditis, tubulosis, 5-dentatis. Ligulæn, 21! lineari-oblongæ, 15-striatæ, 11 lin. longæ, 3 lin. latæ, apice rotundatæ vel obsoletè et obtusè tridentatæ: tubus 2 lin, longus, teretiusculo-tetragonus, nempè dorso convexus, ventre et lateribus carinatus, basin versus paulò dilatatus. Stylus inclusus bifidus, ramis arrectis, apice truncato-penicillatis. Flores disci 2 lin. longi, innumeri, hermaphroditi, tubo proprio 1 lineam longo, abruptè in campanulam abeunte hyalinam, tenerrimam, albidam, diaphanam, dentibus 5 incrassatis flavis, triangularibus, obtusis coronatam. Genitalia inclusa: antheræ ecaudatæ, appendice triangulari-ovată, obtusă terminatæ. Styli rami inclusi, apice truncato - penicillati, Involucrum hemisphæricum imbricatum, 5 lineas altum, squamarum parte foliaceâ ovato-oblongâ, rotundatâ, longitudinaliter striatà, scariositate latè marginatà, apice in appendicem magnam, ovato-rotundatam abeunte, albidam, hyalinam, margine minutè denticulato-laceram. Receptaculum convexum, ferè subhemisphæricum, nec conicum, amplum, 3 1/2 lin. diametro metiens, nudum, reticulatum. Achænia difformia, brunnea-alutacia, costata, transversè rugosa vel granulata, radii fertilia, 1 1/2 lin. longa, totidemque lata, robusta, turbinato-triangulari-trialata, alis robustis corneis, parvis, achænii diametro triplò brevioribus, duabus lateralibus, tertià paulò majore ventrali, omnibus apice in processum dentiformem, extrorsùm expansis, pappi locum obtinentibus. Dorsum achænii convexum, 3-carinatum, rugis nodulisque transversalibus, ut in Picride, exasperatum, punctisque insuper resinosis decoratum. Venter alâ medianâ in partes æquales divisus, carinâ percursus, punctisque resinosis notatus. Pappus nullus. b Disci exteriora fertilia 5/4 lin. longa turbinato-obcompressa subtetragona, dorso et lateribus carinata, inter carinas transversè rugoso-resinosè punctata, ventre, alâ apice in dentem brevem extrorsùm elongatâ munita, calva!, achænia centri sterilia.

Herbæ annuæ, glabræ, foliis partitis vel grossè serratis, caule ramoso, pedunculis foliatis elongatis, 1-cephalis, capitulis speciosis flavis vel ligulis albis, Europam, regionem Mediterraneam vel Indiam orientalem habitantes.

1. CHRYSANTHEMUM CORONARIUM, LINN.

C. glabrum, herbaceum foliis bipinnatipartitis. — Variat radio flavo vel albo, et in hortis flore pleno, et floribus omnibus tubulosis.

Chrysanthemum. Diosc., lib. 4, cap. 53 (flores suprà modum splendentes, lutei etc.). — Matth., Comment., ed. C. B., pag. 738, cum icone! — Camerar., Epitome, pag. 793, c. icone!

Chrysanthemum creticum. Clus., Hist., vol. 1, pag. 334. — Moris., Hist., vol. 3, pag. 16, s. 6, t. 4, f. 2, 3. — Chabr., Sciagr., pag. 359, c. icone.

Chrysanthemum I. Tabern., Kraeuterb., pag. 366, c. copia iconis Matth.

Chrysanthemum foliis matricariæ. C. B., Pin., pag. 134. — Tourn., Inst., pag. 491, c. analysi; tab. 280.

Chrysanthemum majus, folio profundius laciniato, magno flore. C. B., Pin., pag. 134. — Tourn., Inst., pag. 491.

Chrysanthemum majus, folio valde laciniato, flore croceo. J. B., Hist., vol. 3, pag. 104.

Chrysanthemum coronarium. Linn., Sp. pl., ed. 1, pag. 890; ed. 2, pag. 1254. — Willd., Sp. pl., vol. 3, pag. 2169. — Pers., Syn., vol. 2, pag. 463. — Sprgl., Syst. veg., vol. 3, pag. 584. — Mænch., Meth., pag. 596. — Gærtn., Fr. et Sem., tab. 168. — Moessler, Gewaechsk., pag. 1210. — Steud., Nomencl., ed. 2, vol. 1, pag. 356. — Lam., Ill., tab. 678, fig. 6. — DC., Fl. franç., vol. 4, pag. 181. — DC., Prodr., vol. 6, pag. 64. — Mill., Gærtnerlex., vol. 1, pag. 697. — Hort. Kew., ed. 2, vol. 5, pag. 96. — Sweet, Hort. suburb. Lond., pag. 191. — Buch, Canar., pag. 149.

Chrysanthemum speciosum. Brouss., ex Pers. l. c.

Matricaria foliis amplexicaulibus pinnatis, pinnis semipinnatis acutè dentatis, semiflosculis latissimis. Hall., Hist., pag. 42.

Matricaria coronaria. Lam., Enc., vol. 3, pag. 737.

Pinardia coronaria. Less., Syn. compos., pag. 255. — Koch, Syn. Fl. germ. et helv., ed. 2, pag. 380; ed. 2, pag. 419.

Pajito. Lancerottensium. Ojo de Buey. Palmensium.

HAB. In insularum Canariensium arvis communis. Variat ligulis flavis et albis, album tamen longè vulgatius: Webb!

DISTRIB. GEOG. Civis regionis Mediterraneæ in hortis Europæ abunde per tria colitur sæcula et quod excurrit ob flores pulchros, in Britannia ex a. 1629 colitur. In herbario habeo è Maderà, in insula Portus Sancti: Webb!

Ons. Altera Chrysanthemi species (Chr. Roxburghii, Desf., DC., Pr. v1, 64) foliis pinnatipartitis et statură minore differt. Chysanthemum segetum L. verò generice differt achæniis omnibus glabris calvis, radii compressiusculis bialatis, alis lateralibus, in dentem extrorsum superne expansis, disci teretiusculis 10-costatis. — Xanthophthalmum (Segetum), C. H. Schultz Bipont., Ms.

PREAUXIA. C. H. SCHULTZ BIPONT. (1)

CAPITULUM multiflorum, heterogamum, floribus radii 1-serialibus fœmineis, fertilibus, ligulatis, 6-striatis, apice rotundatis, leviter emarginatis v. obsoletè et obtusè 3-dentatis, tubo granulato-pilosulo, disci hermaphroditis sterilibus, rariùs paucis exteriorum fertilibus, tubulosis, 5-dentatis, tubo terete-sub-3-angulari, punctis resinosis adsperso. Involucrum hemisphæricum, imbricatum, squamis margine et præcipuè supernè scariosis. Receptaculum nudum, depresso-y,-elongatoconicum. Achaenia dissimilia: a radii crassa, turbinato-3-angularia, 3-carinata v. brevissimè alata, carinis duabus lateralibus, tertià ventrali, pappo nullo instructa, nisi margo brevis integer vix prominulus pro pappo habendus. Achænia rarissimè solitaria observantur, plerùmque 2, imo quandoque 4 in unum sunt concreta, ità ut, sectione transversali edocti, achænium 2-v. 4-loculare ante oculos habeamus. b Disci teretia, exalata punctis resinosis munita, effecta, calva, Quandoque extimorum pauca embryone sunt repleta, tunc verò etiam plerùmque duo in unum concreta percipiuntur.

⁽¹⁾ Genus dixi in honorem cl. J. M. Despréaux opellæ de algis quibusdam Galliæ auctoris, qui Terræ Novæ insulam peragravit et celeb. Boryum in Græciam comitavit. Insulam Canariam per octo annos habitavit unde plantas plurimas atque insecta cl. Webb misit.

Suffrutices v. herbæ Canarienses, alpinæ v. subalpinæ, regionem lauriferam alt. 2,500-4,100 ped. (P. jacobæifolia) vel Spartii nubigeni (Cumbre) 7-8,000 ped. (P. canariensis) habitantes, pilis simplicibus, crispulis hirtæ, foliatæ, ramosæ, foliis pinnatifidis, rachide integrâ, basi semiamplexicauli *lacero-sectis!*, pedunculis subnudis, capitulis corymbosis, radio albo, disco flava.

1. PREAUXIA JACOBAEIFOLIA. C. H. SCHULTZ BIPONT.

P. herbacea, hirta, receptaculo elongato-conico, foliorum pinnatifidorum lobis oblongis, obtusis dentatis.

Argyranthemum Jacobæifolium. Webb!, Icon., tab. 90.

HAB. Hanc speciem ex insulà Canarià, statione nullà notatà, misit cl. Despréaux.

DISTRIB. GEOGR. Stirps Canariensis.

Descr. Pars plantæ inferior desideratur. Caulis erectus, pedalis et altior, herbaceus!, à basi ramosus, foliatus, teretiusculus, texturæ spongiosæ, ità ut exsiccatione levis, fragilisque fiat, infernè paulò fistulosus, supernè medullà farctus albidà, sulcato-striatus, albidè virens, plùs minùsve purpurascens, à basi ad capitula usquè cum foliis pilis simplicibus mollibus crispulis obtectus. Folia ad ramorum exortum v. ad ramos 1-cephalos (pedunculos) disposita, alterna, plana sessilia, oblongo-obverse lanceolata, pleraque, 2-4 poll. longa, 3/4-1 1/2 poll. lata, pinnatifida et quandoque subbipinnatifida, obtusa, pinnis oblongis 4-8 lin. longis, 2-4 lin. latis, crenato-dentatis et quandoque tam profundè, ut majori jure pinnatifida possint vocari. Basin versùs folia in petiolum angustantur lobis irregularibus, oblongo-ovatis, subintegris interruptè obsessum, basi ipsa lacero-sectum, lobis linearibus utrinque 2-3 approximatis. Rami cum capitulis 1 1/2-7 poll. longi, inferiores longiores 2-4-cephali, nudi. Pedunculi graciles nudi, rarius foliolo v. squamâ muniti, transitum foliorum in involucri squamas efficiente, 1 1/2-3 poll. longi. Capitula semper erecta, mediocria, magnitudine Anthemidis arvensis L. — Involucrum hæmisphæricum, imbricatum, glabrum, 3 lin. altum, floribus disci brevius, squamis ovato-oblongis, margine scarioso-lacero circumdatis, in intimis in appendicem magnam, scariosam expansa. Receptaculum elongato-conicum, nudum, 7/4 lin. altum, 5/4 lin. diametro metiens. Flores radii 1-seriales, fœminei, lingulati, albi, 7 lin. longi. Ligula lineari-oblonga, 6 lin. longa, 1 1/2 lin. lata, apice rotundata v. leviter emarginata, 6-striata, tubus vix 1 lin. longus, granulato-pilosiusculus. Stylus exsertus, ramis oblongis glabris. Quandoque duæ ligulæ in unam sunt concretæ, et duo styli in tubo observantur. Flores disci hermaphroditi tubulosi, 11/2 lin. longi, punctis resinosis adpersi, campanula ut in Chrysanthemo coronario Lin. hyalina, albida, pellucida, dentibus 5 flavis, crassioribus coronata, triangulari-obtusis. Antheræ inclusæ, ecaudatæ, appendicibus oblongis coronatæ, styli rami subexserti, arcuatè reflexi, apice truncato-penicillati. Achænia difformia, radialia crassa, latè turbinata, 5/4 lin. longa, supernè 1 lin. lata, triangularia, 3-costata v. angustissimè alata, alis duabus lateralibus, tertià ventrali, alutacea. Margo vix prominens pappi loco observatur, eandem structuram habens, uti alæ achænii. Plerumque, ut in Preauxiâ canariensi, achænia duo in unum sunt concreta, quarè latissima fiunt. Areola apicalis tunc duarum ligularum insertionis puncta ostendit. Sectione achænii transversali, duo loculi observantur, parietibus osseis formati, embryone fertilli impleti. Achænia disci effæta, linearia, calva punctis resinosis adspersa, pauca extimorum fertilia, 1 lin. longa, teretia, dilutè alutacea, calva aut margine vix prominulo coronata.

EXPLICATIO TAB. 90.

(Argyranthemum Jacobæifolium. Webb.)

1. Stirps magnitudine naturali. 2. Pinnæ pars, sicut omnes partes sequentes auctæ. 3. Caulis sequentum cum pilis. 4 et 5. Involucri squamæ. 6. Achænium radii cum flore. 7. Achænium disci cum flore. 8. Achænium disci cum flore longitudinaliter diviso. 9. Anthera, non bona, cùm basi dentibus duobus sit depicta. Ad filamenti apicem verò etiam quandoquè dilatationem observavi polline adspersam. 10. Stylus floris hermaphroditi. 11. Achænium radii. 12. Achænium disci, sed punctis resinosis quibus ornatur desti-

2. PREAUXIA CANARIENSIS. C. H. SCHULTZ BIPONT.

tutum. 13. Embryo. 14. Involucrum cum receptaculo characteristico, elongato-conico.

P. fruticulosa, hirta, receptaculo depresso-conico, foliorum pinnatipartorum lobis linearibus, acutis, subdentatis.

Forma 1 major: caule ramoso, corymboso, pinnis oblongo-linearibus.

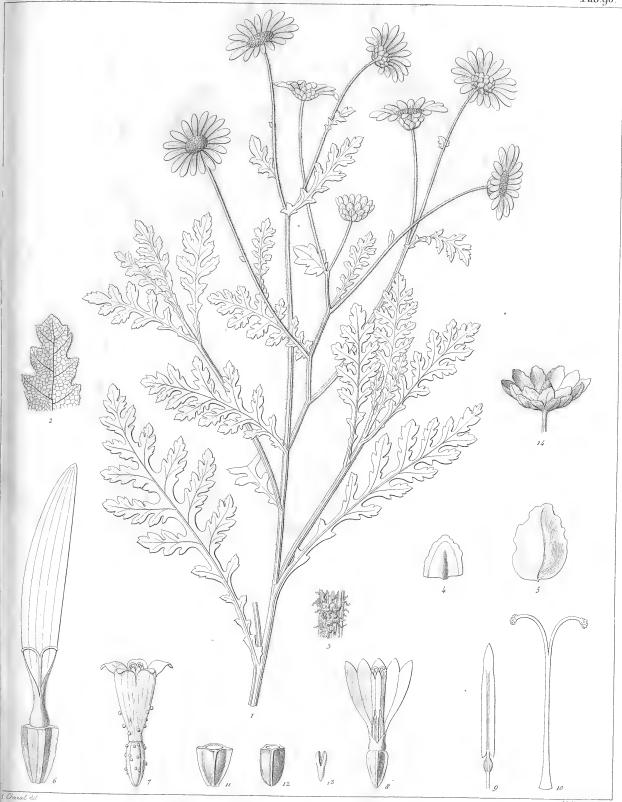
Forma 2 gracilis: caule sub-1-cephalo gracili, spithamæo, pinnis linearibus. (Veròsimiliter à loco natali macro.)

HAB. In summis Canariæ montibus la Cumbre, propè montem Saucillo: Despréaux!

— 4,800 ped. suprà Oceanum ex Webb in litt.

DISTRIB. GEOG. Stirps Canariensis à cl. Despréaux detecta.

Descr. Suffreutex spithamæo-pedalis, adscendenti-erectus, infernè 5/4-1 1/2 lin. diametro metiens, teres, sulcato-striatus, foliatus, ad medium in ramos solutus, rarius subsimplex, submonocephalus, cum foliis pilis articulatis, crispis hirtus, simili modo uti Pr. Jacobæifolia. Lignum dilutè flavescens duriusculum, medula centrali percursum. Cortex dilutè et sordidè virens, infernè brunnescens. Folia alterna approximata, infrà caulis medium pl. jam plùs minùsve emarcida, in axi verò sæpiùs folia pauca novella v. ramorum rudimenta gerentia. Folia 3/4-2, pleraque 1 1/2-2 poll. longa, 6-10 lin. lata, oblongo-obovata, pinnatipartita, basi semiamplexicauli utrinque in pinnulas 2-3 valdè approximatas, lineares, acutas secta. Pinnæ alternæ vel suboppositæ, 2-6 lin. longæ, 1/2-1 1/2 lin. latæ, oblongo-lineares, acutæ, integræ v. superiores 2-5 dentibus instructæ lanceolato-linearibus, acutis. Rachis

Argyranthemum jacckacijelium 11ck. 1mp so remorin, penari u 00

			-			
·		·				
				·		

integra, 1/4-1 lin. lata. Cum pinnulis basilaribus 6-9 paria in quovis folio numeravi, Rami ad pedunculos usquè foliis etiam sunt muniti supernè decrescentibus, sed semper pinnatipartitis, nam suprema ad pedunculorum exortum posita, 1/2 poll. longa, adhuc utrinque pinnas habent 5-6 integras, lineares, acutas. Rami in axi foliorum jam descriptorum oriuntur, inferiores 5-6 poll. longi, 4-6 cephali, superiores 3-4 poll. longi, 3-4, cephali-foliati; supernè in corymbum simplicem soluti. Pedunculi graciles cum capitulis 1-2 poll. longi, nudi, vel squamula muniti solitaria, transitum foliorum in involucri squamas efficiente, in cujus axi quandoque capitulum oritur rudimentarium sessile. Capitula semper erecta, mediocria magnitudine Marutæ Cotulæ DC., multiflora, radiata. Involucaum hemisphæricum imbricatum, glabrum, 3 lin. altum, squamis ovato-oblongis, pallidè-virentibus, fusco-scariosè marginatis et in appendicem scariosam, hyalinam, albidam terminatis, parte squamæ foliaceå majorem rotundatam, quacum squamæ obovatæ evadunt. Receptaculum parvum, nudum, 11/2 lin. diametro metiens, 1 lin. altum, depresso-conicum. Flores radii lingulati, 1-seriales n. 21!, lactei, demum reflexi, 6 lin. longi, fœminei, fertiles, Ligula 5 lin. longa, 5/4-1/2 lin. lata, 6-striata, strià quâvis laterali cum medià lateris sui apice confluente, intermediis verò infrà harum conjunctionem evanescentibus, apice rotundata, leviter emarginata, vel obtusè et obsoletè 3-dentata, dente intermedio breviore. Tubus basin versus dilatatus, pilis glanduliferis adpersus. Styli rami exserti glabri, apicem truncatam versùs asperuli. Flores disci numerosissimi citrini, tubulosi, hermaphroditi, plerique vel omnes steriles, 5/4-1 1/2 lin. longi, punctis resinosis adspersi, tubo proprio cylindrico, campanulam valdè dilatum, apice dentibus 5 ovato-triangularibus obtusis coronatam subæquante. Genitalia inclusa. Styll rami breves apice truncato-penicillati. Antheræ n. 5 ecaudatæ, appendicibus ovatis, obtusis coronatæ, filamentis glabris insidentes. Achænia difformia: radialia 2 vel 4 intime concreta!, nec agglutinata, ita ut in unum confluent, et ne unicum quidem videam singulum quod describere possim, 5/4 lin. longa, supernè 5/4 lin. lata et 3/4 lin. crassa, subturbinata, glabra, dilutè castanea, margine bicarinata vel brevè alata, ventre etiam bicarinato-alata. Areola terminalis notata est duobus florum insertionis punctis, in planum albidum confluentibus. Pappus nullus nisi margo paulò prominens. Sectione transversali achænii parietes ossei percipiuntur, diaphragmate in loculos duos divisi, è quibus unus embryonem continet, alter verò vacuus apparet. Eodem modo etiam 4 achænia concreta vidi. Achænia disci exteriora 1 lin. longa, supernè 1/6 lin. diametro metientia, teretia, exalata, oblonga, supernè latiora, calva, etiam 2 concreta, pallida, intima effœta, linearia, punctis resinosis adspera, calva.

MONOPTERA (1) FILIFOLIA. C. H. SCHULTZ BIPONT.

M. ala achæniorum solitaria ventrali, pappo brevi coroniformi subinterni.

Hab. In Canarià (veròsimiliter in altis montibus, sed sinc loci designatione speciali): Despréaux!

DISTRIB. GEOG. Stirps Canariensis.

⁽¹⁾ Μόνος, unicus et πτερον, ala.

Descr. Sec. specimem unicum achæniis paucis tantum instructum concinnata. - Herba annua. erecta, sesquipedalis, glaberrima, caule foliatà, foliorum pinnatisectorum lobis paucis, elongatis, filiformibus, superne in ramos paucos abiens in corymbum dispositos, capitulis paucifloris. Radix annua, licet in specimine meo abrupta, tamen adhuc 2 poll. longa, supernè 1.1/3 lin. diametro metiens, fusiformis, subintegra, parce fibrillosa, dura lignescens, medullà centrali percursa, longitudinaliter rugosa, dilutè alutacio-cinerascens, insipida. Caulis erectus, sesquipedalis, infernè 1 lin. diametro metiens, gracilis elongatus, glaber, foliatus, supernè in ramos paucos divisus. in corymbum dispositos subsimplicem, inferne lignescens, ligno sordide albente, medulla centrali farcto, superne herbaceus, cortice infernè dilutè cinerascente, splendente, supernè dilutè brunneo-virente. Folia inferiora, in specimine imó fructigero, longitudine 5 pollicum destructa, et tantúm basi suâ adhuc conspicuâ squamæformi, oyatâ, convexâ, durâ, 1 1/2 lin. longâ. Supernè longitudine 9 poll., i. e. ad ramificationem usquè caulis foliis est instructus in lineà spirali dispositis, inferioribus majoribus et magis confertis, superioribus sensim decrescentibus et magis remotis, ità ut infernè 2-3 lin, supernè 1 4/2 poll, distent. Folia uti tota planta glabra, erecta, carnosa teretiuscula, virentia, inferiora 2 superiora 1 poll. longa, pinnatisecta, pinnis adscendentibus, utringue ad folii medium 1-2, cum rachide integris, 2-9 lin. longis, 1/4 lin, latis, mucrone brevi, corneo, acuto terminalis, elongatis, angustè linearibus. Si unum tantum pinnarum par adest, suprà folii medium positum est, si duo adsunt, 1/2 poll, et ultrà distant et unum suprà alterum infrà folii medium oritur. In foliis majoribus quandoque dens unus alteræ infrà pinnarum par inferius observatur. Ad basin folia in scariositatem semiamplexicaulem, ovatam, dein induratam expanduntur, in axi sua pl. foliorum novellorum fasciculum foventem et hinc plus minusye convexam. In axi foliorium superiorum rami 2-3 oriuntur elongati 2-6 poll. longi, in corymbum dispositi. Ramus inferior 6 poll. longus, supernè bifurcus, bicephalus, medii 1-cephali. Peduncult in axi , foliorum integrorum, angustè linearium orientes, 2-3 lin. longorum; cum capitulis pl. 2 poll. longi nudi v. squamula minuta notati, sulcato-striati, graciles capitulum versus paulo incrassati et subfistulosi. Capitulum semper erectum, pauciflorum, heterogamum. Involucrum hemisphæricum, 2 lin. altum, imbricatum, squamarum parte foliaceâ ovato-oblongâ, scariositate marginatâ, albente, hyalinâ, angustiore i. e. diametrum partis squamæ foliaceæ non attingente, nec in appendicem magnam apice expansâ, ut in Argyranthemo, sed margine inæqualiter lacero-dentatâ. Receptaculum nudum, parvum, depresso-conicum, 1 lineam diametro et altitudine metiens. Specimina florifera non vidi. In achæniis radii verò tubum ligulæ glabrum vidi stylo bifido instructum — flores radii ergo lingulati, fæminei fertiles - in achæniis disci verò nullum floris vestigium vidi, quâ ex causâ ex analogiâ conclusio permissa, flores disci esse tubulosos hermaphroditos exteriores subfertiles, interiores steriles. Veròsimiliter flores lingulati albi, disci flavi. Achænia difformia: radii 1 lin, longa et lata, pl. duo in unum concreta, rariùs solitaria, pauca, robusta, fertilia, obcompressa, obovato-turbinata, triangularia, glabra, incurva, dorso convexa, lateribus dorso latioribus utrinque bicarinata, ventre alâ corneâ, integrâ munita, achænii diametrum non attingente, dilutè alutaceâ, supernè cum pappo brevi rudimentario, cornco, unilaterali, i. e. dorsali subnullo, laterali et ventrali brevi coroniformi, irregulariter et minutè crenato, brunneo-purpurascente. Achænia disci etiam pauca, sterilia, teretia, costulata, alâ parvâ ventrali pappoque rudimentario coroniformi instructa, intima minima.

Obs. Genus ambigit inter Preauxiam (achæniis binis radii concretis) et Argyranthemum (pappo) sed achæniis omnibus 1-alatis ab omnibus differt et insuper capitulis paucifloris et habitu proprio distincta.

Descriptio generis Maderensis, ob commutationes cum Chrysanthemeis Canariensibus innumeras, hoc loco mihi non inutilis visa.

STIGMATOTHECA. C. H. SCHULTZ BIPONT.

Capitulum multiflorum, heterogamum, floribus radii 1-serialibus, fæmineis, fertilibus, lingulatis, 4-6-striatis, apice 5-dentatis, tubo terete glabro!, floribus disci innumeris hermaphroditis, apice 5-dentatis, glabris!, exterioribus fertilibus, interioribus sterilibus. Involucaum, hemisphæricum, imbricatum, squamis in appendicem scariosam dilatatis. Receptaculum nudum, conicum. Achenia difformia, glabra, omuia punctis striisque parvis, purpureo-brunneis eleganter decorata: radii fertilia turbinata, ancipiti-compresso-triangularia, ntrinque alata vel carinata, alis brevibus corneis, ventre vero carinata, pappo instructa, 4-laterali, interno, è dentibus 5 constante corneis, triangularibus, duobus marginalibus, tertio ventrali, vel auriculæformi corneo, supernè in scariositatem irregulariter crenato-dentatam abeunte, disci exteriora fertilia, turbinato-teretia, costata, costà ventrali majore, pappo subnullo nempe brevissimo coroniformi 4-laterali interno, 5-dentato vel è margine prominulo constante.

SECTIO I. EUSTIGMATOTHECA. C. H. SCHULTZ BIPONT.

Achænia elegantissimè picta, pappo coronata 1-laterali interno, in ach. radii grossè tridentato, in ach. disci verò obsoletè 5-dentata.

1. Stigmatotheca pinnatifida *.

SECTIO II, OTOPAPPUS. C. H. SCHULTZ BIPONT.

Achænia eleganter picta, radii pappo auriculæformi interno, disci calvi.

2. Stigmatotheca lacera *.

(Suffrutices Maderenses, glabrescentes, foliis pinnatifidis v. pinnatipartitis, lobis oblongo-lanceolatis, serratodentatis, dentibus corpusculo corneo obtuso terminatis, subramosi, capitulis speciosis, longè pedicellatis, floribus radii lingulatis albis, disci tubulosis aureis.)

4. STIGMATOTHECA PINNATIFIDA. C. H. SCHULTZ BIPONT.

S. glabrescens, foliis pinnatifidis, lobis oblongo-lanceolatis, serratis, in petiolum lanceolato-dentatum cuncatum, dentatum angustatis, achæniis elegantissimè pictis, pappo 1-laterali interno 3-dentato superatis.

Chrysanthemum pinnatifidum Linn. f., Suppl., pag. 577. — Ait. H. Kew., ed. 1, vol. 5, pag. 251; ed. 2, vol. 5, pag. 95. — Willd., Sp. pl., vol. 5, pag. 2141. — Pers., Syn., vol. 2, pag. 461. — Linn., Syst, veg., ed. 14, pag. 775. — Sprgl., Syst. veg., vol. 5, pag. 582, excl. syn. Pyrethri adancti Link. — Hornem., H. hafn., vol. 2, pag. 826. — Sweet, H. suburb. Lond., pag. 491. — DC., Prodr., vol. 6, pag. 66.

Matricaria pinnatifida. Desrouss. in Lam. Enc., vol. 3, pag. 729, excl. var. β ad St. laceram spectante.

Pyrethrum pinnatifidum. Choisy in Buch Canar., pag. 149.

Pyrethrum adauctum. Link in Buch Canar., pag. 149, ex Webb in litt. qui plantam nostram in herb. berol. examinavit, commixtam cum Stigmatothecă laceră et Ismeliä Broussonetii.

Pyrethrum grandislorum. Holl in Flora B. Z., 1830, pag. 382, non Willd.

Ismelia maderensis. Don Brit. gard. ser., vol. 2, tab. 342.

Hab. In Maderæ rupibus altissimis propè torrentes: Masson! in herb. Banks ex Webb in litt., Lowe, in convallibus umbrosis: Holl 1. c. in convallibus et rupibus regionis sylvaticæ Maderæ; ad aquæ lapsum (Caxoeira) et ad rivum frigidum (Ribeira fria) ubi scopulos aquis scaturientibus madidos paniculis niveis maximè ornat: Webb!

In hortis Europæ botanicæ colitur e. g. ex anno 1777 in horto Kewensi à cl. Fr. Masson introducta, jam ante 1789 in h. paris, ex Desrouss. l. c., a. 1808 in h. hafn. introd.

DISTRIB. GEOGR. Stirps Maderæ propria, nec Canariensis monente jam rectè cl. DC. l. c.

Descr. Superbuticulus spithamæus-pedalis, glaber vel pagina foliorum pinnatifidorum aversa pilosulus, pinnis lanceolatis, serrato-dentatis, dentibus corpusculo ovato-terminatis, ramosus, ramis supernè densè foliatis, pedunculis paucis in corymbum dispositis, terminatis. Caulis spithamæus-pedalis, infernè 11/2-2 lin. diametro metiens, ligno sordidà albente, medullà centrali farcto, cortice dilutà brunnescente, infernè longitudine 1-2 imò 7 poll, et ultrà nudus, foliis orbatus et tantum cicatricibus à foliorum distinctorum insertione ortis, notatus. Mox infrà ramos folia conferta observantur, in linea spirali disposita, 4 1/2-4 poll. longa, supernè 1/4-5/4 poll. lata, plana obscurè virentia, glabra vel pagină aversă pilosula, obovato-lanceolata, pinnatifida, infrà medium in petiolum sensim attenuata cuneatum, alatum, dentibus obsessum vel serraturis triangularibus parvis, basin versus remotioribus minoribusque, inferne 1 lin. circiter latum, basi ipsa in scariositatem paulisper dilatatam expansum, sæpiùs utrinque dente notatum uno alterove extrorso, lineari. Pinnæ foliorum 2-10 lin. longæ , 1-4 lin. latæ , oblongo-lanceolatæ , à basi ad apicem usquè serratæ, serraturis triangularibus, corpusculo corneo. albente, rotundato terminatis, utrinque 5-5 oppositæ yel paulò alternantes, sinu rotundato distinctæ, mediæ majores, superiores et inferiores decrescentes et infernè in dentes petioli sensim abeuntes. Pinna terminalis lateralibus paulò major. Rachis integerrima 1/4-4/2 poll, lata , infernè in petiolum jam descriptum abit. Supernè folia minora evadunt , integriora et angustiora, ramea 4-2 poll. longa, 4-3 lin, longa, lineari-lanccolata, integra v. dentato-serrata, ad basin dente pl. aucta, lineariextrorso. Apice caulis in axi foliorum jam descriptorum in ramos abit 2-6 cum capitulis 1 1/2-3 poll, et ultrà longos, 4-cephalos, nudos vel squamulă brevi, anguste lineari munitos. Insuper sepiùs in squamulæ axi capitulum rudimentarium observatur. Capitula speciosa, multiflora, hermaphrodita, semper erecta. Involucaum hemisphæricum 5-4 lin. altum, squamarum parte foliacea ovato-lanceolata, rotundata, virente, fusco-marginata et in scariositatem brunnescentem, hyalinam magnam expanså, in squamis internis in appendicem rotundatam magnam, irregulari ter dentato-crenatam dilutata. Receptaculum nudum, tempore achæniorum maturitatis 1 1/2 lin. diametro, 2 1/2 lin. altitudine metiens, elongato-conicum. Flores radii n. 43, lingulati, lactei, fceminei, 8-9 lin. longi. Ligula 7-8 lin. longa, superne 1 1/2-2 lin. lata, 5-7-striata, apice irregulariter, nunc munite, nunc longiùs dentata, dentibus obsoletis v. triangularibus obtusis 1/2 lin. longis. Tubus 5/4 lin. longus, glaber, teres, infernè dilatatus et intime cum achænio concretus. Styli rami exserti, arcuati, glabri apice truncati. Flores disci innumeri hermaphroditi, 5/4 linlongi, flavi, glabri, tubo proprio terete basin versùs ampliato, supernè verò in collum contracto et sat abruptè in campanulam dilatato, apice dentibus 5 oyato-triangularibus obtusis terminatam. Geritalia inclusa. Antheræ ecaudatæ apice in appendicem ovatam terminatæ. Filamenta glabra, supernè bulbosè dilatata. Styli rami apice truncato-penicillati, arcuatė reflexi. Acuenia difformia glabra, omnia, exceptis centralibus sterilibus, punctis striisque brevibus, longitudinalibus, purpureo-brunneis eleganter decorata : radii fertilia 1 1/2-1 3/4 lin. longa, supernè 1-1 1/2 lin, lata, turbinato-ancipiti-compressa, subtriangularia, robusta, dorso glabra, convexa, margine utrinque in alam corneam expansa, in exterioribus majorem et supernè dilatatam, achaniique diametrum aquantem, in interioribus angustiorem, ventris medio carina magna in partes 2 æquales divisa, è quibus quavis stria v. costula pl. percursa est. Paprus è dentibus 3 compositus corneis, 2-lateralibus, 4-2-5/4 lin. longis, triangularibus obtusis, è continuatione alarum marginalium ortis, et intermedio oblongo è continuatione alæ ventralis orto, sæpiùs etiàm deficiente. Prætereà margo paulò elevatus corncus achænium coronat. Achænia disci exteriora fertilia 5/4 lin. longa, supernè 1/5 lin. diametro metientia, robusta, turbinato-teretiuscula, subtriangularia, costulato-carinata, costis 1 dorsali, 2 lateralibus et quarta ventrali majore, pappo brevissimo coroniformi, sub-1-laterali, i. e. intùs majore et iu dentes 3 expanso obsoletos; intima sterilia, 1 lin. longa, inania, costulata, calva v. pappo rudimentario coronata.

2. STIGMATOTHECA LACERA. C. H. SCHULTZ BIPONT.

S. glabra, foliis pinnatipartitis, lobis obversè lanceolato-oblongis, serratis, in petiolum lineari-cuneatum, subdentatum angustatis, achæniis eleganter pictis, radii pappo auriculæformi interno instructis, disci calvis.

Chrysanthemum lacerum quorumdam ex Desrousseaux apud Lam. l. c.

Matricaria pinnatifida β ? foliis profondiùs et rariùs dissectis. Desrousseaux apud Lam. Enc., vol. 3, pag. 729 (an. 1789).

Chrysanthemum Broussonetii. Pers., Syn., vol. 2, pag. 461 (non Balb.), ex specimine in h. paris. culto et in herb. Desft asservato

Chrysanthemum tanacetifolium. Desf!, Hort. paris., 1821, ex DC. — Desf!, Cat. H. paris. addit., pag. 447 (an. 1852), ex Webb. Sec. specimen auctoris, in ejus herbario, nunc Webbiano asservato.

Chrysanthemum grandiflorum α adauctum. DC., Prodr., vol. 6, pag. 66, ex altitudine loci natalis ad plantam Canariensem, — Ismeliam Broussonetii — spectantem et ex Buch, Canar., pag. 181, excerptam et γ subnudum, DC. 1. c.

Chrysanthemum dissectum. Lowe, Nov. Fl. Mader., pag. 17, ex Webb.

Pyrethrum adauctum. Link!, in Buch Canar., pag. 149, ex parte, excl. diagnosi ad plantam Canariensem (Ismeliam Broussonetii) spectantem quâcum et insuper cum Stigmatotheca pinnatifida confudit vir celeberr.

Pyrethrum Broussonetii 6 elongatum. Choisy in Buch Canar., pag. 149.

Argyranthemum pinnatifidum var. dissectum. Webb!, Icon., tab. 95, n. 2 (Sec. specimen è montosis insulæ Maderæ), et n. 4 (folium à specimine Linkiano Maderense depictum).

Hab. In montosis insulæ Maderæ: Webb! In hortis Europæ coliture. g. jam ante annum 1789, in h. paris. ex Desrouss. l. c.

DISTRIB. GEOGR. Stirps Maderensis nec Canariensis.

Descr. Suffraticulus spithamœus-dodrantalis et altior, glaberrimus, foliorum pinnatipartitorum, mox suprà caulis basin confertorum, lobis oblongo lanceolatis inciso-dentatis, dentibus mucrone brevi obtuso terminatis, pedunculis longè aphyllis. Carlis adscendens, spithamæo-pedalis, infernè 1-1 1/2 lin. diametro metiens, ligno sordidè albente, medullà centrali farto, cortice dilutè brunnescente, longitudinaliter striatà, infernè cicatricibus à foliorum destructorum insertione ortis notatas. Mox (1-2 poll.) suprà basin caulis simplex , 1-cephalus , vel in ramum unum divisus, densè foliatus est. Folia conferta, alterna, carnosula, viridia, 1-2 poll. longa, supernè circumferentià 4-10 lin. lata, obovata v. obversè lanceolata, pinnatipartita, infernè in petiolum abeuntia, alatum, dentibus nonnullis (adauctum) obsessum. Pinnæ oppositæ v. subalternæ, utrinque 2-3 oblongo-obversè lanceolatæ, 2-8 (in planta culta-16) lin. longæ, 5/4-21/2 (in cultis-5) lin. supernè latæ, à basi ad apicem usquè irregulariter dentatoserratæ, dentibus ovato-triangulari-lanceolatis, (clongato-lanceolato-linearibus in cultis), subintegris, acutis, corpusculo rotundato, in cultis pl. acuto, subcorneo terminatis. Rachis alata 1/2-1 1/2 lin. lata, intrà pinnas cuneata, i. e. infernè attenuata, supernè cuneato-dilatata, integra, pl. verò in foliis majoribus infrà pinnas, dentium pare, aucta. Folium ad medium in petiolum abit, è rachidis continuatione factum, pl. dentibus nonnullis adauctum, basi paulo dilatatum et mox suprà basin in dentes nonnullos parvos, lineari-lanceolatos, dilaceratum. Superne folia minora evadunt, 1/2-1 poll, longa, 5/4-3 lin. lata, obversè lanceolata, dentata vel subintegra, basin versus verò semper dentibus nonnullis aucta. Supernè caulis in pedunculum abit elongatum, nudum vel squamula parva notatum, striato-sulcatum, cum capitulo 3-4 poll. longum, sub capitulo vix dilatatum. Capitula speciosa, multiflora hermaphrodita, semper erecta. Involuceum hemisphæricum 4 lin. altum, squamarum parte foliaceâ ovato-lanceolatâ, rotundată, virente, fusco marginată et in scariositatem albam, hyalinam, magnam expansă, in squamis internis in appendicem rotundam, diametri 2 1/2 linearum dilatatum, margine minutè et irregulariter crenato-dentatam. RECEPTACULUM nudum, conicum, 2 1/2 lin. altitudine metiens. Flores radii lingulati, feminei, albi, 8-9 lin. longi.

Ligula 7.8 lin. longa, 4 striata, apice 5-dentata, dentibus ovatis, lanceolatis, intermedio brevissimo, et hinc quasi emarginata. Tubus intimè cum achænio concretus 5/4 lin. longus, triangulari-teretiusculus, infernè dilatatus, glaber.

Styll rami exserti, glabri, apice truncati. Flores disci innumeri, flavi, hermaphroditi, 1 1/2 lin. longi, tubulosi, glabri, apice in dentes 5 ovatos, obtusos terminati, basin versus paulò dilatati. Genitalia subinclusa. Antheræ ecaudatæ, apice appendicibus ovatis instructæ. Filamenta glabra, apice vix incrassata. Styli rami apice truncato-penicillati. Achænia difformia glabra, omnia punctis striisque parvis longitudinaliter pulchrè picta, irregularibus, numerosis, in pappo etiam quandoquè observandis: radii fertilia 5/4 lin. longa, totidemque lata, crassa, compresso-triangulari-turbinata, infernè attenuata, dorso convexa, rotundata, margine utrinque carinato-subalata, ventre carina medianà percursa, cui accedunt sæpiùs utrinque una alterave levior. Papers 1 lin. longus, 1-lateralis, internus, auriculæformis, corneus, supernè in scariositatem abiens irregulariter 3-5-dentato-crenatam. Achænia disci 1 lin. longa, exteriora fertilia, robusta, turbinata, 3-5-costata, costà internà majore, pappo destituta calval, costis verò tribus ventralibus apice in cornua rudimentaria protractis. Achænia intima sterilia, inania, striata, calva.

ARGYRANTHEMUM WEBB! Icon. ex parte. C. H. Schultz Bipont.

Capitulum multiflorum heterogamum, floribus radii 1-serialibus fœmineis, fertilibus lingulatis, tubo terete vel in formâ minore A. frutescentis basi utrinque dente subalato, longitudine tubi instructo, intimè cum achanio juncto pilis glanduliferis munito, rarissimè glabro (tantùm in A. Webbii), floribus disci innumeris hermaphroditis, tubulosis. 5-dentatis, pilis glanduliferis vel granulis punctisve resinosis munitis. Involucrum hemisphæricum, imbricatum, apice in appendicem magnam scariosam expansis. Receptaculum nudum conicum. Achaenia difformia: radii fertilia, glabra, concoloria, turbinato-triquetra, trialata, rarissimè 2-alata (in A. Webbii) in quo etiam sed rarissimè achænia duo in unum concreta sunt, alis corneis vel margine scariosis, pappo instructa coroniformi, coriaceo vel margine scarioso unilaterali v. ventrali, rarissimè dorsali (in A. Webbii) vel subæquali (in A. gracili), disci exteriora fertilia, interiora sterilia vel omnia sterilia, turbinata, 1-alata, alâ ventrali pappo dimidiato ventrali vel subæquali instructa, centralia sæpiùs teretiuscula subexalata subcalva.

Suffrutices Canarienses, glabri rariùs hirti, foliis pinnatifidis, pinnatipartitis vel pinnatisectis, in petiolum integerrimum angustatis,

basi in scariositatem semiamplexicaulem expansis et hic quandoquè utrinquè denticulo lineari-3-angulari notatæ, excepto A. ochroleuco in quo petiolus non distinctus. Floribus radiatis, radio albo, disco luteo, rariùs concoloribus ochroleucis.

Analysis specierum Argyranthemi.

- A. GASTROPAPPUS (γαστήρ, ventre, et πάππος, pappus) ob pappum dimidiatam internum, ventrem achœnii coronantem.
- a. Achæniorum alæ et pappus ossea, nec margine scariosa.
- a Flores concolores ochroleuci.
- Argyr. ochroleucum Webb! ach. radii 3- disci 1-alata, pappo magno coronata corneo 1-laterali interno, irregulariter dentato. Sæpiùs loco alæ ventralis carina, imò ala lateralis solitaria tantùm, observantur.
- β Flores radii albi, disci flavi.
- † Foliis pinnatisectis, pinnis 2-4 cum rachide integrâ, elongato-linearibus, integris, apice mucronatis, cum totă plantâ glabris achæniis parvis.
- Argyr. gracile C. H. Schultz Bip. virescens, pappo coroniformi subæquali, dentato, ligulis brevioribus, apice rotundatis, subintegris, pedunculis brevioribus.
- Argyr. fceniculaceum Webb! glauca, pappo coroniformi laterali, interno dentato, ligulis longioribus apice distinctè 3-dentatis, pedunculis elongatis.
- †† Foliis pinnatipartitis,, lobis linearibus abbreviatis, plerisque dentatis v. apice 3-furcatis, cum caule ramosissimo glabris vel pilis brevissimis triangulari-lanceolatis integris, canescenti asperulis. Achænia majora quam in Argyr. gracili et fæniculaceo.
- Argyr. frutescens C. H. Schultz Bip. 1 Minor tubo ligulæ ad basin utrinque dente subulato longitudine tubi instructo. 2 Major, omnibus partibus major, tubo teretiusculo integro.
- b. Achæniorum alæ et pappus ossea margine scariosa. Flores radii albi , disci flavi.
- Argyr. anethifolium Webb! foliis hirtis, omnibus, etiam supremis, pinnatipartitis, involucri squamis oblongolanceolatis, elongatis.
- B. NOTOPAPPUS (νῶτος, dorsum, et πάππος, pappus) ob pappum dimidiatum externum dorsum achænii coro-
- 6. Argyr. Webbii C. H. Schultz Bip. genericè ferè diversa notâ suprà indicată et achæniis radii tantum bialatis, alis marginalibus cum pappo corneis, margine scariosis; glaber floribus radii albis, disci flavis.

1. ARGYRANTHEMUM OCHROLEUCUM. Webb!

A. floribus concoloribus, ochroleucis, (ligno flavo, glabrum, foliis obovato-cuneatis, grosse pinnatifido-dentatis).

Argyranthemum ochroleucum. Webb! icon. tab. 96.

Yerva de Santa Maria, Lancerottensium.

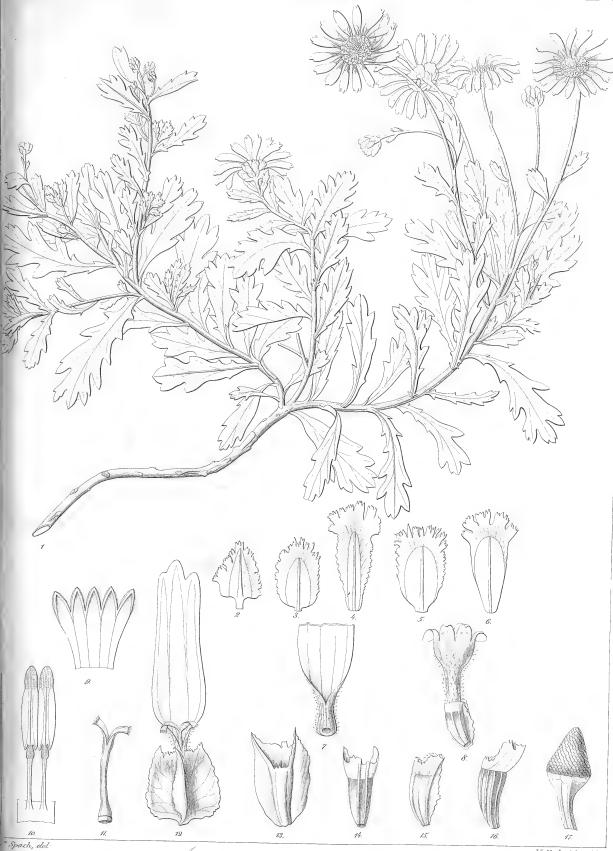
HAB. In rupibus apricis oppiduli Sancti Bartholomæi in insulà Lancerottà: Webb! Ex horto Milfordiensi specimina culta misit cl. Webb.

DISTRIB. GEOG. Stirps archipelago Canariensi propria.

Descr. Suffraticulus spithamæus mox suprà basin ramosus, glaber, Caulis teres, inferne 2-2 1/2 lin. diametro metiens, cortice obtectus dilutè alutacea, in rimas longitudinales fissa, opaca, ligno dilute flavo, buxum æmulante, duro, Rami mox suprà basin orientes n. 2-6 adscendentes, ferè spithamæi, 1 lin. circiter diametro metientes, cortice dilutè alutaceà obtecti splendente, foliati supernè in corymbum soluti simplicem vel compositum. Folia alterna arrecta, sessilia, 1 poll. lata, oboyato-cuneata, i. e. apicem versus latissima, basin versus sensim sensimque attenuata et hic tantum 1 lin. circiter lata. plana, coriacea, grossè dentata et quandoque subpinnatilobata, dentibus utrinque 2-4 triangularioblongis, obtusis, 1-4 lin. longis, integris, vel denticulo minuto margine inferiore notatis, lobo terminali pl. apice tridentato, truncato, i. e. dentibus tribus sabæquilongis terminato, intermedio lateralibus latiore. Supernè folia evadunt minora et minùs incisa. Suprema 1/2-2 lin. longa, oblonga et integra. Caulis supernè in corymbum abit. Pedunculi in axi foliorum infrà descriptorum orientes, 1 1/1-2 poll, et ultra longi, graciles, infernè foliati, supernè nudi. Capitula terminalia semper erecta. speciosa, magnitudine fere Anthemidis tinctoriæ L., multiflora heterogama, Involucium hemisphæricum, 3 lin, altum, imbricatum, floribus disci brevius, Foliola ovato-oblonga, 1-2 1/2 lin, longa, margine lato, scarioso, lacero circumdata; in intimis insuper apice in appendicem magnam, scariosam, laceram expansa. Receptaculum conicum 5/4 lin. diametro et altitudine metiens, nudum, foycolatoreticulatum. Flores ochroleuci: radii 1-seriales, n. 21 fceminei, lingulati, 6 1/2 lin. longi. Ligula 5 1/2 lin. longa, 5/4 lin. lata, apice 3-dentata, dentibus rotundatis, intermedio longiore, Tubus 1 lin. longus, sat magni diametri, pilis paucis brevibus glandulosis munitus, Syylus exsertus 1 1/2 lin. longus, ramis oblongis, apice rotundatis, glabris, Flores disci hermaphroditi, intimi steriles, tubulosi, 5-dentati, tubo 1 1/2 lin. longo, infernè pilis breviter crispulis, glandulosis munito, dentibus oyatooblongis obtusis. Antherm inclusm ecaudatm, appendice ovatà superatm. Filamenta glabra, superne bulbosè incrassata, Styli rami exserti arcuatè reflexi, apice truncato-penicellati. Achænia turbinatocompressa, cum pappo 2 lin. longa, crassa, glabra, sordidè albentia, concoloria, difformia: radii 3 alata, alis corneis rigidis, nudo oculo integris, sub lente verò irregulariter crenato-denticulatis duabus nempe lateralibus, diametrum achænii superantibus, ita ut cum iis achænium formam circularem exhibeat (sæpiùs ala una desideratur lateralis), tertià ventrali cujus loco sæpe tantum carina adest, secundum quem utrinque carina observatur accessoria, Pappus 3/4 lin. longus, e continuatione alarum formatur, coroniformi-dimidiatus, ventralis, irregulariter denticulatus. Achænia disci turbinata, 5/4 lin. longa, 1-alata vel costata, vel 3-carinata, interiora teretiuscula costato-carinata, pappo coronata subunilaterali, ventrali coroniformi, 3/4 lin. longo, sæpiùs in dentes 3 obtusos terminato, pariter e continuatione alæ vel carinarum formato.

EXPLICATIO TAB. 96.

Argyranthemum ochroleucum magnitudine naturali. 2-6. Involucri squamæ sicut
omnes partes sequentes auctæ. 7. Floris radialis pars inferior. 8. Flos disci cum achænio.
 Flos disci longitudinaliter divisus. 10. Antheræ. 11. Stylus floris disci. 12. Achænium

Argyranthemum ochroleucum Nob.

Vielle lapide meidit.

	4				
		4	1	7.41	
					- "
					b .
					÷
			,	-	
•			,		

radii a ventre, cum flore. 13. Achænium radii a dorso. 14-16. Achænia disci. 17. Receptaculum.

2. ARGYRANTHEMUM GRACILE. C. H. Schultz Bipont.

A. glaberrimum, virescens, foliis pinnatisectis, pinnis 2-4 cum rachide elongato-linearibus, integris, apice mucronatis, pedunculis longitudine 2 1/2-3 1/2 poll. nudis, ligulis apice rotundatis v. obsoletè 3-dentatis, 4-5 lin. longis, achæniis parvis pappo coroniformi subæquali i. e. dorso vix humiliore.

Argyranthemum frutescens β gracile. Webb! icon. tab. 91, n. 2.

OBS. Hùc porrò spectant ex parte synonyma sequentia , altera ex parte ad Argyr. fœniculaceum pertinentia, quâcum confusa species nostra apud auctores.

Pyrethrum fæniculaceum Link! in Buch Canar., pag. 149, et Buch! ibid., pag. 165, ex speciminibus mus. Ber. à cl. Webb examinatis. — Choisy in Buch Canar., pag. 149, ex parte excl. syn. Pyrethro anethifolio Willd.

Chrysanthemum fœniculaceum DC. prodr., vol. 6, pag. 66, ex parte excl. syn. Pyrethro crithmifolio et anethifolio Willd.

Hab. In rupestribus regionis inferioris insulæ Teneriffæ in convallibus præsertim calidioribus oræ suæ meridionalis las *Bandas del Sud* dictæ.

DISTRIB. GEOG. Suffruticulus merè Canariensis.

Descr. Suffruticulus dodrantalis-pedalis et altior, ramosus, glaberrimus (specimina asperula saltem non vidi), foliis carnosis pinnatipartitis, pinnis angustè linearibus, elongatis, ut in Argyr. fœniculaceo, cui proximus. Caulis infernè fruticosus, 1 1/2-2 lin. diametro metiens, teres, ligno sordidè albente insipido, utì in speciebus affinibus medullà centrali farcto, cortice in caulibus annorum præcedentium cinerascente, longitudinaliter striatâ, hinc indè cicatricibus, ab insertione foliorum destructorum ortis, notată, anni currentis verò dilutè brunneo-virente, pollices paucos suprà basin ramosus ramis adscendentibus, infernè foliatis, supernè in pedunculos longè aphyllos abeuntibus. Folia 1-2 1/2 pol!. longa, superne circumferentia 2/3-2 poll. lata, pinnati-secta, carnosa, vix glaucescentia, in axi sæpius foliorum novellorum fasciculos gerentia. Pinnæ ad folii medium utrinque 1-2 oriuntur, oppositæ vel alternæ, 1/4-5/4 poll. longæ, 1/3-1/2 lin. latæ, integerrimæ, rarissimè dente vel pinnulå instructæ, 2-3 lin. longâ, anguste lineari-elongatæ, acutè et brevè mucronatæ. Rachis integerrima 1/3-2/3 lin. lata, in petiolum abiens a rachide non diversum, basi ipså paulò dilatatam et semiamplexicaulem. Supernè folia minora evadunt, et tandem in squamas abeunt lineares. Folia forsan melius considerari possunt ut anguste linearia, ad medium utrinque pinnâ instructa angustè lineari, quibus supernè in foliis majoribus sæpiùs utrinque pinna accedit minor vel ad unum alterumve rachidis marginem pinna una alterave, ita ut in uno rachidis latere quandoque 1, in altero verò 3 pinnæ observentur. Rami mox supra basin orientes, alterni, inferiores 3-6-cephali, spithamæi, medios 1-2-cephalos superantes.

Pedunculi cum capitulis 2 1/2-3 1/2 poll. longi, subnudi, i. e. infernè tantùm foliolo parvo uno alterove transitum in involucri squamas perficiente notati, graciles, sulcato-striati, Capitula mediocria, magnitudine corum Marutæ Cotulæ DC., florentia 9-10 lin. diametro metientia, semper crecta, multiflora, hcterogama. Involuceum hemisphæricum 3 1/2 lin. altum, glabrum, imbricatum, squamis, præcipuè supremis, margine et apice in scariositatem albidam, hvalinam, supernè irregulariter laceram, magnam expansis, parte squamarum foliacea, ovato-triangulari-oblonga, obtusa multo majorem. Appendix scariosa in squamis intimis maximis, sæpius bifida. Receptaculum nudum conicum, 5/4 lin. diametro et 1-5/4 lin. altitudine metiens. Flores radii lingulati n. 13, albi 4-4 3/4 lin. longi, fœminei, Ligula 3 1/4-4 lin. longa, 5/4-1 1/2 lin. lata, 6-striata, apice rotundata, leviter emarginata vel obsoletè et obtusè tridentata. Tubus 3/4 lin. longus pilis glanduliferis obsessus, teretiusculus. Styli rami exserti, glabriusculi, apice truncati, Flores disci innumeri, tubulosi, hermaphroditi, flavi, terefiusculi, pilis glanduliferis obsessi, 5/4 lin. longi, apice dentibus 5 ovatis terminati. Genitalia subinclusa. Antheræ ccaudatæ, apice appendicibus ovatis munitæ. Filamenta glabra, apice ovato-dilatata. Styli rami apice truncato-penicillati. Achænia difformia, parva: radii fertilia cum pappo 5/4 lin, longa, totidemque lata, compresso-triangularia, 3-alata, glabra, albide - brunnescentia, dorso convexa, alis subganalibus, duabus lateralibus, tertia medium ventris concavi obsediente, supernè sæpiùs in dentem producta, corneis. Pappus coroniformis, corneus irregulariter et obtusè 3-4 dentatus, achænii tertiam vel quartam partem metiens, subæquali altitudine et vix unilateralis, nam pars dorsum coronans vix yel paulo tantum brevior est, quam partes latera et ventrem coronantes. Intrà alas achæniorum disci exteriorum unum alterumve sæpiùs includuntur. Achænia disci cum pappo 1 lin. longa, teretiuscula costulata ventre 1-alata, alâ insigni, pappo superata coroniforum obsoleto, pauci et irregulariter dentato, tertiam vel quartam achænii partem alto.

EXPLICATIO TAB. 91. Nº 2.

Argyranthemum gracile magnitudine naturali.

3. ARGYRANTHEMUM FOENICULACEUM. WEBB!

A. glabrum, glaucum, foliis pinnatisectis, pinnis 2-4 cum rachide elongato-linearibus, integris, apice mucronatis, pedunculis elongatis, longitudine 4-5 poll. nudis, ligulis apice distincte 3-dentatis, 8 lin. longis, achæniis parvis pappo coroniformi, 1-laterali interno.

Argyranthemum fœniculaceum, Welb! icon., tab. 93.

Pyrethrum fæniculaceum, Bot. reg., tab. 272.

Synonyma sequentia plus minùsye dubia, nempè ex parte Argyranthemo gracili adnumeranda:

Chrysanthemum fæniculaceum Broussonet, ex Willd. — DC. prodr. vol. 6, pag. 665 ex parte, excl. syn. Pyrethro crithmifolio et anethifolio Willd.

Pyrethrum femiculaceum, Willd. enum. H. berol., vol. 2, pag. 903. Sweet, Hort. suburb. Lond., pag. 171. — Choisy in Buch Canar., pag. 147, ex parte, excl. syn. Pyrethro anethifolio Willd.

Pyrethrum anethifolium Link (non Willd.) enum. H. berol., vol. 2, pag. 441? (Oh folia in lacinias tenuiores ac in Argyr. frutescente crithmifolio secta). — Sprgl. syst. veg., vol. 31, pag. 584 ex diagnosi. Argyr. feniculaceum etiam sub nomine Pyrethri anethifolii in nonnullis Germaniæ hortis colitur.

Hab. In jugis montium qui vallem Taoroensem ad orientem claudunt, quibus nomina la Florida la Resbala ad altitudinem 500 hexapod. (3,000 ped.) suprà mare. Specimina in Herb. Mus. Berol. asservato, que lecta fuerunt inter Santa-Cruz et S.-Andrea usque ad altitudinem Tamaimo l, Barranco del Pino, Chiñama, Adexe l, viel. Buch Canar., p. 165 ex examine cl. Webb ad A. gracile referenda.

DISTRIB. GEOG. Stirps Canariensis.

Descr. Suffrauticulus spithamæus pedalis, glaber, glaucus, parte caulis inferiore cicatricibus foliorum annorum præterlapsorum notatus, vel hinc inde foliis emarcidis pendentibus, parte verò caulis anni currentis inferiore longitudine 2 1/2-4 poll. densè foliatus, pedunculis valdè elongatis nudis terminatus, 1-cephalis. Caulis suffruticulosus, spithamæus-pedalis, infernè 5/4-2 lin. diametro metiens, adscendens, teres, ligno duro, dilutè flavente, medullà centrali percurso, cortice brunnea, longitudinaliter striată, rugosă, verrucis transversalibus, à foliorum destructorum basi orientibus longitudine 2-3 poll. notatus. Folia circumferentia ovata, valde approximata, arrecta, 1-2 pl. 4 1/2 poll. longa, pinnatisecta, pinnis cum rachide nudo anguste linearibus, 1/2-3/4 lin, latis, 2-9 lin, longis, acutis, mucroneque brevi subcorneo terminatis, pl. integerrimis, sæpiùs verò dente lineari-lanceolato instructis solitario, in margine folii inferiore oriente. In quovis folio, pinnarum paria 1-3 observantur 2-5 lin. distantia, opposita vel paulisper alternantia, inferiora majora, superiora decrescentia. Pinna folium terminans, simili se habet modo utì laterales sed sui proximæ longior. Infernè folium abit in petiolum, longitudinem folii laminæ subæquantem, angustè linearem uti rachis, integerrimum, basi semiamplexicaulem, subscariosum, integrum, vel denticulum brevem, extrorsum, lineari-lanceolatum vix percipiendum emittentem. Supernè folia decrescunt et tandem integerrima evadunt 4-5 lin. longa, angustè linearia, acuta, acuminata, Rami infernè foliati, supernè longè aphylli, 1-cephali, 3-7 poll, longi, pl. longitudine 4-5 poll. nudi, aphylli, vel supernè squamula notati solitaria, graciles, sulcatostriati. Capitula semper erecta, mediocria, magnitudine circiter Anthemidis arvensis L. multiflora, heterogama. Involucrum hemisphæricum, 4 lin. altum, squamarum parte foliaceâ, triangulari-lanceolato-oblongà, margine et apice in scariositatem latam hyalinam expansà lacero-dentatam. Receptacu-LUM nudum, conicum, 2 1/2 lin. diametro metiens, 2 lin. et ultrà altum. Flores radii lingulati, albi, n. 21, fœminei, 9 lin. longi, intimè cum achænio concreta. Ligula 8 lin. longa, 1 1/2 lin. lata, apice dentibus 3 triangularibus acutis instructa. Tubus 1 lin. longus pilosulus. Styli rami exserti, apice truncati. Flores disci innumeri tubulosi, hermaphroditi, flavi, 5/4 lin. longi, punctis vel granulis adspersi, apice dentibus 5 ovato-triangularibus coronati e campanulâ hyalinâ orientibus. Genitalia inclusa. Antheræ ecaudatæ apice in appendicem lanceolatam terminatæ. Filamenta glabra, supernè bulboso-vel oyato-dilatata. Styli rami truncato-penicillati. Achænia difformia : radii fertilia, cum pappo 1 3/4 lin, longa, supernè 1 lin. lata, glabra, sordidè albentia, crassa, turbinato-triangulari-trialata, incurva, alis corneis, duabus lateralibus, tertia ventrali, dimidiam achænii partem latis, dorso incurva,

ventre concava, et inter alas sæpe achænium disci fovent. Ala ventralis supernè sæpiùs subevanescit. Pappus corneus, achænio duplò brevior, coroniformis dorso humilior et hinc 1-lateralis internus, dentibus tribus triangulari-lanceolatis ex alis ortis munitus. Achænia disci cum pappo 1 lin. et ultra longa, teretiuscula, subincurva, extùs convexa, intùs concava, interiora sæpiùs fertilia, striata, ventre 1-alata, alà corneà achænii diametrum subæquante, supernè pl. evanescente, exteriora utrinque carinata, ventre alata, media subexalata, striatula, omnia pappo coronata coroniformi, corneà, 1-laterale i. e. dorso humili, ventre in dentes pl. 3 elongato, achænii dimidiam partem æquantes.

EXPLICATIO TAB. 93.

1. Argyranthemum fœniculaceum magnitudine naturali. 2-6. Involucri squamæ, uti omnes partes sequentes, auctæ. 7. Ligula sine stylo. 8. Achænium cum flore disci. 9. Flos disci longitudinaliter sectus. 10. Antheræ duæ. 11. Floris disci styli. 12. Achænium radii a ventre cum flore. 13. Achænium radii a dorso. 14-15. Achænia disci. 16. Embryo. 17. Receptaculum cum pedunculi parte.

4. ARGYRANTHEMUM FRUTESCENS. C. H. SCHULTZ BIPONT

A. glabrum vel canescenti-asperulum, foliis pinnatipartitis, lobis *abbreviatis*, plerisque dentatis vel apice trifurcatis caule ramosissimo (achæniis radii 3-disci 1-alatis alis cum pappo coroniformi 1-laterali corneis).

Obs. Forma 1 minor, tubo floris lingulati ad basin utrinque dente subulato, longitudine tubi, instructo. Ligula tubo 4-plò longior. Forma 2 major, omnibus partibus major, tubo floris lingulati integro. Ligula tubo 8-plò longior. Formæ hæ intermediis junguntur et in cultà plantà dentes tubi formæ 1 desiderantur. Utræque formæ nunc glabræ nunc asperulæ.

Buphthalmum Canariense leucanthemum, Cotulæ fœtidæ crassioribus foliis, radice, acri sapore et fervido. Pluk. almag., pag. 73, tab. 272, f. 6. (An. 1696.)

Bellis Canariensis frutescens foliis crassis, Pyrethri sapore. Raji suppl., pag. 221.

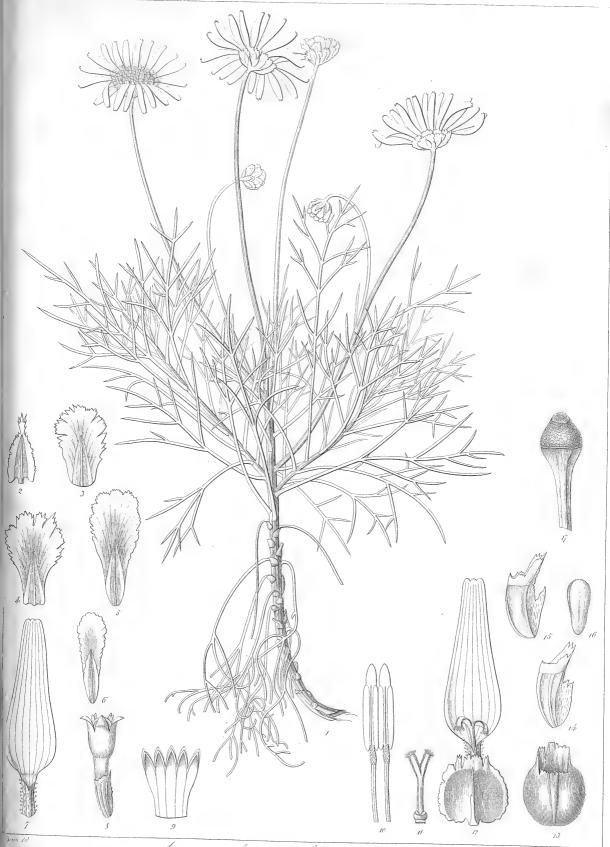
Chamæmelum Canariense ceratophyllum fruticosius, glauco folio crassiore, sapore fervido, Magala ab incolis nominatum. Moris. hist., pars 3, pag. 35, n. 7.

Leucanthemum Canariense foliis Chrysanthemi, Pyrethri sapore. Tourn. inst., pag. 493.

Leucanthemum Canariense sapore Pyrethri. Walth. hort., pag. 31, tab. 24! (An. 1735) bona.

Chrysanthemum fruticosum, foliis linearibus, dentato-trifidis. Linn., Hort. Cliff., pag. 47.

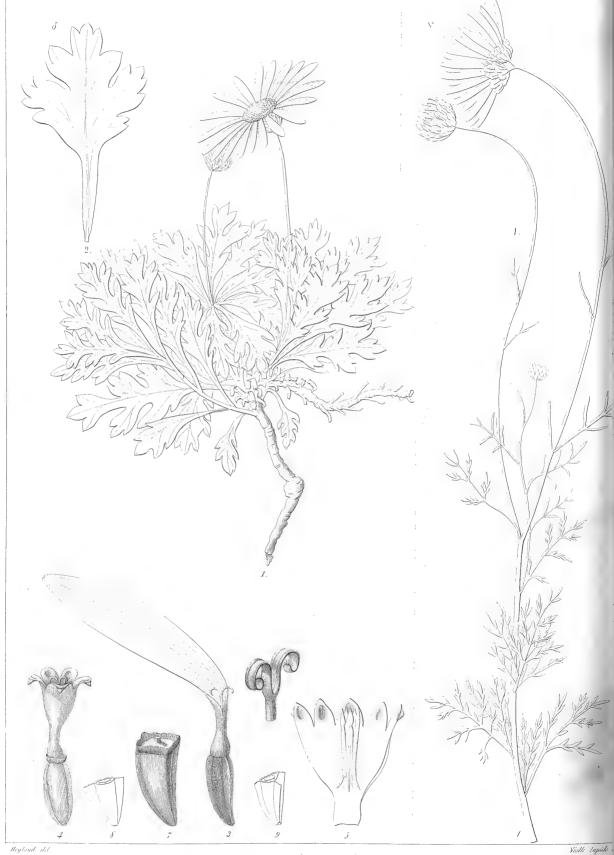
Chrysanthemum frutescens. Linn. Sp. pl., ed. 1, pag. 887 non Thunb. — Ed. 2, pag. 1251. — Linn., Syst. veg., ed. 13, pag. 641, ed. 14, pag. 771. — Herb. Linn.! ex Webb in litt. — Mill. Gærtner Lex., vol. 1, pag. 697. — Pers., Syn., vol. 2, pag. 461. — Ait! Hort. Kew., ed. 2, pag. 97, ex Soland! MS. in herb. Banks ex Webb in litt.

Argyranthemum foeniculaceum Net.

420-	

Argyranthemum frutescens Not

Argyranthemum anethifolium DC. herb. ex parte sec. Webb in litt.

Matricaria frutescens. Desrouss. in Lam. Enc., vol. 3, pag. 730.

Pyrethrum frutescens. Moench meth., pag. 246 (ann. 1802.) — Willd., Sp. pl., vol. 3, pag. 2150. — Willd., enum. hort. ber., vol. 2, pag. 903. — Buch Canar., pag. 149 et 165. — Choisy in Buch Canar., pag. 149 α et β (hispidum, foliis glanduloso-hispidulis). — Link, enum. H. berol., vol. 2, pag. 341. — Sprgl., Syst. veg., vol. 3, pag. 584 (excl. synon. Pyrethr. pinnatifidi Choisy apud Buch). — Sweet, Hort., pag. 191.

Chrysanthemum crithmifolium. Brouss. ex Willd, l, c.

Pyrethrum crithmifolium Willd. enum. h. berol., vol. 2, pag. 903. — Link., enum. H. Berol., vol. 2, pag. 341. — Buch, Canar., pag. 149 et 165. — Sprgl., Syst. veg., vol. 3, pag. 331. — Sweet, Hort., pag. 191.

Argyranthemum frutescens α linnæanum. Webb! icon., tab. 91, fig. α.

Synonyma sequentia formæ majori adnumeranda:

Argyranthemum frutescens y grandiflorum. Webb! icon., tab. 92 y.

OBS. Argyr. frutescens b gracile Webb! Icon., tab. 91, est Argyr. gracile* et Argyr. frutescens d cuneiforme Webb! Icon., tab. 92, est Argyr. coronopifolium Webb! in litt.

Chrysanthemum grandiflorum. Broussonet, cat. H. Monsp., pag. 15 (ann. 1805).

Pyrethrum grandiflorum. Willd. enum. H. Berol., vol. 2. pag. 904. — Buch Canar., pag. 149 et 165. — Choisy! in Buch. Canar., pag. 149, ex Webb in litt. — Link enum., H. Berol., vol. 2, pag. 341. — Sprgl., Syst. veg., vol. 3, pag. 584. — Sweet hort., pag. 191.

Chrysanthemum grandiflorum γ intermedium. *DC.! prodr.*, vol. 6, pag. 66 (excl. var. α , β et δ) ex Webb in litt.

Chrysanthemum intermedium. Broussonet, H. Monsp. 1809 ex DC. l. c.

Chrysanthemum foliosum. Brouss. H. Monsp., 1804 ex DC. l. c. qui auctoris specimen examinavit.

Pyrethrum speciosum. Willd. enum., H. Berol. suppl., pag. 60. — Link, enum. H. Berol., vol. 2, pag. 342 (non est in Herb. Willd.) In horto valdè affine Pyrethro glandifloro Link e. c. Sprgl., Syst. veg., vol. 3, pag. 585. — Sweet Hort., pag. 191. Forma grandiflora glabra mihi videtur, P. speciosum.

Magarza Canariensum ex Webb (verisimiliter ob florum affinitatem cum Anthemide nobili Lin. quam Hispani Magarzam vocant: Webb in litt.) Magala ex Morison nomen corruptum.

Hab. In rupestribus et lapidosis regionis inferioris ad oras Oceani in insulis Teneriffà, Canarià et Palmà: Webb! præcipuè prope Puerto Orotava, Martianez, las Arenas, versus Villa 800 ped., prope Silos ultima habitatio occidentem versus ex Buch Canar. p. 165 prope Taganana, Galdar Canariæ (forma crithmifolia minor ex Buch l. c. et minor*.

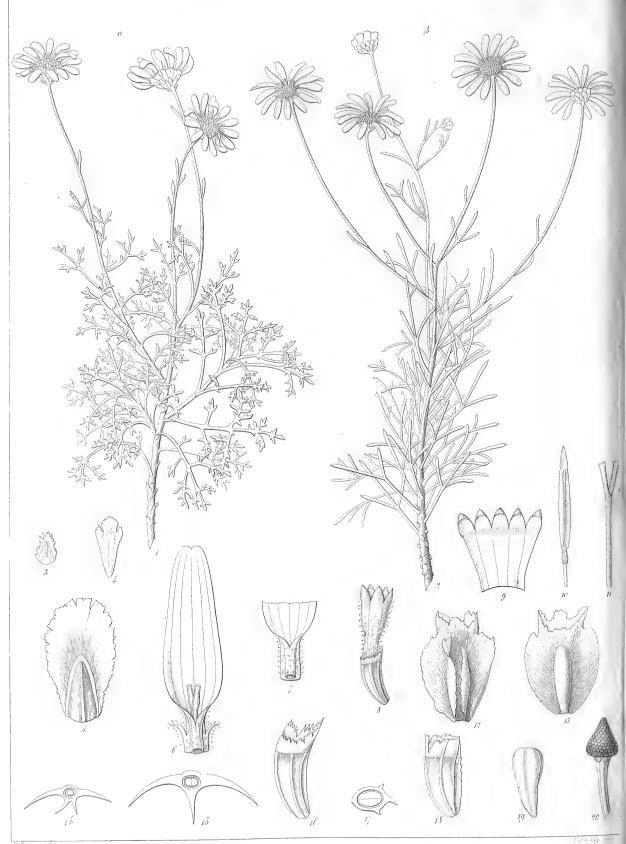
Forma major prope Puerto Orotava ad muros cimeterii ex Buch Canar., p. 165; in rapestribus regionis inferioris Teneriffæ v. g. ad castellum *Paso alto*, prope civitatem Santa-Cruz, Portum Orotava (forma hirta et glabra). Webb! Canaria (forma glabra): Despréaux!

In hortis curiosorum Argyranthemum frutescens sæpe colitur propter florescentiam diuni. — (2° secr.) 34 turnam. In H. Monacensi die xxiv mens. Aprili a 1832 speciem nostram florentem vidi.

Distrib. Geog. Stirps archipelagi Canariensis.

DESCR. SUFFRUTICULUS spithamæus-pedalis et altior, cultus pl. bipedalis, ramosus, glaber vel pilis brevibus hirto-scaber, foliis carnosis pinnatipartitis vel in formâ majore pl. bipinnatipartitis, pinnis plerisque apice trifurcatis. Caulis infernè fruticosus, 1-2 in formà majore 2-3 lin. diametro metiens. teres, ligno sordidè albente, medullà centrali farcto, cortice cinerascenti-virente y, dilutè brunnescente, longitudinaliter striatà, cicatricibus foliorum anni præcedentis hinc indè notatà, in formà majori magis distantibus quam in minori, mox supra basin ramosus, ramis adscendentibus, in formâ majore sæpiùs iterùm ramosis, infernè foliatis, supernè in pedunculos longè aphyllos abeuntibus. Folia 1/2-1 et ultra in formâ majore 2 1/2 poll. longa, supernè circumferentiâ 2-4 lin., in formâ majore 1/2-1 1/2 poll. lata, obvers-lanceolata, pinnati partita v. trifurcato-dentata, in formè majore oboyatolanceolata, pinnatipartita pl. verò bipinnatipartita, suprema cuneato-3-5-furcata, vel integerrima. Pinnæ vel sæpiùs dentes 1-3 pl. 2 suboppositæ, 1-3 lin. longæ, 1/3-1 lin. supernè latæ, oblongo-lineares, integræ vel, præcipuè superiores, uti et pinna terminalis supernè trifurcato-dentatæ, in formâ majore 2-11 lin. longæ, obversè lanceolatæ, pinnatipartitæ, pinnulis vel dentibus 4-5 lin. longis, 1/3-1 lin. latis, apice brevè et acatè mucronatæ. Supernè folia evadunt angustiora et magis integra, subcuneata et apice trifurcata, suprema tandem linearia, integerrima, Rachis linearis 1/2-5/4 lin. lata, integerrima, in petiolum integrum infernè abiens, laminæ longitudinem subæquantem, vel paulò breviorem, basi verò paulisper dilatatum et semiamplexicaulem. Folia ceterùm sunt carnosa glaucescentia (in forma II magis virentia) glabra vel cum caule et petiolis pilis brevibus triangulari-lanceolatis, integris, acutis, albis utrinque, præcipè ad marginem densè obsessa et canescenti-asperula. Apex pinnarum et dentium in formå asperulå magis elongata et subcuspidata. In axi foliorum sæpiùs in formå minore foliorum novellorum fasciculi minorum oriuntur. Ramı mox, 1-4 poll. suprà caulis originem in axi foliorum oriuntur, alterni, adscendentes, infernè foliati, in forma minore numerosi in ramulos 1-2 divisi, ità ut planta ramosissima evadat et in specimine spithamæo sæpiùs pedunculi 15-20 observentur, in forma majore rami dodrantales-palmares, inferiores 3-4-cephali, mediis 1-2-cephalis, majores. Pedunculi in corymbum dispositi cum capitulis 2-5 poll. longi, infernè foliis paucis obsessi, supernè longitudine 1-3 poll nudi v. rarius squamulâ unicâ notati, sulcato-striati, glabri vel asperuli sub capitulo vix dilatati. Capitula multiflora, heterogama, semper erecta, in formâ minore magnitudine Marutæ Cotulæ DC., in majore speciosa, 5/4-1/2 poll. diametro metientia, Involucrum hemisphæricum 3 1/2-4 1/2 lin. altum, glabrum, imbricatum, squamis præcipuè supremis, margine et apice in scariositatem albidam, et hvalinam, magnam, supernè irregulariter dilaceratam, expansis, obtusam, rotundatam, sæpius bifidam, parte foliaccâ squamarum ovato-oblongo-lanceolatâ, in superioribus saltem majorem. Receptaculum nudum, depresso-conicum, in formâ minore 1 1/2 lin. diametro et 1 lin. altitudine metiens. Flores radii n. 21 lingulati albi, fœminei in formâ minore 3 1/2-4 1/2 in majore 6 1/2-7 lin. longi. Ligula in formâ minore oblongo-lanceolata 3-3 1/2 lin, longa, 1-1/2 lin, lata, in majore lineari-lanceolata, cæterùm 6-striata, apice rotundata, leviter emarginata vel obsoletè 3-dentata tubus 3/4 lin. longus pilis glanduliferis obsessus, cum achænio intimè concretus in formå minore subbialatus, basi utrinquè dente subalato tubi longitudine, munitus in majore verò teretiusculus. Styli rami exserti, glabriusculi

ES 1					
	9 / .				
			·		
	·.				
					. *
··					
				,	
		•			

Argyranshemum frutescens lld. a linnacanum: 3 gracile.

apice truncati, arcuatè reflexi. Flores disci numerosissimi tubulosi, hermaphroditi flavi 5/4-7/4 lin, longi, pilis glanduli feris parcè, obsessi, apice 5-dentati, dentibus ovato-triangulari-acutiusculis, tubo cylindraceo diametri subæqualis; supernè verò majoris, basin basimque nec abruptè in campanulam, propriè sic dictam, abeunte. Genitalia inclusa. Antheræ ecaudatæ, appendicibus ovato-triangulari-lanceolatis obtusis munitæ. Filamenta glabra supernè bulbosè dilatata. Styli rami supernè truncatopenicillati, arcuatè reflexi. Achænia difformia fertilia exceptis intimis : radii fertilia cum pappo 2 (in formå majore 1 1/2) lin. longa, 2 lin. lata, subovata, compressa, ancipitia, trialata, glabra, albidè brunnescentia, dorso convexa, et pl. medio sulco percursa margine alis duabis latis corneis integris munita, ventre concava, alâque tertiâ medio percursa, in formâ minore marginalibus angustiore, et sæpiùs, præcipuè in interioribus, tam angustâ ut carinæ potius nomen mereatur, in formâ majore verò ala ventralis laterales subæquat et ad medium adhùc paulisper protracta est. Perispermum, cum achænii alis, apice in pappum confluans achænii longitudinem subæquantem, corneum, subcoroniformem, dimidiatum, internum i. c. dorso brevem ventre et lateribus longiorem et irregulariter et obtusè 3-5dentatum. Achænia disci exteriora fertilia, interiora sterilia, cum pappo 1 1/2 lin. et ultra longa, 1/3-1/2 lin. diametro metientia, teretiusculo-costata, intùs unialato-costata, alâ præcipuè in formâ majore achænii diametrum subæquante pappo coronatâ osseo, coroniformi 1/3 lin. longo, unilaterali, interno i. e. dorso breviore intùs irregulariter et obtusè, pl. 3-4-dentato. Achænia extima, inter alas achæniorum radii posita, sæpiùs ad marginem alas habent rudimentarias, quod in forma majori observavi.

EXPLICATIO TAB. 91.

(Argyr. frutescens magnitudine naturali. 3-5. Involucri squamæ, uti partes sequentes, anctæ. 6. Flos radii. 7. Floris radii pars inferior. 8. Flos disci cum achænio. 9 Flos disci longitudinaliter sectus. 10. Anthera. 11. Stylus floris disci. 12. Achænium disci a ventre. 13. Id. a dorso. 14 et 15. Achænium radii sectio transversalis. 16-18. Achænium radii. 17. Ej. sectio transversalis. 19. Embryo. 20. Receptaculum.

5. ARGYRANTHEMUM ANETHIFOLIUM. WEBB.

A. achæniorum alis cum pappo brevi coroniformi, margine scariosis!, inæqualiter subcrispato-crenulatis, foliis hirtis, etiam supremis pinnatipartitis, pinnis 3-7 dentato-pinnatipartitis, involucri squamis oblongo-lanceolatis, elongatis. Variat plùs minùsve hirta.

Oss. Nomen specificum ineptum, cum folia cum iis Anethi non comparari possint, quare de synonymia subdubito.

Chrysanthemum anethifolium. Broussonet ex Willd.

Pyrethrum anethifolium. Willd., Enum. H. berol., vol. 2, pag. 904. — Sweet, Hort., pag. 191. — Buch, Canar., pag. 149 (non Link, nec Sprgl, quæ synonyma ex diagnosi ad Argyr. fæniculaceum spectant, quod etiàm hoc sub nomine in Germaniæ hortis e. g. in monacensi colitur).

Pyrethrum feniculaceum 8 bipinnatifidum. Choisy? in Buch, Canar., pag. 149.

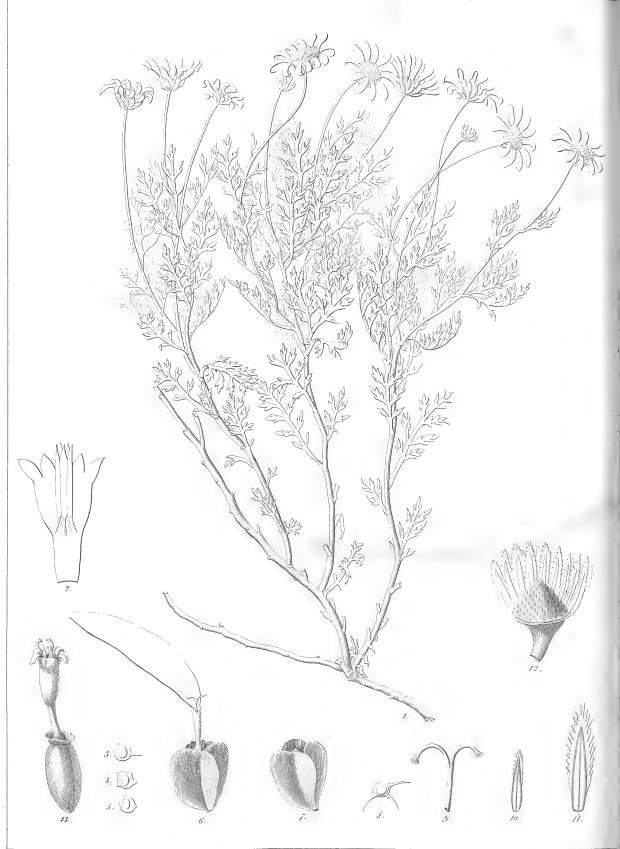
Argyranthemum anethifolium. Webb!, Icon., tab. 94.

Hab. In cratere magno las Cañadas dicto, inter petras nudas montium ignivomorum sub monte alto (el Pico de Teyde) ad altitudinem 1400 hexapod. (8400 ped.) suprà Occanum. Legimus in montibus Filo de las Cañadas dictis. Species est statione, foliis, involucri squamis distinctissima. Post Broussonetium eam primus recuperavit el. Berthelot! Hujus enim stirpis specimina deflorata à rupibus aridis torrentis cujusdam ignei effeti et in vitri speciem congelati direpta, ubi Africam spectant montis alti (el Pico) ὑπωρείω, jam ab anno 1826 in herbario suo deposita inveni. Solum Argyranthemorum suprà nubes imbriferas et Etesiorum flatus in Leguminosarum Teydensium regione nidum suum elegit. Webb! in litt. — Nec alibi eam legit Broussonetius cùm in monte Pico insulæ Teneriffæ crescere scribit Willd. I. c.

DISTRIB. GEOGR. Stirps Canariensis alpicola.

Descr. Suffruticulus, adscendens, dodrantalis-pedalis, infernè 1 1/2 lin. diametro metiens, teres, ligno sordidè albente, duriusculo, medullà centrali percurso, cortice albidè brunneo-virescente, longitudinaliter striata, glabra, rariùs supernè subhirtus. Caulis primarius sæpè palmæ vel spithamæ longitudine decumbit, in interstitiis 1/2-1-2 poll. ramos edit n. 2-6, rariùs erectus et tunc mox suprà basin in ramos abiens. Rami erecti, pl. spithamæi, fo!iati, 1-cephali, vel in axi foliorum superiorum pedunculos 2-5 proferentes 1-cephalos erectos. Folia conferta n. 8-15 arrecta, carnosula, pilis simplicibus articulatis plùs minùsve hirta, 1-2 poll. longa, circumferentià 1/2-3/4 poll. lata, obovato-oblonga, pinnatipartita, vel subbipinnatipartita, pinnis 4-6 jugis, oppositis vel subalternis, obovato-oblongo-lauceolatis, 1-8 pl. 4 lin. longis, infernè 1/4-1 lin. ferè latis, inferioribus brevioribus et angustioribus, integris, acutis, mediis et superioribus apicem versus latioribus, superue 3-5 rarius 7-dentato-pinnatipartitis, dentibus pinnisve lineari-oblongis, acutis, pl. verò apice 3-5-furcatis, pinnâ terminali solitarià, lateralibus pl. paulò majore, apice 3-5-dentato-pinnatà, dentibus quandoque subæquilongis. Rachis integerrima, alata, 1/2-1 1/3 lin. lata, in petiolum integerrimum alatum, ejusdem formæ, abit laminâ folii duplò breviorem. Supernè folia evadunt minora, et suprema tantùm 3-5, rariùs 2 dentata, subpinnatipartita, nunquam verò integerrima uti e, g. in Argyr. frutescente. Pedunculi i. e. $ramorum \ ramulorumve \ pars \ foliis \ destituta \ cum \ capitulis \ 1\ 1/2-2\ 1/2\ poll. \ longi \ , \ sulcato-striati \ , subsequential \ subsequential \ , \ subsequential \ subsequential \ , \ subsequ$ capitulo vix incrassati, nudi, parcè hirti. Sic res se habet in ramis 1-cephalis. In ramis 2-8-cephalis verò ramuli 2 1/2-4 poll. longi, parte inferiore foliati sunt foliis jam descriptis supernè decrescentibus. Rariùs ad pedunculos squamula observatur, squamis involucri inferioribus analoga. Capitula semper erecta, sat speciosa magnitudine Preauxiæ jacobæifoliæ* multiflora, heterogama. Involucaum 4 1/2 lin. altum, hemisphæricum, imbricatum, glabrum, squamis obtusis, exterioribus 11/2-21/2 lin. longis, ovato-triangulari oblongis, mediis oblongis, intimis oblongo-lanceolatis, omnibus supernè sæpiùs

Hayland del.

Argyranthemum on this linn Not

punctis resinosis adspersis, dorso albidè brunneo-subvirentibus, carina obsoleta obscuriore percursis, margine angusto, fusco-scarioso, minutè et irregulariter crenato-dentato circumdatis, intimis in scariositatem subovatam, irregulariter dentato-crenatam expansum. Receptaculum nudum, punctatum, convexo-subhemisphæricum, 2 1/2 lin. diametro et 1/2 lin. altitudine metiens. Diameter capituli florentis 5/4 pollicum. Flores radii albi, lingulati, feminei, 8 1/2 lin. longi. Ligula 7 lin. longa, 1 1/2 lin. lata, oblongo-linearis, 4-striata, apice rotundata vel obsoletè tridentata. Tubus 1/2 lin. longus, teretiusculus, pilis glanduliferis obsitus. Stylus exsertus, ramis subarcuatis, glabris, apice rotundatis. Flores disci innumeri, aurei, tubulosi, hermaphroditi, 2 lin. longi, teretiusculi, infernè pilis glanduliferis muniti, apice 5-dentati, dentibus triangulari-oblongis, obtusiusculis. Genitalia exserta. Antheræ ecaudatæ, apice appendicibus oblongis instructæ. Styli rami arcuati, apice nodosè exasperati. Achænia difformia, glabra, albentia, concoloria: radii 1/2 lin. longa, triangulari-turbinata, dorsi trianguli planum exhibentia, trialata, alis duabus lateralibus, tertià medium ventris obsidente, subcorneis, margine verò scariosis! inæqualiter subcrispato-crenulatis, achænii diametrum subæquantibus. Pappus coroniformis, brevis, vix 1/4 lin. longus, subtriangularis, massâ eâdem compositus utì alæ, subcrenulato-dentatus. Achænia disci, 1 1/2 lin, longa, oblongo-turbinata, subteretia, striatula, 1-alata, alâ ventrali, diametrum achænii haud attingente. Pappus coroniformis simili se habens modo ut in achæniis disci sed subcircularis. Achænia intima sterilia turbinato-teretiuscula, exalata, pappoque obsoleto instructa.

EXPLICATIO TAB. 94.

1. Argyranthemum anethifolium magnitudine naturali. 2. Flos disci, longitudinaliter divisus, ut partes sequentes, auctus. 3,4 et 5. Achæniorum disci sectio transversalis. 6. Achænium disci cum flore. 7. Id. sine flore. 8. Ej. sectio transversalis. 9. Stylus floris disci. 10 et 11. Involucri squamæ. 12. Receptaculum cum involucri squamis et pedunculi parte superiore.

6. ARGYRANTHEMUM WEBBII. C. H. SCHULTZ BIPONT.

A. achæniis radii bialatis, pappo coroniformi dimidiato, dorsali. Suffruticulus glaber, sesquipedalis, corymbosus, foliis ovatis pinnatipartitis, in petiolum integerrimum angustuis

Argyranthemum pinnatifidum. Webb!, Icon., tab. 95, fig. 1.

HAB. In rupestribus convallis del Rio insulæ Palmæ: Webb!

DISTRIB. GEOG. Planta Canariensis pulcherrima, omnium Chrysanthemearum Canariensium maxima, hucusque tantum ab amicissimo Webb in insulà Palmâ lecta.

Obs. Cl. Buch, Canar., pag. 165, asserit in insula Palma omnia Chrysanthemea (Pyrethra) penitus desiderari.

Desca. Suffauticulus erectus glaber, sesquipedalis. Caulis infernè 2 lin. diametro metiens, teres, sulcato-striatus, albido-virens, ligni strato tenui albidè flavicante, medullæ cylindro magno, cortice

tenui splendente, à basi ad apicem usquè densè foliatus, apice in corymbum 6-cephalum solutus Form alterna, in interstitiis 1/2-1 poll, in lineâ spirali ità disposita, ut à basi ad ramos usquè, longitudine 1 pedis 18 numeraverim, 3-4 poll. longa, 1 1/2-2 1/2 poll. lata, ovata, pinnatipartita, in petiolum angustata, 1-5/4 poll. longum, 1/2-1 lin. latum, integerrimum, nec ullo appendicis rudimento, à basi apicem usquè instructum, basin semiamplexicaulem versus sensim dilatata in scariositatem sepiùs ad insertionis punctum utrinque expansam in dentem parvum, lineari-lanceolatum, pariter è masså scarioså constantem. Supernè petiolus sensim in massam confluit foliaceam pinnæ paris infimi. Pinnæ utrinque 3-4 suboppositæ, penninerviæ, oblongo-lanceolatæ 1/2-1 1/2 pl. 1-5/4 poll. longæ. 3-5 lin. latæ, acutæ, serrato-dentatæ, dentibus confertis numerosis, pl. utringue n. 4-8 imò-10, acutis integris vel infernè denticulo acuto instructis. Pinna terminalis pl. 3-fida et paulò latior, ceterùm simili se habens modo utì pinnæ laterales. Rachis integerrima 1-3 lineas lata, inter quodvis pinnarum par cuneata, nempè infernè angustata, supernè sensim dilatata et sub arcu in pinnas abiens. Supernè folia paulò decrescunt, et ad ramos ultimos tandem transitum in involucri squamas perficiunt. Rami in axi foliorum descriptorum orientes erecti, in corymbum dispositi, cum capitulis 4 1/2-1 poll. longi. inferior bicephalus, aliis longior eosque superans. Pedunculi 3 1/2-1 pl. 2 1/2 poll. longi, infernè folio muniti, 3/4 poll, longo, 2 lin. lato, oblongo lanceolato, dentato-serrato, vel squamâ transitum foliorum in involucri squamas perficiente, vel nudi. Pedunculus terminalis cum capitulo 1 poll. longus, aliis brevior, nudus. Capitula speciosa semper erecta, heterogama, multiflora. Involucrum hemisphæricum, glabrum, imbricatum, squamarum parte foliaceâ ovato-oblongâ, supernè in scariositatem margine denticulato-crenatam laceramye rotundatam, latissimam dilatata, quâcum oboyata apparent, 2-3 lin. longa, supernè 2 lin. et ultrà lata. Receptaculum vix 2 lin. diametro metiens, 2 lin. altum, elongato-conicum, quod valdè characteristicum et in Chrysanthemeis Canariensibus rarò tantùm observatur, nudum. Flores radii 1-seriales lingulati, fœminei 7 1/2 lin. longi, albi, fertiles. Ligula 6 1/2 lin. longa, 5/4 lin. et ultrà lata, 6-striata, apice obsoletè 3-dentato-crenata, tubus 1 lin. longus glaber, infernè dilatatus et cum achænio ut in omnibus Chysanthemeis Canariensibus, intime concretus, Stylus exsertùs glaber, ramis subtruncatis, subasperatis. Flores disci innumeri, ctiam intimi, hermaphroditi, steriles articulatè cum achænio juncti ut in omnibus Chrysanthemeis Canariensibus, tubulosi, hinc indè punctis resinosis adspersi, 1 1/2-1 3/4 lin. longi, flavi, parte inferiore in tubulum teretem contracti, supernè in campanulam dilatati albide-scariosam, supernè flavam, dentibusque 5 ovato-triangularibus obtusiusculis terminatam. Genitalia inclusa. Antheræ ecaudatæ appendicibus ovatis terminatæ. Styli rami breves truncato-penicillati. Аснямы difformia: radii, exteriora fertilia, crassa triangulari-turbinata, ultrà 2 lin. longa, supernè cum alis 2 1/2-3 lin. lata, glabra dilutè alutacea, latere utroque alata, alis scariosis, penninerviis, origine tantum corneis, diametrum achænii subæquantibus; ventre achænia sunt rotundata, exalata, rariùs parte inferiore carinata, aut dente rudimentario corneo instructa. Rarissimè 2 achænia in unum confluunt latissimum, yentre bialatum, ex alis lateralibus binis contiguis intùs flexis, Pappus dimidiatus, dorsalis! coroniformus brevis, scariosus penninervius, origine tantum subcorneus, utì alæ achænii, integer; ventre pappus nullus et rarò tantùm eius loco dens brevis adest. Achænia disci 2/3 lin. longa, sterilia, teretia, striata, ventre alâ magnâ scariosa, pappoque scarioso, coroniformi integro instructa, intima exalata subcalva!

ISMELIA. Cass. C. H. SCHULTZ BIPONT.

Capitulum multiflorum, heterogamum, floribus radii 1-serialibus, foemineis, fertilibus, lingulatis, 8-10 imò in I. carinatà 12-14-striatis, apice rotundatis vel levissimè et obsoletè tridentatis, in I. carinatà quandoque profundè emarginatis, tubo granulato hirto, pilis sæpiùs glanduliferis, intimè cum achænio concreto vel in I. carinatà articulatè juncto. Floribus disci innumeris hermaphroditis tubulosis, 5-dentatis, punctis resinosis vel pilis glanduliferis obsitis. Involucrum hemisphæricum, imbricatum squamis apice in appendicem magnam scariosam expansis. Receptaculum nudum elongato-vel depresso-conicum, vel in I. carinatà plano-convexum. Achænia difformia concoloria: radii fertilia crassa, turbinato-triangulari-trialata, alis cum pappo coroniformi margine scarioso quandoque rudimentario imò in I. Broussonetii tantùm dentibus paucis robustis parte interiore notatis, disci pleraque sterilia, compressiuscula ancipitia bialata!, alis lateralibus cum pappo coroniformi marginè scariosis.

Suffrutices Canarienses vel herba Mauritanica, glabræ vel hirtæ, foliatæ, ramosæ, foliis pinnatifido-pinnatipartitis, in petiolum integrum vel dentatum angustatis, pedunculis elongatis, radio albo, disco flavo in I. carinatâ radio albo-flavente, disco atropurpureo.

OBS. Ismeliam meam composui è speciebus quorum achænia disci bialata, radii triquetra trialata. Species quævis verò sectionem propriam constituat necesse est.

SECTIO I. EUISMELIA. C. H. SCHULTZ BIPONT.

Ismelia, Cass., Dict., XII, pag. 40, non Less. nec Don qui alias Chrysanthemeas hoc sub nomine intelligunt. Ligulæ 12-14-striatæ, apice profundè emarginatæ vel leviter 3-4-crenatæ, articulatè cum achænio junctæ, nec intimè cum eo concretæ ut in Ismeliis Canariensibus. Receptaculum nudum plano-convexum amplum, 3 lin. et ultrà diametro metiens. Achænia sordidè albentia glabra, radii triangulari-trialata, alis cum pappo brevi coroniformi, margine scariosis, ventrali majori apice sæpiùs in dentem extrorsùm abeunte. Achænia disci compressiuscula bialata, alis cum pappo brevi coroniformi scariosis.

1. Ismelia carinata C. II. Schultz Bipont. (Chrysanthemum carinatum, Schousb., DC., Pr., vi, 65), herba, glabra foliis bipinnati-partitis, lobis linearibus, involucri squamis carinatis, floribus radii albentibus basi flavis, disci supernè atro-purpureis.

Sectio II. SPHENISMELIA (σφὴν, cuneus ob folia cuneata). Achænia glabra radii 3-alata, alis cum pappo magno coroniformi scariosis, disci bialato, pappo bidentato, dentibus ex alis orientibus.

2. Ismelia coronopifolia, C. H. Schultz Bipont., foliorum petiolo integro, cuneato, suffruticulus.

Sectio III. GRAMMISMELIA (γραμμή, linea ob achænia disci, costato-striata). Achænia radii glabra triangularia interruptè 5-alato-costata, pappo interno è dentibus robustis constante; achænia disci compresso-striato-costata, pappo magno scarioso coroniformi superata.

3. Ismelia Broussonetii, C. H. Schultz Bip., foliorum petiolo pectinato-dentato, suffruticulus.

1. ISMELIA CORONOPIFOLIA, C. H. SCHULTZ BIPONT.

I. sulfruticulus palmari-spithamæus, glaber, foliis obovatis, pinnatifidis, in petiolum cuneiformem, integrum angustatis, achæniis disci glabris bialatis.

Variat :

- I. Latifolia, foliis obovato-rotundatis è valle Bajamé Teneriffæ.
- II. Angustifolia, foliis obovato-lanceolatis è monte Bajamar Teneriffæ.

Pyrethrum coronopifolium. Willd., Enum., pag. 904, ex Webb! in litt. qui specimen auctoris in ejus herbario comparavit mihique benevolè iconem speciminis Willdenowiani bonam transmisit. Cl. Willd. verò l. c. dicit: Corollis radii profunde 3-dentatis, floribus Pyrethro grandifloro (Argyranthemi frutescentis var.) duplò minoribus, quibuscum notis etiam icon correspondet. In plantà nostrà spontaneà verò flores maximi et ligulæ apice subintegræ vel levissimè et obsoletè tridentatæ sunt, quod in icone Webbianà etiam depictum est. Num notæ discrepantes plantæ Willdenowianæ, cujus folia etiam angustiora sunt, culturà productæ? — Buch, Canar., pagg. 149-165. — Link, Enum. H. berol., vol. 2, pag. 341. — Sprgl., Syst. veg., vol. 3, pag. 584. — Sweet, Hort., pag. 191.

Pyrethrum grandiflorum. Hort. Paris, 1818, ex DC., l. c. (Nomen certè aptissimum!)

Pyrethrum Broussonetii B. Choisy, in Buch, Canar., pag. 149?

Chrysanthemum grandiflorum & cuneiforme. DC!, Prodr., vol. 6, pag. 66, ex Webb in litt.

Chrysanthemum grandiflorum & C. coronopifolium. Steud. nomencl., vol. 2, pag. 357.

Argyranthemum frutescens & cuneiforme. Webb!, Icon., tab. 92, cum analysi,

Argyranthemum coronopifolium. Webb!, in litt.

Ons. Chrysanthemum foliosum, Brousson., Cat. Hort. Monsp., pag. 16 (ann. 1805), à cl. Webb cum signo? huic subjungitur speciei, quia omnium sit foliosissimum, tantâque foliorum copiă onustum, ut vix, nisi plurimis recisis, desiccandum; ex cl. DC., Prodr., vol. 6, pag. 66, Chr.! foliosum, Brouss., Hort. Monsp., 1804, ad Chrysanthemum grandiflorum? intermedium (Argyranthemi frutescentis var. grandifloram), spectaret et quidem sec. specimen auctoris.

Hab. In insulis Canariensibus: Broussonet! fide 2 speciminum in herb. Desfont.! à cl. Webb examinatorum; propè las Costas infrà Arucas in Canarià, infrà Xinamár ex Buch Canar., pag. 165; in jugis occidentalibus Teneriffæ Oceano conversis, quibus Buena Vista à valle Teno separatur. Legimus in valle Bajamé suprà scopulum Monachum dictum, sive el Frayle mense Februario florentem Webb! in Sched.; in monte Bajamar

Tenerisse occidentalis cum Ismelia Broussonetii formam angustifoliam legit Webb! cum icone Willdenowianæ plantæ magis convenientem; et forsan, si species rite determinata?, in valle *Orotava* ad marginem sylvarum sec. cl. Berthelot in litt. ad cl. Webb.

DESCR. Suffruticulus palmari-spithamæus, omnium Chrysanthemearum Canariensium humillimus, glaber, valdè foliatus, foliis carnosis, petiolo integro cuneato, capitulo solitario, pedicello longo nudo insidente, terminatus, vel ramosus, ramis etiam 1-cephalis. Rhizoma 4 poll. et ultrà longum, fusiforme, supernė in ramum divisum unum alterumve in fibrillasque variæ magnitudinis, ligno sordidè albente, cortice brunnea, saltem in statu exsiccato longitudinaliter rugosa, Caulis inferne 5/4-2 lin. diametro metiens, teres, ligno duro, dilutè flavente, medullà centrali percursa, cortice caulis biennis argenteo-cinerascente, glabra, vix suberosa, ætate profectiore brunnea, fissuris longitudinalibus notată, annotină dilutè virente. Rami adscendentes, pauci. Folia mox suprà caulis basin oriuntur, in caulibus annotinis numerosissima, confertissima, 1/2-3/2 poll. longa, supernè 1/2-1/2 poll. lata, obovata, leviter pinnatifida, in petiolum laminæ folii longitudinem subæquantem attenuata integerrimum, cuneiformem, i. e. basi ipså semiamplexicaulem, integrum vel utrinque in dentem extrorsoantrorsum, subscariosum expansum, linearem, acutum, primâ fronte vix percipiendum. Utrinquè 1-3 pinnarum paria observantur. Pinnæ 1 1/2 10 poll. longæ, 1 1/2-6 lin. latæ, ovato-vel obovato-oblongæ vel triangulares, integræ, pl. verò 2-5 dentibus grossis ovato-triangularibus notatæ. Pinna terminalis apice pl. 3 dentata. Folia inferiora quandoque sunt integerrima, cuneata, et apice tantum 3-furcatodentata, media maxima, suprema sæpiùs obversè lanceolata 1/2-1 1/2 poll. longa, supernè 1 1/2-3-4 lin. lata, integra et apice tantùm 3-furcato-dentata. Sæpiùs folia suprema in squamas abeunt lineares, transitum in involucri squamas perficientes, cæterum subcarnosa sunt, glaberrima, dilutè virentiglaucescentia. Caules, uti jam monui, 1-cephali, vel infernè in ramum unum alterumve divisi, adscendentes vel subextrorsi. Petioli, i. e. caulis pars foliis destituta, nudave, in foliis caulinis ex parte absconditi, cum capitulis 1 1/2-3 poll. longi, medulla farcti, graciles, erecti. Capitula speciosissima, semper erecta, florentia 1 1/2-2 poll. diametro metientia, heterogama. Involuceum hemisphæricum, 4 1/2 lin. altum, imbricatum, squamarum exteriorum parte foliacea oblongo-lanceolata, interiorum oblonga; squamæ omnes margine et apice plùs minùsve latè fusco-scariosæ, exteriores margine escariosæ vel dentibus scariosis interruptè notatæ, apice verò in scariositatem bilobam, lobis ovatis abeuntes, interiores margine et præcipuè apice latè scariosæ. Receptaculum nudum, conicum 1 1/2 lin. diametro et altitudine metiens. Flores radii nº 21!, albi , lingulati fœminei , 11 lin. longi. Ligula 10 lin. longa, 2 1/2 lin. lata, 8-striata, striis duabus supernè evanescentibus, apice rotundata vel levissimè et obsoletè 3-dentata, tubus 5/4 lin. longus, granulato-hirtus. Styli rami exserti, glabri, apice rotundatotruncati. Flores disci innumeri flavi, hermaphroditi, tubulosi steriles, 1 1/2 lin. longi, punctis resinosis adspersi, apice dentibus n. 5 ovato-triangularibus terminati, extùs convexis, intùs concavis, sed non tam insigniter gibbosis ut icon designat. Genitalia inclusa. Styli rami breves apice truncato-penicillati. Antheræ ecaudatæ, appendicibus ovato-oblongis terminatæ, filamenta glabra supernè ovato-incrassata, quod etiam in aliis Chrysanthemeis observavi Canariensibus. Achænia difformia, dilutè castanea, radii cum pappo 3 lin. longa, superne cum alis 3 lin. lata, 3-angulari-3-alata, compresso-turbinata, alis duabus lateralibus, tertià ventrali, scariosis et origine tantum corneis, achænii diametri dimidiam partem 111. - (2° SECT.)

latis, supernè in pappum ejusdem texturæ, corneo-scariosum, coroniformi-triangularem, subintegrum, 1 lin. longum expansa. Achænii dorsum convexum, venter alâ medianâ in plana duo divisus. Inter alam medianam et laterali sæpiùs flos disci fovetur. Achænia transitum in ea disci perficientia, sunt angustiora et sæpiùs tantùm alâ unicâ (ventrali) instructa, pappo verò magno supernè connivente. Achænia radii intima sæpè abortientia et extima disci turbinato-teretia, exalata, pappo dentato coronata. Achænia disci sterilia rarissimè unum alterumve exteriorum fertile, teretiusculum, 1 lin. et ultrà longa, glabra, linearia, complanato-compressa, ancipitia, utrinquè latè alata, alis, cum pappo brevi utrinque in cornua vel dentes duos cum alis confluentibus vel ex iis ortis, scariosis.

EXPLICATIO TAB. 92 8.

(Argyranthemi frutescentis & cuneiformis. Webb!)

N. B. γ. — Argyranthemi frutescentis var. grandiflora. 1. Ismelia coronopifolia magnitudine naturali. 2. Folium magnitudine naturali. 3. Achænium radii cum flore, sicut omnes partes sequentes, auctæ. 4. Achænium disci cum flore cujus dentes hic nimis gibbosi. 5. Flos disci longitudinaliter sectus. 6. Styli rami. 7. Achænium radii, nimis quadrangulare. 8. Achænii disci sectio transversalis. 9. Achænii radii sectio transversalis.

2. ISMELIA BROUSSONETII. C. H. SCHULTZ BIPONT.

I. suffruticulus spithamæo-pedalis, glaber vel hirtus, foliis obovato-oblongis, profundė pinnatifidis, in petiolum dentatum angustatis, achæniis disci striato-costatis, bialatis.

Chrysanthemum pinnatifidum. Broussonnet!, herb. ex Webb in litt.

Chrysanthemum Broussonetii. Balb!, Cat. H. taurin. (1810), pag. 20 (non Persoonii quod Stigmatotheca lacera mihi). — DC!, Prodr., vol. 6, pag. 66, exclusa forsan var. β parviflorâ, mihi dubiâ. — Steud. nomencl., vol. 2, pag. 356.

Pyrethrum Broussonetii. Choisy, in Buch, Canar., pag. 149, exclusâ var. 2. — Sprgl., Syst. veg., vol. 3, pag. 584.

Pyrethrum adauctum. Link, in Buch, Canar., pagg. 1'9-181, ex diagnosi optimâ sec. specimina Canariensia concinnata, excluso tamen loco natali « Madera » ad Stigmatothecam pinnatifidam mihi spectantem, quam cl. auctor temere nostrâ cum specie commutavit.

Argyranthemum pinnatifidum. Webb!, Ic., tab. 95, fig. 3, cum analysi, nn. 5-9 (excl. nn. 1, 3 et 4).

Hab. In regione lauriferà vallis Taoroensis Teneriffæ: herb. Berthelot! in monte Bajamar Teneriffæ occidentalis: Webb! in monte Tigayga suprà Realexo abundè—3300 ped. Ad saxorum latera in Barancos suprà S. Ursula ex Buch Canar., pag. 181.

DISTRIB. GEOGR. Stirps Canariensis nec Maderensis. Specimina enim Maderensia quæ sub hoc nomine accepi, ad Stigmatothecam pinnatifidam spectant, quàcum cl. Link in Buch Canar., pag. 149, aliique commiscuerunt.

Descr. Suffruticulus spithamæus, pedalis et altior, caule erecto vel adscendente, infernè 1 1/2-2 lin. diametro metiens, teres, sulcato-striatus, ligno albente in luteum vergente, duriusculo, medullâ centrali farcto, cortice dilutè virente brunneo, dense foliatus, supernè ramosus, ramis in corymbum dispositis. Folia inferiora 4-5 1/2 poll. longa, supernè 1 1/2-2 4/2 poll. circumferentià metientia, obovatooblonga, supernè dilatata, infernè attenuata in petiolum alatum, 1-2 lin. latum, lacero-subpectinatodentatum, dentibus triangulari-lanceolatis, 3-4 lin. longis, ad basin semiamplexicaulem approximatis, supernè majoribus et sensìm in pinnas folii supernè pinnatifido-pinnatipartiti abeuntibus. Pinnæ oppositæ vel alternæ, apicem versùs minores, oblongo-lanceolatæ mediæ majores 1/2-2 poll. longæ, 1/4-3/4 poll. latæ, a basi ad apicem usquè confertè et inæqualiter dentato-serratæ, dentibus triangularibus acutis. Rachis integra v. dentata 2-5 lin. lata. Folia ceterum tenuia, viridia, infernè glaucescentia, nunc glabra, pl. verò plus minùsve pilis hirta, simplicibus, brevibus, crispatis, præcipuè ad costam nervosque paginæ aversæ. Supernè folia minora evadunt, lanceolata, dentata et tandem in squamas abeunt lineares, integras. Rami ad caulis medium in axi foliorum oriuntur, inferiores iterum ramosi 5-3-cephali, medii 3-2 cephali, terminales 1-cephali, lateralibus breviores. Pedunculi 2 1/2-4 poll. longi, infernè foliis paucis muniti obovato-lanceolatis, dentatis, supernè sæpiùs in squamas lineares transcuntibus, supernè nudi, graciles, semper erecti. Capitula sat speciosa. Involucrum hemisphæricum, 5 lin. altum, imbricatum, glabrum, squamis exterioribus triangulari-lanceolatis, 2 1/2 lin. longis, viridibus margine fusco-scarioso laterali et appendice magna, scariosa, sordide albente irregulariter lacero-dentată, terminatis. Receptaculum depresso-conicum, 3 lin. diametro metiens, 1 1/2 lin. altum. Flores radii lingulati, fœminei n. 21! albi, 6-9 lin. longi, ligulâ 5-8 linâ. long. 2-3 lin. latâ, 8-10-striatâ, apice rotundatâ. Tubus 5/4 lin. longus subtricostatus, cum ligulæ parte inferiore pilis glanduliferis densè obsitus et cum achænio intimè concretus. Stylus exsertus, ramis oblongis, glabris, apice rotundatosubtruncatis. Flores disci hermaphroditi flavi, pilis glanduliferis densè obsiti, 2 lin. longi, apice 5dentati, dentibus oyato-triangularibus, tubo teretiusculo. Genitalia inclusa, styli rami apice truncatopenicillati. Antheræ ecaudatæ, apice appendice ovato-oblongâ munitæ, Аснжим dissimilia : radii fertilia, 2 lin. longa, suprà 2 lin. lata, glabra, crassa, turbinato-triangularia, acutè 3-costata v. brevè subalata, costis lateralibus sæpè in alam partialem expansis, costâ intermediâ acutâ, sæpè alatâ, alâ dentata apice in dentem robustum, linearem, acutum, antrorsùm profracta, secundum quem 2-3 adhùc observantur dentes minores pappum dimidiatum ventralem efficientes. Embryo cuneatus, basin versùs acutus, supernè rotundatus. Achænia iis disci proxima sæpiùs adhùc fertilia sunt 4-5-angulari-costata, vel compressiuscula et intùs 1-alata, quasi transitum perficientia in achænia disci. Pappus eorum etiam tantum è dentibus nonnullis crassis compositus est. Achænia disci sterilia turbinato-compressa, iis radii multò, graciliora, striato-costata! 1 1/2-1 3/4 lin. longa, utrinque alata, alis diametrum achænii subæquantibus, à basi nervo crasso percursis!, apice in pappum 2/3 lin. longum, scariosum, coroniformem, confluentibus, intimis linearibus striatis, pappo eodem superatis, sed sub-1-laterali. Achænia intima etiam sterilia.

EXPLICATIO TAB. 95. (Argyranthemi pinnatifidi. Webb.)

1. Argyranthemum Webbii, C. H. Schultz Bip. 2 et 4. Stigmatotheca lacera, C. H. Schultz Bip. 3. Ismelia Broussonetii magnitudine naturali. 5 et 9. Ismelia Broussonetii analysis, partibus omnibus auctis. 5. Achænium radii cum flore lingulato. 6 et 7. Achænia disci floribus. 8. Anthera. 9. Stylus floris hermaphroditi.

SUBTRIB. VI. ANTHEMIDEÆ. C. H. SCHULTZ BIPONT.

Oss. Accedat hùc hujus subtribûs ad normam meam analysis.

DIV. 1. CHRYSANTHEMEÆ, DC. C. H. SCHULTZ BIPONT,
Receptaculum enaleatum.

SUBDIV. II. PYRETHREE, C. H. SCHULTZ RIPONT.

Achænia conformia, fertilia vel intima (pauca) sterilia.

A Achænia subincurva, minutissima, crassa, sub-5-carinata, carinis lateralibus et ventralibus, areola basilarf interna, pappo superata scarioso, magno, lacero-dentato, in achæniis radii substerilibus majore, vaginæformi.

COURRANTIA. C. H. SCHULTZ BIPONT.

B Achænia recta, turbinato-teretia, 5-carinata, carinis in interstitiis æqualibus dispositis, areola basilari centrali,
pappo brevissimo, irregulariter dentato-crenato.

PYRETHRUM. HALLER.

Ad Pyrethreas genera sequentia spectant:

A. Achænia calva.

Gamolepis, Less.; Psilothamnus, DC.; Coinogyne, DC.; Venesaglia, DC.; Phymaspermum, Less.; Brachanthemum, DC.; Nananthea, DC.; Phalacroglossum *— Leucanthemi, sectio 1; Adenachæna, DC.; Villanova, Lag.; Brachymeris, DC.; Oligoglossa, DC.; Matricaria, Lin. ex parte *.

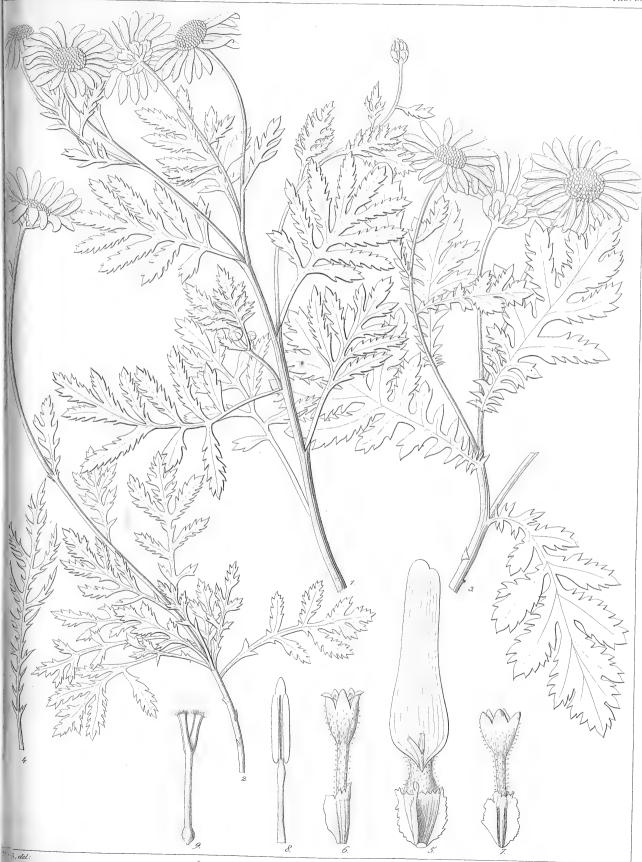
B. Achania coronata.

Egletes, Less., et 6 Leucopsidium, DC.; Xanthocephalum, Willd.; Pyrethrum, Gærtn.; Courrantia *, Rhytidospermum *, Gastrostylum *.

COURRANTIA. C. H. SCHULTZ BIPONT. (1).

Capitulum multiflorum, heterogamum, floribus radii lingulatis, foemineis 1-serialibus, n. 13, disci hermaphroditis, tubulosis, 5-dentatis. Antheræ ecaudatæ, appendice oblongå, obtuså terminatæ. Styllirami apice truncato-penicillati. Involucrum hæmisphriceum, subbiseriale, squamis subæqualibus, ovato-oblongis, marginem versùs sca-

⁽¹⁾ Genus dicavi memoriæ cl. Courrant, Helveti , qui plures per annos Orotavæ plantas collegit et hanc , multasque alias, ad cl. DC. Genevam misit Cf. Buch, Canar., pag. 137. — DC., Mémoire, x, pag. 2.

Argyranthemum pinnatifidum Nob.

Vidle lapide incidit.

riosis. Receptaculum nudum cavum, conico-elongatum, punctatum. Achaena minuta, subincurva, turbinato-teretia, striato-costata, areolâ basilari internâ, sursùm flexâ, radii alba sterilia, disci fertilia, brunnea, costis carinæ formibus albidis, pl. 5 internis, pappo coronata scarioso, lacero-dentato, in achæniis radii vaginæformi, tubo ligulæ longiore, in achæniis disci tubo proprio breviore, subunilaterali, interno.

HERBA annua, glabra, spithamæo-pedalis, virens, ramosa, gracilis, debilis habitu Matricariæ Chamomillæ. Linn.

OBS. Matricaria, Linn., ex parte C. H. Schultz Bip., sec. speciem typicam, Matricariam Chamomillam, Linn., differt à Courrantia achæniis omninò calvis, convenit verò, achæniis parvis ventre albidè costatis, dorso brunnes-centibus et habitu.

Genera affinia, sed distinctissima à Matricaria, DC., Prodr., v1, pag. 50, sunt separanda:

 Gastrostylum, C. H. Schultz Bipont. (γαστήρ, venter, et στύλος, columna, ob achænia ventre i. e. facie interná columna, suberosa notata.)

Char. gen. Achænia, radii sæpiùs inania, compressa, utrinquè in alam crassam, albam, suberosam expansa, ventre columna alba, magna, suberosa instructa, et hinc subtriquetra, dorso brunnea, carinis 2 percursa, apice poro glandulifero decoratis. Pappus scariosus coroniformis, in partes 2 divisus (bilobus rectè à cl. MB. vocatus) nempè partem dorsalem, majorem, ab ala ad alam expansam et ventralem minorem, obovatam, columnam ventralem coronantem.

Species typica: Gastrostylum præcox, C. H. Schultz Bipont. — Matricaria præcox, DC., Prodr., v1, paq. 52.—Chrysanthemum præcox, C. H. Schultz Bip., in Kotschyi pl. alepp. n. 8 (ann. 4845).

2. Rhytidospermum, C. H. Schultz Bipont. (δ urlç, ruga, et $\sigma\pi\acute{\epsilon}\rho\mu\alpha$, semen, ob achænia transversè rugosa ut in Picride.)

Char. gen. Achænia triangularia, compressiuscula, turbinata (radii quandoque 4-angularia sterilia), tricostata, costis albidis, duabus lateralibus, tertià ventrali, brunnea, transversè rugoso-granulata, apice dorsi convexiusculi biporoso-glandulosa, pappo coronata è margine integro, crasso, albente, brevi constante ejusdem texturæ uti achænii costæ. Receptaculum elongato-conicum, medullà farctum.

Species typica: Rhytidospermum inodorum, C. H. Schultz Bipont. - Matricaria inodora, Linn.

Generum analysis:

- A. Achænia minutissima, teretiusculo-subincurva, ventre et lateribus sub 5-carinata, poris glanduliferis ad dorsi apicem destitutis.
  - a. Pappus nullus.
  - Matricaria.
  - b. Pappus coroniformis.
  - -- Courrantia.
  - B. Achænia majora, subtriquetra, apice dorsi biporoso-glandulosa.
  - a. Achænia transversè rugoso-granulata, pappus : margo prominens integer, corneus.
  - Rhytidospermum.
  - b. Achænia glabra, compressa, utrinque suberoso-et crassè alata, ventre columna suberosa notata et hinc trique-

tra, pappo coronata scarioso, coroniformi magno bilobo, dorsali majore ventralem multò minorem altingentem.

COURRANTIA CHAMOMILLOIDES.

C. H. SCHULTZ BIPONT.

C. sola generis species.

Matricaria suaveolens. Buch, Canar., pagg. 150 et 171, non Linn.

Matricaria Courrantiana. DC., Prodr., vol. 6, pag. 52. — Webb! Icon., tab. 52.

Matricaria pyrethroides, DC., Prodr., vol. 6, pag. 52, ex Webb.

Matricaria pusilla. Willd., enum. H. berol., vol. 2, pag. 907, ex C. Koch l. c. — Link, Enum. H. berol., vol. 2, pag. 343. — DC., Prodr., vol. 6, pag. 52.

Matricaria coronata. Gay. ex Koch, Syn. Fl. germ. et helv., ed. 2, pag. 416.

Mátricaria Chamomilla. Linn., var. β coronata, Boiss., Voy. Esp., pag. 316, ex Webb.

Chamomilla meridionalis. C. Koch, in Linnaa, 1843, pag. 45. — Walpers, Repert., vol. 2, pag. 636.

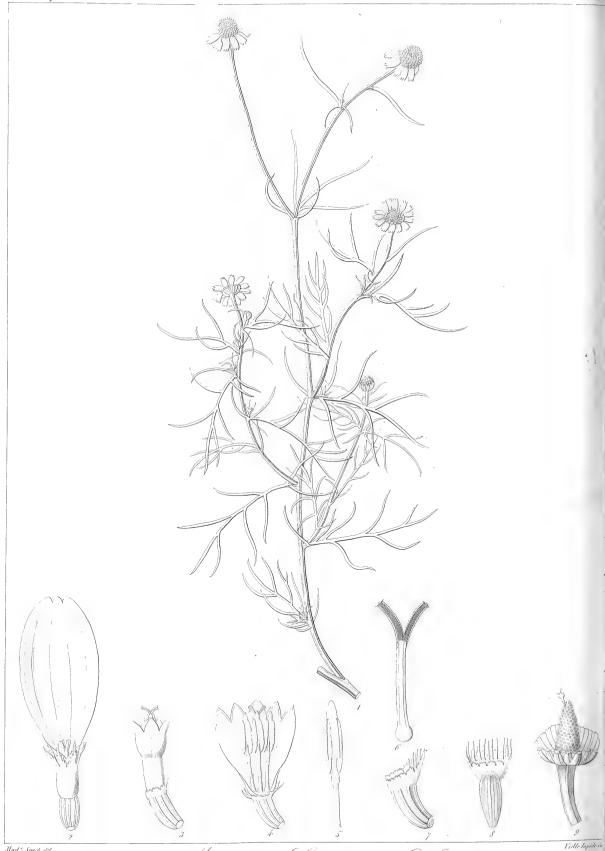
Manzanilla incolarum.

HAB. Ad margines sylvarum et in locis, præsertim arboribus vacuis insulæ Teneriffæ etiam in ruderatis, in Canarià. Webb! et ex cl. Despréaux in insulà Gomerà sec. cl. Webb.

DISTRIB. GEOGR. Species Mediterranea à Lusitania ad Orientem usquè disseminata, immò propè Lutetiam crescens.

DESCR. HERBA annua, glabra, spithamæa-pedalis, virens, ramosa gracihs, habitu Matricariam Chamomillam L. referens. Radix annua, gracilis, perpendicularis, 1/2-1 1/2 poll, longa, supernè 1/2-1 lin. diametro metiens, teres, fusiformis, sæpiùs hinc illinc flexa, in ramos ramulosque numerosos more radicum annuarum divisa, extùs brunnea, intùs albens. Caulis solitarius, erectus v. decumbens, spithamæopedalis, 1/3-1 lin. diametro habens, teres, subfistulosus, gracilis, foliatus, mox suprà basin divaricatoramosus vel ramosissimus. Folia pleraque ad ramorum exortum posita, inferiora quandoque ramos, saltèm non evolutos, in axi gerentia, remota, 1-1 3/4 poll. longa, pl. 1 poll. ambitu metientia, rotundoovata, pinnatisecta vel sæpiùs bipinnatisecta, pinnis 4-6 lin. longis, 1/6-1/3 lin. latis, obtusiusculis, ad basin (1-2 jugis) approximatis cæterùm remotis, oppositis vel alternis, integris vel dentatis, vel repetito-pinnatisectis, dentibus pinnulisve cum pinnis anguste linearibus, rachi integrâ, pinnis vix latiore, eandem habente structuram subcarnosam. Supernè folia decrescunt et tandem in squamas abeunt lineares, elongatas, 3-4 lin. longas. Ramı mox suprà basin ad apicem usquè orientes in axi foliorum jam descriptorum, adscendentes, inferiores spithamæi, foliati, apice iterùm ramosi, 4-6-cephali, superiores palmares, summi 2 poll. pl. longi, 1-cephali. Pedunculi graciles elongati, cum capitulis 1 1/2-2 1/2 poll. longi, infernè foliolo uno alterove notati, 3-6 lin. longo, angustè lineari, integro vel dente uno alterove instructi angustè lineari. Capitula iis Matricariæ Chamomillæ L. paulò minora, semper erecta, multiflora, heterogama. Involucrum 5/4 lin. altum, hemisphæricum, subbiseriale, squamis subæquilongis, ovato-oblongis, dorso carinâ herbaceâ virente instructis, marginem versùs latè hyalino-scariosis, supernè

Mad ! Spach del.

Natricaria Courrantiana D.C.

appendice scariosà rotundato-obtusà, minutè et irregulariter dentato-crenatà, terminatis. Centrum carinæ sæpiùs strià resinosà percursum est, quod in capitulis defloratis optimè percipitur. Receptaculum demum conico-elongatum, 3 lin. altum, infernè 1 lin. diametro metiens, cavum, nudum, punctatum, punctisque resinosis scatens. Flores radii lingulati, albi, fœminei, 1-seriales, sub anthesi patentes post anthesin reflexi, pedunculoque accumbentes, n. 13!, 2 1/2 lin. longi; ligula 2 lin. longa, 3/4 lin. lata, sub-4-striata, apice minutè 3-dentata; tubus 1/2 lin. longus. Styli rami accumbentes, brevè exserti, punctis resinosis centro muniti. Flores disci aurei, innumeri, hermaphroditi, tubulosi, 3/4 lin. longi, infernè hyalini, apice 4-5-dentati, dentibus 3-angularibus. Genitalia inclusa. Antheræ ecaudatæ, appendice oblongo-obtusà terminatæ. Styli rami apice truncato penicillati. Acaænia munita, 1/4 lin. longa, subincurva, convexitate extùs spectante, turbinato-teretia, striato-carinato-costata, areola basilari interna sursum flexa, et facici inferiori punctorum receptaculi affixa, peripheriæ albida, pappoque coroniformi, cylindrico, apice irregulariter dentato-lacero, scarioso, tubo corollæ longiore superata, persistente; achænia disci brunescentia ventre et lateribus carinis pl. 5 percursis etiam pappo coronato, scarioso-coroniformi sed breviore subunilaterali interno, 1/4-1/2 lin. longo, tubo breviore.

EXPLICATIO TAB. 89. (Matricariæ Courrantianæ. DC.)

1. Planta magnitudine naturali. 2. Achænium radii cum flore, ut partes sequentes auctæ. 3. Achænium disci cum flore. 4. Idem cum flore longitudinaliter secto. 5. Anthera. 6. Stylus floris disci. 7. Achænium disci à latere. 8. Idem à dorso. 9. Receptaculum cum involucro.

PYRETHRUM. HALL. Gærtn. - DC., ex parte.

Capitulum multiflorum, heterogamum, floribus radii lingulatis fœmineis, 1-serialibus n. 8-13, floribus disci hermaphroditis, tubulosis, 5-dentatis. Antheræ ecaudatæ, appendicibus oblongis, obtusis. Styli rami truncato-penicillati. Involucrum hemisphæricum, squamis oblongo-lanceolatis, carinatis, margine superiore et apice fimbrillato-ciliatis, vix scariosis. Receptaculum convexum, subhemisphæricum, nudum, punctatum. Achænia conformia, recta, turbinato-teretia, albentia, 5-costato-carinata, in interstitiis punctis resinosis munita, areolâ basilari centrali. Pappus coroniformis, irregulariter dentato-crenatus, brevissimus.

Herbæ perennes (vel suffrutices glabrescenti-pubescentes vel cano-

tomentosi non rarò punctis resinosis adspersi, caule foliato, ramoso, foliis obovatis, petiolatis, pinnatisectis vel 1-2-pinnatipartitis, pinnatipartitis, pinnatifidis vel integris, corymbus terminalis compositus, flores lingulati lactei, disci aurei).

Ons. Iluc specierum Pyrethri Canariensium analysin subjicio; omnes ad § 1 Leucoglossum DC., Prodr., vi, p. 55, speciant:

- A. Herba perennis glabrescenti-pubescens. Purethrum Parthenium . Smith.
- B. Suffrutices, ligulis n. 8.
  - a. Glabrescens, foliis pinnatipartitis. Pyrethrum ferulaceum, Webb!
- b. Cano-tomentosum, foliis bipinnatipartitis. Pyrethrum ptarmicæflorum, Webb!

1. PYRETHRUM PARTHENIUM, SMITH,

P. herba perennis glabrescenti-pubescens, foliis pinnatisectis, segmentis pinnatifidodentatis, pappo brevi coroniformi-dentato.

Matricaria febrifuga. Brunfels, pag. 246, c. icon. rudi, pag. 249.

Matricaria. Trag., pag. 155, cum icone, pag. 156. — Dodon., Pempt., pag. 35, c. icone. — Lonicer., pag. 232, cum icone rudi.

Matricaria nostras. Lobel., Icon., pag. 751.

Matricaria vulgaris, odoratior et flore pleno. C. Bauh., Pin., pag. 133. — Tourn., Inst., pag. 493. — Moris., Pist., pag. 32, sect. 6, tab. 10, fig. 1. — Mapp., Als., pag. 189.

Matricaria vulgò minus Parthenium. J. Bauh., Hist., vol. 3, pag. 129.

Matricaria Gerardi. Raji, Hist., pag. 357.

Matricaria foliis pinnatis, pinnis semipinnatis, lacinulis obtusis, floribus umbellatis. Hall., Hist., pag. 357.

Matricaria Parthenium. Linn., Sp. pl., ed. 1, pag. 890; ed. 2, pag. 250. — Desrouss., in Lam. Enc., vol. 3, pag. 727. — Mill., Gærtnerlex., vol. 3, pag. 49. — Fl. dan., tab. 674. — Mænch., Meth., pag. 596. Gmel., Fl. bad., vol. 3, pag. 478.

Matricaria odorata. Lam., Fl. fr., vol. 2, pag. 135.

Artemisia tenuifolia. Fuchs, cap. 13, tab. 25, c. icone optimá.

Artemisia tenuifolia, tenuifolia odorata et tenuifolia flore pleno. Tabern., pag. 28, cum 3 iconibus, 3 4 et 5.

Parthenium. Camer., Epit., pag. 649, c. icone. - Matth., Comment., pag. 651, c. icone.

Pyrethrum Parthenium. Smith, Fl. brit., vol. 2, pag. 960. — Willd., Sp. pl., vol. 3, pag. 2155. — Hayne, Arzneigew., vi, tab. 20. — Buch, Canar., pagg. 150 et 181. — Sprgl., Syst. veg., vol. 3, pag. 586. — DC., Prodr., vol. 6, pag. 58.

Chrysanthemum Parthenium. Pers., Syn., vol. 2, pag. 462. — Koch, Syn., ed. 1, pag. 379; ed. 2, pag. 418.

HAB. In sylvà versus Agua Manza ex Buch I. c. Veròsimiliter introducta et pro tempore tantum indigena facta, cum planta, ceterum cuilibet notissima, à nullo alio in insulis Canariensibus neque lecta nec indicata sit.

DISTRIB. GEOGR. Herba Europæa à Junio in Augustum florens in ruderatis, muris, locis sylvaticis, petrosis hinc indè, num ubiquè verè indigena? Patribus emenagogum erat valdoperè laudatum, nunc obsoletum et tantùm in medicinà veterinarià adhibitum.

Oss. In hortis ob florescentiam diuturnam frequenter obvia, præcipuè forma flore pleno, Pretereà formæ floribus omnibus tubulosis et foliis crispis observatæ.

2. PYRETHRUM FERULACEUM. WEBB!

(Icon., tab. 110.)

P. suffruticulosum, glabrescens, foliis ovato-oblongis, pinnati-partitis, pinnis angustè linearibus, subintegris, rachide integrà.

HAB. In Canariæ rupibus clatis propè oppidulum Goyedra: Despréaux!

DISTRIB. GEOG. Stirps archipelagi Canariensis.

Descr. Species viva pulcherrima ex Despréaux! in litt. ad cl. Webb!, glabrescens. Caulis fruticulosus, pedalis et altior, erectus, teres, foliatus, supernè in corymbum compositum solutus, ligno dilutè flavescente, medullà centrali farcto, dulciusculo, cortice caulis annotini dilutè flavescenti-virente, striatà, annorum præterlapsorum sordidè cinerascente, suberosa, rimis longitudinalibus fissa. Folia arrecta, alterna conferta, parte caulis inferiore destructa, 1 1/2-2 poll. longa, 1/2-3/4 poll. lata, circumferentiâ ovato-oblonga, pinnatipartita, pinnis 3-6 jugis, anguste linearibus, 4-7 lin. longis, 1/3-2/3 lin. latis, obtusiusculis pl. integris, vel supernè, præcipuè inferiora, dentibus 1-4 linearibus, 1 lin. longis, instructis, et hinc quandoque 1-2-jugo-pinnatipartitis, pinnâ terminali apice trifurcatâ. Rachis integra, alata, pl. infernè 1/3, supernè 2/3 lin. lata, infernè in petiolum brevem, alatum, abit. Folia ceterùm sunt viridia, glabra vel juniora cum caulibus tomento fugaci parcè obducta, CAULIS ad medium in ramos abit in axi foliorum orientes, inferiorum pinnatipartitorum, caulinis proximis similium sed minorum, superiorum integrorum et tandem in squamas anguste lineares, integras 2-3 lin. longas, abeuntium. Rami inferiores 4-5 poll. longi, foliati, 4-6-cephali, sequentes 3-2-cephali, centrales 1-cephali. Pedunguli cum capitulis 3/4-1 3/4 poll. longi, graciles, nudi vel squamâ una alterave, inferne, ad medium aut superne notati, angustè lineari, transitum foliorum in involucri squamas inferiores perficiente, supernè paulisper incrassati. Capitula semper erecta, mediocria, multiflora, heterogama. Involucrum hemisphæricum, subglobosum, i. e. squamis intimis subconniventibus, imbricatum, nudo oculo glabrum, sub lente verò punctis numerosis, fortè resinosis, munitum, albidum in viride vergens. Squamæ oblongolineares, valdè convexæ dorsoque carinatæ, ventre concavæ, 1/2-1 1/2 lin. longæ, margine vix scariosæ et minutè irregulariterque crenato - dentatæ, apice in appendicem scariosam expansæ obtusam, sublineatam, irregulariter lacero-dentatam. Receptaculum nudum, convexum, 1 lin. diametro metiens. Flores marginales n. 8 fœminei , lingulati , 1-seriales , obovato-oblongi , 3 lin. longi , albi. Ligula 2 1/2 lin ии. — (2° secт.)

longa , 5/4 lin. supernè lata , 4-striata , apice obtuso obsoletè 3-crenata. Tubus 1/2 lin. longus cum ligulæ dorso subhirtus, pilis brevibus, apice globosis. Stylus exsertus, ramis ovato-oblongis, vix arcuatis. Flores disci hermaphroditi, numerosi, lutei , tubulosi , tubo magni diametri , pilis similibus uti ligulæ subhirto , 1 lin. longi , apice 5-dentati , dentibus ovato-3-angularibus. Genitalia subinclusa. Antheræ ecaudatæ , apice appendice oblonga terminatæ. Stylus apice in ramos 2 abiens apice truncatos et parcè penicillatos. Achænia subconformia , 2/3 lin. longa , teretia , columnari-subturbinata , exalata , costata , punctis resinosis adspersa , apice truncata et pappo brevi scarioso , coroniformi , irregulariter dentato superata, calloque basilari instructa.

EXPLICATIO TAB. 110.

1. Pyrethrum ferulaceum magnitudine naturali. 2-4. Involucri squamæ uti partes sequentes auctæ. 5. Achænium radii cum flore. 6. Achænium disci cum flore. 7. Flos disci longitudinaliter sectus. 8. Antheræ. 9. Stylus floris fæminei cum achænio. 10. Achænium longitudinaliter sectum. 11. Stylus floris hermaphroditi cum achænio. 12-13. Rami styli. 14. Receptaculum cum involucri squamis. 10. Stylus floris hermaphroditi.

3. PYRETHRUM PTARMIC ÆFLORUM. WEBB! (Icon., tab. 111.)

P. suffruticulosum, cano-tomentosum, foliis obovato-oblongis, bipinnatipartitis, pinnulis obovatis etiam in rachide observandis.

Hab. In rupibus abruptis præaltæ convallis Tigargæ insulæ Canariæ: Despréaux! Distrib. Geogr. Stirps Canariensis.

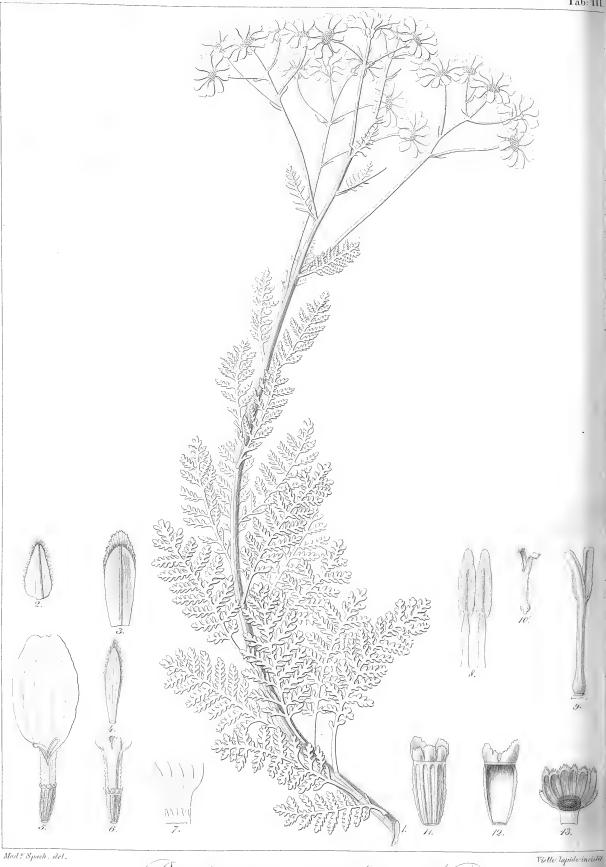
Descr. Superauticulus pulcherrimus, cano-tomentosus. Caulis (veròsimiliter plures unà è radice) erectus, basi adscendens, pedalis et altior, infernè pl. 1 1/2 lin. diametro metiens, teres, sulcato-striatus, ligno dilutè flavente, medullæ tenui cylindro percurso, cortice sub tomento levi, facilè abstergendo, dilutè brunescente instructus, foliatus, simplex, apice in corymbum solutus compositum, polycephalum. Folia conferta, ad 20 à basi ad corymbum usquè, alterna, arrecta, plana, 1 poll. suprà caulis exortum pl. destructa, supernè decrescentia et remotiora, inferiora pl. 2 poll. longa, supernè 3/4 poll. lata, circumferentià obovato-oblonga, in petiolum brevem, angustè alatum, 4-8 lin. longum, 1/2 lin. latum, basi dilatatum, attenuata, bipinnatipartita, pinnis primariis 5-7-jugis, suboppositis, 3-6 lin. longis, 1/2-2 lin. latis, pinnatipartitis, pinnulis obovatis, integris, vix 1 lin. longis, 3-5-jugis, jugis suboppositis. Apice folia pinnulis terminantur 3-5 reliquis paulò latioribus. Rachis 1/2 lin. lata, breve alata, pinnulis hinc indè obsita, integris obovatis suprà descriptis similibus. Supernè folia, uti jam monui decrescunt, ramea inferiora 3/4-5/4 poll. longa, sed adhùc bipinnatipartita, ramea superiora verò tantum pinnatipartita, centrum inflorescentiæ versùs sensìm decrescentia, et tandem in squamas abeuntia, integras lineares, acutas, 2-1 lin. longas. Inflorescentia corymbosa polycephala, Rami exteriores 3-4 poll. longi, 8-12-cephali, in corymbum compositum terminati, rami sequentes breviores, terminales 1-cephali. Peduncum

Tyrethrum ferulaceum Nob.

Mad & Spuch . det .

Byrethrum ptarmicaeflerum Nob:

cum capitulis 1/2-ferè 1 poll. longi, graciles, esquamosi, rariùs squamà unicà notati transitum in involucri squamas perficiente. Capitula semper erecta, mediocria, multiflora, heterogama. Involucrum 1 1/2-1 3/4 lin. altum, hæmisphærico-subglobosum, imbricatum, parce tomentosulum, variegatum, squamis nempè, triangulari-ovato-oblongis, obtusis, dorso convexo-carinato-pallidis, marginem subscariosum, nudo oculo integrum, sub lente irregulariter crenulatum versùs brunneis. Squamæ intimæ apice appendice scariosà irregulariter dentato-lacerà sunt munitæ. Receptaculum nudum, 1 lin. diametro metiens, convexo-subhemisphæricum. Flores peripheriæn. 8 lingulati, albidi, fœminei, 3 1/2 lin. longi. Ligula obovata, 2 1/2 lin. longa, obsoletè 4-striata, dorso subpubescens, apice obsoletè 3-crenata, tubo subbialato 1 lin. non attingente. Stylus exsertus, bifidus, ramis arcuatis, apice truncatis, glabris. Flores disci numerosi, flavi, tubulosi, hermaphroditi, 1 lin. longi, glabri, 5-dentati, dentibus oblongo-ovatis, obtusis. Genitalia subinclusa. Antheræ ecaudatæ, apice appendicibus oblongis coronatæ. Stylus apice bifidus, ramis rotundato-truncatis vix penicillatis. Achæria subæqualia, columnaria, 3/4 lin. cum pappo longa, teretia, exalata, 5-costata, punctis resinosis adspersa, calloque basilari instructo, apice truncata, et pappo coronata, scarioso, brevi, 1/8 lin. longo, coroniformi, sub-5-dentato, dentibus triangulari-oblongis, apice subcrenatis.

EXPLICATIO TAB. 111.

1. Pyrethrum ptarmicæflorum magnitudine naturali. 2-4. Involucri squamæ, sicut partes omnes sequentes, auctæ. 5. Achænium radii cum flore. 6. Achænium disci cum flore. 8. Anthera. 9. Stylus floris radii. 10. Stylus floris disci. 11. Achænium. 12. Achænium longitudinaliter sectum. 13. Receptaculum cum involucri squamis.

SUBTRIB. VI. ANTHEMIDEÆ. C. H. SCHULTZ BIPONT.

Appendices antherarum oblongo-ovatæ.

SUBDIY. I. MARUTEÆ. C. H. SCHULTZ BIPONT.

Receptaculum parte inferiore nudum, epaleatum, superiore verò paleatum.

Maruta, Cass. Maruta Cotula. DC.

SUBDIV. II. EUANTHEMIDEÆ GENUINÆ. C. H. SCHULTZ BIPONT.

Receptaculum totum paleatum.

- a. Achænia calva.
  - a Capitula discoidea. Diotis. Desf. D. maritima. Poir.
  - Capitula radiata. Ormenis, Cass. O. mixta. DC.
- b. Achænia teretia, saltem disci 5 costata, et pappo è paleis 5 coronata.
  - a Achænia 5-costata, pappo è squamis 5-corneis composito, distinctis.

Pyrethri analogon. Gonospermum. C. H. Schultz Bipont.

- † Capitulum discoideum. (Eugonospermum. C. H. Schultz Bipont.) G. fruticosum. Less.
- †† Capitulum radiatum (Lugoa, DC.), G. revolutum, C. H. Schultz Bipont,

Achænia obsoletè 5-carinata, pappo è squamis 5 scariosis composito basi concretis.

Hymenolepis, Cass. H. Canariensis. C. H. Schultz Bipont.

c. Achænia compressa utrinque alata, pappo brevissimo subcoroniformi coronata.
Anacyclus. Pers. A. clavatus, Pers.

Quid sit Achillæa nudicaulis Buch, Canar., 150 et 171, in regione culturæ europææ (1200-2500 ped. super mare) lecta et nomine tantúm nota, me omnesque fugit, cum ne nomen quidem in auctoribus reperiam.

MARUTA. CASS.

Capitulum multiflorum, heterogamum. Flores radii ligulati, 1-seriales, neutri, sine ullo sexûs rudimento. Ligulæ oblongo-obovatæ, apice obsoletè et obtusè tridentatæ, tubus bialatus, ecalcaratus, intimè cum achænio effœto junctus. Flores disci hermaphroditi, tubulosi, 5-dentati, basin ecalcaratam versùs plano-compressi, bialati. Styli rami apice truncati, penicillati, cum antheris ecaudatis inclusi. Receptaculum elongato-conicum, solidum, medullâ farctum albidâ, parte dimidiá inferiore nudum, epaleatum!, superiore verò paleis lineari-setaceis, acutis munitum, hincque transitum quasi perficiens inter Euanthemideas et Chrysanthemeas. Involucrum hemisphæricum, disco brevius, subimbricatum, foliolis obtusis, margine scariosis. — Achænia robusta, turbinata, 10-costata, plùs minùsve tuberculata, calva, inferiora i. e. partem receptaculi nudam obsidentia diutiùs persistentia quàm superiora inter paleas disposita.

HERBÆ annuæ fœtidæ, Europam, regionem Mediterraneam, insulas Canarienses et Maderam habitantes imò Americam migratæ, subramosæ, subpilosæ, foliis bipinnatisectis, lobis lineari-subulatis, apice sæpiùs 2-3-furcatis, pedunculis elongatis supernè aphyllis, radio floris lacteo demum deflexo, disco aureo.

1. MARUTA COTULA, DC.

M. sola generis species.

Ons. Variat: Achæniis plùs minusve tuberculatis, foliis plùs minusve sectis, lobis latioribus angustioribusve, plùs minusve hirtis glabrescentibusve, caule decumbente v. erecto, ramosissimo v. 1-cephalo 2 1/2-4-pollicari. Forma caule 1-cephalo in agris Palatinatûs abundê crescit.

Forma glabrescens, lobis tenuissimis, achæniis parcè tuberculatis, sed non lævibus. — Maruta Cotula 8 lithua-

nica, DC., Prodr., 6, 45. Hanc formam in insulis Canariensibus: Palmā, Teneriffā et Canariā legerunt ell. Webb! et Berthelot.

Cotula feetida. Brunt., Herb. 1, pag. 55, c. icone bond (an. 1532). — Fuchs, Hist., cap. 222, c. icone optimd, tab. 331 (an. 1542). — Trag., ed. Kyber., pag. 147. — Tabern., Kraeut., lib. 1, cap. 14. — J. Bauh., Hist., vol. 3, pag. 16. — Blackw., tab. 63.

Chamæmelum sylvestre fætidum s. Cotula fætida. Dodon., Pempt., pag. 258.

Chamæmelum fætidum. C. Bauh., Pin., pag. 135. — J. Bauh., Hist., vol. 3, pag. 120. — Chabr., Sciagr., pag. 363, c. ic. copia ic. Fuchsianæ. — Tourn., Inst., pag. 494 (excl. syn. Dodon. — Cotulæ albæ — ad Anthemidem arvensem Linn. spectante). — Bot., Monsp., pag. 451. — Baumg., Transsylv., vol. 3, pag. 144.

Chamæmelum foliis glabris, duplicato-pinnatis, nervo foliaccis, pinnulis lanceolatis, seminibus exasperatis. *Hall.*, *Hist.*, vol. 1, pag. 44, n. 104.

Chamæmelum Cotula. All., Ped., n. 676. — Mænch, Meth., pag. 605.

Matricaria, n. 167. Gmel., Sibir., ex Steud. nom. — Hill., vol. 2, tab. 29 (Fœtid Camomile), nimis capillaris ex Hall., Hist., l. c.

Anthemis Cotula. Linn., Sp. pl., ed. 1, pag. 894; ed. 2, pag. 1261. — Lam., Enc., vol. 1, pag. 575. — Lam., Ill. gen., tab. 683, fig. 3. — Willd., Sp. pl., vol. 3, pag. 2181. — Willd., H. berol., vol. 2, pag. 911. — Pers., Syn., vol. 2, pag. 466. — Sprgl., Syst. veg., vol. 3, pag. 595. — Gouan., H. Monsp., pag. 451. — Scop., Carn., n. 1092. — Poll., Palatin., vol. 2, pag. 483. — Gmel., Bad., vol. 3, pag. 482. — Koch!, Syn., pag. 376. — Koch!, Taschenb., pag. 274. — Link., H. berol., vol. 2, pag. 346. M. B., Fl. taur. caucas., vol. 2, pag. 331 et vol. 3, pag. 581. — DC., Fl. franç., vol. 4, pag. 206. — Lois., Fl. gall., ed. 2, vol. 2, pag. 256. — Ait., H. Kew., ed. 2, vol. 5, pag. 107. — Engl. Bot., 1772. — Curt., Lond., vol. 2, tab. 179. — Fl. dan., tab. 1179. — Schkuhr, Handb., tab. 254. — Hayne, Arzneig., vol. 1, pag. 6.

Anthemis fætida. Lam., Fl. fr., vol. 2, pag. 164.

Anthemis cotuloides. Raf., an. 1807, ex DC.

Anthemis ramosa. Link, ex Less. Syn. comp., pag. 249. - Sprgl., Syst. veg., vol. 3, pag. 593,

Anthemis psorosperma. Ten., Viagg. Abruzz., pag. 128? ex DC.

Anthemis lithuanica. Bess., in litt. ad cl. DC.

Maruta feetida. Cass., Dict., vol. 29, pag. 174. — Less., Syn. comp., pag. 249. — Webb, It., Hisp., pag. 37.

Maruta vulgaris. Bluff. et Fingerh., Com. Fl. germ., vol. 2, pag. 392.

Maruta Cotula. DC., Prodr., vol. 6, pag. 13.

HAB. In ruderatis et campis insularum Canariensium vulgaris, e. g. in Canarià, imò in montibus excelsioribus Palmæ et Tenerissæ: Webb! — Num introducta?

DISTRIB. GEOGR. Planta vulgaris ad vias, in ruderatis et arvis Europæ et regionis Mediterraneæ, imò Maderæ (ubi etiam Anthemis arvensis Linn. à cel. Webb! lecta) insularum Canariensium imò Americæ.

OBS. Anthemis fuscata Brot. ob receptaculum (hemisphærico-conicum) totum? paleis (oblongus scarlosis) munitum, cum Anthemide DC., Pr., rursus jungenda. Sterilitas ligularum enim, secundum sententiam meam non sufficit pro charactere generico, licet cl. DC. hanc ob rationem speciem nostram cum Marutâ junxerit. Sæpius enim in hoc (Cf. Hall., Ilist., l. c.) aliisque generibus ligulæ planè deficiunt et flos discoideus evadit, quibus probatur ligulas ad essentiam capituli non pertinere, hincque non pro charactere generico salutari posse, ni alii characteres majoris momenti, uti in Marutâ (Cotulà) receptaculum, simul adsint. Ccl. et acutiss. Webb!, It. Hisp., pag. 37, rectè Marutam fuscatam, DC., Pr., 6, pag. 14, à Marutâ, Cass., separat et pro novo genere. — Perideræá fuscatā, Webb, I. c., pag. 38, proponit. Me judice Perideræa sectionem Anthemidis, DC., Pr., constituit à sectione 1 Candolleanâ. — Chamæmelo, Cass. — præcipuè ligulis neutris diversam. Anthemidem fuscatam Brot. in herbario etiam habeo è Cretà: Sieber! sub nomine Anthemidis ponticæ Willd.

DIOTIS. DESE.

Capitulum globosum, multiflorum, homogamum, discoideum. Flores omnes tubulosi, 5-dentati, punctis resinosis adspersi, tubo infernè ob telæ cellulosæ dilatationem incrassato, albido, bialato, extùs convexo, intùs plano, partem achænii superiorem obtegente, et in aures duos obtusos expanso, quarè nomen genericum. In achæniis radii maxima pars à tubi continuatione obtecta est in interioribus verò ne dimidia achænii pars. Styli rami apice truncato-penicillati, cum antheris ecaudatis inclusi. — Involucrum hemisphæricum, 1-seriale, v. subimbricatum, foliolis ovato-oblongis, adpressis, extùs tomentosis, intùs glabris. — Receptaculum 5/4 lineas diametro metiens, convexiusculum imò subhemisphæricum, paleatum. Paleæ oblongæ, carinatæ, glabræ, supernè tomentosulæ, extùs convexæ, intùs concavæ. Achænia 1 lineam longa, obovato-turbinata, i. e. supernè dilatata basin versùs angustata, compressiuscula, sub-4-costata, albida, punctis resinosis adspersa, calva!

Herba annua, maritima, regionis Mediterraneæ, niveo-tomentosa, spithamæa, pluricaulis, caulibus simplicibus, densè foliatis, foliis alternis oblongis, obtusis, integris, sessilibus, capitulis terminalibus in corymbum compositum dispositis. Flores aurei.

Obs. Diotis, Schreb., Gen. pl., n. 1423, et Eurotia, Adans., Endlich. gen., n. 1911.

1. DIOTIS MARITIMA. Poir.

Gnaphalium. Camer., Epitome, pag. 605, c. icone (an. 1586).

Gnaphalium marinum. Lobel., Advers., pag. 201, c. icone (Cotonaria vulgi, Bombax humilis, petit coton). — Dodon., Pempt., pag. 65, c. icone. — Tabern., Kraeuterb., pag. 780, c. icone mala. — Ger., Enc., 640.

Gnaphalium maritimum. Clus., Hist., pag. 329. — C. Bauh., Pin., pag. 263. — J. Bauh., Hist., vol. 3, pag. 157. — Tourn., Inst., pag. 461, tab. 261. — Raji, Syn., pag. 180.

Gnaphalium marinum tomentosum. Lugd. x C. B.

Gnaphalium legitimum. Gartn., Fruct., vol. 2, pag. 301, tab. 165.

Chrysanthemum perenne gnaphaloides maritimum. Moris., Hist., vol. 3, pag. 81, sect. 6, tab. 4, fig. 47.

Filago maritima. Linn., Sp. pl., ed. 1, pag. 927. - Mill., Ic., tab. 135.

Athanasia maritima. Linn., Sp. pl., ed. 2, pag. 1182. - Mill., Dict. (n. 6), vol. 1, pag. 311.

Santolina tomentosa. Lam., Fl. fr., vol. 2, pag. 41.

Santolina maritima. Linn. MS. in Sp. pl., pag. 1182, ex Sm. — Engl. bot., tab. 141. — Sm., Fl. brit., vol. 2, pag. 860. — Huds., Angl., pag. 356. — Ait., H. Kew., ed. 2, vol. 4, pag. 518. — Willd., Sp. pl., vol. 3, pag. 1799. — Pers., Syn., vol. 2, pag. 406. — Lois., Fl. gall., ed. 2, vol. 2, pag. 231.

Otanthus maritimus. Link, in Fl. port., vol. 2, pag. 365. — Link, En. H. berol., vol. 2, pag. 312. — Less., Syn., pag. 259. — Steud. nom., ed. 2, vol. 2, pag. 237.

Neesia maritima. Sprgl. ex Steud. nom.

Diotis candidissima. Desf., Fl. atl., vol. 2, pag. 261. — Cass., Dict., vol. 13, pag. 295; vol. 25, pagg. 179 et 185. — DC., Fl. fr., vol. 4, pag. 201. — Ejusd., Prodr., vol. 6, pag. 34. — Del., Fl. ag. ill., pag. 103. — Visian., Pl. ag., pag. 34.

Diotis maritima, Poir. ex Steud. nomencl., ed. 2, vol. 1, pag. 514.

Diotis. Endlich. gen., n. 2650.

HAB. Ad oras maris arenosas aridissimasque propè Maspalomas insulæ Canariæ: Despréaux! in herb. Webb.

DISTRIB. GEOGR. In arcnosis maritimis, rupibus et præruptis aridis crateris Mediterranei et Oceani à Lusitanià ad Angliam usquè, nec non in insulis Canariensibus.

ORMENIS. Cass.

CAPITULUM multiflorum heterogamum. Flores radii lingulati, fœminei steriles; ligulæ oblongæ, 5-striatæ, apice dentibus 3 brevibus obsoletis instructæ, demùm reflexæ; tubus bialatus, basi utrinque in cornua 2 brevia, achænii apicem obtegentia, abiens, cum achænio

inani continuus. Flores disci hermaphroditi tubulosi, 5-dentati, tubo bialato, in cornu oblongo-lanccolatum abiens, achænii partem anteriorem à basi ad apicem usquè obtegente. Genitalia inclusa. Antheræ ecaudatæ. Stylus basi bulboso-incrassatus, ramis brevibus, apice truncatis penicillatisque. Receptaculum demùm elongato-cylindrico-conicum, paleatum, paleis carinatis, inferioribus villosis, à latere compressis, achænia involventibus, connatisque, superioribus navicularibus, acutis achænia à dorso subinvolventibus, intermediis transitum quasi facientibus inter utrasque formas. Involucrum floribus disci brevius, subbiseriale, squamis oblongo-ovatis, obtusis intimis supernè ciliatis. Achænia obovata, compressiuscula, exalata, infernè attenuata, glabriuscula, calva.

Herba annua, spithamæa, crateris Mediterranei incola, ramosa, foliis sessilibus, oblongo-lanceolatis, pinnatifidis, pinnis oblongo-lanceolatis, subintegris, acutis, pedunculis supernè aphyllis fistulosis, demùm subincrassatis, floribus disci aureis, radii albis, ad baseos partem internum flavis (hinc nomen specificum ob colorem mixtum), demùm reflexis.

1. ORMENIS MIXTA. DC.

Chamæmelum annuum ramosum, coronopifolio, flore mixto, Moris., Hist., pars 3, pag. 36, sect. 6, tab. 18, fig. 15.

Chamæmelum lusitanicum latifolium, s. coronopifolio. Breyn., Cent., pag. 149, tab. 74. — Raji, Hist., pag. 356.

Chamæmelum mixtum. All., Ped., n. 672.

Chamæmelum pinnatifidum. Mænch , Meth., pag. 605.

Bellis pumila crenata agerati æmula, crenis bicornibus asperiusculis. Pluk., Alm., pag. 65, tab. 17, fig. 4.

Ons. Bellis maritima foliis agerati. C. Bauh., Prodr., pag. 121. — Ejusd., Pin., pag. 261, ex Gouan. huc relata, potius ob discum, in plantâ exsiccată, viridem aliasque notas, cum Bellide annuă L. convenire videtur.

Anthemis maritima lanuginosa annua, foliis crassis, pyrethri sapore, semiflosculis albis, juxta discum luteis. Mich. gen., pag. 32, tab. 30, fig. 1.

Anthemis mixta. Linn., Sp. pl., ed. 1, pag. 894; ed. 2, pag. 1260. - Linn., Syst. pl., ed. Reich.,

vol. 3, pag. 861. — Mill., Dict., n. 8. — Gouan., Ill., pag. 71. — Willd., Sp. pl., vol. 3, pag. 2177. — Willd., H. berol., vol. 2, pag. 910. — Link, Enum. H. berol., vol. 2, pag. 345. — Pers., Syn., vol. 2, pag. 465. — Sprgl., Syst. veg., vol. 3, pag. 592. — Lam., Enc., vol. 1, pag. 575. — Hort. Kew., ed. 2, vol. 5, pag. 106. — DC., Fl. fr., vol. 4, pag. 204. — Lois., Fl. gall., ed. 2, vol. 2, pag. 255. — Rehb., Fl. germ. exc., n. 1420. — Buch, Canar., pag. 150. — Steud. nom., ed. 2, vol. 2, pag. 103.

Anthemis foliis singularibus pinnato-dentatis. Guett., Stamp., pag. 346.

Anthemis coronopifolia. Willd., Sp. pl., vol. 3, pag. 2178. - Pers., Syn., vol. 2, pag. 465.

Anthemis hispanica. Balb. ex Sprgl. l. c. Zucc. Obs. bot., vol. 1, n. 99.

Matricaria pallida. Poir?, Suppl., vol. 3, pag. 607, ex DC.

Ormenis bicolor. Cass., Dict. sc. nat., vol. 33, pag. 355. — Ejusd., OEuvr. phytolog., vol. 2, pag. 39. — Less., Syn. comp., pag. 249.

Ormenis coronopifolia. Less., l. c.

Ormenis mixta. D.C., Prodr., vol. 6, pag. 18. - Endl. gen., n. 2615.

Hab. In insulis Canar., ex Buch, l. c. veròsimiliter introducta. Cel. Webb speciem hanc non legit in ditione oræ suæ.

DISTRIB. GEOG. In arenosis præcipuè maritimis, arvis, ripis fluviorum regionis Mediterraneæ anterioris nempė Lusitaniæ, Hispaniæ, Galliæ, Italiæ et insularum adjacentium copiose reperitur æstate.

OBS. Sub nomine Anthemidis incrassatæ et maritimæ in herbariis vidi.

GONOSPERMUM. C. H. SCHULTZ BIPONT. Gonospermi sp. Less. DC., et Lugoa DC.

Capitulum multiflorum, homogamum discoideum, floribus omnibus tubulosis, 5-dentatis, hermaphroditis, vel heterogamum floribus radii t-serialibus, lingulatis, foemineis, disci tubulosis, hermaphroditis, 5-dentatis. Receptaculum conicum v. hemisphæricum, paleatum, paleis lineari-lanceolatis vel oblongo-linearibus, convexis v. navicularibus. Involucrum turbinato-hemisphæricum, subimbricatum, squamis oblongo-lanceolatis, rigidis. Achænia conformia oblongo-lineariturbinata, 5-gonocostata (radialia-3-4-gona). Pappus è dentibus rigidis, corneis ovato-lanceolatis, vel lineari-lanceolatis, tot compositus est quot angulo achænium habet, nempè 5, raiùs 3-4, inæqualibus.

Frutices vel herbæ suffruticulosæ Canarienses, glabrescentes priùs

111. — (2º sect.)

37

arachnoideo-tomentosæ vel scabro-velutinæ pedales, foliati, corymbo simplici vel composito terminatis foliis, pinnatilobatis vel bipinnati-partitis, floribus flavis, in specie radiatâ radio albo.

SECTIO I. EUGONOSPERMUM, C. H. SCHULTZ BIPONT.

Capitulum discoideum. Fruticulosus.

SECTIO IL LUGOA. DC.

Capitulum radiatum. Herba suffruticulosa.

1. GONOSPERMUM FRUTICOSUM, Less.

G. fruticulus demum glabrescens, discoideus, corymbo composito, polycephalo, foliis subbipinnatipartitis.

Tanacetum fruticosum, Buch, Canar., pag. 149 (excl. syn. T. canariensis DC.) et pag. 169, ex Less. l. c.

Gonospermum fruticosum. Less., Syn. compos., pag. 263, ob capitula plura nec circiter 10-flora, foliorum lacinias infimas cauli adproximatas, notasque alias à cl. Lessingio plantæ suæ adscriptas, cum nostrá vel cum affinibus convenientes.

Gonospermum multiflorum. DC!, Prodr., vol. 6, pag. 84 (excl. syn. Gonospermi canariensis Less.).
— Webb!, Icon., tab. 99.

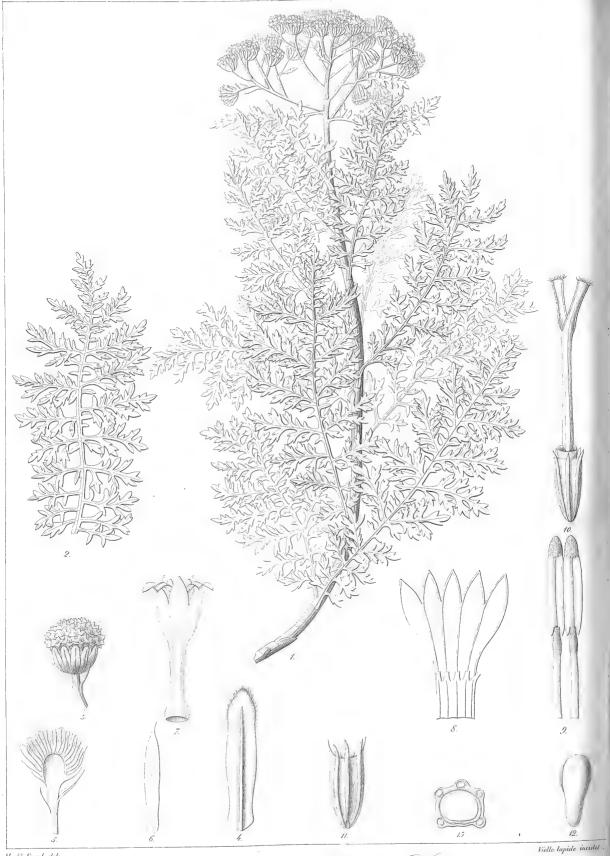
Coronilla et Corona de la Reyna, Nivariensium, ex Webb in litt. - Faro, ex Buch.

Hab. Propè Tagananæ ecclesiam 900 ped. copiosè in rupibus propè Rambla; magni frutices suprà los Llanos Palmæ observantur ex Buch, Canar., pag. 165. In convallibus et rupestribus siccis regionis inferioris Teneriffæ usquè ad basin regionis sylvosæ e. g. circà portum Orotava: Webb! Olim à cl. Collignon in hortum Paris. introductum, recenter in horto Milfordiensi! è seminibus Webbianis cultum.

DISTRIB. GEOG. Stirps Canariensis

Desca. Fauticulus pedalis et altior, in statu juniore plùs minùsve arachnoideo-tomentosus, dein glabrescens, adscendens, foliatus, in corymbum compositum solutus. Caulis pedalis et altior, infernè 5/4-2 lin. diametro metiens, adscendens, cortice dilutè brunneà, longitudinaliter rugosà, hinc indè cicatricibus à foliorum destructorum insertione ortis notatus, ligno duro, obscurè albente, medullà centrali farcto, densè foliatus, apice ramosus. Folia conferta, in lineà spirali disposita, 4-6 pl. 3-4 poll. longo, 1/4-2 1/2 pl. 1-1 1/2 poll. supernè lata, circumferentià obovato-oblongo-lanceolata, pinnatipartita, pinnis suboppositis, majoribus utrinque 6-7, minoribus totidem, oblongis 1/4-1 1/2 ferè pòll. longis, 1/6-1/2 poll. latis, pinnatipartitis, lobis confertis, oblongis, à basi apicemque usquè dispositis, 1-4 lin. longis 1/2-1 1/2 lin. latis, inciso-dentatis, dentibus paucis (1-3) ovato-oblongo-triangularibus,

	•

Mad & Spach, del:

obtusis rariùs acutiusculis. Rachis 1/2-1 lin. lata, angustè alata, inter pinnas utrinquè lobulo vel pinnulâ unicâ vel duabus instructa, infernè in petiolum angustata exalatum, sed pinnulis, basin versùs decrescentibus, ad basin oblongo-lanceolatis, integris, munitum, basi ipsâ verò semiamplexicaulem et integrum. Folia ad caulis partem inferiorem pl. destructa, superne minora evadunt, ramea inferiora adhuc 1 poll. longa pinnatipartita, pinnis pinnatifidis, sequentia lineari-lanceolata, pinnatifida, suprema angustè elongato-linearia, integerrima, acuta, tandem in squamas abeuntia subalatas, quæ in pedunculis longioribus sæpiùs observantur. Supernè caulis in corymbum abit compositum polycephalum 1 1/2-3 1/2, pl. 2 1/2 poll. diametro metientem. Rami inferiores ad summum 2 poll. longi, pariter in corymbum polycephalum soluti, ad rami medium incipientes, medii breviores, supremi minimi et tandem simplices monocephali. Pedunculi cum capitulis 3.1/2-7 lin. longi, rigidi, nudi v. squamula angustè lineari, acuta, notati, 1 lin. longa, plùs minùsve pubescentes. Capitula hemisphærica, homogama, semper erecta, 5/4-7/4 imò ferè 2 lin. alta, permultiflora. Flores innumeri, hermaphroditi, 1 lin. longi, aurei, tubulosi, punctis glandulosis adspersi, 5-dentati, dentibus sub anthesi patentibus, ovato-triangularibus, obtusis. Genitalia exserta. Antheræ ecaudatæ, apice appendice ovato-oblonga munitæ, flavo-albentes. Styli rami revoluti, apice truncato-penicillati, obscuri, quandoque purpurascentes. Involucrum 1 1/2-1 3/4 lin. altum, turbinato-hemisphæricum, subimbricatum, glabrescens, squamis erectis (nonnullis longitudine 1/2-1 lineæ infrà receptaculum pedunculi parti superiori affixis), 1-1 1/2 lin, longis, pl. 1/3 lin. latis, lanceolato-oblongis, obtusis, integris, rigidis, dorso carinatis, primâ fronte glabrescentibus, sub lente verò pubescentibus punctisque resinosis munitis, dilutissimè flavovirentibus vel obscuriùs tinctis et præcipuè supernè purpurascentibus, apice tantùm paulò scariosis et minutè dentato-laceris. Receptaculum totum paleatum, conicum, 1 lin. altum, 2/3 lin. diametro metiens. Pale rigidæ, planæ, lineari-lanceolatæ, acutæ, extimæ obtusiusculæ, albidæ, supernè flaventes dorso convexæ, carinatæ, glabræ et tantùm punctis resinosis munitæ, 15/4 lin. longæ, 1/6 lin. latæ. Achenia conformia, 1/2 lin. et ultrà sine pappo longa, oblongo-turbinata, 5-gona, 5-costata, costis albis, interstitiis brunneis. Pappus persistens, achænii quartam partem metiens, è paleis compositus est n. 5, corneis, erectis, albis, continuationem costarum efficientibus, lineari-triangulari-lanceolatis, subinæqualibus, 2-3 nempè sæpiùs aliis minoribus. Achænia interiora sterilia, magis brunnea, pappo magis extrorso. Nectarium insigne.

OBS. Geminæ hujus speciei extant formæ:

- 1. Forma pallida involucro dilutè flavo-virente.
- 2. Forma obscura involucro obscuro, supernè purpurascente.

Gonospermum fruticosum formatio est intermedia Gonospermum revolutum inter et Hymenolepidem canariensem.

EXPLICATIO TAB. 99.

1. Planta magnitudine naturali. 2. Folium magnitudine naturali. 3. Capitulum, sicut omnes partes sequentes auctæ. 4 et 6. Involucri squamæ. 5. Capitulum sectione verticali divisum, ita ut receptaculi forma observanda. 7. Flos. 8. Flos sectione longitudinali divi-

sus. 9. Antheræ duæ. 10. Achænium cum nectario et stylo. 11. Achænium. 12. Embryo. 13. Achænii sectio transversalis.

2. GONOSPERMUM REVOLUTUM. C. H. SCHULTZ BIPONT. MS.

G. herba suffruticulosa, scabro-velutina, radiata, corymbo simplici, oligocephalo, foliis pinnatilobatis.

Anthemis revoluta. Chr. Sm., apud Buch, Canar., pag. 150 et pag. 165. — Sprgl., Syst. veg., vol. 8, pag. 594.

Anthemis fruticosa. Chr. Sm. in litt. ad cel. DC.

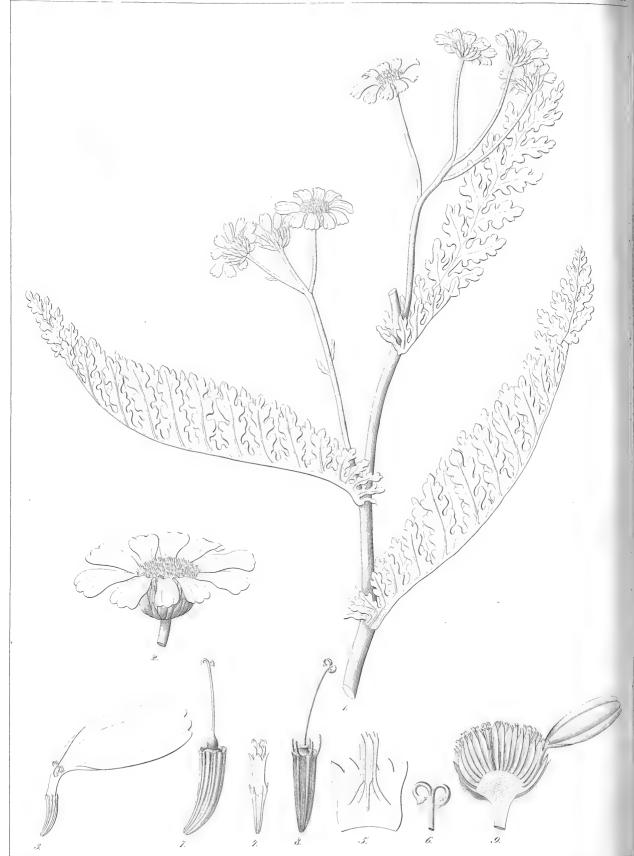
Lugoa revoluta. DC., Prodr., vol. 6, pag. 14. — Steud. nom., vol. 2, pag. 77. — Endl. gen., n. 2641. Webb!, Icon., tab. 88.

HAB. Inter Tagananam et mare: Chr. Sm. ex Buch, Canar., pag. 165; in jugis montium Tenerisse, ad Eurum et Boream conversis, in valle de Afur, hanc plantam legit olim cl. Berthelot et specimina in herbario suo servavit nec eam loco suo natali vidit cl. Webb.

DISTRIB. GEOG. Herba Canariensis suffruticulosa, erecta, scabro-velutina, caule pedali, foliato, corymbo simplici terminato, foliis alternis pinnatilobatis, lobis oblongis, obtusis, subintegris, margine revolutis, floribus radii albis, disci aureis.

Descr. Radix perennis. Caulis suffruticulosus, rigidus, erectus, pedalis et ultra, infernè 2 lineas et ultrà diametro habens, teres, medullà farctus, indumento pubescenti-subtomentoso fugaci obtectus albente, foliatus, apice in corymbum simplicem solutus. Folia radicalia emarcida, caulina in lineâ spirali disposita, inferiora majora magisque conferta, 5-6 poll, longa, ad medium ferè 2 poll, lata, media circiter 1 1/2 poll, distantia, 3 poll, longa, 1 poll, lata, superiora 1-1/2 poll, longa, 2 1/2-4 1/2 lin, lata, sensim sensimque in bracteas 2-3 lineas longas, integras, lineares, acutas transcuntia, ad inflorescentiæ exortum posita. Folia, quæ benè à cl. Link apud Buch, Canar., pag. 150 cum foliis Ceterach officinarum Willd. comparantur, ceterum sunt obversè-lanceolata, pinnatilobata, lobis oblongis, basin versus parvis, sæpiùsque remotis et interruptis, basi ipså n. 2-3 confertis, retrorsis, inediis extrorsis, maximis, 9-10 lineas et ultrà longis, 4 lineas latis, crenatis vel subpinnatilobatus, lobulis subcrenatis apice rotundatis, superioribus apicem rotundatum versus decrescentibus, paulòque antrorsis, omnibus margine, sæpiùs albo, paulò revolutis, utrinque pilis simplicibus obducta, suprà raris, infrà crebris canescentia imò subtomentosa. Perunculi ad caulis apicem oriuntur n. 4 in corymbum dispositi, 1-cephali, cum capitulis 11/2-2 poll. longi, 1/2 lin. circiter diametro metientes, striato-sulcati, infernè squamulâ integrâ notati lineari-subalatâ, supernè nudi, capitulum versùs paulò clavato-incrassati et hic quandoque adhuc squamulâ instructi. In speciminibus pinguibus, quale e. g. icon nostra repræsentat, in axi foliorum superiorum sæpiùs ramus oritur, 2-3-cephalus, imò in axi foliorum inferiorum

Heyland del.

Lugaa xoodata D. C.

Vielle lapide incia

quandoque ramum vidi 21/2 poll. longum, 2-cephalum, pedunculis cum capitulo 1 poll. longis. Capi-TULUM multiflorum, heterogamum. Flores peripheriæ 1-seriales, lingulati, fæmineæ. Ligulæ oblongæ 3 1/2-4 1/2 lin. longæ, 1 3/4-2 lin. latæ, apice tridentatæ, dentibus rotundatis, intermedio breviore. Tubus induratus 1 lineam longus subtetragonus, superne contractus, inferne dilatatus, punctis numerosis adspersus rotundis, ex parte resinosis. Styli basi bulboso-incrassati rami exserti, arcuatè reflexi, apice truncati, vix penicillati. Flores disci 5/4 lin. longi, hermaphroditi, tubulosi, 5-dentati, dentibus triangularibus, tubo magni diametri, extùs granulato, intùs glabro, infernè corneo-indurato. Stylus exsertus, ramis arcuatè reflexis, apice truncatis, penicillatisque. Anthere subexserte, n. 5 in tubum coalitæ, ecaudatæ, appendicibus triangulari-lanccolatis, obtusis superatæ. Filamenta glabra imò tubo inserta. Involuceum turbinato-hemisphæricum, imbricatum, pauciseriale, floribus disci subbrevius, 3 lineas ferè altum, foliolis oblongo-lanceolatis crassis, 2 lin. longis, 1/2 lin. latis, obtusis, margine subscariosis, dorso pubescentibus, intimis supernè fimbrillatis. Receptaculum subhemisphæricum, 3 lineas diametro metiens, medullà farctum albidà, solidà, paleatum. Paleæ 1 1/2 lineam et ultrà longæ, naviculares, oblongo-lineares, acutæ, stramineæ, infernè granulis paucis, supernè nervo obscuriore mediano notatæ. Achænia 1 lineam circiter longa, turbinato-linearia, exteriora 3-, media 4-, interiora 5-gona , angulis prominentibus albis , interstitiis brunneis , punctisque resinosis instructis. Nectarium insigne. Pappus è tot compositus est dentibus v. cornubus brevibus obtusis, rectis, robustis, quot angulos achænium habet, nempè n. 3-5, in achæniis exterioribus brevioribus, in interioribus longioribus et 1/4 lin. ferè longis, sed semper plùs minùsve inæqualibus.

EXPLICATIO TAB. 88.

1. Plantæ pars magnitudine naturali. 2. Capitulum cum pedunculi parte superiore auctum sicut omnes partes sequentes. 3. Achænium cum flore radii. (Observ.: Nervatura ligulæ hic falsa, cum nervi n. 4! adsint, è quibus 2 intermedii apicem versus in duas partes dividantur et cum proximis infra dentium apicem confluant.) 4. Achænium radii cum flore. (Observ.: Nervi cujusvis floris lobi intermedii hic contra naturam sicut in n. 5 sunt depicti et delendi, laterales verò sub dentis apice confluentes naturæ sunt congrua.) 5. Flos radii sectione longitudinali divisus. 6. Stylus floris disci. 7. Achænium radii cum stylo. 8. Achænium disci cum stylo. 9. Capitulum sectione longitudinali divisum.

HYMENOLEPIS. Cass.

SUBGENUS PENTODON (1). C. H. SCHULTZ BIP.

Capitulum 10-19 florum homogamum, discoideum, floribus omnibus tubulosis, 5-dentatis, hermaphroditis, rarissimè et nonnisi in

⁽¹⁾ Pέντε, quinque, et οδους, dens.

plantâ cultâ radiatum, floribus radii lingulatis, fœmineis. Receptaculum parvum, conicum, paleatum, paleis oblongis, acutis, convexosubnavicularibus. Involucrum ovatum, imbricatum, squamis coriaceis, ovato-oblongis. Achænia conformia, lineari-columnaria, obsoletè 5 carinata. Pappus brevis è squamis compositus n. 5 oblongo-lanceolatis, obtusis, basi connatis, scariosis.

Fruticulus Canariensis, glabrescens, priùs arachnoideo-cano-tomentosus, pedalis, foliatus, corymbo composito terminatus, capitulis ovatis subsessilibus, foliis pinnatipartitis in petiolum integrum angustatis, floribus flavis.

OBS. A Gonospermo meo affini jam habitu differt, præterca, achæniis parvis lineari-columnaribus, pappo scarioso è dentibus 5 constante ovato-lanecolatis basi connatis, pedunculis brevissimis, capitulis subsessilibus, parvis lanceolato-oblongis, foliis in petiolum integrum attenuatis.

1. HYMENOLEPIS CANARIENSIS, C. H. SCHULTZ BIPONT.

H. receptaculo conico, capitulis-10-20-floris, pappo 5-dentato, capitulis ovato-oblongis, subsessibus, foliis pinnatipartitis in petiolum integerrimum basi semiamplexicaulem, angustatis.

Tanacetum canariense. DC!, Catal. Hort. Monsp., pag. 149 (ann. 1813), è seminibus Broussonetianis. — Sprgl., Syst. veg., vol. 3, pag. 486.

Tanacetum fruticosum, C. Smith, in litt. ad cl. DC! non Buch, Canar., p. 165, quod sec. diagnosin cl. Less. à speciminibus Buchianis concinnata, ad Gonospermum fruticosum, Less. (Gonospermum multiflorum, DC.) spectat, Forsan à cl. Buch et C. Smith Gonospermum fruticosum Less. et Hymenolepis Canariensis C. H. Schultz Bip. commixtæ, ità ut cl. DC. hanc, et cl. Less. illam ante oculos habuerit?

Achillea arborea. Hornem. H. hafn. suppl., pag. 102.

Hymenolepis elegans. Cass., Dict., vol. 33, pag. 61.

Gonospermum canariense. Less., Syn. compos., pag. 263.

Gonospermum elegans. DC!, Prodr., vol. 6, pag. 84. - Webb!, Icon., tab. 97.

Gonospermum fruticosum. DC!, Prodr., vol. 6, pag. 84 (non Less., quod ex diagnosi l. c. foliis sessilibus, laciniis infimis cauli adproximatis, involucris campanulatis biserialibus, capitulis multifloris nec circiter 10-floris ad Gonospermum multiflorum DC. spectat). — Webb!, Icon., tab. 98.

Faro. Palmensium ex Webb.

HAB. In insulis Canariensibus Broussonet! qui tantùm semina secum attulit (v. folium è semine Broussonetiano ortum, die 20° m. Julii, ann. 1819, in Hort. Monsp., à cl. Bouché-

Doumenq! lectum). In rupestribus regionis inferioris insulæ Palmæ, forma a: Webb! In Teneriffa, forma b: Webb! In insula Canaria propè pagum Sanctæ Luciæ, forma d intermedia: Despréaux!

DISTRIB. GEOG. Fruticulus Canariensis.

DESCR. FRUTTCULUS pedalis et altior, foliatus, supernè in corymbum myriocephalum pl. 4 poll. diametro metientem solutus, junior præcipuè supernè in ramis et pedunculis arachnoideo-cano-tomentosus, adultus glaber. Caulis pedalis et ultrà, infernè 5/4-2 lin. diametro metiens, teres insipidus, cortice dilutè brunnescente, splendente, longitudinaliter rugosâ, ligno duro, splendente, albente, medullà centrali percurso. Folia in lineâ spirali à basi ad ramos usquè conferte disposita, in caulis parte inferiore destructa, 1 1/2-3 1/2 imò in formâ b 4 pl. verò 3 poll. longa, supernè 1/2-1 poll. lata, circumferentià oblongo-lanceolata, pinnatipartita, pinnis oblongis, utrinque 6-8 majoribus, 2-4, imò.7 lineas in formâ b longis, 3/4-2 1/4 lin. latis, oblongis in forma b oblongo-lanceolatis, pinnatifidis, pinnulis utrinque 1-6, pl. 3-4 oblongis obtusiusculis integerrimis. Rachis alata, 2/3-1 1/2 lin. lata, in foliis majoribus inter pinnas dente triangulari vel pinnulà oblongà munita, infernè in petiolum integrum, folii lamina quadruplò breviorem, basi semiamplexicaulem abiens. Supernè folia evadunt minora, rachis subintegra, pinnæ magis integræ et in formå b quandoque falcato-antrorsæ. Folia ramea 1 1/2-3/4 poll. longa, lanceolata, pinnatipartita pinnis oblongis et rachide integra, tunc evadunt lineari-lanceolata, dentata, tandem per lineari-lanceolata integerrima in squamas lineari-subulatas abeunt. Rami in axi foliorum jam descriptorum in caulis parte superiore oriuntur, inferiores 3-4 poll. longi, parte inferiore foliati, superne in corymbum compositum soluti. Pedunculi brevissimi, ad summum 1/2 lineam longi, rigidi. Capitula subsessilia, semper erecta, ovata, 12-19-flora, ovato-oblonga, 1 1/2-2 lin. alta, homogama rariùs in speciminibus cultis radiata, radio fœmineo. Involucrum 5/4 lin. altum, ovatum, imbricatum, pallide flavo-virens, glabrescens v. pubescens, squamis coriaceis, dorso convexis, carinatis, inferioribus ovatis, acutis, mediis ovato-oblongis, obtusis, intimis oblongis apice subscarioso irregulariter dentatis. Receptaculum parvum 1/4 lin. diametro metiens, conicum, paleatum. Paleæ 1 lin. longæ, rigidæ, oblongæ, dorso convexo-subnaviculares, carinatæ, acutæ, supernè scariosæ et paucidentatæ. Flores hermaphroditi, flavi, 1-5/4 lin. longi, tubulosi, glabrescentes v. punctis raris subresinosis præcipuè in formå b muniti , 5 dentati , dentibus sub anthesi patentibus , triangulari-ovatis obtusis. Rarissimè in plantâ cultâ flores marginales, fœminei, lingulati ex DC. Pr. 6, 84. Genitalia exserta. Antheræ ecaudatæ appendicibus ovato-oblongis obtusis coronatæ. Styli rami arcuati apice truncato-penicillati. Achænia conformia, gracilia, lineari-columnaria, 1/2 lin. longa, brunnescentia, carinis 5 percursa obsoletis, longitudinalibus, albentibus. Pappus persistens, 1/6 lin. longus, squamis compositus 5 oblongo-lanceolatis, scariosis, basi connatis, sordidè albentibus.

Formæ sequentes distingui possunt :

- a. Vulgaris, foliorum lobis abbreviatis, latioribus, obtusiusculis, floribus et achæniis punctis resinosis parcè adspersis, capitulis paulò majoribus (è Palmâ).
- b. Elegans, foliorum lobis elongatis angustioribus, acutiusculis, floribus et achænii punctis resinosis magis adspersis, capitulis paulò minoribus (è Teneriffà).
- c. Intermedia, formam a cum b jungens (è Canariâ).
- d. Radiata, floribus radii fœmineis lingulatis à cl. DC. in horto Monsp. observata cf. DC., pr., vi, 84.

EXPLICATIO TAB. 97, Formæ B. (Gonospermi elegantis, Cass.)

Oss. Icon hæc à specimine herb. Candolleani ex horto Monsp. sumpta est, figuras 2 à pergamenis Monspelieusibus delineavit Heyland, germinationem scilicet et folium : Webb! in litt.

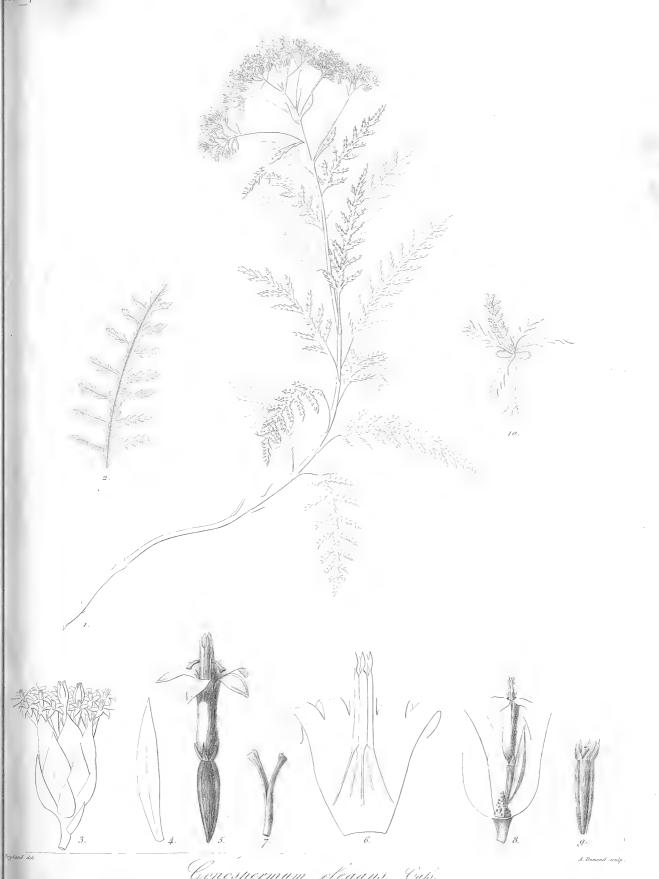
1. Planta dimidio diminuta, non sat naturalis. 2. Folium magnitudine naturali. 3. Capitulum, sicut partes sub n. 4-9 delineatæ, auctum. 4. Palea. 5. Achænium cum flore, sub pappo contra naturam contractum. 6. Flos sectione longitudinali divisus. 7. Stylus. 8. Receptaculum, achænium cum flore et involucri squamæ intimæ. 9. Achænium. 10. Planta germinans.

EXPLICATIO TAB. 98, Formæ A. (Gonospermi fruticosi, DC.)

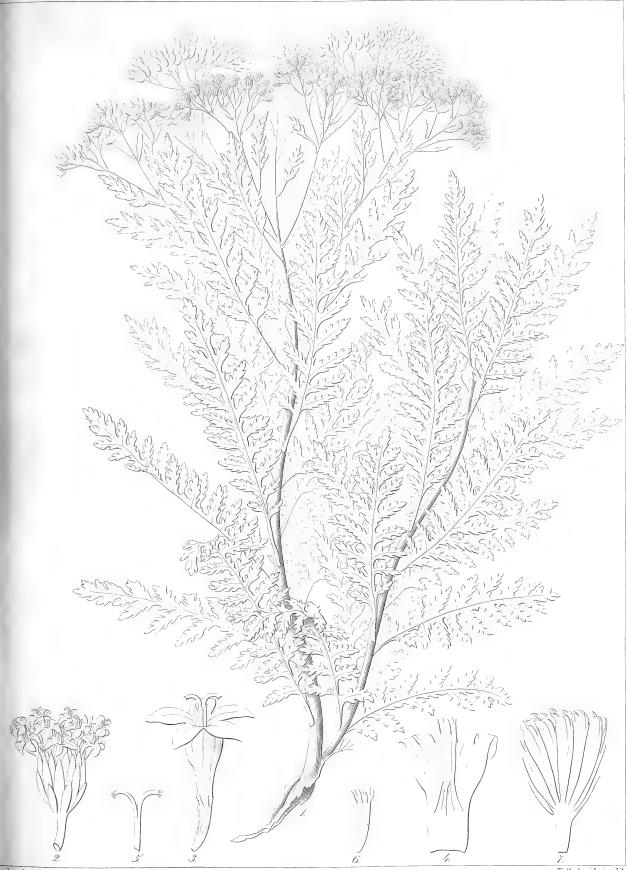
1. Planta magnitudine naturali. 2. Capitulum, sicut omnes partes sequentes auctæ. Involucri squamæ justo magis angustæ. 3. Achænium cum flore. 4. Flos sectione longitudinali divisus. 5. Stylus. 6. Achænium. Pappi dentes 7, pro 5, à me semper tantùm visæ. 7. Capitulum sectione longitudinali divisum.

ANACYCLUS. PERS.

Capitulum multiflorum, heterogamum. Flores radii fœminei, steriles, lingulati. Lingula oblonga, tubus utrinque alatus. Rarissimè flores radii sunt tubulosi. Flores disci hermaphroditi tubulosi, 5-dentati, dentibus ovato oblongis, binis post anthesin sæpiùs incrassatis, et reliquis marcescentibus tunc longioribus, tubo alato, basi haud apiculato. Genitalia inclusa; antheræ ecaudatæ, apice appendicibus ovato-acutis munitæ; styli rami breves, apice truncato-penicillati. Flores centrales pauci (n. 5) sæpè steriles sunt. Involucrum disco brevius, subimbricatum squamis oblongis, margine scariosis, apice sæpè in appendicem scariosam, latam, sublaceratam, expansis. Receptaculum breve conicum, paleatum, paleis complanatis, obovato-trapezioides, apice mucronulatis, margine scariosis, sæpè coloratis. Achænia complanata, obovato-triangularia, glabra, radii inania, ancipitia, alba,

Toyland del.

Gonospormum zruticonum . -

Vielle lapide incidit.

.

scariositate latâ, dimidiam achænii latitudinis partem circiter æquante, marginata, apice utrinque in cornua brevia rotundata expansâ, inter quæ pappus observatur brevissimus, subcoroniformis, in dentes paucos, circiter n. 5, dilaceratus. Achænia disci fertilia, simili modo formata uti achænia radii, scariositate cincta, sed non tam lata uti achænia radii, et eo angustiore quo magis centrum versùs sunt posita, pariter in cornua abeunt apice, inter quæ pappus observatur brevis lacerus, potiùs uti scariositatis achænium cingentis dilaceratio considerandus.

HERBÆ, pleræque mediterraneæ, annuæ, foliis pinnatilobatis, caule 1-cephalo v. ramoso, ligulis albis flavisque, rariùs nullis, disco aureo.

1. ANACYCLUS CLAVATUS. Pers.

A. annuus, subvillosus, caule divaricato ramoso, foliis bipinnatisectis, lobis linearibus mucronatis, pedunculis post anthesin clavato-incrassatis, involucri squamis obtusis, scariosis, ligulis oblongis concoloribus albis, receptaculi paleis supernè obscurè violaceis glabris.

Anthemis clavata. Desf., Atl., vol. 2, pag. 287. — Willd., Sp. pl., vol. 3, pag. 2176. — Hort. Kew., ed. 2, vol. 5, pag. 106. — Willd., H. berol., vol. 2, pag. 910. — Sprgl., Syst. veg., vol. 3, pag. 595. — Loisel., Fl. gall., ed. 2, vol. 2, pag. 255?

Anthemis biaristata. Bivon., Cent. pl. sic., 1, tab. 7, ex Link. 1. c. non. DC.

Anthemis incrassata. Link, H. berol., vol. 2, pag. 345? ex DC. Pr. et hinc Chamæmelum incrassatum. — Hoffmans., Fl. port., vol. 2, pag. 348.

Anacyclus divaricatus. Balb., olim in h. Monsp. ex DC.

Anacyclus clavatus. Pers., Syn., vol. 2, pag. 465 (an. 1807). — Link, Enum. h. berol., vol. 2, pag. 344. — DC., Prodr., vol. 6, pag. 16. — Steud. nomencl., ed. 2, vol. 2, pag. 82.

HAB. In ruderatis parochiæ Sancti Bartholomæi insulæ Lancerottæ.

DISTRIB. GEOG. In arvis regionis Mediterraneæ, nempè Barbariæ et Siciliæ et forsån etiam Galliæ, si enim citatum Lois. hùc spectet.

Oss. Anacyclus tomentosus DC. differt ab A. clavato, paleis receptaculi non coloratis apice pilis coronatis, caule non tam divaricato et pedunculis post anthesin minus incrassatis. In A. clavato enim caulis valde divaricatus, pedunculi post anthesin clavato-incrassati, receptaculi paleæ, glaberrimæ, violaceæ! An species Canariensis à Mediterraneâ differat? Anacyclum tomentosum DC., habeo è Græcia: Fraas.; et è Gallia propè Monspelium lectum.

TRIB. IV. SENECIONOIDEAE. C. H. SCHULTZ BIPONT.

SUBTRIB. VII. ARTEMISIEÆ. C. H. SCHULTZ BIP.

Antheræ ecaudatæ, abbreviatæ!, ovato-oblongæ, appendicibus ovato-lanceolatis, cuspidato-subulatis! terminatæ.

OBS. Subtribus, characteribus indicatis, non solum ab Anthemideis, distinctissima.

ARTEMISIA. LINN., BESS., DC. (1).

Capitulum multi-vel pauciflorum, heterogamum vel homogamum subdiscoideum. Flores omnes tubulosi vel exteriores 1-seriales, 2-3-dentati, sublingulati, fœminei, styli ramis exsertis, vel omnes tubuloso-steriles, submasculi. Genitalia subinclusa. Antheræ abbreviatæ, ovato oblongæ, ecaudatæ, appendice (connectivi antherarum, continuatione) ovato-lanceolatâ cuspidato-subulatâ! terminatæ. Styli rami truncato-penicillati. Involucri imbricati, hemisphærici v. ovati squamæ margine, præcipuè intimæ scariosæ. Receptaculum nudum vel setis simplicibus, crassis, achæniis pl. longioribus, hispidum. Achænia calva, obovata, compressiuscula vel subturbinata (in Absinthio Bess.) glabra.

Herbæ, suffrutices vel frutices, habitu proprio, pl. amaro-aromaticæ, sæpiùs vermifugæ, omnes ferè hemisphæram borealem habitantes, foliis alternis pinnatilobatis, capitulis racemoso-paniculatis parvis, floribus flavis, rariùs purpureis.

Analysis specierum Canariensium :

Sectio I. Scriphidium, Besser. Receptaculum nudum, capitulum homogamum.

- 1. Artemisia arragonensis. Lam. (capitula 2-3 flora).
- Sectio II. Abrotanum, Besser. Receptaculum nudum. Capitulum heterogamum, floribus radii fæmineis, disci hermanhroditis.
  - 2. Artemisia reptans. Chr. Smith (capitulum multiflorum).
- Sectio III. Absinthium', Besser. Receptaculum setosum. Capitulum heterogamum, floribus radii femineis, disci hermaphroditis.
  - 5. Artemisia canariensis. Less. (capitulum multiflorum).

⁽¹⁾ Exclusis speciebus nonnullis e. g. Artemisiâ fasciculată M. B., Besser DC., jam habitu diversâ et ad Tanacetum revocandă.

1. ARTEMISIA (SCRIPHIDIUM BESS.) ARRAGONENSIS. LAM.

A. fruticulus cano-tomentosus, ramosissimus, erectus, receptaculo nudo, capitulis homogamis, ovato-oblongis 2-3-floris, subsessilibus, in paniculam oblongam dispositis, foliorum petiolatorum, 1-2 pinnati-sectorum lobis lineari-filiformibus, obtusis, rigidis, integris, involucro imbricato, arachnoideo-tomentosa.

Obs. Diagnosis sec. specimina Canariensis facta, ab hispanicis aliisque inter alia tomento densiore, diversa.

Artemisia arragonensis. Lam., Enc., vol. 1, pag. 269. — Willd., Sp. pl., vol. 3, pag. 1817. —
 Pers., Syn., vol. 2, pag. 409. — Sprgl., Syst. veg., vol. 3, pag. 490. — Bess., Seriph., n. 5. — DC.,
 Prodr., vol. 6, pag. 101. — Boiss., Voy. Esp., pag. 343, tab. 94. — Walpers, Repert., vol. 2, pag. 641.
 Artemisia herba-alba. Asso, Fl. arrag., pag. 117, tab. 8, fig. 4 (excl. Hall. syn.), non Clairv. nec DC.

2. Artemisia valentina. Lam., Dict., vol. 1, pag. 269. — Willd., Sp. pl., vol. 3, pag. 1816. — Pers., Syn., vol. 2, pag. 409. — Sprgl., Syst. veg., vol. 3, pag. 490.

Artemisia arragonensis \(\begin{aligned} \text{valentina.} & DC., & Prodr., & vol. 6, & pag. 101. \end{aligned} \)

Absinthium incanum, minùs, tenuifolium, crispum, hispanicum. Barrel. Icon., pag. 485.

Abrotanum mas tenuifolium, latifolium, hispanicum polyspermum. Barrel. Ic., 447.

Absinthium scriphium hispanicum, flore oblongo. Tourn., Inst., pag. 458.

Artemisia æthiopica. Linn., Sp. pl., ed. 2, pag. 184 (excl. patriâ), à cl. Willd. 1. c. huc refertur.

3. Artemisia ramosa. Smith! (Webb), in Buch, Canar., pagg. 148 et 165. — Sprgl., Syst. veg., vol. 3, pag. 493. — DC., Prodr., vol. 6, pag. 102 (cl. Webb sp. Smith vidit).

Artemisia arragonensis γ candicans. Bess. in litt. ad cl. DC.

Artemisia thuscula. Cavan. ex Link apud Buch l. c.

4. Artemisia Sieberi. Bess., Suppl., pag. 80. — DC! (ex Webb), Prodr., vol. 6, pag. 101. Huic ex diagnosi folia sunt glabra et capitula tuberculata.

Artemisia glomerata (S. glomerulata). Sieb., Herb. — Sprgl., Syst. veg., vol. 3, pag. 489, non Ledeb.

Artemisia contra. Linn., Mat., pag. 282? cf. DC. l. c.

5. Artemisia Billardierana. Bess! (ex Webb), Suppl., pag. 81. — D.C., Prodr., vol. 6, pag. 101. Huic caulis adscendens, lobuli foliorum retusi et capitula tuberculata.

Incienso. Canariensium.

OBS. Artemisia inculta Delile, DC., pr., vi, p. 102, que etiam cum nostra comparatur differt, caulibus è collo lignoso herbaceis, foliorum lobulis lineari-oblongis.

Hab. In locis siccis, incultis Canariæ à montium planitiebus ad oram usque maritimam; ubi circà pagum Aldea de San Nicolas maxime abundat: Webb et Berth.! In planitie altà « la Cumbre » Canariæ: Despréaux! In declivis prope las Palmas Canariæ, prope Mogan, fruticulos speciosos formans ex Buch, Canar., pag. 165. In Teneriffà meridionali circà portum Christianorum: Webb!

DISTRIB. GEOG. Fruticulus regiones calidiores Mediterraneas habitans ab Hispania ad Orientem usque, nec non in insulis Canariensibus obvia.

DESCR. Sec. specimina in planitie altà « la Cumbre » Canariæ lecta, Fruticulus speciosus, cano-tomentosus, rigidus erectus, ramosissimus, capitulis ovato-oblongis, in paniculam oblongam dispositis. Cau-LIS erectus pedalis-bipedalis et altior, infernè 2-3 lin. et ultrà diametro metiens, ligno duro flavente, medullà centrali farcto, cortice sordide cinerascente, in ramis annotinis, sicutì tota planta incano-tomentosa, tomento è pilis simplicibus crispis contexto, serius glabrescente, brunnescente, splendente et rimis longitudinalibus percursa, ceterùm foliatus, ramosissimus, ramis alternis. Folia incano-tomentosa 1/2-3/4 poll, et ultrà longa, supernè circumferentià 2-6 lin. et ultrà lata, ovata, 1-2 pinnatisecta, pinnis 1-1 1/4 lin. et ultrà longis, simplicibus, pl. verò suprà medium trifurcato-sectis, vel in segmenta 5-6 sectis, integra rariùs bisecta, et cum rachide lineari-filiformi obtusa, rigida, integra. Suprà folii medium utrinque 2-3 pinnæ observantur; infrà caulis medium rachis in petiolum lineari-filiformem abit integerrimum, basi paulisper dilatatum. Rami numerosi, alterni, spithamæi, palmares, rigidi, infernè foliati, supernè in paniculam oblongo-lanceolatam dispositi, 2-4 poll, longam, 1/4-1 1/2 poll, latam. Supernè folia decrescunt et ad ramulos parva, apice trifurcato-secta, suprema tandem linearia, integerrima evadunt. Ramuli in racemum subsimplicem 1/4-1 1/2 poll. longum dispositi. infernè foliis parvis instructum, supernè capitulis subsessilibus obsitum. Capitula in ramulis subsessilia, i. e. in ramulis majoribus inferiora sunt subpedicellata, superiora verò sessilia, in minoribus verò, capitulis 2-8 tantum instructis, omnia sessilia observantur. Capitula ovato-oblonga, subteretia, 5/4 lin. longa, 1/2 lin. diametro metientia, semper erecta, homogama. Involucrum imbricatum, arachnoideotomentosum, 5/4 lin. altum, squamis ovato-oblongis, apice rotundatis, margine scariosis, extimis medio foliaceis, intimis ferè totis scariosis, et post anthesin apice conniventibus, Receptaculum minimum nudum. Flores in capitulo bini, rariùs terni 4/5 lin. longi, tubulosi, glabri, exalati, teretes, apice 5-dentati, dentibus oyato-triangularibus, hermaphroditi, Genitalia inclusa. Antheræ oblongoovatæ, ecaudatæ, basi rotundatæ, appendice subulata! coronatæ, e continuatione connectivi constante. Filamenta glabra, Styli rami breves, erecti, apice truncato-penicillati. Аснялы parva, 1/4 lin. longa, ovata, glabra, calva, areola basilari interna? Num semper conformia?

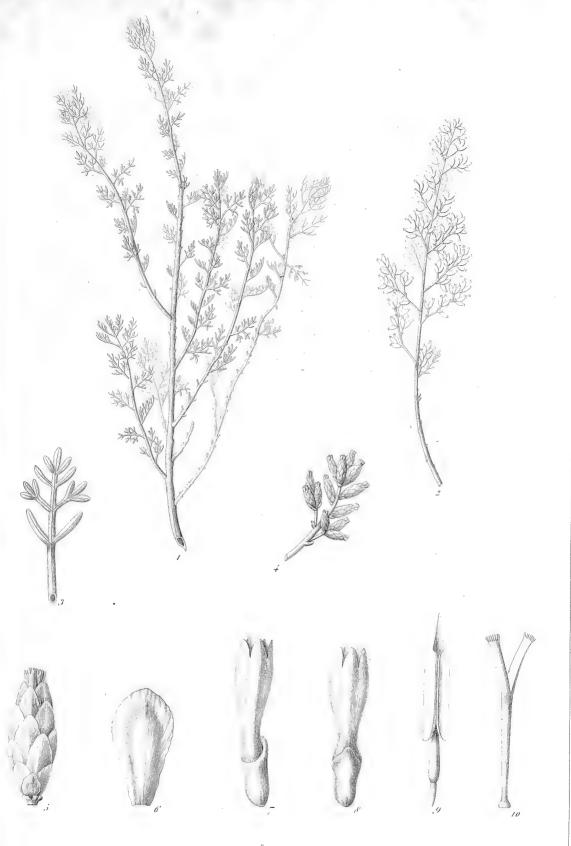
EXPLICATIO TAB. 101.

1. Ramus foliosus. 2. Ramulus floriger, ambo magnitudine naturali. 3. Folium cum figuris sequentibus auctum. 4. Rami apex capitulis onustus. 5. Capitulum magis auctum. 6. Involucri foliolum. 7. Flos à latere visus. 8. Idem à dorso visus. 9. Stamen antrorsum visum. 10. Stylus cum stigmatibus.

2. ARTEMISIA (ABROTANUM BESS.) REPTANS. CHR. SMITH!

A. fruticulus incano-tomentosus, decumbens, receptaculo nudo, capitulis hemisphæricis,

Vielle et Maréchal Jap. inc

Heyland det . H. Gay analyses feet.

Ādemisia aringenensis Lamek .

cernuis, multifloris, heterogamis, floribus radii fœmineis, breve lingulatis, disci hermaphroditis, foliis parvis, pinnatisectis, lobis subtripalmatisectis, angustè linearibus.

Ons. Artemisia hispanica caule erecto differre videtur (cf. Besser Abrot., p. 24). Nostra forsan ejus forma decumbens, et decumbens potiùs quàm reptans aut radicans vocanda est, nam terræ applicatur solummodò nec radiculas ullas profert. Hæc forma in Hispanià et Mauritanià non infrequens est ex cl. Webb, et ejus sententiam (vid. It., Hisp., p. 35). A. hispanicæ synonymiam hic enumerandam esse libenter sequor.

1. Absinthium incanum, lanuginosum, crispo, cristato folio. Barrel., Ic. 433, ex Vaill., Act. Acad., 1719, p. 283, sec. Lam. I. c.

Absinthium scriphium hispanicum, flore rotundiore, odore seminis contra. Tourn., Inst., pag. 458.

Artemisia hispanica. Lam. (non Jacq.), Enc., vol. 1, pag. 263. — Sprgl., Syst. veg., vol. 3, pag. 490.

— Webb, It. Hisp., pag. 35. — DC., Prodr., vol. 6, pag. 106. — Bess., Abrot., pag. 23, n. 5.

2. Artemisia reptans. Chr. Smith! (ex Webb), in Buch, Canar., pagg. 148 et 165. — DC., Prodr., vol. 6, pag. 101. Falsò cl. DC. hanc speciem cum Scriphidio conjunxit. — Webb, Ic.

Artemisia radicans. Chr. Smith, in litt. ad cl. DC.

Hùc etiam spectat ex cl. Webb, It. Hisp., pag. 35.

Artemisia pyromacha. Viviani, Fl. lybic., pag. 54, tab. 13, fig. 5. - DC., Prodr., vol. 6, pag. 127.

Hab. In locis asperis siccissimis regionis inferioris Canariæ: Webb! Ad urbem de *las Palmas*: Chr. Smith ex Buch l. c.

DISTRIB. GEOGR. Fruticulus præter insulas Canarienses, regionem crateris Mediterranei occidentalem habitans, nempè Hispaniam et Africæ borealis desertum magnæ Syrteos, si synonyma allegata hùc pertineant.

DESCR. FRUTICULUS gracilis, incanus, decumbens, radicans. Radix è fibris composita est cylindricis, numerosis, 3 poll. et ultrà longis, 1/2-1 lin. diametro metientibus, lignescentibus, ligno dilutè brunneo, duro, cortice brunnea, saltem in statu exsiccato, rugosa. Caules plures è radice oriuntur, decumbentes, fibrisque, jam descriptis similibus, terræ affixi, graciles spithamæi v. pedales, 1/2 lin. et ultrà diametro metientes, teretes ligno dilutè flavente, medullà centrali percurso, cortice cinereo-brunnea, tomento denso incano, è pilis simplicibus crispulis composito, quasi pelle involuta; foliati, ramosi, ramis in axi foliorum orientibus. Folia in lineâ spirali disposita, approximata, parva, 1/2 poll. circiter longa, circumferentia 2-3 lin. lata, tomento incano munita, pinnatisecta, pinnis 1-3 lin. longis, apice digitato-3-sectis, laciniis et rachide integris, 1/6 lin. latis, angustè linearibus, apice rotundatis. In axi horum foliorum rami oriuntur graciles, filiformes 1/2-4, pl. 1/2-2 poll. longi, in paniculam racemosam secundam dispositi i. e. rami omnes lucem versùs tendunt, ut omnia vegetabilia et animalia, licet ingens, et hodiè, sit stultorum copia, qui contrarium optent. Ad basin hi rami foliis confertissimis muniti sunt brevibus, 1 1/2-3 lin. longis, pinnatisectis, pinnis integris vel tridactylis. Mox suprà hæc folia, in axi foliorum parvorum, vel potiùs foliorum 2-1/3 lin. longorum, inferiorum ovato-oblongorum, pinnatipartitorum, pinnis parvis ovatis, superiorum crenatorum, summorum integrorum, ovatooblongorum capitula oriuntur in racemum simplicem, elongatum, 1/2-4 poll. longum, disposita. Capi-TULA inferiora pedicellis sunt suffulta 4-10 lin. longis, filiformibus, — quibus rarissimè capitulum

accedit accessorium, breve pedicellatum, - media 1-3 lin, longis, capitula suprema brevissimè sunt pedicellata et summa tandem sessilia. In pedicellis longioribus foliolum unum alterumve observatur parvum, oblongo-lineare. Pedicelli breviores verò sunt nudi, Capítula multiflora, heterogama, cernua, hemisphærica, parva, 1 1/2 lin. diametro metientia. Involucaum depresso-hemisphæricum imbricatum, squamis-1 lin. ferè longis, minutè et inæqualiter margine denticulatis et præcipuè ad apicem rotundatam subciliatis, exterioribus oblongis foliaceis, dorso tomentosulis, margine scariosis — intimis ovatis, ferè totis scariosis, mediis transitum formantibus, carina foliacea percursis. Scariositas albido-brunnescens, Receptaculum nudum, 1/3 lin. diametro metiens convexum non ovato-conicum ut DC, l. c. asserit, rubro-brunneum, prominentiis instructum, quibus insidebant achænia. Achænia intima sterilia, receptaculo sepè diutius adherent, quarè sine dubio error Candolleanus producebatur. Flores flavi, heterogami 1/3 lin. longi, glabri, radiales pl. 2-4 breve lingulati, lingula 3-dentata, dentibus obtusis, tubo bialato, fœminei, stylo exserto bifido, ramis glabris; flores disci hermaphroditi, globosi, tubo alato, companula globosa, 5-dentata, dentibus ovato-3-angularibus. Genitalia inclusa. Antheræ ovatæ! ecaudatæ, appendice lanceolato-subulatá (connectivi continuatione) superata, longitudine achænii. Styli rami truncati, apice penicillati. Flores intimi sæpiùs masculi steriles. Achenia oboyata, compressiuscula, glabra, brunnea, infernè albentia, callo basilari, sat magno, calva, areola apicali interna, fertilia, centralia sterilia.

EXPLICATIO TAB. 102.

1. Planta integra florida. 2. Folium ex parte caulis inferiore. 3. Capitulum demptis flosculis ut appareat receptaculum denudatum involucro cinctum. 4. Involucri squama. 5. Flosculus hermaphroditus. 6. Idem, corollà et staminum tubo (dejecto) fissis, stylo dempto. 7. Stamina duo flosculi hermaphroditi. 8. Stylus flosculi hermaphroditi. 9. Flosculus feemineus (imperfectus). 10. Flosculi ejusdem styli apex.

3. ARTEMISIA (ABSINTHIUM BESS.) CANARIENSIS. Less.

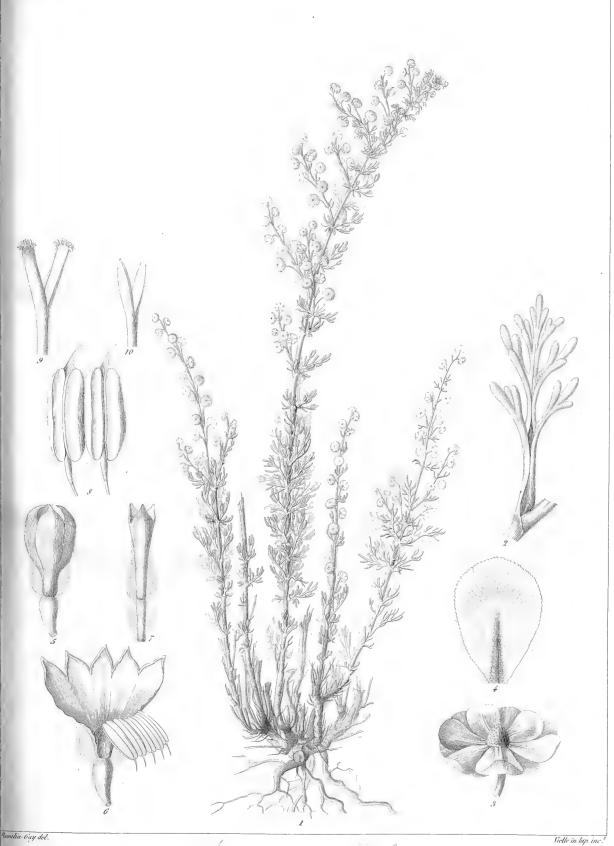
A. fruticulus cano-tomentosus, erectus, paniculatus, capitulis erectis, hemisphæricis, pedicellatis, heterogamis, floribus radii fœmineis sublingulatis, disci hermaphroditis, receptaculo setoso, foliis 1-2-pinnatipartitis, pinnis trifurcatis, laciniis obversè lanceolatis.

OBS. Art. Canariensis Less. mihi tantùm varietas est Art. argenteæ L'Her. — DC., Pr., vol. 6, pag. 120 (v. Sp. à cl. Webb in insulà Maderensi Portu Sancto lectum), notis sequentibus distincta: capitulis vix minoribus, paulò breviùs pedicellatis et hinc vix cernuis, folisque anticè paulò dilatatis.

Artemisia arborescens. Linn., DC., Prodr., vol. 6, pag. 121, verò capitulis triplò majoribus diversa videtur.

Synonymia Art. canariensis:

Artemisia argentea. Buch, Canar., pagg. 148 et 164, non L'Her.

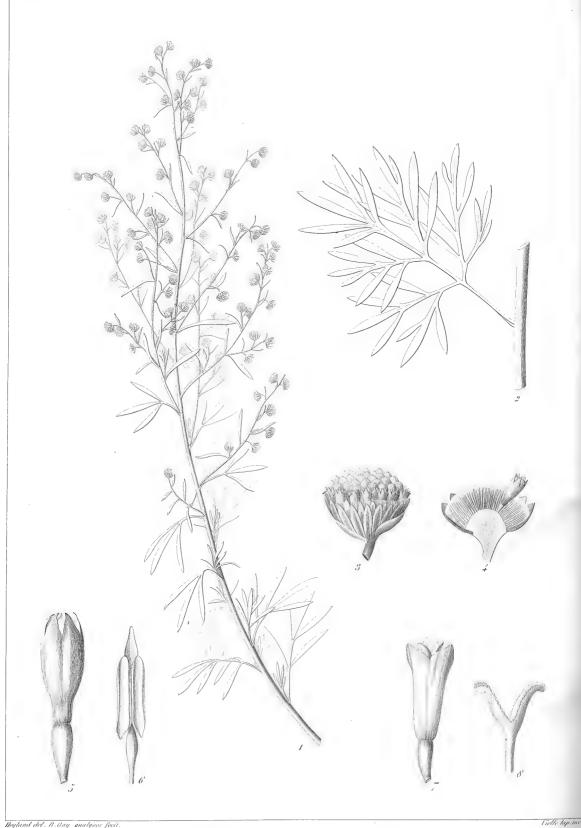

Ertemisia reptans (hr. Imith.

Lithede Sules Rigo, rue Richer 7.

Hoyland del . R. Gay analyses fecit.

Artemisia aanariensis Boss.

Lith de J. Rigo rue Richer, 7.

Artemisia canariensis. Less., in Linnæå 1831, pag. 217. — DC., Prodr., vol. 6, pag. 121. Absinthium canariense. Bess., Abs., n. 4.

HAB. In inculțis regionis maritimæ insalurum Canariensium e. g. in Tenerissa et in Canarià: Webb! In valle Taoro suprà Realexo, supra Guimar, 1600 ped., Baranco secco Teror, versus Moya Canaria, 2100 ped. Non apud Mogan ex Buch, Canar., pag. 164. Descr. Fruticulus spithamæus-sesquipedalis et altior, incano-tomentosus, infernè 1/2 lin. et ultrà diametro metiens, teres infernè cicatricibus foliorum destructorum notatus transversalibus, glabrescens, i. e. tomento subdenudatus, cortice obscurè cinereà, ligno albide flavente, duro, medullà centrali farcto, aliquos pollices vel spithamam suprà exortum in ramos abiens alternos adscendentes, infrà foliorum delapsorum cicatricibus notatos, supernè foliatos et in paniculam amplam oyato-triangularem 2-4 poll. longum, imo dodrantalem abeuntes, perfoliatam. Folia in linea spirali alterna, crassiuscula, tomento albente, è pilis simplicibus crispulis constante, præcipuè pagina aversa incanosubsericea, 3/4-1 3/4 poll. longa, supernè circumferentià 1/3-1 3/4 poll. lata, 1-2 pinnatipartita, i. e. inferiora sunt bipinnipartita, pinnis 2-3 paribus trifurcato-partitis, superiora verò 3-furcato-partita, summa indivisa. Supernè enim folia sensim decrescunt. Laciniæ lineari-lanceolatæ, superiores latiores et ferè obovato-lanceolato-lineares, 2-6 lin. longæ, 4/3-1 lin. supernè latæ, integerrimæ, nervo valido mediano percursæ, apice rotundato-obtusæ. Infernè folia in petiolum angustantur 2-5 lin. longum, cuneatum, inferè 1/3, supernè 2/3-1 lin. latum, basi ipsâ verò paulò dilatatam, integerrimum, uti rachis, cujus partes intrà pinnas positæ simili modò se habent utì petiolus, alatum. Rami in axi foliorum jam descriptorum oriuntur, pariter in paniculas ovato-lanceolatas dispositi, infernè foliati, supernè ramulis numerosis obsiti, in axi foliorum simplicium lineari-lanceolatorum, integrorum orientibus, capitulis 2-11 instructis, in racemum simplicem, subsecundum dispositis. Capitula inferiora longius sunt pedicellata, pedicello gracili, 1-2 lin. longo, nudo, rarius squamula munito, superiora breviùs, suprema subsessilia vel brevissimè tantum pedicellata. Capitula hemisphærica, 5/4 lin. diametro metientia, erecta, heterogama, multiflora. Involucrum 1 lin. vix altum, hemisphæricum, imbricatum, squamis inferioribus ovato-oblongis, apice rotundatis, totis foliaceis, tomentosis, intimis ovato-lanceolatis, obtusis, superne ad marginem scariosis, mediis transitum formantibus. Receptacu LUM 1/3 lin. diametro metiens, convexum, setis simplicibus, acutissimis, 1/2 lin. longis, crassis, densè obsitum. Flores tubulosi, 2/3 lin. longi, flavi, glabri: radii feeminei, tenues, sublingulati, apice 2-3 dentati, styli bifidi ramis, apice truncatis, florem superantibus, disci amplè tubuloso-campanulati, hermaphroditi apice dentibus 5 triangulari-ovatis terminati. Genitalia inclusa, Antheræ ovato-oblongæ, ecaudatæ, appendice lanceolato-cuspidato terminatæ. Styli rami apice truncato-penicillati. Аснæмы (non penitùs matura) minuta, glabra, turbinata?, calva.

EXPLICATIO TAB. 100.

r. Ramus floridus magnitudine naturali. 2. Folium cum figuris reliquis magnitudine auctæ. 3. Capitulum. 4. Idem medio longitrorsum sectum ut appareat receptaculum setis

obsitum. 5. Flos masculus sive hermaphroditus. 6. Stamen. 7. Flos fœmineus. 8. Stig-mata.

SUBTRIB. III. GNAPHALIEÆ. LESS. DC.

Antheræ caudatæ. Pappus pl. pilosus s. setaceus.

DIV. I. CASSINIE E. LESS.

DC., Prodr., vi, pag. 153. — C. H. Schultz Bipont., emend. Capitula non glomerata. Receptaculum totum aut margine paleaceum.

SUBDIV. II. FILAGINEÆ. C. H. SCHULTZ BIPONT.

Receptaculum margine paleaceum, centro nudum.

- a. Pappus pilosus. Filago Dodon.
- b. Pappus plumosus Ifloga Cass.

FILAGO DODON.

Tourn., excl. spec. nonnullis. — Linn., Fl. succ., ed. 2. — Gærtn. — DC. — Gifola, Logfia et Oglifa, Cass. — Impia, Xerotium et Achariterium, Bluff. et Fingerhuth. — Gnaphalii sp. auct.

Capitulum multiflorum, heterogamum, floribus omnibus tubulosis, peripheriæ pluriserialibus, filiformibus, apice subdentatis, fœmineis, styli bifidi ramis capillaribus, exsertis in floribus intrà paleas, subinclusis in reliquis, in receptaculi parte epaleatâ positis, centralibus hermaphrodito-masculis n. 4-6, apice 4-5-dentatis. Receptaculum parvum, centro epaleatum, margine paleis pauciserialibus, navicularibus, involucri squamas æmulantibus munitum, in F. germanicâ verò pluriserialibus, et hinc receptaculum in hâc specie columnarifiliforme. Involucrum subimbricatum squamis margine et supernè scariosis, dorso lanatis obtusis vel, in F. germanicâ, aristato acuminatis. Achænia ovato-compressa, parva, granulis albidis adspersa hyalinis, exteriora inter paleas posita calva, reliqua pappo coronata 1-seriali, caduco, setoso-denticulato, denticulis basilaribus confertis, extrorsis, mediis arrectis, obsoletis, superioribus erectis.

Herbæ arvenses vel ruderales Europææ, rariùs in Africâ boreali vel in Asiâ occidentali crescentes annuæ, caule gracili, ramoso vel ramosissimo, dichotomo vel paniculato, capitulis glomeratis, axillaribus vel terminalibus rariùs lateralibus, foliis alternis, integris, lineari-lanceolatis, capitulis parvis, ovato-pyramidatis, floribus inconspicuis, supernè flavis.

Obs. Genus distinctissimum à Gnaphalio diversum: Receptaculo margine paleato, paleis prima fronte pro involucri squamis mediis vel internis salutatis, achæniisque inter paleas positis calvis!, et à proximo genere Iſlogá: pappi setis simplicibus denticulatis, non plumosis.

1. FILAGO GERMANICA. LINN.

F. tomentoso-lanata, foliis lineari-lanceolatis vel spathulatis, capitulis glomeratis, glomerulis polycephalis, rotundatis, axillaribus vel terminalibus, involucri pluri-serialis squamis cuspidato-mucronatis, intimis quandoque obtusis.

Γναφάλιον s. Centunculum. Fuchs., Hist., tab. 125! bona.

Gnaphalium vulgare. Camer., Epit., p. 606, c. icone! — Lobel., Hist., p. 255, c. icone! — Matth., Comment., p. 625, c. icone.

Gnaphalium vulgare majus. C. B., Pin., p. 263. — Moris., Hist., vol. 3, sect. 7, tab. 11, f. 10; qui etiam vocat: Gnaphalium annuum vulgare, capitulis rotundis, sessilibus, ad angulos floridum.

Gnaphalium germanicum. J. B., Hist., vol. 3, p. 158. — Linn., Sp. pl., ed. 1, p. 857. — Willd., Sp. pl., vol. 3, p. 1894. — Buch, Canar., pp. 450 et 171.

Gnaphalium germanicum Fuchsii. Chabr., Sciagr., p. 370, c. icone!

Gnaphalium II vulgare. Tabern., p. 780, c. icone!

Gnaphalium decimum. Petiver, Herb., f. 10, ex Linn. — Low childing Cudweed. Petiv., tab. 18, ex Hall. — Forked Cudweed. Hill., tab. 107.

Gnaphalium caule erecto, dichotomo, floribus in alis sessilibus. Linn., Lapp., ed. 1, p. 236; Suec., ed. 1, p. 244.

Filago sive Impia. Dodon., Pempt., p. 66, c. icone bonâ! eâdem ac Lobelianâ. — Tourn., Inst., p. 259.

Filago caule dichotomo, corymbo sphærico, angulo sessili. Hall., Hist., n. 153.

Filago germanica. Linn., Sp. pl., ed. 2, p. 1311. — Poll., Palat., n. 830, c. descriptione optimâ. — DC., Prodr., vol. 6, p. 247. — Torr. et Gr., Fl. North America, vol. 2, p. 432. — Koch, Syn., ed. 2, p. 397. — Gartn., Fruct., vol. 2, p. 404, tab. 166, f. 8. — Fl. dan., tab. 997. — Sturm, 1, 12. — Engl. bot., tab. 946. — Schkuhr., Bot. handb., tab. 266. — Sv., Bot., tab. 661. — Hook., Lond., tab. 43.

Filago vulgaris. Lamck., Fl. franc., vol. 2, p. 61.

Filago rotundata. Mænch, Meth., p. 577.

пт. —(2е secт.)

Sylvestris Heliochrysos. Trag., ed. Kyberi, p. 331, cum icone sinistrâ.

Gifola vulgaris. Cass., Bull. phil., 1819, p. 143.

Impia germanica. Bluff. et Fingerh., Germ., vol. 2, p. 342.

Præterea synonyma sequentia formas speciei polymorphæ designant:

a Filago pyramidata. Linn., Sp. pl., ed. 2, p. 1311. - Sturm, vol. 3, p. 12.

Filago germanica β pyramidata. Gaud., Fl. helv., vol. 5, p. 253. — DC. 1. c.

Gnaphalium pyramidatum. Willd., Sp. pl., vol. 3, p. 1895.

Gnaphalium germanicum \beta pyramidatum. Dubr, bot. gall., vol. 1, p. 269.

Impia pyramidata. Bluff. et Fingerh., Fl. germ., vol. 2, p. 343.

b Filago lanuginosa. Requien, in litt. ad cl. DC.

Filago germanica y lanuginosa. DC., l. c.

Filago eriocephala. Guss., Pl. rar., p. 344, tab. 69, ex DC.

Gnaphalium germanicum y lanuginosum. Duby. l. c.

c Helichrysum alpinum capitulis inter caulis decursum conglobatis ramosum. Bonann., tab. 36, ex Presl.

Filago spathulata. Presl., Delic., p. 99.

Filago germanica δ spathulata. DC. l. c.

d Filago congesta. Guss., in litt. ad cl. DC., Pr., vol. 6, p. 248.

OBS. Cl. Koch, Syn., ed. 11, pag. 397, involucri squamas intimas 5-4 obtusiusculas, nervo excurrente mucronulatas describit: In forma congesta verò nervus apicem foliorum involucri internorum non attingit, que ideò obtusa evadunt.

 $Filago\ germanica\ apud\ nos,\ in\ Palatinatu\ quo ad\ foliorum\ formam,\ indumentum\ et\ caulis\ divisionem\ valde\ variat,\ prætere <math>\hat{a}$:

- I. Involucri squamæ concolores stramineæ, plantæ indumentum albo-cinereum. F. germanica concolor.
- II. Involucri squamæ superæ pulcherrimè purpurascentes, plantæ indumentum viridi-cinereum, supernè lanuginosum. F. germanica variegata.

Hab. In arvis siccis et in ruderatis insul. Canariensium e. g. in Tenerissa, Canaria: Webb! veròsimiliter introducta sec. cl. Courrant. apud Buch l. c. qui speciem nostram primum in ditione floræ Canariensis observavit.

Ons. Formam lanuginosam et spathulatam DC. è Teneriffà et congestam è Ganarià vidi. Formæ Canarienses in genere pl. folia habent spathulata indumentum densum tomentoso-lanuginosum, et specimina in Canarià lecta sunt pusilla à basi ramosa, ramis decumbentibus, folia habent spathulata et involucri squamas intimas obtusas, demum stellato-patentes.

DISTRIB. GEOGR. F. germanica in arvis præcipuè incultis, argillosis et arenosis, ruderatis, inter stipulas, ad agrorum margines et vias Europæ totiùs usquè ad Tauriam et Persiam à Junio in Septembrim, in regionibus australibus priùs, floret. In Americam borealem etiam migravit ex Torr. et Gr. l. c. et sec. Seubert, Fl. azor., pag. 32, etiam ad vias ins. azoric. Flores et Fayal obvia. In Germania abundat, ex Atticà habeo à cl. Dr. Fraas.

2. FILAGO GALLICA. LINN.

F. tomentoso-sericea, foliis lineari-subulatis, infrà capitula glomerata confertis eaque duplò vel triplò superantibus, glomerulis axillaribus vel terminalibus imò sublateralibus, è capitulis n. 2-8 compositis, involucri pauciserialis squamis apice rotundatis retusis vel inæqualiter dentato-crenatis.

Filago minor. *Dodon.*, *Pempt.*, *p.* 66, cum icone rudi, sed characteristicâ ob folia summa capitula multo superantia.

Filago germanica major et secundum folia floridum var. Pen. et Lobel., Advers., p. 201, cum icone!

Filago vulgaris tenuissimo folio, erecta. Tourn., Inst., p. 454. — Vaill., Bot. par., p. 52.

Filago florum acervulis insidentibus, foliis filiformibus. Hall., Hist., n. 156.

Filago gallica. Linn., Sp. pl., ed. 2, p. 1312.— Pollich., Palat., n. 832. — DC., Prodr., vol. 6, p. 248. — Koch, Syn., ed. 2, p. 398.

Filago filiformis. Lamck., Fl. franc., vol. 2, p. 61.

Filago tenuifolia. Presl., Delic., p. 101.

Filago umbellata major tenui folio, filo pari. Bonann., tab. 41, ex Presl.

Gnaphalium vulgare tenuifolium. J. B., Hist., vol. 3, p. 159, absque icone.

Gnaphalium parvum ramosissimum, foliis angustissimis polyspermum. Raj., Hist., p. 296.

Gnaphalium vulgare medium. Moris., Hist., vol. 3, sect. 7, tab. 11, fig. 4. — Petiv., Herb., tab. 18, fig. 12.

Gnaphalium minimum alterum nostras, steechadis citrinæ foliis tenuissimis. Pluk., Almag., p. 172, tab. 298, fig. 2.

Gnaphalium gallicum. Linn. Sp. pl., ed. 1, p. 857. — Huds., Angl., p. 361. — Willd., Sp. pl., vol. 3, p. 1895. — Buch, Can., pp. 150 et 171. — Engl. bot., tab. 2369. — Sturm, H., 38.

Gnaphalium n. 307 et 1206. Bert, herb.

Logfia subulata. Cass., Dict., vol. 27, p. 116.

Xerotium gallicum. Bluff. et Fingerh., Fl. germ., vol. 2, p. 344. — Collect. exsicc. F. G. Schultz Fl. gall. et germ. exsicc., cent. 3, n. 84.

Ons. Specimina Canariensia tomento densiore sunt obducta quam Europæa et pl. basi in ramos plures divisa decumbentes, densè foliatos.

HAB. In insulis Canariensibus introducta sec. cl. Courrant apud Buch l. c.; in Tenerissa satis vulgaris, in Palmà et veròsimiliter in reliquis insulis: Webb!

Distrib. Geogr. F. gallica in agris arvisque argillosis vel arenosis Europæ occidentali — australis ab Anglià ad Constantinopolim usquè crescit, prætereà in Maderà, àd vias insul. azoric. Flores et Fayal ex Seubert, Fl. azor., p. 32, ad Quillota Chilensium ex Bertero. Apud nos floret à mense Julio in Octobrim in regionibus australibus verò jam à Majo.

3. FILAGO ARVENSIS. LINN.

F. densè albo-lanata, foliis lineari-lanceolatis, acutis, summis capitula glomerata subæquantibus, glomerulis lateralibus vel terminalibus, involucri pauciserialis squamis obtusiusculis, 8 intimis post achæniorum obsoletè granulatorum maturitatem stellato-patentibus.

Filago alia. Dodon., Pempt., p. 67, absque icone. - Tourn., Inst., p. 454.

Filago major alia. Pen. et Lobel, Advers., p. 201, sine icone.

Filago incana tomentosa erecta. Vaill. Act. gall., 1719, p. 391.

Filago caule erecto ramosissimo, foliis mollissimis, tomentosis, florum acervis sessilibus in spicas coalescentibus. *Hall.*, *Hist.*, *n*, 454.

Filago arvensis. Linn., Sp. pl., ed. 2, p., 1312. — Poll., Palat., n. 833, cum descript. bonâ. — DC., Prodr., vol. 6, p. 248. — Koch!, Syn., ed. 2, p. 398.

Filago montana. Linn., Fl. suec., ed. 2, n. 780, non Spec. pl. — Wahlenb., Fl. suec., n. 956. — Sp., Bot., tab. 659.

Filago paniculata. Mænch. Meth., p. 577.

Gnaphalium majus angusto, oblongo folio. C. B., Pin., p. 263.

Gnaphalium paniculatum hirsutum. Linn., Fl. suec., ed. 1, n. 679.

Gnaphalium arvense. Linn., Sp. pl., ed. 1, p. 856. — Willd., Sp. pl., vol. 3, p. 1897. — Sturm, Deutschl., Fl., 38. — Fl. dan., tab. 1275.

Spreading Cudweed, Hill., vol. 3, tab. 107.

Oglifa arvensis. Cass., Dict., vol. 35, p. 448.

Achariterium arvense. Bluff. et Fingerh., Fl. germ., vol. 2, p. 346.

Formæ insuper sequentes speciei nostræ adnumerandæ:

β Lagopus. DC., Pr., vol. 6, p. 249.

Filago Lagopus. Steph. apud Willd., Sp. pl., vol. 3, p. 1897, ex Fisch apud DC. l. c.

Filago alpestris. Presl., Delic., p. 100.

Helichrysum alpinum minus capitulis in summo papposis, Bonann, , tab. 113 ex Presl, l, c,

Gnaphalium pedunculare. Ten., ind. sem. h. neap., 1830, p. 14, ex Guss. in litt. ad cl. DC.

y Cupaniana, DC. l. c.

Gnaphalium Cupanianum. Guss., in litt. ad cel. DC. — Cupani, ed. Bocc., tab. 125.

HAB. In Tenerissa ex DC. l. c. sed specimen Canariense non vidi.

DISTRIB. GEOGR. F. arvensis à Junio in Octobrim floret in arvis arenosis præcipue incultis et ad vias totius Europæ et Orientis in Persiam et Sibiriam usque. In Palatinatu abundat, præterea in Germania legi propè Erlangam cum optimo Koch! et propè Ulm: Lechler!; Helvetia, in valle Bien Vallesiæ: Lagger!, in monte magn. S. Bernhardi: Perty!; in Attica formam β Lagopum legit cl. Dr. Fraas!

OBS. 1. Filago montana, Linn. DC., Pr., vol. 6, pag. 248, inter alia differt: foliis caulinis adpressis subimbricatis, styli ramis etiam in floribus intrà paleas positis inclusis, achæniis granulis majoribus obsitis, apice granulato-crenato-cristatis.

Ons. 2. Filago abyssinica, C. H. Schultz Bipont., in Schimper. It. Abyss., sect. 2, n. 1915 et sine n°, ab affini F. arvensi & Lagopo differt: caule erecto, digitali-palmari, simplici vel ramoso, glomerulis terminalibus vel axillaribus polycephalis ut in F. germanicâ, involucri squamis plerisque acuminatis, foliis cum totà plantà lanato-tomentosis, lanceolatis, acuminatis, summis ut in F. gallicà glomerulos superantibus. Affinis videtur F. prostratæ, DC., Pr., vol. 6, pag. 249.

IFLOGA. Cass. - Fenzl. - C. H. Schultz Bipont.

Trichogyne, Less. — DG. — Chrysocomæ, Gnaphalii, Stæbes, Seriphii, Metalasiæ et Artemisiæ, Spec. auct.

Capitulum pluri- vel multiflorum heterogamum, floribus omnibus tubulosis, exterioribus foemineis, paucis, inter paleas absconditis, filiformibus, subdentatis, styli bifidi ramis filiformibus, exsertis, arcuatis, magis speciosis 4-5-dentatis, hermaphrodito-submasculis, stylo nempè breve fisso cum antheris incluso. Involucri imbricati squamæ ovatæ, scariosæ. Receptaculum elongatum, infernè paleatum, paleis involucri squamis similibus, in easque transeuntibus, centro nudum. Achænia ovata, compressiuscula, glabra, peripherica i. e. inter paleas posita calva, centralia graciliora, cylindracea, subgranulata, pappo coronata 1-seriali, supernè plumoso, infernè nudo vel dentato et basi ut in genere proximo Filagine pl. dentibus vel plumosis paucis confertis instructo, horizontalibus.

Suffrutices vel herbæ parvæ capenses, unâ specie etiam in Africæ borealis et Asiæ occidentalis oris indigenâ, caule pl. ramoso vel ramosissimo, rariùs simplici, foliis parvis, integris, alternis, lineari-filiformibus, quandoque spiraliter subtorsis, plùs minùsve tomentosis, dein sæpiùs glabrescentibus, capitulis inconspicuis solitariis vel glomeratis sæpiùs in spicam confertam vel interruptam dispositis. — Species 5 caule fruticoso hucusquè sunt cognitæ nempè Ifloga decumbens, reflexa, seriphioides, laricifolia et radicans à cl. DC. l. c. sub Trichogyne recensitæ, reliquæ caules habent herbaceos.

1. IFLOGA SPICATA, C. H. SCHULTZ BIPONT.

I. herbacea, annua, pygmæa, ad summum digitalis, capitulis multifloris, involucri squamis acuminatis, glabris, floribus hermaphroditis, ventricosis, infrà dentes apicis in collum contractis, achæniis glabris, vel (sub lente) minutissimė granulatis pappi radiis infernė denticulatis, denticulis basi confertis, longioribus, patentibus.

Filago capensis minor spicata, Petiver, Gazophylac., n. 451, tab. 8, fig. 12, ex Willd.

Chrysocoma spicata, Forsk., Cat. pl. agrpt. B. n. 433.

Gnaphalium spicatum. Vahl., Symb., 1, p. 70. - Willd., Sp. pl., vol. 3, p. 1886.

Trichogyne spicata, Webb! in litt.

Gnaphalium verticillatum * ægyptiacum. Pers., Syn., vol. 2, p. 421, cum cl. Vahl. dubitat an sit varietas Islogæ verticillatæ?

Trichogyne verticillata. Drége!, Herb. et Docum., p. 98, non Less.

Gnaphalium Chrysocoma. Poir., Suppl., vol. 2, p. 807.

Gnaphalium cauliflorum. Desf! (ex Webb), Fl. atl., vol. 2, p. 267. — Delil., Ill. Fl. eg., p. 25. — Labill., dec. 4, p. 4, tab. 2, fig. 1. — Willd., Sp. pl., 3, p. 1872. — Pers., Syn., vol. 2, p. 419.

Isloga Fontanesii. Cass., Dict., vol. 23, p. 14. — Decaisne, Florula sinaic., p. 27. — Fenzl!, Flora B. Z., 1839, p. 748. — Walpers., Repert., vol. 2, p. 648.

Trichogyne cauliflora. DC! (ex Webb), Prodr., vol. 6, p. 266. — Steud., Nomencl., vol. 2, p. 701.

Gnaphalium Rüpellii. Fresen., Mus. Senkenberg., vol. 3, p. 79, tab. 4, f. 1!

Gnaphalium ammophila. Wall., Cat. et Herb., n. 2943; Comp. 53, ex DC.

Hab. In rupestribus siccis regionis maritimæ Lancerottæ et Fuertaventuræ nec non in Tenerissa meridionali propè Guimar ad monticulum *Montaña de los Guirres*, dictum : Webb! et Berth., in Canarià: Despréaux!

Distrib. Geogr. Ifloga spicata crescit in arenosis Africæ borealis ab insulis Canariis ad Ægyptam usquè e. g. in arenis deserti propè Elhammah regni Tunetani: Desf., Ægypti (Forsk., Delile, Kotschy! æstate 1836, pl. exsicc. à cl. Hohenaker! editæ n. 757); insuper in C. B. S. sec. Petiver et Drége! qui plantam suam propè Aghter de Paurl in collibus arenosis infrà 1000 ped. mense Octobri legit et cum inscriptione Trichogyne verticillata (a) communicavit; prætereà in Asià occidentali e. g. propè Baruthum Syriæ: Labill.; in Arabià petræà ad Hauara Schimper n. 207; in montis Sinai valle Rim alt. 3000! mense Majo: Rüppel sec. cl. Fresen. l. c.; in Indiæ orientalis arenosis propè Saharumpore: Wallich.

Ons. 1. Variat caule 1/4-5 poll. alto, simplici vel basi ramoso ramis decumbentibus, adscendentibus spica elongata à basi caulis incipiente, confertissima vel interrupta vel capitata i. e. apicem caulis tantum coronante. Specimina ægyptiaca sunt pygmæa ad summum, 1 poll. alta, caule ramosissimo, rarius in speciminibus minimis simplici, specimen meum capense caulem habet simplicem jam à basi in spicam abeuntem digitum minimum crassam;

specimina canariensia caulem habent $1\ 1/2-5$ poll. altum ramosum, spicam confertam vel interruptam vel capitatam.

Obs. 2. Isloga verticillata. — Trichogyne verticillata, Less. — Stobe cinerea, Zeyher! caulem habet 1 1/2-8 poll. longam, spicam interruptam, capitula 6-siora, sloribus 2 somineis, 4 masculo-hermaphroditis, achenia distinctè granulata, pappi radios insernè integerrimos, simplices, supernè plumosos. Huc spectat etiam Isloga polycanmoides Fenzl. 1. c. sec. specimen à cl. Drége (Comment., pag. 118), in C. B. S. ad Roodezland (inter Nieuwekloos et Slangenheuwel insrà 2000 ped. mense septembri lectum).—Isloga (Trichogyne, DC., Pr., 6, pag. 266) paronychioides, Fenzl. 1. c. caulem habet ramosissimum, pollicarem, involucri squamas obtusiusculas, scarioso-diaphanas, argenteas, flores, uti I. verticillata, hermaphroditas cuneatas, insrà dentes non contractas, achenia velutina (v. sp. à cl. Drége! (Docum., pag. 90), in C. B. S., in locis petrosis ad Zilversontein, alt. 2000-5000! mens., Septembri et Octobri lectam).

DIV. II. HELICHRYS E. LESS.

DC. Prodr., vol. 6, pag. 157. — C. H. Schultz Bipont emend.Capitula non glomerata, pluri-multiflora. Receptaculum epaleatum.

GNAPHALIUM. LINN.

C. H. SCHULTZ BIPONT. emend:

Gnaphalii et Helichrysi spec. auct.

Capitulum multiflorum, heterogamum, floribus omnibus tubulosis, radii fœmineis, filiformibus, pl. 3-4-dentatis numerosissimis vel 1-serialibus, disci hermaphroditis 5-dentatis paucis vel numerosissimis, vel homogamum, floribus omnibus hermaphroditis. Antheræ caudatæ. Involucrum imbricatum, squamis scariosis, discum subæquantibus vel radiantibus. Receptaculum planum, epaleatum, tuberculatum, tuberculis plùs minùsve elongatis, centro puncto impresso, cui insidebat achænium, notatis vel fimbrilliferum. Achænia ovata parva compressiuscula, pl. granulata. Pappus 1-serialis, caducus, denticulatus, denticulis basi confertis, elongatis, horizontalibus, more Filaginis, imâ basi pl. in annulum concretis.

HERBÆ vel frutices per orbem terrarum dispersæ, pl. capenses, plùs minùsve lanato-tomentosæ, foliis alternis pl. linearibus, integris, sessilibus vel decurrentibus, capitulis pl. cymoso-glomeratis.

SECTIO I. EUGNAPHALIUM. C. H. SCHULTZ BIPONT. MS.

Flores fæminei numerosissimi, hermaphroditi pauci. — Gnaphalium. DC. Prodr., vol. 6, pag. 221.

1. GNAPHALIUM LUTEO-ALBUM, LINN.

G. lanuginoso-tomentosum, annuum, caule stricto apice vel à basi ramoso, ramis lateralibus adscendentibus, foliis breve decurrentibus, lineari-oblongis, subundulatis, arachnoideo- vel densè tomentosis quandoque glabrescentibus, inferioribus spathulato-panduræformibus, superioribus lanceolato-linearibus, supremis apice scariosis, involucri squamis pellucido-scariosis, stramineis, obtusiusculis (non acuminatis ut cl. DC. l. c. asserit) floribus
pallidè luteis pl. supernè rubellis, capitulis aphyllis, terminalibus, rariùs axillaribus, cymoso-glomeratis, achæniis granulatis.

Ons. Specimina Canariensia quandoque folia habent densè tomentosa, ceterum nullà notà essentiali à speciminibus different Europæis.

Gnaphalium Plateau II. Clus., Hist., p. 329, cum icone bonâ.

Gnaphalium majus lato oblongo folio. C. B., Pin., p. 263. — Pluk., Alm., p. 171, tab. 31, f. 16. — Moris., Hist., vol. 3, p. 88, sect. 7, tab. 11, f. 20.

Gnaphalium ad Stæchadem citrinam accedens. J. B., Hist., vol. 3, p. 160.

Gnaphalium ad Steechadem accedens. Chabr., Sciagr., p. 371, c. icone.

Gnaphalium luteo-album. Linn., Sp. pl., ed. 1, p. 851; ed. 2, p. 1196. — Poll., Palat., n. 784. — Hort, Kew., ed. 2, vol. 5, p. 14. — Buch, Canar., p. 50. — Koch!, Syn., ed. 2, p. 100. — Engl. bot., tab. 1002. — Fl. dan., tab. 1763. — Sturm, x. 38.

Gnaphalium conglobatum. Lamck., Fl. franc., vol. 2, p. 64.

Gnaphalium Pompejanum. Tenore, Cat. app., p. 79; Syll., p. 424.

Gnaphalium sphæricum, Perrot, in litt, ad cl. DC.

Gnaphalium trifidum, Thunb., Fl. cap., p. 652.

Gnaphalium luteo-album \beta depressum. Pers., Syn., vol. 2, p. 420.

Gnaphalium luteo-album var. incanum. Rich. et Less., Fl. Nov. Zel., p. 237.

Gnaphalium Sprengelii. Hook. et Arn., Bot. Beechey, p. 150. — Torr. et Gray, Fl. North. Amer., vol. 2, p. 427. (— Gnaphalium Chilense. Sprgl., Syst. veg., vol. 3, p. 480; Less. in Linnæå, vol. 6, p. 525. — Gn. decurrens β et Gn. luteo-album. Hook., Fl. bor. Amer., vol. 1, p. 328. — Gn. luteo-album β occidentale. Nutt. in Trans. Amer. phil. Soc. (n. ser.), 7, p. 403, ex Torr. et Gray). Sed Achænia glaberrima describuntur.

Chrysocoma citrina supina latifolia italica. Barrel., Icon., tab. 367.

Filago foliis mollissimis, tomentosis, obtusis, umbella convexa, electrina, Hall., Hist., n. 147.

Elichrysum sylvestre latifolium, capitulis conglobatis. C. B., Pin., p. 264. — Tourn., Inst., p. 452.

Elichrysum conglomeratum. Manch., Meth., p. 576.

Helichrysum luteo-album. Rchb., Fl. germ. exc., n. 1401.

Jersey livelong. Petiv., H. brit., tab. 18, f. 5, ex Hall. et Sm.; Collect. exsicc. Dicks., H. sicc., fasc. 5, 15, ex Sm.

Hab. In glarcosis et torrentium saxetis insularum omnium Canariensium e. g. in Teneriffà, Palmà, Canarià: Webb! Num introductum?

DISTRIB. GEOGR. Gnaphalium luteo-album in sabulosis humidis præcipue ad fossas vias in agris incultis, glareosis ferè totius orbis terrarum gregariè crescit et apud nos in Germanià à Julio in autumnum floret. In omnibus Germaniæ provinciis crescit hinc indè abundè e. g. apud nos in Palatinatu, in Franconià propè Erlangam ubi cum cl. Koch legi, in Silesià: Wimmer!; in Italià propè Chiavenna: Dr. Perty! In insulis azoricis ubique ad vias et in saxis littoralibus sec. Seubert, Fl. azor., pag. 32. In Abyssinià, in agris novalibus propè Adoam d. I Junii formam diffusam, floribus luteis, foliis confertis leg.: cl. Schimper! It., Abyss., sect. 1, n. 175 b, in C. B. S. sat. vulgaris usquè ad alt. 4500-5000 ped. à mens. Januario in Majum: Drége! Krauss! in Maderà: Webb!

Cætera loca natalia apud DC. l. c. confer.

Sectio II. Flores fæminei pauci 1-seriales, cæteri vel omnes hermaproditi. — Helichrysum. DC.

Prodr., vi, pag. 169.

SER. I. ARGIREYA.

§ 5. SPH ÆROCEPHALA. DC., Prodr., vt, pag. 174.

2. GNAPHALIUM WEBBII. C. H. SCHULTZ BIPONT. MS.

G. caule palmari-spithamæo, basi suffruticoso, cum foliis sessilibus, lineari-lanceolatis, inferioribus spathulatis, arrectis, lanuginoso-tomentoso; capitulis corymboso-cymosis, breve pedicellatis, hemisphæricis, heterogamis, circiter 63-floris, floribus flavis, involucri subradiantis squamis obtusiusculis, stramineis.

Helichrysum gossypinum. Webb! in Ic. — Non Gnaphalium gossypinum, Nutt. in Trans. Americ. phil. Soc., (n. ser.) 7, p. 404. — Torr. Gray, Flora of North America, 2, p. 428. — Walpers., Repert., 2, p. 647. — Nomen mutavi ne confusio oriatur.

Algodonera. Lancerottensium.

HAB. In rupibus abruptis Famaræ insulæ Lancerottæ Webb! nec alibi hucusquè observatum. Specimen in horto Milfordiensi olim cultum etiam benevolentiæ amiciss. Webb debeo.

DISTRIB. GEOGR. Nova est species ritè Canariensis.

Descr. Herba ad basin suffruticosa, cano-tomentosa, palmari-spithamæa, corymbo composito terminata. Caulis adscendens, 4-8 poll. altus, pennam corvinam et ultrà crassus, teres, canaliculatus, cor-

111.—(2e sect.) 40

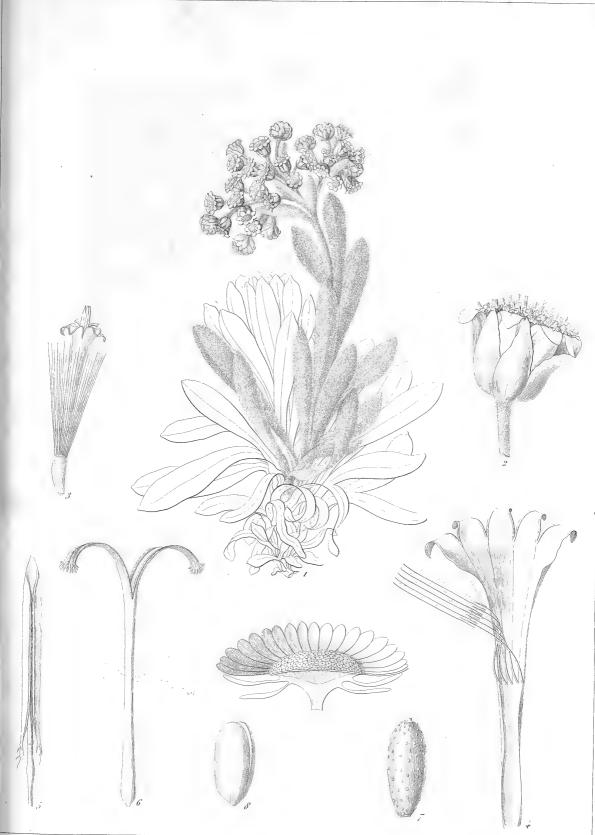
tice brunnea, ligno dilutè flavente, medullà albente percurso, tomentosus, tomento albo gossypino è pilis elongatis contexto crispulis, simplex vel mox suprà basin in ramos plures abiens subæquilongos, densè foliatus; folia semiamplexicaulia, infrà confertiora et majora, 2-2 1/2 poll, longa, supernè 3-6 lin. lata, suprà magis distantia et minora, 1/2-1 poll, longa, 3-1 1/2 lin, lata, crassa, integra, plana, linearilanceolato-spathulata, infernè paulò attenuata, supernè latiora, apice subacuta, corpusculoque corpeo terminata brevi, sicuti caulis utrinque tomento obducta albo gossypino. Suprà medium caulis in corymbum abit compositum, polycephalum, 2-3 poll. diametro metientem, cujus rami inferiores, pariter corymbo cymoso composito terminati, - poll. longi in axi foliorum lineari-lanceolatorum, 1 poll, longorum, 1-1 1/2 lin, latorum oriuntur. Penicelli in axi foliorum parvorum, apice scariosorum orientes, capitulis breviores, 1-2 lin. longi, tomento gossypino obtecti. Capitula semper erecta, speciosa, subglobosa, multiflora, heterogama, Involuceum hemisphæricum, glabrum, scariosum, stramineum, 2 lin, altum, 3-3 1/2 lin, diametro metiens, imbricatum, demum stellato-patens, squamis pluriserialibus, 5/4-2 lin, longis, 1/2-3/4 lin, latis, ovato-oblongis, obtusiusculis, dorso convexis, scariosis, exterioribus brevioribus, latioribus et magis obtusis, supernè sæpiùs paulò brunnescentibus, interiorihus medio plus minusve herbaceis, dorsoque convexis, striatis et hinc inde punctis resinosis adspersis, interioribus longioribus, angustioribus et magis elongatis, pallidioribus, albescentibus, apice subradiantibus. Receptaculum ultrà 1 lin. diametro metiens, planiusculum, elevationibus tot munitum, quot achænia, rotundatis, in quorum centro punctum obscurius observatur cui achænium erat affixum. FLORES flavi, nº 63, tubulosi, glabri, 5/4-1 1/2 lin. longi, radiales filiformes, fœminei, 3-4-dentati, pauci, centrales hermaphroditi, 5-dentati, dentibus ovato-triangularibus, acutis, supernè glandulosis, incrassatis. Genitalia subexserta, Antheræ caudatæ, caudis pilosis, appendicibus ovato-lanceolatis, obtusis, coronatæ. Styli rami apice truncato-penicillati, arcuatè reflexi. Achænia 1/4 lin, longa, oyatooblonga, subcompressa, radii tenuiora, truncata, brunnea, granulis ovatis, pellucidis, crystallinis adspersa, pappo coronata 1-seriali, niveo, caduco, è radiis constante 5/4 lin. longis, n. 17-18, dentatis, dentibus confertis, arrectis, supremis magis elongatis, distantibus et arrectis.

Ons. Gnaphalium Webbii affine speciebus capensibus est e. g. Helichryso diffuso, DC., Hel. rotundifolio, Less., præcipuè autem Hel. grandifloro, Less., à quo inter alia differt: caule humiliore, magis foliato, foliis angustioribus et longioribus, capitulis heterogamis.

EXPLICATIO TAB. 109.

(Helichrysum gossypinum. Nob.)

1. Ramus floridus magnitudine naturali. 2. Capitulum prout omnes quæ sequuntur figuræ auctum. 3. Flosculus. 4. Corollæ atque andræcii tubus longitrorsum scissus staminibus lateraliter protrusis. 5. Stamen seorsum pictum. 6. Stylus cum stigmatibus. 7. Achænium. 8. Embryo cotyledonibus arte leviter separatis. 9. Capitulum denudatum medio longitrorsum sectum ut conspiciantur involucrum et receptaculum.

walia Gay del

Lith.de Rigo, vRicher, 7.

Vielle lap inc .

Helichryum gessypinum Neb.

SER. II. CHRYSOLEPIDA.

§ 1er. STOECHADINA.

. * Species Europæ, Mauritaniæ seu Asiaticæ.

3. GNAPHALIUM ORIENTALE. LINN.

G. caule palmari-spithamæo-pedali et altiore, basi suffruticoso, cum foliis sessilibus, lineari-lanceolatis, inferioribus subspathulatis, arrectis, pannoso-tomentoso, capitulis hemisphæricis, corymboso-cymosis, longè pedicellatis, pedicellis capitula subæquantibus vel duplò-quadruplò superantibus; floribus hermaphroditis, paucis radialium fæmineis; involucri multiserialis squamis oblongo-ovatis, rotundatis, subradiantibus, sulphureis, splendentibus, exterioribus quandoque basi brunneis.

Obs. Forma culta, pl. pedalis, pedicelli capitula duplò-quadruplò superant et hinc corymbus laxus.

β Forma spontanea. — Helichrysum orientale β coum DC., Prodr., vol. 6, 484-palmari-spithamæa, pedicelli capitula subæquant vel dimidio breviores et hinc corymbus confertus.

Steechas citrina ex Creta missa. Camer., Epit., p. 790, cum capituli icone juxta Gnaphalii arenarii figuram.

Steechas citrina floris et magnitudine et colore speciosa. J. B., vol. 3, p. 154. — Chabr., Sciagr., p. 369, c. icone!

Stechas citrina cretica. Tabern., p. 779, cum icone!

Stœchas citrina, globoso et amplo flore, cretica. Barrel., n. 987, f. 814. È Creta dilata est sicca planta tota incana et tomentosa, cujus folia crassa, villosa et angustiora sunt quam in figura. — Forma spontanea.

Helichryson orientale. Honor Belli apud C. B., Prodr., p. 123, c. icone! — Matth., p. 736, c. icone!

Helichrysum orientale. Tourn., Inst., p. 453. — Gærtn., Fruct., vol. 2, p. 404, tab. 166. — DC., Prodr., vol. 6, p. 183.

Elichrysum orientale. C. B., Pin., p. 264.

Elichrysum africanum frutescens angustis et longioribus foliis incanis. Commel., Hort., vol. 2, p. 109, tab. 55.

Elichrysum elongatum, Manch., Meth., p. 575.

Helichrysum creticum. Hort. Eyst. sec. C. B.

Helichrysum frutescens latifolium flore corymbifero, toto aureo. Moris., Hist., vol. 3, p. 86, sect. 7, tab. 10, f. ult.

Gnaphalium foliis confertis angusto-lanceolatis, caule fruticoso, corymbo composito. Linn., Hort. Cliff., p. 402; Hort. Ups., p. 256.

Gnaphalium majus flore citrino amplo. Barrel., n. 986, f. 73, exclusă inscriptione cum câ figuræ 74 commutată. — Forma culta,

Gnaphalium orientale. Linn., Sp. pl., ed. 1, p. 853; ed. 2, p. 1195. — Mill., Dict., n. 10. — Hort. Kew., ed. 2, vol. 5, p. 13. — Willd., Sp. pl., vol. 3, p. 1867. — Hornem., Hort. hafn., vol. 2, p. 801. Gnaphalium elongatum. Hornem., Hort. hafn., vol. 2, p. 801. — Collect. exsicc. Hohenaker! pl. è monte Tauro n. 291, à cl. Kotschy! lectum. — Gnaphalium graveolens, Fenzl. non Don.

HAB. In Canaria propè *Tirajana* abundè, sed veròsimiliter ex hortis aufugum: Despréaux! in litt. ad cl. Webb! quo cum consentio, cum specimine Canariensi plantæ in horto meo cultæ penitus correspondent.

DISTRIB. GEOGR. Stirps orientalis jam tempore Camerarii in Europâ, et ex anno 1629 in Anglià culta, nunc ornatui in Europæ hortis vulgatissima. In insulà Cretà: Honor. Belli, Belon. Sibth., in Cypro: Aucher, n. 3118; in sylvis ad apices montium insulæ Cois: d'Urville; in monte Syriæ Tauro: Veith! (Gn. arenarium? herb. Frælich!) Kotschy! æstate 1836 (Gn. graveolens, Fenzl.).

Subtrib. IV. SENECIONEE. Cass. — DC. Antheræ ecaudatæ. Pappus pl. pilosus s. setaceus.

DIV. II. $EUSE_{\bullet}^{!}NECIONE\mathcal{L}$. C. H. Schultz Bipont. MS. Receptaculum epaleatum.

SENECIO. LINN., ex parte. — C. H. SCHULTZ BIP. MS.

Capitulum pauci-multiflorum, homogamum, floribus omnibus hermaphroditis, tubulosis, 5-dentatis, vel heterogamum, floribus disci hermaphroditis, tubulosis, 5-dentatis, radii fœmineis, lingulatis, lingulis brevibus revolutis, vel longis planis, rariùs etiam tubulosis, sed iis disci tenuioribus et pl. tantùm 3-dentatis. Antheræ ecaudatæ, appendicibus lanceolatis terminatæ. Styli rami apice truncato-penicillati. Involucrum 1-seriale vel imbricatum, squamis demùm reflexis, caulique adpressis. Receptaculum convexiusculum nudum, reticulatum vel alveolatum, alveolarum margine quandoque dentato-lacero. Achænia columnaria, nunc brevia nunc elongata, utrinque plùs minùsve attenuata, pl. 10-striato-costata et inter costas pilis brevibus, crassis è cellula unica formatis decorata, rariùs glabra, omnia pappo coronata piloso, denticulato pl. molli, niveo, caduco, 1-pluriseriali.

HERBÆ annuæ vel perennes vel suffrutices multiformes, per totum orbem terrarum dispersæ.

Analysis Senecionum Canariensium :

- A. Species annuæ. (Flores tubulosi 1 1/2-2 lin. longi achænia pilosa.)
- a Capitulum discoideum, homagamum. 1. Senecio vulgaris, Lin.
- b Capitulum discoideum floribus radii fæmineis, disci hermaphroditis. 2. Senecio flavus, C. H. Schultz Bip.
- c Capitulum radiatum.
- α Achænia columnaria. 3, Sen. coronopifolius, Desf.
- β Achænia ovato-elliptica. 4. Sen. crassifolius, Willd.

Obs. Species annuæ habitu cum multis speciebus europæis et mediterraneis conveniunt. Capitula parva, pedicellis bracteolatis insidentia. Flores inconspicui flavi 1 1/2-2 lin. (hermaphroditi) longi. Involucri biserialis squamæinternæ n. 8-21 lineares, externis quadruplò longiores.

Senecio vulgaris, Lin., præter flores omnes hermaphroditos, 5-dentatos ab affinibus differt: capitulis antè anthesin nutantibus, caule sæpiùs araneoso, floribus paulò longioribus, gracilioribus, foliorum membranaceorum, pintifidorum pinnis dentatis.

Senecio flavus, ad Erechtitem Rafin. — DC., Pr., 6, pag. 294, spectans; præter flores omnes tubulosos, radii fæmineos, disci hermaphroditos differt: foliis dentatis, latissimis, infimis longe petiolatis, reliquis cordato-auriculatis, auriculis maximis, involucri squamis omnibus intactis, achæniis pilosissimis, cinereis.

Senecio coronopifolius, Desf., præter flores radii breve lingulatas differt: foliis subexauriculatis carnosis, pinnatipartitis, rachide et pinnis linearibus, integris, teretiusculis.

Senecio crassifolius, Willd., præter flores radii longè lingulatos differt: achæniis ovato-ellipticis, minoribus quam in speciebus affinibus et utrinque magis attenuatis, foliis crassis latiusculis, auriculatis.

- B. Species suffrutescentes.
- a Capitulum pauci-(7-9)-florum.
- α Discoideum homogamum, flores 7-8 lin. longi, achænia glabra. Kleinia L. DC.
- 5. Senecio Kleinia.
- β Capitulum radiatum, flores radiati pl. 5, tubulosi 6, 1 1/2 lin. longi, achænia pilosa, involucrum 5-phyllum subuniseriale. — Bethencourtia Choisy.
- 6. Senecio palmensis. Chr. Smith.
- α Achænia pilosa, rami 1-cephali.
- 7 Senecio Heritierii, DC.
- β Achænia glabra, rami corymbosi.
- † Ach. omnia papposa, caulis glaber, receptaculi alveoli cupuliformes.
- 8. Senecio multiflorus.
- †† Ach. radii sepius calva, iis disci paulo breviora, caulis tomentosus, receptaculum subalveolatum. Pericallidiorum C. H. Schultz Bip.
  - 9. Senecio appendiculatus.

Obs. Senecio Kleinia, subgenus formans Kleiniam, ab omnibus speciebus tam diversus est ut commentario supersedere possimus. Attamen nullam habeo notam, qua generice à Senecione differat.

Senecio palmensis, leviter à cl. Choisy generice distinctus, itidem ab omnibus diversissimus.

Senecio Heritierii cum Senecione multifloro et appendiculato capituli multifloris floribus convenibus purpureis, at achæniis pilosis, ramis monocephalis, foliorum formå, notisque aliis abundè discrepat.

Senecio multiflorus tandem achaeniis glabris cum Sen. appendiculato convenit, at differt : caule stricto, glabro,

corymbo supradecomposito terminato, foliis ovato-lanceolatis, subcordatis, denticulatis, petiolo breviore insidentibus, receptaculi alveolis cupuliformibus, lacero-dentatis, achæniis omnibus papposis, notisque aliis.

Senecio appendiculatus enim caulem habet flexum, tomentosum, corymbo decomposito terminatum, folia ovatooblonga, profundiùs cordata, angulato-dentata, petiolo longiore insidentia, receptaculum subalveolatum, achænia
radii iis disci paulò breviora quandoque calva et hinc quasi transitus ad Doronici subgenus Pericallidem et nomen
hujus divisionis Pericallidium. In Doronici subgeneris Pericallidis è contrà achænia radii calva glabra majora disci
minora, pilosa et papposa, habitusque diversus.

1. SENECIO VULGARIS. LINN.

S. annuus, glaber v. arachnoideo-lanatus, discoideus, floribus omnibus hermaphroditis, gracilibus, tubulosis, 5-dentatis (achænia columnaria, 1 lin. longa, 10-costata, pilosa, folia membranacea, oblonga, pinnatifida, inferiora petiolata, reliqua auriculato-amplexicaulia, pinnis oblongis cum rachide et auriculis inæqualiter dentatis, capitula antè anthesin nutantia!). Involucri squamæ, saltem extimæ apice sphacelatæ.

Obs. Planta Canariensis pl. spithamæa et altior, cæterùm ab Europæâ non differt, nisi achæniis magis pilosis.

Verbena fæminea. Brunf., Hist., pag. 120, c. icone characteristicâ.

Erigeron Diosc. et Plinii ex C. Bauh.

Erigerum minus. Dodon., Pempt., pag. 641, fig. 2.

Erigerum Senecio, Blackw., Herb., tab. 132.

Senecio. Fuchs., Hist., tab. 159, bona! — Tragus, Hist., pag. 285, c. icone. — Lobel, Obs., pag. 112, c. icone. — Matth., Comment., pag. 794, c. icone. — Camer., Epit., pag. 809, c. icone pessimâ. — Chabr., Sciagr., pag. 325, c. icone.

Senecio vulgaris sive Erigeron. J. Bauh., Hist., vol. 2, pag. 1041.

Senecio minor vulgaris. C. B., Pin., pag. 131. — Tourn., Inst., pag. 456.

Senecio floribus hermaphroditis, foliis amplexicaulibus, pinnato-sinuatis. Scop., Carn., ed. 1, pag. 380.

Senecio foliis pinnatifidis denticulatis, laciniis aqualibus, patentissimis, rachide lineari. Linn., Hort. Cliff., pag. 406.

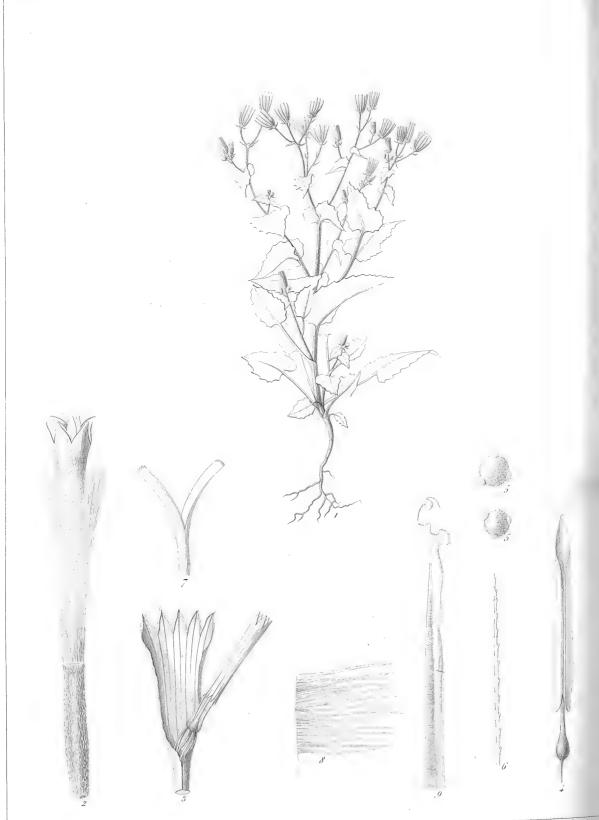
Senecio vulgaris. Linn., Sp. pl., ed. 1, pag. 867; ed. 2, pag. 1216. — DC., Prodr., vol. 6, pag. 341. — Pollich palat., n. 793, c. descriptione optimâ. — Torrey et Gray, Fl. of North Americ., vol. 2, pag. 436. — Fl. danic., tab. 513. — Engl. Bot., tab. 747.

HAB. In însulà Tenerissa et in insulis reliquis satis communis: Webb!

Distrib. Geogn. Planta europæa, in cultis ruderatisque totum ferè per annum apud nos florens, domestica, sicuti animalia domestica, i. e. cum hominibus nunc ubique ferè indigena facta. È multis locis in herbario habeo, inter alia etiam è monte *Tauro* Syriæ: Veith!

Ons. Variat apud nos in Palatinatu: 1-cephala, pollicaris, foliis inferioribus subtus purpureis, caule erecto apice ramoso vel diffuso à basi ramosissimo, glaber vel arachnoideo-lanatus. Involucri squamæ intimæ, pl. n. 21, rarius

Rosalia Gay del.

Sencer Decainer P. P.

Tielle lap. inc .

n. 45 vel 8! (in var. 1-cephalà) apice sphacelatæ, rariùs intactæ, folia quandoque pinnatipartita, lobis oblongo-lan-ceolatis.

2. SENECIO FLAVUS, C. H. SCHULTZ BIPONT, MS.

S. annuus, glaber, glaucus, discoideus, floribus omnibus tubulosis, radii fœmineis, tenuibus, 3-dentatis, disci hermaphroditis, 5-dentatis, pl. ramosus achænia i lineam longa, columnaria, utrinque paulò attracta, à pilis, densiùs quam aliæ species sunt obtecta, cinerea, folia carnosa, ovato-oblonga, dentata, inferiora petiolata, superiora cordato-amplexicaulia, acuminata, capitula semper erecta, involucri squamæ intactæ.

Obs. Folia subtùs (sæpiùs) purpureo-violacea, supernò lætè viridia (Despréaux! in herb. Webbiano).

Variat:

A. Decaisnei. Caulis 1 1/2-3 poll. altus. Hùc specimina arabica et canariensia.

B. sonchoides. Caulis pedalis et altior. Hùc specimina capensia.

Crossocephalum flavum. Decaisne, Florul. sinaic., pag. 27, n. 175, cum descriptione bonâ. — Hock-stetter! et Steudel, in herb. Schimp., nn. 344 et 994. — Schenk plant. per Ægypt., etc., pag. 30.

Senecio Decaisnei. DC., Prodr., vol. 6, pag. 342, ex Webb herb.

Sonchus n. 2717. Drége!, Docum., pag. 93.

Richoub Arab. ex Decaisne.

Hab. Inter scorias promontorii Isletæ et spiraculi nigri propè Xinamar Canariæ, mense Januario florens. Despréaux!

DISTRIB. GEOGR. Forma A habitat in deserto Sinaico (Bové); in deserto convallis Meghegbe (Acerbi ex DC.); in Palæstina propè Hebron, ex Schenk; in monte Gesser Arabiæ Felicis (n. 994), et in rupibus « Wadi Hebran » Arabiæ Petrææ d. 25 Apr. (n. 334): (W. Schimper!, Un. itin., 1835).

Forma B, in C. B. S. regione gariepinà: *Garip*, propè Verleptpram, ad ripam fluvii et in collibus lapidosis infrà 1000 pedes mense Septembri: Drége!

EXPLICATIO TAB. 107.

(Senecio Decaisnei. DC.)

1. Planta florida et fructifera, magnitudine naturali cæteræ figuræ auctæ. 2. Flosculus cum ovario et pappo. 3. Flosculi pars superior longitrorsùm fissa ut appareat staminum apparatus. 4. Stamen antrorsùm visum. 5. Pollinis granula. 6. Pappi seta denticulata. 7. Stigmata. 8. Achænii papillæ madefactione elongatæ. 9. Papillæ 2 valdè auctæ altera

(sinistra) integra, ex alterå (dextrå) transversim sectå filum spirale papillà veluti vaginå inclusum suprà partem resectam erumpit.

3. SENECIO CORONOPIFOLIUS. DESF.

S. annuus, glaber, glaucus, radiatus, ligulis parvis, pl. ramosus, achænia 3/4 lin. longa, columnaria, 10-costata, pilosa (folia carnosa, basi subauriculata, pinnatipartita, rachide et lobulis, linearibus, subteretibus, integris, capitula semper erecta, involucri squamæ pl. intactæ)

Obs. Specimina Canariensia 1 1/2-12 poll. et ultrà alta, ramosissima.

Jacobæa ægyptia annua, Coronopi folio glauco. Vaill., Act., 1720, pag. 297.

Jacobæa ægyptia, folio glauco Coronopi. Boerh. lugdb., vol. 6, pag. 99.

Senecio coronopifolius. Desf., All., vol. 2, pagg. 273-274. — Pers., Syn., vol. 2, pag. 434. — Delil., Flor. agypt. ill., pag. 104. — Visian. pl. agypt., pag. 36. — Decaisne, Fl. sinaic., pag. 28. — Sprgl., Syst. veg., vol. 3, pag. 563. — DC., Prodr., vol. 6, pag. 344.

Obs. Senecio coronopifolius, Willd., Sp. pl., vol. 3, pag. 1985. — Sen. coronopifolius β hispanicus, Pers., Syn., vol. 2, pag. 434. — DC., Pr., vol. 6, pag. 544, adnotante cl. DC. veròsimiliter ad aliam spectat speciem.

Hab. In saxosis apricis et arvis insul. Lancerottæ et Fuerteventuræ: Webb!, in Canarià: Despréaux!

Distrib. Geogr. Stirps Africæ borealis et Arabiæ Petrææ, hůcusquè observata: in arenis humidis deserti Mauritanici (*Desf.*), in arenis maritimis et agris Ægypti (*Delile*, *Acerbi*), propè *Tor* in ditione flor. Sinaicæ (*Bové ex Decaisne*).

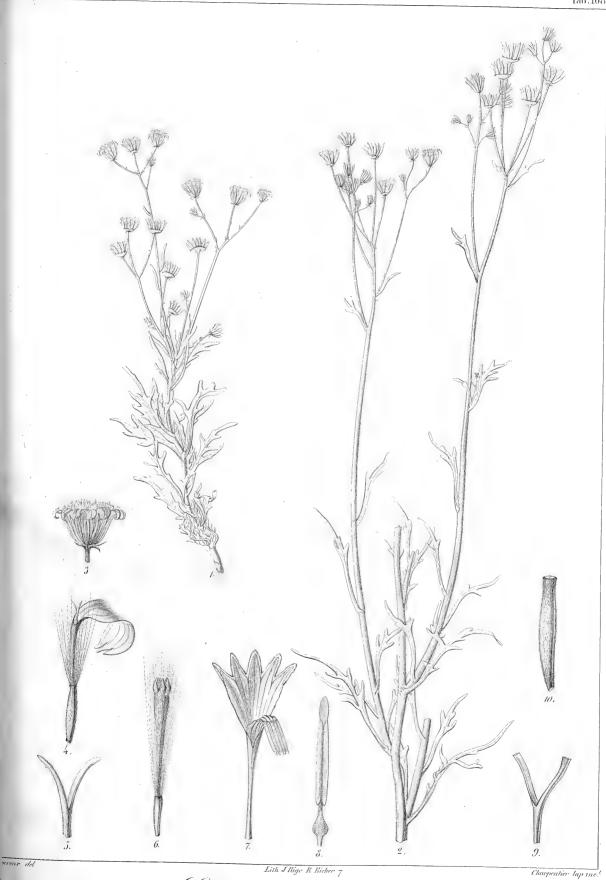
EXPLICATIO TAB. 108.

1. Stirps integra. 2. Plantæ elatioris ramus superior, ambo mag. nat. reliquæ figuræ auctæ. 3. Capitulum. 4. Flos radii. 5. Ejusdem styli rami. 6. Flos disci. 7. Idem longitrorsům sectus. 8. Staminis à cohorte excerpti pars superior antrorsům visa. 9. Floris disci styli rami. 10. Achænium.

4. SENECIO CRASSIFOLIUS. WILLD.

S. annuus, glaber, glaucus, radiatus, ligulis magnis, pl. ramosissimus, achænia 2/3 lin. longa, ovato-elliptica, undique pilosa, costisque 10 vix inter pilos percipiendis (folia carnosa, lucida, lanceolato-oblonga, inferiora petiolata, superiora cordato-auriculata, remotè dentato-pinnatifida, dentibus triangularibus, pinnis ovato-oblongis, integris, capitula semper erecta, involucri squamæ, saltem internæ, pl. intactæ)

Oss. Caulis speciminum canariensium 1 1/2 poll. — Pedem altus, ramosissimus, folia lineari-lanceolata vel lanceolato-oblonga, plus minusve dentato-lobata.

Sinecie cerenopifelius Desf.

Jacobæa maritima, minima, glabra, Senecionis folio, Italica. Barrel., Obs., n. 1079, cum descriptione et icone, n. 261, bonâ.

Jacobæa maritima Senecionis folio crasso et lucido, Massiliensis. Tourn., Inst., pag. 486.

Senecio crassifolius. Willd., Sp. pl., vol. 3, pag. 4982. — Pers., Syn., vol. 2, pag. 433. — DC., Fl. franc., vol. 5, pag. 472. — DC., Prodr., vol. 6, pag. 344. — Lossel., Fl. gall., ed. 2, pars 2, pag. 238. — Sprgl., Syst. veg., vol. 3, pag. 563.

Jacobææ carnosæ. Presl.

Senecio crassifolius. C. A. Meyer, in ind. nono hort. petrop. (1843), n. 2828 (non DC., Pr., 6, pag. 412).

— Linnæa, 1844, pag. 196. Ob involucri squamas apice sphacelatas cl. auctor plantam suam Monspeliensem à S. crassifolia Willd. separavit. Nota hæc verò variabilis.

Senecio incarnatus. Lowe ex DC. 1. c.

HAB. In arvis petrosis et arenosis insulæ Lancerottæ: Webb!

DISTRIB. GEOGR. Planta regionis Mediterraneæ littoralis à Martio in Septembrim in Gallià et Italià florens ex Barrel., observata: in Italià (Barrel.), circà Romam (Sebast.), in Sicilià (Gussone), in Gallià e. g. Massiliæ in fossis humidis circà muros urbis versus Navium Valetudinarium, vulgò le Lazaret: Barrelier, Zig!, in Corsica: Requien et Robert ex Lois., in Maderà (Lowe). — A cl. DC. etiam propè Bone Mauritaniæ (Beauv.) indicatur. Num cum Sen. humili Dest. confusus quem cum Sen. verbenæfolio Jacq. cl. Steinhell! propè Bone legit.

5. SENECIO KLEINIA. C. H. SCHULTZ BIPONT. MS.

S. fruticoso-carnosus, glaber, pauciflorus, discoideus, floribus omnibus tubulosis hermaphroditis, 5-dentatis, elongatis; (achænia cylindracea, glabra, 10-costata, pappo coronata pluriseriali, radiis complanatis, denticulatis, rami cicatrisati, apice foliorum oblongo-linearium, planorum rosa coronati, in quorum centro scapi oriuntur numerosi, corymbosi, pedicelli capitula subæquantes, involucri biserialis squamæ internæ n. 5 oblongo-lineares, externæ n. 5 lineari-subulatæ, patentes).

Nec Cacalia, nec Cacaliastrum, an tithymaloides frutescens Nerei folio. Klein. monogr. ex Linn.

Cacalianthemum folio Nerei glauco. Dill., Eltham., pag. 61, tab. 54, fig. 2.

Kleinia foliis lanceolatis, planis, caule brevi, ventricoso. Linn., Hort. Cliff., pag. 395.

Cacalia Kleinia. Linn., Sp. pl., ed. 1, pag. 834; ed. 2, pag. 1168, excl. syn. C. Bauh., Pin., pag. 401, qui plantam Clusianam citat, cujus icon, descriptio et patria (India orient.) speciei nostræ omni numero repugnant. Synonyma C. B. et Clusii exot. p. 6 à multis auctoribus citata, ad'iplantam planè diversam spectant. — Willd., Sp. pl., vol. 3, pag. 1726. — Pers., Syn. pl., vol. 2, pag. 395. — Sprgl., Syst. veg., vol. 3, pag. 427. — Mill., Dict., n. 6. — Willd., Enum. h. berol., pag. 849. — Link, H. berol., vol. 2, pag. 309. — Hornem., Hort. hafn., pag. 788. — Hort. Kew., ed. 2, vol. 6, pag. 497. — Sweet, h. suburb.

Lond., pag. 182. — Lam., Enc., vol. 1, pag. 528. — Gartn., Fr., vol. 2, tab. 166, fig. 1. — DC., Pl. grass., tab. 12. — Less., Syn. comp., pag. 395.

Kleinia neriifolia. Haw., Succ. pl., pag. 312. — Buch, Canar., pagg. 150 et 165. — DC., Prodr., vol. 6, pag. 338 (syn. C. B. excludit Clusii verò admittit licet unam eandemque habeant plantam).

Berode, Canariensium, ex Webb, aut Verode uti cl. Buch vult., nam litteras B et V confundunt Hispani.

HAB. Ad littora omnia insularum Canariensium vulgaris: Webb! in hortis Britanniæ ex anno 1732 à cl. Sherard cultus, et nunc in tepidariis Europæ sat. vulgaris, in horto Kewensi Septembri et Octobri florens.

DISTRIB. GEOGR. Stirps Canariensis.

Descr. Frutex carnosus, exsiccatus fragillimus, glaberrimus, exceptis cicatricibus, à foliorum insertione ortis, infrà describendis. Caulis ex Lam. l. c. qui plantam, in horto paris, vivam observavit viridi-cinereus, 3-4 pedalis, articulatus, imò ex Miller I. c. 8-10 pedes altus. RAMI, herbarii mei, à basi ad apicem usquè 4-6 poll., à basi ad inflorescentiam usquè 1-3 poll. longi, teretes, 1/2-ferè 1 poll. diametro metientes, apice foliorum rosa coronati, in quorum centro ramuli plurimi uno quasi è puncto oriuntur, umbellam formantes. Ramus ceterum carnosus, utrinque paulo attenuatus, et hine suboyatoellipticus, glaber, nudus et tantum cicatricibus notatus, à foliorum delapsorum insertione ortis, orbiculato-ovatis, paulò prominentibus, 5/4 lin. diametro metientibus, tenuiter albo-araneoso-tomentosis, medio poro munitis, in series parallelas, spirales simili modo utì in strobilis Pini dispositis. Folia, uti jam monui, ad apicem ramorum rosam efficientia, numerosa antè anthesin, post anthesin pleraque decidua et minora tantùm residua, post achæniorum maturitatem verò pauca et vix ulla, pallidè virentia, glauca, 1-2 poll. longa, 1 1/2-3 lin. lata, obversè lanceolata, sublingulata, carinata, supernè latiora, obtusa, corpusculo subcorneo terminata, basin versus paulò angustata, basi ipsa latiora et in planum orbicularem dilatata, integerrima, carnosa, exsiccata subpellucida et punctis majoribus minoribusque orbiculatis munita, magis diaphanis. Intrà folia sæpè oriuntur plures, 3-4 poll, longi, 1 lin. circiter diametro metientes, glabri, nudi, pl. suprà, rariùs infrà medium in corymbum soluti compositum, 5-20 cephalum. Ramuli inferiores non in axi squamulæ vel folii orientes corymbo terminantur simplici, rariùs composito 6-cephalo. Pedicelli in axi folioli angusto-lineari-subulati orientes, pl. 3 lin. longi sunt, nudi 1/4-1/2 poll. longi. Involucrum cylindraceum, 5-6 lin. longum, 5/4 lin. diametro metiens, biseriale, Series interna è foliolis composita est n. 5 oblongo-linearibus, acutiusculis, 4-1.1/2 lin, latis, concavis, coriaceis, brunneis, longitudinaliter striatis, marginem-versùs scariositate pallidâ cinctìs, in binis internis latiore; series externa pariter folia habet n. 5 sed triplò quadruplòve breviora, angustè lineari-subulata, patentia. Sæpiùs unum alterumve horum foliolorum paulò infrà involucrum parte pedicelli superiore affixum est. Post achæniorum maturitatem involucri foliola stellatè patent vel subreflectuntur. Receptaculum parvum, 3/4 lin. diametro metiens, plano-convexum, nudum, reticulato-areolatum, punctulatum. Capitulum homogamum, 7-9-florum, floribus omnibus hermaphroditis, tubulosis, albidis ex DC., in statu exsiccato pallide flavis, 7-8 lin. longis, 10-striatis. Tubus proprior infernè dilatatus, campanulam, apice in dentes 5 ovato-triangulares, supernè attenuatos et glandulosos,

abeuntem duplò ferè superans. Gentalia demum paulò exserta. Stylus 7 lin. et ultrà longus, bifidus, ramis apice truncatis, glanduloso-penicillatis. Antheræ 7/4 lin. longæ ecaudatæ, appendice ovato-lanceolatâ, 1/3 lin. longâ terminatæ; articulus antherifer magnus, 1/3 lin. longus, oblongus; filamenta glabra. Achænia 3 1/3 lin. longa, glabra, cylindracea, 10-costato-striata, dilutè brunnea, apice in areolam dilatata, omnia pappo coronata, 6 lin. longo, pluriseriali, albo, setis complanatis, paleiformibus, longitudinaliter striatis, margine denticulatis, acutis, singulis facilè secedentibus.

Obs. Senecio Kleinia formatio est africana affinis multis speciebus capensibus, e. g. quoad capitulos Senecioni corymbifero, Cotyledonis, aloide, bulbinefolio, DC., Pr., vol. 6, pag. 402. — Reverà genus Kleinia, DC., Pr., vol. 6, pag. 536, à Senecionibus capensibus, § 13 Kleinoideis, DC., Pr., vol. 6, pag. 401, tantum capitulo discrepat discoideo. Insuper Senecio Kleinia ctiam Senecioni (Kleiniæ DC., Pr., vol. 6, pag. 557) longilloro cognatus.

6. SENECIO PALMENSIS. CHR. SMITH.

S. fruticulosus, glaber, corymbosus, pauciflorus, radiatus (achænia pilosa, pappo coronata subuniseriali, piloso, folia petiolata, cuneata, apice incisa, involucrum subuniseriale 5-phyllum).

Seuecio palmensis. Chr. Smith, Link apud Buch Cunar., pagg. 148 et 165. — DC., Prodr., vol. 6, pag. 411.

Cineraria palmensis, Nees hor., phil. berol., pag. 115, tab. 22.

Bethencourtia palmensis. Choisy in Buch Canar., pag. 148.

Turgayte incolis ex Buch 1. c.

Hab. Planta rupestris in magno convalle de las Angustias (vulgaris ad latera convallis propè Tazacorte nec alibi ex Buch l. c.) et in cratere vasto la Caldera insulæ Palmæ, necnon in montibus excelsis Teneriffæ el Filo de las Cañadas dictis, ad montem Roque Bermejo: Webb! et Berth.

DISTRIB. GEOGR. Stirps Canariensis.

Descr. Suffruticulus spithamæus-pedalis, glaber, glaucus, foliis et quodammodo habitu Athanasiæ trifurcatæ Linn., inflorescentiå multorum Senecionum capensium, imò caucasicorum e. g. Senecionis inæquilobi, C. H. Schultz Bipont., in Kotschyi pl. Alepp., Kurd., Mossul., n. 414, ed. cl. Hohenacker, 1843 (in summis regionibus montis Gara, Kurdistan, Jul. 1841: Kotschy!, imò Senecionis artemisiæfolii, Pers., multorumque aliorum). Caulis suffruticosus, spithamæus-pedalis, infernè pennam anserinam et ultra diametro metiens, cortice dilutè brunnea, juniore splendente, adultiore in rimas longitudinales, vel, epidermide adhuc obtectà, in rimas transversales dilaceratà, ligno dilutè flavente duro, medullà centrali percurso, parcè ramosus, ferè insipidus. Rami annotini pl. palmares-spithamæi, densè foliati à basi ad apicem usquè, foliis verò in parte inferiore pl. deciduis et tantum basi residua notatis, in quorum axi lana observatur sericea, albida, corymbo composito terminati. Folia glabra, glauca, carnosa, conferta, lineà spirali disposita, 1-2 1/2 poll. longa, supernè 1 1/2-4 lin. lata, obversè lanceolata, cuneata, basin versus angustata in petiolum cuneatum, apice grossè incisa et pl. 3-5, rarius 6-vel 2-furcata, suprema tantum dente solitario notata vel integerrima, lineari-lanceolata. Dentes arrecti, lineari-

lanceolati, integerrimi, acuti, 1/2-5 lin. longi, 1/3-3/4 lin. infernè lati, triangulari-lanceolato-lineares. corpusculo corneo terminati. Apice rami corymbo terminantur composito in axi folii linearis 3-10 lin. longi. 1/3-1 lin. lati, integri oriente, pl. 1 1/2-2 poll. diametro metiente. Rami inferiores 5/4 poll. longi iterùm ad medium in corymbum abeunt compositum, cujus ramuli inferiores, in axi foliolorum angustè linearium, 1/2-3/4 lin. longorum, pubescentium orientes 3/4 lin. longi, ad aut infrà medium in corymbum solvuntur simplicem. Capitula oblongo-ovata, 2 2 1/2 lin. longa, pedicellata. Pedicelli graciles, filiformes, 2-4 lin. longi, 2-4 squamulis notati angustė linearibus, pubescentibus, arrectis, pl. 1/2 lin. longis. Involuceum 1-seriale, 5-phyllum, vel infernè foliolo uno alterove auctum, squamis pedicelli similibus. Foliola 1 1/2 lin. longa, 1/3-1/2 lin. lata, glabra, pallidè flavo-virentia, oblongo-lanceolatolinearia, obtusiuscula, convexiuscula, margine vix scariosa, supernè breve ciliata. Receptaculum minimum, 1/4 lin. diametro metiens, convexum, leviter alveolatum, Capitulum pl. 9-florum, heterogamum. floribus flavis, 3 exterioribus fœmineis, lingulatis, 2 lin. circiter longis, glabris. Tubus proprius filiformis, basi valdė in infundibulum obversum, demùm subcorneum, ampliatus, paulò brevior ligulâ 1/2 lin. latâ, oblongo-ellipticâ, pl. 4 striis percursâ longitudinalibus, obscurioribus, è quibus binæ ad apicem dentium confluent (striæ 6 reverà adsunt, cum binæ intermediæ è duabus adjacentibus compositæ et lateralibus etiam speciosiores sint), apice dentibus 3 parvis, triangularibus obtusis terminatà. Styll rami filiformes glabriusculi, apice subtruncati, subrevoluti, exserti, circiter tertiam ligulæ partem longi. Flores hermaphroditi pl. n. 6, tubulosi, 1 4/2 lin, longi. Tubus ad basin etiam ampliatus. tunc contractus, apicem versus in infundibulum dilatatus, dentibus 5 oblongis obtusis terminatum. Genitalia subexserta. Antheræ ecaudatæ, apice appendice oblongo-lanceolata terminatæ. Filamenta glabra. Styli recurvi breves, reflexi, apice truncato-penicillati. Achænia cum pappo 2 lin, et ultrà longa sed pappo paulò breviora, cylindraceo-linearia, basin versùs attenuata, dilutè flavo-brunnea, longitudinaliter striata, pilis è cellulà unica constantibus, obtusis, brevibus, arrectis, in series longitudinales dispositis, hirta. Nectarium parvum. Pappus sub-1-serialis albus, setis constans basi in annulum concretis et ab eo facilè secedentibus, inæqualibus, exterioribus paulò brevioribus, — n. 30, denticulatis, denticulis cellula unica formatis, arrectis, brevibus, superioribus verò magis elongatis.

7. SENECIO HERITIERII. DC.

S. fruticulosus, caulis ramosus, foliatus, tomentosus, rami 1-cephali! (capitula multi-flora involucri 1-serialis squamæ n. 13, receptaculum subalveolatum, flores purpurei, disci 2 lin. longi, folia orbiculato-reniformia, cordata, 7-loba, suprà araneosa, infrà albotomentosa, petiolo exappendiculato breviora, achænia pilosa.)

Cineraria lanata. Lamck., Enc., vol. 2, pag. 7 (anno 1790). — L'Hérit., Sert. angl., 25. — Curt., Botan. mag., tab. 53. — Jacq., Coll., vol. 3, pag. 177, tab. 19, fig. 3. — Buch, Canar., pagg. 148 et 165. — Willd., Sp. pl., vol. 3, pag. 2088. — Willd., Enum. h. berol., pag. 894 (non Link Enum. h. berol., vol. 2, pag. 333, quæ ex diagnosi potiùs Doronico cruento quadrat). — Mæssler Gewæchsk., pag. 1197.

Senecio Heritierii. DC., Pr., vol. 6, pag. 409.

Pericallis lanata. Webb! herb.

Hab. In Baranco del Pino infra Chiñama Teneriffæ nec alibi ex Buch l. c.; in convallibus altis super regionem sylvosam del Infierno, Tamadaya supra pagum Arico, et in montibus cycloideis el Filo de las Canadas propè Chasna: Webb!

DISTRIB. GEOGR. Planta canariensis, in hortos Europæ an. 1780 à cl. Masson introducta, ubi, e. g. in h. Kewensi, à Majo in Septembrim floret. È horto Kewensi in Celsianum translata ubi cl. Lamarck observavit.

Descr. Suffruticulus, gracilis, parvus, palmaris-spithamæus et altior, ramosus, ramis subdecumbentibus. Caulis 1 lin. circiter diametro metiens, hinc indè flexus, foliatus, ramosus, albo-tomentosus, tomento in planta adulta subevanescente, cortice dilute brunnea, ligno dilute flavente, medullæ columnâ percurso relative debiliore quam in Senecione multifloro et appendiculato. Folia 1-5/4 poll. cum petiolo longa, alterna ut in omnibus Senecioneis canariensibus. Limbus 6-7 lin. longus, 10-11 lin. latus, cordatus, orbiculato-reniformis, pl. 7-lobus, lobis hemisphærico-triangularibus, pl. obtuse tridentatis, crassiuscula, palmatinervia, suprà araneosa, demùm glabra et viridia, infra albo-tomentosa. Petiolus limbum superans, 7-9 lin. longus albo-tomentosus, nudus, exappendiculatus. Rami pl. palmares, foliati, foliis jam descriptis, supernè, præcipuè suprà medium, decrescentibus, et per minora, cum petiolo limbo 5-lobo, lobis subintegris, breviore, 4-5 lin. longa, et obversè lanceolata, 3 lin. longa, 3/4 lin. lata, in squamas abeuntia lineari-lanceolatas, 1-1/2 lin. longas. Rami semper monocephali, superne glabrescentes. Capitulum semper erectum, speciosum, florens 5/4 poll. diametro metiens, heterogamum. Involucrum glabrum, hemisphærico-cylindraceum, 1-seriale, 2 1/4 lin. altum, squamis compositum n. 13 lanceolato-oblongis, obtusis, rectis, dorso 4-6 striatis, 1/2-3/4 lin. latis, cartilagineis, Receptaculum nudum, leviter alveolatum, alveolorum margine lacero-dentato. Flores purpurei (ex Mæssler et utì in speciminibus exsiccatis video , violaceum ex Lamarck) radiales n. 13 lingulati , fæminei, 7 1/2 lin. longi, glabri; tubus 1 1/2 lin. longus, ligula 6 lin. longa, 1-5/4 lin. lata, longitudinaliter 9-striata, apice minutè 2-3-crenato-dentato; styli rami tenues, arcuati, purpurei; flores disci innumeri, 2 lin. longi, glabri. Tubus infernè ampliatus, sat abruptè in campanulam abit, paulò longiorem, 10striatam, apice dentibus 5 coronatam triangulari-oblongis, supernè incrassatis. Genitalia paulò exserta. Antheræ ecaudatæ, appendice oblongo-lanceolatâ, obtusâ terminatæ; styli rami breves, reflexi, apice truncato-penicillati. Achania non penitùs matura, costata, omnia densè pilosa et pappo coronata 1-seriali, 1 1/2-2 lin. longo, albo, setoso, setis densè et distinctè dentatis.

8. SENECIO MULTIFLORUS. C. H. SCHULTZ BIPONT. MS. Non DC.

S. caulis fruticulosus, strictus, glaber, corymbo myriocephalo terminatus, folia ovatolanceolata, subcordata, denticulata, supra glabra, infra albo-tomentosa, petiolo subappendiculato insidentia (pedicelli bracteolati, capitulum multiflorum, involucri 1-serialis squamæ n. 21, receptaculum alveolatum, alveolis cupuliformibus lacero-dentatis, flores purpurei, disci 2 lin. longi, achænia glabra.) Cacalia appendiculata var. Linn. f., Suppl., pag. 352. — Willd., Sp. pl., vol. 3, pag. 1719, ex parte huc spectat ut ex calce descriptionis cl. Linn. f. liquet: «Aliam misit cl. Masson quam distinctam» putavit, sed dubito. In montosis Teneriffæ inventa est et differt in nullis à C. appendiculata, quam » caule glaberrimo, foliis cordato-oblongis, subdentatis, nec angulatis. » — Reverà Senecio multiflorus primà fronte similis est Senecioni appendiculato et tantùm caule glaberrimo, in Sen. appendiculato semper tomentoso, differt. Examen accuratius verò multas præbet differentias uti comparatio descriptionum docebit, et ex cl. Webb ob habitum facile distinguendæ sunt stirpes vivæ.

Cineraria multiflora. Hort. Kewensis! in herb. Banks., ex Webb! in litt. — L'Hérit., Sert. angl., 26. — Willd., Sp. pl., vol. 3, pag. 2078.

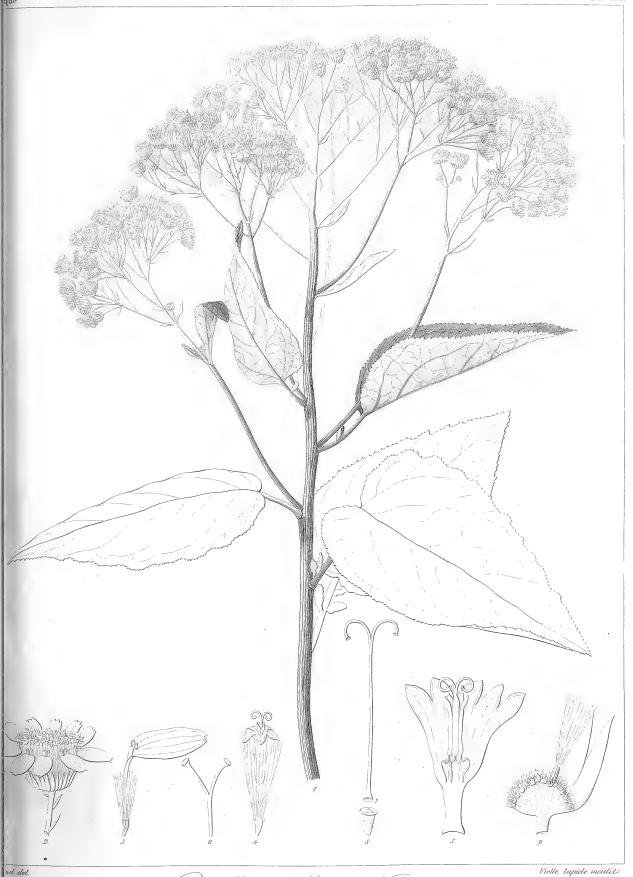
Pericallis multiflora. Webb! Icon., tab. 105.

Senecio multiflorus. C. H. Schultz Bipont., MS., non DC., Prodr., vol. 6, pag. 410, qui plantam nostram cum Doronico Webbii, cui descriptio sua optime quadrat, commutavit.

Paño Nivariensium ex Webb.

HAB. Stirps nostra merè canariensis, à cl. Masson primum lecta et in hortum Kewensem, introducta: suprà sylvas in regione Ericarum e. g. inter petras et ad muros arvorum super castaneta vallis Orotavensis: VVehb!!

Descr. Affinis Senecio appendiculato et eodem jure fruticulosus appellari potest, Caulis pl. 243-pedalis, 4-2 lin. diametro metiens, strictus, rarius in speciminibus macris interfolia magis conferta paulo flexus, teretiusculus, sulcato-striatus, glaber, cortice dilute brunneo-virente, quandoque subpurpurascente, ligni strato tenui albo flavente, medulle cylindro crasso albente, à basi ad apicem usque foliatus; corymbo terminatus supradecomposito, myriocephalo, ità ut hac species præ omnia Senecionoidea canariensia nomen multiflori (polycephali) inereatur. Folia tenuia papyracea, pleraque 3/4-1-1/2 poll. distantia, petiolata, inferiora cum petiolo 5-6 poll. longa, 2 1/2-3 poll. lata, medio 4 poll. longa, 2 poll. lata, summa, i. e. ad ramificationes infimas posita duplo ferè minora. Limbus foliorum ovato-oblongus, subcordatus, subpenninervius, in statu juniore suprà subaraneosus, tunc glaberrimus, reticulatus, infrà densè albo-tomentosus, margine denticulis parvis, confertis obtusis, corpusculo subcorneo terminatis obsessus et præterea hinc inde superficialiter sinuatus, superne attenuatus, subacuminatus et acutiusculus, basi plus minusve cordatus et in petiolum abiens crassum, 1 lin. circiter diametro metientem, subaraneosum, teretiusculum, medullà albà farctum, facie superà canaliculatum, basi in planam triangulam circiter 60° expansum, cujus latera 5/4 lin. longa cauli affiguntur. Ceterum petiolus 1/2-5/4 poll. longus et limbo folii quadruplò circiter brevior, nunc nudus, et tunc folià magis cordata observantur, nunc paulò suprà medium appendicibus binis oppositis vel alternis instructus ovatis, obtectis, 1 1/2-4 lin, longis, 1-3 lin, latis, nunc sessilibus, nunc breve petiolatis, simili modo uti foliorum limbus se habentibus, quibus suprà rariùs infrà una alterave quandoque accedit appendicula, imò una tantùm in petiolum nonnunquam adest appendix. Supernè caulis in axi foliorum minorum in corymbuni solvitur supràdecompositum, 2-7 poll. diametro metientem, convexum, et hinc subpaniculatum, cujus rami inferiores pl. palmares vel spithamæi, interdum pedales in corymbum abeunt decompositum. Rariùs, in speciminibus depauperatis, ramus infimus tantùm 5/4 poll. longus corymbo terminatur sim-

Pericallis multiflera:, Nob.

Vielle lapide incidit:

plici, 3-cephalo, in quo tunc verò plura pauciorave capitula observantur rudimentaria. Folia ramea per lanceolato-linearia, subsessilia, tandem in squamas abeunt lineari-subulatas, tenuissimas, 5-2 lin. longas, araneosas vel glabrescentes. Rami ramulique sunt nudi, efoliati. Pedicelli verò, pl. 3-7 une quasi è puncto orientes, capitulis duplò longiores, 4-6 lin. longi, filiformes, squamulis muniti sunt angustè linearibus n. 3-6 patentibus, 1/2-1 lin. longis. Capitula semper erecta, mediocria, florentia 1/2 poll. diametro metientia et 3 lin. alta, multiflora, heterogama, radiata. Involucaum hemisphæricocylindraceum, 1-seriale, quandoque verò à pedicellis squamis superioribus, involucro proximis auctum videtur, 5/4-1 1/2 lin. altum , squamis compositum n. 20-21 oblongo-lanceolatis, acuto-acuminatis, glabris, antè anthesin conniventibus tunc rectis, exterioribus acuminatis apice piloso-penicillatis, intimis acutis margine magis scariosis, subciliatis, apice vix pilosis. Receptaculum parvum, 1 lin. diametro metiens, hemisphæricum, epaleatum, alveolatum, alveolis scariosis, cupuliformibus, apice lacero-dentatis, singulis achænium infernè foventibus. Flores purpurei, radiales n. 6-10 lingulati, fæminei, glabri, 3 1/2 lin. longi. Tubus gracilis ligulam oblongam, apice rotundatam, obsoletè 2-3 crenato-dentatam, striis 4 longitudinalibus percursam, subæquat. Styli rami graciles, apice truncato-rotundati, reflexi, tertiam ligulæ partem æquantes. Flores disci hermaphroditi, n. 45 numeravi, tubulosi 2 lin. longi. Tubus proprius basi paulò ampliatus, sensim in campanulam abit apice dentibus 5 ovato-triangularibus, obtusis coronatam. Genitalia paulò exserta. Antheræ 3/4 lin. longæ, ecaudatæ, appendice ovato-lanceolata, obtusa terminatæ; styli rami arcuatè reflexi, apice truncato-penicillati. Аснæмым поп penitus matura, omnia glabra, omnia pappo coronata 1 1/2-1 3/4 lin. longo, 1-seriali, candido, subcaduco, setis denticulatis.

EXPLICATIO TAB. 105.

- 1. Senecio multiflorus magnitudine naturali. Appendices petiolorum nimis sinuatæ.
- 2. Capitulum, uti omnes partes sequentes, auctum. 3. Achænium radii cum pappo et flore.
- 4. Achænium disci cum pappo et flore. 5. Flos disci longitudinaliter sectus. 6 et 7. Styli.
- 8. Achænium. 9. Receptaculum cum involucri squamis duabus et achænio.

9. SENECIO APPENDICULATUS. C. H. SCHULTZ BIPONT. MS.

S. caulis fruticulosus, nunc hue nunc illue flexus, tomentosus, corymbo polycephalo terminatus, folia ovato-triangulari-oblonga, cordata, denticulata et angulata, supra glabra, infrà albo-tomentosa, petiolo subappendiculato insidentia (pedicelli bracteolati, capitulum multiflorum, involucri 1-serialis squamæ n. 13-21, receptaculum subalveolatum, flores radii purpurei vel lactei, disci flavi vel rubri, 2 lin. longi, achænia omnia glabra, radii quandoque calva et iis disci breviora,)

Variat:

1. purpurascens. Caulis supernè dilutè virenti-purpurascens, folia ovato-triangularia, obtusa, subpalmatinervia, petiolo subappendiculato, involucri squamæ n. 13, flores radii purpurascentes.

Cacalia appendiculata. Linn. fil., Suppl., pag. 352 (anno 1781). — Willd., Sp. pl., vol. 3, pag. 1729. Cineraria appendiculata. Poir., Suppl., vol. 2, pag. 263.

Cineraria populifolia. Lamck., Enc., vol. 2, pag. 8 (anno 1790). — L'Hérit., Sert. angl., 26. — Buch, Canar., pagg. 148 et 181, excl. syn. L'Hérit. — Link, Enum. h. berol., vol. 2, pag. 333.

Senecio populifolius. DC., Prodr., vol. 6, pag. 409, non Linn.

2. lacteus. Caulis supernè dilutè virenti-subflavus, folia ovato-oblonga, subacuminata, subpenninervia, petiolo subappendiculato, involucri squamæ pl. n. 21, flores radii lactei. Cineraria lactea. Willd., Enum. suppl., pag. 59, non Jacq. — Link, Enum. h. berol., vol. 2, pag. 332. Gineraria populifolia alba Hortul.

Cineraria populifolia leucantha. Vent., Malm., pag., et tab. 400.

Senecio populifolius leucanthus. DC., Pr., vol. 6, pag. 410. — Lindl., Bot. Reg. (New Series), vol. 12, tab. 45. — The Floral Cabinet, vol. 1, pag. 73, tab. 35, ex Walpers., Repert. Bot. syst., vol. 2, pag. 664. Pericallis populifolia. Webb 1, Icon., tab. 103.

OBS. In herb. cl. Webb!, cum multis aliis auctoribus, utrasque formas uni speciei adnumerat.

3. Preauxianus. Caulis supernè præcipuè in angulis purpurascens, folia ovata, subpenninervia, subcordata, infrà tomento tenui cinerea, petioli exappendiculati, flores radii carnei?

Palomera Nivariensium.

Hab. In regione sylvosà *Teneriffæ* in apricis sylvarum ad scaturigines convallium et alibi in fissuris rupium madidorum e. g. *Agua Garcia* et *las Mercedes* (forma 1 et 2), monte de *Agua* (forma 1): Webb! (vulgatissima ad *Fuente de las Mercedes*, suprà *Laguna*, sub tegmine arborum magnorum Lauri alt. 2500-4100! ex Buch l. c.) in convallibus *Palmæ* ad rupes udas (forma 2): Webb!; Canaria (forma 3): Despréaux!

DISTRIB. GEOGR. Stirps canariensis, speciosa..... à cl. Masson primum locis Teneriffæ aquosis lecta et 1780 in hortum Kewensem introducta undé in Europæ migravit hortos ubi nunc à mense Aprili florens, valdèque varians multis abundat formis.

Descr. Caulis pl. pedalis-sesquipedalis, rarò humilior, sæpiùs altior, à folio ad folium nunc ad dextram nunc ad sinistram flexus, nunquam strictus, pl. ramosus, rariùs simplex, 1 1/2 lin. diametro metiens, gracilis, teretiusculo-angulatus, sulcato-striatus, tomento albo ad corymbum usque cum folio-rum paginà aversà obductus, cortice in formà 1 et 2 dilutè virenti-purpurascente, in formà 3 dilutè virenti-subflavo, ligni strato albo-flavente, medullæ cylindro magno, albo; foliatus, corymbo decomposito, in speciminibus macris tantùm composito terminatus. Folia interstitiis 1/4-1 3/4 poll. spiraliter cauli affixa, petiolata, cum petiolis 1-6 poll. longa, 2/3-2 1/2 poll. lata, iis Populi albæ L. similia Lim-

Heyland del.

Pericallis populifolia, Nob.

bus foliorum petiolo duplo ferè longior formæ 1 ovato-triangulari-obtusus, subpalmatinervius, nervo costati verò subpenninervi, formæ 2 verò ovato-oblongo-subacuminati, subpenninervius; cordatus margine sinuato-subangulatus, et irregulariter, brevè et confertè denticulatus, denticulis obtusis, vix prominentibus, corpusculo subcorneo terminatis, suprà arancosus, demùm glaberrimus, reticulatus, infrà tomento denso albus, consistentiæ tenuis, papyraceæ. Petiolus 1/3-2 1/3 poll. longus, albo-tomentosus, crassus, teretius culo-complanatus, sessilis, pl. ultrà medium pare uno alteroye, imò tribus, appendicum 1-7 lin, longarum, inæqualium vel æqualium, oppositarum vel alternarum, ovatarum; simili modo uti folia se habentium, instructus, rariùs unilateraliter appendiculatus vel nudus. Superne folia, ut in speciebus affinibus minora evadunt, et in axi superiorum corymbi, decompositi, 1 1/2-5 poll. diametro metientis, rami oriuntur. Sapiùs infrà corymbum centralem corymbus observatur compositus, minor et nullo modo cum majore conjunctus. Ramt corymbi inferiores 1 1/2-3 poll. longi, in axi foliorum oriuntur I poll. longorum, petiolatorum, quorum limbus 4 1/2 lin. latus, ovatus, subacuminatus, denticulatus petiolum nudum paulò superat. Folia ramea supernè minora evadunt, et per lanceolato-linearia 3-9 lin. longa, 1/2-1 lin. lata, infrà tomentosa, tandem in squamas abeunt angustè lineares, 1.2-4 1/2 lin. longas, glabrescentes, in quorum axi pedunculi oriuntur, sine capitulis 4-9 lin, longi, graciles, squamulis muniti minimis, 1/4-1 lin, longis, angustè linearibus, tenuissimis n. 3-6. Capitula semper erecta, mediocia, multiflora, heterogama, radiata, purpurea vel lactea, florentia 8-9 lin. diametro metientia, 2 1/2-4 lin. alta. Involucaum 1 3/4-2 lin. altum, hemisphæricocylindraceum, 1-seriale, vel ad basin squamulis pedunculi paucis involucio approximatis subcalyculatum, glabrum, squamis compositum n. 13-21, oblongo-lanceolatis 1/3-1/2 lin. latis, acutis, coriaceis, viridibus, convexis, dorso-striatis, apice pilosis et quasi penicillatis, ad marginem, præcipuè intimis, scariosis, antè anthesin conniventibus, tunc rectis. Receptaculum 1 lin. diametro metiens, epaleatum, convexum, subalveolatum, alveolis margine obsoleto, dentato-lacero, formatis. Flores radii n. 43, lingulati, fæminei, 4 lin. longi, glabri. Tubus 1 lin. et ultrà longus. Ligula 3 lin. longa, 1 lin. et ultrà lata, 4-striata, apice rotundata, obsoletè 3-crenato-dentata. Styli rami exserti, glabri, tenues, apice rotundato-truncati. Flores disci n. 66-96 (forma 2 plures habet quam 1) hermaphroditi, tubulosi, 2 lin. longi, glabri, 10-striati, apice dentibus n. 5 ovato-triangularibus, obtusis, apice crassioribus, instructis. Genitalia paulò exserta. Antheræ ecaudatæ, apice appendice ovato-lanceolatà, obtusà terminatæ. Styli rami arcuatè reflexi, apice truncato-penicillati. Аснжым 1/2-2/3 lin. longa, ovato-cylindracea, glabra, 10-striato-costata, nigra, radii sæpiùs calva, iisque disci paulò breviora, pappo coronata albo, subcaduco, 1-seriali, setis facto n. 25-30 denticulatis, 1 1/2 lin. longis.

EXPLICATIO TAB. 103.

Formam 3 repræsentans.

1. Planta magnitudine naturali. 2. Capitulum, uti omnes partes sequentes, auctum. 3. Receptaculum cum iuvolucri squamis. 4. Achænium radii cum flore. 5. Achænium disci cum flore. 6. Flos disci longitudinaliter sectus. 8. Stylus (apice nimis fimbrillatus).

III. — (2° SECT.)

42

DORONICUM. LINN. ex parte.—C. H. SCHULTZ BIPONT. M.S.

Capitulum multiflorum, heterogamum, floribus radii 1-serialibus, lingulatis, fœmineis, disci tubulosis, hermaphroditis, 5-dentatis. Antherme ecaudatæ, appendice lanceolata terminatæ. Styli rami apice truncato-penicillati. Involucri 1-2 serialis squamæ herbaceæ vel coriaceæ. Receptaculum convexiusculum nudum, reticulatum vel alveolatum. Achænia radii breve columnaria, utrinque paulò attracta, 10-costata, glabra, calva!, subpersistentia, majora quam achænia disci turbinata vel columnaria supernè attracta, pilosa, omnia pappo coronata piloso, denticulato, 1-2-seriali, albente, persistente vel caduco.

HERBÆ perennes, palæogææ, radice repente, pl. filiformi, internodiis incrassatâ, fibris numerosis, crassisque instructâ et caulem proferentes pl. corymbo terminatum rariùs 1-cephalum, cum foliis alternis, suborbiculato-oblongis, inferioribus petiolatis, superioribus sessilibus vel cordato-auriculatis, sæpiùs pilis articulatis instructum. Flores flavi vel rubenti-violaceæ, rariùs ligulæ albentes.

SECTIO I. EUDORONICUM. DC. Pr., vi, pag. 320.

Achenia majora, turbinata, pappo persistente coronata. Involucri 1-2-serialis squame herbacce. Capitula magna solitaria vel in corymbum subsimplicem disposita. Flores flavi. — Herbæ curopææ, orientales vel indicæ.

Oss. In D. Columnæ, Ten., DC., 6, p. 520, achænia radii sunt pilosula, disci verò pilosa, in omnibus aliis à me examinatis (D. caucasicum, Pardalianches, macrophyllum, austriacum, plantagineum, oblongifolium DC. L.c.), achænia radii glabra, disci pilosa.

SECTIO II, PERICALLIS. WEBB. excl. spec.

Achania minora, turbinato-columnaria, pappo caduco coronata. Involucri 1-serialis squama coriacea. Capitula mediocria vel parva in corymbum compositum-supradecompositum disposita. Flores purpureo-violacci vel ligulæ albentes. Ligulæ 21/2-8 lin., flores disci 5/4-2 lin. longæ. — Herbæ canarienses et una (Doronicum-Cineraria, L'Her. — malvæfolium) azorica.

Analysis specierum:

- A. Involucrum antè anthesin clausum squamis conniventibus, post anthesin rectis. Ortholepis C. H. Schultz Bip. ($\delta \rho \theta \delta \rho_s$, rectus, $\lambda \epsilon \pi t_s$, squama).
  - 1 Caulis hirtus, involucri squamæ glabræ. Doronicum Tussilaginis.
  - 2 Caulis glaber, involucri squamæ hirtæ. Doronicum Webbii.

- B. Involucrum anté anthesin apertum squamis apice recurvis. Campylolepis C. II. Schultz Bip. (καμπολος, recurvus, et λεπίς, squama).
  - a Involucri squamæ hirtæ.
  - 3 Doronicum echinatum (folia caulina exauriculata).
  - b Involucri squamæ glabræ.
  - 4 Folia caulina auriculato-cordata. Doronicum cruentum.
  - 5 Folia caulina exauriculata. Doronicum papyraceum.
- Ons. I. In hortis-nostris plurima coluntur forma et veròsimiliter etiam hybrida, quarum recensionem hic consultò prætermisi.
- Ons. II. Inter species hic enumeratas Doronicum Tussilaginis capitula habet maxima et paucissima; Doron. Webbii capitula habet paulò minora et plura et tune capitulorum magnitudo decrescit, numerus verò augetur; Doronicum papyraceum, denique inter omnes hujus sectionis species capitula habet minima et numerosissima.
  - Ons. III. Dum hujus sectionis plante à cl. Buch enumerate mihi sunt dubim, nempé:
- 1. Cineraria bracteata, Chr. Sm., Buch, Canar., pp. 148 et 176, suprà Realexo lecta. Cl. Link l. c. hanc plantam distinguit: foliis radicalibus reniformi-subrotundis sublobatis, dentatis, scabris, subtùs non tomentosis, caulinis oblongis, basi attenuatis, amplexicaulibus, pedunculis subunifloris. Flos magnus, ruber. Affinis C. hybridæ Willd., sed folia infrà non tomentosa. Link l. c. Falsò Cacalia echinata et C. ramentosa, Vent. à cl. viro pro synonymis plantæ suæ habentur.
- Ob capitula magna, bracteas (magnas) et pedunculos subunifloros species hæc ad subsectionem meam Ortholepidem pertinet. Doronicum Tussilaginis verò à cl. Buch enumeratur, minimè verò Doronicum Webbii cui Cineraria bracteata Sm. affinis esse videtur.
- 2. Cineraria malvæfolia, Buch, Canar., pp. 149 (flores habet parvos, ex Link) et 176, sine loco speciali. Doronicum malvæfolium (Cineraria m., L'Herit., Sert. angl., 26. Senecio m., DC., Prodr., 6, p. 410), planta est azorica. Planta Buchiana mihi Doronico echinato affinis esse videtur.

1. DORONICUM TUSSILAGINIS. C. H. Schultz Bipont. MS.

D. caulis herbaceus, fistulosus, hirtus, involucrum antè anthesin squamis conniventibus, post anthesin rectis, glabris, clausum (corymbus simplex-decompositus, folia angulata! caulina auriculato-cordata, infrà arachnoideo-tomentosa, pedicelli parcè bracteolati, in axi squamarum magnarum oriuntur vaginæformium, capitulum florens 11-20 lin. diametro-metiens, ligulæ n. 13, dilutè purpurco-violaceæ).

Cineraria Tussilaginis. L'Herit.; Sert. angl., 26. — Willd., Sp. pl., vol. 3, pag. 2079. — Buch, Canar., pagg. 148 et 165.

Senecio Tussilaginis. Lessing., Syn. compos., pag. 392. — Lindl., Bot. reg., tab. 1550. — DC., Prodr., vol. 6, pag. 410.

Pericallis Tussilaginis, Webb!, Herb.

Cineraria Waterhousiana. Paxter, ex Steud. Nomencl., vol. 2, pag. 365.

Tusilago Nivariensium.

Hab. In rupestribus regionis inferioris et sylvaticæ ins. Tenerissæ et Canariæ mense Februario slorens e. g. in convalle della Matanza sive de Acentejo et in valle de Palmar Tenerissæ, in Canariæ convalle Tenteniguada una cum D. cruento et Webbii: Webb! (Lana prope Puerto Orot. Taganana Tenerissæ ex Buch I. c.).

DISTRIB. GEOGR. Stirps canariensis in tepidariis nostris 8 dies prius floret quam D. cruentum e. g. apud nos (in Palatinatu) anno 1844 à die 27 m. Martii.

Descr. Ruizona perenne more Doronicorum nostrorum; e. g. D. Pardalianchis L., in terra humosâ repens, filiforme elongatum, horizontale, internodiis incrassatum, breve, calamumque scriptorium crassum. fibris stipatum numerosissimis, undique se expandentibus, teretibus, filiformibus, 1/2-1 lin. diametrometientibus, 1 1/2-2 poll, et ultrà longis, quandoque basin versus incrassatis, subcarnosis et fusiformibus. Caulis ex intermedio erigitur solitarius, 1-2-pedalis, rarissimè paulò humilior et tantum 10-11 poll. altus, veròsimiliter in solo pingui pedes duos etiam superans, utì sec. speciminum magnorum rudimenta autumo, 1-2 lin. diametro metiens, su'cato-striatus fistulosus, pilis articulatis hirtus, basi foliis paucis instructus, infernè etiam parcè foliatus, apice corymbo terminatus composito, rariùs in speciminibus macris simplici vel in pinguibus decomposito, suprà vel infrà medium incipiente. Folia radicalia 1/4-1 pedem longa, pl. palmaria vel spityamæa, petiolata, papyracea, n. 1-5, pl. verò n. 2-3, quandoque omnia emarcida et destructa. Limbus foliorum 2-5 pl. 3-4 poll. latus, 1 1/2-4 poll. longus, orbiculato-reniformis, cordatus, palmatinervius, nervis primariis pl. n. 3, iterùm trinerviis, reticulatus. cum auriculis rotundatis multangulatus, lobis inæqualiter et repando-crenatis, suprà pilis articulatis uti caulis hirtus, infrà arancoso-tomentosus et in nervis insuper pilis articulatis instructus. Ретюсі basi in scariositatem auriculatam, subamplexicaulem dilatati, cæterům nudi exappendiculati, pilis articulatis plùs minùsve densè obsessi, patentibus, striati, limbo foliorum, imò quandoque bis vel ter, longiores, rarò paulò breviores. Folia caulina pauca, n. 1-5, ejusdem texturæ ac radicalia, interstitiis 3/4-3-4 poll. disposita, supernè decrescentia, infima radicalibus similia, sequentia adhuc petiolata, sed petiolus ad basin massa foliacea alatus cordato - amplexicaulis et tandem massa foliacea totum petiolum à basi ad apicem usquè ambit, quo folium oblongum, panduræforme, amplexicauli-cordatum oritur, transitum perficiens in folia ramea, pl. ovato-lanceolata, cordata, 1/2-3-4 poll. longa, 1/4-1 1/2-2 1/2 poll. lata, margine minutè dentato-crenata, infrà arachnoideo-tomentosa, suprà parcè pilosa. Supernè enim stirps nostra glabrior fit, imò pars superior glabra est. Caulis corymbo terminatur, pl. composito, rarius in speciminibus macris, simplici, 3-4-cephalo. In speciminibus pinguibus rami infériores quandoque dodrantales, infernè nudi, ultrà medium folio uno alterove obsessi ovato-lanceolato, 3/4-1 poll. longo. Rami plerique inferiores sunt spithamæi vel palmares, semper parte dimidiå inferiore nudi, quandoque infrà ramulos folio uno alterove notati. Quandoque jàm in axi folii caulini infimi, 5/4 poll. suprà basin caulis orti, ramus oritur corymbo simplici terminatus, plures hebdomades post capitulum corymbi terminalis centralem florens. Pedunculi in axi foliorum squamæformium, subvaginantium, foliaceo scariosorum, sæpiùs viridi-purparascentium, 4-9 lin. longorum, 2-3 1/2 lin. latorum, glabrescentium, amplexicaulium, ovato-lanceolatorum, acutorum orientes, sine capitulis 1-2 4/4 poll. longi, glabri, teretes, sub involucro

inflati, infernè aut ad medium, rariùs supernè squamâ notati una alterave, ovato-oblongo-lanceolata, acuminată, semiamplexicauli v. sessili, 1/2-2 lin longâ, sæpiùs purpurascente. Capitula speciosa sèmper erecta, multiflora, heterogama, speciosa, florentia 1-ferè 2 poll, diametro metientia, Involucaum, hemisphærico-cylindraceum, glabrum, 1-seriale, squamis compositum n. 13 antè authesin conniventibus, capitulumque claudentibus, tunc rectis, post achæniorum maturitatem reflexis, caulique adpressis, basi paulò concretis, 2 1/3-3 lin. longis, 1/2-1 lin. latis, oblongo-lanceolatis, acutis, supernè sæpiùs purpurascentibus, apice nigricantibus, sphacelatis, coriaceis, dorso convexo striatis, intimis margine scariosis. Receptaculum 2 1/2 lin. diametro metiens, convexum, nudum, areolatum. Flores radii n. 13, dilutè purpureo-sublilacini, glabri, 6-8 lin. longi; tubus 1 lin. longus, ligula 5-6 lin. longa, 1-1 1/2 lin. lata, 4-striata, apice minutè 3-crenato-dentata. Stru rami 3/4 lin. exserti, glabri, apice truncati, reflexi. Stylum vidi monstrosum in ramos 3 abeuntem. Flores disci innumeri, flavi, 2 lin. longi, her $maphroditi\,;\,tubus\,\;campanulam\,\;subæquans\,\,10\text{-striatam}\,, apice\,\;dentibus\,\,n.\,\,5\,\;ovato-oblongis\,,\,obtusis$ terminatam. Genitalia subexserta. Antheræ ecaudatæ, appendice triangulari-lanceolatâ, obtusâ terminatæ. Styli rami apice truncato-penicillati. Achænia radii, tot quot ligulæ et involucri squamæ, 2/3 lin. longa, post delapsum achæniorum disci, quæ volumine dupló superant, plerumque adhuc persistentia, crassa, cylindracea, 10-costata, minutè transversè reticulata, glabra, apice poro impresso notata, obscurè brunnea. Achænia disci 1/2 lin. longa, oblonga, utrinque attenuata, 10-costata et inter costas pilis, in series longitudinales dispositis, albis, oblongis, obtusis, è cellula unica farctis, ornata, pappo coronata albo, 1-seriali, setaceo-denticulato, 1 1/2 lin. longo, caduco. Nectarium cylindraceum.

2. DORONICUM WEBBII. C. H. SCHULTZ BIPONT.

D. caulis herbaceus, crassus, medullà farctus, glaberrimus, involucrum ante anthesin squamis conniventibus, post anthesin rectis, hirtis clausum (corymbus compositus decompositus, folia superficialiter sinuata!, petiolis alatis instructa, basi cordata, suprema vaginæformia, subtùs arachnoidea, pedicelli in axi squamarum parvarum orientes, subnudi, ligulæ n. 13 albæ, flores tubulosi violacei, achænia disci inter omnes hujus sectionis species pilosissima).

Senecio multislorus. DC., Prodr., vol. 6, pag. 410 (non C. H. Schultz Bipont.), ex diagnosi hùc spectat, excl. syn. Cinerariâ multislorâ, L'Herit., Sert. angl., 26, et veròsimiliter Cinerariâ elatiore, Bouché, in Link, Enum. Hort. berol., vol. 2, pag. 333, quia cl. auctor stirpem suam cum Senecione appendiculato comparat, à quo nostra toto differt cœlo.

Hab. Planta canariensis in convalle ins. Canariæ *Tenteniguada* commixta cum Doronico Tussilaginis et cruento mense Februario: Webb!, nec non in rupibus maritimis insulæ Canariæ: Despréaux.

Descr. Rhizoma calamum scriptorium et ultra crassum, fibris longis numerosisque stipatum, simili modo se habere videtur ut specierum affinium. Caulis solitarius, erectus, sesquipedalis, 1 1/2-3 lin. diametro metiens, inter affines crassissimus, teres, sulcato-striatus, glaberrimus, albens, medulla farc-

tus alhá, exceptâ parte inferiore, basi et parte caulis inferiore foliatus, apice in corymbum abiens compositum vel decompositum. Folia radicalia in speciminibus meis destructa, sine dubio infimis caulinis similia et uti video basi subcornea, medullà farcta, semiamplexicaulia, Folia caulina interstitiis 1 1/2-6 poll. disposita, n. 3-4 ad ramificationes usquè, cum petiolis 3-7 poll, longa. Limbus foliorum consistentiæ tenuis, attamen subcarnosæ, 2-4 poll. diametro metiens, rotundato-reniformis, cordatus, palmatinervius, reticulatus, leviter sinuato-lobatus, lobis rotundatis, minutè denticulatis, suprà glabra vel hinc indè pilo uno alteroye articulato obsita, subtùs tomento arachnoideo fugaci obducta albo-cinereo. Petiolus limbum folii subæquans, in foliis inferioribus longior, in supremis brevior, striatus, infernè alatus, incrassatus, auriculatus, basin versùs triangularis, medullâ farctus, quandoque 2 lin. diametro metiens, supernè nudus, vel parcè appendiculatus. In foliis inferioribus petiolus tantum inferne anguste alatus, in supremis vero totus alatus observatur, ità ut pars petioli superior subnuda angustè alata, inferior verò 1 poll. lata fiat. Alæ petioli sinuato-dentatæ, utrinque basi in auriculam rotundam protractæ. Supernè caulis in axi folii petiolati, 1 3/4-4 1/4 poll. cum petiolo toto latè alato longi, in corymbum abit compositum-decompositum 2-5 poll, et ultrà diametro metientem. Ramus inferior 5 poll, longus, infernè longitudine 3 1/4 poll, nudus, tunc in axi folii in corymbum abit compositum. Rami sequentes in axi foliorum minorum, subsessilium, auriculatorum 1 1/2-3/4 poll. longorum, ovato-oblongorum, acutorum, denticulatorum, adhuc caulinis similium orientes, et tandem ad ramificationes ultimas in folia squamæformia, subpellucida, pallida, vaginantia, ovato-elliptica, sessilia, reticulata, 5-3 lin, longa, acuta, costà et margine pilosa abeunt. Penicelli tandem in axi squamarum linearium, subulatarum, pl. 1 lin. longarum, rarò lanceolatarum, 2 lin. et ultrà longarum oriuntur 4-10 lin. longi, subclayati, teretes, fistulosi, nudi vel squamulis obsiti nonnullis, subulatis, minimis vix percipiendis, Capitula semper erecta, multiflora, heterogama, Involuceum hemisphæricocylindraceum, 1-seriale, 2 lin. altum, squamis compositum n. 13, oblongo-lanceolatis, acuminatis, apice pubescentibus, conniventibus antè anthesin, tunc rectis, 1/4-1 1/2 lin, latis, coriaceis, intimis margine scariosis, dorso convexis, striatis et præcipuè supernè pilis articulatis simili modo uti in Dor. echinato, albis vel purpurascentibus instructis, Receptaculum 5/4 lin, diametro metiens, planum, alveolatum, alvoolorum margine scarioso-dentato. Flores radii n. 13, lingulati, forminei, albi! (ex Despréaux, qui plantam vivam observavit), 3 1/2 lin. longi, glabri; tubus 3/4 lin. longus, ligula 2 3/4 lin. longa, 1 lin, lata, oblonga, 7-striata, apice rotundato-truncata, 3-crenata. Styli rami exserti, glabri, obscure tincti, verosimiliter violacei, Flores disci innumeri, tubulosi, hermaphroditi, 1 1/2-1 3/4 lin. longi, violacei (ex Despréaux), tubo infernè dilatato campanulam subæquante 10-striatam, apice dentibus 5 oyato-triangularibus terminatam. Genitalia paulò exserta. Antheræ 1/2 lin. longæ, ecaudatæ, appendice lanccolată, acută coronata; styli rami arcuati, apice truncato-penicillati, Аснялы radii 2/3 lin, longa, cylindracco-elliptica, cale a! brunnea, 10-costata, costis albidioribus; achania disci paulò minora, 10-costata, densiùs qu'am species affines pilis brevibus, albis hirta, ità ut color achæniorum brunneus vix percipi possit et achænia albidè hirta evadant. Pappus 1-serialis caducus, albus, 1 1/2 lin. longus, pilosus denticulatus.

3. DORONICUM ECHINATUM. C. H. Schultz Bipont. MS.

D. caulis herbaceus, medullà farctus, subhirtus, involucri antè anthesin aperti squamæ n. 13, hirtæ, apice recurvæ (corymbus compositus-decompositus, folia caulina n. 4-5 exauriculata, infrà tomentoso-arachnoidea, pedicelli nudi vel squamulis minimis instructi, capitulum florens 8-9 lin. diametro metiens, ligulæ n. 13 purpurei, discus flavus).

Cacalia echinata. Linn. fil., Suppl., pag. 353. — Willd., Sp. pl., vol. 3, pag. 1735.

Cineraria ramentosa. L'Herit., Sert. angl., 26. - Vent., Malm., pag. et tab. 101.

Senecio echinatus. DC., Prodr., vol. 6, pag. 411.

Pericallis echinata. Webb!, Herb.

HAB. In Teneriffæ præcipitiis maritimis F. Masson ex Linn. f., Broussonnet ex DC., in valle del Palmar et del Acentejo Teneriffæ: Webb!

Descr. Rhizoma simile rhizomati specierum affinium, repens, internodiis incrassatum, fibrisque numerosissimis, undique se expandentibus instructum. Caulis herbaceus, solitarius (in uno specimine duos video), erectus vel subadscendens, pedalis-bipedalis, raro humilior, spithamæus-dodrantalis, forsan quandoque etiam altior, infernè 5/4-2 lin. diametro metiens, medullá farctus albá, pilis articulatis plus minusve, præsertim parte inferiore, hirtus et parcè arachnoideus, supernè, quandoque totus ferè glabrescens, basi et parte inferiore foliatus, ultrá medium in corymbum solutus compositum, rarius decompositum, nunquam, etiam in speciminibus meis pinguissimis, supradecompositum. Folia radicalia tenuia, papyracea cum petiolo 3-5 poll. longa ; limbus 2 poll. diametro metiens, ovato-reniformitriangularis, cordatus, palmatinervius, multangulato-lobatus, lobis plerumque brevibus, angulum subobtusum, rariùs subacutum formantibus, obsoletè et obtusè 3-5-crenato-dentatis, suprà glabrescens et nonnisi in nervis pilis articulatis parcè obsitus, infrà verò tomento albo, quandoque arachnoideo et subevanescente obductus et insuper costà et nervis pilis articulatis parcè obsitus. Petiolus basi massà subcornea semiamplexicaulis, limbum æquat vel duplò superat, pilis articulatis, plùs minùsve munitus, nudus vel rariùs superne appendiculis paucis — n. 6, ovato-oblongis, 1/2-2 1/2 lin. longis, dentatis obsitus, oppositis vel alternis. Dimensiones foliorum radicalium verò in speciminibus pinguibus multo majora sint necesse est, cum specimina habeam incompleta, quorum folia caulina dimensiones notatas duplò superent. In herbariis enim folia radicalia tantùm in speciminibus macris observantur, pinguium verò pars inferior semper ferè desideratur. Folia caulina interstitiis 5/4-1 1/2 poll. disposita, n. 4-5, radicalibus similia, supernè minora evadentia, petiolata, petiolo exauriculato, semiamplexicauli, limbum folii subæquante i. e. in foliis inferioribus pl. superante, in superioribus verò eo breviore, nudo, rarissimè supernè appendiculato, simili modo uti foliorum radicalium. Foliorum inferiorum limbus 4-2 poll. diametro metiens, ovato-reniformi-triangularis, cordatus, superiorum verò ovato-oblongorum breve petiolatorum, 1 poll, longus, 1/2 latus. Ultrà medium caulis in corymbum abit, 1 1/2-9 poll. diametro metientem, compositum vel decompositum, cujus rami inferiores 2-9 poll. longi in axi foliorum oriuntur caulinis superioribus similium. Rami maiores spithamæi vel dodrantales parte inferiore et medià foliis n. 4-5 obsiti sunt petiolatis, ovato-triangularibus, subacuminatis et corymbo composito terminatis; rami palmares verò et minores ad ramificationes usquè, suprà medium orientes sant efoliati. Folia ramea superiora breve petiolata, triangulari-lanceolata, 1-1/2 poll. longa, 1/2-1/6 poll. lata, dentata et tandem sessilia, lanceolato-linearia, acuminata, subintegra, 3/4-1/4 poll, longa, 1-2 lin, lata, quorum petiolus sessilis et nonnisi in speciminibus pinguibus basi auriculatus est, in foliola abeunt, ad exortum pedunculorum posita, lineari-subulata, 1/2 rarius-3 lin, longa, glabrescentia vel arachnoidea. Pedunculi sine capitulis 3-15 pl. 9-12 lin. longi, glabri, subnudi, rariùs squamulà una alterave minuta, lineari-subulata, vix percipienda muniti, fistulosi, supernè subcuneiformes, post achæniorum maturitatem sub involucro in planum expansi albo-spongiosum more affinium et Soachi. CAPITULA semper erecta, multiflora, heterogama, florentia 8-9 lin. diametro metientia. Involucaum hemisphærico-cylindraceum, squamis compositum n. 13, oblongo-lanceolatis, 1 1/2 lin. longis, 1/3-2/3 lin, latis, dorso convexis, striatis et pilis articulatis, latiusculis, non rarò nigricanti-purpurascentibus, præcipue inferne obsitis, apice acuminatis, recurvis, intimis margine scariosis. Receptaculum 1 lin. diametro metiens, planiusculum, alveolatum, alveolorum margine scarioso, dentato-crenato. Flores radii n. 13, dilutè purpurei, ferè 4 lin. longi; tubus pallens 3/4 lin. longus; ligula 3 lin. longa, oblonga, 1 lin. lata, apice rotundata, minutè 3-crenato-dentata; styli rami exserti, glabri, teretes, apice obtusi. Flores disci innumeri hermaphroditi, flavi, 1 1/2 lin. longi; tubus infernè sensim dilatatus campanulam subæquat striatam, apice dentibus 5 ovato-triangularibus, obtusis coronatam. Genitalia vix exserta. ANTHERE 1 1/2 lin. longæ, ecaudatæ, apice appendicibus lanceolatis, acutis terminatæ; filamenta glabra, styli rami apice truncato-penicillati. Achænia radii calva!, extima dilutè, intima obscurè brunnea. 10-costata, glabra, disci paulò minora, pariter 10-costata, in valleculis pilis in series longitudinales dispositis, brevibus, albis, è cellula unica factis, decorata et pappo coronata 1-seriali, caduco, albo, 1 1/2 lin, longo, piloso, denticulato,

4. DORONICUM CRUENTUM, C. H. SCHULTZ BIPONT, MS.

D. caulis herbaceus fistulosus, infernè hirtus, involucri antè anthesin aperti squamæ n. 13, glabræ, apice recurvæ (corymbus decompositus-supràdecompositus, folia decomposita pauca, apriculațo-cordata, infra arachnoideo-tomentosa, pedicelli squamulis minimis instructi, capitulum florens 6-7 1/2 lin. diametro metiens, ligulæ n. 13 cum disco saturate purpurei).

Gineraria cruenta. Masson, in L'Herit., Sert. angl., 26. — Vent., Malm., pag. et tab. 99. — Botan. Magaz., tab. 406. — Hort. Kew., ed. 1, vol. 3, pag. 221; ed. 2, vol. 5, pag. 72. — Hornem., Hort. hafn., vol. 2, pag. 820. — Mæssler, Gewæchsk, pag. 1195? (Flores radii enim lilacinos et disci flavos describit.) — Willd., Sp. pl., vol. 3, pag. 2077. — Buch, Canar., pagg. 148 et 181.

Pericallis cruenta. Webb!, Icon., tab. 104.

Senecio cruentus. DC., Prodr., vol. 6, pag. 410. — Lindl., Bot. reg. (New. ser.), vol. 12, tab. 7, ex. Walpers, Repert. bot. syst., vol. 2, pag. 664.

Tussilago rubra. Riedlé, Herb. Mus. par., ex DC. - Link, in Buch, Canar., pagg. 149 et 176.

Cineraria aurita. Andr., Bot. rep., vol. 1, pag. 24, tab. 24, non L'Hérit.

Cineraria lanata. Link, Enum. Hort. berol., vol. 2, pag. 333 (non Lam.), ex diagnosi hùc spectat.

Variat plùs minùsve hirtum, capitulis majoribus minoribusve et insuper in tepidariis nostris mirum in modum e. g. foliis infrà purpureis. — Cineraria cruenta et atropurpurea. *Hort.* (non Ledeb.), multorumque auctorum. In speciminibus spontaneis folia infrà non purpurascunt.

Var. ex DC. l. c. in hortis β lacteus , floribus lacteis , petiolis pl. appendiculatis , foliis subtùs canotomentosis. Hùc :

Cineraria cruenta, var. alba. Hort. Paris., 1818.

Cineraria lactea. Jacq., Eclog., tab. 105.

Cineraria hybrida. Willd., Enum. H. berol., pag. 893? non Sprg. — Hornem., H. hafn., vol. 2, pag. 820. — Sweet, H. suburb., pag. 189. — Sprgl., Syst. veg., vol. 3, pag. 546.

Forsan hybrida proles è D. cruento et Senecione populifolio?

Hab. In Teneriffæ sylvaticis: Masson; in sylvå infrå Agua Manza alt. 2500-4100 ped. ex Buch l. c.; in Barancos suprà Santa Cruz: Riedlé; in convalle de la Matanza sive de Acentexo: Webb!; in Canariæ convalle Tenteniguada commixta cum Doronico Webbii et echinato: Webb! menseque Februario flor t.

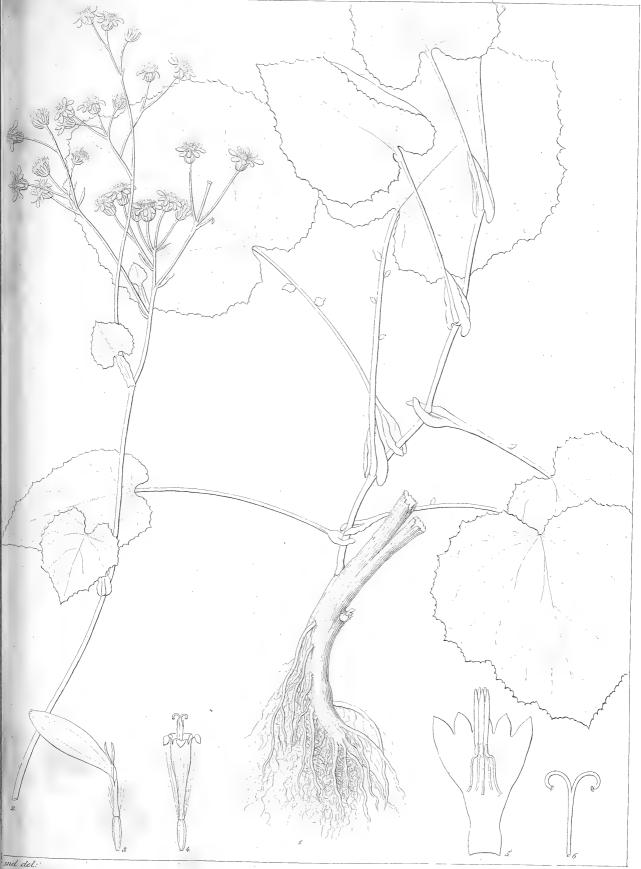
Distrib. Geogr. Stirps merè canariensis à cl. Fr. Masson anno 1777 in hortum Kewensem introducta ubi à mense Februario in Majum usquè floret. In Europæ hortis nunc, ob flores amœnos, variis nominibus e. g. Cinerariæ pulchellæ abundat et apud nos 8 dies post Doron. Tussilaginis floret, e. g. anno 1844 à diè 4° mensis Aprilis.

Descr. Sec. specimina spontanea exsiccata concinnata, colore verò à speciminibus vivis addita, Rei-ZOMA more specierum affinium repens, filiforme, internodiis incrassatum, fibrisque undique in humo se expandentibus instructum numerosis, carnoso-tuberosis (saltem plantæ spontaneæ), 2-4 poll. longis, gracilibus, fusiformibus, basi 1 lin. et ultrà diametro metientibus, fibrosis. Caulis ex internodio erigitur solitarius, 1-2-pedalis et altior, infernè 1-2 lin. et ultrà diametro metiens, teretiusculus, sulcato-striatus, fistulosus, fragilis, consistentiæ, utì tota planta tenuis, e. g. utì Crepidis virentis, Linn., arachnoideus dein glabrescens, infernè pilis articulatis brevibus obsitus, supernè glaber, basi et infernè parcè foliatus, ad medium in corymbum solutus ramosissimum, decompositum vel suprà decompositum. Folia radicalia 1-3 et plura, sæpiùs tempore florendi omnia emarcida, petiolata, ovato-triangulari-cordata, multangulilobata, lobis angulo obtuso prominentibus, denticulatis, palmatinervia, reticulata, suprà pilis brevibus articulatis obsessa, infrà arachnoideo-tomentosa, cinerea. Petiolus basi semiamplectens, subcorneus, nudus , arachnoideus, limbum superat. Limbus in speciminibus meis macris tantùm 2 poll. diametro metiens, sed certò certiùs hanc dimensionem saltem duplò-triplò superat, cum folia ramea habeam 4 poll. lata. Folium caulinum ad ramificationes usquè tantùm unicum!, in cujus axi adeo quandoque rami rudimentum fovetur, in speciminibus meis video , 2 1/2-4 poll. suprà basin et 3-7 1/2 poll. infrà ramum infimum positum , medium tenentem folia radicalia inter et ramea , nempè limbo nunc petiolo insidente duplò longiore, nudo, basi subcorneo, semiamplexicauli. Ad medium caulis abit in corym-

bum ramosissimum, 1/4-1 pedem diametro metientem. Rami inferiores palmares pedales semper sequentibus sunt longiores, ità ut capitulum centrale demum ab omnibus superetur. Folia ramea inferiora orbiculato-triangularia, 1-4 poll, et ultrà diametro metientia, petiolo insidentia nunc toto, nunc ad basin latè alato, basi verò semper latè auriculato-cordata, auriculis orbiculato-reniformibus, 3-6 lin, latis, Tunc folia per panduræformia et ovato-lanceolata, cordato-auriculata, dentata, 2-1 poll. longa, 1-1/4 poll, lata, abeunt in lanceolato-linearia, acuminata integerrima, 2 lin, longa et 1/2 lin. lata . sed semper basi auriculata. Pepunculi tandem oriuntur in axi squamarum lineari-subulatarum, 1/4-1 lin, longarum, glabrarum, Rami inferiores pedales, corymbo supràdecomposito terminati, nunc ad medjum usque nudi, nunc folio uno alteroye, petiolo inferne yel toto alato insidente, instructi. Rarò in petiolorum infernè alato-auriculatorum parte nuda appendices parvæ observantur, quales in Senecione appendiculato sæpiùs adsunt. Ramificationes semper nudi, efoliati, ad medium iterùm in ramos abeunt. Pedunculi semper erecti sive capitulis 3-11 lin. longi, cum involucro pruinoso-cæsii, fistulosi, supernè clavati, et demùm ferè utì in Soncho spongiosi, quandoque purpurascentes, glabri, squamulis 2-5 minimis, subulatis, 1/4-2/3 lin, longis, arrectis instructi, vix percipiendis et in icone Webbiana neglectis, Capitulum semper erectum, multiflorum, heterogamum, florens 6-7 lin, diametro metiens. Involucaum hemisphærico-cylindraceum, basi paulò dilatatum, glabrum, viride, sæpiùs violaceum, 1-seriale, squamis compositum n. 13 oblongo-lanceolatis, 5/4 (in plantâ cultâ -2) lin. longis. 1/4-1/2 lin, latis, basi gibbis et paulò concretis, dorso convexiusculo striatis, acutis, apice recurvis, intimis margine scariosis. Receptaculum parvum, 1/2 lin. diametro metiens, plano-convexiusculum, alveolatum, alveolis margine minuto, scarioso circumvallatis. Flores radii n. 13 fœminei, lingulati, purpurei, glabri, 2 3/4 (in cult. 4) lin. longi; tubus 3/4 (in cult. 1 1/3) lin. longus, albens; ligula oblonga 2 (in cult. 2 3/4) lin. longa, 1 lin. lata, 4-7 striata, utrinque attenuata, apice rotundata, obsoletè 3-crenato-dentata. Styli rami exserti, apice truncati, obscurè violacei. Flores disci violacei innumeri (n. 76 in cult. numeravi), tubulosi, hermaphroditi, 1 lin. et ultrà (1 3/4 lin. in cult.), longi, glabri; tubus albens campanulam subæquat obscurè violaceam, apice dentibus 5 ovato-triangularibus, obtusis, supernè incrassatis munitam. Genitalia paulò exserta. Antheræ violaceæ, 1/2 lin. (in cult. 3/4) longæ, ecaudatæ, appendice lanceolatâ, acutâ terminatæ. Pollen aureo-aurantiacum, globosum, glabrum. Styli rami violacei, apice truncato-penicillati. Achænia radii 1/2 lin. longa n. 13, columnaria utrinque attenuata, 10-costata, calva, apice margine crasso circumvallata et quasi poro munita more affinium. nectario minuto, dilutè brunnea, costis pallidioribus; achænia disci paulò minora, obscurè brunnea, 10-costata, valleculis pilorum brevium alborum serie longitudinali decoratis, pappo coronata 1-seriali, piloso, caduco, 1 1/2 lin. longo, piloso, denticulato.

EXPLICATIO TAB. 104.

1. Plantæ pars inferior magnitudine naturali. Petioli nimis appendiculati. 2. Ramus magnitudine naturali. 3. Flos radii cum achænio, cui contrà naturam pappus additus, auctus utì analyses sequentes. 4. Flos disci cum achænio. 5. Flos disci fissus. 6. Stylus.

Pericallis cruenta, Nob.

Vielle lapide vncidit.

5. DORONICUM PAPYRACEUM.

C. H. SCHULTZ BIPONT. MS.

D. caulis herbaceus, glaber et tantùm basi paulò hirtùs, medullà farctus, involucri antè anthesin aperti squamæ n. 13 glabræ, apice recurvæ (corymbus supràdecompositus, folia caulina 3-5 exauriculata, infrà arachnoidea, pedicelli squamulis minimis muniti, capitulum florens 6 lin. diametro metiens, flores purpurei, ligulæ n. 8).

Pericallis papyracea. Webb!, Icon., tab. 106.

Senecio papyraceus. DC!, Prodr., vol. 6, pag. 410.

Cineraria Cima. Webb!, in herbario divo Candolleo misso, qui nomen mutavit: Webb! in litt.

Cima Palmensium, Bien-te-quiero et Bugallón.

HAB. Ubique in rupestribus insulæ Palmæ convalles Majo mense insigniter ornans, unde rusticorum distycha satyrica:

- « Todas las flores se crian en Mayo
- » Menos la Cima que yo no la hallo. »

Webb! in litt.

DISTRIB. GEOGR. Stirps palmensis in horto Milfordiensi! culta.

DESCR. RHIZOMA Ut speciebus affinibus repens, internodiis calamum anserinum crassum, fibris numerosissimis stipatum. Caulis herbaceus erectus, 1 1/2-2- pedalis et altior, infernè 1-2 lin. diametro metiens, teretiusculus, striato-sulcatus, glaber, infernè verò pilis nonnullis præditus articulatis, basi et infernè parcè foliatus, apice corymbo supràdecomposito terminatus, pallidè virens, medullà farctus albida vel purpurascente. Folia radicalia pauca, tenuissimè papyracea, orbiculato-reniformia, cordata, 2-5, imò in speciminibus cultis 8 poll, diametro metientia, palmatinervia, reticulata, multangulolobata, lobis dentato-crenatis, suprà glabriuscula, infernè pracipuè in nervis, arachnoidea, petiolata, petiolo basi semiamplexicauli, pilis articulatis, patentibus, plùs minùsve, nunc parcè, nunc densè obsito, foliorum limbo longiore. Folia caulina radicalibus analoga, pauca, n. 3-5, ad corymbum usquè, interstitiis 1-5, pl. 3-poll. disposita, cum petiolo limbo pl. paulò breviore, basi dilatato et semiamplexicauli, sed margine neque protracto neque cordato, 1 1/2-4, imò 7 poll: et ultrà longo. Rariùs, in speciminibus pinguibus, petiolus foliorum inferiorum limbum superat. Limbus ovato-triangularireniformis, cordatus 1-4 poll. et ultrà diametro metiens, multangulus, denticulatus, palmatinervius, reticulatus, glabrescens, vel infrà araneosus, suprà pilis paucis munitus. Supernè folia decrescunt, et caulis fit glaberrimus, ultrà medium in axi folii minoris, petiolati, ovato-triangularis, subacuminati in corymbum abit supràdecompositum, 4-9 poll. diametro metientem, myriocephalum. Rami inferiores palmares-spithamæi, imò dodrantales in axi foliorum lanceolatorum, 1-1/4 poll. longorum, 4-1 lin. latorum, denticulatorum vel integrorum orientes, breve petiolatorum vel sessilium, nudorum, suprà medium in corymbum supràdecompositum vel decompositum transcunt. Rami minores in axi squa-

marum lineari-setacearum, parvarum oriuntur, vix 1 lin. longarum. Pedunculi sine capitulis 3-6 lin. longi clavati, post achaniorum maturitatem supernè albo-spongiosi, in axi squamarum minimarum vix percipiendarum orientes, primă fronte nudi, reverà autem squamulis minimis sunt obsessi nonnullis lineari-setaceis. Capitula semper erecta, parva, florentia 1/2 poll. diametro metientia, multiflora. heterogama. Involuceum hemisphærico-cylindraceum, glabrum, 1-seriale, antè anthesin apertum, 4-5/4 lin. altum, squamis compositum n. 13 oblongo-lanceolatis, convexis, striatis, 1/4-1/3 lin. latis, acutis, apice reflexis. Receptaculum 1 lin. diametro metiens, planum, alveolatum, alveolis obsoletis margine brevi, scarioso circumdatis. Flores radii n. 8 purpurascentes, glabri, 21/2 lin. et ultrà longi: tubus 1/2 lin. longus, ligula oblonga, 2 lin. longa, 1 lin. lata, 4-striata, apice rotundata, obsoleté crenato-dentata; styli rami violacei. Flores disci innumeri, 5/4 lin. longi, tubulosi, tubo proprio infernè ampliato campanulam subæquante 10-striatam, supernè purpurco-violaceam, dentibus 5 ovato-acutis terminatam. Genitalia exserta violacea. Antheræ ecaudatæ appendice triangulari-lanceolatâ obtusâ terminatæ. Styli rami truncato-penicillati. Achænia radii calva, glabra, 10-costata, brunnea, majora quam achænia disci 10-costato-pilosa, nectario columnari brevi instructa, pappoque coronata 1 1/2 lin. longo. 1-seriali, niveo, caduco, piloso-scabro, similique modo se habentia uti specierum affinium sed inter omnes minima.

EXPLICATIO TAB. 106.

1. Stirps magnitudine naturali. 2. Capitulum uti partes omnes sequentes auctum. 3. Receptaculum cum involucri squamis (nimis angustis et multiplicatis). 4. Flos radii lingulatus falso achænio disci suprapositus; achænia radii enim sunt glabra, calva. 5. Flos disci cum achænio. 6. Flos disci longitudinaliter sectus. 7. Stylus. 8. Achænium disci haud bonum, cum nectarium non sit depictum et pili contra naturam, non in series 10 longitudinales sint dispositi.

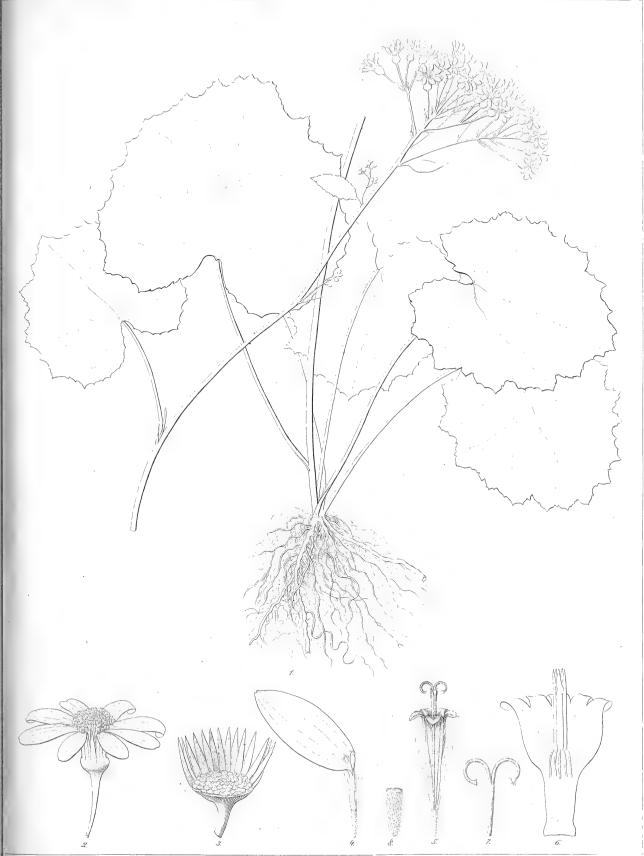
TRIB. III. CYNAREAE. LESS.

SUBTRIB. I. CALENDULACEE. DC.

DIV. I. CALENDULEÆ, DC.

CALENDULA. TABERN. — NECK. — CASS. — DC.

Capitulum multiflorum, heterogamum. Flores radii 1-seriales lingulati, fœminei, fertiles, ad faucem pilis articulatis densè obsiti, 4-striati, apice 3-dentati; stylus exsertus bifidus. Flores disci numerosi tubulosi, ad campanulæ exortum parcè pilis articulatis hirti, 5-striati 5-dentati, dentibus ovato-triangularibus acutis, hermaphro-

Heyland del.

Lericallis papyracea,

Viette lapide incidit .

dito-submasculi, steriles; genitalia subinclusa; antheræ bicaudatæ, caudis integris, appendice ovato-obtusa coronatæ, filamenta glabra, stylus inclusus apice incrassatus et hirtus, conoque acuto-lanceolato superatus. Involucrum floribus disci longius, subuniseriale, squamis foliaceis, subæqualibus, lanceolato-linearibus, acuminatis demùm reflexis, caulique adpressis. Receptaculum convexiusculum nudum ex Cass., Opusc. phytol., quandoque paleis nonnullis - mons!rosè meâ ex sententiâ — munitum. Achænia multiformia, radii 3-formia, maturitate achæniorum volumine valdè aucta, extima basi lata sessilia, curvata, dorso longè aculeata et muricata intùs glabra et basi in dentem triangulari-lanceolatam expansa, rostrata, rostro recto, achænii corpus subæquante, medullå albå farcto gracili, apice in alas parvas 3 expanso, duæ laterales breves, mediâ majore; intermedia, convexa ovata, magna, erostria, dorso muricata, utrinque latè alata, alis inflexis et hinc cymbiformia, intùs glabra et basi dente lanceolato-munita utì externa; intima erostria, in annulum curvata, ità ut apex basin tangit, teretiuscula, subalata vel pl. exalata, dorso transversè rugoso-muricata, intùs glabra et apice basique dente triangulari munita. Formæ hæ verò formis junguntur intermediis. Embryo in omnibus his formis, exceptâ curvatione, similis. Achænia disci effœta, sterilia, parva, lineari-cylindracea, recta, glabra, nectario specioso coronata, calva.

HERBÆ Mediterraneæ (1) annuæ vel perennes ramosæ, foliatæ, glabrescentes vel pilis articulatis pubescenti-hirtæ; folia oblongo-lanceolata, dentata; capitula speciosa, solitaria, radiata, floribus flavis vel disci violaceis, pilis articulatis ad faucem vel infernè pubescenti-hirtis.

1. CALENDULA ARVENSIS. TABERN.

C. annua, subpubescens, folia oblongo-lanceolata, subdentata, acutiuscula, inferiora

⁽¹⁾ Species n. 17 cl. DC, enumerat, ex ipso pleræque dubiæ, me judice pleræque temeré stabilitæ.

basin versus attenuata, caulina superiora semiamplexicauli-subdecurrentia, caulis diffusus, ligulæ ad faucem pilis articulatis hirtæ, achænia radii triformia, exteriora rostrata, dorso aculeata, media cymbiformia cum intimis annulatis dorso transversè rugoso-muricatis erostria.

Differt à Catendulà officinali, Linn., ligulis ad faucem pilis elongatis hirtis, foliis acutis basi dilatatis. In C. officinali tubus ligulæ cum fauce pilis brevibus articulatis pubescens, folia obovato-oblonga, infernè attenuata, capitula majora, caulis erectus.

Calendula circà Monspelium sponte. Gesn., Hort., pag. 251.

Calendula sylv. minor. Cas.

Calendula arvensis. Tabern., Hist., pag. 713, cum icone bonå. — Ger., ex C. B. — Linn., Sp. pl., ed. 2, pag. 1303. — DC., Prodr., vol. 6, pag. 452. — Buch, Canar., pagg. 150 et 171. — Gærtn., Fr., vol. 2, pag. 421, tab. 168, fig. 4. — Bull. herb. fr., tab. 239. — Schkuhr, Handb., tab. 265.

Calendula officinalis B. Linn., Sp. pl., ed. 1, pag. 921.

Calendula amplexifolia. Rehb., in Flora B. Z., 1830, pagg. 131 et 382, cum pluribus speciebus à cl. DC. l. c. huic generi adscriptis huc spectare videtur.

Caltha arvensis. C. Bauh., Phytop., pag. 539; Pin., pag. 276. — Moris., Hist., vol. 3, sect. 6, tab. 4, fig. 6. — Mænch., Meth., pag. 585.

Caltha humilis. C. Bauh., Phytopin., pag. 539 (circà Parisios crescit); Pin., pag. 276.

β bicolor, floribus disci croceo-nigricanti-violaceis.

Calendula bicolor. Rafin., Car., 1810, pag. 82, ex Guss.

Calendula undulata. Gay in Gaud., Fl. helv., vol. 5, pag. 417, non Rafin., ex DC.

Obs. Specimina canariensia ad formam & spectant, sed folia plana, non undulata.

Maravilla Nivariensium. Alpodadera Palmensium.

HAB. In arvis et ruderatis insularum Canariensium vulgaris: Webb!; veròsimiliter introducta ex Buch l. c., qui in arvis suprà *Puerto Orotava* speciem hanc habuit.

DISTRIB. GEOGR. In arvis et vineis, præcipuè argillaceis Europæ mediæ et australis nec non Maderæ totam ferè per annum florens, apud nos e. g. in Palatinatu in vineis argillaceis abundat et veròsimiliter cum Viti vinifera introducta.

Subtrib. II. CARLINE Æ. C. H. Schultz Bipont. Carlinearum. DC., Prodr., pars.

Achænia cylindraceo-turbinata, areolà basilari centrali, circulari, hirto-villosà, immediatè, i. e. sine ullo prominentiæ vestigio, in pappum plumosum abeuntia, intimè cum achænio junctum, demùm facilè cum achænii parte superiore et nectario secedentem, pilis achænii superioribus pappum externum mentientibus; achænia radii quandoque compressiuscula, calva vel pappo rudimentario munita. (Capitulum multiflorum homogamum, floribus omnibus tubulosis, vel heterogamum flor. radii lingulatis, subhermaphroditis v. sterilibus; filamenta glabra; antheræ basi caudis barbatis munitæ, styli rami breves, accumbentes, hirti; receptaculi alveolati fimbrillis paleiformibus ad medium sæpè concretis; involucrum imbricatum foliis spinosis plùs minùsve circùmvallatum.)

- Div. I. Appendix antherarum lanceolata, acuta. Eucarlinea, C. H. Schultz Bip.
  - 1. Carlina (pappi setæ 5-9 basi concretæ, receptaculi paleæ cum achænii pilis rigidæ).
  - Atractylis (pappi setæ liberæ et tantúm basi in annulum conferruminatæ, receptaculi paleæ cum achænii villis molles).

Huc veròsimiliter Thevenotia, DC., mihi ignota, spectat?

Div. II. Appendix antherarum truncato-ovata. - Iluc: Chamæleon, Cass. (affinis Cynaræ),

CARLINA. Tourn. — DC., Prod. excl., sect. 3.

CAPITULUM multiflorum, homogamum, æqualiflorum, floribus omnibus tubulosis, hermaphroditis, glabris, 5-dentatis, Genitalia exserta; antheræ appendice longå, lanceolatå, acutå coronatæ, basi caudis binis pubescenti-plumosis instructæ; filamenta glabra; styli exserti, clavati, rami ovati, breves, accumbentes, pubescentes. Involu-CRUM hemisphæricum, basi subventricosum, imbricatum, squamis intimis radiantibus, coloratis, extimis foliis circumvallatis magnis, caulinis similibus. Receptaculum planum, alveolatum, alveolorum margine paleis, longitudine achæniorum cum pappo obsesso, corneoscariosis, rigidis, supernè in lacinias filiformes inæqualiter palmatipartitis, quibus quandoque setæ nonnullæ accedunt longiores, clavatoantennæformes. Achænia cylindracea, infernè attenuata, pilis adpressis rigidis munita infernè et supernè, ubi pappum externum simulant, longioribus; areola basilaris centralis, circularis; achænium immediatè in pappum abit et hinc pappus ne marginis vestigio quidem cinctus est. Pappus intimè cum achænio concretus, demùm facilè cum parte achænii superiore et nectario abrumpens, 1- serialis, paleis factus n. 10, complanatis, medium versùs in setas n. 3-5 imo-9 solutus plumosas, apice subclavatas.

HERBÆ Europææ vel Mediterraneæ vel suffrutices Maderensi-Canarienses, duræ, sæpiùs araneoso-tomentosæ, foliis pl. spinescentibus munitæ, caule humillimo solitario vel elato, foliato, corymboso, capitulis speciosis.

Analysis specierum canariensium ad subgenus Carlowitziam, Mænch. (suffruticuli) spectantium.

- 1. Carlina salicifolia. Cav. Folia lineari-lanceolata, suprà glabra, infrà tomentosa.
- 2. Carlina xeranthemoides. Linn. fil. Folia angustè linearia, suprà arancosa, infrà tomentosa.

1. CABLINA SALICIFOLIA. CAVAN.

C. suffruticulosa, folia lineari-lanceolata, conferta, suprà glabra, infrà tomentosa, subspinescentia, alveoli paleæ subæquales.

Variat:

- A. Canariensis, pl. corymbosa.
- 1. angustifolia, folia lineari-lanceolata.
- 2. latifolia, folia lanceolata.

Utræque nunc:

- a mitis, folia subspinosa vel breve spinosa.
- β acanthophylla, folia margine spinis elongatis munita.
- B. Maderensis, capitula pauca pl. 1-2 paulò majora, pedunculis elongatis insidentia involucri externi foliola duplici serie disposita.

Carthamus salicifolius. Linn. fil., Suppl., pag. 350. — Lam., Enc., vol. 1, pag. 640. — Willd., Sp. pl., vol. 3, pag. 1711; Enum. hort. berol., pag. 846. — Buch, Canar., pagg. 147 et 181. — Hort. Kew., ed. 2, vol. 4, pag. 492.

Carthamus integrifolius. Ait. ex Thouin apud Lam.

Athamus. Neck., Elem., vol. 1, n. 154.

Carlowitzia salicifolia. Manch., Meth., pag. 225. — Jacq. fil., Eclog., vol. 1, pag. 12, tab. 5. — DC., Diss. comp., 2, pag. 52, tab. 2.

Carlowitzia corymbosa. Cass., Dict., vol. 25, pag. 53.

Onobroma salicifolium. Link, Enum. hort. berol., vol. 2, pag. 304.

Carlina salicifolia. Cavan., Anal. scienc. nat., vol. 4, pag. 81. — Less. in Linnæa, 1831, pag. 88; Syn. comp., pag. 12. — DC., Prodr., vol. 6, pag. 548, cum var. β corymbosâ.

Cardo de los Montes incolarum, in Palmâ Cabezudo, in Canariâ Malpica.

Hab. In ins. Canariensibus vulgaris mense Junio et Julio florens e. g. in Teneristà, alt. 2500-4100 ped.; in Barranco del Rio propè Granadilla, Barranco de Matanza, ad montem Chiquita suprà Laguna, ad latera propè fontem Agua Manza, magnos frutices formans sec. cl. Buch; Teneristà: Broussonet, La Martinière sec. DC.; à Chamisso, ex Less.; Teneristà e. g. Vallis Taoro: Webb! (forma corymbosa fol. angustè lanceolatis, submitibus), in rupestribus propè Orotava: Webb! (forma angustifolia, acanthophylla); Tenerista: Tegueste el Nuevo, 7 Jul. 1845: Bourgeau! (latifolia mitis, forma maderensi affinis). Palma: Webb! (corymbosa, angustifolia, mitis); Palma, Barranco de Buena Vista, 30 Jun. 1845: Bourgeau! (subcorymbosa, mitissima, angustifolia); Canaria: Webb! (corymbosa, latifolia, acanthophylla).

DISTRIB. GEOGR. Hab. prætereà in Maderà: in rupibus, F. Masson!, Webb!; Puerto Santo: Webb!, undè in hortos migravit e. g. anno 1784 in Hort. Kew. à cl. Lee et Kennedy.

Descr. Suffrutex speciosus 2-3- pedalis et altior ex Linn. f. l. c., pro Agua Manza magnos frutices formans ex Buch l. c., caule elatiore ramosiore, foliis majoribus, magis distantibus, sub involucro verò magis confertis quam in specie affini, Carlina xeranthemoide, graciliore, elegantiore, squamis involucri magis radiantibus præditâ. Specimina herbarii mei sunt spithamæa-sesquipedalia; caulis adscendens, infernè 1 1/2-2 lin. diametro metiens, foliatus, ramosus, ramis 3-4 sæpè quasi uno è puncto orientibus, corymbo subsimplici terminatus, rarò monocephalus, albo-tomentosus, tomento pannoso, facile detergendo, è filis contexto crispis ut in specie affini. Lignum durum flavescenti-album, medulla alba percursum centrali, cortice dilutè virenti-brunnescente, glabro, dein rimoso. Folia à basi ad caulis apicem usquè lineâ spirali disposita, in plantæ parte ætate provectiore destructâ et tantùm cicatrice notata inconspicuâ, transversali - triangulari, 2 lin. lata, longitudine 2-6 lin. distantia, ergo multò minùs quam Carlinâ xeranthemoide conferta, quoad formam et marginem valdè variantia, supernè paulò decrescentia, 1-4 1/2 pl. 2 1/2-3 poll. longa, 1-7 pl. 3-3 1/2 lin. lata, lineari-lanceolata, v. lanceolata, coriacea, suprà glabra, subnitentia, reticulata, infrà tomento albo pannoso, denso, albo virescente munita utrinque attenuata, sessilia, costà infrà valdoperè prominente percursa, apice spinà terminata, rectâ, 1/3-2 pl. 1 lin. longâ, pungente, albo-brunnescente. Ab auctoribus folia plana describuntur; reverà autem margine paulò sunt revoluta, nunc subintegra i. e. vix spinarum rudimentis margine subserrata, vel tantùm basi spinis nonnullis utrinque aucta, vel spinis elongatis, 2 lin. longis, intervallis 2-8 lin. munita, ad folii basin quandoque 3-4 utrinque confertis; quandoque more Cirsii ad spinæ basin secundaria oritur arrecto-introrsa. Supernè caulis in ramos abit, quandoque 3-4 uno quasi è puncto orientes, palmares-spithamæos et multo longiores, foliis caulinis paulo minoribus foliatos, apice corymbo simplici vel composito 2-8- cephalo terminatos, rariùs monocephalos. Corymbi rami inferiores 3-5 poll. alti, 2-3- cephali, ad vel infrà medium ramosi, et infrà ramos foliis paucis instructi, reliqui monocephali. Pedunculi in axi foliorum caulinis analogorum, sed minorum orientes, cum capitulis 1-4, pl. 2-3 poll. longi, divaricati, involucrum versus clavato-incrassati, foliis præcipuè supernè muniti, caulinis analogis, sed duplò circiter minoribus, sub involucro simili modo utì Carthami tinctorii, Linn., Pl., n. 8, conferti, capitulum, imò quandoque duplò superantibus, lineari-lanceolatis vel lanceolato-ellipticis, margine et basi spinescentibus vel integris, et per formas intermedias tandem in involucri squamas transeuntibus. Capitulum speciosum, Carlinæ xeranthemoidis duplò majus , multiflorum , homogamum , semper erectum. Involucaum hemisphæricum , basi ventricosum, glabrescenti-arachnoideum, viridi-brunnescens, imbricatum, squamis intimis (sed breviùs quam C. xeranthemoidis) radiantibus, 6-9 lin. diametro metiens, 3-4 lin. altum; squamæ coriaceæ, erectæ, basi gibbæ, exteriores ovato-lanceolatæ, extimæ sæpiùs appendiceâ foliace parvâ, ovato-lanceolatâ, spinosâ terminatæ vel spina acuminatæ, formæ mitis simplicis, formæ acanthophyllæ verò supernè pluribus; intermediæ lanceolatæ, spinescentes vel acutæ; intimæ angustè lineares, subscariosæ, 6 lin. longæ, 1/2-2/3 lin, latæ, sæpiùs margine obsolete lacero-spinosæ, parte tertia superiore angustatæ, subacuminatæ, stramineo-subviolaceæ, radiantes. Receptaculum 6 lin. et ultrà diametro metiens, planum, alveolatopaleaceum, i. e. achænio quovis paleis 4 lin. et ultrà longis circumvallato - corneis, suprà medium in lacinias filiformes inæquales, acutas, quandoque subantennæformes pinnatipartitis stramineas. Flores omnes hermaphroditi, 3-4 lin. longi, tubulosi, albo-flaventes, glabri, 5-striati, 5-dentati, dentibus 3-angularibus, obtusiusculis. Genitalia longitudine circiter lin. unius exserta. Antherarum cylinder exsertus, supernè corneus. Antheraæ caudatæ, caudis pubescentibus, appendice longå, lanceolatå, acutå, corneå, dilutè flavente coronatæ, filamenta glabra; styli supernè clavati rami apice ovati, crassi, pubescentes, antherarum cylindrum superantes. Achænia conformia, cylindracea, 5/4 longa, 1/3 lin. diametro metientia, pilis crassis adpressis, albentibus hirta, 1/4 lin. longis, supernè pappum externum mentientibus; areola basilaris centralis, circularis; areolæ apicalis margo cum pappo confluens, neutiquam prominulus. Pappus achænia omnia coronans, 1-serialis, 2/3 lin. suprà basin in setas 3 plumosas, apice subantennæformi-incrassatas, divisis et hìne pappus 30-setosus. Paleæ basi inter se et cum nectario concretæ et cum hoc ab achænio secedentes.

EXPLICATIO TAB. 115.

Ramus var. acanthophyllæ mag. nat. 2. Folium prout figuræ quæ sequuntur auctum.
 Capitulum medio longitrorsům sectum. 4. Flosculus cum achænio et pappo. 5. Stylus.
 Achænium pappo arte reverso coronatum.

2. CARLINA XERANTHEMOIDES. LINN. FIL.

C. sulfruticulosa, folia angustè linearia, confertissima, margine revoluta, suprà araneosa, infrà tomentosa, subspinescentia, receptaculi alveolorum paleæ singulæ liberæ, reliquis 3-8 ad medium usquè concretis, longiores, antennæformes.

Carlina xeranthemoides (Masson). Linn. fil., Suppl., pag. 349. — Lam., Enc., vol. 1, pag. 625. — Willd., Sp. pl., vol. 3, pag. 1697. — Buch, Canar., pagg. 147 et 181. — DC., Prodr., vol. 6, pag. 548.

An Carduus fruticosus. *Poir.*, Suppl., vol. 2, pag. 199, ex DC.?

Malpica Chasnensium ex Webb.

Hab. « Plantam rarissimam, merè canariensem, in rupestribus Teneriffæ suprà fontem Traste de Doña Beatriz, post pagum Chasna, eodem loco quo olim cl. Masson, utì è Schedis herb. Banksiani patet, et Buch legerunt, semel tantùm legi: eam autem nuperrimè inter rupes Circi ingentis (Filo de las Cañadas), qui priscum insulæ craterem cingit, pulchrè floridam atque anni præterlapsi capitulis fructiferis onustam die 9 Septembris an. 1845 legit indefessus Bourgeau. Est autem regionis altæ siccissimæque nec regionis sylvosæ, utì illustri Buchio visum est, hospes; in agro enim Chasnæo confusæ sunt pinatorum et leguminosarum Teydensium regiones et zona verè sylvosa nulla cùm desint

yland . del .

Lith J. Rigo R Richer 7.

Tielle . lap ine!

Carlina salicifelia Caran.

•		.*	
	,		
	,		

Etesiorum flatus: fons quoque qui post dominæ Beatricis (quæ nunc Palmarum Marchionis) domum pago ipso altiusculus. » Webb in litt.

Descr. Suffruticulus sesquipedalis, cano-tomentosus, densè foliatus, corymbo simplici terminatus. Caulis speciminum non integrorum 10-17 poll. altus, infernè 1 1/2-2 lin. diametro metiens, teres, ligno duro, albo, subflavescente, medullæ cylindro tenui percurso, cortice plantæ junioris tenui, glabro, dilutissimè flaventi-virescente, seriùs verò crassiore, dilutè brunneo et rimoso, cum ligno insipido, tomento denso obtecto pannoso, facilè detergendo, albo, more plurium stirpium canariensium è filis contexto tenuibus, crispis. Folia caulina numerosissima et confertissima, ità ut unum ab altero vix 2 lin. distet, et numerus foliorum longitudine 1 poll. cauli affixorum vix statui possit, lineâ spirali disposita, corymbum versus minora evadentia et magis distantia, basin versus etiam paulò decrescentia sed adhùc confertissima, 1-2 1/2 pl. 2 poll. longa, 1/2-5 lin. lata, angustè linearia, suprà arachnoidea, dein glabra et viridia, margine revoluta, infrà tomento albo obducta, sessilia, apicem versùs attenuata et spinâ terminata 1-5/4 lin. longâ, glabrâ, brunnescente v. albente, pungente. Foliorum margo pl. integer, non rarò verò spinis terminali similibus, sed minoribus munitus est n. 1-10 alternis v. oppositis, arrectis imò more Cirsii foliorum, quandoque ad basin spinam minorem observamus introrsam. Caulis nunc simplex, nunc ad medium in ramum divisus simili modo, utì caulis primarius, se habentem. Corymbus ad caulis apicem oriens pl. 3-4, rariùs 5-cephalus, et tunc ramus inferior sine capitulo 3 poll. altus, ad medium in ramulum abit, sine capitulo 5/4 poll. longum, quo corymbus oritur compositus. Rarò ramus v. caulis capitulo terminatur, in speciminibus macris, solitario. Pedicelli in axi foliorum, caulinis analogorum orientes, 8-12 lin, longorum et insuper foliis iisdem sed paulò minoribus n. 9-12 sub involucro confertis muniti, teretes sub involucro dilatati, sine capitulis 2/3-21/3 poll. longi. Capitula semper erecta, speciosa, multiflora. Involucaum hemisphæricum, 4-5 lin. altum, tomentosum, durum, multiseriale, imbricatum, basi foliis nonnullis, caulinis analogis, bracteiformibus munitum linearibus, coriaceis, spina terminatis et quandoque ad marginem spinosis sensim in involucri, quod quandoque superant, squamas transeuntibus; squamæ extimæ angustê lineares, apice spinosæ, foliis pedicelli superioribus simillimæ, sed angustiores et breviores, sequentes breviores, basi latiores, lanceolato-lineares, spinosæ, proximæ ovato-lanceolatæ, spinosæ, subsequentes oblongæ, apice in appendicem angustam, margine lacero-dentatam, expansæ, spinå recurvå terminatam et per oblongo-lineares, glabras, supernè tomentosas et in appendicem glabram angustè linearem, margine dentato-ciliatam in intimas transcuntes angustè lineares, rigidas, subscariosas, glabras, 6 lin. longas, 1/2 lin. latas, radiantes, parte inferiore albas, subintegras, parte superiore reflexas, radiantes, sulphureas, margine irregulariter et minutè lacero-dentatas, apice spina terminatas. Receptaculum alveolatum, alveolorum margine paleis formato 3 lin. longis, ultrà medium in lacinias 3-5 filiformes inæquales pinnatipartitis et insuper setis, dimidià parte longioribus, filiformibus supernè clavatis, antennæformibus. Alveolorum palem, infernè albm, supernè flaventes pappum submquant, setm clavatm verò dimidià parte superant, quâ notâ, post achæniorum maturitatem, species hæc ab omnibus generis distinctissima. Flores omnes tubulosi, hermaphroditi, paleas receptaculi subæquantes, glabri flaventes (è statu exsiccato), 5-dentati, dentibus oblongo-lanceolatis obtusis. Antherarum cylinder tubum 1 lineâ superat. Antheræ appendice longâ, lineari, corneâ, flavente terminatæ, basi in caudas plumosas utrinque protractæ; filamenta glabra; styli rami inclusi, contigui, ovato-oblongi, papillosi.

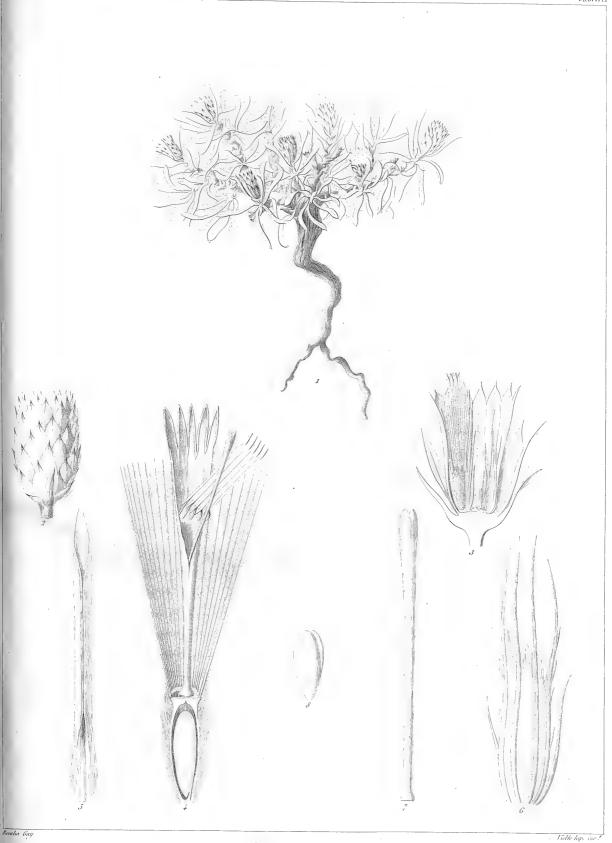
Ons. Stylum et antherarum caudas sec. iconem Webbianam descripsi cum flores tantum incompletos habeo. Achænia 1 lineam et ultra longa, cylindracea, crassa; pilis adpressis munita, basi et apice paulò longioribus et supernè pappum externum mentientibus; areola basilaris centralis, circularis; pappus 1-serialis, 2 1/2 lin. longus, è setis n. 30 compositus albis, persistentibus, complanatis, plumosis, apice subclavatis, pl. ternis parte tertià inferiore in paleam complanatam concretis nudam, ergò utì C. salicifolia pappus 10-paleatus. Nectarium conspicuum. Achænium immediatè in pappum transit et hìne margo prominens pappum multarum Cynarearum cingens in hoc genere penitùs desideratur.

EXPLICATIO TAB. 116.

r. Ramus plantæ vetulæ in corymbum abeuntis, cujus capituli radius senescens jam deorsum spectat. Ramulus ex rami inferiore nascitur monocephalus cujus capitulum serius evolutum radium ad horizontem expansum exhibet, ut plantæ florentis mos est. 2. Periclinii squama ex interioribus radiantibus flavis arte complanata, cum reâpse medio retro-flexa. 3. Periclinii squama ex ordine post interiorem primo. 4. Flosculus cum achænio et pappo, cujus ex ore longè prominet filamentorum tubus. 5. Anthera. 6. Styli pars superior. 7. Achenium pilis coronatum dempto pappo, à parte axili visum. 8. Fimbrillæ receptaculi florem singulum involucrantes, quorum 4 lamellatæ apice 3-5-fissæ, 4 alternæ longiores basi filiformes apice subclavatim dilatatæ.

ATRACTYLIS. LINN. - C. H. SCHULTZ BIPONT.

Capitulum multiflorum homogamum, floribus omnibus tubulosis, 5-dentatis, hermaphroditis vel heterogamum floribus radii lingulatis 4-5- dentatis, radiatiformibus, subhermaphroditis vel neutris; filamenta glabra, antheræ appendice lineari-acutâ coronatæ, basi caudis 2-lacero-barbatis instructæ; styli rami breves, accumbentes, ovatæ, hirtæ. Involucrum imbricatum squamis apice subspinosis, subradiantibus, circùmvallatum foliis margine spinosis. Receptaculum alveolatum, alveolis margine palaceo-fimbrilliferis, palei integris vel basi concretis, scariosis. Achænia columnari-obovata, basi attenuata et areolâ basilari centrali, circulari instructa, villosa, villis mollibus, sericeis, elongatis, supernè pappum externum æmulantibus, omnia papposa vel radialia, paulò compressa, calva aut pappo rudimentario

Alreet ylis Proun.čiuna (24. Anatiz Bipent. rahde shterrije, r. kiderz.

-				
	N.			

instructa. Pappus pl. uniserialis, cum achænio intimè concretus et demùm cum ejus apice et nectario facilè secedens, radiis plumosis basi verò integris.

Herbæ mediterraneæ annuæ vel perennes, vel suffruticuli canarienses, foliis lineari-lanceolatis, spinosis, caulibus ramosis, floribus flavis vel purpurascentibus.

Analysis specierum canariensium:

- 1. Subgenus Acarna. Cass. Achania omnia papposa, flores subdiscoidei, herba annua.
  - 1. Atractylis cancellata. Linn.
- Subcenus Melenerina (à loco natali). C. H. Schultz Bipont. Achænia radii calva, disci papposa, flores radii lingulati, disci tubulosi, suffruticulus parvus.
  - 2. Atractylis Preauxiana, C. H. Schultz Bipont.

1. ATRACTYLIS CANCELLATA. LINN.

A. annua, parva, arachnoideo-lanata, caule subramoso, erecto, foliis lineari-lanceolatis, spinosis, floribus purpurascentibus, subdiscoideis, involucri squamis acuminatis involucratis foliis rigidis pectinato-spinosis, adscendenti-conniventibus, longioribus.

Ons. Specimina florentia in herbariis rarò vidi; flores sunt tubulosi, 5-dentati, dentibus lineari-subulatis, antheræ appendice lineari-acutà coronatæ, basi caudis lacero-pilosis munitæ. In speciminibus canariensibus sæpiùs capitula radiata vidi, nempè pauci florum periphericorum sunt lingulati 4-dentati, genitalibus rudimentariis muniti, achænio effœto insidentes, pappo pauciseto instructo, hinc affinitas cum subgenere Spadactine, Cass. — DC. Prodr., vol. 6, pag. 550.

Carduus parvus. J. Bauh., Hist., vol. 3, pag. 93, fig. 2.

Cardui parvi genus. Chabr., Sciagr., pag. 356, c. ic. Bauh.!

Eryngium parvum palmare foliis serratis. Moris., Hist., vol. 3, pag. 166, sect. 7, tab. 36, fig. 16, — icon Bauh.

Cnicus exiguus capite cancellato, semine tomentoso. Tourn., Inst., pag. 451.

Atractylis foliis linearibus dentatis, calycibus conniventibus. Linn., H. Cliff., pag. 395.

Atractylis flore radiato, nudo, calyce inermi, involucro connivente obtecto. Laft., It., pag. 162.

Atractylis cancellata. Linn., Sp. pl., ed. 1, pag. 830; ed. 2, pag. 1162. — DC., Prodr., vol. 6, pag. 550.

Acarna cancellata. All., Pedem., n. 561. — Willd., Sp. pl., vol. 3, pag. 1701; Enum. hort. ber., pag. 845. — Link, Enum. h. berol., vol. 2, pag. 304. — Hort. Kew., ed. 2, vol. 4, pag. 490. — Sibth., Fl. grac., tab. 839. — Less., Syn. compos., pag. 13.

Carthamus cancellatus. Lam., Enc., vol. 1, pag. 639.

Cirsellium cancellatum. Gartn., Fr., vol. 2, pag. 454, tab. 163, fig. 2. — Lam., Ill., tab. 662, fig. 1.

HAB. In siccis propè oppidum Sanctam Crucem Teneriffæ, in Palmå et Canarià: Webb!

Distrin. Geogr. Planta regionis mediterraneæ vulgaris in siccis, petrosis apricis ab Hispania in Orientem usque crescens. In herbario habeo nunc monocephalam pollicarem nunc ramosam spithamæam.

2. ATRACTYLIS PREAUXIANA, C. H. SCHULTZ BIPONT.

A. suffruticulus parvus cano-tomentosus, caule humili, ramosissimo, decumbente, foliis linearibus, integris, complicatis, spina terminatis, floribus purpurascentibus radiatiformibus, achæniis radii calvis, disci pappo plumoso instructis.

Centaurea (Preauxiana Webb!) Despréaux!

Hab. Planta, merè canariensis, rarissima in Canarià, loco unico — Punta de Melenera (dans un espace de cent toises) — observata: Despréaux!

Descr. Fruticulus humillimus, cæspitosus, ramosissimus, decumbens, durissimus, cano-viridis, affinis sect. Cirsellio et Spadacti, DC., Prodr., vol. 6, pag. 550. Radix verticalis, fusiformis, lignosa. elongata, speciminum meorum licet non integra, attamen 2-3 poll. longa, supernè 3-4 lin. diametro metiens, parcè fibrillosa, ligno durissimo, dilutè flavente, cortice brunneo, rimoso, suberoso. Supernè radix in capita plura - n. 5, divisa, caules edentia decumbentes, breves, cum capitulis 1-2 1/2 poll, longos in cæspitem 2-4 poll. diametro metientem expansos. RAMI, quantum in planta parva fieri potest, ramosissimi, infernè 2-3 lin. diametro metientes, teretes, foliati, cum foliis tomento pannoso muniti, è pilis crispis simili modo utì in Carlinæ speciebus contexto, in planta adultiore quandòque evanida. Rami ad apicem usquè foliati, capitulo solitario terminati. Folia conferta, 1/4-1 poll. longa, 1/2-5/4 lin, lata, linearia integerrima, apice spiná brevi, paulò reflexá terminatá, sessilia et basi subincrassata, dorso convexa, primordialia, i. e. rami novelli in rosam expansa, obovato-oblongo-linearia, planiuscula, reliqua linearia, complicata, apiceque subrecurva, omnia tomento pannoso cinereo-viridia, dein præcipuè suprà subevanescente et virentia. Rami infernè rudimentis baseos foliorum muniti, tomento orbati brunnescentes splendentes, supernè foliati, ramosi, tomentosi. Pedunculi ad apicem usquè foliati breves, cum capitulo 1/2-5/4 poll. longi , 1/2-3/4 lin. diametro metientes , teretes. Capitula semper erecta, pl. 10-12- flora, pro plantâ parvâ speciosa, speciminum parvorum subsessilia, magnorum verò pediculis 3/4 pòll. longis sustentata, involucrata foliis sub involucro describendis, ovato-oblonga, 1/2 poll. longa, 1/4 poll. lata. Involucaum ovato-cylindraceum, imbricatum, et basi involucratum foliis pl. n. 5 involucrum subæquantibus, pl. brevioribus, rarò longioribus, adscendentibus, supernè paulò reflexis, ad marginem spinis paucis munitis, rectis, 1/2 lin. longis, quâ etiam notâ affinitas cum Atractylide cancellată probatur; quandòque tantum folia 2 intima involucrantia margine sunt spinosa; involucri squamæ imbricatæ, 4-seriales, dorso tomento araneoso fugaci munitæ, tenues, exteriores triangulari-ovatæ, 2-2 1/2 lin. longæ , 1/2-1 lin. latæ , intermediæ 4-4 1/2 lin. longæ , oblongæ , supernè margine scariosæ, intimæ lineares 5 lin. longæ, 1/4-1/2 lin. latæ, margine scariosæ, omnes apice spinå

Rosalia Cay del.

Imp." de Rigo et C'er Richer, 7.

Vielle lapide incidit.

Cynava/horrida Horr. Ken.

validâ, 1/2 lin. longâ, cum squamæ parte superiore præcipuè margine obscuriùs tinctâ, brunneo-violacea; in genere squamæ exteriores relative latiores et breviores, internæ verò longiores, angustiores, tenuiores et magis scariosæ sunt. Receptaculum planum, 1 lin. et ultrà diametro metiens, alveolatopaleatum, i. e. alveolo quovis paleis pl. 4 lin. longis munito, albis, scariosis, angustissimè linearibus, vel setaceo-complanatis, acutis, integris, rariùs paucis ad medium usquè concretis. Flores glabri ex Despréaux qui stirpem hanc vivam observavit purpurascentes, ex cl. Webb cœruleo-rosei, omnes hermaphroditi, radiales pl. 3-4 imò-6 sec. iconem à cl. Despréaux in Canariâ pictam, lingulati 4 1/2 lin, longi; tubus magni diametri infernè paulò in annulum dilatatur, paulò brevior ligulà, 3/4 lin. latà, apice dentibus 5 instructà linearibus, acutis, 3 intermediis rectis, paulò brevioribus et angustioribus quam laterales, arcuatè reflexi. Antheræ 5/4 lin. longæ, appendice lanceolato-lineari-subulatâ terminatæ, caudis laceris basi instructæ; filamenta glabra; antheræ pollen continent, sed duplò circiter breviores sunt quam antheræ florum disci; stylus 3 1/2 lin. longus, subinteger, subclavatus, apice parcè hirtus; flores disci n. 7-10 tubulosi, 3 lin. longi, tubo magni diametri, apice in dentes 5 diviso oblongos acutos; antheræ inclusæ, 2 lin. longæ, appendice lineari-lanceolatå, acutå, terminatæ, caudis laceris basi instructæ; filamenta glabra; stylus paulò exsertus, clavatus, ramis brevibus accumbentibus, ovatis, valdè hirtis. Асижмы difformia: radii minora, vix 1 lin. longa, ovato-compressiuscula, infernè attenuata, villis sericeis albis modicè obducta, pappum simulantem, reverà autem calva! apice annulo corneo peripherico, haud prominente munita et nectario parvo; embryonem etiam hac achania continent; achænia disci majora 1 lin. longa, teretia, obovato-turbinata, infernè attenuata, supernè truncata, villosissima, villis superioribus pappum externum æmulantibus, omnia papposa; pappus immediatè è perispermo oriens, sine ullo prominentiæ vestigio, 3 lin. longus, 1-serialis, è radiis constans n. 21 subæqualibus, basi in annulum conferruminatis, cum nectario deciduum, longè plumosis, niveis, parte inferiore verò inter villas abscondità, integris, sordide albentibus, tunc longitudine 1 lin. circiter dilutè brunneo-violaceis, cæterùm niveis.

EXPLICATIO TAB. 117.

1. Planta integra mag. nat. quæ sequuntur partes auctæ. 2. Capitulum. 3. Idem medio sectum. 4. Flos cum achænio et pappo longitrorsum sectus. 5. Stamen antrorsum visum. 6. Squama receptaculi florem cingens. 7. Stylus. 8. Embryo.

SUBTRIB. III. CENTAURINEÆ. C. H. SCHULTZ BIPONT.

Areola basilaris distinctè lateralis!

Analysis generum :

- 1. Centaurea. Achænia ovato-oblonga compressiuscula, involucrum non distincte involucratum.
- Carthamus. Achania crassa, obovato-subtetraquetra, involucrum distinctè involucratum, foliis caulinis superioribus similibus.

CENTAUREA. LINN., ex parte.

DC., Prodr., et Amberboa, ej.—C. H. Schultz Bip., emend.

Capitulum multiflorum, discoideum pl. heterogamum, floribus marginalibus, substerilibus, pl. ampliatis radiatiformibus, 3-5, imò florum valdè ampliatorum 10-15- dentatis, rariùs homogamum floribus omnibus hermaphroditis, 5-dentatis, dentibus elongatis, anguste linearibus. Antheræ basi bidentatæ, apice appendice oblongo-lineari, obtusâ subcorneâ terminatæ. Filamenta sæpiùs aspera, pilosa. Involucrum imbricatum. Receptaculum setoso-fimbrilliferum. Achænia ovato-oblonga, compressiuscula, areolâ basilari pl. laterali, anticâ et pappo coronata, imbricato, denticulato, serie penultimâ pl. longissimo, intimâ brevi connivente, rariùs calvâ.

HERBÆ annuæ, biennes vel perennes, rariùs suffrutices, polymorphæ, per orbem terrarum dispersæ, pl. Europææ vel orientales.

- A. Species suffruticulosæ (hùcusquè tantùm in floræ canariensis ditione observatæ):
- a. Involucri squamæ integerrimæ. 1. Cent. Webbiana ..
- b. Involucri squamæ erosè et irregulariter laceræ. 2. Cent. arguta. $N_{EES}.$
- c. Involucri squamæ pectinato fimbriatæ (folia pinnatipartita). 4. Cent. arborea. Webb! (folia integra vel argutè serrata).
- B. Species herbaceæ, annuæ vel biennes (veròsimiliter introductæ) :
- a. Achænia pappo coronata.
- 5. Serie penultima omnium longissima. Cent. melitensis. LINN.
- 6. Serie ultima omnium longissima. Cent. Lippii. Linn.
- b. Achænia calva.
- 7. Cent. Calcitrapa. LINN.

SECTIO I. SUFFRUTICULOS E.

1. CENTAUREA WEBBIANA. C. H. SCHULTZ BIPONT.

C. suffruticulosa, subramosa, punctis resinosis munita, ceterum glabra excepto caule tomento pannoso obducto, involucri ovato-globosi squame apice breve acuminate, acumine triangulari-lanceolato, patente, pressione facile abrumpente; folia elliptico-lanceolata, breve petiolata, minute serrata.

Hab. In rupestribus umbrosis ad montem de la Florida, propè Orotava Tenerissa et alibi in regione sylvosà loco non notato: Webb!

DISTRIB. GEOGR. Species distinctissima, pulcherrima, habitu Cent. argutæ et canariensis, merè canariensis.

DESCR. (Sec. specimina manca.) Suffruticulus subramosus, densè foliatus, pedalis et altior. Caulis pars superior, quem antè oculos habeo, triennis est, pedalis, teres, sulcato-striatus, ligni strato tenui albide flavente, medullæ cylindro crasso percurso et cortice brunneo composita est. Caulis triennis 5/4, biennis vix 1 lin. diametro metiens, glabrescens, parte foliorum inferà persistente cicatricosus, annotinus tomento levi pannoso, albo, è pilis crispis more multarum stirpium canariensium contexto obsessus, facilè detergendo, basi 3 lin. et ultrà diametro metiens, infernè foliorum rudimentis cicatricosus, supernè densè foliatus, foliis confertis capitulum versus magis distantibus et minoribus. Folia arrecta vel patentia, 2-3 1/4 poll. longa, 4 1/2-7 1/2 lin. lata, elliptico-lanceolata, plana, virentia, punctis raris resinosis pracipuè ad marginem obsita, glabra, acuta in petiolum brevem, alatum, cuneatum, attenuata, basi verò paulò dilatata, subintegra et nisi denticulis vix emergentibus serrata, costà crassà, supernè albente percursa, penninervia, nervis cum ramificationibus corum minimis resinâ brunneâ injectis. Supernè folia evadunt minora et remotiora, lineari-lanceolata, integerrima, 1-1 1/2 poll. longa, 2-1 lin. lata. Caules annotini nunc sunt simplices monocephali, nunc parcè ramosi, pl. supernè bifurci, pedunculis supernè subclavatis cum capitulo 1 1/2-1 3/4 poll. longis, ad capitulum usquè foliatis, foliis verò post anthesin pl. jàm destructis. Capitula semper erecta, permultiflora. Involuceum ovato-globosum, imbricatum, glabrum, 7 lin. altum; squamæ cartilagineæ, arctè adpressæ, dilutè brunneæ, marginem versûs subvirentes, subnitentes, exteriores triangulari-ovatæ, 1-3 lin. longæ, 3/4-1 1/2 lin. infernè latæ, reliquæ oblongo-lanceolatæ, lineares 4-5 lin. longæ, 1 1/2-3/4 lin. latæ, integerrime, exceptis intimis subscariosis, albentibus, 5 lin. longis, 1/2 lin. latis, apice in appendicem linearem 1/4 lin. circiter longam, patenti-reflexam, terminatæ, pressione facilè abrumpentem, more Centaurea (Piptoceratis Cass.) babylonica Linn. Receptaculum fimbrilloso-setosum, setis 4 lin. longis, integerrimis acutis, albis supernè sordidis. Flores in specimine meo desiderantur. Achænia simili modo se habere videntur uti Cent, argutæ, glabra, areolâ basilari laterali, pappo superata, setis complanatis, margine serratis instructo.

2. CENTAUREA ARGUTA. NEES.

C. suffruticulosa, elongata, subramosa, punctis resinosis adspersa, ceterùm glabra, involucri squamæ apice erosè et irregulariter laceræ, adpressæ, folia lineari-lanceolata, brevè petiolata, argutè serrata, superiora integerrima.

Centaurea arguta. Nees, Hora berol., pag. 116, tab. 25-26. — DC., Prodr., vol. 6, pag. 567.

Centaurea Teydis. Chr. Smith apud Buch Canar., pagg, 147 et 185.

Hab. In rupestribus à regione sylvarum ad regionem Leguminosarum Teydensium usquè, e. g. ad montes *Roques de Guimar*, ad montem Rosæ regionis Teydensis, ubi planta viscosa, Webb! ad rupes circì versùs *Chasna* alt. 7-8000 ped. ex Buch l. c., et per juga montium cyclica, el Filo de las Cañadas: Webb! Palma in altioribus convallis *Barranco de Gallegos* dictæ in regione Pini canariensis, die 11, m. Aug. an. 1845 (valdè viscosa): Bourgeau!

DISTRIB. GEOGR. Stirps canariensis alpicola, Augusto florens.

DESCR. (Sec. specimina manca.) Stirps infernè suffruticulosa, stricta, elongata, 1-2 pedalis et altior, punctis resinosis munita, glabra, virens, infernè densè foliata, parcè ramosa, ramis elongatis, monocephalis. Caulis infernè 1-2 lin. diametro metiens, teres, sulcato-striatus, glaber, punctis resinosis subvillosus, viridis, vel infernè purpurascens, foliatus, 1-cephalus vel parcè ramosus. Lignum durum albens, medullæ cylindro flavente percursum, cum cortice tenui insipidum vel subbalsamei gustûs. Folia conferta, numerosissima, inferiora magis conferta, majora, latiora, arrecta, 1-3 poll. et ultrà longa , 5/4-5 pl. 2-3 lin. lata , lineari-lanceolata , utrinque attenuata , basin versùs in petiolum alatum attenuata, basi ipsâ dilatatum, argutè, confertè et minutè serrata, acuta, superiora magis distantia, minora, angustiora, suprema subintegra, cauli subadpressa, lineari-lanceolata, 3/4-5/4 lin, lata, 1/2-1 poll. longa, omnia plana, coriacea, punctis resinosis utrinque viscosa. Post foliorum destructionem caulis infernè brunnescit et à petiolorum rudimentis cicatricosus evadit. Caulis nunc simplex pedalissesquipedalis, pl. verò mox suprà basin aut versùs medium in ramum unum vel duos abit spithamæum vel pedalem, erectum, foliis lineari-lanceolatis, subintegris, corpusculo subcorneo terminatis, magis distantibus ad capitulum usquè munitum, sensim in involucri squamas transeuntibus, in pl. fructigera pl. delapsis. Capitulum semper erectum, multiflorum, versus pedunculos in clavam dilatatur supernè 1 1/2 lin, diametro metientem. Involucrum ovato-subhemisphæricum, basi apiceque angustatum, 10 lin. altum, medio 1/2 poll. et ultra diametro metiens; squamæ arcte imbricatæ 8-9-seriales, regulariter uti in strobilo Pini summitati pedunculi inflati , longitudine 3 lin., affixæ , extimæ paucæ, transitum foliorum supremorum in involucri squamas perficientes, 1/2 lin. longæ, infernè 3/4 lin. latæ, oblongo - lanceolatæ , obtusæ , integræ vel apice subdentatæ , reliquæ arctè accumbentes , cartilagineæ, virentes, extùs convexæ, intùs concavæ, utrinque punctis resinosis adspersæ, marginem versùs subscariosæ et dilutissimè brunneæ, supernè paulò dilatatæ, irregulariter eroso-laceræ, exteriores ovatooblongæ , 2-4 lin. longæ , 1 1 1/2 lin. latæ , mediæ oblongo-lineares 5-7 lin. longæ , 1 1/2-1 3/4 lin. latæ ,

intimæ angustiores, tenuiores et breviores, 6-7 lin. longæ, 1/2-1 lin. latæ, integerrimæ, acutæ, subhyalinæ. Receptaculum setoso-fimbrilliferum, setis integerrimis acutis 4 lin. longis, albis, supernè sordidis. Flores sulphurei, involucrum dimidia superantes, subæquilongi, pollicares, glabri, 5-dentati,
dentibus more affinium angustè linearibus. Flores peripherici paulò graciliores stylum habent simplicem, supernè longè puberulum et ad pubescentiæ exortum penicillo parvo munitum, et uti Cent.
arborea tantùm antherarum sceleta; flores disci sunt hermaphroditi et paulò ampliores; antherarum
cylinder paulò exsertùs, albus, 3 lin. longus; anthera appendice oblongo-lineari obtusà coronata, basi
biseta; filamenta subpapillosa; stylus indivisus, exsertus. Achæria oblongo-linearia, nitentia, cinerea,
obscurè maculata more Carduorum canariensium, primà fronte calva ob pappum achæniorum maturorum caducum, nàm in capitulo alio achænia, etiam media sunt effecta, 1 1/2 lin. longa, linearia, glabra,
cinerea, longitudinaliter striata, areola basilari laterali, pappo munita sunt pluriseriali, imbricato,
setis complanatis dentato-ciliatis exterioribus brevioribus 1/2 lin. longis, intimis longissimis 1/2 lin.
longis.

3. CENTAUREA CANARIENSIS. Brousson.

C. suffruticulosa, subramosa, punctis resinosis adspersa, ceterum glabra, involucri subglobosi squamæ apice pectinato fimbriatæ, folia pinnatipartita, pinnis linearibus.

Gentaurea canariensis. Broussonet! apud Willd!, Enum. hort. berol., pag. 928. — Buch, Canar., pagg. 148 et 476. — DC., Pr., vol. 6, pag. 577.

Centaurea hypericifolia. Broussonet MS. in ejus herb. nunc Boucheano, ex Webb.

Hab. Propè Laguna Tenerissa alt. 1200-2500 ped.: Broussonet!

DISTRIB. GEOGR. Stirps canariensis hùcusquè à cl. Broussonet tantùm lecta.

DESCR. (Sec. specimina manca.) Suffruticulus habitu præcedentium parcè ramosus, densè foliatus, punctis resinosis notatus, glaber. Caulis pars speciminis mei pedalis, teres, sulcato-striatus, infernè 1 1/2 lin. et ultrà diametro metiens , ligno duro , flavente , medullæ cylindro modico percurso , cortice brunneo. Caulis biennis et annotini pars inferior, basi foliorum destructorum persistente cicatricosus; 2 poll. suprà exortum caulis annotini longitudine circiter 2 poll. folia observantur confertissima 3-5 poll. longa, supernè 5/4-1 1/2 poll. circumferentià metientia, punctis resinosis adspersa, margine minutissimè ciliato-denticulata, nervis eorumque ramificationibus ferè utì Cent. Webbianæ resinâ brunneâ injectis, pinnatipartita, pinnis paucis, distantibus oblongo - linearibus 1/4-5/4 pl. 3/4 poll, longis, 1 1/2 lin. latis, integerrimis, acutis, pl. alternis, mediis utì lobus folii terminalis, maximis, sequentibus verò sensim decrescentibus. Rachis inter pinnas cuneata, integerrima 3/4 ferè 2 lin. lata, costà magnà percursa, infernè in petiolum angustata, folii lamina duplò breviorem, supernè pinnarum rudimentis instructum et paulò alatum, infernè exalatum, 1/2 lin. latum, basi verò paulò dilatatum. Supernè folia evadunt minora et magis integra et caulis in ramum abit unum alterumve palmarem v. spithamæum, ramulo secundario quandoque munitum, foliis obsitum remotioribus, integerrimis, lineari-lanceolatis, 1 1/2-1/2 poll. longis, 1 1/2-1/2 lin. latis, vel adhùc paulò minoribus, acuminatis. Infrà capitulum, multiflorum, semper erectum, pedunculus clayato-inflatur. Involucaum 10 lin. altum subglobosum,

nunctis resinosis obsitum, glabrum, dilutè flavescenti-brunnescens; squamæ multiseriales, arctè imbricatæ, cartilagineæ, extimæ oblongo-lanceolatæ, 1 1/2 lin. longæ, infernè 1/2 lin. latæ, appendice triangulari, pectinato-fimbriatà terminatæ, fimbriis uti et squamarum aliarum 1/3-1/2 lin. longis n. 9-11, lineari-subulatis, denticulis minutis triangulari - lanceolatis, albentibus, ciliatis, sequentes ovato-oblongæ 2-4 lin. longæ, infernè 3/4-5/4 lin. latæ, appendice ovato-triangulari, fimbriis n. 11-15 munitis, terminatæ, sequentes 5-7 lin. longæ, 1 1/2-1 3/4 lin. latæ, oblongo-lineares, appendice ovatå. scariosa, brunnea, fimbriis n. 15 pectinata, coronatæ, intimæ angustiores, tenuiores, subscarioso-coriacem. 7 lin. longæ, 4-4 1/2 lin, latæ, lineari-lanceolatæ, appendice brunneå, scarioså, oyato-lanceolatå. obsoletè fimbriatà, fimbriis nempè n. 3-7 imò quandoque nullis, terminatà. Receptaculum fimbrillatosetosum, setis angustè linearibus subcomplanatis, integerrimis, acutis, albis. Flores (purpurei et omnes hermaphroditi vel peripherici antheris castratis muniti esse videntur) 9 lin, longi, tubulosi, 5-dentati, tubo proprio, gracili, filiformi, dentibus angustè linearibus 2 1/2 lin, longis, 1/6 lin, latis. Stylus 1 lin. exsertus, teres, glaber, subinteger, supernè nodosè incrassatus et tunc longitudine 2 lin. brevissimè pubescens et in ramos duos, breves, obtusos abiens. Antheræ 2 1/2 lin, longæ appendice oblongo - lineari, obtusiuscula terminatæ, basi bidentatæ, filamentis asperulis insidentes. Achænia oblongo-linearia, glabra, pappo caduco, pluriseriali, 1/2-1 1/2 lin. longo munita, setis complanatis. margine dentato-ciliatis, extimis brevioribus, intimis longissimis.

EXPLICATIO TAB. 118 (1).

1. Centaurea canariensis magnitudine naturali, sed pedunculi supernè non satis hic clavati. 2-4. Involucri squamæ, utì omnes quæ sequuntur partes auctæ. 5. Flos cum achænio et pappo. 6. Flos longitudinaliter sectus. 7. Styli pars superior. 8. Achænium. 9. Receptaculum cum involucri squamis penultimis.

4. CENTAUREA ARBOREA. WEBR!

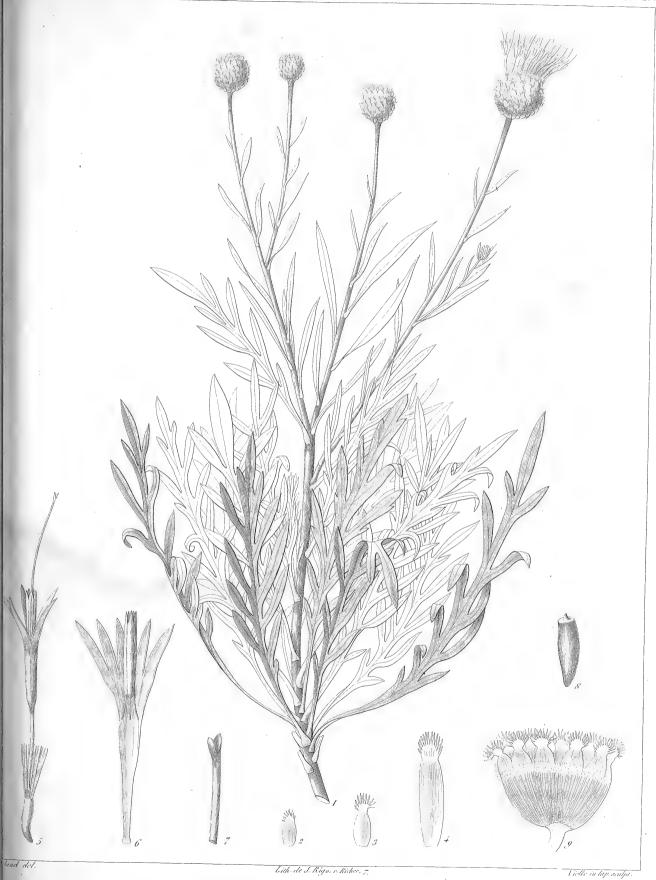
C. fruticosa, 12-pedalis, involucri subglobosi squamæ apice pectinato-fimbriatæ, folia ovato-elliptica, petiolata, integra vel argutè serrata, puberula, rami juniores tomento farinaceo obducti.

Centaurea arborea. Webb!, herb.

HAB. In insulà Palmà: Barranco del Agua propè los Sauces in rupestribus: Bourgeau! die 17° m. Julii, a. 1845.

DISTRIB. GEOGR. Frutex pulcherrimus hùcusquè tantùm in Canariensium insulà Palmà observatus.

⁽¹⁾ Ex specimine herbarii Candolleani ab Heylaudio olim depicto. Desunt numero 9 squamæ intimæ linearilanceolatæ et squamarum fimbrillæ contrà naturam integræ, cùm sint dentato-ciliatæ, antherarum imò appendix apicalis nimis acuta, styli pars superior invità natura glabra.

Cintaura canariensis

Descr. Fautex speciosissimus ex cl. Bourgeau 12 - pedalis, affinis speciebus antecedentibus, Rami, quos cl. Webb communicavit, sunt pedales, inferne 1 1/2-2 lin. diametro metientes, teretes, dense foliati, supernè ramosi, tomento albo, è pilis crispis contexto, muniti facilè detergendo. Cortex dilutè brunneus, infernè cicatricibus, à foliorum delapsorum insertione ortis, notatus, insipidus sicuti lignum durum, albescens, in viridi-luteum vergens, medullæ cylindro percursum crasso, albo. Folia usquè ad capitula linea spirali disposita, approximata, arrecta, petiolata, supernè decrescentia, cum petiolo 5-2, pl. 4 poll. longa, 1/2-ferè 2, pl. 1 1/2-1 3/4 poll. lata, ovato-elliptica, utrinquè attenuata, acuta et ferè acuminata, infernè in petiolum sensim abcuntia 6-9, in superioribus tantum 2 lin. longum, inferiora integerrima, superiora argutè, minutè et confertè serrata, omnia plana, costà crassa percursa, penninervia, subglaucescentia, pilis utrinque parvis, simplicibus, robustis patentibus puberula. Supernè rami in ramulos abeunt 2-3, in axi foliorum orientes, spithamæos vel palmares, monocephalos , ad apicem usquè foliis jam descriptis obsessos , supernè decrescentibus et brevè petiolatis. Capi-TULA semper erecta, innumeriflora, in corymbum subdisposita, subglobosa, speciosa, florentia 1/2 poll. ferè alta, basi foliis 2-3 involucrata rameis similibus, sed sessilibus, integris, 3/4-2 poll. longis, 4-7 lin. latis, oblongo-lanceolatis, acutis, mucronatis, mucrone ferè 1 lin. longo, ceterùm simili modo se habentibus utì folia caulina, suprà pilis brevibus integris plùs minùsve puberula et punctis numerosissimis insculptis munita. Involucaum hemisphærico-globosum, 1 poll. altum, exsiccatione compressum 3/4 lin. latum, imbricatum, viridi-lutescens, glabrum. Squame multiseriales, adpressæ, pleræquæ apice appendice pectinato-fimbriata terminata, coriacea, exceptis intimis magis scariosis; extima transitum foliorum superiorum in involucri squamas efficientium, 2 lin. longæ, 5/4 latæ, ovato-triangulares, acutæ, appendice ovato-triangulari, acuta, foliacea terminatæ; sequentes verò 21/29 lin. longæ, inferne 5/4-2 1/2 lin, latæ, ovato-oblongo-lanceolatæ, dorso convexæ pallidè virentes, ad originem appendicis maculâ semilunari brunnescente decoratæ, apice in appendicem expansæ stramineam, hemisphærico-ovatam, pectinato - fimbriatam, fimbriis, 1/2-1 lin. longis, anguste lineari - lanceolatis, acutis, margine dense ciliato-dentatis (ferè utì Cent. canariensis), ciliis utrinquè n. 3-11, intermedià cateris longiore et latiore; facie internâ hæ squamæ sunt concavæ et supernè massâ pulverulentâ adspersæ; sæpiùs ad marginem earum scarioso-coriaceam pars finditur longitudinaliter ad quartam squamæ partem vel ejus medium ; squamæ supremæ vel intimæ angustiores evadunt, tenuiores et longiores, 40 lin. longæ, 2/3-1 lin. latæ, supernè in appendicem à squamâ ipsâ non valdè distinctam, irregulariter laceram, abeunt. Recepta-CULUM fimbrillifero-setosum, setis albis, supernè sordidis, 4-5 lin. longis, angustè linearibus, integerrimis, complanatis, acutis. Flores sulphurei, involucrum dimidià parte superantes, tubulosi, 5-dentati, glabri, 1 poll. et ultrà longi, subæquilongi; peripherici paulò breviores et tenuiores, tubus gracillimus; limbus 5-dentatus, dentibus angustė linearibus, acutiusculis, 3 lin. longis; stylus indivisus, puberulus, florem paulò superans; antheræ rudimentariæ n. 5, liberæ, inclusæ, cum filamentis glabræ, 3 lin. longæ, albæ, effœtæ i. e. tantùm è sceleto antherarum constantes nempè: filamento, connectivo et appendice terminali, antheris verò propriè sic dictis deficientibus, achænia effæta 1 3/4 lin. longa, glabra, dilutè albenti-brunnea, pappo simili utì achænia fertilia coronata caduco; flores disci hermaphroditi, 5-dentati, ampliores et paulò longiores, tubo infernè longitudine 1 lin. paulò dilatato, subcorneo, antheræ 2 1/2 lin. longæ in tubum concretæ, appendicibus oblongo - lanceolatis, acutis, albis coronatæ,

basi utrinque brevè caudatæ, filamenta glabra, stylus indivisus paulò exsertus, glaber, supernè puberulus incrassatus; achænia 2 1/2 lin. longa, 2/3-3/4 lin. lata, glaberrima, nitentia, cinerea, punctis numerosis teretiusculis, nigro-brunneis, ut plures Cynareæ australes, maculata, à latere compressiuscula, oblonga, subclavata, infernè nempè attenuata, supernè dilatata, apice paulò contracta, rotundata vel in protuberantias 4 superficiales excurrentia quibus achænium quadrangulare indicatur; areola basilaris lateralis; pappus 1 1/2 lin. longus, sordidus, setis constans pluriserialibus, subæquilongis, exterioribus verò paulò brevioribus, complanatis, ciliato-dentatis, singulis caducissimis.

SECTIO H. ANNUE VEL BIENNES.

§ 1. Triplocentron. Cass. — Capitulum multiflorum. Involucri ovati, imbricati, ventricosi, foliis nonnullis involucrati linearibus, subarachnoidei squamæ coriacœ, adpressæ spinâ terminatæ, infimæ parvæ, ovatæ, spinâ terminatæ squamam subæquante rectâ, infernè spinis paucis, debilioribus utrinque pinnatâ, sequentes ovato-oblongæ, spinâ terminatæ patenti-reflexâ, squamâ majore, infernè paribus pl. 2 spinarum debiliorum pinnatâ, mediæ ovato-oblongo-lanceolatæ, spinâ terminatæ, pl. brunnescente, squamâ subduplò majore, infernè 2.5 paribus spinarum debiliorum pinnatâ, superiores oblongo-lanceolatæ, spinâ brevi simplici subrectâ terminatæ, intimæ lanceolatæ, acutæ, subinermes. Receptaculum setoso-fimbrilliferum. Flores omnes tubulosi, glandulosi, peripherici neutri, non ampliati, filiformes, 3-5 dentati, dentibus angustè linearibus; flores disci hermaphroditi 5-dentati. Antheræ exsertæ, appendice corneâ, elongatâ, lineari-lanceolatâ, obtusâ terminatæ, basi subbidentatæ, filamenta pilosa; stylus inclusus, ad ramorum brevium puberulorum, accumbentium exortum penicillato-incrassatus. Achænia omnia pappo-coronata multiseriali, imbricato, tereti-compressa, nitentia, pilosula, cinerea, lineis 10 albentibus picta angustis, areolâ basilari laterali. Pappi achænio dimidiâ parte brevioris setæ complanatæ, ciliatæ, extimæ latiores, breviores, interiores longiores, angustiores; in centro pilos foventes breves, integros, 1-seriales, conniventes.

Obs. Character à Centaurea melitensi petitus.

5. CENTAUREA MELITENSIS. LINN.

C. annua, arachnoidea, ramosa; folia lineari-lanceolata, decurrentia, radicalia lyrata, sinuato-dentata; vel præcipuè superiora integra; capitula terminalia solitaria vel glomerata, quandoque axillaria imò radicalia (utì *Catananches luteæ* L.), involucri subinvolucrati, ventricosi squamæ spinosæ, squamarum inferiorum mediarum spinæ infernè spinis debilioribus paucis pinnatæ, flores radii steriles; achænii areola basilaris lateralis; pappi radii imbricati ciliati, centro pilos breves foventes, integros, conniventes.

Jacea melitensis capitulis conglobatis. Boccone, Sic., pag. 65, tab. 35! (an. 1674), cum descriptione et icone bonâ. — Moris., Hist., vol. 3, pag. 145, sect. 7, tab. 28, fig. 28. — Apographum icon. Boccon.

Jacea, etc. C. Bauh., Pin., pag. 272, et n. 111 ex ejus herb. teste DC.

Carduus stellatus mitior apulus, spina solstitialis altera. Col. ecphr., vol. 1, pag. 31, ex cl. DC.

Carduus stellatus luteus, capitulo minus spinoso. Tourn., Inst., pag. 440.

Carduus melitensis, capitulis conglobatis. Tourn., Inst., pag. 442.

Centaurea melitensis. Linn., Sp. pl., ed. 1, pag. 917; ed. 2, pag. 1297. — Willd., Sp. pl., vol. 3,

pag. 2310. — DC., Fl. fr., n. 3062; Prodr., vol. 6, pag. 593. — Buch, Canar., pagg. 147 et 171. — Torr., Gr., Fl. of North America, vol. 2, pag. 454.

Centaurea apula. Lam., Diet., vol. 1, pag. 674. — Desf., Atl., vol. 2, pag. 300. — DC., Fl. fr., n. 3061; Prodr., vol. 6, pag. 593.

Centaurea sessiliflora. Lam., Fl. franç., vol. 2, pag. 35.

Centaurea lyrata. Pers., Syn., vol. 2, pag. 486 (è Monte-Video), sec. DC. qui specimina auctoris vidit. Centaurea congesta. Willd., Herb., ex DC.

Centaurea patibilcensis. DC., Prodr., vol. 6, pag. 593, fide Hook. Arn. Bot. Beechey suppl., pag. 360, ex Torrey et Gray, l. c., et ideò Calcitrapa patilbicensis, H. B. Kunth, Nov. gen., vol. 4, pag. 13, et Centaurea americana, Sprgl., Syst. veg., vol. 3, pag. 407, non Nutt. è Perù et Monte-Video.

Calcitrapa conferta. Mænch., Meth., pag. 564.

Triplocentron melitense et apulum. Cass., Dict., vol. 55, pag. 369.

Ons. Centaurea lappacea. Tenore, Ind. sem., 1829, pag. 15, et Syll., pag. 450, à cl. DC. hùc relata Centaureæ solstitialis, Linn. var. esse videtur monente ipso cl. DC., Prodr., 6, pag. 594. — Centaurea nicæensis. All., Ped., n. 594, tab. 74, fig. 1, à cl. DC. hùc citata certè diversissima, utì è descriptione et icone liquet. Cl. Rehb., Fl. exc., n. 1546, eam ut speciem peculiarem enumerat inter Centauream asperam Linn. et sonchifoliam Linn., quibus certè magis affinis.

Abrepuño (forma glomerata) et Yerva de Christo, ob succi colorem, Salvatoris sanguinem referentem, (forma vulgaris) Canariensium ex Webb!

Нав. In arvis insularum Canariensium vulgaris, in altitudinibus (la Cumbre) Canariæ—forma elongata — 6-pedalis ex cl. Despréaux! — ascendens.

Formam vulgarem vidi è Tenerissa e. g. propè *Garachico*, Canaria, Lancerotta: Webb! formam glomeratam è Canaria, Tenerissa e. g. propè *Garachico* et in altitudinibus (*la Cumbre*): Webb!, et formam valdè glomeratam è Canaria, Despréaux!

Distrib. Geogr. Centaurea melitensis littora maris Mediterranei habitat occidentalia ab Italià (c. g. Melitæ in vià quæ Casalnovum ducit : Boccone), per Galliam et Hispaniam ad Lusitaniam et à Barbarià (Desf.), ad Maderam et insulas Canarienses usquè, ubi teste cl. Buch (ad latera mont. Xama alt. 1200-2500 ped.) introducta est. Sed cum ibi in altis etiam crescat montibus et partem crateris Mediterranei inhabitet occidentalem, etiam civis insularum Fortunatarum esse necesse est primitivus. Planta nostra segetalis vel collina sicca et rupestria habitans cum hominibus etiam in Americam migravit, e. g. australem (Dombey), Chili (Macræ, à Cham.), Brasiliam et ins. Paschalim (à Cham.), Bonariam et Monte-Video (Commers., Humb.), Peru (Humb. et Bonpl.), Californiam (Douglas), imò in Africam australem ad Zwellendam: Ecklon, n. 1910. A cl. Pfeiffer etiam in Germaniæ provincià Hassià lecta est ex Koch, Syn., ed. 2, pag. 475. — In hortis nostris botanicis, nomine Cent. melitensis, apulæ siculæ et asperæ variæ coluntur formæ ex tempore C. Bauhini et à Julio in autumnum florent.

Ons. Centaurea melitensis, Lexx., planta est polymorpha, valdoperè varians quoad indumentum, magnitudinem, foliorum formam et divisionem, capitulorum magnitudinem et situm. Spithamæa observatur et orgyalis, foliis subintegris et sinuatis, glabrescens vel arachnoidea tomentosa. Formæ sequentes antè omnia verò sunt distinguendæ.

A. Conferta, capitulis glomeratis. Hûc spectat icon Bocconii (Jacea melitensis, capitulis conglobatis) ejusque descriptio, porro: Centaurea melitensis Linn. sec. diagnosin (capitula conferta) et syn. Bocconii. — Lam., Enc., 1, pag. 675, excl. var. β ad Cent. glomeratum Vahl. spectante, non DC., Prodr., porro: Cent. apula DC. non Lam., denique Calcitrapa conferta Mœńch. Forma capitulis axillaribus et terminalibus 2-4 glomeratis à cl. Despréaux! in Canarià lecta. — Centaurea glomerata Webb! herb. non Vahl.

B. Vulgaris, capitulis subsolitariis pl. paulò majoribus. Hujus etiam meminit cl. Boccone l. c. pag. 66, dicens: Lutetiæ etiam nata est sed capitulis minùs compactis. Iliuc porro spectant: Centaurea apula Lam. non DC., Cent. melitensis DC. non Linn. Cl. DC. igitur formas utrasque vix distinguendas, innumerisque intermediis junctis, commutavit, Centauream melitensem Linn. habens pro Cent. apula Lam. et vice versà. Hæc forma à cl. Despréaux! in altitudinibus (la Cumbre) ins. Canariæ, valdè clongata, 6-pedalis observata est — Centaurea elongata Webb! non auct

§ 2. Volutaria. Cass. Dict., 39, pag. 500. — Volutarella. Cass., Dict., 44, pag. 59. — Amberbow subgenus. DC., Prodr., 6. pag. 558.

Character sec. Centauream Lippii: Capitulum multiflorum, heterogamum. Involucri turbinato-ovati, imbricati, multiscrialis, squamæ adpressæ, lanceolato-oblongæ, punctis glanduliferis adspersæ et arachnoideæ, spinå terminatæ brevi, intimæ tenues, inermes, margine scariosæ. Flores omnes tubulosi, radii 1-scriales, neutri, glabri, rubentes, 5-5-dentati, ampliati, paulò radiantes; flores disci hermaphroditi, 5-dentati, pallide flaventes, ad tubi medium pilosi; genitalia inclusa; antheræ appendice ovato-triangulari coronatæ acutiusculà, basi utrinque subdentatæ; pollen obscurum; filamenta pilosa; styli rami breves, puberuli, subaccumbentes, ad exortum nodosè incrassati. Receptaculum fimbrillifero-setosum. Achænia oblongo-ovata, compressa, punctis parvis insculpta, hirta, areolà basilari laterali, apice in cupulam brevem denticulatam expansa, nectarioque columnari, 5-angulari instructa. Pappi achænium subæquantis paleæ lineari-lanceolatæ, complanatæ, ciliatæ, imbricatæ, exteriores breviores, angustiores, interiores longiores, latiores, medio lineà percursæ obscuriore.

Ons. Genus Amberboa DC., Pr., 6, 558, à cl. auctore pappo distinguitur paleaceo, licet ipse species habeat pappo destitutas, quarè ejus species rursus cum Centaurea junxi. Insuper palearum latitudo ab angustissimis in lineari-oblongas, formis innumeris transit.

6. CENTAUREA LIPPH. LINN.

C. annua, pilis articulatis puberulo-hirta, caulis ramosus erectus, folia subdecurrentia, pinnatipartita, pinnæ cum rachide lineari-lanceolatæ, dentatæ, capitula turbinato-ovata, petiolo longo, nudo, gracili insidentia, corymbosa.

Cyanus ægyptiacus flore parvo purpureo, caule alata D. Lippi.

Amberboi, Erucæ folio, minus. Isn., Act., 1719, pag. 169, tab. 10.

Centaurea Lippii. Linn., Sp. pl., ed. 1, pag. 910; ed. 2, pag. 1286. — Willd., Sp. pl., vol. 3, pag. 2280. — Lam., Enc., vol. 1, pag. 664. — Gouan., Ill., pag. 72. — Schkuhr, Handb., tab. 281. — Buch, Canar., pagg. 147 et 171.

Volutarella Lippii. Cass., Dict., vol. 44, pag. 39.

Amberboa Lippii, DC., Prodr., vol. 4, pag. 559.

Ors. Sub Gentaureâ muricatâ, Sprgl., Syst. veg., 5, pag. 402, plantam nostram, cum affinibus commixtam enumerat.

Centaurea Lippii Tenore diversissima ad Cent, albæ varietates spectare videtur.

HAB. In agris propè Santa Cruz, Chinama alt. 1200-2500 ped. introducta ex cl. Buch, in arenosis et rupestribus siccis propè oppidum Sanctam Crucem Teneriffæ ubi castellum Paso alto dictum, et Canariæ: Webb!; nuperrimè, die 7° m. Junii, a. 1845, in rupestribus propè portum Jumlæ ins. Hierro: Bourgeau!

DISTRIB. GEOGR. In desertis Arabiæ, montis *Sinaï*, et Africæ borealis, e. g. Ægypti: Th. Kotschy! pl. exs., n. 782, æst. 1836, et Barbariæ crescit, et in hortis botanicis non rarò colitur e. g. ex anno 1739 à cl. Ph. Miller in Britannià.

§ 5. Calcitrapa. Gærin., Fr., 2, pag. 376. — Cass., Dict., 44, pag. 38.

Character sec. Cent. Calcitrapam Linn.: Capitulum multiflorum, heterogamum. Involucri glabri, basi bracteis foliaceis muniti, squamæ ovato-oblongæ, adpressæ, coriaceæ, margine scariosæ, in spinam suprà canaliculatam, infrà convexam, terminatæ validam, corneam, pungentem, patenti-reflexam, squamâ multò longiorem, infernè utrinquè spinis 2-5 multò minoribus et debilioribus munitam, intimæ oblongo-lanceolatæ, subscariosæ, spinâ brevi, simplici, vel appendice ovato-scariosâ, obtusâ, medio dente vix emergente munitæ, coronatæ. Receptaculum fimbrillifero-setosum. Flores punctis glandulosis adspersi, rubri vel variantes albi, peripherici, neutri, non radiantes, 5-5-dentati; disci hermaphroditi 5-dentati; antheræ appendice elongatâ, oblongo-lineari, obtusiusculà coronatæ, basi subdentatæ; filamenta pilosula; styli supernè nodosè incrassati rami pubescentes, accumbentes. Achænia 1 lin. longa, calva, obovata, infernè attenuata, glabra, nitentia, dilutè cinerea, punctis obscurioribus picta, callo basilari laterali, apice margine paulò prominente notata integro; nectarium minimum-elongatum.

7. CENTAUREA CALCITRAPA. LINN.

C. annua vel biennis, divaricato-ramosa, pilis articulatis pubescenti-hirta; folia sessilia pinnatipartita, lobis cum rachide lineari-lanceolatis, dentatis; capitula ovato-cylindracea, brevè pedicellata, terminalia vel axillaria, basi foliis circùmdata paucis; achænia calva.

Πάντάδουσα. Theophr., H. pl., 6, 5? ex Fraas Syn. Fl. class., pag. 204.

Carduus muricatus, vulgò Calcitrapa dictus. Clus., Hist., vol. 2, pag. 7, c. icone!

Carduus stellatus (seu Stellaria et Calcitrapa). Lob., Obs., pag. 482, c. icone Clus.! — Matth., Comm., pag. 504, c. ic. propriâ. — Dodon., Pempt., pag. 733, c. ic. Clus.! — J. Bauh., Hist., vol. 3, pag. 89, c. ic. Clus.! — Chabr., Sciagr., pag. 355, c. ic. Clus.! — Tourn., Inst., pag. 440.

Carduus stellatus foliis Papaveris erratici. C. B., Pin., pag. 387.

Eryngium alterum. Trag., Hist., pag. 872, sine icone.

Polyacantha. Cord., Hist., L. 1, c. 16.

Myacanthos Theophrasti. Dalechamp., Lugd., pag. 1474, c. icone malâ formæ autumnalis.

Spina stella. Tabern., Hist., pag. 1080, c. icone Matthioli, et pag. 1081 (Spina stella alba) c. icone propriâ.

Hippophæstum vel Hippophaës Dioscoridis. Col. phytob., pag. 85, tab. 24 ex Linn.

ли. — (2^e sect.)

Jacea ramosissima stellata, Moris., Hist., sect. 7, tab, 32, fig. 21 (icon. rudis).

Cyanoides stellata spinosa flore purpureo. Zannich., Ven., pag. 76, tab. 152, ex Ruching., Fl. d. Lidi Ven., pag. 218.

Calcitrapa officinarum, flore purpurascente. Vaill., Act. gall., an. 1718, pag. 164.

Calcitrana foliis hirsutis, pinnatis, pinnis dentatis, floribus in alis sessilibus. Hall., Hist., n. 194.

Calcitrapa stellata, Lam., Fl. fr., vol. 2, pag. 34. — Cass., Dict., vol. 8, pag. 250.

Calcitrapa hypophæstum, Gartn., Fr., vol. 2, pagg. 376 et tab. 163, fig. 2 (capituli analysis). — Fl. d. Wetterau, n. 1017. — Baumg., Fl. transylv., vol. 3, pag. 69. — Bluff. et Fing., Germ., n. 2465. — Less., Syn. compos., pag. 438.

Centaurea calycibus subulato - spinosis, sessilibus, foliis linearibus, pinnatifidis. Linn., H. Cliff., pag. 423.

Centaurea foliis pinnatifidis, pinnis linearibus, acutis, dentatis, calycibus sessilibus. Scop. carn., ed. 1, pag. 362.

Centaurea Calcitrapa. Linn., Sp. pl., ed. 1, pag. 909; ed. 2, pag. 1297. — Lam., Enc., vol. 1, pag. 673. — Willd., Sp. pl., vol. 3, pag. 2317. — Buch, Canar., pagg. 147 et 171. — Pollich, Palat., n. 828, c. descript. — DC., Fl. fr., n. 3054; Prodr., vol. 6, pag. 597. — Hort. Kew., ed. 2, vol. 5, pag. 158. — Koch, Syn., ed. 2, pag. 475. — Torr., Gr., Fl. North Amer., vol. 2, pag. 454. — Engl. bot., pag. 454, tab. 125. — Schkuhr, Handb., tab. 261. — Sturm, Deutschl, fl., vol. 1, pag. 4.

Centaurea horrida. Ten., Ind. sem., 1829, pag. 15; Syll., pag. 449, non Bad.—Forma autumn. ex DC. Rhaponticum Calcitrapa. Scop. carn., ed. 2, n. 1019.

Star-thistle. Pet., H. brit., tab. 21, fig. 11.

Various leaved Star-thistle, Hill., vol. 4, tab. 17.

Hab. Introducta prope Laguna copiosè, Puerto Orotava, alt. 1200-2500 ped., ex Buch l. c., propè Sanctam Crucem Tenerisfæ: Webb! (forma vulgaris, autumnalis et brevicaulis, DC.).

DISTRIB. GEOGR. Hab. ad vias, in cultis et incultis Europæ occidentali-australis in Orientem usquè nec non in Maderà et in insulis Canariis, imò ex Torrey et Gray I. c. in Americam borealem propè *Norfolk* Virginiæ migravit.

Obs. I. In herbario meo speciem nostram quandoque cum Cent. ibericà Trevir. commutatam habeo è Germania e. g., propè Stattgart: à Frœlich!, Lechler!; ad Rhenum abundat Julio florens e. g. apud nos in Palatinatu ipse legi propè Ellerstadt et Frankenthal; Italia e. g. propè Mediolanum et Venetum: Prof. Perty!; Dalmatia propè Spalato: à Pittoni!; Transylvania (var. indumento, foliis angustioribus et latioribus, floribus roseis et albis) propè Orawicza: Wierzbicki!; Græcia propè Athenas: Prof. Frans!

Obs. II. Formas, autumnalem et breviscapam, quas etiam cl. Lechler! propè Stuttgart lectas, communicavit, monstra mihi potiùs esse videntur, quàm varietates.

Ons. III. Centaurea iberica Trevir. à nostrà differt habitu robustiore, capitulis crassioribus basi ventricosis, achæniis papposis. Hùc spectat specimen à cl. Theobald! die 25° m. Augusti, a. 1841, propè Monspelium lectum, pro Cent. Calcitrapà communicatum et cum speciminibus Cent. ibericæ à cl. Hohenaker!, G. Koch! et Thirke! in Caucaso lectis, identicum.

CARTHAMUS. LINN. — C. H. SCHULTZ BIPONT.

CARTHAME Æ. DC.

Capitulum multiflorum, homogamum, floribus omnibus hermaphroditis, fertilibus, rariùs paucis pheriphericorum sterilibus, tubulosis, 5-dentatis, dentibus elongato – linearibus. Antheræ ecaudatæ, appendice corneâ, oblongâ, obtusâ imò rotundatâ coronatæ; filamenta brevia, glabra vel pilis paucis complanatis, vel apice pilorum penicillo instructa; styli exserti rami accumbentes puberuli, ad pubis originem paulò incrassati. Involucrum subimbricatum, squamis pluriserialibus pl. spinosis, involucratum foliis magnis caulinis similibus. Receptaculum fimbrillifero-setosum convexum vel conicum. Achænia crassa, obovata, subtetraquetra, glabra vel muricato-rugosa, areolà basilari laterali, calva vel omnia pappo munita imbricato, paleis constante late-linearibus, complanatis, ciliato-serratis, serie penultima omnium longissima, vel tantùm radialia calva.

Herbæ annuæ vel perennes, vel orientales, caule monocephalo vel ramoso rariùs acaules, foliis ovato-lanceolatis, dentato-incisis vel pinnatilobatis, pl. spinosis, capitulis speciosis, floribus flavis vel croceis, purpureis vel cœruleis et var. albis.

Obs. I. Genus hoc Linnæanum, me judice distinctissimum, ab auctoribus temerė in plura divisum est genera, nempė: Carthamum, Tourn. — DC., Pr., 6, pag. 611. Achæniis omnibus calvis, Hohenwartham, Vest. (Kentrophyllum, DC., 1. c., pag. 610). Achæniis radii calvis, disci papposis (cui Onobroma, DC., 1. c., pag. 615, nimis affinis esse videtur) et Carduncellum Adans. — DC., 1. c., pag. 614.

Hohenwartha, Vest., optimė jungit Carthamum cum Carduncello; imò in Carthamo (Kentrophyllo, DC.) dentato Vahl. omnia achænia vidi papposa, excepto unico calvo v. pappo rudimentario munito, ità ut hæc stirps majori jure cum Carduncello jungeretur. In Carthamo lanato etiam transitus quoad pappum observantur.

Character generis mihi in achæniis crassis obovato-subtetraquetris et involucro distinctè involucrato positus esse videtur, quibus notis etiam abundè à genere polymorpho Centaurea Linn., simili modo in subgenera dividendo, differt.

Species sequentes Carthamo adnumerandæ:

- 1. Carduncellus hispanicus. Boiss., Voy., tab. 108. Carthamus hispanicus. Schultz Bip., MS.
- dianius. Webb, It., Hisp., pag. 53. Carthamus dianius. Schultz Bip.
- 5. araneosus. Boiss. et Reut., Pl. nov. Hispan. diagn., pag. 18. Carthamus araneosus. Schultz Bip.

Ons. II. Carthumus Teneriffw. Gmel.! H. C. — Steud., Nomencl. bot., ed. 1, pag. 164, et ed. 2, pars 1, pag. 501. — DC., Frodr., 6, page 612.

In herbario Gmeliniano, nunc Mannhemii asservato plantam Gmelinianam vidi, imò benignitati possessoris præsentis, stud. medic. Hoffmann, nepotis b. Gmelini specimen debeo. In schedà Gmelinianà sequentia legimus: . Carthamus Teneriffæ, nov. spec. II. B. (Bot.) C. (Carlsruhe) 1792; d. e. Teneriffæ H. Monsp. 1789.

Planta Gmeliniana autem non est Carthami species, sed Centaurea balsamita Lam., DC., Prodr., 6, pag. 574, affinis quidem Cent. canariensi Broussonet, sed præter folia integra diversa: squamis involucri ventricosi aristato-spinosis, pappo persistente, etc. Cent. balsamita planta est orientalis nuperrimè à cl. Kotschy! in Persia australi lecta et in hortis nostris e. g. in Schwetzingensi à b. Zeyher! culta. Sine dubio Carthamus Teneriffæ Gmel. (Centaurea balsamita Lam.)! commutationi seminum Broussonetii, directoris horti Monspessulani tempore b. Gmelini, originem debet cum à nemine adhuc in insulis Canariensibus lecta sit.

SECTIO I. CARTHAMUS. TOURNER. - D.C.

Involucrum involucratum foliis, caulinis similibus, ellipticis, apice et margine spinosis, subbiserialibus; squamæ involucri propriæ subæquilongæ, biseriales, exteriores ovatæ, appendice foliaceå ellipticà, laxà, apice et margine spinosà terminatæ, interiores oblongo-lanceolatæ, spinà simplici terminatæ. Antherarum filamenta glabra vel (in Carthamo oxyacantho, MB.) supernè pilorum fasciculo munita. Achænia, plura, præsertim pheripherica, sæpiùs abortientia, omnia calva! glaberrima, obovata, quadrangularia, angulis prominentibus.

Herbæ, orientales, glabrescentes, subcorymbosæ; folia elliptico-lanceolata, spinosa, flores aurantiaci var. albí, vel sulphurei.

1. CARTHAMUS TINCTORIUS. LINN.

C. annuus, caulis 1-paucicephalus corymbosus glaber, folia ovato-oblonga spinis brevibus serrata, flores crocei v. var. albi, filamenta glabra, achænia alba, calva.

Ons. Species hujus generis altera, Carthamus oxyacantha, MB.-DC., Pr., 1. c. caulem habet ramosissimum, supernè subvillosum, capitula minora, folia angustiora spinis multò longioribus armata, flores sulphureos, filamenta supernè pilorum fasciculo munita, et achænia minora maculata, quoad colorem et formam quodammodò cùm seminibus Cannabis sativæ, L. comparanda.

Κνηκος. Theophr., 6, 3, 4.

Κνίχος. Diosc., 4, 187.

'λσφοῦρι et σαφλανόνι hodiè in Græcia, ubi etiam colitur ex Fraas, Syn. fl. class., p. 206.

Cnicus. Camer., Epitom., p. 995, c. icone! et achæniis. — Matth., Comment., p. 888, c. icone! — Dodon., Pempt., p. 362, c. icone!

Carthamus s. Cnecus. Trag., Hist., p. 845, c. icone! et descr.—Fuchs., Hist., cap. 155, c. icone!—J. Bauh., Hist., vol. 3, p. 79, c. icone!—Chabr., Sciagr., p. 354, c. icone!

Cnicus vulgaris. Clus., Hist., vol. 2, p. 152, c. icone!

Cnicus sativus. Lob., Obs., pag. 488, c. icone Glusianâ! — Dalech., Lugd., pag. 1449, c. icone! — Besl., Eyst. æst., 11, tab. 3, fig. 1, benè ex Gærtn.

Cnicus v. Crocus hortensis. Pharmacopol. ex Lonicer, Krauterb., pag. 144, c. icone!

Cnicus sativus s. Carthamus officinarum. C. B., Pin., pag. 378 (flore est croceo rariùs albido). — Moris., Oxon., sect. 7, tab. 27!

Carthamus officinarum flore crocco et albido. Tourn., Inst., pag. 457, et tab. 258.

Carthamus tinctorius. Linn., Sp. pl., ed. 1, pag. 830; ed. 2, pag. 1162. — Gartn., Fr., vol. 2, pag. 379 tab. 161! — Lam., Ill., tab. 661, fig. 3. — Willd., Sp. pl., vol. 3, pag. 1706. — Hort. Kew., ed. 2, vol. 4, pag. 491. — Less., Syn. compos., pag. 8. — DC., Prodr., vol. 6, pag. 612.

Carduus tinctorius. Falk., Beitr., pag. 237, ex Ledeb., Fl. ross., vol. 2, pag. 745.

Нав. In Canarià olim cultus, nunc per totam insulam ad Oceanum et meridiem conversam indigena e. g. propè Mogan, locis ex toto incultis: Webb! in litt.

DISTRIB. GEOGR. Carthamus orientalis in India orientali spontaneus in hortis Europæ ex longo tempore colitur e. g. in hortis Angliæ jam ex anno 1551 (Hort. Kew.) et jam priùs in continentis hortis. In Abyssinia pariter colitur ad oleum è seminibus eliciendum et semina tosta comeduntur: Schimper!, It. Abyss., n. 54, et cel. Braun, in Flora B. Z., 1841, 1, pag. 263.

SECTIO II. HOHENWARTHA. VEST., in Flora B. Z., 1820, pag. 1.

Ons. Planta Vestiana certè nostra, et descriptio accurata. Sed « flores marginales apetalos, stylo unico firmo, stig-» mate simplici » describit, quod nullus auctorum observavit nec ipse percipere potui.

Kentrophyllum, Necker, Elem., 1, pag. 86 (rectiùs Centrophyllum ex Rehb., Fl. excl., pag. 219), non hùc spectare videtur, cùm character in achæniis peripheriæ quandoque abortientibus, disci fertilibus positus esse videtur; insuper pappum describit setaceum.

Heracantha, Link., Fl. portug.; Handb., 1, pag. 687, etiam hujus sectionis characterem non exprimit cum achænia pappo palaceo coronata dicat (in Onobromate-cœruleo-piloso). Λchænia radii igitur nec à cl. Necker nec à cl. Link calva describuntur.

Reliqui auctores hujus sectionis plantas cum pluribus jungunt generibus.

Pater subgeneris est cl. Hall. in *Enum. pl. Gætting*. (an. 1753), pag. 563. « Semina in ambitu absque pappo, in » disco pappo lato, inæquali, coronata. » Atractylidi flore leucophæo Vaill. tribuens.

Char. (à C. lanato L. petitus) sectionis: Involucrum involucratum foliis, caulinis superioribus similibus, capitula superantibus oblongo-lanceolatis, erectis demùm patentibus, in plantà Canariensi verò falcatis lineari-lanceolatis, n. 10-11 rigidis, dorso 5-nerviis, facie internà concavis, imò complicatis, spinà sat validà terminatis et utrinque spinas 2-5 rariùs 4 gerentibus suboppositis, pungentibus. Per folia ovato-lanceolata infernè scariosa, supernè coriacea, spinà simplici terminata margine vix spinulosa in involucri squamas, propriè sic dictas, transcunt biseriales, vix imbricatas; exteriores sunt oblongo-lanceolatæ, margine scariosæ in appendicem ovato-lanceolatam, spinà terminatam transcunt, margine denticulato-spinosam, denticulis triangulari-lanceolatis ciliatis; intimæ lanceolato-lineares, subscariosæ, acutæ, subintegræ.

Receptaculum sctoso-fimbrilliferum conicum! Antherarum filamenta pilis paucis complanatis instructa. Achænia crassa, pallidè alutacea, obovato-turbinata, subtetragona, à latere compressiuscula, areola infera laterali, exteriora, n. 12-15 calva!, muricato-rugulosa, costis 4 distinctis supernè in cornua brevia productis, intima totidem glabre-scentia, supernè tantùm muriculato-ruguloso-denticulata, et margine obsoleto, denticulato terminata, pappo coronata persistente multiseriali, imbricato, paleaceo, paleis planis, serrulato-denticulatis, exterioribus stramineis ob-

longo-spathulatis, obtusis vel retusis, interioribus longissimís, linearibus, acutis, brunneis, intimis serie penultimá quadruplò brevioribus, oblongo - linearibus, obtusis suprà basin intùs flexis. Transitus achæniorum calvorum in achænia papposa perficitur achæniis tantùm serie intimà pappi coronatis.

Receptaculo conico, achaeniis periphericis rugosis, calvis, reliquis glabrescentibus pappi paleacei serie intimă, nenultimă breviore sectio hae distincta est.

Herbæ annuæ mediterranco-orientales, plùs minùsve arachnoideæ, corymbosæ, foliis lanceolatis, spinosis floribus sulphureis, albis vel purpurascentibus, lineis 5 obscurioribus pictis.

2. CARTHAMUS LANATUS LINN

C. annuus, caulis corymbosus, rarius monocephalus plus minusve arachnoideus, folia lanceolata amplexicaulia, dentato-pinnatifida, spinosa, flores sulphurei, filamenta pilis paucis complanatis instructa, achænia radii rugosa calva, disci glabrescentia papposa, pappi series ultima, penultima quadruplò brevior.

Ons. Variat caule 1-cephalo palmari et corymboso, pedali et altiore, plùs minùsve arachnoideo-lanato, imò glabrescit, foliis latioribus v. angustioribus, arrectis vel patenti-recurvis. Specimina Canariensia, gracilitate et foliis angustis, elongatis, falcatis distincta sunt.

Ατρακτυλίς ή Φόνος, Theophr., H. pl., 6, 4.

Άτρακτυλίς, Diosc., 3, 47.

Τῆς γοναϊκας τ' ἀτράγτι hodie in Græcia vocatur ex Fraas!, Syn. fl. class., pag., 206.

Atractylis. Camer., Epit., pag. 561, c. icone! — Matth., Comment., pag. 593, c. icone! — Lob., Obs., pag. 483, c. icone bonâ! — Dodon., Pempt., pag. 736, c. icone! — Blackw., Herb., tab. 468 ex Gærtn.

Atractylis quorundam Matthioli. Dalech., Lugd., pag. 1469, c. copia ic. Matth:!

Atractylis Matthioli. Tabern., Kranterb., pag. 1066, c. copia ic. Matth.

Atractylis lutea. C. B., Pin., pag. 379.

Atractylis vera flore luteo. J. Bauh., vol. 3, pag. 83, c. icone rudi!

Atractylis veteram, Atractylis vera flore luteo. Chabr., Sciagr., pag. 353, c. ic. Bauli.

Atractylis Theophrasti et Dioscoridis sanguineo succo. Column., Ecphr., 1, pag. 19, tab. 23, optimè ex Haller. (Scop., Carn., ed. 1, pag. 360, dicit: Succus ex læså plantå stillat nullus.)

Atractylis foliis cartilagineis, reticulatis, imis semipinnatis, superioribus ovato-lanceolatis, semiamplexicaulibus. *Hall.*, *Hist.*, n. 192.

Atractylis foliis amplexicaulibus, dentato-spinosis, caule tomentoso, floribus flosculosis. Scop., Carn., ed. 1. pag. 360.

Atractylis lanata. Scop., Carn., ed. 2, n. 1016. - All., Ped., n. 564.

Atractylis fusus agrestis. Gartn., Fr., pag. 381, tab. 161!

Atractylis pilosa. Manch, Meth., pag. 553.

Carduus luteus erectus, reticulatus, ramulis fusum referentibus. Moris., Oxon., vol. 2, pag. 160, sect. 7, tab. 34!

Cnicus Atractylis lutea dictus. Herm. L. Bot. - Tourn., Inst., pag. 451.

Carthamus foliis amplexicaulibus, acuminato-dentatis. Linn., Cliff., pag. 394.

Carthamus lanatus. Linn., Sp. pl., ed. 1, pag. 830; ed. 2, pag. 1163. — Willd., Sp. pl., vol. 4, pag. 1707. — Lam., Enc., vol. 1, 637. — Hort. Kew., ed. 2, vol. 4, pag. 491. — Schk., Handb., tab. 233. — Bot. magaz., tab. 2142.

Centaurea lanata. DC., Fl. franc., vol. 4, pag. 102. — Spr., Syst. veg., vol. 3, pag. 408.

Calcitrapa lanuginosa. Cours ex Steud., Nomencl., ed. 2, pars 1, pag. 845.

Kentrophyllum luteum. Cass., Dict., vol. 24, pag. 381.

Kentrophyllum lanatum. DC., Duby, Bot. gall., vol. 1, pag. 293. — DC., Prodr., vol. 6, pag. 610.
 Less., Syn. compos., pag. 8. — Koch, Syn., ed. 2, pag. 468.

Gentrophyllum lanatum. Rchb., Fl. exc., pag. 219.

Heracantha lanata. Link, Fl. portug., vol. 2, pag. 206; Enum. h. berol., vol. 2, pag. 304; Handb., vol. 1, pag. 687.

Hohenwartha gymnogyna. Vest. in Flora B. Z., 1820, p. 1. - Cass., Dict., vol. 21, pag. 273.

Onobroma lanata. Bluff. et Fingerh., Comp. fl. germ., n. 2300.

Obs. Duce cl. Ledeb. l. c. et monente jam M. B. l. c. Carthamum tauricum M. B. Taur., n. 1679, cum C. lanato jungo, quia indumento tantum differt. Ergò sequentia synonyma adhuc huc spectant.

Kentrophyllum tauricum. F. M. - DC., Pr., vol. 6, pag. 610.

Centrophyllum tauricum. C. A. Meyer ex Ledeb., Fl. roll., vol. 2, pag. 714.

Atractylis flore citrino. Vaill., Act. par., 1718, pag. 171.

Heracantha taurica. Link, Enum. h. berol., vol. 2, pag. 304.

Carthamus creticus. Linn., Sp. pl., pag. 1163, nec. Syst. veg., et excl. syn., Vaill. et Tourn. ex Smith.

Centaurea cretica. Spr., Syst. veg., vol. 3, pag. 408.

Nimis affinis mihi etiam esse videtur Centrophyllum (Carthamus, Sibth.) leucocaulon, DC., Prodr., 6, 610.

HAB. In arvis ins. Canariensium e. g. Teneriffæ: Webb! nùm introducta.

DISTRIB. GEOGR. Crescit in sterilibus et arvis regionis Mediterraneæ ad mare Casp. et Persiam usquè necnon in Maderà, Abyssinià et C. B. S.

SECTIO III. CARDUNCELLUS. ADANS.

Carthamoidis. VAILL. — Carthami. LINN. — Onobromatis. GERTN., Sp.

Char. (à C. cœruleo petitus). Involucrum hemisphærico-ovatum, subimbricatum, pauciseriale, involucratum foliis n. 8 circiter, caulinis superioribus similibus, oblongo-lanceolatis, dorso araneosis et nervosis, apice et margine spinis munitis distantibus; squamæ exteriores oblongo-lanceolatæ, spina brevi, debili terminatæ recta et superne utrinque longe pectinato-fimbriatæ; sequentes oblongo-lineares, appendice scariosa, brunneo-purpurascente terminatæ, hemisphærico-ovatæ, irregulariter lacero-fimbriatæ, intimæ lineari-lanceolatæ appendice scariosa, triangulari-lanceolata terminatæ subintegra. Receptaculi fimbrillosi setæ breviores ac in sectionibus I et II. Filamenta brevia, lævia, apice pilorum penicillo instructa. Achænia crassa, obovata, tetraquetra, nervis valde prominentibus, arcola basilari subobliqua, omnia pappigera. Pappus achænio longior, paleis constans imbricatis, lato-linearibus, complanatis, margine ciliato-serratis, acutis, serie penultima omnium longissima et intima triplò-longiore.

Herbæ perennes mediterrancæ acaules v. caule foliato submonocephalo instructæ. Folia pinnatilobata v. dentatoserrata, alterna; capitula magna, ovata; flores cœrulei.

3. CARTHAMUS COERULEUS. LINN. — C. H. SCHULTZ BIPONT. emend.

C. perennis, caulis monocephalus vel à basi ramosus, cum foliis lanccolatis, amplexicaulibus, spinoso-dentato-pinnatifidis, arancoso-villosis, flores cœrulei, filamenta superne pilorum penicillo instructa, achænia omnia pappigera.

Cnicus alter Clusii, cœruleo flore. Clus., Hist., vol. 2, pag. 152, c. icone! — Dalech., Lugd., pag. 1449, c. icone Clus.! — Lob., Obs., pag. 488, c. icone Clus.!

Cnicus cœruleus. Tabern., Kræuterb., pag. 1076, c. icone Clus.!

Cnicus cœruleus asperior. C. B., Pin., 378. - Tourn., Inst., pag. 450.

Cnicus perennis, cœruleus tingitanus. Herm. L., Bot., tab. 163. — Tourn., Inst., pag. 450.

Cnicus hispanicus, cœruleus, incisis foliis. Barrel., Obs., pag. 87.

Atractylis cœrulea incisis foliis. Ej., Icon., 591!

Carduus Cnici facie cœruleus major tingitanus, Moris., Oxon., sect. 7, tab. 34, fig. 19, c. icone Clus. Carduus Cnici facie foliis dissectioribus. Ej., tab. 33, fig. 18! (Folia non dissectiora quam iconis

antecedentis.)

Carthamus sive Cnicus flore cœruleo. J. B., Hist., vol. 3, pag. 80, c. icone Clus.! — Chabr., Sciagr., pag. 354, c. eadem icone!

Carthamus foliis lanceolatis, spinoso-dentatis, caule subunifloro. Linn., Cliff., pag. 135.

Carthamus cœruleus. Linn., Sp. pl., ed. 1, pag. 830; ed. 2, pag. 1163. — Willd., Sp. pl., vol. 3, pag. 1709. — Lam., Enc., 1, pag. 638. — Hort. Kew., ed. 2, vol. 4, pag. 492.

Centaurea tingitana. Linn., Sp. pl., ed. 2, pag. 1300, videtur ex icone Herm. sec. DC.

Onobroma ceruleum. Gartn., Fr., vol. 2, pag. 380, tab. 160! — Link, Enum. h. berol., vol. 2, pag. 304; Handb., 1, pag. 687. — Parkins, Theatr., 260, fig. 3, sec. Hort. Kew.

Carduncullus cœruleus. Less., Syn. compos., pag. 6. — DC., Prodr., vol. 6, pag. 615, qui formas sequentes huic speciei adscribit.

β. Incisus. Huic:

Carthamus tingitanus. Linn., Sp. pl., ed. 2, pag. 1163. — Willd., Sp. pl., vol. 3, pag. 1709. — Hort. Kew., ed. 2, vol. 4, pag. 492. — Desf., Atl., vol. 2, pag. 256. — Cavan., Ic., vol. 2, pag. 24, tab. 128.

Carthamus cœruleus β. Lam., Enc., vol. 1, pag. 638.

Carduncellus tingitanus. DC., Duby, Bot. gall., vol. 1, pag. 281.

Centaurea tingitana. Splith. in litt. ad cl. DC.

y. Multifidus:

Carthamus multifidus. Desf., Fl. atl., vol. 2, pag. 256, tab. 227. — Willd., Sp. pl., vol. 3, pag. 1709.

Onobroma multifidum. Spr., Syst. veg., vol. 3, pag. 393.

Hab. In insulis Canariensibus propè oppidum Orotavam Teneriffæ, in Palmâ præsertim propè *Buena Vista* et in Canarià: Webb! var. dentatam et incisam DC. l. c. ex ditione fl. canar. antè oculos habeo, monocephalam et ramosam.

Distrib. Geogr. In segetibus, campis et collibus incultis regionis australis et præcipuè occidentalis Mediterraneæ crescit.

SUBTRIB. IV. SERRATULEÆ. C. H. SCHULTZ BIPONT.

Achænia areolâ basilari subcentrali, apiculi prominentià acuta annulæformi marginali, integrà, vel crenulato-dentatà, quandoque rudimentarià instructa, pappum circumvallante. Receptaculum alveolatum, alveolorum margine paleato-fimbrillifero, fimbrillis quandoquè rudimentariis.

DIV. I. EUSERRATULE E. C. H. SCHULTZ BIPONT.

Achania oblongo-cylindracea, compressiuscula vel turbinata, 4.5 angularia, glabra, pappo coronata barbellato, pluriseriali, subpersistente, collo nectarii affixo. — Herbæ vel suffirutices mites.

SERRATULA. C. H. SCHULTZ BIPONT.

Capitulum multiflorum homogamum, rariùs dioicum vel margine floribus paucis fœmineis munitum; flores tubulosi, 5-dentati, dentibus linearibus; antheræ appendice oblongo-lanceolatâ, acutâ, corneâ terminatæ, basi bicaudatæ; filamenta papillosa; styli supernè penicillati rami pubescentes. Involucrum imbricatum, inerme. Receptaculum setoso-fimbrilliferum. Achenia cylindraceo-compressiuscula, glabra, striata, areolâ basilari sublaterali, terminali margine acuto circumvallata, integro vel denticulato. Pappus pluriserialis imbricatus, serie intimâ omnium longissimá, barbellatus, subpersistens, setis pl. singulis difficilè secedentibus.

HERBÆ perennes speciosæ, mites, 1-polycephalæ, glabrescentes vel foliis subtùs cano-tomentosis, floribus purpureis vel var. albis.

SUBGEN. RHAPONTICUM. DC.

Involucri squamæ appendice magnå scarioså terminatæ. Achænia magna.

1. SERRATULA CANARIENSIS. C. SCHULTZ BIPONT.

S. involucri squamæ externæ scariositate ovato-subrotundå, eroso-dentata, rupta lacera terminatæ, caulis monocephalus; folia pinnatipartita, petiolata, utrinque cano-arachnoideo-tomentosa, achænia magna.

Centaurea cynaroides. Chr. Smith; Link apud Buch Canar., pagg. 147 et 184, cum descriptione: Caule simplici, foliis petiolatis, tomentosis, inferioribus runcinatis, superioribus pinnatifidis, lobis incisis, summo integro, anthodii phyllis exterioribus scariosis, subrotundis, margine membranaceis, interioribus linearibus, appendice rotundată, intimis linearibus, appendice nullà, La,

Leuzea conifera. Sprgl., Spst. veg., vol. 3, pag. 382, non DC. cum cl. Sprgl. leviter plantam gallicam cum canariensi identicam habuit.

Rhaponticum canariense. DC., Prodr., vol. 6, pag. 664.

IIAB. Planta subalpina, merè canariensis ad pedem occidentalem m. Chahorra alt. 4100-5900 ped. sec. cl. Buch l. c., in campis elatis Llano de Manja Tenerisse: Webb! DESCR. Sec. specimen mancum. RADIX . . . . perennis esse videtur. CAULIS herbaceus, rigidus, dodrantalis, infernè 2 lin. diametro metiens, tercs, sulcato-striatus, medullæ tenui percursus cylindro, foliatus, tomento albo, è pilis crispis tenu bus more multarum stirpium canariensium contexto obductus, demùm subevanescente, simplex, monocephalus. Folia interstitiis 2/3-2 poll. posita n. 6 crassa, petiolata, cum petiolo 2-6 poll. longa. Petiolus foliorum inferiorum 2-3 poll, longus, crassus, triangularis, costis duabus lateralibus, tertià dorsali, basin versus paulo scariosè dilatatus, et hic 2.3 lin., supernè intrà 1 lin. latus. Lamina folii costà crassà percursa, oblongo-ovata, 3 poll. longa, 1 1/2-2 poll. lata, pinnatipartita, lobis suboppositis, 1 poll. et ultrà longis - 3/4 poll. latis, superioribus minoribus ovato-oblongis, penninerviis, margine inæqualiter serrato-dentatis, undulatis, obtusis. Massa foliacea infrà laminam interruptè paulisper in petiolum decurrit; folia superiora minora evadunt; 13/4 poll. infrà capitulum speciosum , multiflorum , homogamum caulis nudus est et involucrum versùs paulò dilatatur. Involucrum hemisphæricum , glabrum , imbricatum , 1 poll, et ultrà altum , 1 3/4 poll, ferè diametro metiens, squamæ externæ sine appendice 3-7 lin. longæ, 2 1/2-2 lin. infernè latæ, ovatooblongo-lanceolatæ, coriaceæ, striatæ, marginem versûs vix scariosæ et apice in appendicem scariosam, ovatam, 46 lin. diametro metientem, sordidè albentem, dorso convexam, intùs concavam, margine erosam et lacero fissam abeuntes; squamæ interiores angustiores et longiores 9-11 lin. longæ, 2-1 1/2 lin, latæ, lanceolato-lineares, magis scariosæ, appendice minore vel nullå terminatæ, obtusæ. Recepta-CULUM planum, subosseum, 8 lin. diametro metiens, setoso-fimbrilliferum, fimbrillis 1/2 poll. ferè longis, angustissimė linearibus, acutis, complanatis, integerrimis. Flores speciminis mei ità destructi, ut tantùm inferiorem partem examinare possum, 6 lin. adhùc longum, basi valdè dilatatum; stylus

	·		

Heyland del.

Lith de J. Rigo, v. Richer, -.

Fielle lap. inc

Serratula canaricus (M.Sch.Bip:

infernè bulbosè incrassatus. In affini Serratulă pulchră, C. II. Schultz Bipont., flores omnes sunt tubulosi, hermaphroditi, 5-dentati, dentibus angustè linearibus, acutis; antheræ subinclusæ appendice oblongo-lanceolatâ, acută corncâ terminatæ, basi bidentatæ; filamenta supernè papillosa; styli supernè penicillato-incrassati exserti rami breves, puberuli. Acuæna non penitùs matura magna, 3 lin. longa, 1 lin. ferè diametro metientia, cylindraceo-compressa, glabra, striata, areolà basilarià subobliqua, magno callo circumdata, supernè margine valdè prominente acuta, crenulata, pappum circumvallante munita; nectarium parvum. Paprus, non integer in specimine meo, 7 lin. et ultrà adhùc longus sordidus, pluriserialis, setis inæqualibus complanatis, barbellatis basi in annulum conferruminatis subcaducum.

EXPLICATIO TAB. 119.

1. Caulis pars superior cum capitulo mag. nat., figuræ reliquæ auctæ. 2-2. Squamarum involucri series. 3. Capitulum longitrorsum sectum. 4. Achænium cum pappo. 5. Pappus ab achænio ablatus et transverse sectus. 6. Achænium pappo ablato. 7. Idem magnopere auctum et longitrorsum sectum ut appareat embryo.

SUBTRIB. V. CARDUINE E. C. H. SCHULTZ BIP.

Achænia compressiuscula, glabra, areolà basilari subcentrali, supernè prominentia annulæformi, marginali, distinctà, rotundatà instructa pappum circumvallante basi in annulum conferruminatum, articulatè cum achænio junctum. Receptaculum alveolato-fimbrilliferum.

- Div. I. Antherarum appendix lanceolata, acuta. Eucarduineæ. C. II. Schultz Bipont.
  - a. Carduineæ legitimæ (pappus pilosus).

Hùc Carduus, cf. infrà.

- b. Cirsieæ. С. II. Schultz Bipont, (pappus plumosus).
  - α Filamenta libera.
    - † † Perispermum corneum durissimum. Chamepeuceæ, C. II. Schultz Bipont.

Hùc Notobasis. Cass. (Achænia radii effæta.)

β Filamenta monadelpha. — Galactiteæ. C. H. Schultz Bipont.

Hùc Galactites Mœnch (flores radii neutri, series pappi internè annulata).

- Div. II. Antherarum appendix oblonga obtusiuscula, rotundato-truncata (pappus longissimus, styli rami elongati, receptaculum carnosum, edule). Encynareæ. C. II. Schultz B. Fort.
  - a. Filamenta monadelpha. Silybum. Lobel.
  - b. Filamenta libera. Cynara. VAILL.

CARDUUS. GAERTN. — C. H. SCHULTZ BIPONT.

Capitulum multiflorum, homogamum, floribus omnibus tubulosis, purpureis vel albis, 5-dentatis, dentibus pl. angustè linearibus. An-

THERÆ appendice durâ, lanceolatâ terminatæ, bicaudatæ, caudis brevibus integris vel inciso-laceris; filamenta supernè villoso-papillosa. Stylus ad exortum ramorum linearium, accumbentium, breve pubescentium nodosè incrassato-penicillatus (vel in C. Schimperi non incrassatus). Involucrum imbricatum, squamis pluriserialibus, plùs minùsve spinosis. Receptaculum alveolatum, alveolorum margine fimbrillis setiformibus elongatis (in C. Schimperi brevioribus) circumvallato integris. Achænia obovato-compressa, splendentia, vel extima plùs minùsve opaca, areolâ basilari subcentrali, supernè annulo circumvallata pappum cingentem. Pappus in annulum concretus pluriserialis, caducus, setis denticulatis, intimis paulò longioribus, supernè quandoque clavatis (Clavena DC.). Nectarium speciosum, achæniorum exteriorum sessile, teres, integrum vel 5-lobum, quandoque, exceptis achæniis extimis stipitatum, 5-lobum, lobis rotundatis, patulo-reflexis.

Herbæ palæogææ in alpes adscendentes, hemisphæram borealem habitantes, pleræque europææ, mediterraneæ vel orientales, nonnullæ africanæ, pl. ramosæ, spinosæ, foliis sæpiùs infrà arachnoideo-tomentosis, lanceolatis, decurrentibus, capitulis solitariis vel axillaribus.

Analysis Carduorum canariensium:

- A. Achænia obscurè brunnea, striis obscurioribus maculata. Spilotospermum. C. II. Schultz Bipont. (σπίλωτος, maculosus). Species omnes africanæ capitulis aggregatis.
  - a. Bæospernum. C. II. Scheltz Bifort. (β zios, parvus) ob achænia generis minima, 2/5-5/4 lin. longa, ovatocompressa.
    - 1. Carduus bwocephalus. Webb! (Nectarium parvum, sessile, teretiusculum, diluté flavescens.)
  - h. Megaspermum. C. H. Schultz Biront. (μέγας, magnus) achænia 1/2 lin. longa, ovato-oblonga, compressa, nectarium 5-lobum, infernè attenuatum.
    - α Clavena. DC., Prodr., 6, pag. 655. Pappi radii plerique clavati, receptaculum planum. Genus pessimum, observante jam cl. Webb, cum in pluribus Cardui speciebus plures paucioresve radii observentur clavati.
      - 2. Carduus clavulatus. Link. (Flores purpurei, 7 lin. longi); capitula speciosa, aggregata, multiflora; caulis pluripedalis, folia pinnatifido-pinnatipartita, infernè arachnoidea; involucri squamæ linearilanceolatæ, subulatæ.
  - Oss. Carduus (Clavena DC., Prodr., 6, pag. 655) squarrosus Lowe! in rupibus altis Madera inter Jardim da

Serra et montem Serra d'Agua lectus Carduus clavulato Link, affini differt; floribus albis, 5-6 lin, longis, foliis infrà tomentosis, sinuato-pinnatifidis, involucri squamis latis, ovato-lanceolatis, acutis, margine pallidioribus.

- B. Achania concoloria, diluté brunnea. Homochroospermum. C. Η. Schultz Βινοκτ. (όμόχροος, concolor). Species europææ, mediterraneæ et orientales.
  - a. Achenia pallide alutacea, ovato-oblonga, compressa, obsoleté longitudinaliter striata, nectario obscurius tincto, subcroceo, sultem acheniorum centralium stipite tenui insidente, 5-lobo, lobis rotundatis, patenti-reflexis. — Cormophorum. C. II. Schultz Bifont. (χορμός, stipes; φέρω, fero.)
  - a Capitula, pauciflora, oblonga, subaggregata.
    - Carduus pyenocephalus. Linn. (Involucri squamæ ovato-lanceolatæ, longè spinosæ supernè patentes, sæpiùs infra apicem purpurco-maculatæ.

Obs. Cardui generis analysin in Walpers, repert, botan, syst, continuabo.

1. CARDUUS BAEOCEPHALUS. WEBB.

C. achænia obscurè brunnea, striis obscurioribus maculata, hujus generis minima, 2/3-3/4 lin. longa, ovato-compressa, nectario parvo sessili, teretiusculo, dilutè flavente. (Flores albi, supernè purpurascentes, 3 1/2 lin. longi, caules spithamæi foliorum lineari-lanceo-latorum decurrentiis spinosissimi, capitula aggregata, parva, involucri squamæ lineari-lanceo-latæ, spinosæ.)

Carduus bæocephalus. Webb!, Icon., tab. 112.

Hab. Species pulcherrima, merè canariensis, inter rupes montis *Cuesta de Silva Cana*riæ borealis Oceano superimpendentis (semel inventa): Despréaux!

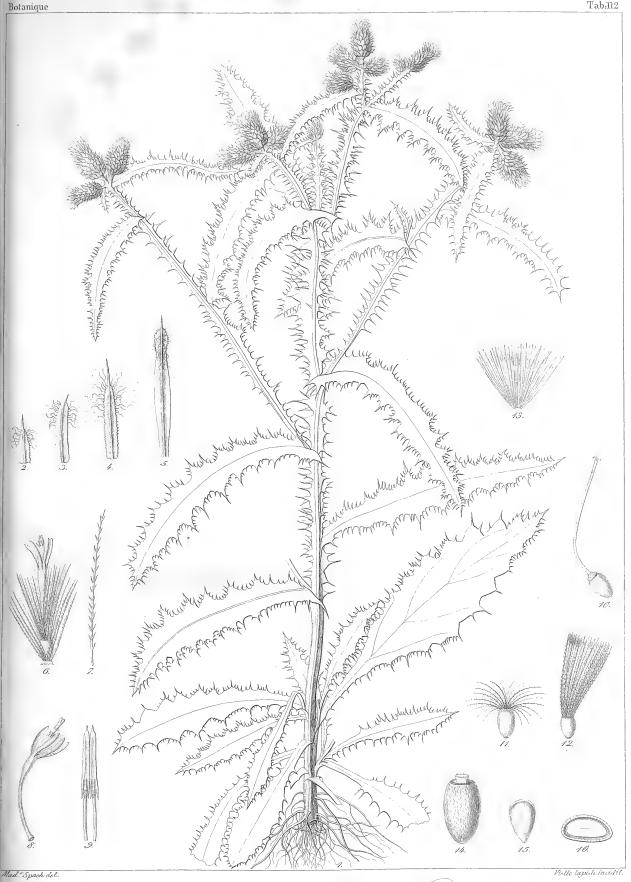
« Icon nostra sumpta est à plantà vivå in horto meo è seminibus Preauxianis cultà et Augusto florente. Est autem generi Candolleano Clavenæ adscribendus; sed Clavena vix, ac ne vix, à Carduo diversa, faciem quanquàm quodammodò communem habeant Clavena canariensis, et hæc nostra bæocephala. Corollulæ albæ, apice leviter, cum-primùm apertæ, erubescunt. Flos mirè odorus, involucri squamæ dùm viva reflexæ. » Webb! in litt.

Descr. Stires parva; spontaneæ caulis 5-7 poll. altus, cum foliorum paginâ aversâ arachnoideotomentosus, à basi ramosus vel speciminum parvorum simplex apice bicephalus. Specimina culta pedalia - sesquipedalia, ramosissima, glabrescentia et tantùm supernè arachnoidea, folia majora et latiora 4 poll. longa, supernè 2/3-1 poll. lata habent, plùs minùsve sinuato-pinnatifida, inferiora obovato-lanceolata, in petiolum attenuata brevè decurrentem, superiora verò lanceolata, decurrentia, rami spithamæi, similique modò se habentia utì plantæ parvæ. Radix annua, 1 1/2-2 poll. et ultrà longa, supernè 2/3-1 1/3 lin. diametro metiens, fibrillosa, extùs dilutè brunnea, intùs alba. Caulis solitarius, 5-7 poll. altus, 2/3-1 1/3 lin. diametro metiens, erectus, teres, sulcato-striatus, dilutè virens, infernè glabrescens, à medio tomento arachnoideo, fugaci munitus, supernè densiore, albente, foliatus, ramosus et nisi speciminum macrorum simplex, apice bicephalus. Folia lineâ spirali disposita, 1-2 poll. longa, 1-4 lin. lata, lanceolata vel lineari-lanceolata, viridia, supernè glabra, infernè tomento arachnoideo albo, fugaci munita, margine spinis inæqualibus 1/2 lin. longis, densè ciliata, spinâque validiore terminata albente, inferiora latiora, infernè in petiolum attenuata breve decurrentem. Supernè folia evadunt minora, angustiora, linearia, à folio ad folium decurrunt, spinasque habent

validiores majoresque, nec non decurrentias foliorum pinnatipartitas, subinterruptas, in lacinias triangulari-lanceolatas. diversas, sæpius 2-3 infernè confluentes, spinâque 1 lin. longå terminatus. Caulis pl. jām à basi ramosissimus et tantum speciminum minorum simplex, Ram in axi foliorum jam descriptorum, superiorum plùs minùsve patenti vel arcnatè reflexorum orientes, cum capitulis 1 1/2-2 poll. longi, arrecti, foliis muniti paucis lanceolato-linearibus, pl. 1/2 poll. longis, 1 lin. latis, à basi ad anicem usque spinosissimi à foliorum decurrentiis quibus dense sunt muniti, apice capitulis pl. n. 3 coronati sessilibus, aggregatis; rariùs capitula 2 observantur cum tertio vel quarto rudimentario; vel 3 lm, infrà capitula terminalia in axi folii supremi capitulum oritur sessile. Infrà ramos infimos in axi foliorum proximorum sæpiùs capitulum oritur solitarium, sessile cum rudimentario, Capitula in axi foliorum caulinis similium , linearium , eaque subæquantium oriuntur patenti vel arcuatè reflexorum iisque quasi sunt circumvallata. Capitula relativè parva (undè nomen specificum, βαιός - parvus), aggregata, sessilia, etiam in speciminibus meis cultis, licet icon capitula habeat brevè pedicellata, ovato-campanulata, 3-4 lin. alta, semper erecta, multiflora, Involuceum ovato-campanulatum, squamis antè anthesin conniventibus, imbricatum, squarrosum, arachnoideum, dilutè virens, 3-4 lin, altum. squamis 4-5-serialibus, lineari-lanceolatis, extimis 1 lin. longis, 1/3 lin. infernè latis, lanceolatis, dorso præcipuè crassioribus, intimis 4 lin. longis, 1/2 lin. latis, linearibus, magis (præcipuè infernè) scariosis, supernè sapiùs dorso sordidè violaccis, omnibus convexis, carinatis spinam versus pilis crispis arachnoideis, margine serrato-ciliatis, spina terminatis 1/3-1/2 lin. longa, cum parte squamæ superiore paulò reflexà, Receptaculum parvum, 1 lin. circiter diametro metiens, planum, alveolatum, alveolorum margine setis 2 lin, ferè longis circumvallato albis, filiformi-lanceolatis, complanatis integerrimis!, acutis, pappum æmulantibus, nounullis basi quandeque concretis. Flores hermaphroditi odori, albi, apice leviter, cum primum aperti, crubescunt (Webb!), 3 1/2-4 lin. longi, glabri, tubulosi; tubus basi ampliatus campanula brevior quinquedentata, dentes 1 1/2 lin. longi angustè lineares, obtusi. GENITA-LIA subexserta, Antheræ 1/2 lin. longæ, apice appendice crassà acuminatà, sed apice obtusà terminatæ, basi caudis 2 subintegris, acutis, brevibus munitæ; filamenta libera, supernè villosa!. Stylus ad ramorum exortum nodosè incrassatus et hic hirtus; rami 1/2 lin. longi, lineari-filiformes, accumbentes, brevè hirti. Achænia 2/3-3/4 lin. longa, 2/5-1/2 lin. lata, crassa, ovata, compressiuscula, glaberrima, nitentia, brunnescentia et obscuriùs maculata, infernè attenuata et areolà centrali instructa, apice quasi truncata, et annulo crasso, more generis, terminata in cujus centro nectarium parvum observatur subintegrum. Achæniorum extimorum pauca sunt opaca, paulò minora, nectarioque minore instructa, omnia pappigera. Pappus basi in annulum concretus, articulatè cùm achænio junctum, pluriserialis, 3 fin. longus, albus, setis compositus numerosis (n. 80-90) subcomplanatis, margine denticulatis, intimis longioribus, supernè clavatis,

EXPLICATIO TAB. 112.

1. Stirps, magnitudine naturali, culta in horto Webbiano è seminibus canariensibus. 2-5. Involucri squamæ, utì partes sequentes, auetæ. 6. Receptaculi alveolum cum setis ex co ortis, achænium circumvallantibus, hic contra naturam dentibus munitis, cum sint inte-

Carduus baeocephulus

gerrime, utì alveoli setæ Cardui clavati, tab. 113. 7. Pappi radius. 8. Flos. 9. Antheræ, quarùm filamenta invità naturà, glabra sunt depicta, cùm supernè sint villosa! 10. Achænium cum stylo. 11-12. Achænia cum pappo, hìc diverso, cùm tamen in pluribus capitulis semper conformem observaverim. 13. Pappus. 14. Achænium. 15. Embryo. 16. Achænii sectio transversalis.

2. CARDUUS CLAVULATUS. LINK.

C. achænia obscurė brunnea, striis obscurioribus maculata, 1 1/2 lin. longa, ovato-oblonga, compressa, infernė attenuata, nectario 5-lobo, pappi radiis plerisque clavatis. (Flores purpurei, 7 lin. longi, capitula aggregata, speciosa, multiflora, caulis pluripedalis, folia pinnatifida-pinnatipartita, infernè arachnoidea, involucri squamæ lineari-lanceolatæ subulatæ.)

Carduus clavulatus. Link, in Buch Canar., pagg. 147 et 164. - Webb!, Icon., tab. 113.

Clavena canariensis. DC., Prodr., vol. 6, pag. 633.

Cardo Canariensium ex Webb.

« Valde affinis videtur Carduis plurimis cujus pappus clavulatus, unde genus Clavena rejiciendum. » Webb! —
• Verèsimiliter idem est ac Carduus corsicus et Sardous. Carduus cephalanthus Viv., pappo clavulato perinde insignis
cæterum Carduo tenurfloro Smith simillimus. Male Linkius suum C. clavulatum cum C. crispo co:aparat, à quo duratione annua et periclinii foliolis diversissimus. » J. Gay, in litt. ad cl. Webb.

Hab. (Propè *Taganana* ex Buch l. c.) In ins. Canariensium ruderatis, arvis et in rupestribus à regione lauriferà usquè ad regionem maritimam vulgaris.

DISTRIB. GEOGR. Species quibus C. clavulatus à cl. Webb et J. Gay comparata est, non habeo, hinc de affinitate aut identitate earum cum nostro judicare non possum, eumque hunc in diem usque ut stirpem merè canariensem considero. Variat:

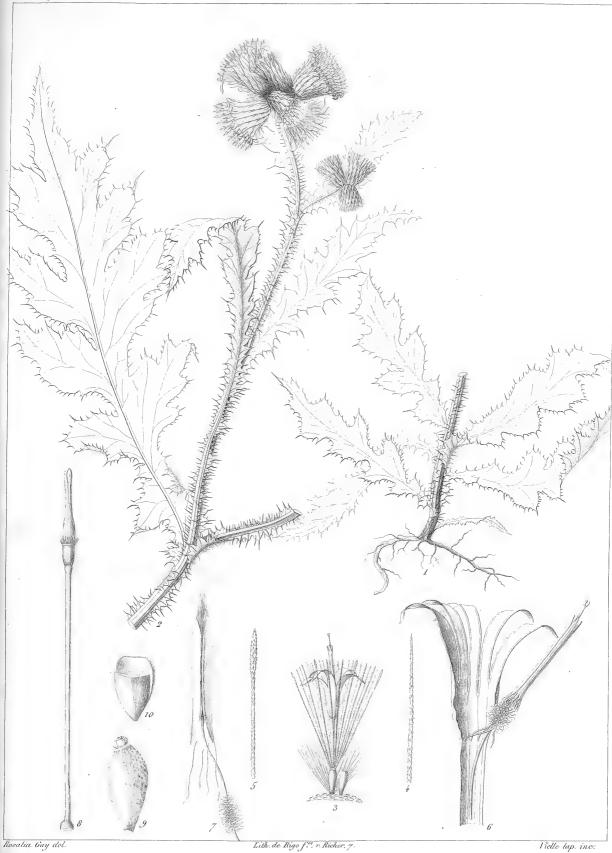
- a. Foliis sinuato-pinnatifidis, modicè spinosis, infrà cano-virentibus.
- β. Foliis pinnatipartitis, spinosissimis, infrà canis.

Descr. Herba speciosa, spinosissima. Radix annua, verticalis, 4-5 poll. longa, supernè 1/4 poll. diametro metiens, fusiformis, fibrillosa, extùs brunnescens, intùs alba. Caulis solitarius, 4 1/3-3 pedes et ultrà altus, 2-4 lin. diametro metiens, infernè lignescens, ceterùm tenuis consistentiæ et medullæ cylindro percursus magno, teres, sulcato-striatus, arachnoideus, foliatus, foliorum decurrentiis spinosissimis, à basi ad apicem usquè obtectus, ramosus, rariùs simplex et apice capitulis aggregatis terminatus. Folia 1/4-1 pedem longa, 1-3 poll. et ultrà lata, obversè lanceolata, infima latiora et ellipticolanceolata, basin versùs paulò attenuata, in petiolum brevè decurrentem, pinnatifido-pinnatipartita, rariùs tantùm sinuata vel ad costam ferè usquè divisa, lobis oppositis vel alternis triangulari-ovatis vel triangulari-lanceolatis, integris vel sinuatis, suprà viridibus, pilisque articulatis plùs minùsve hirta, quandoque glabrescentia, infrà arachnoidea vel plùs minùsve cano-tomentosa, acuta spinâque validà

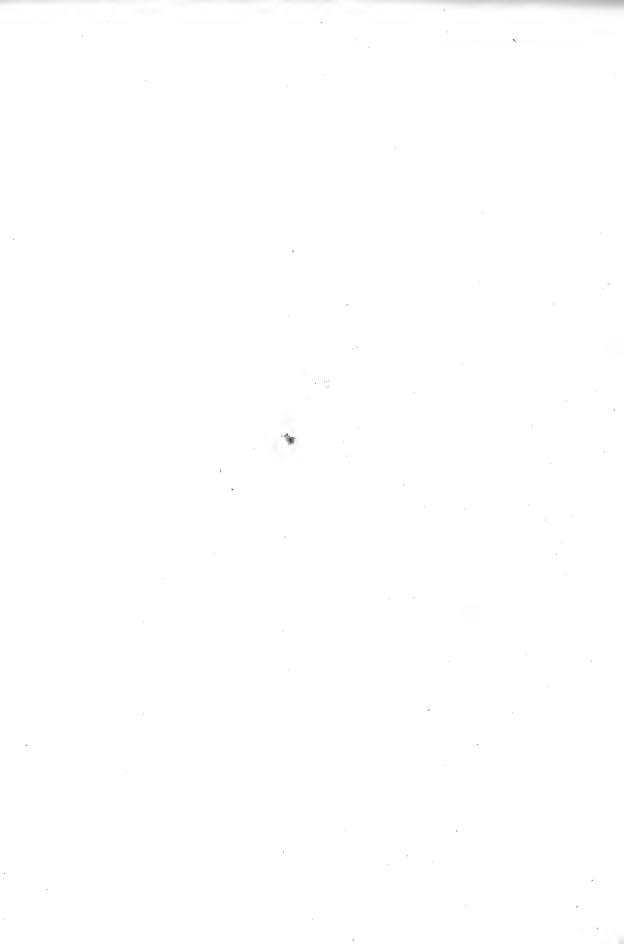
1 1/2-4 lin, longâ, diluté brunnescente uti et foliorum lobi munita, ceterum margine plus minusve et inequaliter spinoso - ciliata , sessilia et utrinque in alas angustas spinosissimas decurrentia à folio ad folium, alis spinosissimis, spinis confertissimis, magnis 1-7 pl. verò 3-4 lin, longis. Supernè caulis in ramos abit in axi foliorum orientes, caulinis inferioribus similium, in speciminibus magnis sæpè pedalium, Rami inferiores spithamæi-pedales-sesquipedales, superiores breviores, simili modo se habentes uti caulis primarius, nempè foliati, foliis minoribus 1 1/2-3 poll. longis, lineari-lanceolatis, subintegris, decurrentibus. Rami inferiores ramosi, ramuli cum capitulis aggregatis 1 1/2-3 poll. et ultrà longi, foliorum decurrentiis spinosi. Capitula terminalia n. 3-5 pl. 4 aggregata in axi folii lineari-lanceolati, spinosissimi, pl. capitulo breviore rariùs longiore, semper crecta, speciosa, hemisphærico-oyata, homogama, permultiflora, subsessilia vel brevè pedicellata, pedicello ad summum 2 lin. longo, crasso, tomentoso, plus minusve spinoso. Involuceum 8-9 lin. altum, campanulatum, imbricatum, infernè arachnoideum, basi foliis paucis, n. 2-3, cinctum, 3-6 lin. longis, lanceolato-linearibus, margine spinosissimis, spinâque validâ terminatis, transitum foliorum formantibus caulinorum supremorum in involucri squamas. Squamæ involucri 2-9 lin. longæ , 1/3-1 lin. latæ , exteriores breviores , ovato-lanceolatæ, sequentes lanceolatæ, proximæ lineares omnes dorso convexæ, carinatæ, in spinam acuminatæ subreflexam, dorso, præcipuè ad spinæ exortum arachnoideæ, interiores magis scariosæ, lineares, appendice lanceolată acuminată terminatæ extùs pubescente, colorată, subpurpurascente, margine breyè ciliatà, subradiante, ad flexionis punctum obscuriùs tinctà, intimæ verò angustè lineares, magìs adhùc scariosa, glabra. Receptaculum 2 lin. diametro metiens, alveolorum margine in fimbrillas setiformes, numerosas elongato-albas, integerrimas, inxquales, 4-5 lin, longas, achania circumvallantes. Flores omnes hermaphroditi, tubulosi, purpurci, 7 lin. et paulò ultrà longi, glabri, campanulà tubo proprio paulò longiore, in dentes 5 angustè lineares, 2 1/2 lin. et ultrà longas, acutas partitâ. Активкж demùm subexsertæ, 3 lin. longæ, appendice lanceolatà, obtusiusculà terminatæ durâ, bicaudatæ, caudis brevibus laceris. Stylus demùm exsertus, supernè nodosus, ad nodum penicillatus, ramis linearibus, 5/6 lin. longis, accumbentibus, obtusis, brevè pubescentibus. Achænia crassa, dura, splendentia, dilutè brunnea et obscurè maculata, 1/3 lin. longa, 2/3 lin. lata, ovato-compressa, infernè attenuata et areolà basilari notata centrali, supernè etiam paulò attenuata et truncata, apice margine prominente instructa, nectarium circumvallante brevė stipitatum, 5-lobum, lobis rotundatis, omnia pappigera. Pappus 5 1/2 lin. longus, pluriserialis, articulatè cum achænio junctus, albus, infernè flavo-brunnescens, setis basi in annulum concretis variæ magnitudinis, acute et conferte dentatis, intimis clavatis. Achænia extima tenuiora, opaca.

EXPLICATIO TAB. 113.

r. Caulis pars inferior cum radice, ex plantà macriore. 2. Plantæ vegetioris pars superior, ramo altero resecto. 3. Flosculus (cum ovario et pappo) receptaculo impositus, fimbrillis basi cinctus. 4. Pappi seta subulata. 5. Pappi variantis seta altera clavulata. 6. Corollæ pars superior longitrorsům fissa, ut fasciculus staminum, stylum vaginans, cum filamentis barbatis appareat. 7. Stamen, seorsìm, cum filamento barbato et antheræ ap-

Cardicus clarulatus Link.

pendicibus basilaribus in unum quadrilobum connatis, à parte interiore visum. 8. Stylus. 9. Achænium. 10. Embryo, cotyledone alterà transitrorsùm sectà, ut ejus forma et crassitudo appareant.

3. CARDUUS PYCNOCEPHALUS. LINN.

C. achænia concoloria, pallide alutacea, ovato-oblonga, compressa, obsolete longitudinaliter striata, nectario obscuriùs tincto, subcroceo, saltem achæniorum centralium stipite tenui insidente, 5-lobo, lobis rotundatis, patenti-reflexis; capitula pauciflora, oblonga, subaggregata. (Involucri squamæ ovato-lanceolatæ, longè spinosæ, supernè patentes, sæpiùs infrà apicem purpureo - maculatæ; folia sinuato- vel pinnatifido - dentata, spinosa, decurrentia, suprà pilis articulatis munita, viridia, infrà arachnoidea vel cano-tomentosa; flores dilutè purpurei, antheræ appendice lanceolatâ coronatæ, bicaudatæ, caudis inciso-laceris, filamenta hirsuta; pappi radii intimi 5-10 longiores, distinctè clavati, ità ut nudo oculo clavæ percipi possint; radix annua vel biennis.)

Variat indumento, magnitudine (spithamæå vel pluripedali, quandoque capitulum solitarium, cum rudimentariis, caulem terminat), foliorum latitudine et divisione et prætereà foliis maculatis (*Carduus arabicus* Jacq.) et involucri squamis ad apiecm purpureo-maculatis (*Carduus neglectus* DC. non Tenore), nec non pedunculis alatis et apteris.

Κίρσιον. Diosc., 4, 117.

Φιδάγκαθος hodiè in Ætolià et Eubœà boreali sec. Fraas., Fl. class., pag. 203.

Carduus acanthoides. J. Bauh., Hist., vol. 3, pag. 56 (non Linn.), c. icone rudi sed characteristica. — Huds., Angl., pag. 351. — Light., Scot., vol. 1, pag. 451. — IV ith., Brit., pag. 871. — Ruching., Venet., pag. 200.

Carduus acanthoides flore diluté purpurascente. Chabr., Sciagr., pag. 350, c. icone Bauli.

Carduus spinosissimus capitulis minoribus. Raji, Syn., pag. 194. — Petiv., Brit., tab. 21, fig. 2.

Carduus polyacanthos capitulis pluribus nutantibus ramosior. Moris., Oxon., vol. 2, pag. 153, n. 11, c. icone sect. 7, tab. 30, fig. 11, cui inscriptio: Carduus alatus, capitulis pluribus, nutantibus ramosior.

— Icon hæc certo certius hùc spectat. Capitula lateralia paulò patenti-reflexa non nutantia, quare immeritò hæc species nutans vocata est. Synonyma Morisonii pleraque excludenda.

Carduus minor pulchrior Galactites. J. B. Moris., Oxon., sect. 7, tab. 30, fig. 17, à cl. DC., hùc citatus etiam hùc pertinere et ramum speciminis culti luxuriantis exprimere videtur. In J. Bauh. opere hoc synonymon non invenio, Morisonii descriptio p. 154, non quadrat.

Carduus polyacanthos capitulis longioribus et tenuioribus, foliis albicantibus. *Moris.*, *Oxon.*, vol. 2, nag. 153, n. 43, c. icone! sect. 7, tab. 31, fig. 13. (Carduus alatus, capitulis longiusculis, foliis pallidė virentibus nobis. Polyacanthus 2-dus Ger.) Icon et descriptio conveniunt sed synonyma nonnulla c. 8. Dodonæi excludantur.

Carduus pycnocephalus. Linn., Sp. pl., ed. 2, pag. 1151, sec. descr., excl. syn. Barrel. fig. 417, ad Chamæpeucen strictam DC., meâ ex sententiâ, spectantem, et forsan. etiam Triumf. cujus iconem 111.—(2° secr.) comparare non possum.—Willd., Sp. pl., vol. 3, pag. 1653, excl. syn.—Jacq., Hort. Vindob., pag. 17, tab. 44.— Lam., Enc., vol. 1, pag. 698, excl. syn. plur.— DC., Fl. franç., n. 3015.— Koch, Syn., ed. 2, pag. 458.

Carduus australis. Linn. f., Suppl., pag. 348.

Carduus crispus. Gouan. (non Linn.), Monsp., pag. 327, excl. syn. ex DC.

Carduus peregrinus. Retz, Obs., pag. 312. — Willd., Sp. pl., vol. 3, pag. 1647, excl. syn. Raji ad Notobasin ferocem spectante.

Carduus arabicus. Jacq., Ic., tab. 166; Collect., 1, pag. 56. — Willd., Sp. pl., vol. 3, pag. 1647. — DC. Prodr., vol. 6, pag. 626.

Carduus galactites. Lam., Enc., vol. 1, pag. 701.

Carduus tenuislorus. Sm., Brit., vol. 2, pag. 849. — Curt., Lond., fasc. 4, tab. 55. — Engl. bot., tab. 412. — Willd., Sp. pl., vol. 3, pag. 1652. — DC., Fl. fr., n. 3014. — Koch, Syn., ed. 2, pag. 459. — Schleicher, Exsicc. — Rehb., Pl. critic., ic. 965; Fl. exc., n. 1874.

Carduus albidus. M. B., Taur. Cauc., vol. 2, pag. 269. — Meyer, Cauc., n. 589. — Fisch. Meyer, pl. Szowitz.

? Carduus parviflorus. Buch, Canar., pagg. 147 et 175 (non Linn. qui — Cirsium hybridum Koch). Carduus syncephalus. Rchb., Excurs., n. 1878.

HAB. (Propè Laguna ex Buch si, quod autumo, ejus Carduus parvislorus huc spectet); in Canarià: Despréaux! et quidem var. α et δ DC., Prodr., 6, pag. 626, verisimiliter introducta.

DISTRIB. GEOGR. Species hæc crescit in ruderatis, ad vias regionis Mediterraneæ et Europæ occidentalis ab insulis Canariis in Persiam usquè, necnon introducta multis aliis locis e g. in Germanià septentrionali, ad vias et in sterilibus apricis omnium ins. azoricarum ex Seubert, Fl. azor., pag. 33.

NOTOBASIS. CASSINI.

Capitulum multiflorum, homogamum, floribus, radii sterilibus, disci fertilibus, omnibus tubulosis, 5-dentatis, dentibus elongato-et anguste-linearibus; antheræ (radiales polline fere orbatæ) subinclusæ, appendice lanceolatâ, acutâ terminatæ, basi caudis binis brevibus lanceolato-linearibus, integris munitæ; filamenta hirta; stylus demùm exsertus, supernè nodosus et ad nodum brevè penicillatus, ramis elongato-linearibus, accumbentibus, brevè pubescentibus. Involucrum campanulatum, imbricatum, pluriseriale, foliis nonnullis bracteiformibus palmatipartitis, apice cum lobis linearibus spinis

validis terminatis obvallatum, involucro longioribus, raro brevioribus; squamæ involucri lanceolato-lineares, duræ, appendice acutâ, spinescente, reflexâ, sæpiùs subulatâ, terminatæ. Receptaculum alveolatum, alveolorum margine fimbrillis angustissimè linearibus, integris, acutis obsito. Achæna radii effœta, lineari-oblonga, pappo munita, 1-seriali, dentato, pauciseto; disci obovato-compressa, subincurva, glaberrima, subcornea, areolâ basilari lineari, dorsum versùs sitâ, apicali ovatâ annulo circumvallatâ parvo rotundato, omnia pappo coronata articulatè cum achænio juncto, pluriseriali, plumoso.

HERBA annua, mediterranea, ramosa, arachnoidea, spinosa, foliis albo-venosis, oblongo-lanceolatis, amplexicauli-cordatis, pinnatifidis, robustè spinosis, capitulis speciosis, axillaribus, terminalibusve, subsessilibus, solitariis vel aggregatis, floribus purpureis, var. albis.

A genere affini Cirsio differt : achæniis radii effœtis, linearibus, pappo 1-seriali, pauciseto munitis, disci perispermo subcorneo munitis, subincurvis, areola basilari lineari, dorsum versus posito.

1. NOTOBASIS SYRIACA. Cass.

N. sola generis species. Specimina canariensia capitulis pl. 3-4 ad apicem ramorum v. caulis aggregatis, distincta. È Lancerotta speciminis magni partem habeo superiorem, longitudine 6 pollicum, capitulis 13 magnis instructam, in paniculam racemosam dispositis.

Carduus ferox (Phœnix Leo). Lob., Obs., pag. 485, c. icone! — Dalech. lugd., pag. 1489, c. icone Lob.! — Dodon., Pempt., pag. 738, fig. 2, c. ic. Lob.! — Tabern., Kræuterb., pag. 1080, c. ic. Lobel! Falsò à cl. DC. hoc synonymon Cirsio italico adscribitur.

Carduus lacteus syriacus. Camer., Hort., pag. 35, tab. 10! — Moris., Oxon., sect. 7, tab. 30, fig. 5, c. ic. Camer.!

Carduus albis maculis notatus exoticus. C. B., Prodr., pag. 387.

Carduus lacteus peregrinus Camerarii. J. B., Hist., vol. 3, pag. 53, c. ic. Camer.!

Carduus syriacus. Linn., Sp. pl., ed. 1, pag. 823; ed. 2, pag. 1153. — Lam., Enc., vol. 1, pag. 702. — Less., Syn., pag. 438.

Silybum minus bæticum. Parkius, ex Moris.

Acarna minor caule non folioso. C. B., P.

Leo Carduus ferox. Ger. Moris., Oxon., sect. 7, tab. 34, fig. 5, c. ic. Lob.!

Cnicus albis maculis notatus flore purpureo. Tourn., Inst., pag. 450.

Cnicus syriacus. Willd., Sp. pl., vol. 3, pag. 1683, excl. syn. C. B. altero. — Schast., Pl. rom., 3, pag. 20, tab. 6; Fl. rom. prodr., pag. 282, tab. 8. — Schhuhr., Handb., tab. 229.

Cnicus obvallatus. Salzm. in Flora ex DC.

Polyacantha. Vaill.

Cirsium syriacum. Gartn., Fr., vol. 2, pag. 383, tab. 163, fig. 2!

Cirsium maculatum. Manch., Meth., pag. 557.

Cirsium bracteatum. Link in Linnaa, 1834, pag. 580. - Var. foliis latioribus, minus spinosis.

Notobasis syriaca. Cass., Dict., vol. 25, pag. 225, ct vol. 25, pag. 170. — DC., Prodr., vol. 6, pag. 660.

HAB. In arvis Lancerottanis prope Hariam et in monte *Chache* dicto, qui insulæ maximus: Webb! nec non in Canarià: Despréaux!

DISTRIB. GEOGR. Stirps nostra in arvis et ruderatis regionis mediterraneæ et Maderæ crescit.

GALACTITES. MOENCH.

CAPITULUM multiflorum, heterogamum, floribus omnibus tubulosis. glabris, 5-partitis, radialibus more Centaureæ ampliatis, 1 poll. longis, radiantibus, dentibus campanulæ angustè linearibus, 5-6 lin. longis, tubo proprio gracili, neutris, sine ullo genitalium rudimento; floribus disci hermaphroditis, 7 lin. longis, dentibus campanulæ 2 lin. longis, linearibus; antheræ 2 lin. longæ, appendice lanceolatâ, acutâ terminatæ, basi brevissime bidentato-caudatæ, styli supernè nodosè penicillati rami angustè lineares, accumbentes brevè pubescentes, 1 lin. exserti, filamenta in tubum 1 lin. longum papillosa, concreta. Involu-CRUM ovatum, imbricatum, arachnoideum, squamis multiserialibus. lanceolato-subulatis, carinatis, longè spinescentibus, basi adpressis supernè patulis. Receptaculum alveolatum, alveolorum margine setoso-fimbrillifero, fimbrillis 3 4 lin. longis, integerrimis, setiformibus. Achenia radii parva, effecta pappo coronata 1 - seriali, in extimis pauciseto, setis dentatis, apice clavatis, disci 1 3/4 lin. longa, 2/5 lin. lata, oblonga, tereti-compressa, glaberrima, subincurva, alutacea, nitentia, gluten exsudantia (glutinosa) et hinc cum receptaculi fimbrillis agglutinata, areolà basilari parvà, ovatà, subcentrali, nectario obscuriùs tincto, stipitato, capitato, 5-lobo, utrinque attenuato, supernè margine rotundato, more Carduorum cincto. Achænia quoad formam et nectarium iis Cardui pycnocephali Linn. sunt similia sed non tam compressa. Pappus articulatè cum achænio junctus, 5 6 lin. longus, pluriserialis, setis plumosis, basi in annulum concretis, majoribus supernè clavatis, serie intimà 2/5 lin. longà, coroniformi vel potiùs annulum formante brunneum, conniventem, glabrum, integrum, fragilem.

Herba mediterranea (cui nunc Duriæanæ binæ ex Africâ addicendæ, Webb in litt.) annua v. biennis, tomentosa, subramosa, foliis pinnatifido-pinnatipartitis, margine paulò revolutis, spinescentibus, infrà tomentosis, quandoque albo-maculatis, plùs minùsve decurrentibus, capitulis ramos terminantibus solitariis, post anthesin subcernuis, floribus purpureis.

Genus distinctissimum, filamentis monadelphis, floribus radii neutris, ampliatis, achæniis viscosis, nectario stipitato, pappi plumosi serie intimà annulæformi. Carduaccas cum Centaurineis jungit, habitu Cirsium inter et Centaurcam media, imò quodammodò Serratulæ accedit.

1. GALACTITES TOMENTOSA. MOENCH.

Specimina Canariensia folia habent maculata vel immaculata, quandoque 5/4 ped. longa, 7 poll. lata, caules alis latis instructos et hinc var. β alatæ, DC., Pr., 6, pag. 617, adnumeranda, cæterům cum speciminibus meis græcis, gallicis et lusitanicis conveniunt. Specimen habeo, in horto Spirensi à cl. Linz cultum, foliis sinuato-pinnatifidis, inferioribus oppositis, superioribus alternis, var. γ eleganti, DC. l. c. adscribendum.

Spina alba. Matth., Comment., pag. 494, c. icone bonâ! — Camer., Epit., pag. 434, c. icone câdem!

Spina alba altera. Matthioli, Dalech. lugd., pag. 1463, c. icone bonâ!

Carduus tomentosus capitulo minore. C. B., Pin., pag. 382, excl. syn. Dodon. — Morts., Oxon., sect. 7, tab. 31, fig. 10!

Carduus Galactites. J. B., Hist., vol. 3, pag. 54! — Town., Inst., pag. 441, c. var. flore albo.

Carduus creticus, non maculatus, caule alato. Tourn., Coroll., pag. 31. — Var. alata, foliis nempè longè decurrentibus.

Centaurea Galactites. Linn., Sp. pl., ed. 1, pag. 919; ed. 2, pag. 1300.— Lam., Enc., vol. 1, pag. 667.— Cavan., Ic., vol. 3, pag. 16, tab. 231.— Willd., Sp. pl., vol. 3, pag. 2327.— Buch, Canar., pagg. 147 et 175.

Centaurea elegans. All., Pedem., n. 599, tab. 49, fig. 1! — Var. 7 elegans. DC., Pr., vol. 6, pag. 617, foliis subintegris dentato-serratis, oppositis et alternis.

Calcitrapa Galactites. Lam., Fl. fr., vol. 2, pag. 30.

Galactites tomentosa. Mench., Meth., pag. 558. — DC., Fl. fr., vol. 4, pag. 110; Diss. cyn. 2, pag. 39, tab. 5; Prodr., vol. 6, pag. 616. — Cass., Dict., vol. 18, pag. 34, et vol. 41, pag. 334. — Less., Syn., compos., pag. 11.

Cnicus Galactites. Lois., Fl. gall., ed. 1, pag. 538; ed. 2, p. 2, pag. 201.

Нав. In ruderatis et ad margines agrorum ins. Canariensium vulgaris : Webb! (propè Santa Cruz : Riedlè, herb. hort. paris.; propè Laguna ex Buch.).

DISTRIB. GEOGR. Stirps mediterranea in ruderatis, apricis, incultis, ad marginem viarum et agrorum et inter segetes à vere in æstatem floret, insuper in Maderâ et in omnibus ins. azoricis frequens ex Seubert *Fl. azor*., pag. 32.

SILYBUM. LOBEL.

CAPITULUM, multiflorum, homogamum, floribus omnibus hermaphroditis, tubulosis, 5 fidis. Antherae appendice obtusiusculâ terminatæ, brevè caudatæ, 13/4 lin. longa; filamenta in tubum concreta, 1 lin. longum, papillosum; styli exserti, supernè nodosè incrassati, penicillati rami tenues, elongati, brevè pubescentes. Involucrum ovatum, pluriseriale, squamis exterioribus cæteris sublongioribus, foliaceis, latè ovatis, adpressis, dorso pilis articulatis albis pubescentibus, margine spinulis ciliatis, apice in spinam validam, apice flaventem, patentem, elongatam abeuntibus, sequentibus subbrevioribus oblongis, margine pubescentibus, ciliatis, supernè spinoso-ciliatis et spinâ validâ terminatis, intimis lineari-lanceolatis, margine scariosis, tenuibus, dorso et margine brevè pubescentibus, spinâ modicâ terminatis. Receptaculum carnosum, alveolatum, alveolis fimbrillifero-setosis, setis angustè linearibus, integerrimis, acutis. Аснлемы ovato-oblonga, compressa, glabra, nitida, brunnea, striis obscurioribus, numerosis maculata, areolâ basilari lineari, subcentrali, terminali annulo corneo cinctà dilutè flavente, more Cirsii; nectarium speciosum, sessile, 5-lobum. Pappus multiserialis, basi in annulum concretus articulatè

cum achænio junctum, sordidè albens, setis barbellatis i. e. longiùs dentatis quam in pappo piloso s. dicto.

Herba annua ruderalis, mediterranea, in varias orbis terrarum regiones introducta, speciosa, ramosa, spinosa, arachnoideo glabrescens, foliis oblongo-lanceolatis, sinuato-pinnatifidis, inæqualiter spinosis, undulatis, amplexicauli-cordato-auriculatis more foliorum Sonchi asperi Fuchs, albo-venosis vel concoloribus, capitulis speciosis solitariis, terminalibus, floribus purpureis.

1. SILYBUM MARIANUM. GAERTN.

Ητέρνιξ. Theophr. (caulis erectus, cibo aptus, reservari non patitur, fructus spinosus).

Γαιδουράγκαδα hodiè in Græciâ vocatur ex Fraas, Syn. fl. class., pag. 206.

Alba spina sive Lactaria. Fuchs., Hist., tab. 31.

Carduus Mariæ, Trag., Hist., pag. 850, c. cop. ic. Fuchs.! - Blackw., tab. 79.

Carduus lacteus. Matth., Comment., pag. 503, c. icone bonâ! — Camer., Epit., pag. 455, cum icone et analysi haud malâ!

Carduus leucographus. Dodon., Pempt., pag. 722, c. cop. ic. Lob.!

Carduus albis maculis notatus. C. B., Pin., pag. 381. — Tourn., Inst., pag. 440.

Carduus Mariæ non maculatus. Tourn., Inst., pag. 441.

Carduus marianus sive lacteis maculis notatus. J. B., Hist., vol. 3, pag. 52.

Carduus Marianus s. lacteus. Chabr., Sciagr., pag. 348, c. ic. J. B.!

Carduus squamis calycinis margine apiceque spinosis. Linn., Hort. Cliff., pag. 393.

Carduus Marianus. Tabern., Kræuterb., pag. 1078, c. copiâ ic. Matth.! — Linn., Sp. pl., ed. 1, pag. 823; ed. 2, pag. 1153. — Willd., Sp. pl., vol. 3, pag. 1659. — Buch, Canar., pagg. 147 et 171.

- Gmel., Fl. bad., n. 1231, c. descr. bonå! - Engl. bot., tab. 976. - Curt., Fl. lond., tab. 148.

Leucographis Plinii, Carduus Mariæ. Dalech. lugd., pag. 1475, c. cop. ic. Fuchs. rudi!

Silyhum s. Carduus lacteus. Lob., Obs., pag. 479, c. ic.; Advers., pag. 366!

Silybum. Vaill., Act. Acad. Par., an. 1718.

Silybum nervis foliorum albis. Hall., Helv., n. 181.

Silybum Marianum. Gærtn., Fr., vol. 2, pag. 378, fig. 2. — DC., Diss. comp., pag. 21; Prodr., vol. 6, pag. 616. — Cass., Dict., vol. 41, pag. 326. — Less., Syn., pag. 10.

Silybum maculatum. Mænch., Meth., pag. 555.

Cirsium maculatum. Scop., Carn., ed. 2, n. 1009.

Carthamus maculatus. Lam., Enc., vol. 1, pag. 638. — Var. pyginæa.

Silybum pygmæum. Cass., Dict., vol. 50, pag. 469.

Cardo Nivariensium, Rapasayo Palmensium: Webb!

HAB. In ruderatis ins. Canariensium vulgaris: Webb! e. g. copiosè in campis propè Laguna, Puerto Orotava et Chiñama ex Buch l. c.

DISTRIB. GEOGR. Planta in regione mediterranea, Europa australi et Asia occidentali vulgaris, in Madera, India orientali, *Chili* etiam crescens et verisimiliter ibi introducta.

CYNARA. VAILL.

Capitulum multiflorum homogamum floribus omnibus hermaphroditis, tubulosis, 5-dentatis, dentibus angustè linearibus obtusis, uno cæteris majore. Antheræ appendice subcorneâ, oblongâ, rotundatâ coronatæ, basi caudis 2 brevibus, integris munitæ; filamenta libera, complanata, papillosa. Involucrum ovatum, imbricatum, squamis coriaceis, ovato-lanceolato-linearibus, exterioribus apice spinosis basi cum receptaculo alveolato, fimbrillifero-setoso, carnosis et esculentis. Achænia ovato-compressa, glabra, tetraquetra, areolâ basilari magnâ subcentrali, apicali vix margine cinctâ, nectario villoso, omnia pappigera. Pappus pluriserialis, basi in annulum concretus, articulatè cum achænio junctum, radiis liberis plumosis, supernè denticulatis, intimis clavatis.

HERBÆ perennes speciosæ, mediterraneæ vel maderensi-canarienses, foliis pinnatipartitis, spinosis, floribus purpureo-violaceis vel albis.

1. CYNARA HORRIDA. AITON.

C. caulis submonocephalus, humilis, folia pinnatipartita, pinnis planis nec margine revolutis, pinnatifidis, spinosis, decurrentia, decurrentiis spinis flavis basi concretis uti spinæ ad exortum pinnæ positæ, capitula magna, involucri squamæ ovato-triangulares vel lanceolato-lineares, extimæ spinosæ, intimæ subinermes, flores purpurascentes.

Cynara horrida. Alcauzil. — Buch, Canar. — Ait., Hort. Kew., ed. 1, vol. 3, pag. 148; ed. 2, vol. 4, pag. 487. — Willd., Sp. pl., vol. 3, pag. 1691. — DC., Prodr., vol. 6, pag. 620. — Sibth., Fl. grac., tab. 834. — Guss., Fl. sic. Syn., vol. 2, pars 1, pag. 436, et pars 3, pag. 863.

Cynara spinosissima. Presl., Del. Prag., pag. 109, et Fl. sic., vol. 1, pag. 30.

Cardo et Alcachofe Canariensium ex Webb!

Ilab. In arvis et vervactis ins. omnium Canariensium frequens. Comeditur: Webb! in

collinis propè Laguna; copiosè ad latera Val Sequillo Canariæ; in Barranco de las Angustias Palmæ; copiosè propè N. S. de las Nieves Lancerote ex Buch. l. c.

DISTRIB. GEOGR. Cynara horrida primum à cl. Masson an. 1778 in insula Maderensi Porto Santo lecta et in hortum Kewensem introducta est unde etiam ex arvis petrosis specimen misit cl. VVebb! caule ramoso. In Sicilià et Græcia etiam crescit, si sec. Parlatore C. spinosissima identica est. Specimen caule ramoso, corymboso, involucri squamis exterioribus latissimis, in spinam latiorem, validiorem exeuntibus, intimis pariter ferè inermibus, habeo è Græciæ humidis et aquosis propè Oropos: Dr. Fraas! huc veròsimiliter spectantem.

Obs. Cynara Scolymus Linn. certè affinis, sed specimina herbarii nimis manca sunt, quare judicare non audeo de notis specificis generis optimi difficillimis. Cynara humilis Linn. inter alia differt: foliis margine revolutis non decurrentibus, spinis basi nunquam concretis.

Descr. Radix perennis verticalis, cylindrica, fibrillosa, pollicem crassa. Caulis solitarius, erectus, basi densè, supernè modicè foliatus, 1-cephalus, spithamæus-pedalis et altior, infernè 2-4 lin, diametro metiens, gustu subsalso, teres, herbaceus, medullæ cylindro magno percursus, sulcato-striatus, tomento pannoso è filis crispis contexto cano, demùm plùs minùsve evanescente, obductus. Folia infrà tomento pannoso cana et venoso-reticulata, suprà glabrescentia, radicalia et caulina inferiora spithamæa-pedalia, 3-4 poll. lata, circumferentia oblongo - lanceolata, infernè in petiolum brevem, striatum attenuata, basi dilatatum et semiamplexicaulem, pinnatipartita; pinnis supernè majoribus, lineari-lanceolatis, oppositis, approximatis, 1-4 poll. longis, 1-6 lin. latis, pinnatifidis, pinnulis triangulari-lanceolato-linearibus, integris, spina valida, flavente, 3-5 lin. longa terminatis, multò validiore. quam spina pinnam ipsam terminans. In genere spinæ, quo magis basi et costæ folii sunt approximatæ eo sunt fortiores. Loco pinnarum inferiorum spinæ observantur n. 2-3 basi concretæ, 6-8 lin. longæ, quibus quandoque adhùc minor accedit una alterave. Ad exortum paginæ inferioris pinnarum etiam spinæ n. 2-2 basi concretæ observantur. Folia costâ sunt percursa striatâ, alatâ, cum alis integris supernè latioribus 1-6 lin. latâ. Folia caulina 1-2 1/4, pl. 2 poll. distantia, caulinis analoga, magna, sed supernè decrescentia, basi paulò decurrentia et margine baseos et decurrentiæ spinis validis, sæpiùs ternis basi concretis pectinata, ceterum pinnata, pinnis verò pl. integris ad exortum et apicem spinosis; folia suprema capitula sæpiùs superant; folium supremum lineari-lanceolatum, sinuatodentatum, dentibus spina valida terminatis, ad aut paulò infra capitulum positum. Cultura spinæ liorum evanescunt ex Buch l. c. Capitulum speciosissimum, multiflorum, homogamum, semper erectum. Involuceum ovato-hemisphæricum, basi truncatum, imbricatum, glabrescens, 3 poll. diametro metiens, 2 1/2 poll. altum, squamis exterioribus infernè cum receptaculo carnosis edulibusque; squamæ multiformes, coriaceæ, brunnescentes, 1/3-2 poll. longæ, 1-10 lin. infernè latæ!, exteriores lanceolatæ 4-6 lin. longæ, 1-5/4 lin. latæ, subreflexæ, spinå validà, 2 lin. longå, terminatæ flavente, sequentes 3/4-1 3/4 poll. longæ, 2-10 lin. infernè latæ, infernè latè ovato-triangulares, margine subscariosæ, ad marginis medium undulatæ! et appendice lanceolatâ, spinâ validâ, patenti-reflexâ terminatæ, proximæ oblongo-lanceolatæ, tenuiores, 1 1/2- fere 2 poll. longæ, 1/2-1/4 poll. latæ, margine sca-

riosa, in appendicem ovato-triangulari-oblongam, spina tenui acuminatam, abeuntes reflexam; intimæ angustiores, tenuiores, subscariosæ, 2-1 3/4 poll. longæ, 3-1/2 lin. latæ, lineari-lanceolatæ, supernè in appendicem lineari-lanceolatam spinâ tenui acuminatam, transeuntes reflexam. Recepta-CULUM carnosum, alveolatum, alveolorum margine fimbrillis niveis, setaceis, complanatis, angustissimè linearibus, acutis, integerrimis circumvallatis inæquilongis, 6-15 lin. longis, majoribus rigidissimis, subpungentibus. Flores innumcri, omnes tubulosi; hermaphroditi, purpurascentes, glabri, 11/2-1 3/4 poll. cum stylo verò 2 1/6 poll. longi. Tubus proprius gracilis, limbum duplò superans 5-dentatum, dentibus angustè linearibus, apice rotundatis, uno reliquis paulò longiore et profundiùs limbum separante: antheræ in cylindrum coalitæ, 4 lin. longæ, appendice coronatæ oblongå, subcorneå, rotundatá! basi caudibus 2 brevibus munitæ integris; filamenta basi limbi inserta, 5/4 lin. longa, complanata, papillosa; stylus supernè nodosus et brevè penicillatus, suprà penicillum longitudine 6 lin. et ultrà indivisus, clayatus, brevissimè pubescens, purpureo-violaceus, infrà penicillum glaberrimus, Achenia (non penitus matura) 1 1/2 lin. longa, glabra, brunnea, ovato-compressa, subquadrangularia, areolâ basilari magnâ, subcentrali, terminali verò vix margine cincta, nectario parvo, villoso. Parpus pluriserialis, radiis in annulum concretis articulatè cum achænio junctum, 10-16 lin. longis, complanatis, exterioribus minoribus, centrum versus majoribus, longitudine 1 poll. plumosis, superne denticulatis, intimis, circiter n. 5, cæteris longioribus, clavatis, supernè denticulatis.

EXPLICATIO TAB. 114.

Stirps magnitudine naturali. 2. Receptaculi fimbrillæ utì partes sequentes auctæ.
 Flos. 4 et 5. Antheræ. 6. Stylus, nimis angulatus.

TRIB. IV. CICHORACE AE.

- C. H. Schultz, Bipont., Scelet. syst. articulati Cichoriacearum (a. 1841), p. 3. Character: Flores omnes hermaphroditi, lingulati, apice 5-dentati.
- Subtr. I. SCOLYMEÆ. H. Cass., Dict. sc. nat., xlviii, pag. 422. C. H. Schultz, Bip., Scelet., Syst. artic. Cichoriac., pag. 4.

SCOLYMUS. LINN., C. H. SCHULTZ, BIPONT.

MYSCOLUS ET SCOLYMUS. CASS. - LESS. - ENDL.

Capitulum multiflorum. Involucrum more Carthami foliis spinosopinnatifidis, caulinis similibus, involucratum, ovatum, imbricatum, foliolis triangulari-oblongo-lanceolatis, virentibus, pulverulentis, margine albidè scariosis, apice spinâ simplici brevi terminatis. Receptaculum maturum hæmisphærico-ovato-conicum, areolatum aut si mavis paleatum; paleæ verò cum achæniis intimè concretæ, potiùs cum iis describendæ. Achænia obovato-compressa, breve stipitata, undique ferè intimè cum paleis concreta et margine latè alata, exceptâ apice ventris achænii, erostrea v. brevissime rostrata, exteriora cum receptaculo et squamis involucri internis plus minusve concreta, centralia articulate cum receptaculo juncta, pappo coronata uniseriali è margine scarioso brevi inæquali constante, quibus in subgenere Myscolo setæ 2 ex angulis ortæ accedunt, achænio subtriplò longiores, teretes, denticulati fragillimi, et quandoque tertia imo quarta brevior; quandoque vero etiam in S. hispanico, e. g. in speciminibus canariensibus hæ setæ desiderantur et pappus tantum breve scariosus observatur.

Herbæ præcipue mediterraneæ, spinosæ duræ, ramosæ, habitu carthami annuæ, biennes vel perennes, foliis decurrentibus, capitulis speciosis, sessilibus, terminalibus vel axillaribus, spicatis, floribus flavis præcipuè ad os pilis elongatis articulatis munitis. Habitu jam ab omnibus Cichoriaceis distinctissimæ et hinc, invitâ naturâ, cl. Rehb. Fl. germ. exc., p. 280, ad Carduaceas allatæ.

Affininatem cum Lactuceis habent cum quibus Lampsaneas nunc jungo.

Analysis specierum.

- 1. Radix annuus : Scolymus maculatus. L.
- 2. Radix annuus: Scolymus hispanicus. L.
- 3. Radix perennis: Scolymus grandiflorus. Desf.

Subgenus I. *EUSCOLYMUS*. C. H. Schultz, Bip. Ms. Scolymus. Cass. Achænia, cum palei alâ marginante, obovata, semper pappo coroniformi superata.

1. SCOLYMUS MACULATUS, LINN.

S. annuus achæniis pappo subcoroniformi munitis, alatis, alâ abovatâ, subintegrâ,

capitulis ramos et caulem terminantibus, floribus ad os pilis elongatis articulatis instructis, foliorum involucralium laciniis approximatis, pectinatis, subintegris.

Scolymus Theophrasti narbonensis. Clus., Hist. 2, p. 453 c. icone! (folia veluti lacteis maculis adpersa sunt Clus. l. c.).

Scolymus Theophrasti. Lobel, Obs., p. 478 c. icone Clus.

Scolymus. Linn., Hort. Cliff., p. 388.

Scolymus chrysanthemus annuus. Dodart, Mem. 4, p. 303. - Tourn., Inst., p. 480.

Scolymus maculatus. Linn., Sp. pl., ed. 1, p. 813; ed. 2, p. 1143. — Lam., Ill., t. 659. — DC., Pr., 7, p. 75. — Hort. Kew., ed. 2, vol. 4, p. 471. — Buch, Canar., p. 147 et 171. — Gussone! Syn., 2, p. 429 excl. Syn. Gaertn. ad S. hispanicum spectante.

Scolymus annuus. Linn., H. ups., p. 244. - Ger., Fl. gallo-prov., p. 175.

Scolymus angiospermus. Gaertn., Fr. 2, p. 356 excl. Syn. Clus., tab. 157, f. 2, opt. !

Scolymus pectinatus. Cass., Diet. xxxiv, p. 87.

Cardui Chrysanthemi altera icon. Dodon., Pempt., p. 725. C. copia ic. Clus.

Spina lutea. J. Bauh., Hist. 3, p. 84, c. cop. ic. Clus. — Chabr. sciagr., p. 353, c. eâdem icone.

Cichorium luteum Scolymoides spinis horridum, hispanicum, annuum. Moris., Hist. 2, p. 55.

Tagardina Canariensium.

IIAB. In arvis insularum Canariensium Webb! copiosè prope Laguna, Puerto Orotava, etc. l. c., verosimiliter introducta.

DISTRIB. GEOGR. Civis crateris mediterranei à Junio in autumnum florens, in horto meo à die xi Julii in Augustum.

Nubia, locis siccis circà Berber: Kotschy! It. nubic., n. 459, cl. i. 1841, var. β nubica, folis, spinisque albissimè marginatis.

SUBGENUS II. MYSCOLUS. CASS.

Achænia cum palei alà ovata, setis pl. 2 ex angulis ortà coronata fragillimis et coronà rudimentaria.

2. SCOLYMUS HISPANICUS. LINN.

S. annuus nunc quandoque triennis? Achæniis pappo coroniformi et pl. setis 2 caducis, elongatis munitis, alatis, ala ovata, superne inciso-dentata, capitulis subracemosis, floribus ad os pilis brevibus granduliferis instructis, foliorum involucralium laciniis magis distantibus.

Scolymus Theophrasti hispanicus. Clus., Hist. 2, p. 153, c. icone!

Scolymus Theophrasti. Tabern., Kraeuterb., p. 1074, c. cop. ic. Clus. — Dalech., Hist., p. 1438, c. eàdem copià.

Scolymus Chrysanthemus. Tourn., Inst., p. 480, c. icone, tab. 273 (ob alam achænii apice incisam, etc., certo certius huc spectat). — NS. C. Bauh., Pin., p. 384, Scolymum maculatum et hispanicum hoc designat. nomine.

Scolymus hispanicus. Linn., Sp. pl., ed. 1, p. 813, et ed. 2, p. 1143 excl. C. Bauh., Syn. ambiguâ. — DC., Prodr., 7, p. 76. — Hort. Kew., ed. 2, vol. 4, p. 471. — Gussone, Syn., 2, p. 428 excl. Syn. Gaertn. ad S. maculatum spect. — Non Poir. qui S. grandiflorum Desf. hoc nomine habet.

Scolymus vivax. Sauv., Monsp. p. 294.

Scolymus perennis. Ger., Fl. gallo-prov., p. 175.

Scolymus congestus. Lam., Ft. fr., 2, p. 116.

Scolymus gymnospermus. Gaertn., Fr., 2, p. 355, excl. Syn., tab. 157. Forsan huc spectat, sed tunc analysis pessima. Receptaculum quibus obs. jam cl. Cass. specim. florentium est planiusculum, fructigerum vero conicum.

Scolymus maculatus. Frans! Syn. fl. class., p. 201, c. Syn. Hesiodi, Theophr. et Dioscor.

Carduus Chrysanthemos. Dodon., Pempt., p. 725, c. copia ic. Clus.

Cichorium luteum scolymoides, spinis horridum narbonense. Moris., Hist., 2, p. 55.

Myscolus microcephalus. H. Cass., Dict. xxxiv, p. 85.

Hab. In planitic elatà sub pago Chasnensi cui nomen *Llanos de Manja*. Webb! vero-similiter introducta.

DISTRIB. GEOGR. Stirps mediterranea vulgatior et magis borealis quam S. maculatus, à Junio in autumnum, in horto meo Augusto florens.

Subtrib. II. CICHORIE E. C. H. Schultz. Bip., Scelet. syst. artic. Cichoriac., p. 3.

— Koch, Syn., Fl. germ. et helv., ed. 2, pag. 478.

Achænia articulate cum receptaculo juncta, obovato-turbinata, longitudinaliter striata, pappo coronata brevi, persistente, paleis complanatis 1-2 serialibus, basi quandoque concretis, et coronam æmulantibus. Receptaculum areolatum v. foveolatum. Flores cœrulei v. var. albi v. rosei; lingulæ dorso pubescentes. Inflorescentiâ singulari, nempe capitulo terminali serius quam lateralia et inferiora florente, ab omnibus discrepant Cichoriaceis.

CICHORIUM. LIN. C. H. SCHULTZ. BIP.

CICHORIUM ET ACANTHOPHYTUM. LESS., Syn. — ENDL., Gen.

Capitulum pluri-multi-florum. — Receptaculum 5-angulare, areolato-foveo latum. Involucrum ovato-cylindraceum biseriale, demum clausum et basi induratum, squamis ext. n. 5 ovato-lanceolatis, inti-

mis n. 8 oblongo-lanceolato-linearibus. Flores delicati, ephemeri, 5-dentati, pilis articulatis dorso ligularum et apice dentium, ad tubum brevioribus hirti, antheræ appendice ovatá terminatæ; filamenta glabra; stylus superne cum ramis breve hispidus. Achenia crassa obovato-turbinata, longitudinaliter striata, 1 lin. circiter longa, ext. compressiuscula, int. subtriangularia, pappo coronata brevi, paleaceo subbiseriali. — Herbæ annuæ vel perennes imo spinoso-suffrutescentes europæo-mediterraneæ v. orientales, Ind. or., ins. Canar., Azoric.. Mader, ramoso-divaricatæ, foliis radic. rosulatis, oblongo-lanceolatis, runcinato-dentatis, capitulis axillaribus pl. confertis, vel pedicellis elongatis, clavato-fistulosis, supernè prominentiis quinis rotundato-convexis, demùm flaventibus et intùs spongiosis notatis, insidentibus, solitariis.

Obs. Ob achænia cum Hieracieis comparanda. Omnes species valdoperè variant quoad indumentum, foliorum et caulis divisionem.

Analysis specierum:

- A. Eucichorium. C. H. Schultz, Bip. Ms. Capitula multiflora, rami nunquam spinescentes.
  - 1. Cichorium Inthybus. L.
  - 2. Cichorium Endivia. L.
  - B. Acanthophytum. Less. Endl. Capitula 4-6 flora, rami spinescentes lignescentes.
  - 3. Cichorium spinosum. L.

1. CICHORIUM ENDIVIA. LINN.

C. annuum receptaculo subnudo areolato, nec favoso, centro quandoque in lacinias paucas, triangulari-lanceolatas, elongatas expanso pappi paleis subbiserialibus coronam mentientibus, quartam achænii partem æquantibus, paucis, achæniorum intimorum quandoque in setas lanceolato-subulatas longitudine achæniorum expansis, capitulis axillaribus glomeratis vel terminalibus pedicellis elongatis, sustentatis, foliis floralibus è basi ovatâ lanceolatis.

Synonymia intricata infrà sub formis singulis indicanda.

Cichorium Endivia. Linn., Sp. pl., ed. 1, p. 813; ed. 2, p. 1142.

Hab. Copiose in arvis Puerto Orotava, Chinama ex Buch I. c. in arvis ins. Canar. vulgaris. Webb! Forma divaricata palmaris-pedalis, ramosissima, foliis runcinatis. Verosimiliter introducta.

DISTR. GEOGR. Stirps australi-mediterranea.

For mæ

a. pumila, capitulis omnibus axillaribus, sessilibus, caule pl. elato. Huc:

Cichorium pumilum. Jacq., Obs. 4, p. 3, tab. 80! — Willd., Sp. pl., 3, p. 1628. — DC., pr. 7, p. 84. Cichorium Cosnia. Ham. in Wall. cat. comp., n. 351 ex DC. — Cichorium Endivia β Cosnia. DC., l. c.

Sicilia: Cristofori et Jan! exsicc. gen. 679, spec. 2 1/2 (C. pumilum, Bell.); Gussone! (C. divaricatum, Shousb., β pumilum), Guss.! Syn., 2, p. 427.

b. divaricata: capitulis axillaribus sessilibus et terminalibus longe pedunculatis. Huc: Cichorium divaricatum. Shoush., Marocc., p. 197. — Willd., Sp. pl., 3, p. 1629. — Buch., Canar., p. 147 et 171.

Cichorium Inthybus β divaricatum. DC., Pr., l. c. saltem ex parte. C. Inthybus Linn. enim variat. eodem modo capitulis omnibus axillaribus sessilibus, vel nonnullis terminalibus longe pedunculatis.

Cichorium ambiguum. Schultes, Obs., p. 470. Hæc forma enata e seminibus C. pumili a cl. Kitaibel. commun.

c. nana, capitulis terminalibus subgeminis, caule palmari, submonocephalo: forma depauperata. Huc:

Cichorium minimum. *Portenschlag.*, *Enum.*, *pl.* in Dalmatiâ lect., p. 16, tab. 12! fig. 2 a. b. (Certo certius est var. nana C. pumili : Tracttinick, l. c.)

Dalmatia in insulæ Lesinæ arvis, Badia: Fr. Meyer! Sicilia cum formis in pumilam transeuntibus: Cristofori et Jan.! exsicc. gen. 679, spec. 2 1/2.

d. oleracea, culta est tenera et folia floralia habet lata, auriculato-cordata. Huc:

Cichorium Endivia. L. et plur. auct. — C. Endivia & Sativa DC., l. c.

Varietates omnes excepta nana, in loco natali macro oriente, plures per annos in horto meo colui. Florent à Junio in Septembrem et variant foliis integris dentatis rarius runcinatis.

Ons. Cichorium Inthybas Linn. Europæ præsertim borealis sed etiam mediterraneæ incola, sæpius cum specie nostrå commutata verosimiliter etiam in ins. Canarienses introducta, differt ::radice perenni, in nostrå annuå; receptaculo foveolato, foveolorum margine scarioso, irregulariter lacero-dentato, in nostrå vix areolato; pappo breviore, rudimentario in nostrå multo majore; foliis floralibus parvis in nostrå multo majoribus.

SUBTR. III. RHAGADIOLE Æ. C. H. SCHULTZ BIP. Ms.

Capitulum pluri-multiflorum. Receptaculum nudum. Involucrum biseriale. Antheræ bisetæ, appendice rotundatà coronatæ. Achænia cylindraceo-fusiformia cum receptaculo intimè concreta vel centralia (longè papposa), pl. sterilia, subarticulata, calva vel pappo rudimentario, coroniformi rarius in intimis paleaceo-setoso-elongato.

Herbæ annuæ, mediterranco-orientales, ramosæ, polymorphæ.

DIV. I. RHAGADIOLEÆ LEGITIMÆ. — Rhagadioleæ. C. H. Schultz, Bip., Scelet. syst. artic. Cichoriac., p. 3.

Capitulum multiflorum. Achænia fusiformia, recta, falcata v. arcuatè inflexa, calva vel pappo rudimentario pubescente munita, omnia intimè cum receptaculo concreta. Genera:

- 1. Koelpinia (linearis) Pall. Involucri squamæ omnes liberæ, non cum achæniis crescentes. Achænia arcuatè incurva, aculeata aculeis uncinatis, apice pl. n. 10 pappum quasi formantibus. Attamen integumentum achænii externum mihi paleâ penitùs concreta esse videtur.
  - 2. Rhagadiolus. Cæsalpin cf. infra.

DIV. II. HEDYPNOIDEÆ. C. H. SCHULTZ, BIP., l. c., p. 4.

Capitulum multiflorum. Achænia columnaria incurva pappo cupuliformi coronata cum receptaculo concreta vel intima pappo paleaceo elongato munita, subarticulata.

1. Hedypnois. Tourn.

OBS. Rhagadioleæ ob achænia elongata cum Crepideis affinitatem quandam habent.

RHAGADIOLUS. CAESALPIN.

Ons. Cæsalp. plant., p. 511 (anno 4583) hoc genus optime distinguit cfloris foliola ex medio semine videntur perumpere; cum tamen ex summo oriuntur; nam reliqua pars vagina potius est seminis.

Capitulum pluriflorum. Receptaculum nudum. Involucrum cylindraceum, biseriale, serie externâ è foliolis linearibus composità subæquilongis, sub anthesi 3 lin. pl. longis, post anthesin vero crescentibus ita ut maturitate achæniorum, quæ involvunt et cum quibus ad dorsi basin sunt concreta, 7 1/2 8 lin. longa evadunt, serie externâ vero e foliolis paucis n. 3-5 brevibus, 1 lin. non attingentibus, triangulari-lanceolatis, fructu maturo marcescent us et ferè penit evanescentibus. Ligulæ 5-dentatæ, dentibus triangulari-lanceolatis, apice

subglanduliferis. Antheræ basi dentibus binis, lanccolato-triangularibus instructæ, apice appendice scariosâ oblongo-ovatâ coronatæ. Styli rami elongati, nigricantes, hirti. Achæna radiin. 5-8 cylindraceo-compressiuscula, fusiformia, lineari-subulata, glabra, plus minusve rostrata, calva, basi dilatata et intime cum receptaculo concreta, recta v. subincurva, falcata demùm stellatè patentia, fertilia, intima pauca n. 2-3 substerilia, minora, arcuatè incurva imo sæpiùs in circulum expansa, glabra vel puberulo-hirta, apice in discum expansa, calva vel pappo valde rudimentario pubescente munita.

Herbæ annuæ mediterraneo orientales, inconspicuæ, dichotomæ, debiles, oleraceæ, glabræ vel plus minusve hirtæ, foliis oblongis dentatolyratis, capitulis terminalibus vel axillaribus pedicellatis, floribus flavis.

Oss. Character, a Rh. stellato et eduli petitus, subgenus meum l. Eurhagadiolum designat. — Subgenus II. Hedypnoides notis sequentibus recedit: Involucri squamæ intimæ n. s., paulo tantum cum achæniis crescentes, iis breviores et tantum partis inferioris dorsum et latera involventes, squamæ extimæ paucæ, marcescentes non deficientes uti cl. DC. asserit. Achænia omnia arcuatè curva, simili modo uti achænia disci Eurhagadioli, glabra vel hirto-pubescentia, apice in discum expansa, calva vel pappo rudimentario brevissimo, pubescente munita. — Huc: Rhagadiolus Hedypnois, Fisch. et Meyer. — DC., pr. 7, p. 78: Besch. Barniar (Cauc. or.): Karelin! cujus var. caule glabro, humillimo, vel subnullo, achæniis pubescentibus est Kælpinia rhagadioloides C. H. Schultz, Bip. in Rotschyi! pl. alepp. n. 67 (humillima 1/2-2 poll. alta, foliis obversè lanceolatis, dentatis, hirtis).

1. RHAGADIOLUS STELLATUS. GAERTNER.

Achæniis radii, n. 8! involucri squamis dorso hispido-setosis involutis, elongato-subulatis, gracilibus, caule subefoliato jam à basi ramoso, foliis subintegris, denticulatis, rarius pinnatifido-lyratis, lobis triangulari-lanceolatis, acutis.

Rhagadiolus. Casalp., Plant., p. 511. (Anno 1583) Ex parte (Rh. edulem enim sub Rhagiolo etiam habet).

Rhagadiolus stellatus. Gaertn., Fr., 2, p. 354, tab. 157, f. 2. — Willd., Sp. pl., 3, p. 1625. — Pers., Syn., 2, p. 379. — Spr., Syst. veg., 3, p. 672. — DC., Fl. fr., n. 2877. — Hort. Kew., ed. 2, vol. 4, p. 468. — Rehb., Fl. germ. exc., n. 1621.

Rhagadiolus stellatus et edulis. Guss.! Syn., 2, p. 425.

Hieracium narbonense falcata siliqua. Lobel, Obs., p. 120, c. icone! (an. 1576). Dalech., Hist., p. 570, c. copia ic. Lob.

Hieracium falcatum. Ger. ex C. Bauh.

Hieracium siliqua falcata. C. B. Pin., p. 128. - Matth., p. 561, c. copia ic. Lob.

Hieracium stellatum. J. Bauh., Hist., p. 1014, c. ic. propria. — Chabr., Sciagr., p. 320, c. copia ic. J. B.

Hieracium monspeliacum v. narbonense. Tabern., p. 493, c. eopia ic. Lobel.

Endivia siliquis falcatis S. stellata. Moris., Hist., sect. 7, tab. 1, copia mala ic. Lobel.

Lapsana calycibus fructus undique patentibus, radiis subulatis, foliis lanceolatis indivisis. Linn., H. ups., p. 245.

Lapsana calycibus fructus undique patentibus, radiis subulatis, foliis subsinuatis, subdentatis. Ger., Fl. gallo-prov. p. 173, forte Rh. edulem c. specie nostra confundit.

Lapsana stellata. Linn., Sp. pl., ed. 1, p. 811; ed. 2, p. 1141. — All., Pedem., 1, p. 206. — Schk., tab. 225 ex Rchb. — Lois., Fl. gall., ed. 2, tom. 2, p. 200.

Lampsana stellata. Lam., Enc., 3, p. 415; ej., Fl. franc., 2, p. 102. Var. a.

HAB. In Canarià: Despreaux! verosimiliter introducta.

DISTRIB. GEOGR. Planta segetalis mediterranca à Januario in æstatem et verosimiliter totum fere per annum florens. — Inter segetes et in agrorum marginibus: Lobel l. c. In hortis Europæ à tempore J. Bauhini, que cam in horto Montbelgardi coluit abundat; in Britannià jam ante annum 1623 colebatur; et à Maio in Julium floret.

OBS. Invità natura cl. DC., pr., 7, p. 77, et Koch! Syn., Fl. germ. et helv., ed. 2, p. 478, cum pluribus antiquis auctoribus Rhagadiolum stellatum et edulem in unam conjungunt speciem, quarè ejus characterem adjungere è re duco.

Rhagadiolus edulis Gaertn. Planta est tenera achæniis radialibus pl. 5-6, rarius 7-8, involucri squamis intimis dorso pl. glabris involutis, robustioribus, brevioribus. subrectis, caule subfoliato, foliis semper lyratis, lobis inæqualibus roduntatis. Ilùc:

Rhagadiolus. Cæsalp., p. 511 ex parte.

Rhagadiolus Hieraciis affinis J. Bauh., 2, p. 1014.

Rhagadiolus edulis. Gaertn., Fr., 2, p. 354. — Willd., Sp. pl., 3, p. 4625. — Pers., Syn., 2, p. 579. — Schultes, Obs., p. 470. — Spr., Syst. veg., 3, p. 672. — Rehb. excurs., n. 4620.

Rhagadiolus alter. Tourn., Inst., p. 480 (excl. Syn.), tab. 272, fig. 3.

Rhagadiolus Lampsanæ foliis, Tourn., Cor., p. 56.

Rhagadiolus lampsanoides. Desf.! Cat. h. par., 1829.

Rhagadiolus lampsanifolius. Mirb. ex Steud. nom.

Rhagadiolus stellatus. Mænch., Meth., p. 552.

Rhagadiolus intermedius. Tenore, Fl. med. e part. di Nap., t. 2, p. 25, sec. Ten. syll.

Hieracium falcatum alterum Raji hist., p. 256.

Inthybus s. Endivia lutea humilis stellato semine. Moris, Hist., 2, sect. 7, p. 53, sec. descr. huc spectat.

Lapsana calycibus fructus undique patentibus, radiis subulatis, foliis lyratis, Linn., II. ups., p. 245.

Lapsana Rhagadiolus. Linn., Sp. pl., cd. 1, p. 812, et ed. 2, p. 1141.—Schk., t. 225 ex Rchb.—Lois. Fl. gall. ed. 2, t. 2, p. 200.

Lapsana lampsanæfoliis. Mill., Gaertnerlex., n. 5.

Lampsana Rhagadiolus Scop. carn., ed. 2, n. 990. - Lam. enc., 3, p. 415.

DISTR. GEOGR. Rh. edulis etiam civis est mediterraneus sed. Rh. stellato rarior. In herbario habeo è Gallià

australi, Italià superiore, Sardinià, Sicilià, Græcià, Smyrnà et prope Brussam ad mare Nigrum : Thirke! n. 69 (ex errore ob achænia radii 8 à me pro Rh. stellato determinatus). In horto seriùs floret quam Rh. stellatus,

HEDYPNOIS. Tournes., Inst. Tab. 271.

Cass., Endl. — Rhagadioloides, Vaill., Act. ac. par. 1721. — Hyoseris, Gaertn., Sess. — Rhagadioli, Sp., All. — Hieracii, Inthybi Lapsanæ, Hyoseridis, Sp. Auct. — Hyoseris * caule folioso, Linn., Sp. pl., ed. 1, p. 809. — Sub Ragodiolo Cæsalp., p. 511, forsan latet ob semina longa et adunca, repræsentantia avium pedes?

CAPITULUM multiflorum dein quasi meloniforme adnotante recte cl. Tourn. Involucrum biseriale, serie internà è foliolis constante n. 8-20 linearibus, paulo cum achæniis, quæ excepto ventre involvant, crescentibus, dorso, præcipue ad basin incrassatis, torulosis, serie externa èsquamis ferè totidem quadruplò circiter minoribus, maturitate achæniorum marcescentibus. Receptaculum nudum. Flores 5-dentati, dentibus lanceolato-linearibus glanduliferis; styli rami hirti, antheræ appendice scariosà, rotundatà terminatæ, basi bisetæ; filamenta glabra. ACHÆNIA cylindracea, incurva, plus minusve robusta, longitudinaliter striata, glabra aut hirta, externa basi cum receptaculo concreta, pappo coronata cupuliformi, scarioso multidentato, interna pappo coronata è paleis scabris elongatis basi dilatatis constante-5, imo-10, quibus setæ minores nonnullæ accedunt... Hæc achænia subarticulatè cum receptaculo juncta. Quandoque vero omnia achænia pappo cupuliformi scarioso dentato sunt coronata et cum receptaculo totà fere basi concreta. Insuper achænia multa observantur pappo coronata medium tenente inter pappum achæniorum radialium et disci.

HERBÆ annuæ polymorphæ, regionem maris mediterranei incolentes, caulibus ramosis foliatis, foliis lanceolatis, capitulis ante anthesin nutantibus, pilis simplicibus aut bifurcato-glochidiatis plus minusve adspersæ.

Analysis specierum:

- r. Hedypnois rhagioloides, C. H. Schultz, Bip. Acheniis robustis, 2-3 lin. longis, truncatis, hispidulis, omnibus pappo cupuliformi, dentato-ciliato, vel centralibus, pl. sterilibus, paleis elongatis scabris-5 et nonnullis setis minimis coronatis. (Ligula tubo una parte cum dimidia longior; achænia cum pappo involucrum subæquant vel superant.)
- 2. Hedypnois arenaria DC., pr. vII, p. 82. Acheniis elongatis, 3-5 lin., radialibus-5 et disci-4 lin. et ultra longis, manifestè rostratis, glabris et supernè tantum parcè hispidulis, radialibus-1 serialibus-pappo coronata è scariositate constante dentato-fimbriatâ 1|2 lin. circiter longa, disci vero è setis pluribus, è quibus 10 internæ subæquales, 3 1/2 lin. longæ, scabræ, denticulis elongatis, infernè paleaceo-dilatatæ et externæ, plures quam 10, dimidià parte breviores tantum scabræ. (Ligula tubo duplo aut plus duplo longior, achænia cum pappo involucro tertià parte longiora.) Huc: Hyoseris arenaria, Shousb., Maroc., p. 197, a cl. Salzmann! in sabulosis circa Tanger lecta. Hedypnois mauritanica, hort. e. g. monacencis, anno 1816.

1. HEDYPNOIS RHAGADIOLOIDES. C. H. SCHULTZ, BIP., WILLD. ET SPRENGL. ex parte.

Nomen optimum affinitatem cum Rhagadiolo indicans. Species æquè polymorpha ac c. g. Leontodon hispidus. Cl. Sprengel, Syst. veg., III, p. 670 asserit cultură omnes, sic dictas, species ad unam, H. rhagadioloidem reduxisse et præterea adhuc Hedypnoidem coronopifoliam Ten. ut speciem habet, quam vero etiam cum specie mea jungo. Species hujus generis 4 a cl. DC., pr. vii, p. 81 et 82 enumeratæ etiam huc pertinent. Synonyma numerosa sunt et omnia generi Hedypnoidi adscripta, exceptă H. arenaria, huc spectant; pauca tantum enumerabo ad formas in ins. Canar. lectas spectantes. Variat:

I. Involucro glaberrimo.

Rhagadioloides Calthæ folio calyce glabro. Vaill., Act. gall., 1721, p. 202.

Hieracium florem inclinans. J. B., Hist., 2, p. 1032, c. icone rudi, excl. syn. nonnullis.

Hyoseris Hedypnois. Linn., Sp. pl., ed. 1, p. 809.

Rhagadiolus Hedypnois. All., Pedem., n. 831.

Hedypnois monspeliensis. Willd., Sp. pl., 3, p. 1616.

II. Involucri squamis sparsė setosis.

Hedypnois cretica minor annua. Tour., Cor., p. 36.

Omnes alias formas nomine Hedypnoidis annuæ Tourn., Inst., p. 478 in unam conjunxit speciem.

Hyoseris cretica. Linn., Sp. pl., ed. 1, p. 810.

Hedypnois cretica. Willd., Sp. pl., 3, p. 1617.

III. Involucri squamis densè pilosis.

Hedypnois annua. Tourn., l. c.

Hyoseris rhagadioloides. Linn., Sp. pl., ed. 1, p. 809.

Hedypnois rhagadioloides. Will., Sp. pl., p. 1617.

Hedypnois tubæformis (pedunculis tubæformibus) rhagadioloides coronopifolia. Tenore syll., p. 396. Variat caule diffuso erecto, indumento, foliorum divisione, pedunculis cylindraceis-tubæformibus, etc. Cl. Gussone? nomine H. mauritanicæ, Willd., Guss., Syn., 2, p. 418 ct H. creticæ, Willd. et H. tubæformis Ten., Guss., l. c., p. 319, plurimas transmisit formas, cum innumeris, spontaneis in regione mediterranea ad Persiam usque lectis et cultis in herbario asservatis.

Brujillo Palmensium.

HAB. In arvis Teneriffæ, Palmæ, Lancerottæ et verosimiliter omnium insularum, et quidem forma I, II et III Webb! num introducta?

DISTRIB. GEOGR. Civis regionis mediterraneæ.

Subtr. IV. HIERACIEÆ. C. H. Schultz, Bip. Ms. Hieracieæ, Apogoneæ, Arnoserideæ, Krigieæ, Microserideæ et Catanancheæ. C. H. Schultz, Bip., sceleton syst. artic. Cichoriacearum, pag. 3 et 4.

Achænia turbinata 5-15 pl. 10-striato-costata, apice margine prominulo munita, pappo rudimentario, paleaceo, vel piloso, sordido, fragili, numquam vero plumeso instructa.

DIV. I. HIERACIEÆ. C. H. SCHULTZ BIP.

Styli rami breves pl. erecti subaccumbentes rariùs arcuatè reflexi. Capitula centralia breviora, lateralia longè pedicellata subprolifera. Flores flavi exsiccatione virescentes, disci quandoque atropurpurei. Receptacum areolato-foveolatum.

TOLPIS. BIVONA. — SPRENGEL. — DEC.

Hieracii, Crepidis, Rhagadioli et Hyoseridis. Sp. Auct.

Capitulum multiflorum, semper erectum. Involucrum polyphyllum pl. subimbricatum, foliolis ext. adpressis, quandoque vero squarrosis int. æquantibus v. superantibus. Receptaculum foveolatum. Flores flavi, exsiccatione pl. virescentes. Achænia turbinata glabra, brevia, 1 lin. non attingentia, pappo brevissimo rudimentario coronata uniseriali, setis elongatis denticulatis n. 3-20 inter mixto basi callosè in-

crassatis, distantibus, rariùs achænia ext. sunt pubescentia et tantùm pappo rudimentario brevissimo coronata.

HERBÆ annuæ, biennes vel perennes quandoque, pl. basi, suffrutescentes mediterraneæ, canarienses, maderenses vel azoricæ, glabræ vel tomento è pilis crispis articulatis composito munitæ, vel pilis simplicibus articulatis parcè hirtæ, cauli pl. solitario, ramoso, foliis dentatopinnatifidis.

Obs. Cum Tolpideis meis porrò jungo Arnoseridem Gaertn. ab affini Tolpide inter alia diversam, pappo in marginem prominulum integrum expanso. Affinitas certo maxima Arnoseridem inter et Tolpidem.

Analysis specierum generis Tolpidis.

A. Achænia difformia: Eutolpis.

1. T. barbata, Gaertn.

B. Achænia conformia : Schmidtia.

a. Radix annua.

2. T. coronopifolia. Biv.

b. Radix annua.

3. T. altissima. Pers.

c. Radix perennis, inferne sæpiùs suffrutescens.

† Achænia atra.

α. Fol. rad. subpinnatifido-pinnatipartita.

4. T. laciniata. Webb!

β. Fol. caul. sinuata-dentata.

5. T. lagopoda, Chr. Sm.

γ. Fol. rad. lineari-lanc. pinnatifida, caul. linearia. subintegra.

6. T. Webbii, C. H. Sz. Bip.

†† Achænia brunnea (fol. subintegra repandodentata).

d. Suffrutices.

a. Pappi radiis 8-14 distantibus, interjectis mini- 7. T. quercifolia. C. H. Sz. Bip. mis; achæniis atris.

+ Fol. pinnatipartita.

8. T. filiformis. DC.

†† Fol. dent. oblongo-lanc.

9. T. fruticosa. Schrank.

β. Pappi radiis valde inæqualibus, vix distantibus majoribus 15-20 basi valde dilatatis, interjectis setiformis magis elongatis quam in aliis speciebus, achæniis brunneis.

††† Fol. dent. ovata-elliptica.

10. nobilis. Hochst.

Obs. I. Tolpis altissima, Pers. — Schmidtia altissima, C. H. Schultz olim, cujus seriem largam a cl. Gussone aliisque communicatam examinavi, planta est mediterraneo-abyssinica valdè varians :

1º Quoad indumentum et foliorum divisionem,

2º Setarum pappi longiorum numerum (4-12); in speciminibus italicis 4-6 setas observavi longiores, in cultis vero et è Græciâ, Smyrnâ et Abyssiniâ acceptis 10-12,

- 3º Longitudinem et directionem squamarum involucri ext. et pedicelli superiorum. Sunt enim:
- a. Elongatæ, squarrosæ et hac nota barbatæ ac- Hûc: Tolpis 4-aristata, Bivon., et T. grandiflora, cedunt.

b. Breves, adpressæ. Húc:

Tolpis altissima, Pers. (T. 6-aristata, Biv.), et Schmidtia (Tolpis) abyssinica, C. H. Schultz, Bip. in Schimp., It. abyss., sect., 1, n. 1.

Obs. II. Tolpis quercifolia. — Schmidtia quercifolia Rehb! in Flora B. Z., 1830, 1, p. 131 et 382. Tolpis macorrhiza DC., Pr., 7, p. 87, est species maderensis distinctissima Tolpidem lagopodam inter et Webbii intermediam gracilis, glaberrima, involucri squamis ext. laxis achæniis brunneis, pappi radiis majoribus-20, setulis minoribus interjectis majoribus ac in aliis speciebus, Hieracio valde affinis. Madera ad rupes cataractæ magnæ, 5 Junio 1827: Holl! sine loci spec. designatione: Webb! (Barkausia).

Obs. III. Species suffruticulosæ caulem habent plus minusve suffruticulosum pappi setas majores -n. 10-12-20, ad pedicelli apicem squamas plurimas minimas, tomento immersas.

- 8 Tolpis filiformis DC. Schmidtia filiformis C. H. Schultz, Bip. olim est species maderensis polymorpha foliis pinnatipartitis, varians :
- a. Pinnæ abbreviatæ. Grepis crithmifolia, Link! (ex Webb)! an per errorem prope portum Orotavensem legisse putavit cl. Buch? In ins. Canar. nuspiam vidi: Webb in litt. Tolpis pectinata DC. et ex parte T. coronopifoliam Biv., spec. annuam, confusit.
- b. Pinnæ elongato-filiformes, integræ, -2 poll. longæ. Huc. Schmidtia anethifolia Rchb. in Flora B. J., 1830, 1, p. 131 et 382 et verosimiliter (foliorum lacinias valde elongatas forte pro foliis ipsis habitæ?) Crepis filiformis, Ait. Æthionia filiformis Don. Tolpis filiformis, DC.

Species hæc in Madera vulgaris esse videtur; formam a in Madera legit 1817 cl. a Martius! (Cr. coronopifolia) et serius cl. Webb! (Crepis crithmifolia Link! certo ex specimine herb. herol. sine loco natali ullo: Webb), formam 6 sept. 1817, cl. Pohl.! (Crep. canariensis) et 5 Junio 1827, cl. Holl! Sao Joanno ad præcipitia (Schmidtia anethifolia, Rehb.).

- 9. Tolpis fruticosa Schrank è Maderà in hortos nostros introducta ubi nunc vulgatissima folia habet oblongo-lanceolata, dentata breve petiolata. A planta maderensi saltem ut var. differt planta azorica , accuratiùs comparanda , foliis pinnatifido-pinnatipartitis. β Hochsletteri C. H. Sz. Bip. in rupibus maritimis ins. Fayal Junio 1838: C. Hochsletter!
- 10. Tolpis nobilis Hochstetter in Seubert, Fl. azor., p. 33, n. 222, tab. 14! Schmidtia nobilis, C. H. Sz. Bip. olim foliis elliptico-ovatis, sessilibus dentatis, v. pectinatis, omnium partium magnitudine, certo generis nobilissima est species cum nullà alià confundenda, sed polymorpha. Hùc: Tolpis macrorrhiza Watson! apud Seubert, Fl. azorica, p. 33, n. 221 (non DC. quæ toto cœlo differt) ins. Azor. St. Michaelis Hunt.!

Obs. IV. Hieracium capense Lin. — Schmidtia capensis Rchb., Hierac. madagascariense DC.. Hierac. silhetense DC. et Hier. staticefolium All. Tolpidi sunt proximæ et prius in MS. cum hoc genere juncta. Nunc vero has species ut Hieracia considero vera ob achænia magis elongata, columnaria, non tam turbinata, pappi radios omnes elongatos, numerosos et habitum proprium.

Subgen. 1. EUTOLPIS. C. H. Schultz, Bip. Ms. — Tolpis, Adans. — Gaertn. —
Less. — Endl. — Swertia, Ludio. — Drepania, Juss. — Chatelania, Neck. — Hieracii,
Sp., Clus. — Crepidis, Sp. Lin. — Rhagadioli, Sp., Hall. — Hyoseridis, Sp. Zinn.

Achænia difformia, radialia involucri squamis intimis subinvoluta, persistentia, pilosa, pappo rudimentario, brevissimo setoso coronata, iis disci robustiora; achænia disci glabra, articulatè cum receptaculo areolato juncta setis 3-5 pl. 4 elongatis scabris inter pappum rudimentarium emergentibus instructa. Involucri foliola ext. squarrosa, interna pl. superantia vel æquantia, demùm carina incrassato-suberosa.

Herba annua in regionibus mediterraneis, canariensibus, maderensibus et azoricis spontanea.

1. TOLPIS BARBATA. GAERTN.

Sola subgeneris species polymorpha, foliis dentato-pinnatifidis, lanceolatis. Variat.

I. Crinita.

Tolpis crinita Lowe. Pluricaulis, humilior, ramosissima, involucri squamis subæquilongis, capitulis parvis, foliis dentato-binnatifidis, hirto-pubescentibus.

II. Genuina.

Tolpis barbata Gaertn. Pl. 1-caulis, caulibus efoliatis vel foliatis erectis, rarius adscendentibus, altior ramis 1-cephalis. — Tolpis barbata auct. plur., vel polycephalis, subcymosis. — T. umbellata Bertol. involucri squamis ext. internas superantibus, capitulis majoribus, foliis magis integris et glabrioribus.

Variat insuper floribus concoloribus sulphureis, vel disci atropurpureis vel culturâ pallidis, radii niveis, caule foliato, efoliato, erecto, adscendente, etc.

Hieracium medio nigrum bæticum majus et minus. Clus., Cur. post. — Park. — Raj. — Moris., Oxon., sect. 7, p. 68, n. 35 et 36, c. icone, tab. 4, f. 34, mala. — Herrm., Parad. batav., p. 185, c. icone bonâ plantæ cultæ.

Hieracium proliferum falcatum. C. B., Pin., p. 128. — Moris., Oxon., sect. 7, t. 4, f. 32, p. 68, n. 34, icon rudis, sed characteristica.

Hieracium calyce barbato. Column. Ecphr., 2, p. 28, t. 27, f. 1.

Hieracium calycibus setis longissimis distantibus, patentibus, obvallatis. Lin., Hort. Cliff., p. 387.
— Sauv. monsp., p. 83.

Crepis barbata. Lin., Sp. pl., ed. 1, p. 805, ed. 2, p. 1130. — Curt., Bot. mag., t. 35, non Miller. Crepis bætica. Mill., Dict., n. 3.

Crepis pallida. Hort. paris. (pallida, floribus radii niveis).

Rhagadiolus calyce foliolis circumvallato (novi generis nomen meretur, cum neque calyce, neque pappo sit Hieracium). Hall, Gætt., p. 421.

Hyoseris caule folioso ramoso, calycis setis longissimis circumvallato, seminibus in ambitu nudis. Zinn Gætt., p. 436.

Swertia. Ludw. Def., n. 430. - Swertia barbata. All., Ped. 1, p. 208, n. 157.

Tolpis Adans. Fam. 2, p. 212.

Tolpis barbata, Gaertn., Fr., 2, p. 372, t. 160, f. 1.—Lam., Ill., t. 651.—Hort. Kew., ed. 2, vol. 2, p. 461.—Willd., Sp. pl., 3, p. 1608.—Buch, Canar. Inseln, p. 147 et 170.—Bivon., Monogr., p. 13, t. 3.—DC., Pr., 7, p. 86.—Gussone! Syn., Fl. sic., 2, p. 414.

Tolpis prolifera. Manch., Meth., Suppl., p. 220.

Tolpis umbellata. Bertol., Amoen., It., p. 66, ex ipso sec. cl. Gussone, l. c. — DC., Pr., 7, p. 86 ex parte, Tolpidem altissimam Pers. (T. 4-aristatam Bivona) enim cum ea confundit.

Drepania. Juss., Gen., p. 169.

Drepania barbata. Desf., Fl. atl., 2, p. 252. — DC., Fl. fr., n. 2958. — Cass., Dict. sc. nat., 13, p. 507. — Tausch in Flora B. J. 1828, 1. — Ergaenzungsbl., p. 81.

Drepania falcata. Rouss., Fl. calv., p. 127.

Drepania pallida. Desf. ex Steud. nomencl.

Chatelania, Neck., Elem., 1, p. 53.

Omnia hæc synonyma ad formam 2, genuinam spectant; ad formam 1, crinitam vero:

Tolpis crinita Lowe! (ex Webb) Prim. Fl. mad., p. 24, n. 38, t. 2, f. 1-3. — DC., Pr., 7, p. 86 (falso achænii radii 2-4 setosa describit).

Obs. Forma I crinita mihi forma primaria esse videtur, involucri squamis ext. et pedicelli brevioribus notisque aliis supra notatis è loco natali, in rupestribus, ortis distincta, forsan mater formæ II genuinæ, plantæ segetalis, et ad eam se habens uti forma II ad plantam cultam omni numero majorem pinguiorem, foliis latioribus et involucri squamis ext. magis elongatis insignitam. Characteres carpici omnium formarum sunt identici.

Hab. Forma crinita in rupes tribus ins. Canariensium vulgaris e. g. in Tenerissa ubi promiscuè cum Tolpide coronopisolià legit: Webb! Candelaria Tenerissa: Bourgeau exsicc. n. 5; — forma genuina vero in vineis versus Santa Ursula, inter villa Orotava et sylvam Agua Manza abundè sec. Buch l. c., p. 170; Canarià: Webb!; Tenerissa e. g. S. Diego del Monte: Bourgeau! exsicc. n. 4.

DISTRIB. GEOGR. Forma crinita in Maderæ collibus apricis vulgaris ex Lowe.

Ons. Specimina que nomine Tolpidis crinite Lowe ex insulis azoricis à cl. C. Hochst! lect. vidi ad formam II genuinam spectant; hisce diebus cl. Seubert nomine Tolpidis umbellate Bert. specimina in insulà azoricà S. Michael à cl. Hunt! 1845 lecta communicavit ex parte ad formam crinitam, ex parte ad genuinam spectantia, et porro specimen in hortis anglicis (Hewett, C. Watson!) è seminibus Tolpidis crinite azorice enatam, cum formis hortensibus Tolpidis barbatæ Gaertn. omnino conveniens. Absque dubio utræque formæ confluunt!

Forma II, genuina vero in cultis præcipuè arenosis, ad vias in collibus apricis, sterilibus regionis mediterraneæ, ins. Canar., Mader., Azoric., imo Ind. or. — Verosimiliter introducta à mense Aprili in autumnum floret, in hortis nostris vero, ubi ex sæculis ornamenti causà colitur et sponte seritur à mense Junio in autumnum.

Lusitania, in Estremaduræ transtaganæ arenosis vineis prope Barreiro: Junio 1840; Welwitsch! n. 157 (Un. it.).
Gallia: prope Monspelium: Theobald!; in campis arenosis dep. Tarn et Garonne Julio: Lagreze Fossat!

Italia: Reggio: herb. Wimmer!; Neapoli, Sicilia, Ischia: Gussone!; De Christophori et Jan! exsicc. \$g_{en.}\$ 669, Sp., 2; Sardinia ad viam prope Magdalenam, Majo: Müller! Un. it.; Corsica, Ajaccio forma major, cymosa, dentibus foliorum radicalium elongatis, rotundatis: herb. à Martius!

Græcia: abunde prope Naupliam: Berger!; ad Stylidem: Fraas!; Attica: Boissier!

Asia minor, prope Brussa: Thirke! pl. bithyn. pont., n. 55; prope Smyrnam in umbrosis Majo: Fleischer! Un. it.
In insula azorica Fayal, Junio 1858: G. Hochsletter, n. 91 (T. crinita, Lowe), ins. S. Michael: Hunt! Flores:
Dr. Maclay!

Specimina canariensia formæ II sunt palmaria, spithamea-pedalia et altiora; caulis solitarius foliatus, erectus, vel caules plures subadscendentes; folia lanceolata plus minusve profundè dentata; capitula ramos terminantia pl. terna; involucri squamæ ext, internas paulo vel dimidià parte superant; imo formæ prostant intermediæ formam crinitam inter et genuinam.

Descr. Formæ crinitæ sec. specimina canariensia:

Radix annua, perpendicularis supernè 3/4-5/4 lin, diametro metiens, infernè attenuata, 2 poll, circiter longa, cortice dilutè brunneo, intus alba, amara, sepius hinc inde flexa, parcè fibrosa. Folia radicalia rosulata, carnulosa, arrecta, numerosa, 1 1/2-2 poll. longa, supernè 4-6 lin. lata, obversè lanceolata. dentato-pinnatifida, subundulata, dentibus pinnisye approximatis, inæqualibus, pl. antrorsis, triangularilanceolatis, longissimis fere 2 lin. longis, 1/2 lin. latis, uti foliorum apex obtusiusculis v. acutiusculis, corpusculo albente terminatis rotundato, infernè in petiolum angustè alatum attenuata, utrinque pilis brevibus, simplicibus crispulis, crassis hirto-pubescentia, ad marginem robustioribus acutis, articulatis, basin versus vero uti plurimæ generis species lanâ albente densâ munita, è pilis elongatis crispulis composita. Caules plures una è radice adscendentes, spithamei-dodranthales, ramosissimi, graciles, 1/3-1/2 lin. diametro, metientes, teretes, dilutè virentes, glabrescentes, infernè vero cum foliis parcè hirtopubescentes, efoliati, excepto folio ad ramorum exortum posito, parvo, lineari integro, 6-9 lin. longo, 1/2-3/4 lin. lato, integro, acuto; ad ramificationes ultimas folia sensim in squamas 1-1 1/2 lin. longas, subulatas abeunt; ad ramum infimum sæpius folium radicalibus simile, 3/4-5/4 poll. longum, 1-2 lin. latum, lineare, dentato-pinnatifidum, subhirtum. Caulis mox supra basin in ramos abit, interstitus 1-3 poll. Rami nudi, graciles, 2 1/2-3 poll. longi, Arnoseridis modo filiformi-clavati, i. e. infernè tenuissimi, subbrunneo-purpurascentes, superne sensim dilatati, fistulosi, virescentes. Capitula mediocria, florentia circiter 6 lin., fructigera 5 lin. diametro metientia, pedicello clavato insidentia, capituli terminalis 3-6 lin. longo, supernè farinaceo-pubescente et squamis pluribus subulatis, rigidis, extrorsoarrectis munito, 3/4-5/4 lin. longis, sensim in involucri squamas transeuntibus. Capitula lateralia pedicellis pl. 3 poll. longis insident, capitula terminalia (centralia) igitur multoties superantibus; sed cum in axi squamarum eorum superiorum, pl. 3-6 lin. infrà capitula positarum, pl. 2 capitula rudimentaria observentur, accipi possumus pedicellos pl. longitudinem supra notatam non excedere. Rami igitur omnes in genere capitulis 3 sunt terminati, è quibus centrale pedicello crassiore cum capitulo 1/2-3/4 poll. longo, lateralia vero pedicellis gracilibus 3 pollicaribus insident. Capitula multiflora, æqualiflora. Involucrum hemisphærico-campanulatum, 2 lin. fere altum, farinaceum, squamis compositum numerosis, circiter n. 40, subæquilongis, anguste lineari- subulatis, plus minusve conniventibus,

dorso carinatis et ext. hic paulo suberosis, quandoque breve aculeatis, albentibus, navicularibus, int. vix superantibus, Flores flavi (sulphurei) ext. 2 lin. longi, radium quasi formantes, dorso obscurius tincti, int. 5/4 lin. longi, omnes apice dentibus 5 glanduliferis, in int. minoribu: muniti, ad tubum compressiusculum et etiam ligulæ dorsum pilis articulatis valdè hirti. Styli rami cylindracei, erecti, imo subaccumbentes, nunquam arcuate reflexi. Receptacolum 1 lin. diametro metiens, planum, punctulatum, i. e. centrum areolæ cui achænium insertum est elevatum, vix vero areolatum i. e. margo achænium quodvis circumdans vix elevatum. Achænia difformia: radialia 2/3 lin. longa cum pappo brevi rudimentario, persistente 1/12 lin. longo, è dentibus triangulari-lanceolatis, subulatis, albentibus, ad basin dorsi incrassatis, n. 20 circiter uniserialibus composito n. 8, crassa, columnaria, 10-costata, ventre breve hirta brunnea, diametro ubique subæqualis, persistentia i. e. cum basi excavationis navicularis involucri squamarum int. concreta, achænia disci articulatè cum receptaculo juncta, 1/2 lin. longa, turbinata, tenuiora, nigra, glabra, i. e. non pilosa, costato-striata, i. e. subtilissime transverse rugosa vel granulata, pappo munita biformi nempe codem rudimentario uti achænia radii sed breviori, cujus dentes 3-9 pl. 4 in setam 1 lin. longam elongatur albam filiformem, denticulatam, basin versus incrassatam. In achæniis extimis transitum achæniorum radii in ea disci formantibus quandoque tantum seta observatur una alterave.

Forma hæc quandoque est prolifera i. e. in axi squamarum involucri oriuntur pedicelli graciles capitula rudimentaria gerentia.

Oss. I. Anno 1855 specimina numerosa formæ II, genuinæ, à beato Berger prope Naupliam lecta examinavi et descripsi. Liceat mihi pauco hic. adducere quæ I. c. adnotavi. Flores specim. græcorum (orientalium, azoricarum et canariensium) sunt concolores, et flores radiales tantùm dorso vittà sublividà ornati. Achænia radialia n. 8-12; achænia disci n. 51-99. Inter 99 achænia disci 5 erant triseta, 67 quadriseta et 27 quinqueseta; inter 55 achænia disci 4 erant triseta, 53 quadriseta et 16 quinqueseta. Prætereå achænium unum alterumve intermedium setà unà alteràve erat instructa.

Ons, II. Characteres carpici formæ crinitæ et genuinæ non recedunt. Modificationes easdem in multis observavi Cichoriaceis e. g. in Crepide virente et tectorum L.

Subgen. II. SCHMIDTIA. Moengh. — Cass. — Less. — Endl., Gen., n. 2980. — Æthionia, Don in Edinb. new. philosoph. Journ., 1829, p. 309. — Polychætia, Tausch, l. c. — Hieracii, Crepidis, Chondrillæ et Tolpidis, Sp. Auct.

Achænia conformia, articulatè cum receptaculo juncta, glabra, 5-15 costato-striata, pappo biformi setis nempe minimis rudimentariis è quibus 3-20 pl. 6-12 in setas denticulatas, basi callosè incrassatas, achænio longiores sunt elongati. Involucrum imbricatum squamis omnibus adpressis ext. quandoque laxiusculis, sed nunquam carinà suberoso-incrassatis ut in Eutolpide. Receptaculum areolatum v. foveolatum.

Herbæ annuæ vel perennes, basi quandoque suffrutescentes vel suffrutices canariensimaderenses, una azorica altera mediterranea, foliis dentato-pinnatifido-pinnatipartitis, caule foliato v. efoliato ramoso, capitulis semper erectis, floribus flavis exsiccatione virescentibus.

2. TOLPIS CORONOPIFOLIA. BIV.

T. annua, achæniis conformibus, glabris 6-8 pl. 7 (in plantà cultà 10-12) setosis; (floribus vix radiantibus, vix virescentibus, styli ramis abbreviatis superatis, foliorum pinnatipartitorum laciniis lineari-cuneatis.

Crepis coronopifolia. Desf.! (ex Webb). Act. soc. h. n. par., 1, p. 38, t. 9.— IVilld., Sp. pl., 3, p. 1606 excl. Syn., Ait., Vaill. et Boccon. — Hort. Kew., ed. 2, vol. 4, pag. 460. — Buch Canar. insl., p. 147 et 175. — Pers., Syn., 2, p. 377, excl. Syn. Ait. — Schulles, Obs. bot., p. 168. Squamæ ext. quoque reflexæ. Receptaculum subfavosum. Similis Tolpidi. Ergo cl. Schultes eodem anno, 1809, ac cl. Bivona hanc speciem Tolpidi subassociavit. — Sprengel, Syst. veg., 3, p. 671 ex parte. Cl. auctor enim malè, uti è synonymià patet, omnes species maderensi-canarienses confusit, imo Siciliam etiam locis natalibus adscripsit.

Crepis trichotoma. Manch., Meth. suppl., p. 216 c. descriptione.

Chondrilla hieracioides. Roth. In Usteri nov. Annal. d. Bot. st., 4, p. 50. — Ej. Catal. bot., 1, p. 101 c. descript. hanc sufficiente plantæ cultæ, cujus semina nomine Lapsanæ canariensis accepit.

Tolpis coronopifolia. Bivona, Monogr., p. 17, t. 5. - DC., Pr., 7, p. 87.

Polychætia coronopifolia. Tausch in Flora B. Z. 1828, 1. Ergaenzungsbl., p. 81, qui falso! b sec. herb. Waldsteinianam plantam nostram in Hungaria sponte nascentem asserit.

Schmidtia coronopifolia et prius S. parviflora. C. H. Schultz, Bip. exsicc. è horto Deideshemiensi, amicis comm.

Ons. Tolpis crithmifolia DC. 1. c. n. 11. saltem ex parte etiam huc spectat, præcipuè ob radicem annuam, excl. vero syn. Crepidis crithmifoliæ Link, plantæ fruticosæ, ex cl. Webb, qui specimina herb. berolinensis vidit, cum Tolpide pectinatà DC. 1. c. n. 9 identicæ.

HAB. Tantum in insula Palma latera montium supra Santa Cruz de Palma; rupes Lavanda versus Paso Tacande 2300 ped. supra mare sec. Buch Canar., p. 175; in rupestribus insula Tenerissa vulgaris cum T. laciniatà.

DISTRIB. GEOGR. Stirps canariensis et maderensis, ex his insulis sec. Hort. Kew. l. c. anno 1777 à cl. Masson in hortos introducta.

Ons. In hortis botanicis vulgaris, pinguior, omnibus partibus major, achænia pl. 10-42 setosa. In horto dorpatensi olim cl. Ledebour! nomine Crepidis corymbosæ Ten. coluit. Ipse plures per annos in horto meo colui, ubi versus finem m. Julii floret et Augusto et Septembri semina maturat. Initio m. Octobris foliorum 5 1₁2 poll. longorum rosam, è seminibus sponte elapsis enatum observavi in horto meo.

Desca. Planta annua, glabrescens, glaucescens, pluricaulis, pl. pedalis, corymbosa.

Radix annua, perpendicularis, 2-3 poll. et ultra longa, supernè 1-2 lin, diametro metiens, teres, fibrillosa, infernè attenuata, extus dilutè brunnea, intus alba, amaricans. Folta radicalia numerosa,

rosulata, subdecumbentia, 1-2 1/2 pl. 1 1/2 poll. et ultrà lata, pinnatipartita, quandoque vero bipinnatipartita, pinnis inæqualibus, approximatis, extrorso-antrorsis, quandoque subfalcatis, linearibus v. lineari-cuneatis, 1-7 pl. 2-3 lin. longis, 1/2-2/3 lin. latis, infernè attenuatis, supernè dilatatis, obtusorotundatis et corpusculo albente terminatis, quod totam folii circumferentiam plus minusve marginat, integris vel dentatis, denticulis acutis pl. ad basin marginis inferioris pinnarum emergentibus Rachis folii 1/3-3/4 lin. lata, inter pinnas pl. dentata. Lobus foliorum terminalis pinnis paulo latior, -5/4 lin. latus, infernè dentatus, supernè integer, obtuso-rotundatus; folia ceterum glaucescentia, carnosula, nudo oculo glabra, sub lente vero utrinque pilis brevibus sparsis obsita, basin versus confertioribus et longioribus. Inter folia caules plures eriguntur, raro solitarius, aut si mavis caulis à basi in ramos cauliformes dividitur dodranthales-sesquipedales pl. vero pedales, inferne 1/2-3/4 lin. diametro metientes, graciles, glabrescentes, teretes, striatos, junciformes, medulla farctos alba, pl. ad medium, quandoque etiam infra v. suprà medium in axi foliorum in ramos divisi. Folia inferiora caulinis similia, pinnatipartita, pinnis vero pl. integris, superiora angustè linearia pl. integra 1/3-1 1/2 poll. longa, 1/3-1 1/3 lin. longa, majora paucidentata. Ad ramificationes ultimas rami in axi squamarum oriuntur angustè linearium, acutarum, 1/2 lin. longarum. Rami virgati, elongati, palmares et longiores, trichotomi, ad trichotomiam usque nudi, inferiora bis-quater trichotomi, superiora semel tantum. Capitula pedicellis insidentia 1/6-1-2 pl. 1/3-1/2 poll. longis gracilibus, squamis munitis pluribus, minimis, 1/3 lin. longis, angustè linearibus, acutis, patentibus, n. 3-6, cum involucri squamis, in quas sensim transcunt, albidè pubescenti-tomentosulis. Capitulum centrale, prius florens, ramis multo superatur, ita ut capitulum serius florens omnia alia superet. In axi squamarum ramulorum supremorum infra capitulum ultimum, sæpius capitulum unum alterumve observatur rudimentarium. Capitula semper erecta, parva, 33-40 flora, florentia 4-5 lin. diametro metientia. Involucrum biseriale, hæmisphæricocampanulatum, 2 lin. altum, albidè pubescenti-tomentosulum, serie interna squamis composita n. 13-16 subæqualibus, 2 lin. longis, 1/6-1/3 lin. latis, anguste linearibus acutis, dorso pubescenti-tomentosis, vix carinatis et hoc respectu ab involucri squamis Tolpidis barbatæ valdè diversis; serie externâ è squamis pl. n. 8 internis duplo-quadruplo brevioribus adpressis; omnibus post achæniorum maturitatem patenti-reflexis. Receptaculum 2/3 lin. diametro metiens, convexiusculum, punctatum, subalveolatum, alveolorum margine vix indicato. Flores sulphurei, generis minimi, exsiccatione vix virescentes, sed flavi manentes, et hâc sola notâ ab omnibus speciebus diversissimi, involucrum paulo. lineâ 1/2-1 superantes, et peripherici vix radium formantes, 1 1/2-2 lin. longi, pilis articulatis patentibus muniti, ad tubum confertissimis, ad ligulæ dorsum sparsis, apice 5-dentatis, dentibus minimis, glanduliferis; antheris albentibus, styli ramis brevibus, subaccumbentibus, flores paulo superantibus, quâ notâ species hæc etiam est distincta. Achænia conformia, omnia articulatè cum receptaculo juncta, glabra, nigra, 1/2 lin. longa, 1/6 lin. diametro metientia, cylindraceo-turbinata, infernè attenuata, callo basilari brunneo munita, superne margine paulo prominulo instructa, 5-gona, 10-15 costulata, vix transversè sub lente muriculato-tuberculata. Pappus persistens, biformis, setis nempe n. 6-8 pl. 7, in plantâ cultâ 10-12, filiformibus, albentibus, 1 1/2 lin. longis, denticulatis, infernè dilatato-callosis compositus quibus dentes minimi sunt interjecti, 1-2-3 nempe inter quamvis setam.

3. TOLPIS LACINIATA. WEBB.

Collum et ima plantæ pars fruticosa, ceterum herbacea, achæniis conformibus glabris, 10-costatis, rugulosis, atris, pappo 4-7 pl. 5-6 setoso, setulis minimis interjectis, foliis radicalibus rosulatis, elliptico-lanceolatis, subpinnatifido-pinnatipartitis, receptaculo areolato-punctato non favoso ut in speciebus affinibus (polymorpha glabrescens, caule efoliato, corymboso, styli rami breves, subaccumbentes).

Tolpis laciniata. Webb! in litt. An T. lagopodæ var.? diversa videtur. Webb in litt.

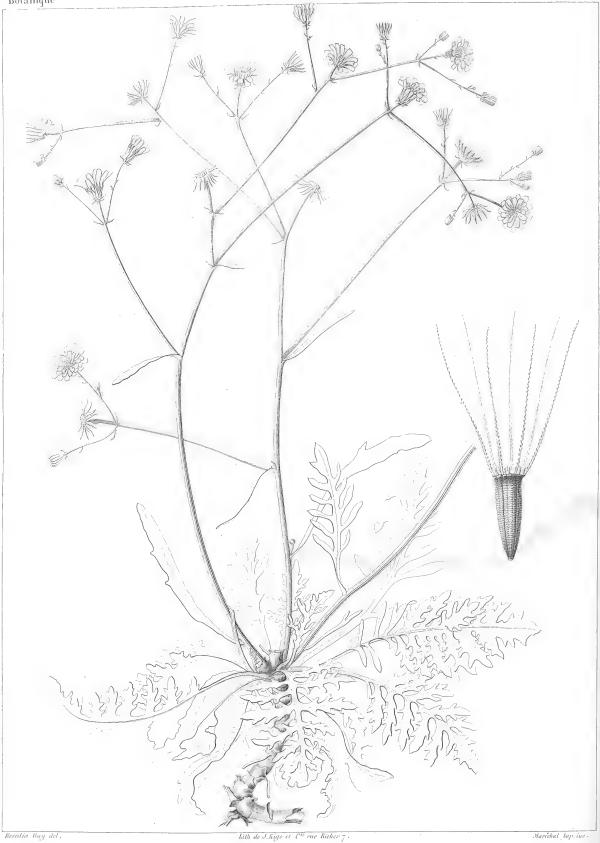
Schmidtia laciniata C. H. Schulz. Bip., tab. 121.

Hab. In rupibus Teneriffæ vulgaris cum T. coronopifolià et (sed locis minus elevatis) cum T. lagopodà: Webb! insula Hierro, villa de Valverde 7 Junio 1845: Bourgeau! n. 8; Palma, la Caldera, in rupestribus 2 Aug. 1845: Bourgeau! n. 23 et 27 et Baranco del Rio Santa Cruz de la Palma, 19 Julio 1845: Bourgeau! Unica.

DISTRIB. GEOGR. Species mera canariensis.

Desca. Species valde variabilis quoad foliorum divisionem et indumentum, herbacea collo suffruticulosa, caulibus subnudis glabrescentibus, junceis, corymbosis. Affinis S. coronopifoliæ:

Radix speciminum juniorum radicibus annuis similis, non vero perpendicularis uti e: g. radix T. coronopifoliæ sed subhorizontalis, supernè 1 lin. diametro metiens, 2-3 poll. et ultra longa, ramosa, quasi repens et hinc inde in speciminibus ætate magis progressis caules novellos edens. Demum rhizoma subhorizontale lignescit 3-7 lin. diametro habet, cortice brunneo, ligno duro, sordide albente, hine inde caules herbaceos edens, ad basin foliis numerosis confertis, subrosulatis obsitos. Folia hæc radicalia 1 1/2-4 1/2 pl. 3 poll. longa, supernè circumferentia 1/2-1 1/2 pl. 3/4-1 pol. lata, oblongoobversè lanceolata, in petiolum attenuata, 3-9 lin. longum, basi ipsâ expansum in scariositatem semiamplectentem, pinnatifido-pinnatipartita, pinnis oblongo-lanceolato-linearibus 1-10 lin. longis, 1/6-4 lin, circumferentià metientibus, pl. obtusis et corpusculo albente terminatis, dentato-pinnatifido-pinnatipartitis vel integris ; folii rachis 1/2-7 lin. lata, pl. dentata ; pinnæ basin et apicem obtusum versus decrescunt; folia juniora plus minusve arachnoideo-tomentosa, adulta glabrescunt et viridia, ad petioli basin vero cum caulis parte inferiore vellere tomenti denso sunt obsita sed multo breviore ac T. lagopodæ. Caucis erectus, spithameus-pedalis, imo-5/4 pedalis, pl. dodranthalis-pedalis, infernè 1/3-ultra 1 lin. diametro metiens, excepta basi et pedicellorum partem superiorem glabrescens, teres, striatus, gracilis, sicut tota planta succo scatens lacteo, corymbo simplici v. composito terminatus, pl. jam à basi in ramum unum alterumve abiens, ita ut prima fronte rhizoma multicaule esse videatur, quandoque vero infra vel supra medium ramosus, tantum ad ramorum exortum foliis munitus, ceterum efoliatus; folia ramea inferiora radicalibus similia, sed minora, pinnatifida, pinnis subintegris, superiora elongato-linearia subintegra; rami efoliati corymbo simplici v. composito terminati. Capitula multi-90 flora, pedicellata, pedicellis centralibus 1 4/2-12 lin., lateralibus 1/3-1 1/2 poll. longis, superne

squamis 2-5 pl. 3 parvis, patentibus, 1/3-1/2 lin. longis, angustė linearibus, acutis munitis, in quorum axi in pedicellis lateralibus non raro capitula observantur rudimentaria. Involucrum 2-2 1/2 lin. altum, campanulatum, demum reflexum, caulique adpressum, cum pedicelli parte superiore tomento farinaceo canescens, subimbricatum squamis int. pl. n. 19, angustė linearibus, dorso rotundato-carinatis, ext. pl. n. 8 duplo v. triplo brevioribus, angustė linearibus, adpressis. Receptaculum 1-5/4 lin. diametro metiens, convexum, punctatum, areolatum, non vero foveolatum uti in plerisque generis speciebus; areola nempe omne achanium circumdans vix elevatus. Flores aurei, demum exsiccatione virescentes, speciosi, expansi 8-9 lin. diametro metientes, peripherici radium formantes 3 3/4 lin. longi, ligula 1 lin. fere lata, disci flores vero 2 3/4 lin. longi, omnes apice 5-dentati; tubus 1 lin. longus pilis patentibus munitus simplicibus. Antheræ ultra 1 lin. longæ; styli rami brevissimi erecti, imo subaccumbentes. Achænia conformia, glabra, atra, 2/3 lin. longa, columnari-turbinata, basin versüs attenuata, apice margine prominulo munita, 10-costata, subrugulosa. Pappus albus, persistens, 1-serialis, radiis majoribus 4-7 pl. 5-6 subæqualibus, 1 2/3-2 lin. ferè longis, minimis pluribus interjectis. Variat:

- I. Vulgaris, folia pinnatipartita, pinnis pinnatifido-dentatis, rachi ut in forma II, 1/2-2 lin. lata. Pappi seta 5-7 pl. 6.
  - a. Glabrescens, caulis spithameus-dodranthalis; Teneriffa: Webb.
  - b. Subglabrescens, caulis pedalis robustior; ins. Hierro: Bourgeau! n. 8.
  - c. Cano-tomentosula, caulis ultra pedalis; Palma, la Caldera: Bourgeau! n. 23.
- II. Tenuiloba, folia pinnatipartita, pinnis rachique angustè linearibus, subintegris, subcana, caulis ultra pedalis; pappi setæ majores 4-6; Palma, la Caldera: Bourgeau! n. 27.
- III. Pinnatifida, folia pinnatifida, pinnis ad basin marginis inferioris dentatis vel integris, rachi 3-8 lin. lata, glabrescentia, pappi setæ majores 4-6; Palma, Baranco de Rio, Santa Cruz: Bourgeau! Unica.

EXPLICATIO TAB. 121.

Icon bonæ formæ 1, b, repræsentans.

1. Planta integra. 2. Achænium cum pappo.

4. TOLPIS LAGOPODA. CHR. SMITH.

T. perennis achæniis conformibus, teretibus, glabris, 10-costulatis, pappo 6-12, pl. 8 setoso, setis minimis interjectis, foliis caulinis (radicalia desiderantur) elliptico-lanceolatis, sinuato-dentatis, in petiolum attenuatis (junior arachnoideo-tomentosa, demum glabrescens, excepta caulis corymbosi imà parte densè tomentosa, styli rami erecti, quandoque paulisper arcuate reflexi, quà notà species hæc distinctissima ab omnibus jam differt).

Tolpis lagopoda. Chr. Smith! (ex Webb) apud Buch Canar., p. 147 et 184 (nova et singularis, caule

adulto basi vellere densissimo, ceterum glabro, foliis subsessibilibus, oblongis basi attenuatis, sinuato-dentatis, glabris, calycis phyllis lateribus tomentosis, carinâ glabrà). — DC., pr. 7, p. 87.

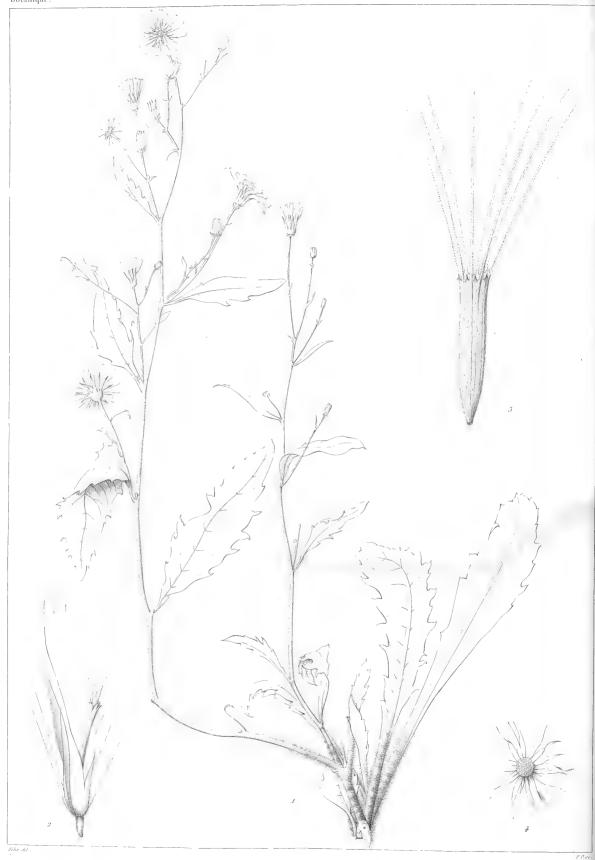
Schmidtia lagopoda. C. H. Schultz Bip. in litt. ad cl. Webb aliosque.

HAB. Cambre supra Villa Orotava; Cruz del Paso de Guimar non raro sed non alibi sec. Buch Canar., p. 184 (4100-5900 ped. supra mare). — In altis montibus Tenerifia el filo de las Cañadas et ad basin montis alti el Pico de Teyde alt. 8400 ped.: Webb! — Palma Barranco de Buena Vista, 30 Juni 1845: Bourgeau! 3 tantum specimina misit et quartum, etiam palmense, nondum florens sine loco speciali.

DISTRIB. GEOGR. Species canariensis alpina.

Descr. Sec. specimina palmensia cum quibus nivariensia comparavi. Radix perennis, fusiformis, speciminum meorum abrupta, 1-3 lin diametro metiens, teres, demum sublignescens, extus brunnea, intus alba. Caulis solitarius, sesquipedalis et altior, corymbo polycephalo terminatus, herbacens, infernè 2/3-2 lin. ferè diametro metiens, gracilis foliatus, infernè rectus, tunc flexus et verosimiliter a rupibus dependens, ad ramificationes vero, ad caulis medium incipientes, adscendens, junior tomento albente munitus, è pilis articulatis, simplicibus, crispulis composito, demum evanescente, sed ad caulis partem inferiorem, ubi pili valde elongati, remanente et vellus densissimum efficiente, quod in speciebus affinibus etiam haud desideratur, sed in nullâ tam distinctum est ac in nostrâ, unde etiam specici nomen; adultus glaber viridis, striatus, medulla alba farctus. Folia infima rosam non faciunt sed ad caulem, lineâ spirali, ad ramificationes usque sunt disposita, n. 6-12 infima duo paulo minora, tunc majora et versus ramificationes iterum decrescentia, 2-7 pl. 4-6 poll. longa, ad medium 3/4-2 pl. 1-1 1/2 poll. lata, elliptico, lanceolata, utrinque attenuata, acuta et corpusculo corneo rotundato terminata et quasi apiculata, sinuato-dentata, sinubus rotundatis, dentibus 1-3 lin. longis triangulari-lanceolatis, antrorsis, acutis, quandoque paulo falcatis, etian corpusculo corneo terminatis; folia juniora tomento arachnoideo, adulta glabra infernè integerrima et attenuata in petiolum 1/6-1 1/2 poll. pl. 1/3-1/2 poll. longum, inferne, præcipue in foliis inferioribus, plus minusve tomentosum. Rami inferiores in axi foliorum, caulinis similium, sed minorum orientes, spithamei-palmares, foliis 4-8 lin. longis, 2/3-5/4 lin. latis, subintegris, acutis ad corymbum subsimplicem usque muniti paucis vel nudi, supremi breviores in axi squamarum, angustè linearium, acutarum orientes, nudi, corymbo simplici terminati. Capitula multi-(33-) flora mediocria, semper erecta, pedicellis nudis, supernè squamulis nonnullis 1/2-2 lin. longis, linearibus, acutis, patentiusculis muniti, capitulorum centralium brevibus, 1 1/2-2 lin. longis, lateralium 8-14 lin. pl. vero poll. longis, superioribus quandoque in axi squamarum inferiorum, capitula rudimentaria gerentibus. Involucaum 2 1/4 lin. altum, campanulatum, subimbricatum, cum pedunculi parte superiore tomentosum, squamis intimis, n. 13 circiter, angustè linearibus acutis, exterioribus triplove brevioribus, linearibus, dorso obscurè virentibus, adpressiusculis, n. 8 circiter. Flores aurei, exsiccatione demum virentes, radiantes, involucrum plus dimidià parte superantes, radiales 2 1/2, centrales 1 1/2 lin. longi, 5 dentati, dentibus triangulari-lanceolatis; tubus omnium 1 lin. longus, pilis brevissimis simplicibus, more specierum affinium, cum ligularum dorso sparsè obsitus; antheræ exsertæ dentes florum centralium attingunt; stylus bifidus ramis crectis quan-

			•
,			
	•		
·			
			•
			•

Colpis Lagoficca Chr. Smith.

doque arcuate reflexis, quod in speciebus reliquis non observatur. Receptaculum alveolatum, alveolorum margine non valde elevato, hinc inde in dentem abeunte. Achania conformia, 3/4 lin. longa, columnari-turbinata, i. e. inferne attenuata apicis margine paulo prominulo, 10-costata, glabra, rugulosa, atra, pappo coronata persistente, 1-seriali, setis majoribus n. 6-10 rarius-12, pl. 8 subæqualibus 1 1/2-1 3/4 lin. longis, denticulatis, basi incrassatis, more generis minimis interjectis.

Obs. Specimina nivariensia magis elongata sunt quam palmensia, sicut et achænia cum pappo, ceterum omni conveniunt numero. Specimen palmense gracile, sesquipedale, simul florens et fructigerum, folia præbet 2 1/2-3-pollicaria, alterum juvenile dimensionibus gaudet saltem duplo majoribus. Planta succo lacteo scatens, vulnerata effluit et in gummi sic dictum coagulat.

EXPLICATIO TAB. 120.

1. Planta integra magnitudine naturali; figuræ reliquæ magnitudine augentur. 2. Flos radialis. 3. Achænium. 4. Receptaculum involucro cinctum.

5. TOLPIS WEBBII. C. H. SCHULTZ, BIP. MS.

T. perennis, herbacea, glabrescens; achæniis conformibus, glabris, 5-gonis; costis rotundatis glabris, valleculis angustis separatis; pappo 13-16-setoso, setis conferte denticulatis; pappi radiis rudimentariis interjectis longioribus ac in aliis speciebus; foliis radicalibus lineari-lanceolatis, pinnatifidis, hirtis, caulinis elongato-linearibus, subintegris, glabris; caule foliato, corymboso; styli ramis brevibus, erectis.

Schmidtia Webbii. C. H. Schultz Bip., in litt. ad amiciss. Webb aliosque.

HAB. In altis montibus Teneriffæ una cum T. lagopoda, Webb! in rupestribus altioribus Teneriffæ ad fontem Rosæ in regione Leguminosarum teydensium: Webb! sine loco: Berthelot! Teneriffa, $Paso\ del\ arenes\ negras$, $Canadas\ del\ Teyde$, 19 Maji 1846: Bourgeau! specimen nondum florens. Ergo Junio florere videtur et Julio achænia maturare.

DISTRIB. GEOGR. Stirps mera canariensis alpigena.

Descr. Species distinctissima, perennis, 11/2 ped. alta, herbacea, foliis radic. rosulatis, linearilanceolatis, pinnatifidis, hirtis, caule ima basi vellere fugaci lanato, stricto, foliis linearibus instructo, corymboso.

Radix perennis speciminum meorum non integra, fusiformis esse videtur, superne 2-3 lin. diametro metiens, teres, extus brunnea, intus alba, amaricans, succo lacteo, uti tota planta, plena, ita ut vulnerata emaneat et in massam brunneam coagulet. Caulis (forsan e trunco oriens fruticuloso, uti T. laciniata, quod vero in specim. mancis observari non potest) 1-2 pl. 1 1/2-pedalis, erectus, solitarius, gracilis, junceus, superne 1/2-1 lin. diametro metiens, teres, striatus, viridis, basi quandoque subpurpurascens, glaber et tantum inferne pilis paucis munitus brevibus patentibus, vellere brevi, foliatus, pl. ultra medium ramosus; sæpius etiam rami pauci jam infra medium, vel mox supra basin oriuntur, quandoque

111. — (2° SECT.)

in specim, macris tantum apice ramus oritur unus alterve 1-cephalus, ita ut caulis pl. corymbo composito rarius simplici sit terminatus. Folia radicalia rosulata, in planta fructigera pl. emarcida, numerosa, 2-5 1/2 pl. 3-4 poll. longa, superne circumferentia 6-8 lin. lata, elongato-lineari-lanceolata, pinnatifida, pinnis inæqualibus, paulo antrorsis, lineari-lanceolatis, 3 lin. longis, 1 lin. latis, acutis, quandoque vero tantum dentatis, dentibus triangulari - lanceolatis, quandoque falcatis, inferne in petiolum alatum angustata, basi in scariositatem semiamplectentem dilatata, apice cum dentibus acutiuscula et corpusculo albente marginata, utrinque pilis brevibus, simplicibus, articulatis, albentibus parce hirto-pubescentia. Folia caulina elongato-linearia, 1/2-5 poll. longa, 1/3-3 pl. 2 lin. lata, integra v. inferiora parce dentata, acuta, glabra. Rami inferiores simili modo se habent uti caules minores-15 poll. longi, foliati, apice corymbo simplici v. composito terminati, in axi foliorum elongatolinearium orientes; rami superiores breviores, spithamei-palmares, supremi pollicares, in axi foliolorum 1-5 lin, longorum, anguste lineari-subulatorum orientes. Capitula mediocria, 50-60 flora, semper erecta, pedicellis gracilibus 4-12 lin. et ultra, pl. 6-9 lin. longis insidentia, superne squamis nonnullis lineari-subulatis arrectis instructis et cum involucro plus minusve albide tomentoso-pubescentibus, Ramuli inferiores in hac specie non tantopere capitulum centrale superant et non tam sunt virgati quam in pluribus generis speciebus. Involucaum campanulato-hemisphæricum, 2-2 1/4 lin. altum, demum reflexum, biseriale, squamis interioribus subæqualibus n. 13-21, anguste linearibus, acutis, dorso convexis, ventre concavis sed nulla achænia foventibus, exterioribus 8-10, anguste lineari-lanccolatis, acutis, adpressiusculis, interioribus duplo triplove brevioribus. Receptaculum 3/4 lin. diametro metiens, convexiusculum, foveolatum, foveolatum margine brevi hinc inde in denticulos parvos elevato. Flores flavi, exsiccatione virescentes, radiales 3-31/2, centrales 2 1/4 lin. longi, omnes 5-dentati; tubus 1 lin, longus, albens, pilis brevissimis patentibus, simplicibus, articulatis munitus, etiam in dorso ligulæ observandis; antheræ exsertæ; styli rami breves, arrecti, breve hirti. Асижыл conformia, 3/4 lin. longa, columnari-turbinata, 5-gona, costis rotundatis, non striatis, glabris, valleculis 5 angustis separatis, glabrescentia, nigra, superne margine prominulo munita, basin versus attenuata et callo basilari munita. Pappus 1-serialis persistens albus, setis majoribus n. 13-16 denticulatis, inferne incrassatis, 5/4-1 1/2 lin, longis, paucis minoribus more generis interjectis sed longioribus ac in aliis speciebus. Obs. Species had ob pedicellos subaquilongos, i. e. longitudine non tam diversos, et pappi radios non rudimen-

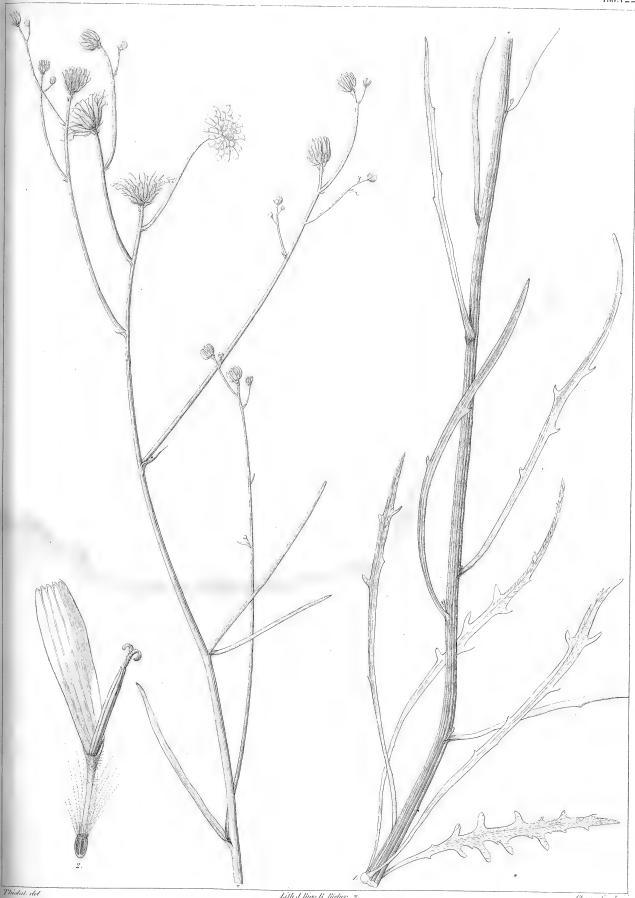
Ons. Species here ob pedicellos subæquilongos, i. e. longitudine non tam diversos, et pappi radios non rudimen tarios magisque elongatos ad Hieracium accedit.

EXPLICATIO TAB. 122.

1. Planta integra magn. nat. 2. Flos uti figuræ reliquæ auctus. 3. Achænium pappo co-ronatum. 4. Receptaculum involucro cinctum.

DIV. II. ANDRYALEÆ. C. H. SCHULTZ BIP.

Styli rami elongati subarcuate reflexi. Capitula corymboso-racemosa, rarius solitaria. Involucrum 1-seriale. Flores aurei. Receptaculum setosum, setis integris, rarius margine paleatum. Achænia con-

Colpis Welkin C. S.C. Sch. Bip.

Charpentier tapsine!

formia, 10-costata, costis superne in dentes breves elongatis, calva, pl. vero pappo munita 1-seriali, caduco, setoso, setis inferne barbellatis superne dentatis.

Herbæ annuæ biennes vel perennes, quandoque inferne suffruticulosæ, tomentosæ, tomento e pilis sessilibus stellatis 9-12-radiatis composito, cui pl. setæ sunt intermixtæ glanduliferæ iis Sonchi speciebus similes vel denticulatæ, foliatæ foliis lanceolato-ovatis, integris, dentatis vel pinnatifidis, corymboso-racemosæ, rarius monocephalæ.

Huc: Andryala cum subgenere Rothia et Hispidella Barnad. — DC. pr. 7, p. 259, ab Andryala diversa: achæniis calvis, setis tomento stellato intermixtis subulatis, denticulatis, non articulatis et glanduliferis.

ANDRYALA. LINN. EMEND.

Pers., Syn., 2, p. 377. — DC., Pr., 7, p. 244.

Sonciii Sp. Dalech. — Chondrillæ Sp. Clus. — Eriophorus, Vaill. — Andryala, Linn., ex parte. — Andryala et Rothia, Schreber. — Gaertn. — Schkuhr. — Cass. — Less. — Voigtia, Roth. — Rothia, Schreber.

Capitulum multiflorum. Involucrum 1-seriale, campanulatum. Receptaculum convexum, alveolatum, alveolorum margine in setas integras elongatas abeunte, raro margine paleatum. Achænia columnariturbinata, 10-costata, costis superne in cornua totidem productis, brevia. Pappus 1-serialis caducus, setis inferne barbellatis superne denticulatis, rariùs si receptaculum margine paleaceum achænia paleis inclusa, calva.

Herbæ annuæ, biennes, vel perennes, quandoque suffruticulosæ, caule rarius monocephalo pl. corymboso racemoso, foliato, foliis lanceolato ovatis, dentato-pinnatifidis, tomento stellato obductæ: pl. pili flavo-virentes, apice glanduliferi, præcipue in plantæ parte superiore, sunt intermixti. Succo lacteo scatent, e planta vulnerata emanente et in gummi rufescens coagulante.

Analysis specierum.

A. Receptaculum setosum. Achænia omnia pappigera. Euandryala DC., Pr. 7, p. 244 ex parte — C. H. Schultz Bip., emend.

- a. Achænia alutacea.
- 1. Andryala Agardhii Haensl. DC., Pr., 7, p. 244. Foliis omnibus radicalibus spathulatis integerrimis, caule brevi monocephalo, pappo brevius barbellato, habitu Hicracii Pilosellæ L. Perennis. Hispania.
- 2. Andryala integrifolia L. Caule foliato corymboso, foliis dentato-pinnatifidis, achæniis abbreviatis, brunneis, costis albis, tomento involucri elongato lanato. Annua, Regio mediterr. Huc: Sonchus lanatus Dalech., Hist., p. 1116 c. icone. Andryala dentata Sibth. DC., Pr., 7, p. 245, ct Andr. tenuifolia DC., l. c., et A. sinuata pl. auctor.
- 3. Andryala sinuata L. Caule ramoso, pedunculis elongatis, foliis sinuato-pinnatifidis, achæniis elongatis concoloribus alutaceis, tomento brevi. Annua et biennis. Regio mediterr. Huc Chondrilla prior Dioscor. legitima Clus. hist., cxlut c. icone! Andryala ragusina Linn. A. lyrata Pourr. A. incana DC. A. macrocephala Boiss.

OBS. Andryala nigricans Poir., et A. laxiflora DC., forsan ad species 2 ultimas referendæ.

- b. Achænia atra.
- 4. A. pinnatifida Ait.
- B. Receptaculum setosum, margine paleatum, paleis achænia calva foventibus, Rothia, Schreber,
- 5. Andryala cheiranthifolia L'Hérit. Andryala Rothia Pers. DC., Pr., 7, p. 245, et A. varia Lowe. DC., l. c.

1. ANDRYALA PINNATIFIDA. HORT. KEW., ex parte.

Achæniis atris, concoloribus, 1/2-2/3 lin. longis (basi suffrutescens, plus minusve cano-tomentosa et pl. pilis elongatis glanduliferis flavo-virentibus superne intermixta, foliis lanceolato-ovatis, dentato-pinnatifidis; receptaculo setoso; inflorescentia corymboso-racemosa).

Andryala pinnatifida var. β . Ait., Hort. Kew., ed. 1, vol. 3, ρ . 129 (foliis tomentosis, profunde pinnatifidis, pinnis brevibus integris, calyc. tomentosis, pilosis, pilis rigidiusculis); ed. 2, ρ . 462.—Willd., $S\rho$. ρ l., 3, ρ . 1609. — Pers., $S\gamma n$, 2, ρ . 377.

Andryala pinnatifida. Spr., Syst. veg., 3, p. 633 (tomentosa, foliis pinnatifidis, laciniis dentatis, corymbo terminali hirsuto). — Link, in Buch. Canar., p. 147 et 164. — DC., Pr., 7, p. 244, cum diagnosi formarum circulum magnum amplectente.

Andryala coronopifolia. Link, in Buch, Canar., p. 147 et 181.

Rothia cheiranthifolia. Link (non Roth), in Buch, Canar., p. 147 et 175.

HAB. In rupibus omnium insularum Canariensium, a planitie ad altos montes usque, a Februario in Septembrim florens.

DISTRIB. GEOGR. Stirps mere canariensis, a cl. Masson anno 1778 in hortum Kewensen introducta.

Descr. Planta polymorpha uti e. g. plurima Hieraciorum nostrorum, difficillime describenda et facile secundum methodum plurium nostri ævi floristarum in 12-18 species divellenda.

Herba inferne suffrutescens, cano-tomentosa, tomento demum in herbariis obscurius evadente brunnescente. Radix in herbariis pl. desideratur, spithamea-pedalis, verticalis vel hinc inde flexa, superne 2-5 lin. diametro metiens, teres, fusiformis, hinc inde ramum edens et fibrillosa, lignosa, lignosa, lignosa, durissimo, cortice brunneo circumdata. Caulis solitarius vel a basi in ramum cauliformem unum alterumve adscendentem divisus, palmaris-bipedalis, pl. spithameus-pedalis, 3/4-2, pl. 1-1 1/2 lin. diametro metiens, teres, foliatus, corymbo plus minusve composito vel racemo terminatus. Tomentum caulis, foliorum et involucri compositum est e pilis sessilibus stellatis pl. 9-12-radiatis, radiis brevioribus, longioribusve, plus minusve confertis pl. confertissimis, facile abstergentis et ætate maxima ex parte secedentibus, corticem obtegentibus brunneum, sulcato-striatum et ligni stratum pl. tenue obscure albens, medullæ cylindro crasso percursum; demum caulis magis liquescit et inferne à foliorum delapsorum insertione cicatricosus. Tomentum hoc stellatum eo magis est characteristicum cum in plerisque Compositis canariensibus e filis crispatis sit contextum. In parte foliorum supera, virenticinerea, tomentum non tam densum est quam in aversa, albo-cinerea. Corymbum vel racemum versus huic tomento pl. pili intermixti sunt articulati, teretes, superne tenuiores, apice subglobosi, sie dicti glanduliferi, viridi-flaventes, variæ longitudinis 3/4 imo 1 lin. longi, patentes, superne confertiores et in pedunculis et involucro sæpius tam conferti ut corymbus plantæ cinereæ colore flavo-virente valde discrepet. Pili etiam in corymbi foliis observantur, præcipue in facie supera, et faciei aversæ costa et nervis, sed non tam conferti, ita ut color canus semper prævaleat. Quandoque pili modo descripti penitus desiderantur. Folia lineâ spirali a basi ad caulis apicem posita, interstitiis 1 lineæ-1/3-1-1 3/4 poll. disposita, inferne confertiora et majora, 3/4-4 pl. 1 1/2-2 1/2 poll. longa, superne 5 lin. 1-1 3/4 poll. lata, lineari-lanceolata vel elliptico-obovato-cuneata, obtusa vel acuta, plana v. undulata, penninervia, irregulariter sinuato-dentata, dentibus pl. triangulari-oblongis, 1/3-1-2 lin. longis, vel plus minusve profunde pinnatifida pinnis lineari-oblongis 1-11, pl. 6 lin. longis, 1/3-4 pl. 1 lin. latis, integris v. dentatis, imo subpinnatifidis, dentibus pinnisve n. 3 marginem pinnarum inferiorem obsidentibus, cum folii apice corpusculo parvo terminatis glabro; infra medium folia in petiolum attenuantur alatum 1/3-2-4 pl. 1-1 1/2 lin. latum, in foliis superioribus latiorem basi dilatatum et semiamplexicaulem. Corymbi rami in axi foliorum oriuntur jam descriptorum similium, sed breviorum et quandoque relative latiorum, superne decrescentium, 1/4-2, pl. 3/4-1 poll. longorum, 1/4 lin.-1 poll. latorum, lineari-lanceolatorum v. ovato-oblongorum, pl. amplexicauli-subcordatorum auriculis rotundatis, integrorum, dentatorum v. pinnatifidorum. Ramulorum folia, transitum in involucri squamas perficientia sunt minora adhuc, lanceolato-linearia, subacuminata, 6-2 lin. longa, 1/4-2 lin. lata, Pedunculi sine capitulis 2-10 lin. longi, efoliati, tomentosi et insuper plus minusve hispidi v. hispidissimi. Capitula semper erecta, multiflora, parva, mediocria vel speciosa, sed formis intermediis hoc respectu confluentia. Involucrum hemisphærice campanulatum, subuniseriale, 2-4 lin. altum, tomentosum, canum, pl. vero insuper pilis jam descriptis plus minusve hispidum, imo hispidissimum, flavo-virentibus, ita ut squamæ singulæ non satis distingui possint; squamis n. 13-21 subæquilongis, demum stellato-patentibus 13/4-3 lin. longis, pl. subæquilongis, inferne 1/4-3/4 lin. latis, lineari-lanceolatis, facie interna glabris, dorso carinatis. Squamæ exteriores sunt longiores, angustiores, carina magis hispidæ, margine vix scariosæ, intimæ paulo breviores et latiores, carina minus hispidæ et to-

mentosæ, margine valde scariosæ, scariositate in omnibus integra apice vero in dentes elongatos divisa. RECEPTACULUM 1-2 1/4 lin. diametro metiens, sordide albens, in brunneum vergens, convexiusculum, alveolato-réticulatum, alveolorum margine parum elevato, dentato et in setas nonnullas simplicissimas, achænia duplo superantes abeunte, quibus receptaculum evadit setosum. Paleas ad receptaculi marginem non observo. Flores aurei, hermaphroditi, lingulati, 5-dentati, radiales involucrum 1-2 lin. superantes, 3 1/2-5 1/2 lin. longi, disci sensim centrum versus breviores. Ligula 1/2-3/4 lin. lata, apice dentibus n. 5 triangulari-lanceolatis terminata, nervis percursa n. 10 e quibus intermedii n. 8 sub dentium exortum confluent in 4 paria, ita ut nervi 6 tantum distingui possunt, 2 laterales et 4 intermedii, duplicati, lateralibus duplo crassiores. Supra dentium exortum nervi sunt liberi. Si mavis ligula est 5 nervia, nervis 4 intermediis integris, 2-lateralibus vero dimidiatis. Tubus albens cuneatus, superne pilis articulatis, albentibus, pl. numerosis, ad os confertis hirtus, rarissime glaber, ligulâ glabrâ duplo brevior. Antherarum cylinder 1 lineam et paulo longior, obscurius tinctus, anthera apice corona oblongo-ovata, rotundata terminatæ, basi dentibus utrinque 2 lanceolatis acutis munitæ; filamenta glabra, plana; stylus superne cum ramis cylindraceis tenuibus, subarcuatis, antherarum cylindrum lineâ dimidiâ superantibus, pubescens. Achænia n. 35-112, conformia, 2/5-2/3 lin, longa, 1/8-1/5 lin. diametro metienta, elongato-ovato-cylindracea, inferne attenuata, superne vix paulo attracta, atra, glabra, 10-costata, costis-valde prominentibus, dimidiam partem diametri achænii metientibus, asperulis, interstitiis-valleculis-æqualiter distantibus separatis, inferne versus areolam basilarem, circularem, parvam subevanescentibus, superne in cornua vel dentes n. 10 excurrentibus. lineari-lanceolatis, valde prominentibus, subextrorsis, areolam apicalem, circularem, in cuius centro nectarium albens conspicitur, suboccultantibus. Regularitas horum acheniorum sane maxima! Pappus caducus, niveus, 1-serialis, setis subæquilongis, 1 1/2-2 lin. longis, parte inferiore dense barbellatis: i. e. denticulis diametrum setæ superantibus , parte superiore vero tantum denticulatis i. e. dentibus arrectis diametrum setæ non æquantibus. Cum semper radii plures, basi concreti, ab achænio separentur numerum pappi radiorum non determinare possum.

Formarum circulus.

Primo secundum indumentum formas A. pianatifida describere volui, sed limites frustra quasivi et tum foliorum divisionem et formam, etiam valdopere variantem, potius respiciendam esse e re duxi. Capitulorum magnitudo et dispositio sicut et caulis altitudo et divisio nimis ludunt. In humidiusculis et umbrosis folia tenuiora et glabriora.

- A. Folia profunde pinnatifida, lanceolato-elliptica, caules graciles vel robusti, spithamei-esquipedales.
- a. Folia pinnatifida, pinnis integris. = Forma germina.
- 1. Involucrum pilis glanduliferis + hispidum.
- Forma Massoniana in hort. Kew. indicata. Caulis spithameus-pedalis, robustus v. gracilis, corymbosus; folia lanceolata profunde pinnatifida, 1/2-3/4 poll. ambitu metientia, plana, utrinque tomentosa vel supra glabrescentia; pinnæ integræ, lineari-oblongæ, obtusæ. In rupestribus Teneriffæ vulgaris; Webb!
  - 2. Involucrum canum, pilis glanduliferis nullis munitum.

- = Forma Preauxiana C. H. Schultz Bip.
- a. Capitula corymbosa. In rupibus Teneriffæ cum forma Massoniana.
- β. Capitula racemoso-corymbosa parva longe pedicellata, folia angustiora, caulis gracilior. Canaria: Despréaux! (Andr. coronopifolia Link. An A. pinnatifidæ var. ex Webb in Litt.).

Verosimiliter huc spectat Andryala coronopifolia Link, 1. c. prope La Vega Canaria et prope Espermaza Tenerissa lect. Locus et foliorum forma, assentiente cl. Webb, non repugnant.

- b. Folia pinnatifida, pinnis dentatis-subpinnatifidis.
- 3. Involucrum pilis glanduliferis + hispidum.
- = Forma Sprengeliana. = Andr. pinnatifida Spr.
- α. Folia ambitu lanceolata, capitula subcorymbosa. = Forma Eusprengeliana.

Forma Sprengeliana sensim, eodem loco natali, in formam genuinam transit ita ut absque dubio speciei meæ subscribenda. Forma vulgatissima esse videtur cum plurima ejus habeam specimina e:

Canaria, in collibus aridis argillosis Valsequillo, 25 Martio 1846: Bourgeau! n. 5. Specimina cana, caule spithameo-pedali, gracili, corymbo subracemoso, involucri tomento pilis glanduliferis parce adsperso. Tab. 135 huc spectat. — Canaria, Barranco de la Vierge, 30 Martio 1846: Bourgeau! n. 6, forma humilior, vix spithamea, robustior, cana, involucro parce glandulifero. — Canaria in humidiusculis et convallium umbrosis, Martio 1846: Bourgeau! n. 10. — Forma elatior, ultra pedalis, foliis tenuioribus, supra glabrescentibus, involucro magis glandulifero. — Canaria, Barranco de los Tiles, monte Doramas, 6 Apr. 1846: Bourgeau! n. 8. Specimina robusta, ultrapedalia, cana, foliis lato-lanceolatis, 5/4-2 poll. latis, pinnatifido-pinnatipartitis, pinnis linearibus, dentatis, obtusis, involucris glanduliferis. Teneriffa, Barranco de Ignoste, reg. Pini, Junio 1846: Bourgeau! n. 2. — Eadem forma ac præcedens sed sesquipedalis, foliis tenuioribus, supra glabrescentibus, magis distantibus. — Teneriffa ad sylvæ marginem prope San Diego del Monte 26 Febr. 1845. Bourgeau! sine n. Pedalis, foliis 1-1 1/2 poll. latis, pinnatifidis, pinnis subdentatis.

- β. Folia ambitu elliptica, inferiora in petiolum elongatum attenuata, supra glabrescentia; capitula cum pedunculis elongatis hispidissima, in corymbum racemosum disposita.
  - = Philippiana C. H. Schultz Bip. (in memoriam amiciss. Philippi Barker Webb).
  - 4. Involucrum canum, pilis nullis munitum glanduliferis.
- = Forma Fuertaventurensis. Fuertuventura, el Risco de Valdebron, 19 Febr. 1846; Bourgeau!

  n. 13. Iconem tab. 135, sicut specimina formæ Sprengelianæ e Canariæ collibus prope Valsequillo exhibet, sed pilis glanduliferis penitus destituta et tantum cana. Caulis gracilis, dodrantalis, subcorym-
- bosus, folia 5-8 lin. ambitu metientia, pinnatifida, pinnis integris v. dentatis.
- B. Folia superficialiter pinnatifida vel sinuato-dentata, pinnis nempe plerisque rachidis diametro brevioribus, lineari-lanceolato elliptica.
  - a. Folia lanceolato-elliptica, capitula majora pl. corymbosa, rarius subracemosa.
  - 5. Involucrum pilis glanduliferis + hispidum.
- = Forma Buchiana. Huc verosimiliter etiam spectat Rothia, cheiranthifolia Link (non Roth), in Buch Canar. Insl., p. 147 et 175, in campis prope villa Orotava usque ad summitatem Cumbre Lagunæ abunde lecta. Lancerotte, in summo monte Chache et ad oppidulum Haria, locis monti applicatis, e

loco a cl. Buch, p. 164, pro A. pinnatifida indicato. An ex Webb! Andr. pinnatifida var. major? an Andr. cheiranthifoliæ var.? Hæc forma folia habet latiora, elliptico-lanceolata, sinuato-dentato-pinnatifida, subundulata, 3/4-5/4 poll. lata, sublobis pl. rotundatis subintegris, caulem spithameo-dodrantalem, robustum, capitula mediocria in corymbum vel racemum disposita pilis glanduliferis modice adspersa.

Huic formæ valde affinis est specimen unicum a cl. Bourgeau! in insulà Lancerotte, ad la Mancha Blanca lectum, caule abbreviato, palmari, robusto, foliis profundius pinnatifidis, valde undulatis, lobis triangularibus, obtusis, subintegris, capitulis majoribus, corymbosis, flòribus obscure aureis, involucro pilis glanduliferis, flavo-virentibus, retrorsis, præcipue basi hispidissimo.

Aliam non absimilem habeo e Teneriffa, ad rupes altas, de las Mercedes, die 9 m. Junii 1846: Bourgeau! n. 7, caulis dodrantalis, cinercus, ad medium ramosus, folia subcuneata, paulo angustiora, sinuato-dentata, dentibus non tam obtusis, supra glabrescentia, capitula corymboso-racemosa, minora, involucra cum pedunculis hispida, flores pallide aurei.

- 6. Involucrum canum, pilis glanduliferis non intermixtum.
- = Forma multidentata. Teneriffa, ad pedem cataracta in Barranco de Tomadoya Arico, 29 Junio 1846: Bourgeau! Unicum. Caulis elongatus bipedalis gracilis, omnium formarum longissimus, folia elongato-lanceolata, tenuia, parce tomentosa, crebre sinuato-dentata, capitula subcorymbosa, mediocria, flores pallide aurei. Quodammodo affinis formis genuinis.
- b. Folia lineari-lanceolata, angusta, dentato-pinnatifida, capitula minora subracemosa. = Forma racemosa prius a me ut species peculiaris, A. racemosa, salutata. Formis intermediis vero cum jam descriptis confluit.
  - 7. Involucrum pilis glanduliferis + hispidum.
- = Forma palmensis. Palma, la Caldera 2 Aug. 1845: Bourgeau n. 4 (A. coronopifolia C. II. Schultz Bip. olim), et unicum eodem loco et die a cl. Bourgeau lectum. Caulis pedalis cum foliis canus, robustus mox supra basin ramosissimus. Folia lineari-lanceolata, pinnatifida, ramea pleraque reflexa, pinnis lineari-oblongis, integris; capitula parva n. 12-15 in racemum elongatum disposita, involucra cum pedunculis hispida. Specimen unicum tantum dodrantale vix ramosum, folia habet arrecta, sinuato-dentata et racemum minus hispidum. Quoad indumentum et inflorescentiam racemosam hæc forma affinis formæ meæ Philippianæ in Teneriffa prope San Diego del Monte lectæ, quoad folia formæ cheiranthoidis meæ, infra describendæ, in Teneriffæ Barranco Anavigo Arafo a cl. Bourgeau lectæ.
  - 8. Involucrum canum, pilis glanduliferis destitutum.
- = Forma teydensis. Teneriffa, prope pagum Chasna in rupibus aridis ad austrum montis alti (el Pico de Teyde) ad alt. 4800 ped. circiter super Oceanum. In axillis foliolorum involucri et ad paniculæ dichotomias gummi aliquod subrubrum effluit. Nonnisi hyberno tempore et effloratum legi. Vidit olim florentem et gummiferum el. Berthelotius: Webb!

Eandem formam Tenerissa ad las Canadas del Terde die 9 Sept. 1845 legit Bourgeau! n. 3.

Forma memorabilis præcedenti palmensi similis, sed pili s. d. glanduliferi desiderantur et plantæ canæ caulis elongatus sesqui-bipedalis, folia adhuc angustiora, lineari-pinnatifido-dentata, capitula racemosa, racemo tantum 5-7-cephalo.

Formæ aliæ florent à Februario in Julium, hæc septembri, et forma præcedens palmensis Augusto. Attamen eam tantum ut formam speciei nostræ polymorphæ, non ut speciem peculiarem considerare possum. Habitus peculiaris ob caules elongatos, folia angusta et capitula parva racemosa. Sed transitus in alias observantur formas. Apud nos Hieracium præaltum pluresque aliæ Cichoriaceæ simili variant modo.

- C. Folia sinuato-dentata, magis integra quam formæ sub B descriptæ, lanceolata, elliptica late ovata, caules 6-20 poll. longi, robusti, + corymbosi; capitula mediocria vel magna.
  - a. Involucrum pilis glanduliferis + hispidum.
- 9. Forma cheiranthoides. Teneriffa. Barranco de Anavigo, Arafa, 17 Maio 1845: Bourgeau! Unicum. Caulis pedalis et ultra, corymbosus, capitula mediocria; involucra cum pedunculis pilis flavo-virentibus hispida, folia lineari-lanceolata, 6-8 lin. lata, superficialiter sinuato-dentata, dentibus acutis. Quoad folia angusta hace forma palmensi et teydensi similis et mediante forma multidentata etiam formis genuinis.
- 10. Forma gomeraa. = Andryala gomeraa C. H. Schultz Bip. in Litt. ad cl. Webb. Gomera, valle Hermoso, locis siccis, 16 Apr. 1845. Bourgeau! Unicum. Caulis 5-6 pollicaris, abbreviatus, dense et longe tomentosus, in corymbum magnum expansus, superne valde hispidus, folia 1 1/2 poll. et ultra lata, elliptico-ovata, in petiolum attenuata, irregulariter et magis acute dentata, subundulata. Forma hæc insignis cum formis sub B descriptis jungitur intermediis e. g. cum forma Buchiana et foliis latis dentatis cum Webbiana.
- 11. Forma cuneifolia. Ins. Hierro, monte de Savinosa, die 18 Junii 1845: Bourgeau! n. 9. Ramus dodrantalis, robustus, dense foliatus, corymboso-racemosus, pilis 12-radiatis elongatis canus et jam a medio caulis pilis flavo-virentibus in pedunculis et involucri confertissimis valde hispidus. Folia obovato-cuneata, grosse et irregulariter acute dentata, supra glabrescentia, capitula mediocria magna. Affinis forma Buchiana, pracipue specimini e Teneriffa, sed etiam Webbiana.
- 12. Forma Webbiana. = Andryala Webbii C. H. Schultz Bip. in Litt. ad cl. Webb. Ins. Hierro, Intra de Inama, die 8 Junii, Bourgeau! Caulis ultra pedalis, robustus, foliatus, corymbosus, pilis stellatis 9-radiatis abbreviatīs canus, superne cum corymbo hispidus. Folia-2 poll. lata, obovata, superficialiter dentata, dentibus lato-triangularibus. Capitula speciosa. Sane generis forma nobilissima, foliis latissimis, dentatis distinctissima, sed mediante forma cuneifolia et glabrescente in alias confluens.
- 13. Forma glabrescens. Palma in rupestribus et in sylvis circa Los Sauces, die 17 Julii 1845. Bourgeau! n. 13. Sesquipedalis, caule purpurascente, inferne glabrescente, foliato, corymboso. Folia elliptica, 1 poll. et ultra lata, utrinque acuminata, acute dentata, cum caule parce pilis stellatis munita, corymbo pilis flavo-virentibus hispidissimo, flores capituli speciosi glabri! Affinis formæ Webbianæ sed e loco natali, in sylvis, glabrescens et hac nota valde insignis. Habitus quodammodo Hieracii vulgati Fries, formæ sylvaticæ Hieracii murorum Linn.
  - b. Involucrum canum, pilis glanduliferis nullis obsitum.
- 14. Forma Bourgaana. Andryala Bourgaauii C. H. Schultz Bip. in Litt. ad cl. testem Baptismi filii mei, Henrici Philippi Friderici, amiciss. Webb! Gomera, Barranco Seco de Valhermoso, 16 Apr. 1845: Bourgeau! Unicum. Caules spithamei, robusti cum foliis lanceolatis -2 poll. longis 6-8 lin. latis, lan-

ceolatis, in petiolum latum alatum, basi semiamplectentem expansis, subpanduræformibus, crebre et superficialiter sinuato-dentatis, dense et elongato-cano-tomentosis, capitulis mediocribus (nondum florentibus) subcorymbosis. Forma hæc quoad pilos stellatos elongatos formæ gomerææ affinis, sed foliorum forma et divisione et absentia pilorum glanduliferorum distinctissima. Attamen formis intermediis certior factus, speciem prius distinctam, nunc pro speciei polymorphæ habeo forma.

OBS. Mihi persuasissimum est, formas speciei polymorphæ, hic prolatas, ad unam eandemque speciare speciem. Simili modo plures Hieraciorum, Leontodontorum, aliarumque Cichoriacearum, variant species.

EXPLICATIO TAB. 135.

1. Stirps magnitudine naturali. 1. Flos uti reliquæ partes auctus. 3. Receptaculum cum involucri squamis. 4. Alveoli receptaculi. 5. Achænium cum pappo. Costæ non satis prominentes, nimis rotundatæ, apice non satis protractæ, basin versus vero, invitâ naturâ, nimis indicatæ, cum hic subevanescant. Pappi barbellæ nimis æquilongæ, cum sint inferne longiores superne breviores.

Subtr. V. LACTUCACEÆ. C. H. Sch. Bip. MS.

Achænia complanata vel tetraquetra, rarissimè cylindracea 4-5 gona. Pappus nullus vel setosus: setis niveis, flexilibus, distanter breve antrorso-extrorso-denticulatis, sæpius inæqualibus paucis-10 pl. nempe aliis crassioribus vel simplicissimis.

Div. I. LAMPSANÆ. C. H. Schultz Bip. scelet. syst. artic. Cichoriac., p. 3. Achænia ealva.

DIV. II. PRENANTHEÆ. C. H. Schultz Bip., 1. c., p. 4.

Styli rami ligulam superantes. Achænia cylindraceo-compressa. Pappi setæ denticulatæ, subæquales, arcolæ apicalis dilatatæ margine insidentes.

Div. III. EULACTUCACEÆ. C. H. Schultz Bip. MS.

Achænia plano-compressa vel tetraquetra, longitudinaliter striato-carinata, in rostrum attenuata. Pappi setæ inæquales, distanter breve antrorso-extrorso-denticulatæ.

DIV. IV. SONCHEÆ, C. H. Schultz Bip. MS.

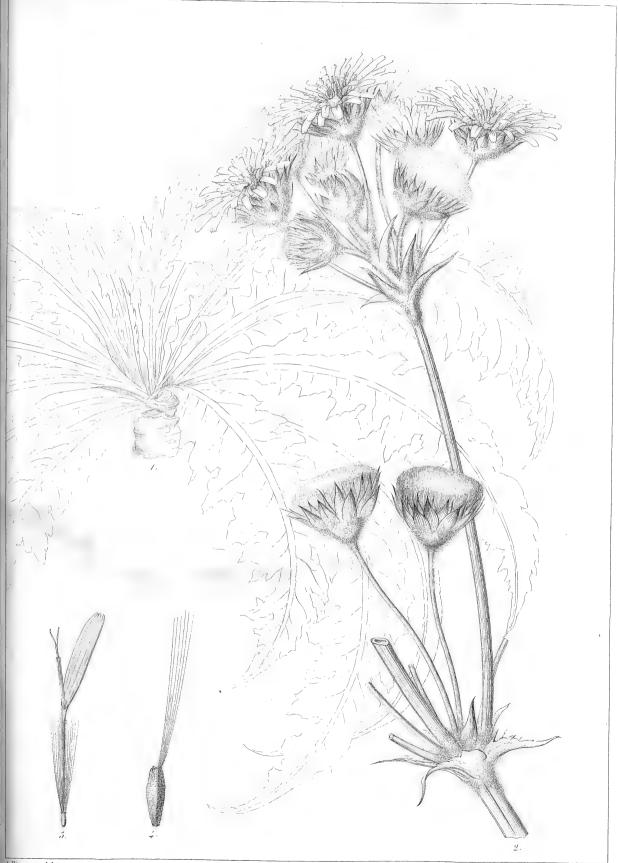
Achænia plano-compressa vel tetraquetra, suberostria. pl. rugoso-muricato-granulata, $Pappi\ set \alpha$ inæquales, pluribus crassioribus nempe seriem internam constituentibus, omnibus distanter breve extrorso-antrorso-denticulatis vel subsimplicibus, mollissimis, digitis adhærentibus.

DIVISIO I. LAMPS ANE Æ. C. H. SCHULTZ BIP., 1. c.

Achænia calva, articulatè cum receptaculo nudo juncta, oblongo-cuneata, compressiuscula, glabra, longitudinaliter striata.

LAMPSANA. DODON.

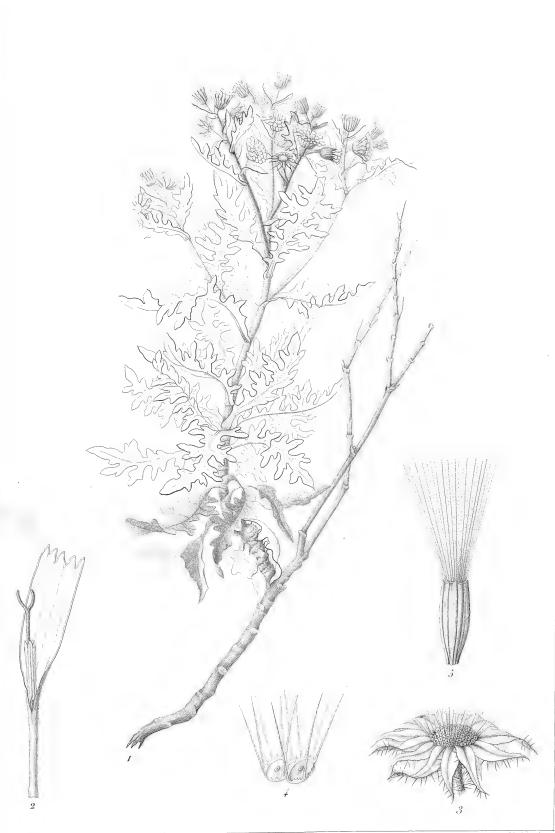
CAPITULUM multiflorum. RECEPTACULUM nudum. Involucrum ovato-

A.Riverenz . del .

Charpentier tap inc.

Fonchus congestus L. (.

Rosalia Gay del.

Lith. de J. Rigo, r. Richer, 7.

Tielle et Maréchal lap.inc.

campanulatum, achæniorum maturitate + — apertum, biseriale; foliolis seriei intimæ subæquilongis, exterioribus multo brevioribus inæquilongis. Ligulæ 5-dentatæ, dentibus angustis, apice glanduliferis. Antheræ basi bidentatæ, apice appendice scariosa triangulariovata coronatæ. Achænia oblongo-cuneata, compressiuscula, glabra, striata, calva.

HERBÆ europæo-orientales, annuæ, biennes vel perennes, glabræ, pubescenti-hirtæ vel glanduliferæ, ramosæ, corymboso-paniculatæ vel 1-cephalæ scaposæ. Flores flavi.

- A. Eulampsana Sch. Bip. Caules corymboso-paniculati.
- B. Aposeris Necker. Caules 1-cephali scaposi.

1. LAMPSANA COMMUNIS. LAMCK.

Annua vel biennis; caule foliato, paniculato-corymboso, + — pubescenti-hirsuto, imò pilis glanduliferis munito; tubo florum periphericorum involucrum dimidia parte — duplo superantium, piloso, ligulà triplo breviore.

Lampsana. Dodon., Pempt., p. 675, c. icone. — Lobel, Obs., p. 104, c. copiâ iconis Dodonæi. — Dalech., Hist: lugd., p. 541, cum copiâ ic. Dodon. — Tourn., Inst., p. 479, tab. 272, cum capituli analysi. — Rapp. jen., ed. Hall., p. 209.

Lampsana Dodonæi. J. B., Hist. II, p. 1028, cum copià ic. Dod.

Lampsana s. Lapsana papillaris. Chabr., Sciagr., p. 318, c. cop. ic. Dod.

Lampsana vulgaris. Park. ex Moris.

Lampsana vulgatissima. Vaill., Act. par., ann. 1721.

Lampsana sylvatica elatior. Rupp. jen., ed. Hall., p. 209.

Lampsana foliis imis pinnatis, superioribus lanceolatis serratis. Hall., Enum., Helv., p. 759, et Gœtting., p. 423 c. var. folio crispo.

Lampsana communis. Lam., Dict. III, p. 414.

Lapsana calycibus fructus angulatis, pedunculis tenuibus ramosissimis. Linn. H. Cliff., p. 318.

Lapsana caule brachiato foliis ovatis longe petiolatis petiolis pinnatis, Hall., Hist., n. 6.

Lapsana communis. Linn., Sp. pl., ed. 1, p. 811, et ed. 2, p. 1141. — Fl. danic., tab. 500. — Curt., Londin., tab. 166. — Engl. bot., tab. 844. — Gaertn., Fr., p. 353, t. 157. — Schk., t. 225. — Flor. batav., t. 220. — Willd., Sp. pl., 3, p. 2624. — Buch, Canar., p. 146 et 175.

Lapsana crispa. Willd., Sp. pl., 3, p. 1624. — Hornem., H. hafn., p. 773.

Lapsana communis β crispa. Pers., Syn., 2, 379. Var. foliis crispis.

Lapsana pubescens. Bernh. — Hornem., H. hafn. suppl., p. 91.

Lapsana communis var. hirsuta. Schultes, Obs. bot., p. 170.

Sonchus sylvaticus 1, 2 et 3. Tabern., Kræuterb., p. 500 et 501 c. icone et descr. excl. vero descriptione Sonchi sylvatici 3, quæ cum Prenanthe purpurea convenit.

Soncho affinis Lapsana domestica et sylvatica (excl. syn. Camer. ad Raphanum spectante). C. B., Pin., p. 124.

Inthybus s. Endivia erecta lutea napifolia Lampsana dicta. Moris., Hist., 3, p. 54, sect. 7, tab. 1, fig. 9, c. copia rudi ic. Dodon.

OBS. Synonymiam fusiùs tractavi quia nomine Lampsanæ communis et sylvaticæ cl. Wallr. (Beitr. z. Botanik, 2, p. 125-158) nuper duce Tabern., C. Baub. et Ruppio formam sylvaticam à domesticà in ruderatis crescente (elongatam, glabrescentem, dentibus foliorum acutioribus, diagnosis L. sylvaticæ) specificè separat. Secundum observationes meas, annuentibus J. Bauh., Hallero omnibusque ferè botanicis formæ memoratæ à loco natali oriuntur.

Species nostra nempe est polymorpha et variat pubescens-hirsuta, imo ramis pilis glanduliferis munitis (Monachium, Bannatus, Palatinatus) et foliis, more Hieracii murorum Linn., brunneo-purpureo-maculatis (Palatin.) et crispis.

Hab. In sylvâ Castaneæ supra villa Orotava, ex Buch, in ruderatis Teneriffæ ad oppidum Laguna et alibi, et in insulâ Palmâ: Webb! verosimiliter introducta. Specimina canariensia — glabrescentia vel pubescentia, imò hirsuta, ab europæis non differunt.

DISTRIB. GEOGR. Planta europæa polymorpha, cum hominibus non rarò migravit e. g. in Maderam, circa urbem *Funchal*: Webb! imò in Americam borealem sec. Hook. fl. bor. amer., I, p. 296, et Torr. et Gr. fl. of North Americ., II, p. 466.

PRENANTHES. LINN. ex parte. — C. H. Schultz Bip.

Capitula 5-flora. Involucrum cylindraceum, subimbricatum, squamis int. 5 linearibus, obtusis, externis totidem duplo-sextuplo brevioribus. Flores *styli ramis hirtis lineâ unâ superatis*. Achaenia cylindraceo-compressa, glabra, areolâ apicali magnâ, margine pappo coronata niveo, flexili, setis subæqualibus distanter et breve extrorso-antrorso-denticulatis.

Subgen. I. Achænia glabra, non sulcata. Pappus pluriserialis, achænii longitudine. Capitula nutantia. Flores purpurei. Herbæ perennes, foliis sessilibus cordatis. — *Euprenanthes*. C. H. Schultz Bip. MS. — Typus: Prenanthes purpurea. Linn.

Subgen. II. Chrysoprenanthes. C. H. Schultz Bip. Achænia glabra, 5-sulcata. Pappus achænio brevior. Capitula erecta; flores flavi. Suffrutex canariensis glaber, foliis longe petiolatis pinnatifidis, lobis integerrimis, triangularibus, acuminatis, corymbo myriocephalo. Typus: Prenanthes pendula. C. H. Schultz Bip.

1. PRENANTHES PENDULA. C. H. SCHULTZ BIP.

Sola subgeneris Chrysoprenanthidis species, cujus diagnosis supra indicata. Sonchus (Picrosonchus) pendulus. Webb, in Litt.

Cerraja de Riscos Canariensium.

Hab. Species hac pulcherrima crescit in fissuris rupium, ad sylvas vallis Tiraxana Degollada de Manzanilla dictas, in regione altà Canaria, ubi eam primus invenit cl. Berthelotius! sec. Webb! in litt.

DISTRIB. GEOGR. Suffrutex merè canariensis.

Descr. Rupicola caule tortuoso, lutescente, cicatricibus foliorum notato; rami annui, purpurascentes; calyx herbaceus, apice purpurascens; flores lutei. Achænio lævi, vix costato a Picrosoncho prototypo differt, sed hoc charactere Sonchis aliis accedit et Lampsanam ferè refert: Webb! in Litt.

A rupibus dependit similique modo crescit uti Sonchi canarienses fruticosi. Pedunculus communis nempe, in axi foliorum supremorum ortus, post achaniorum maturitatem marcescit. Planta partes superiores nunc describendi 3/4-5/4 pedes longi, arcuati, quomodo a rupibus dependebant, glabri, foliati, corymbo supra-decomposito terminati, graciles, flexiles, exsiccati fragiles, inferne suffrutescentes, 2 lin. diametro metientes, ligno albo lutescente, cortice longitudinaliter rugoso, cicatricibus transversalibus à foliorum delapsorum insertione ortis notatæ, dilutè brunneo-lutescentes. Folia lineà spirali disposita distantia, inferne magis conferta, corymbum versus remotiora, longitudine spithamæ vel dodranthis n. 7-9, inferiora 5 1/2, pleraque 5-4, suprema tantum 3-2 imo 1 2/3 poll. longa, superne 2 3/4-1 1/2, pl. ultra 2 poll. diametro metientia, longe petiolata, petiolo 3-4-2 1/2 pl. 2 poll. longo, laminam folii subæquante, 1/2-3/4 lin. diametro metiente, subtriangulari, sessili. Lamina folii 4-3 1/2 pl. 2-3 poll. longa, circumferentia ovata, pinnatifida, pinnis utrinque 2-3 suboppositis, 7-14 lin. longis, triangulari-lanceolatis, elongato-acuminatis, cum margine folii integerrimis, margine inferiore rectis, superiore convexis et raro ad exortum dente parvo triangulari-acuminato, 2 lin. longo-pinnulæ rudimento-notatis; lobus terminalis pinnam referens ad exortum sæpius utrinque pinnula una alterave rudimentaria, 2-4 lin. longa, triangulari notatus. Rachis 1/2-1 poll. lata et si pinnarum par tertium adest, inter hoc et intermedium quandoque tantum 1-1 1/2 lin. Pinnæ hujus speciei cum forfice excisæ esse videntur, sinus inter binos vero rotundatæ. Folia ceterum pergamentacea, glaberrima, infra glaucescentia, penninervia, cum foliis Sonchi acidi Schoush., quodammodo comparanda, superne decrescunt et ad ramificationem corymbi infimam vel adhuc sequentem adhuc observantur. Corymbus myriocephalus, ramosissimus, 3-6 1/2 poll. diametro metiens, 3-4 1/2 poll. altus, dichotomus. Ramus inferior et sequens quandoque in axi foliorum jam descriptorum oriuntur, sequentes vero cum ramulis et pedicellis in axi squamarum anguste linearium, vel squamarum lineari-lanceolatarum, 1/2-4 lin. longarum, Pedicelli capitulo breviores, 3/4-3 lin. longi, nudi vel squamula parva muniti. Capitula 5-flora, semper crecta. Involuceum cylindraceum. 5 lin. longum, in statu compresso 1 lin. latum, squamis internis n. 5 subæquilongis, vix 1 lin. latis, linearibus, obtusis, superne ciliatis, exterioribus fere totidem vel ad basin sexta v. septima accedunt

duplo-sextuplo brevioribus, ovato-triangulari-lanceolatis, obtusis, omnibus adpressis, herbaceis, viridibus. Inferne involucri squamæ cum pedicelli apice, more Sonchi, post achæniorum maturitatem albide spongiose dilatantur. Receptaculum minimum, nudum. Flores flavi, hermaphroditi, lingulati, ultra 5 lin. longi, apice 5-dentati. Tubus ligulam subæquat; antheræ elongatæ ligulam subequant; styli superne hirti rami ligulam linea una superant. Achæna articulate cum receptaculo juncta, 2 lin. circiter longa, superne 1/3-2/5 lin. diametro metientia, cylindracea, compressiuscula, utrinque, præcipue inferne paulo attenuata, erostria, glabra, alutacea, 5 sulcis angustis in partes 5 divisa; nectarium conspicuum. Pappus 1 lin. vix superans, achænio duplo fere brevior, persistens, niveus, setis subæqualibus, flexilibus, tenuibus, denticulis distantibus extrorso-antrorsis munitis, areolæ apicalis dilatati margine insidentibus.

Obs. Certe Lampsanæ, monente rectè acutissimo Webb, affinis et pappo abbreviato transitum ad Rhabdothecan formans.

EXPLICATIO TAB. 124.

1. Ramus florifer magn. nat. 2. Flos cum 2, Achænio et 3, Achænio medio longitrorsům secto, magn. auct.

LACTUCA.

PLIN. — Trag. — LINN. ex parte. — C. H. Schultz Bip., in Linnæa, XV, p. 724 excl. subgenere B. a. (Microrhyncho) cum Soncho jungendo.

Capitulum multi-pauciflorum. Involucri + — imbricati, subcylindracei, demum reflexi squamæ interiores ad apicem dilatatæ magis herbaceæ. Receptaculum nudum. Achænia plano-compressa, longitudinaliter striato-carinata, in rostrum attenuata. Paprus persistens, niveus, pluriserialis, setis strictis, subæqualibus, distanter denticulis brevibus, extrorso-antrorsis munitis, non tantopere digitis adhærentibus nec crassioribus intermixtis ut Sonchi.

Herbæ pl. glabræ, glaucescentes, paniculatæ, variantes foliis integris vel runcinatis, costâ aculeatis vel glabris; flores flavi, cœrulei, purpurei vel albi.

- 1. LACTUCA SYLVESTRIS β coriacea. C. H. Sch. Bipont.
  - A. Rostrum achænii gracile discolor. == Eulactuca C. H. Schultz Bip. MS.
  - a. Achænia longitudinaliter multistriata. = Lactucæ genuinæ Schultz Bip.
  - a. Folia lata, ovato-lanceolata. = Platyphylloseris C. H. Schultz Bip. in Linnæa, XV, p. 720.

Prinanthos - pendutu - Vick.

Vielle tap inc!

Lith.de Jules Rigo, r. Richer ;-.

Rasalia Gay del:

†† Costa spinosa.

Folia oblonga, coriacea, glaucescentia, cordato-sagittata, margine spinulosa, integra v. runcinata, costà aculeatà; paniculæ elongatæ rami divaricati. Specimina græca variant foliis integris et runcinatis. Lactuca sylvestris. Trag. ed. Kyber (ann. 1552), p. 159 c. icone.

β. Coriacea C. H. Schultz Bip. MS. = Lactuca coriacea. C. H. Schultz Bip., in Linnæå, 15. p. 725 et in Flora bot. Zeitung., 1842, 1, p. 474. — Fraas! Syn. fl. class., p. 200, sec. quem huc spectant:
Θρίθακινη. Theophr. — Galen. — Athen.

"Αγεια μαρούλια. Græcis hodiè sec. Fraas.

Lactuca virosa. Linn., Sp. pl., ed. 1, p. 795. (hic L. sylvestrem Trag. cum Lactuca virosa. Linn., Sp. pl., ed. 2; p. 1119, confundit, achæniis margine alato circumdatis toto cœlo diversam).

Lactuca Scariola. Linn., Sp. pl., ed. 2, p. 1119. — DC., Pr., 7, p. 137.

Hab. In ruderatis ins. Canariensium, e. g. ad sylvam *el monte de agua* et prope oppidum Sanctam Crucem Teneriffic et in Canariâ: Webb!

OBS. Habitus certè L. virosæ Linn., sed achænia formæ α Lactucæ sylvestris Trag., à quâ foliis coriaceis, magis glaucis, inferioribus costâ spinulis rudimentariis et staturâ pl. robustiore recedit. Lactuca virosa Hort. Paris! est forma integrifolia formæ α Lactucæ sylvestris Trag.

DISTRIB. GEOGR. Lactucæ sylvestris coriacea forma est regionum Europæ australis.

Habitat Græcia, pr. Megara, Junio 1833: Berger! copiosè in planitie fertili aprica Græciæ occidentalis e. g. Atticæ, Argolidis: Prof. D. Fraas!; Tergesti: Tommasini! cl. Fraas! l. C., p. 199 dicit sub Lactuca Scariola Linn., nempe formâ in Europâ vulgari, foliis tenuioribus distinctà: «Lactuca Scariola » Linn., in Græcia rara est et tantum locis crescit valdè elevatis. »

Folia speciminum græcorum magis glauca et crassiora sunt quam canariensium.

TARAXACUM.

Haller, Helv., p. 23 excl. specie secunda. — Juss., Gen., 169. — Wiggers. Primit. fl. hols., p. 56. — DC., Pr., VII, p. 145. — ᾿Ασάκη, Theophr., et Πικραφάκη. Græcis hodie sec. Fraas, Syn. fl. class., p. 201. — Dens leonis et Hedypnois patrum.

Capitulum multiflorum. Involucrum biseriale, subimbricatum, foliolis inferioribus sæpius reflexis. Receptaculum nudum. Achænia ovato-oblonga, tetraquetro-compressa, costulato-4-sulcata, superne squamuloso-muricata, abrupte in rostrum pl. filiforme albens abeuntia, superne clavatum et apice in annulum expansa cui insidet pappus pluriserialis, persistens, niveus, setis more Lactucæ subæqualibus distanter denticulis antrorso-extrorsis munitis.

HERBÆ perennes, acaules, foliis omnibus radicalibus pl. runcinatis, caulibus submonocephalis, fistulosis, superne pl. lanatis, capitulis post achæniorum maturitatem pl. paulo deflexis.

1. TARAXACUM OFFICINALE. WIGGERS.

Specimina canariensia ad Taraxacum officinale α genuinum Koch, Syn., ed. 2, p. 492, spectant foliis runcinatis margine superiore subdentatis, scapis fistulosis glabris superne pilis articulatis simplicibus lanatis, involucri squamis omnibus linearibus, externis apice vix corniculatis reflexis, floribus dilute aureis, externis dorso livide vittatis.

Hedypnois. Fuchs., Hist., p. 680 c. icone bonâ.

Leontodon Taraxacum. Linn., Sp. pl., ed. 1, p. 798. — Poll., Palat., 2, p. 379.

Taraxacum dens leonis. Desf., Atl., 2, p. 228. — DC., Pr., 7, p. 145.

HAB. In insulis Canariis verosimiliter introducta, Palma, Los Sauces in humidiusculis, 23 Julio 1845: Bourgeau! n. 880.

DISTRIB. GEOGR. Stirps europæo-mediterranco-orientalis, nunc in omnem ferè orbem terrarum cum hominibus migrata, polymorpha, formis singulis ab auctoribus pro speciebus ferè innumeris salutatis.

SONCHUS.

Theophr. — Linn., ex parte. — C. H. Schultz Bip.

Capitulum multi vel pauci-florum. Involucrum + — imbricatum, basi ventricosum demumque spongiosum. Receptaculum nudum. Achaena compresso - tetragona, ovato - oblonga, longitudinaliter striata, pl. transverse muricato-granulata rarius glabra, alutacea, brunnea v. nigrescentia, erostria vel rostro brevi robusto terminata, basi pl. prominentiis 4 notata. Pappus persistens vel caducus, setis vero basi non in annulum ut in Picridio concretis sed singulis vel pluribus basi connatis, niveis, mollibus, digitis facile adhærentibus, distanter breve antrorso-extrorso-denticulatis v. subsimplicibus (saltem sublente, magis auctis vero denticulis confertioribus munitis quam setæ cras-

siores), inæqualibus intimis nempe pluribus, pl. n. 10, ceteris crassioribus rarissimè subæqualibus (S. Webbii).

HERBÆ annuæ vel perennes, imò suffrutices, palæogææ, floribus flavis.

Genus polymorphum in subgenera plura dividendum:

ANALYSIS SPECIERUM.

Subgenus I. Prenocephalum C. H., Schultz Bip., Capitula 21-flora, post achæniorum maturitatem nutantia. Herba perennis, glabra, glauca, dichotoma. = 1. Sonchus nudicaulis.

Subgenus II. Acanthosonchus Schultz Bip. Capitula 8-12-flora, semper erecta. Suffrutex, dichotome ramosissimus, spinescens. = 2. S. spinosus DC.

Subgenus III. Dendrosonchus Webb.! in Litt. ex parte. C. II. Schultz Bip. Suffrutices canariensi-maderenses v. boreali-occidentali-africanæ, simili modo uti Cheiranthus Linn., crescentes. Caulis fruticulosi partes aunorum præter-lapsorum nempe sunt efoliati et tantum cicatricibus foliorum delapsorum muniti. Caulis annotinus vero foliatus in axi foliorum supremorum pedunculum communem edit, herbaceum, post achaniorum maturitatem marcescentem,—Rea Bert.! DC.! Pr., 7, p. 242 affinis.

Div. I. Macrocephali Schultz Bip. Capitula speciosa, innumeriflora.

Subdiv. I. Umbelliflori Schultz Bip. Inflorescentia umbellata. Foliorum margo ubique dense et conferte dentibus hrevibus spinulosis, corpusculo rotundato terminatis, ciliatus. Foliorum lamina venis pellucidis reticulatissima. Receptaculum nudum, arcolarum margine vix elevato. Achænia tuberculata. Pappus persistens, inæqualis. Iluc species tres distinctissimæ, ab auctoribus nomine Sonchi Jacquini (Spr., Syst. veg., 5; p. 648. — DC., Pr., 7, p. 188) contra naturam confusæ et in unam coalitæ.

- A. Caulis (pedunculus communis) foliatus.
- a. Folia superiora cordata. = 5. S. Jacquini DC.
- b. Folia sup. sessilia vix semiamplexicaulia. = 4. S. abbreviatus Link.
- B. Caulis efoliatus, scaposus. = 5. S. congestus Willd.

Subdiv. II. Corymbiflori. Schultz Bip. MS. Inflorescentia corymbosa, in una specie (S. pinnato) quandoque etiam umbellifera.

- A. Glaberrimi Schultz Bip., foliorum margine nempe glaberrimo edentato. Receptaculum nudum, areolarum margine vix elevato. Achænia glabra; pappus persistens,
  - a. Involucri squamæ ovato-oblongæ. = 6. S. platylepis Webb.
  - b. Involucri squamæ lineari-lanceolatæ. = 7. S. acidus Schousb.
- B. Subdentato-sinuati Schultz Bip. Foliorum lobis callose, obtuse sinuato-dentato-granulatis, sinubus ad rachidem vero edentatis, glaberrimis.
- a. Rhizosonehus Schultz Bip. Folia sic. dicta radicalia, i. e. ad pedunculis communis partem inferiorem conferta.
   Receptaculum favosum, favorum margine dentato, Achænia glabra. Pappus subuniserialis, caducus, setis subfalcatis.
   S. S. radicatus Hôrt. Kew.
  - b. Caulis foliatus.
  - α Folia caulina cordata.
- + Prenosonchus Schultz Bip. Folia subpectinato-pipnatipartita, pinnis acutis. Achænia glabra. Pappus subuniserialis, caducus. Capitula post achæniorum maturitatem nutantia. Huc: 9. S. gummifer Link,
- + + Lyrosonchus Schultz Bip. Folia pinnatifido-lyrata, pinnis obtusis. Achænia glabra. Pappus subpersistens. = 10. S. brachylobus Webb.

Huc etiam spectat Sonchus squarrosus DC., Pr., 7, p. 187, species maderensis distinctissima: achæniis alutaceis,

ии. — (2° sест.)

54

granulatis, pappo inter omnes longissimo, persistente, foliorum lyratorum lobis rotundatis, dentatis, corymbi pedicellis squamis patentibus munitis, capitulis speciosissimis, involucri squamis squarrosis. Porrò: Sonchus lævigatus Willd., distinctus, achæniis ovato-oblongis, glabris, pappo caduco, capitulis mediocribus, pedicellis esquamosis, foliis rameis lato-cordatis, si enim specimina mea, nomine S. lævigati in horto Vindob., S. Jacquini Spr., in horto Stuttg., et S. ustulati in horto Milford. culta cum planta Willdenowii identica.

β. Folia caulina sessilia. =11. Sonchus pinnatus Hort. Kew. β. Palmensis Webb! icon. tab. 150. Achænia granulata, utrinque lineis 2 impressis notata; pappo subpersistente pluriseriali; foliis sessilibus pectinato-pinnatipartitis, pinnis acutis denticulatis. Inflorescentia sæpius umbellata, qua nota Sonchis umbellifloris + — accedit.

Obs. I. Sonchus ustulatus Lowe! DC., Pr., 7, p. 189, valde affinis. Formæ insuper multæ maderenses hue spectant, sub quibus verosimiliter species una alterave latet nova.

Obs. 2. Sonchus quercifolius Desf.! — DC., Pr., 7, p. 488, etiam huc spectat. S. fruticosus, glaber, caule inferne foliato, dichotome ramoso, ramis monocephalis foliorum, sessilium, basi utrinque parve auriculatorum, pinnis lanceolatis, acutis, dentatis, pedicellis subbracteatis, involucri imbricati squamis ovato lanceolatis, latis. Achænia ex DC. glabra. Affinis Soncho patylepide Webb! sed diversus foliorum lobis dentatis et involucri squamis angustioribus. (V. sp. in herb. Mus. Paris.)

Div. II. Microcephali C. H. Schultz Bip. MS. Capitula 5-20 flora. — Atalanthus Don. DC., l. c. ex parte, excluso nempe Soncho spinoso, Launeæ proximo, Húc:

12. Sonchus leptocephalus Cass. Capitulis 5-8-floris, pappo caducissimo.

13. Sonchus arboreus DC. Capitulis 15-20-floris, pappo persistente.

Subgen. IV. Species herbacea. = Lactucosonchus C. H. Schultz Bip. Capitula 12-14-flora. Achænia obovata, trisulcata, brunnea, pappus caducus, radiis subæqualibus, magis conferte denticulatis. Huc: 14. Sonchus Webbii Schultz Bip.

Subgen. V. Species herbaceæ, annuæ, macrocephalæ, achæniis muricato-granulatis, exalatis, pappo percistente. = Eusonchus C. II. Schultz Bip.

α caulis a costà folii decurrente valde alatus, flores speciosi obscurè aurei, achœnia valde rugosa, granulata. == 15. Sonchus Bourgeauii C. H. Schultz Bip.

β caulis exalatus, flores parvi, sulphurei, achænia granulata. = 16. Sonchus lævis Camer.

OBS. Huc etiam Sonchus tenerrimus Linn., floribus majoribus, achæniis elongatis inter alia diversus.

Subgen. VI. Species herbaceæ, annuæ, macrocephalæ, pappo persistente, achæniis plano-compressis, glabris, utrinque tricarinatis, alat s. = Pterosonchus C. II. Schultz Bip. Huc: 17. Sonchus asper Fuchs.

Obs. Prolem hybridam Sonchum lævem inter et asperum. = Sonchus lævi-asper Schultz Bip., foliis spinulososagittatis, achæniis tristriatis, asperulis, e. g. e glareosis insulæ Palmæ habeo.

Subgen. I. PRENOCEPHALUM. C. H. Schultz Bip. (πρανής, cernuus). Ob capitula post achæniorum maturitatem nutantia.

Affine Heterachænæ Fresen.! Mus. Senkenberg., 3, p. 74 (Heterachæna massanensis Fresen.! Sonchus massanensis C. H. Schultz Bip. in litt. ad cl. Fenzl.!).

Capitula 21-flora, post achæniorum maturitatem nutantia. Achænia columnari-tetragona, compressiuscula, oblongo-linearia, nigrescentia, transverse ruguloso-muricata, utrinque 2-sulca, erostria, collo glabro, flavente paulo angustiore, a pappo persistente pluriseriali, mollissimo, subsimplici, inæquali, digitis adhærente separata; achænia centralia pauca pallida, suberosa, vix muriculata, pl. effæta. Invo-

lucrum ovato-cylindraceum, subimbricatum, squamis internis n. 8 subæqualibus, externis brevibus fere totidem vel pluribus, omnibus margine lato albo-scarioso cinctis. Receptaculum nudum.

Herba glabra, glauca, spithamea-pedalis, radice repente, foliis radicalibus runcinato-pinnatifidis, albo-marginatis, denticulatis, caulibus dichotomis, tantum ad dichotomias foliis minoribus munitis, junceis, nudis, pedicellis capitula æquantibus v. superantibus squamosis ad ramos distanter subracemosis.

1. SONCHUS NUDICAULIS. C. H. SCHULTZ BIPONT.

Huc verosimiliter Prenanthes chondrilloides Buch, Canar., p. 156 et 175. In sylvis Castaneæ vescæ supra *Villa Orotava* alt. 1200-2500 ped. et Sonchus divaricatus Buch, Canar., p. 147 et 164; ad mare prope *Galdar* Canar.

Microrhynchus nudicaulis. Less. — DC., Pr., 7, p. 180 saltem ex parte, excl. syn. pluribus. — Webb! It. hisp., p. 30.

Synonymiam intricatam alio loco enucleabo.

Hab. Vulgatissimus in arvis Lancerottæ: Webb!; Canarià: Despréaux!; Gomerâ locis siccis p. Hermigua: Bourgeau! n. 538.

DISTR. GEOGR. Stirps mediterranea ad Pyramides Ægypti abundans, unde habeo à cl. Sieber! (Chondrilla nudicaulis Linn.); Kotschy! n. 13, 41, 66, 297 (Sonchus divaricatus Desf. et postea Zolli koferia chondrilloides DC. — Fenzl.!)

Planta singularis, a pluribus confusa, Soncho massanensi meo affinis, cui vero radix annua, capitula semper crecta 9-10-flora.

Achænia ferè Launeæ Cass., sed pappus persistens, non vero Rhabdothecæ Cass., cujus achænia sunt elongato-columnaria, multistriata, radialia asperula, disci glabra.

SUBGEN. II. ACANTHOSONCHUS. C. H. Schultz Bipont.

Capitulum-8-12-florum. Involucrum cylindraceum, subimbricatum, foliolis internis n. 5 subæqualibus, linearibus, externis duplo-quadruplo brevioribus, ovato-lanceolatis, margine vix scariosis. Receptaculum planum, nudum, 3/4 lin. diametro metiens. Achænia compressiuscula, robusta, 4-angularia, striata, oblonga, truncata, sed apice in collum robustum more Launeæ Cass. attracta. Pappus
persistens, pluriserialis, niveus, mollis, digitis adhærens, setis simplicibus, inæqualibus.

Suffrutex glaber, dichotomus, ramosissimus, ramis teretibus, spinescentibus, capitulis ad apicem spinarum solitariis, floribus flavis, ligulis dorso purpurascentibus, foliis rameis linearibus subdentato-pinnatifidis, radicalibus lineari-lanceolatis, acutis, dentibus omnibus corpusculo albente terminatis,

2. SONCHUS SPINOSUS. DC.

Prenanthes spinosa. Forsk., Fl. ag.-arab. deser., p. 144. — Buch, Canar., p. 144 et 164. Lactuca spinosa. Lam., Enc., 3, p. 408.

Phœnixopus spinosus. Cass., Dict., p. 426.

Rhabdotheca spinosa. Webb! Spic. gorg. MS.

Launea spinosa. C. H. Schultz Bip. olim.

Sonchus spinosus. DC., Pr., 7, p. 189. - Webb! It. hisp., p. 30 et in Litt. (Picrosonchus).

Kebbåd Arab. sec. Forsk.

Kabat Arab. sec. Schimper.

Alhulaja Canar. sec. Buch.

Alhulaga Canar. sec. Webb.

Hab. 1200 pcd. Tencriffà in collibus pr. *Puerto los Christ.* et in Canaria pr. *Adexe*; supra *Candelaria* versus *Baranco Hondo*; non versus latus septentrionale. A *Degollada de Tazarte* usque ad mare. In Lancerotà ubique. Fruticulus igni alendo hic in culinis inservit et in *Alhibas* tecto cisternarum sec. Buch, p 164.

In campis siccis petrosis regionis maritimæ insularum Canariensium, præsertim in Lancerottâ, Fuerteventurâ, Canariâ et in orâ Teneriffæ meridionali planta gregaria. Webb.

DISTR. GEOGR. Stirps (sec. Forsk. bicubitalis) in petrosis aridis et arenis maritimis reg. mediterraneæ australis, insularum Africæ boreali-occidentalis et Orientis australis crescens. In herbario habeo: in regione Wadi Hebran Arabiæ Petrææ ad rupes, 8 Junii: Schimper! n. 387. In insula Gorgon. Bonavista: Brunner!

EXPLICATIO TAB. 125.

1. Ramus junior foliatus. 2. Ramus floridus: ambo magn. nat. fig. cæt. auctæ. 3. Invoucrum. 4. Receptaculum. 5. Flos achænio juniori pappo coronato insidens. 6. Achænium.

Subgen. III. DENDROSONCHUS. Webb. — Schultz Bip.

DIV. I. MACROCEPHALI.

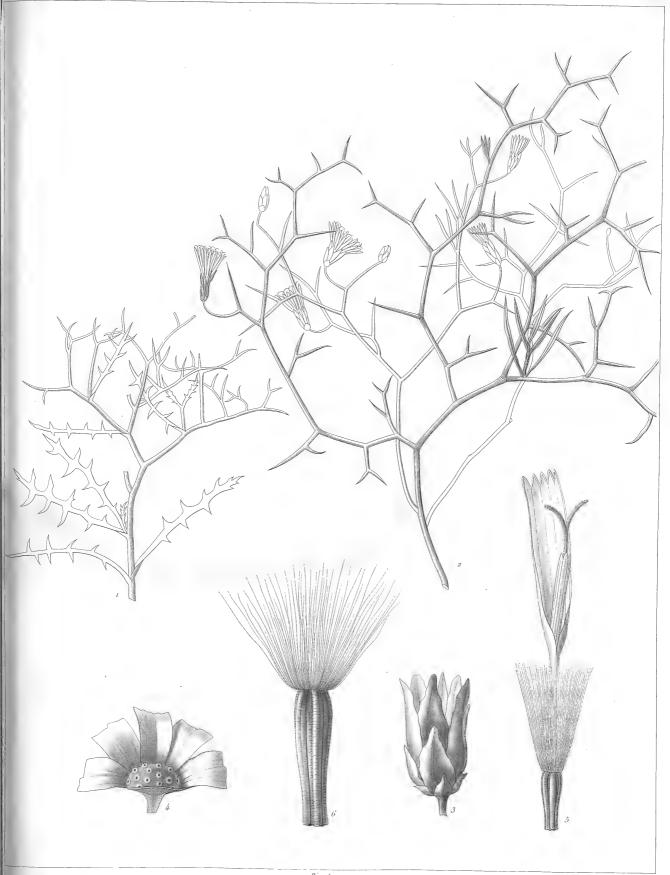
Subdiv. I. Umbelliflori.

3. SONCHUS JACQUINI. DC.

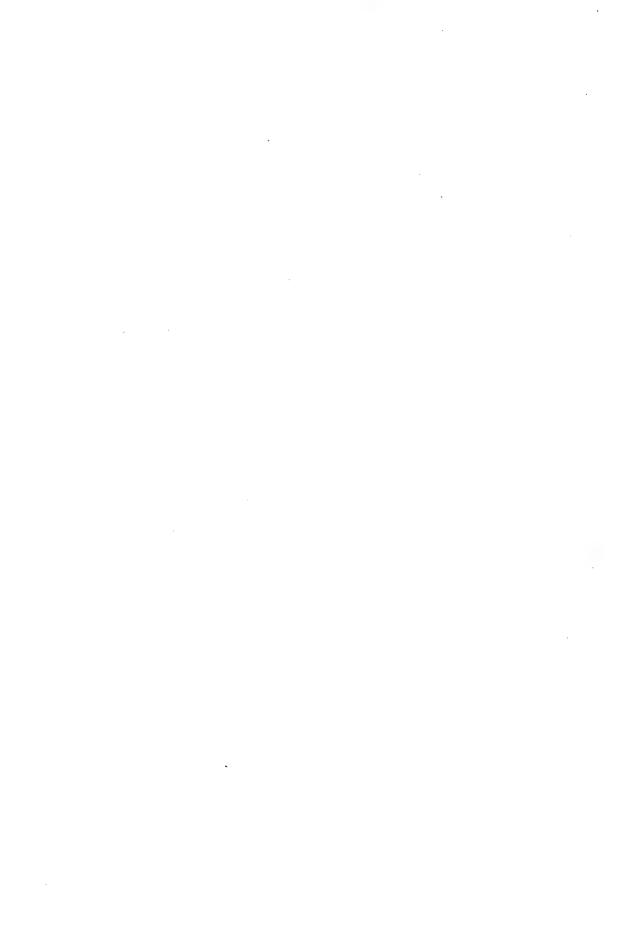
S. caule annotino spithameo-pedali, conferte foliato, umbellato; foliis rameis cordatis, cum infimis glabris, pinnatifidis, margine spinuloso-ciliatis; umbellæ ramis gracilibus, 1-4-cephalis; involucri squamis exterioribus hemisphærico ovatis, obtusis; achæniis oblongis, atris.

Sonchus Jacquini. DC. (ex Webb), Cat. h. monsp., 1813, p. 147. — Spr., Syst. veg., 3, p. 647 ex parte (S. congestum et abbreviatum nempe cum nostra jungit specie). — DC., Prodr., 7, p. 188, var. α. Sonchus fruticosus. Jacq. (non Linn. fil.), Coll., 1, p. 13; Ic. rar., 1, t. 161 excl. Syn.

Sonchus macranthus, Poir. ! Suppl., 3, p. 289. Herb. amat., t. 312 ex DC. — Spr., Syst. veg., 3, p. 649.

Senchus spinosus D. C.

Sonchus Broussonetii. Desf., Hort. par., olim ex DC. V. sp. Broussonetii e Canariis in herb. Webb! HAB. In fissuris rupium, sylvarum et convallium reg. lauriferæ ins. Teneriffæ: Webb! Prius sec. cl. DC. à cl. Masson ibidem lectus.

DISTR. GEOGR. Species mere canariensis distinctissima, in hortis nostris e. g. Spirensi a cl. Linz! nomine S. fruticosi culta.

DESCR. CAULIS demum frutescens, speciminum meorum spithameus-pedalis, pl. vero altior, erectus, foliatus, cum foliis glaber, 3-4, in icone plantæ horti Milfordiensis 7 lin. diametro metiens et sine dubio adhuc crassior, teres, valde amarus. Caulis annorum præcedentium a foliorum delapsorum insertione cicatricosus, cortice dilute brunneo, lævi, subsplendente, ligni strato tenui, albente, medullæ cylindro crasso percurso. Caulis altitudine pollicum nonnullorum in ramos abit pl. spithameos, anno sequente simili modo in ramos abeuntes. Rami anni currentis infernè fruticosi, dense foliati, infernè 3-4 superne 1-2 lin. et ultra diametro metientes, + - a foliorum costa decurrente angulati, more e. g. Sonchi palustris striati et distanter foliati, apice umbelliferi. Folia caulis annotini inferiora conferta, rosulata n. 10 et plura, inferiora retrorsa, media extrorsa, superiora antrorsa 5-8 poll. longa, 5/4-3 1/2 pl. 2 poll. lata, oblongo-lanceolata, plana v. subundulata, penninervia, pinnatifidopinnatipartita, lobis utrinque 6-8' inferne 'decrescentibus,' subpectinatis, triangulari-lanceolatis, 1/4-1 3/4 pl. 1/2 poll. longis, 1/4-3/4 pl. 1/2 poll. inferne latis, pl. extrorsis, integris v. ad basin marginis superioris lobo minori munitis, superne in lobum majorem triangulari-lanceolatum, acutum excurrentia, basin versus attenuata in petiolum alatum, lobis minoribus v. denticulis obsitum. Margo foliorum pagina superiore viridium, aversa glaucescentium, a basi ad apicem usque denticulis vel serraturis minutis conferte, ita ut longitudine 1/2 poll.. 13-14 observentur, obsitus est pl. antrorsis vix emergentibus corpusculo rotundato terminatis. Folia caulina superiora non tam conferta, 1/2-1-2 poll. distantia, vix inferioribus minora, sed interne latiora, semiamplexicauli-cordata, et suprema ad umbellæ exortum posita inferne latiora, cordata, auriculis hæmisphærico-rotundatis 3/4 poll. diametro metientibus. Umbella simplex 4-5-cephala, vel composita, si nempe pedicellus unus alterve iterum in umbellam 2-4-radiatam abit. Ramuli superiores monocephali in axi foliorum angustiorum, lanceolatorum, acutorum, integrorum, 1-3 poll. longorum, sed adhuc basi cordatorum oriuntur, ramulorum supremorum vero lineari acuminatorum, integerrimorum, 3/4 poll. longorum, 1 lin. latorum, cordatorum. Pedicelli juniores cum involucri basi tomento denso, albissimo, floccoso e pilis elongatis, simplicibus, crispis composito articulatis sunt munita, fugaci ita ut demum tota glabrescat planta; pedicelli 2/3-1 poll. et ultra pl. 3/4 poll. sine capitulis longi, graciles, 1/4-1/3 lin. diametro metientes, teretes, sub involucro incrassati, nudi i. e. efoliati et esquamosi. Capitula semper erecta, speciosissima innumeriflora, florentia 2 poll. diametro metientia. Involucrum hemisphærico-campanulatum, 8-9 linaltum, imbricatum: squamis omnibus adpressis, inferioribus 2-3-serialibus, hemisphærico-ovatooblongis, 2-4 lin, longis, 2 lin, et ultra latis, obtusis, magis herbaceis, margine tenuioribus, serrulato-erosis, mediis oblongo-lanceolatis, obtusis, 5-6 lin. longis, lin. circiter latis, magis scariosis et tantum apice serrulatis, intimis linearibus, 6 lin. et ultra longis, 1/2 lin. vix latis, scariosis, apice vix serrulatis. Receptaculum 3 1/2 lin. diametro metiens, planiusculum, nudum, punctis, quibus achænia insidebant, notatum. Flores speciosi, dilute aurei, 8-fere 12 lin. longi. Tubus pilis articulatis, elongatis præcipue superne munitus, ligulà 1 lin. latâ, apice dentibus 5 glandulosis munitâ, dorso inferne parce pilosâ, paulo brevior. Antheræ 1 1/2 lin. longæ, aureæ, styli obscurioris, bifidi ramis hirtis, arcuate reflexis adhuc 4 1/2 lin. superatæ. Achænia conformia, nigra; 5/4 lin. longa, superne 1/3 lin. lata, robusta, oblonga, utrinque attenuata, minute transverse rugoso-granulata et sulcis 2 longitudinalibus 3-costata, apice truncata et basi in protuberantias 4 rotundatas expansa. Pappus niveus, subpersistens, pluriserialis, radiis inæqualibus, elongatis, mollibus, digitis adhærentibus, niveis, longioribus crassioribus denticulis extrorsis munitis, minoribus tenuissimis, subsimplicibus.

Var. I. Foliis pinnatifidis, pinnis triangulari-lanceolatis.

II. Foliis pinnatipartitis, pinnis lanceolatis.

EXPLICATIO TAB. 132.

1. Planta magnitudine naturali. 2. Achænium cum flore, auctum. 3. Achænii aucti sectio transversalis.

4. SONCHUS ABBREVIATUS. LINK.

S. caule annotino abbreviato, bipollicari vel elongato, gracili, foliato, umbellato; foliis rameis elongato-lanceolatis, amplexicaulibus, confertis, cum inferioribus pinnatifidis, margine conferte spinuloso-dentato-ciliatis, glabris, læte viridibus; umbellæ ramis brevibus, robustis, 1-cephalis; involucri squamis exterioribus ovato-oblongo-lanceolatis, acutis; achæniis....

Sonchus abbreviatus. Link, in Buch, Canar., p. 149 et 164. Caule abbreviato, foliis pinnatifidis, denticulatis, pedunculis brevibus, aggregatis, nudis, calycibus basi arachnoideo-tomentosis, ceterum glabris.

Sonchus Jacquini. Sprgl., Syst. veg., 3, p. 647 ex parte, ob synonymon S. abbreviati Link. Sonchus Jacquini β congestus, DC., Pr., 7, p. 188 ex parte.

IIAB. Baranco de N. S. de Gracia. — 800 pcd., propè Santa Cruz, Baranco Seco, Teror, versus Moya, Can. sec. Buch, p. 164.

Specimina hujus speciei viva in Canaria vel Palma lecta in Britanniam misi. Est autem species valde distincta, foliisque angustis elongatis Sonchum congestum refert; sed undique glabra sunt et læte viridia (nec pube conspersa et subtus glauca) et caulis elatus gracilis. — Webb in Litt.

Descriptionem speciei hujus dare non possum cum tantum folia duo viderim speciminum in horto Milfordiensi cultorum, dodrantalia, 1 1/2-2 1/2 poll. lata, pinnatifida foliisque S. Jacquini non absimilia ob spinulas foliorum marginem obsidentes, corpusculo rotundato terminatas, non acutas uti Sonchi congesti. Ceterum comparavi iconem a clarissima atque amabili Rosalia Gay (Webbio nostro, amicis, marito, filio, præmature abreptá) sec. specimen Linkii concinnatam. Folia habet 3-4 1/2 poll. longa, 1/2-3/4 poll. lata, lanceolata, pinnatifida, caulem 2 poll. longum, foliis lanceolatis amplexicaulibus non cordatis instructum, capitula 4 umbellata, pedicellis 2 1/2-4 lin. longis, robustis sustentata, involucri

Senchus Sacquini D. C.

Lith. de J. Rigo, rue Richer,

	,	

Rosalia Gay del

Vielle et Maréchal lap.inc.

squamas externas ovato-oblongo-lanceolatas, acutas, floris tubum pilosum, achænia....., pappum pluriserialem. Icon plantæ horti Milfordiensis caulem foliatum, dodrantalem refert, dimidia parte inferiore 4 lin. diametro metientem, et foliorum delapsorum cicatricibus munitum, superne foliatum et quidem tam conferte ut longitudine 4 1/2 poll. 13-14 folia observentur. Folia 3-4 1/2 poll. longa, 2/3-1 poll. lata, pinnatifida, sessilia, semiamplexicaulia, non vero cordata. Medium tenere videtur Sonchum Jacquini inter et S. congestum, priori affinis ob folia et caulem foliatum, posteriori ob folia non cordata, pedicellos robustos, involucri squamas externas magis elongatas. Cl. Link a Soncho fruticoso (S. squarroso DC.) valde diversum dicit et S. radicato magis affinem esse quam S. gummifero asserit l. c.

- Var. I. Caule abbreviato 2-pollicari = S. abbreviatus Link.
- Var. II. Caule elongato, gracili = S. polyodon Webb! in Litt.

EXPLICATIO TAB. 134.

Planta magnitudine naturali ex specimine herbarii reg. Berol. 2. Flos auctus.
 Achænium cum pappo, auctum.

4. SONCHUS CONGESTUS. WILLD.

S. caule annotino pl. sesquipedali, rariùs palmari, subefoliato, umbellato; foliis rameis paucis parvis amplexicaulibus cum infimis pubescenti-glaucis, pinnatifidis, margine spinuloso-ciliatis; umbellæ ramis robustis 1-2-cephalis; involucri squamis exterioribus oblongo-lanceolatis, acutis; achæniis obovatis, dilutè brunneis, granulato-rugosis.

Sonchus congestus. Willd., Mag. Naturf. ges., 1807, p. 136. — DC.!(ex Webb) Cat. hort. monsp., 1813, p. 147.

Sonchus altissimus. Vahl! in herb. Deless.

Sonchus acaulis. Dum. Cours., ex Steud. et DC.

Sonchus Jacquini. Spr., Syst. veg., 3, p. 647 ex parte.

Sonchus Jacquini β congestus. DC.! Pr., 7, p. 188 excl. syn. Linkii.

Cerrajon Nivariensium ex Webb!

HAB. In rupestribus circà oppidum Lagunense Teneriffæ et in ipsis oppidi muris: Webb! in Canariâ, Despréaux! in Palmâ, *Barranco de la Herradura* 25 Julio 1845: Bourgeau! Specimen unicum.

DISTR. GEOGR. Stirps canariensis, olim in horto Milfordiensi culta.

DESCR. A Soncho Jacquini omninò diversus. Webb, in Litt., 1842.

Sane species distinctissima, speciosissima, a S. Jacquini quocum cl. DC. duce Sprengelio conjunxit, diversissima. Caulis more specierum affinium inferne fruticosus, speciminis incompleti 3-4 poll. adhuc diametro metiens, verosimiliter crassior, teres, fistulosus. Rami annotini inferne foliis numerosissimis, pl. reflexis, exceptis intimis arrectis, rosulatis muniti, 1/4-1/2 ped. longis, pl. palmari-dodrantalibus,

1-5 1/2 pl. 2-3 poll. latis, oblongo-lanceolatis, pinnatifido-pinnatipartitis, pinnis pl. n. 8-10 utrinque, 1/4-2 1/2 pl. 1 poll. longis, 1/4-1 pl. 1/2 poll. latis, oblongo-linearibus, acutis, integris v. majoribus sinuato-dentato-subpinnatifidis, apice in lobum triangulari-lanceolatum, basi vero in netiolum alatum excurrentia. Folia ceterum, præcipue infra, glaucescentia, utrinque parce pilis brevibus simplicibus articulatis pubescenti-hirta, ad marginem denticulis minutis, acutiusculis, confertissimis, ita ut longitudine 1/2 poll. 20 denticuli circiter observentur exasperata, simili modo uti S. Jacquini folia. Caulis (annotinus) pl. 1 1/2-2-pedalis, rarius (specinin. Canariens.) 5-pollicaris, inferne 2-5 lineas diametro metiens, teres, sulcato-striatus, foliatus, paulo purpurascens et pilis raris simplicibus articulatis adspersus, subefoliatus, apice in umbellam abiens. Specimen canariense caulem habet vix lineâ unicâ crassiorem, tomento fugaci, albo, e pilis simplicibus, articulatis, crispis contexto obductum. Folia ad caulem 2-3 observavi rudimentaria, transitum in involucri squamas perficientia, sessilia, amplexicaulia, 1-2 poll. longa, 2-4 lin. lata, lineari-lanceolata, acute sinuato-dentato-pinnatifida, margine denticulis confertis ciliata. Apice caulis in umbellam abit in axi foliorum nonnullorum ovato-linearium, longe acuminatorum, 1/2-2 poll. longorum, basi 1/4-1/2 poll. latorum, margine subspinulosorum, ceterum integrorum. In speciminibus majoribus 3 poll. infra umbellam quandoque in axi folii ovato-lineari-acuminati denticulati ramus oritur 3-4 pollicaris, 1-cephalus. Umbellæ radii pl. n. 4-9 vel plures, sine capitulis 1 1/2-4 pl. 2 pollicares, nudi, lana alba fugaci involuti, graciles v. robusti, pl. 1-cephali, rarius in ramum divisi solitarium. Capitula magna, semper erecta, innumeriflora. Involuceum campanulato-hemisphæricum, demum basi spongioso-ventricosum, præcipue inferne albo-tomentoso-lanatum, demum glabrum, imbricatum, 8-9 lin. altum, squamis adpressis, inferioribus oblongo-lanceolatis, 3-5 lin. longis, 1-1 1/2 lin. latis, acutis, obscure virentibus, herbaceis, intimis linearibus, 6-8 lin. longis, magis scariosis, 1/3-1 lin. latis, acutis, intimis acutissimis. Flores dilute aurei, pl. 10 lin. longi; tubus, præcipuè supernè, pilis articulatis munitus, ligulâ 5-dentatâ, infernè dorso etiam pilosa longior, 1-lin, lata; antheræ ferè 2 lin, longæ, styli ramis hirtis superatæ, RECEPTACULUM 4 1/2 lin. diametro metiens, nudum, punctatum. ACHÆNIA conformia, 5/4 lin. longa, superne 1/2 lin. lata, obovata, inferne attenuata et hinc subpyriformia, compressa, robusta, truncata, utrinque 2-sulcata et hinc 3-costulata, undique granulis innumeris et rugis tranversalibus, modo Picridis, sed granulis minoribus exasperata, pallide alutacea, in viridi-brunneum vergentia. Achænia multa sunt sterilia, alutacea, glabrescentia. Pappus 4-5 lin. longus, niveus, mollissimus, facile digitis adhærens, subpersistens, setis inæqualibus, innumeris, longioribus et robustioribus denticulis parvis extrorsis munitis, longioribus et robustioribus denticulis parvis extrorsis munitis, plerisque vero subintegris, tenuissimis.

Var. I. Abbreviata; caule palmari 5-cephalo. Canarià: Despréaux!

II. Elongata; caule 1 1/2-2-pedali, foliorum pinnis oblongo-lanceolatis acutis.

III. Palmensis; caule sesquipedali, foliorum pinnis ovato-oblongis obtusis; umbella 25-cephala. Nam species propria? quod ob flores et fructus deficientes in dubio hæret. Specimen enim est defloratum, folia habet innumera, subrosulata, 5 poll. longa, 3/4-1 poll. lata, pinnatifida, pinnis ovato-oblongis, obtusis, caulem sesquipedalem subnudum, umbellam 18-radiatam, radiis nonnullis iterum ramosis.

EXPLICATIO TAB. 133.

1. Rhizocephalum cum foliis plantæ nondùm floridæ. 2. Caulis pars cum florum umbellà, ambo magn. nat. fig. reliquæ auctæ. 3. Flos cum pappo et achænio juniore. 4. Achænium pappi pilis plurimis adhùc adhærentibus.

6. SONCHUS PLATYLEPIS. WEBB.

S. fruticosus, glaber; caule foliato corymboso; foliis lanceolatis, omnibus apice acuminatis, pinnatifidis, pinnis lanceolato-lineari-subulatis, margine glaberrimis, caulinis cordato-auriculatis, auriculis rotundato-hemisphæricis; involucri squamis generis latissimis, exterioribus hemisphærico-triangulari-ovato-oblongis; achæniis alutaceis, glabris, oblongis; pappo persistente.

Hab. Species rarissima in convalle profundà opacà Gayadeque dictà, in Canarià meridionali: Despréaux! m. Apr. 1839, et in montibus elatis ejusdem insulæ ad fauces Alpinas Las vueltas de Taydia dictas, ubi specimina florida die 17 Aprilis 1846 legit Bourgeau, ibique copiosissimam esse tradit. Differt a speciebus omnibus canariensibus involucri squamarum forma, foliisque laciniatis, cordatis, callis et serraturis nullis margine obsitis.

DISTRIB. GEOGR. Stirps canariensis.

Descr. sec. specimen unicum et iconem Webbianam facta. Glaberrimus, infernè uti species affines fruticosus. Rami annotini pedales-sesquipedales, infernè 1 1/2-3 lin. diametro metientes, erecti, teretes, sulcato-striati, medullâ farcti, foliati, corymboso-ramosi, uti tota planta glabri. Folia carnosula, viridia, infrà glaucescentia, plana v. subundulata, infima conferta, rosulata, 4-7 poll. longa, 4-2 1/2 poll. lata, lanceolata, pinnatifida, pinnis valde inæqualibus, 4-10 lin. longis, 2-6 lin. latis, lanceolato-lineari-subulato-caudatis, margine integerrimis, rarius dente unico auctis acuto. Supernè et inferne pinnæ decrescunt et in dentes lineari-subulatos abeunt. Supernè folia in lobum lanceolatosubulatum abeunt integerrimum, basin versus in petiolum late alatum. Folia caulina modo descriptis similia ad ramificationes usque longitudine 7-8 poll. n. 3-4, distantia 1-3 poll., superne decrescentia, lanceolata, 6-1 poll. longa 1/3-2 poll. inferne lata, pinnatifida, suprema tantum dentata, acuminata, basi auriculato-cordata, auriculis rotundatis; extrorsis, angulo in dentem acuminatum excurrentibus, Ad, vel supra medium, caulis dichotomè in ramos abit nunc monocephalos, in corymbum 3-cephalum dispositos, ut in icone tab. 131, nunc in ramos plures in axi foliorum jam descriptorum orientes, e quibus inferiores 4-cephali dodrantales, sequens 3 poll. supra exortum infimi oriens, 3-cephalus, axi sua adhuc 2-cephalum et 1-cephalum edens, tunc 4 poll. supra bicephalum et sic porro edens. Pedunculi semper erecti in axi foliorum minorum 1 1/2-1/2 poll, longorum, inferne 8-2 lin. latorum, ovatolanceolatorum, acuminatorum, integrorum, cordato-auriculatorum (auriculis raro dentatis) v. lanceolato-linearium sessilium integrorum transitum in involucri squamas efficientium, tenuium oriun tur Pedunculi sine capitulis 1 1/2-2 poll. longi, robusti, superne incrassati, pl. nudi, rarius squama una alterave muniti, 4-5 lin. longa, lineari-lanceolata, acuminata, sessili, tenui. Capitula speciosissima innumeriflora. Involucaum 9-10 lin. altum, 15 lin. diametro metiens, hemisphærico-campanulatum, imbricatum, squamis crassis, pallenti-flavo-virentibus, generis latissimis, unde speciei nomen, exterioribus lato-triangulari-hemisphærico-ovatis, acutis, 4 1/2 lin. longis et latis, sequentibus ovato-oblongis, angustioribus, obtusis, proximis oblongis obtusis, intimis lanceolato-linearibus, subscariosis, 1-2/3 lin. latis, obtusis et 7-8 lin. longis. Receptaculum magnum more affinium. Flores dilute aurei, lingulati, 6 lin. et ultra longi. Tubus ligulā 5-dentatā brevior, præcipue superne pilis articulatis, patentibus munitus. Achænia conformia, ultra 1 lin. longa, superne 1/3 lin. lata, oblonga, compressa, alutacea, glabrescentia, utrinque 4-striata et hinc utrinque 3 costata, truncata. Pappus niveus, persistens, pluriserialis, 3-4 lin. longus, setis crassioribus longioribus denticulis extrorsis brevibus munitis, plerisque paulo brevioribus, tenuioribus, subsimplicibus, mollissimis.

EXPLICATIO TAB. 131.

1. Plantæ floridæ pars inferior. 2. Ejusdem pars superior; ambæ magn. nat. 3. 4. 5. Involucri squamæ auctæ.

7. SONCHUS ACIDUS. Schousb.

S. fruticosus, glaber, junior superne floccoso-tomentosus; caule foliato, corymboso; foliis caulinis confertis, oblongo-lanceolatis, profunde pinnatifidis, pinnis ovato-triangulari-subulatis, margine glaberrimis, apice obtusis, petiolatis, petiolo 2 poll. longo, crasso, triangulari, rameis sessilibus, sagittatis, apice acutis v. subulatis; involucri squamis imbricatis, lanceolato-linearibus, obtusiusculis; achaeniis glabris; pappo persistente.

Sonchus acidus. Schousb., in Willd., Sp. pl., 3, p. 1511. — Hornem., H. Hafn., p. 752. — DC., Pr., 7, p. 188.

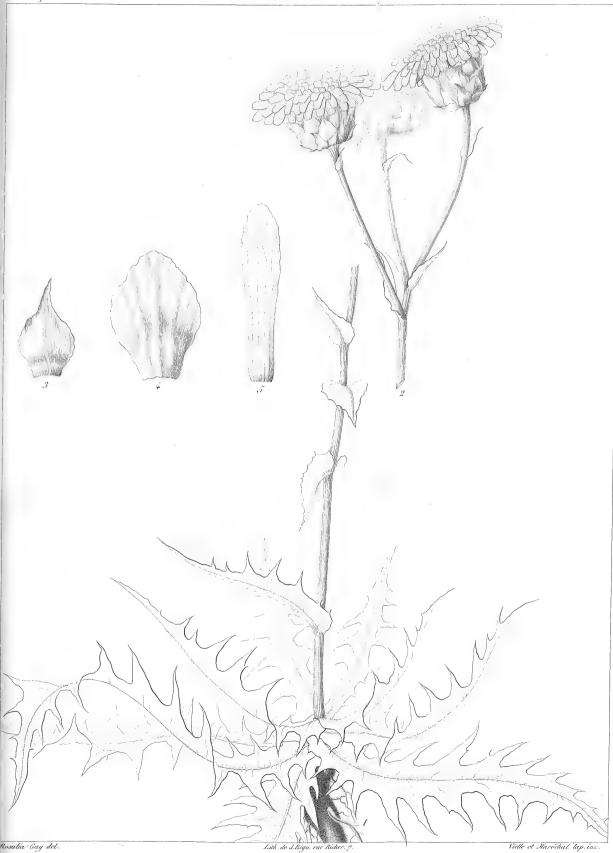
Sonchus pinnatifidus. Cav., Anal. cienc. nat., 1801, vol. 4, p. 78.

Sonchus runcinatus. Vent.! in Herb. Deless.

Hab. Lancerotà, *Teguisa*, 30 Jan. 1846: Bourgeau! In hâc insulà sec. cl. Bourgeau in litt. unica tantùm planta in campo Opuntiæ Ficus indicæ prostat, a quà specimen (ramus) quod coram habeo, idque unicum quod aderat, originem duxit. Incolæ quovis anno plantam nostram inspicientes et si flores et folia multa profert bonum augurantur annum.

DISTRIB. GEOGR. Crescit hæc species in imperio Maroccano sec. Schousboe; circà Mogador: Broussonet! (v. sp. ex herb. Bouché n herb. Webbiano), unde fortè in ins. Canarienses migravit.

Descr. Fruticosus, glaber, junior superne, præcipue in pedicellis et involucri basi floccoso-tomen-

Rosalia Gay del.

Donchus acidus Schourt

tosus. Ramus quem describam, et cum quo specimen Broussonetii comparavi, 15 poll, altus, infernè 3 lin. diametro metiens, albo-virens, medulla farctus, flexilis, angulato-teretiusculus, foliatus, corymbo terminatus polycephalo. Fotas lineà spirali conferta, 1/3-2 poll. distantia, longitudine 7 poll. v. 9, relativè magna, inferiora dodrantalia, superiora spithamea, 2 1/2-4 poll. lata, oblongo-lanceolata, plana, in petiolum 2-2 1/2 poll. longum abeuntia, crassum, spongiosum, pallidum, triangulare, omni triangulari latere 1 1/2 lin. circiter lato, dorso carinata, carina more Sonchi palustris in caule paulo decurrente, basi semiamplexicaulia, superiora utrinque in appendicem brevem, 1-5 lin. longam, 1/2-2 1/2 lin. latam, ovato-lanceolato-acuminatam, integram, patentem producta, quibus folia paulò evadunt sagittata; cæterum sunt papyracea, glabra, suprà viridia, infernè glauca, profunde pinnatifida, pinnis ovato-triangularibus, subulatis, pl. n. 5 utrinque, 1 1/2 poll. longis, basi 1-5/4 poll. latis, pinnas plurium Taraxaci officinalis formarum imitantibus sed uti margo folii glaberrimis et denticulis nullis munitis. Petiolum versus foliorum lamina paulo decurrit, quo fit ut petiolus paulo fiat alatus; superne folia lobo triangulari, lateralibus paulò majore, terminata rotundato, cum lobi laterales omnes sint acutissimi. Ad caulis (pedunculi communis) medium in ramos abit erectos, efoliatos, in axi foliorum orientes, caulinis jam descriptis similium, sed minorum, 6-2 poll. longorum, 2-1/2-1/2 poll. latorum, non petiolo nudo insidentium, sed alato et basi distinctius sagittato, lobis nempe 6-8 lin. longis, 2-4 lin. latis, lanceolato-ovato-acuminatis. Folia hæc ramea inferiora sunt pinnatifida, suprema integra, omnia apice acuminata uti pinnæ, non rotundata uti folia caulina. Rami inferiores palmares efoliati, corymbo composito 9 - cephalo terminati, ramulis inferioribus in axi foliorum 8 lin. longorum lineari-lanceolatorum, integrorum, acutorum, sagittatorum orientibus, superioribus in axi minorum, 4 lin, longorum, linearium, sagittatorum, supremis tandem in axi squamarum 1 1/2-3 lin. longarum, acutarum, sessilium. Simili modo folia ramea ad corymbi ramificationes se habent. Pedicelli adscendentes, sine capitulis pl. 3/4-5/4 poll. longi, clavati, nudi, sub involucro squamâ unâ alterave notati lanceolatâ, transitum in involucri squamas perficiente et cum involucri squamis inferioribus describendâ. Involucrum 7 lin. altum, campanulatum, imbricatum, infernè nigricans, supernè pallidè virens, squamis adpressis, inferioribus vero laxiusculis, subquadriscrialibus, inferioribus 1 1/2-4 lin. longis, 2/3-5/4 latis, triangulari-lanceolatis, obtusiusculis, superioribus 5-6 lin. longis, lanceolatolinearibus, margine scariosis, obtusis et paulò pubescentibus. Capitulum semper erectum, innumeriflorum. Flores aurei, involucrum dimidia parte superantes, exteriores 6-7 lin. longi, lingulati, 5-den tati, tubo ad os pilis articulatis munito ligulam glabram superante. Antheræ fere 2 lin. longæ, appendice apicali oblonga, rotundata, basi utrinque dentibus brevibus munitæ; filamenta glabra, Styli rami hispidi. Achenia ovato-oblonga, utrinque attenuata, brunnea, glabra, striato-costata; pappus niveus, persistens, pluriserialis, 4 lin. longus, tubum floris superans, setis inæqualibus, majoribus extrorso-denticulatis, minoribus subintegris, tenuissimis, mollissimis.

EXPLICATIO TAB. 134, B.

1. Rami floridi apex. 2. Achænium cum pappo persistente. 3. Pappi pili longior et brevior multoties aucti.

8. SONCHUS RADICATUS. HORT. KEW.

S. fruticosus, glaber, glaucus; foliis fere omnibus radicalibus, lyratis, lobis rotundatis, superficialiter et minute sinuatis, caulinis paucis cordatis, auriculis rotundatis; pedicellis subnudis, involucri subimbricati squamis exterioribus ovatis, interioribus linearibus; receptaculo facoso!; achæniis brunneis, glabris, striatis; pappi subuniserialis, caduci setis falcatis.

Sonchus radicatus. Hort. Kew., ed. 1, vol. 3. p. 116 et ed. 2, vol. 4, p. 436. — Willd., Sp. pl., 3, p. 1511. — Pers., Syn., 2, p. 363. — Spr., Syst. veg., 3, p. 647. — DC, Pr., 7, p. 188.

Obs. Errore typographico ut videtur (nam in herb. Willd, non est) in Willd, En. hort, berol, suppl. Souchus radiatus dicitur sec. Link, En. hort, berol., 2, p. 279.

Hab. In Teneriffa (herb. L'Hérit. sec. DC.); in rupibus præruptis, maritimis, ins. Teneriffæ loco el Callado seu vulgo Callao dicto semel legit: Webb! ins. Canar.: Broussonet! in herb. Webb.

DISTR. GEOGR. In Maderà sec. Ait. à cl. DC. aliisque indicatur auctoribus, sed in Hort. Kew., ed. 2, saltem, insulæ Canarienses, non vero Madera, indicantur. In Barbarià circa Mogador et quidem β glaucus, squamis involucri exterioribus magis acuminatis, ex DC. l. c. a cl. Broussonet lectus dicitur, si enim planta hæc cum nostrà identica.

A cl. Masson anno 1780 in hort. Kewensem introducta. Specimina in hort. Milford., e semine Teneriffæ educata vidi.

Descr. Sec. specimen Teneriffæ cum quo duo culta in horto Milford. comparavi.

Fruticosus, uti species affines, glaber, glaucus. Specimen a cl. Webb., tab. 128 depictam, radicum annuæ vel biennis similem repræsentat, ferè tripollicarem, superne 2 lin. diametro metientem, fusiformem, inferne ramosam. Speciei, demum fruticosæ, primo anno jam florentis, supernè subherbaccæ, more Cheiranthi Cheiri nostri, caulis inferne fruticosus, foliis confertis rosulatis munitus, dodrantalis et altior, inferne 5/4 lin. diametro metiens, teres, sulcatus, superne ad corymbum usque submudus i. e. folio uno tandem alterove munitus minor, infra describendo. Folia infima confertissima, rosulata, 2-4 poll. longa, superne 2/3-1 3/4, ad medium 1/2-1 poll. lata, obovato-lanceolata, lyrata, glabra, carnosa, supra glaucescentia, infra valde glauca et insuper uti e. g. Crepis pygmæa Linn. paulisper purpurascentia. Pinnæ utrinque pl. 3, costam folii fere attingentia, 3-10 lin. longæ, totidemque latæ, inferne decrescentes, retrorsæ, obovatæ v. ovatæ, uti folii margo in genere irregulariter minute et valde superficialiter sinuatæ, dentibus vero vel spinulis nullis emergentibus. Lobus terminalis maximus, 1-2 poll. diametro metiens, subcordatus, triangulus, angulis rotundatis. Caulus 5/4-4 poll. supra basin folio munitus, inferioribus analogo sed multo minori, 1-1/2 poll. longo, 5-3 lin. lato, sublyrato vel sinuato-cordato, auriculis speciosissimis rotundatis. Superne caulis in corymbum abit simplicem vel compositum. Ramus inferior 3-cephalus, in axi folii 7 lin. longi, lanceolati, subin-

Rosalia Gay del

Lith . de.L. Riag. v. Richer =

Tielle et Marechal lap. inc.

tegri, subcordati oritur, reliqui in axi foliolorum lanceolatorum 4-6 lin. longorum transitum perficientium in squamas 2-3 lin. longas, lanceolatas, integras, acutas, e quibus rami supremi oriuntur. Rami ad pedicellos usque nudi. Pedicelli sine capitulis 1-1 3/4 in cultis 3 poll. longi, superne incrassati, nudi vel ad medium vel supernè squama muniti. Involucrum demum patens, 6-7 lin. altum, campanulato-hemisphæricum, imbricatum, squamis inferioribus triangulari-ovato-oblongis, 1 1/2-3 lin. longis, 1-5/4 lin. latis, acumine brevi terminatis, superioribus abrupte longioribus et angustioribus, lanceolato-linearibus, 4-5 lin. longis, 3/4-1/2 lin. latis, magis scariosis. Capitulum (an post anthesin etiam paulo cernuum) innumeriflorum, floribus aureis ad os pilosis, involucrum tertia parte circiter superantibus. Receptaculum 3 lin. diametro metiens, convexum, foveolatum, foveolarum margine scarioso-denticulato, qua nota species hæc distinctissima etiam ab affinibus differt. Achænia 3/4 lin. longa, superne 1/3 lin. lata, ovato-oblonga, compressa, superne paulisper, inferne valde attenuata, robusta, brunnea, multistriata, glabra. Pappus subuniserialis, valdè caducus, niveus, 3 lin. longus, setis subfalcatis, majoribus crassioribus, denticulis extrorso-antrorsis munitis, cæteris tenuissimis subintegris.

EXPLICATIO TAB. 128.

Planta magnitudine naturali et quidem specimen junius; flos et achænia aucta.

9. SONCHUS GUMMIFER. LINK.

S. fruticosus, glaber, glaucescens; foliis subpectinato-pinnatipartitis, pinnis cum lobo terminali oblongo-triangulari acutis, dente uno alterove munitis, radicalibus confertis minutè auriculatis, caulinis parvis cordato-auriculatis; corymbi compositi pedicellis subnudis; capitulis post anthesin cernuis; involucri imbricati squamis exterioribus ovatis, acutis, interioribus linearibus; receptaculo areolato; floribus glabris; achæniis striatis glabris; pappo caduco, niveo, subuniseriali.

Souchus gummifer. Link! (ex Webb, qui specimen herbarii berolin. comparavit) in Buch, Canar, p. 146 et 164. — Sprgl., Syst. veg., 3, p. 647. — DC., Pr., 7, p. 188.

HAB. In rupibus propè Garachico. Lancerotà versus Rio (— 1200 pcdes) sec. Buch, p. 164; in Teneriffà ad Vera-Cruz: Smith, sec. DC.; in rupestribus Teneriffæ prope Garachico ad viam quæ ad Aquæ Montem seu Montana de Agua conducit: Webb!

DISTRIB. GEOGR. Sonchus gummifer Link, affinis S. radicato Hort. Kew., species mera est canariensis, cujus folium speciminis in horto Milford. culti vidi.

Descr. More specierum affinium infernè suffruticosus, glaber, erectus, 1 1/2-2 1/2 pedes et ultra altus, infernè 3-4 lin. diametro metiens, teres, sulcato-striatus, foliatus, corymbo decomposito polycephalo terminatus. Folia infernè conferta, subrosulata, supernè magis distantia, decrescentia; inferiora 5-8 poll. longa, circumferentia 1-2 1/2 poll. lata, subpectinato-pinnatipartita, pinnis utrinque 6-12 suboppositis, supra medium maximis, inferne decrescentibus et basin versus in dentes triangulares, acutos, sensim abeuntibus; pinnæ pl. 6-15 lin. longæ, 4-8 lin. latæ, oblongo-triangulari-

lanccolatæ, margine superiore sub angulo recto, a costa abeunte, tunc sub angulo obtuso sursum verso, margine inferiore sub angulo recto ad acutum vergente et 2-4 lin. ab exortu in dentem obtusum abeuntes, apice obtusæ; lobus terminalis lanceolatus, acutus; cæterùm folia sunt supernè virentia, inferne glauca; petiolus alatus, basi utrinque paulò auriculatus. Folia caulina distantia ad ramificationes usque n. 3-4 arrecto-patentia, 3-1 poll. longa, 6-2 lin. lata, pinnatipartita, basi valde cordata, auriculis relativè maximis, rotundato-ovatis-6 lin. longis, 4 lin. latis. Ad medium caulis in axi foliorum jam descriptorum et adhuc minorum, lineari-pinnatifidorum, cordatorum in ramos abit e quibus inferiores-pedem et ultra longi, superne corymbo simplici, vel rarius composito terminati, 4-5 foliis parvis instructi sunt, e quibus inferiora 1 poll. longa, pinnatifida, cordato-auriculata, superiora 6-3 lin. longa, pinnatifida, vix auriculata vel potiùs sessilia, transitum in squamas perficientia lanceolatas, acutas, subintegras, 3-1 1/2 lin. longas in quorum axi pedicelli oriuntur. Rami 3-4 sequentes minores, foliis 2-1 muniti, corymbo simplici oligocephalo terminati. In speciminibus minoribus, qualia e. g. icon nostra refert, ramus inferior 2 poll. longus, nudus, bicephalus, ad bifurcationem foliolo lanceolato, dentato, subauriculato munitus. Pedicelli robusti sine capitulis 1/4-1 poll. longi, nudi vel squama muniti ovato-lanccolata, acuta, sub capitulis paulo dilatati. Capitula sat speciosa, permultiflora, post anthesin cernua! Involuceum hemisphærico-campanulatum, demum inferne spongiosum, 4-5 lin. altum, squamis exterioribus triangulari-ovato-oblongis, herbaceis, acutiusculis, 1-2 1/2 lin, longis, 1-5/4 lin. latis, infimis basi concretis, sequentibus 3-4 1/2 lin. longis, 1-1/2 lin. latis, linearibus, magis scariosis, acutiusculis, omnibus dorso minutissime puberulis. Receptaculum 3 lin. fere diametro metiens, nudum, areolatum, areolatum margine paulisper elevato, sed non tantopere ut foveolatum vocari possit. Flores aurei, glabri, involucrum superantes. Achænia, non penitus matura, oblongoobovata, compressa, striata, glabra, nec muricata, brunnea esse videntur, analoga achæniis S. radicati. Pappus niveus, caducus, subuniserialis, more S. radicati pappi, sed setis non tam falcatis, et maioribus denticulatis, numerosioribus,

Ons. Omnes Cichoriaceæ vulneratæ succum fundunt lacteum, in gummi sie dictum coagulans, præcipue Sonchi, non vero præ aliis species nostra, quarè nomen Linkii specificum non characteristicum.

EXPLICATIO TAB. 129.

1 et 2. Specimen parvum magnitudine naturali. 3. Achænium cum pappo et flore auctum.

10. SONCHUS BRACHYLOBUS, WEBB!

S. fruticosus, glaber; foliis pinnatifido-lyratis, margine denticulatis, sinubus integerrimis, lobo terminali magno deltoideo, lateralibus paucis (1-3) rotundato-hemisphæricis,
petiolo alato costà crassà percurso, basi non protracto, rameis ovatis, cordatis; involucri
imbricati squamis adpressis; floribus apice dentibus elongato-linearibus munitis; achæniis
oblongis, striatis, glabris; pappo subpersistente, niveo, setis majoribus denticulatis, minoribus subintegris.

Synonyma nulla. An Sonchus lævigatus \(\begin{aligned} \begin{aligned} \lambda \text{lyratus. } DC., Pr., 7, p. 188? \end{aligned} \)

Paralia Gay del.

Botanique

Penchus gummifer Link.

Lith de Jules Rigo, r. Richer 7 .

HAB. In rupestribus maritimis elatis loco dicto la *Cuesta de Silva* ins. Canariae: Despréaux.

Hujus speciei specimina ad margines sylvæ *Doramas* lecta viva in Britanniam misi. Confer iconem inedit. horti
Milford. Sonchum (Dendrosonchum) fruticosum (squarrosum DC.) foliis refert, sed involucri squamæ longe diversæ:

Webb! in Litt.

Desca. Sec. specimina manca in Cuesta de Silva Canariæ lecta, cum quibus iconem hort. Milford. supra citatam comparavi.

Fruticosus, glaber, ut videtur similis, dichotome ramosus, inferne 5 lin. diametro metiens; lignum sordide albens, amariusculum; cortex in plicas longitudinales elevatus, cinerascens, verrucisque ab insertione foliorum delapsorum orientibus notatus. More affinium pedunculus herbaceus in rami apice oritur inferne foliatus, post achæniorum maturitatem marcescens. Folia consistentiæ sat magnæ, carnosula, infrà glaucescentia, 2-3 poll. (in specimine in horto Milford. culto -7 poll. longa), 2 poll. superne lata, superne 5/4-7/4 poll. lata, lyrata, pinnatifida, lobo terminali deltoideo, maximo, pl. 1 1/2 poll. longo, et inferne totidem lato, apice et angulis obtuso, subsinuato, denticulis raris vix emergentibus notato, lateralibus paucis, utrinque 1-2 ad summum 3 rotundato-hemisphæricis, 2-6 lin. longis, totidemque latis, rotundatis, denticulisque raris munitis, inferne decrescentibus et tandem in petiolum anguste alatum 1-2 lin. latum excurrentibus, costa crassa albente percursum, basi paulo dilatata, non verò margine protracta. Supernè pedunculus communis (caulis) corymbo simplici terminatur, cujus rami in axi foliorum oriuntur, inferioribus similium, sed cordatorum, auriculis rotundatis, magnis. Folia hæc ramea 1-5/4 poll. longa, 7-10 lin. lata, ovato-oblonga, integra et tantum denticulis supra notatis raro munita. Pedicelli speciminis mei monocephali 5-10 lin. longi, inferior parte inferiore foliolis munitus 4-6 lin. longis, 4 lin. latis, ovato-rotundatis, cordatis, vix denticulatis, in quorum axi capitula rudimentaria oriuntur; reliqui sunt nudi, vel squamula muniti. Capitula semper erecta, sat speciosa. Involucrum hemisphærico-campanulatum, 6-7 lin. altum, imbricatum, squamis numerosissimis, acutis, adpressis, post achaniorum maturitatem reflexis, exterioribus ovato-oblongis, obscure virentibus, foliaceis, internis linearibus, angustis, + - scariosis, pallidis, mediis subduplo longioribus. Receptaculum 1 3/4 lin. diametro metiens, planiusculum, nudum, areolatum. Flores aurei, involucro longiores, ad tubum pilis articulatis, apice dentibus 5 elongato-linearibus muniti. Antheræ et styli more affinium. Achænia oblonga, 5/4 lin. longa, superne 1/3 lin. lata, robusta. compressa, utrinque præcipuè verò inferne attenuata, castanea, longitudinaliter striata, glabra, non granulata. Papros subpersistens, niveus, 2 lin. et ultra longus, setis pluriserialibus, numerosissimis. nonnullis majoribus crassioribus denticulatis, plerisque tenuissimis, subintegris.

Obs. Iconem hujus speciei in horto Milfordiensi culti habeo caule pedali, inferne 1/2 poll. diametro metiente, ad medium dichoiome in ramos abeunte, apice foliis jam descriptis confertis munito, extrorso-retrorsis.

11. SONCHUS PINNATUS. HORT. KEW.

S. fruticosus, glaber; foliis pectinato-pinnatipartitis, pinnis cum lobo terminali acutis, minute denticulatis, sessilibus; pedunculo subnudo; corymbo subumbellato, supradecomposito, pedicellis subbracteatis; capitulis semper erectis; involucri campanulati squamis

acutis, externis ovato-oblongo-lanceolatis, internis linearibus; receptaculo areolato; floribus ad os pilosis; achaniis granulatis, utrinque lineis 2 impressis notatis; pappo subpersistente, pluriseriali.

Sonchus pinnatus. Hort. Kew., ed. 1, vol. 3, p. 116; ed. 2, vol. 4, p. 436. — Spr., Syst. veg., 3, p. 647. — Willd., Sp. pl., 3, p. 1511. — Pers., Syn., 2, p. 363. — DC., Pr., 7, p. 188.

Obs. Formarum circulum et synonymiam cf. infrå.

Hab. In convalle *del rio* is. Palmæ, non longè ab oppido: Webb! Canarià, *Barranco de la Viergen*, 30 Mart. 1846: Bourgeau! n. 15.

DISTRIB. GEOGR. In Maderà etiam crescit.

Descr. Sec. specimina 2 palmensia et canariense.

Fruticosus, glaber. Pars plantæ superior describenda — 2 ped. et ultra alta, inferne 8 lin. diametro metiens, teres, dense foliata, foliis inferioribus vero delapsis eorumque insertione cicatrice notatis: superne vero folia adsunt numerosa, spithamea pedalia, 5/4-3 poll. lata, pectinato-pinnatipartita, acuta, infernè in petiolum attenuata crassum, basi ipsa dilatatum in planum 2-3 lin. latum, triangulari-semilunare. Pinne numerosissime, utrinque n. 10-15 pl. n. 12-13 approximate, pectinate, interstitiis pinnarum nempe earum latitudinem subæquantibus, pl. non attingentibus, raro superantibus, extrorsæ, quandoque paulo antrorsæ, 1/2-2 pl. 1 poll. longæ, 1 1/2-6 pl. 2-3 lin. latæ, oblongo-lanceolato-lineares, costà sat prominente ad apicem fere usque percursæ, acutæ, mucronatæ, mucrone corpusculo rotundato terminato, minutè et acutè denticulatæ, denticulis paucis, acutis, vix emergentibus, utrinque 1-5 pl. 2-3, margine superiore copiosioribus, pinna terminali lanceolata-lineari, elongata, acuta, subdenticulata. Superne pinnæ paulò decrescunt infernè verò sensim minores evadunt et remotiores, tandemque in dentes transeunt parvos, petiolum nudum versus evanescentes. Inter pinnas sinus rotundatus observatur integerrimus, magnus, quare pinnæ basi sunt angustatæ ad medium vero dilatatæ, et in formis nonnullis e. g. canariensi accumbentes. Folia suprema pinnas habent remotas, angusto-lineares -2 poll. longas, 1 lin. latas, subintegras. Ceterum folia sunt papyracea, supra viridia et infra glaucescentia, Inter folia suprema pedunculus communis oritur, superne sensim attenuatus, herbaceus, demum marcescens, inferne 5/4-9/4 lin. diametro metiens, teres, medulla farctus, striatus, ad medium in corymbum subumbellatum abiens supra-decompositum, fastigiatum, ramosissimum, myriocephalum, cum pedunculo-1 1/2 ped. longo, inferne nudo. Ram rarius alterni, ferè semper uno ferè è puncto orientes, in axi foliorum 1/2-4 poll. longorum, linearium, acutorum, subintegrorum, vel dente uno alterove ad medium notatorum, basi dilatatorum et semiamplexicaulium. In specimine majore 8 rami uno fere e puncto oriuntur et 1/2 poll. infrà hoc punctum nonus. Rami 5 1/2-12 poll. longi, inferne longitudine 4-7 poll., nudi, efoliati, striati, tunc iterum uno fere e puncto rami oriuntur in minoribus tantum 2-4 simplices, ità ut umbella oriatur simplex in ramis majoribus vero-9 (in axi folii anguste linearis, acuti, integri) e quibus minimi monocephali, majores verò supernè uno ferè è puncto 5 ramos emittunt, 1-2-cephalos. Capitula 76-100-flora, erecta (non semper?), mediocria, pedicellis insident 1/2-2 1/2 poll. longis, pl. 5/4-1 1/2 lin. diametro metientibus, nudis vel squamulà una alterâve munitis, 1/2 lin. longa, lineari-lanceolata, acuta, laxa. Involucrum imbricatum, 5 1/2 lin. altum,

Sinchus pinnatus Hort Ken. B pulmensis Note

campanulatum, squamis omnibus adpressis, demum reflexis, caulique adpressis, acutis, externis triangulari-ovatis, 1-2 lin. longis, 3/4-1 lin. latis, obscure virentibus, herbaceis, mediis lanceolato-oblongis, 2-3 lin. longis, 3/4-1 lin. latis, marginem versus paulo scariosis, internis subæquilongis + — scariosis, pallidis, linearibus, 3/4-1 lin. latis, superne ciliatis, intimis angustissimis, scariosis, albis. Squamæ inferiores et mediæ circiter n. 13, obscurius tinctæ, ab internis pl. n. 21 pallidioribus et sat abruptè longioribus discrepant. Receptaculum convexiusculum, 5/4 lin. diametro metiens, nudum, alveolorum margine vix prominente. Flores aurei, involucrum dimidia parte superantes, 6 lin. longi. Tubus pallens, ad os pilis patentibus articulatis, simplicibus munitus, ligulam apice 5-dentatam paulo superat. Antheræ pallide flavæ, 5/4 lin. longæ, basi bisetæ. Styli rami breve hirti. Achenia 1 lin. longa, superne 1/3 lin. diametro metientia, obovato-oblonga, utrinque præsertim inferne attenuata, compressa, robusta, erostria, utrinque lineis 2 impressis munita, transverse rugoso-granulata, brunneo-nigricantia. Pappus 2 1/2-3 lin. longus, subpersistens, pluriserialis, niveus, setis numerosissimis, tenuissimis, 10 majoribus circiter paulo dilatatis denticulatis, reliquis tenuis-simis sub lente saltem subintegris.

Var. 1. Palmensis, pinnæ magis distantes, latiores.

Var. 2. Canariensis, pinnæ confertiores, angustiores, pectinatæ.

EXPLICATIO TAB. 130.

Planta integra, foliis rameis nimis amplexicaulibus. Achænia cum pappo aucta, bona. 08s. 1. Formæ maderenses:

Sonchus pinnatus Hort. Kew., mihi inter Sonchos fruticosos forma valde polymorpha esse videtur, si enim formæ sequentes huc pertineant. Foliorum pinnæ in genere magis elongatæ et integriores quam in formis canariensibus, lineari-oblongo-ovatæ, integræ vel dentatæ, distantes vel approximatæ.

- 1. Candolleana. Pinnæ utrinque pl. n. 7 lineares, subintegræ, distantes, 5 poll. longæ, 1-4 lin. latæ; inflorescentia divaricata, corymbo umbellato; pedicelli pl. bracteati; capitula mediocria, 62-67-flora. Huc Sonchus pinnatus DC., Pr., 7, p. 188, sec. specimina culta in horto Carlsruhano (Prenanthes pinnata) et Spirensi (Sonchus pinnatus Ail.).
- II. Webbiana. Pinnæ utrinque 10-14, majores 5/4 poll. longæ, 2 lin. latæ, margine superiore dente magno et spuandoque minore, inferiore dente pl. parvo vel nullo munitæ; inflorescentia subcorymbosa; pedicelli elongati, parce bracteolati; capitula 84-flora (num paulo post anthesin cernua?). In rupibus alpinis Maderæ: Webb!
- III. Banksiana. Foliorum lobi utrinque 6-9, ovato-triangulares, oblongi, denticulati; corymbus divaricatus; capitola pedicellis 1-2-bracteatis insidentia, mediocria. Huc: Sonchus dentatus Banks! herb., saltem ex parte, a cl. Lowe cum? formæ angustifoliæ Sonchi ustulati sui adscriptus. Nomine Sonchi arborei et fruticosi hæc forma in hortis colitur botanicis. In montibus maderensibus: Webb!
- IV. Hornemamiana. Foliorum ad pedunculi basin confertorum lobi utrinque 7-8, triangu.ares, denticulati; corymbi subumbellati pedicelli parce bracteati, modice elongati; capitula speciosa. Hue Sonchus hyoseridifolius Hornem., Hort. hafn., II, p. 752.—Spr., Syst. veg., III, p. 647.—Nomine S. pinnati cl. Hornem. semina plantæ suæ e Britannia habuit. In hortis nostris nomine Sonchi lævigati specimen vidi lobis oblongo-lanceolatis, acutis, parce denticulatis, pedicellis subnudis, modice elongatis, capitulis speciosis.
- Oss. 2. Sonchus ustulatus Lowe, Primit. mader., p. 22. Planta mihi est dubia, collo fruticoso, caule cæterum herbacco et hinc S. radicato Hort. Kew., non absimilis. Cl. Webb! in rupibus maritimis Maderæ magis borealis, ad

Sanctum Georgium, Sanctam Annam et portum Crucis. Specimina formæ latifoliæ DC., Pr., 7, p. 189, legit huc spectantia sed manca. Folia subradicalia, pinnatipartita, pinnis utrinque paucis (5-4) rotundato-ovatis, denticulatis, corymbi ramis adscendentibus, pedicellis multi (-11) bracteatis vel ebracteatis elongatis, capitulis mediocribus. Cl. Lemann! Webbio nostro folia duo formæ angustifoliæ dedit: pinnis utrinque 10-12 confertis, oblongo-lanceolatis, margine superiore et quandoque etiam inferiore dente magno triangulari munitis. Forsan forma angustifolia ob pinnas foliorum confertissimas, pectinatas, differt?

DIV. II. MICROCEPHALI. C. H. SCHULTZ BIP.

12. SONCHUS LEPTOCEPHALUS. Cass.

S. arboreus, glaber, — 7 1/2-pedalis; foliis confertis, pinnatisectis, segmentis cum lamina ngustissime linearibus; paniculæ corymbosæ amplæ capitulis pedicellatis, 5-8-floris; involucro cylindraceo subrimbricato, demum basi spongioso ventricoso; floribus flavis; achæniis obovato-oblongis, asperulo-rugulosis; pappi *caduci*, nivei setis inæqualibus denticulatis.

Prenanthes pinnata. Linn. fil., Suppl., p. 347. — Buch, Canar., p. 146 et 164, Alfife. — Jacq. fil., Eclog., 1, p. 30, t. 19. — Willd., Sp. pl., 3, p. 1540, et Enum. suppl., p. 54. — Pers., Syn., 2, p. 366. — Spr., Syst. veg., 3, p. 654.

Chondrilla pinnata. Lam., Dict., 2, p. 79.

Sonchus leptocepholus. Cass., Dict., 43, p. 281. — DC., Pr., 6, p. 189.

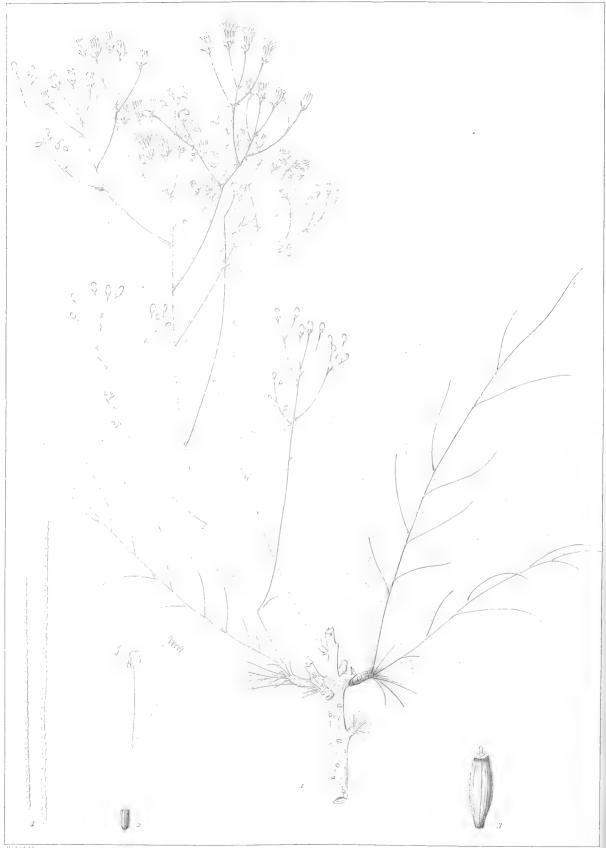
Balillo Nivariensium.

Hab. In Tenerissa, Barranco del P. Orotava et de la N. S. de Gracia insra Laguna—1100 ped., prope Guimar, non in Canarià sec. Buch, l. c. In rupestribus siccissimis Tenerissa, a confinio regionis sylvosæ ad oram Oceani, et in Canarià pr. Teror planta est insuavis, quæ ratos emortuos odore resert: Webb!

DISTRIB. GEOGR. Stirps mere Canariensis, in hortis nostris culta, e. g. in parisiensi, ubi duce cl. Spach, viro sincerrimo, heri, die 27 m. septembr. 1847, speciem nostram florentem et fructigeram vidi.

Descr. Frutex -7 1/2 pedes et ultra altus, ramosus, glaber, densè foliatus. Plantæ pars superior pedalis-sesquipedalis, infernè 1 1/2-3 lin. diametro metiens, ligno duro, sordidè albente, amaricante, medullæ cylindro modico percurso, cortice dilutè brunneo, cinerascente, glabro, in plicas longitudinales acutas paulo prominentes, saltem in planta exsiccata, elevato et insuper cicatricibus numerosis, a foliorum delapsorum insertione in lineas spirales dispositis, munito. Ram subdichotomi, adscendentes, dense foliati. Folia conferta, arrecta, 3-9 poll. longa, circumferentia 1 1/2-2 poll. et ultra lata, pinnatisecta, lobis subalternis, utrinque 6-11, anguste lineari-subfiliformibus, sed in planta viva planiusculis, cum foliorum lamina suprà canaliculatis, 1/4-2 poll. longis, extrorso-antrorsis, cum lamina 1/6-1/3 lin. latis, acutis, integerrimis, basin versus lobulis paucis minoribus instructa, tunc subnuda et basi ipsa paulo dilatata. Ad ramorum apicem inter folia suprema pedum-

			•	
		•		
			,	
14				
	er.			

Donchus léptrocphalis D.C.

culus oritur communis, herbaceus, post achaniorum maturitatem, sicuti planta perennes, supra originem marcescens, 6-9 poll. longus, gracilis, teres, exsiccatus sulcato-striatus, medulla alba farctus, dilute viridis, exsiccatione brunnescens, 1/2-1 lin. pl. inferne diametro metiens, parte inferiore nudus, i. e. efoliatus vel ad exortum foliolo uno alterove rudimentario, squamæformi, 4-1 1/2 lin. longo, lineari , denticulis nonnullis linearibus (rudimentis pinnarum) munitus. Ad vel supra , vel infra medium pedunculus in paniculam umbellæformem abit supradecompositam, pl. 5 poll. longam et 3 poll. diametro metientem. Rami dichotomi, inferiores in axi squamarum lanceolato-linearium 1-1 1/2 lin. longarum, acuminatarum, integrarum, vel inferiorum pinnarum rudimentis paulo dentatarum orientes, corymbo composito terminati. Ramuli superiores et pedicelli vero in axi squamarum anguste linearium, acutarum, 3/4-1/3 lin. longarum. Capitula semper erecta, 5-8-flora, pedicellis adscendentierectis insident, e quibus laterales sunt longiores, centrales breviores, 1-6 pl. 2-4 lin. longis, robustis, nudis vel squamula minima lineari patente munitis. Involuceum inferne cum pedicelli parte superiore demum spongiosè incrassatum ut in plerisque Soncheis, ante anthesin ovato-cylindraceum, 2 lin. altum, 3/4 lin. diametro metiens, per anthesin 2 1/4 lin. altum, biseriale, squamis adpressis, post achaniorum maturitatem reflexis caulique adpressis, internis subaqualibus n. 8 linearilanceolatis, superne ciliatis, obtusiusculis, inferne fere 1/2 lin. latis, tenuibus, dilute virentibus. marginem scariosum versus albentibus, externis p. 5 triangulari-lanceolato-linearibus, magis foliaceis et viridibus, internis 4-3-plo brevioribus. Receptaculum planum, nudum, 1/2 lin. diametro metiens, alveolarum margine vix elevato. Flores aurei, involucrum dimidia parte superantes, 3 lin. longi; tubus pallens, ad os pilis articulatis munitus, ligula ultra 1/2 lin. longa, apice 5-dentata duplo brevior. Achenia ovato-elliptica, oblonga, robusta, compressa, 2/3-3/4 lin. longa, vix 1/4 lin. lata, utrinque attenuata, minute transverse ruguloso-exasperata, et utrinque lineis 3 prominentibus percursa, brunnea. Nectarium stipitatum, albens. Paprus caducissimus, 1 1/2 lin. longus, subuniserialis, niveus setis omnibus tenuibus, inæqualibus, serrulatis, pluribus basi sæpius concretis.

EXPLICATIO TAB. 127.

1. Planta magnitudine naturali. 2. Achænium cum pappo et flore, auctum uti analyses seq. 3. Achænium. 4. Pappi caduci radii.

13. SONCHUS ARBOREUS. DC.

S. arboreus, glaber, elatus; foliis confertis, pinnatisectis, segmentis cum lamina linearibus v. anguste lineari-lanceolatis, integris; paniculæ corymbosæ, amplæ capitulis pedicellatis, 15-20-floris; involucro subimbricato ovato-cylindraceo; floribus flavis; achæniis paulo robustioribus (achæniis S. leptocephali nempe), magis exasperatis, nigris, pappo subpersistente paulò longiore setis numerosioribus inæqualibus composito.

Prenanthes arborea. Broussonet! Elench. Horti monsp., p. 47. — Willd., Enum. hort. berol. suppl., p. 54; Berl. Magaz., 1807, p. 137. — Link, Enum. horti berol., 2, p. 282. (Affinis priori — S. leptocephalo nempe. — Foliorum laciniæ latiores, 1-2 poll. longæ, 4-5 lin. latæ, lamina decurrente angus-

tissima. Corymbus florum numerosissimus. Calyx imbricatus, 4-5 lin. longus. Cor. flava. Pappus sessilis: Link, l. c.

Sonchus arboreus. DC., Pr., 7, p. 189.

Hab. In insulis Canariensibus (Teneriffà sec. DC. I. c.) sine loci specialis designatione : Broussonet! in herb. Fontanesii et Webbii.

DISTR. GEOGR. Planta merè canariensis, ut videtur rara, tantum à cl. Broussonetic lecta, in hortis nostris priùs culta.

Descr. Planta paucis cognita, à pluribus cum Soncho leptocephalo confusa. Cl. viri Berthelot et Webb in: Atlas tab. 6 et 7 eandem plantam, Sonchum leptocephalum nempe, bis pingendam curaverunt, stirpem (tab. 6) pinnis paulo latioribus Prenanth. arboream, tab. 7 vero pinnis angustissimis Pren. pinnatam vocantes. Ex errore etiam in tab. 6, nomine Sonchi fruticosi, Sonchus maderensis, sec. specimen horti parisiensis vivum, pro Soncho Jacquini DC. depictum est. Examine speciminum 3 ab ipsissimo Broussonetio lectorum certissimus, differentias inter hanc speciem et præcedentem paucis describam:

Sonchus arboreus omni numero S. leptocephalo robustior, speciosior. Rami pedalis pars inferior arboreus, 1/3 poll. diametro adhuc metiens; foliorum pinnæ et lamina 1/2-2 1/2 pl. 1 lin. et ultra latæ. Rami magis sunt adscendentes; pedicelli crassiores. Involucri 3 lin. alti ovato-cylindracei squamæ exteriores et interiores n. 8 subimbricatæ. Achænia paulo robustiora, ovato-oblonga, robusta, compressa, magis exasperata rugulis transversalibus, nigra; pappus subpersistens, niveus, paulo longior, setis numerosioribus, inæqualibus.

EXPLICATIO TAB. 126.

1 et 2. Plantæ partes magnitudine naturali. 3. Folium. 4. Capitulum auctum uti partes sequentes. 5. Achænium cum pappo et flore. 6. Achænium cum pappo. 7. Pilus pappi longior. 8. Pilus pappi brevior.

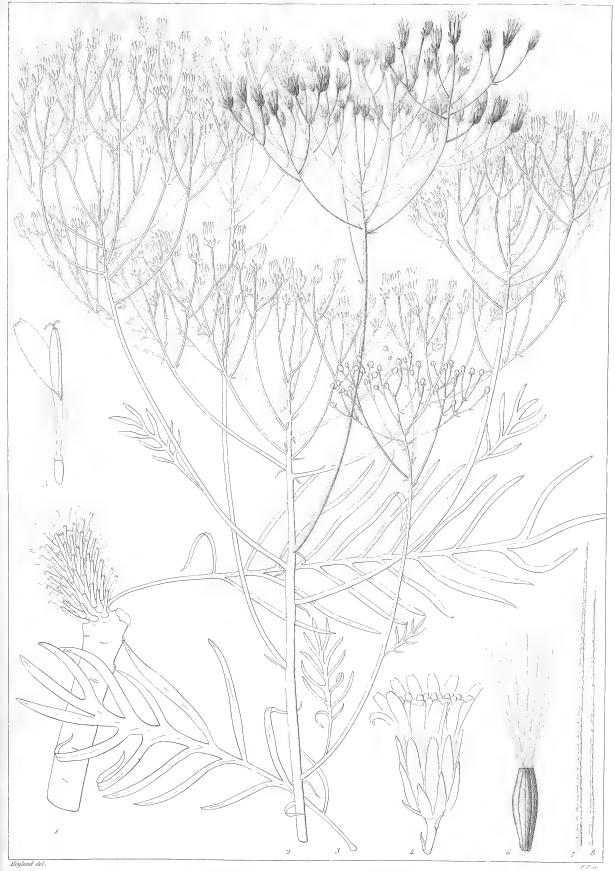
Subgen. IV. LACTUCOSONCHUS. C. H. Sch. Bip.

14. SONCHUS WEBBII. C. H. Sch. Bip.

S. herbaceus, glaber, altissimus; caule tereti, fistuloso, striato, foliato, paniculato-corymboso; foliis inferioribus lyratis, sessilibus, superioribus linearibus; capitulis pedicellatis 12-14-floris; involucro cylindraceo subimbricato; floribus flavis; achæniis glabre-scentibus, trisulcatis, brunneis; pappo caduco, niveo, denticulato.

HAB. Palmâ, ad rupes in pinetis: Webb! Barranco de la Herradura, los Sauces, 15 Julio 1845: Bourgeau! Unicum.

DISTR. GEOGR. Stirps merè canariensis, hanc in diem usque tantum in insulâ Palmã repertus.

Senchus arbereus D. C.

Descr. Species distinctissima habitu quodammodo, monente jam acutissimo Webb, Lactucam murorum C. B. referens.

RADIX ..... verosimiliter perennis, collo forsan lignescente. Caulis herbaceus, glaber, 2 1/2 pedes et ultra altus, inferne diametro 1/4 poll. metiens, foliatus, ramosus, erectus, amarus, teres, striatus, pallide virens, fistulosus, fistula medullæ strato tenui peripherice munita, ad foliorum exortum vero diaphragmate medullæ albæ interruptå, superne panicula corymbosa supradecomposita, palmam vel spithamam diametro metiente terminatus. Folia radicalia...; caulina linea spirali disposita, conferta, arrecta, 4-7 poll. longa, superne 1-1 1/2 poll. lata, lyrata, lobo terminali maximo, -2 poll. longo, inferne 1-1 1/2 poll. lato, triangulari-lanceolato, acuto, margine + - sinuata et denticulis crebris vix emergentibus, corpusculo albo rotundato terminatis exasperata; lobi laterales pauci, utrinque 2-3, suboppositi, subovati, 1/2-1 poll. longi, 1/3-3/4 poll. lati, basi lata insidentes, margine subsinuati et denticulis jam descriptis instructi, apice acuti; inferne folia, cæterum papyracea, supra viridia, infra glauca et nervosa, in petiolum attenuantur 1 lin. circiter latum, hinc inde lobulis rudimentariis parvis instructum, basi vero dilatatum et insertione 4 lin. latum, semiamplexicaulem et utrinque in dentem parvum linearem extrorso-retrorsum protractum, quare folia sagittatis subaccedunt. Costa folii etiam saltem inferne, valde acuta, infra folii insertionem paulo decurrit, alam formans parvam. Quandoque folia caulina valde elongata, palmaria-spithamea, 4-5 lin. lata, subintegra, margine minute denticulata. Ramı majores in foliorum modo descriptorum axi orientes, 2 pedes et ultra longi, inferne longitudine 2-3/4 ped. foliati, simili modo uti caulis primarius, sed folia sunt angustiora, relative valde elongata, inferiora 4-5 poll. longa, pinnatipartita, pinnis lanceolato-linearibus, acutis, suboppositis. integris, vel ad marginem superiorem dente vel lobulo notatis; folia suprema tandem in quorum axi rami superiores oriuntur sunt angustissime linearia, 6-2 poll. longa, 1-1/2 lin. lata, integerrima vel inferiora basin versus subpinnatipartita, pinnis paucis, suboppositis, lineari-lanceolatis, omnia pariter semiamplexicaulia, utrinque in dentes parvos protracta et hinc subdecurrentia. Rami superiores 2-5 poll. longi, efoliati; juncei, flexiles, ad medium in paniculam corymbosam abeuntes, dichotomam. Capitula 12-14-flora, semper erecta, pedicellis insidentia 2-5 lin. longis, in axi squamula: linearis, 1-1/2 lin. longa orientia, robustis, subclavatis, superne pl. squamulâ, modo descriptis simili. arrectâ, munitis. Involucrum cylindraceo-campanulatum, subimbricatum, biseriale, 3 1/2-4 lin. altum, foliolis omnibus adpressis, demum reflexis, internis n. 8, æquilongis, anguste lineari-lanceolatis, ultra 3 lin. longis, 1/2 lin. latis, pallide virentibus, dorso linea prominente obscuriore notatis, tenuibus, marginem scariosum versus pallidioribus, externis n. 5 ovato-lanceolato-linearibus, obtusis, 1/2-1 1/2 lin. longis. Receptaculum planum, albens, vix 2/3 lin. diametro metiens, nudum, arcolarum margine vix elevato. Flores aurei, externi 4 1/2-5 lin. longi, lingulati, hermaphroditi, tubo pallido, ad os pilis articulatis simplicibus, patentibus munito duplò breviore ligula, 2/3 lin. lata, 5-dentata, dentibus ovato-oblongis, obtusis. Antheræ 1 1/2 lin. longæ, pallidæ, appendice oblongo-lanceolatå, obtusa coronatæ, basi dentibus duabus linearibus integris munitæ. Styli rami exserti, filiformes, breve hirti, demum arcuate reflexi. Achænia fere 1 lin. longa, obovata, basin versus attenuata, compressa, superne 1/2 lin. lata, utrinque lineis 3 impressis (sulcis) notata longitudinalibus, una medium tenente, et duabus lateralibus marginem inter et medium positis, basi ipsa prominentiis 4 notata, glabrescentia, dilutè brunnea, pl. pauca tantum fertilia, reliqua effeta, albentia. Nectarium conspicuum, albens. Pappus caducissimus, 2 1/4 lin. longus, niveus, 1-serialis, setis paulo complanatis, denticulatis, subæqualibus et hinc à Sonchis reliquis paulo diversis.

EXPLICATIO TAB. 136.

1. Panicula florida. 2 et 3. Folia caulina. 4. Flos. 5. Stamen. 6. Styli pars superior. 7. Achænium cum pappo caduco. 8. Pappus. 9. Achænii apex ex alto visus ut appareat nectarium. 10. Achænii sectio transversalis.

Subgen. V. EUSONCHUS. C. H. Sch. Bip. MS.

15. SONCHUS BOURGEAUII. C. H. Sch. Bip.

S. annuus; caule dichotome ramoso, foliato, glabro cum foliis confertis, runcinato-pinnatifidis, dentato-spinulosis, costâ folii acute prominente in caule alâ acutà pellucidà (simili modo ut in S. palustri) decurrente; involucro basi tomentoso, campanulato, cum petioli parte superiore pilis glanduliferis dense obsito; floribus aureo-aurantiacis, speciosis, involucrum dimidia parte superantibus; achæniis compressis, robustis, obovatis, inferne attenuatis, brunneis, transverse valde rugoso-granulatis; pappo niveo, persistente, pluriseriali.

Hab. Fuertaventura, n. 9, sine loco speciali, et in lava volcani Oliva, die 19 Febr. 1846, n. 12: Bourgeau! et Lancerotte in Baranguillo supra pagum de Mala Die, 2 Febr. 1845: Bourgeau! n. 7.

DISTRIB. GEOGR. Herba mere canariensis.

Descr. Prima fronte affinis S. lævi Camer., sed floribus speciosis obscurè aureo-aurantiaceis statim distincta. Radix annua. Caulis spithameus, — 5/4-pedalis, infernè 5/4-2 1/2 lin. diametro metiens, teres, sed foliorum costa, in alas 1/2-fere 1 lin. latas decurrente acutangulus, viridis, pl. vero + — purpurascens, inferne densè foliatus. Folia 2-4 poll. longa, superne 1-3 poll. diametro metientia, oblongo-obverse-lanceolata, runcinato-pinnatifida, pinnis utrinque 3-4, triangulari-oblongo-lanceolatis, retrorsis, cum lobo terminali triangulari-lanceolato acutis, inæqualibus et conferte spinuloso-dentatis, in petiolum decurrenti-alatum, basin versus dilatatum, utrinque in lobos hemisphærico-triangulares, extus convexos, intus rectos, spinulosos, acutos protractos et hine sagittata, cæterum papyracea, glabra, infrà glabrescentia, sæpius præsertim costa purpurascentia; folia inferiora longius petiolata, basi paulo protracta, costâque minus prominente munita, media maxima, costâque valde prominente et lobis basilaribus magis instructa. Ad medium caulis dichotome ramificatur. Ram in axi foliorum caulinorum orientes sed minorum, inferiorum pinnatifidorum, superiorum integrorum, lineari-lanceolatorum, omnium setoso-denticulatorum, basi dilatatorum et in lobos magnos sagittæ-

Thistat del

Lonchus Welkii Sch. Bip.

Sonchus Bourgeaui Sch. Bip.

formes protractorum. Rami inferiores iterum ramosi in corymbum compositum abeuntes, superiores vero in simplicem. Pedicelli pl. 1-2-pollicares, nudi vel squamulâ unicâ muniti, glabri vel superne pilis glanduliferis muniti patentibus. Involucaum campanulatum, pl. 1/2 poll. altum, subimbricatum, squamis omnibus adpressis, demum reflexis pedicelloque adpressis, internis subæqualibus n. 13 linearibus, obtusis, dorso pilis glanduliferis sparsis munitis, externis n. 8 internis 2-4-plo brevioribus, pilis glanduliferis, ad basin tomento involucri immersis, valde hispidis. Basi involucrum demum spongiosè et ventricosè dilatatum, ita ut pili ejus inferiores reversi sint. Receptaculum 2 1/2 lin. diametro metiens, nudum, planum. Capitulum multiflorum, semper erectum. Flores obscure aurei, in aurantiacum vergentes, 7 lin. et ultra longi; ligula glabra, apice 5-dentata, 1 lin. fere lata, tubum pallentem, pilis articulatis simplicibus superne obsitum, 2 lin. longum plus duplò superans. Antheræ pallide aureæ, fere 1 1/2 lin. longæ, filamentis glabris insidentes; styli rami filiformes, hirti, demum arcuati antheris 5/4 lin. longiores. Achænia conformia, articulatè cum receptaculo juncta, vix 1 lin. longa, superne 1/2 lin. lata, compressa, crassa, obovata, superne paulisper, inferne valde attenuata, brunnea, distinctissime transverse rugoso-muricato-granulata more Picridis v. Picridii. PAPPUS 2 1/2 lin. longus, persistens, niveus, pluriscrialis, setis numerosissimis, tenuissimis, simplicibus, quibus pauci intermixti sunt crassiores, denticulis extrorsis more Eusonchorum muniti.

EXPLICATIO TAB. 136 B.

1. Planta integra magnitudine naturali, figuræ reliquæ magn. auctæ. 2. Flos. 3. Achænium cum pappo. 4. Pilus pappi longior. 5. Pilus pappi brevior.

16. SONCHUS LAEVIS. CAMER.

S. annuus; pedicellis glabris vel pilis glanduliferis munitis; floribus sulphureis involucrum paulo superantibus; foliis integris, pinnatifidis vel laceris, carinà acutiusculis, non verò alatis et in caule decurrentibus, margine pl. mitioribus, sagittatis; achaniis obovatolanceolatis compressis, utrinque bisulcatis, rugoso-granulatis, rugis in series 25-30 dispositis transversales.

Var. etiam in insulis Canar, foliis mitioribus et valde spinosis variè divisis, pedicellis glabris vel pilis glanduliferis hispidis.

Sonchus non asper. Fuchs, p. 675, c. icone!

Sonchus lævis. Camer., Epit., p. 279, c. icone!

Sonchus oleraceus a et ß. Linn., Sp. pl., ed. 1, p. 794; ed. 2, p. 1117.

Synonymiæ tædiosæ agmen aljo enumerabo loco et tantum hic Candolleanea adducam.

Sonchus zacynthoides. DC.! Pr., 7, p. 184.

Sonchus Royleanus. DC., l. c.

Sonchus ciliatus. Lam. — DC., Pr., 7, p. 185.

Sonchus reversus. E. Mey. - DC., Pr., 7, p. 186.

Sonchus roseus. Besser.! — Ledeb.! — DC., Pr., 7, p. 190.

Hab. In omnibus insulis Canar. vulgaris: e. g. Teneriffa: Webb! (foliorum lobis ovato-oblongis, mitibus); in arenis convallis *Chicoyca*, 16 Maii 1845: Bourgeau! n. 6 (foliis pinnatipartitis, spinosis, pedicellis hispidissimis); *Palma*, puerto de los Sauces, 25 Jul. 1845: Bourgeau! n. 20 (foliis runcinato-pinnatifidis, et pinnatipartitis spinosis), et San Pedro 19 Jul. 1845: Bourgeau! Unicum, caule vix palmari, foliis lineari-lanceolatis spinosissimis; *Lancerotte*: Webb! foliorum lobis lanceolatis, mitibus; Gomerà locis siccis pr. Hermigua: Bourgeau! foliis pectinato-pinnatifidis.

Var. laçera — Sonchus lacerus Willd.! foliis pinnatipartitis, lobis linearibus; in Canarià: Webb!

DISTRIB. GEOGR. Sonchus lævis in Europâ vulgatissimus locis cultis, cum hominibus nunc in toto terrarum orbe obvius.

E Germania specimina habeo numerosa ex omnibus ferè provinciis, ctiam nomine Sonchi setosi? a cl. Tommasini! in vineis pr. Tergestum lecta.

Græcia, in Attice hortis vulgaris: Fraas! (2020; hodie), ad Sperchiam et Naupliam: Berger!

Asia minor: pr. Brussa: Thirke! pl. Bithyn. pont. n. 42. Java: Zollinger! n. 2258.

Africa: Abyssinia, Simen, Aug. et sept. 1852: Ruppell!; Æthiopia: Kotschy! n. 165 (S. macrotus Fenzl! in herb. mus. Vindob.); C. B. S. Ebenazar in Valei ad ripam fl. Olifantrivier infra 100 pedes, novembri (Sonchus zacynthoides a DC.! Dregé, Docum., p. 167) et Enon ad fl. Witrivier infra 500 ped., Martio (S. zacynthoides & DC., Dregé! Docum., p. 155).

Nov. Holl. In arenosis pr. oppidulum Freemantle 9, dec. 1858: L. Preiss.! n. 117.

Obs. E Teneriffa fragmentum habeo palmare, Soncho lævi affine, foliis longè petiolatis, basi utrinque paulo protractis, non vero sagittatis, runcinato-pinnatifidis, supremis elongato-linearibus, floribus involucrum dimidia parte superantibus, prius pro specie peculiari a me habitum, ob statum mancum vero non rite examinadorum.

Sonchus tenerrimus Linu., videtur in regione mediterranea vulgatissimus et forsan cum multis aliis in Canarienses introductus.

Subgen. VI. PTEROSONCHUS. C. H. Sch. Bip.

17. SONCHUS ASPER. Fuchs.

S. annuus; pedicellis glabris vel pilis glanduliferis hispidis; floribus sulphureis, involucrum vix superantibus; foliis margine aculeatis, integris vel pinnatifidis, basi cordato-auriculatis, auriculis cochleato-retrorsis; achæniis obovatis, erostribus, plano-compressis, glabris, utrinque 3-lineatis, alatis, margine retrorso-denticulatis, basin versus attenuatis, vix 1 lin. longis et latis.

Sonchus asper. Fuchs, p. 674, c. icone bonâ!

Sonchus asper γ et δ. Linn., Sp. pl., ed. 1, p. 794; ed. 2, p. 1117, excl. syn. Loeselii.

Huc synonyma sequentia Candolleana spectare videntur, ut cætera taceam.

Sonchus longifolius. Trev. - DC., Pr., 7, p. 184.

Sonchus fallax. Wallr! . - DC., Pr., 7, p. 185.

Sonchus cuspidatus. Blume. - DC., l. c.

Sonchus eryngioides. DC., l. c.

Sonchus carolinianus. Walt. - DC., l. c. sec. specimen Engelm. in herb. mus. Senkenberg.

Sonchus spinulosus. Bigel. - DC., l. c. sec. spec. herb. Zeyheriani in Pensylvania lectum.

Sonchus parviflorus. Lej. - DC., Pr. 7, p. 190.

Sonchus longifolius et crocifolius (num potiùs crassifolius?) Hort, nonnullorum.

HAB. Verosimiliter in omnibus insulis Canar., valdoperè varians:

- a. Achænia brunnea :
- a, Folia subintegra; caulis pars superior pilis glanduliferis munita. Teneriffa: Webb!
- β. Folia pinnatipartita, caulis glaberrimus, pedicellis superne tantum tomento fugaci munitis. Teneriffa : Webb!
- b. Achænia nonnulla alutacea, reliqua dilute brunnea. Gomera, saxa pr. l'Hermita de las Nieves, 15 apr. 1845 : Bourgeau. Unicum, n. 14.

DISTRIB. GEOGR. Sonchus asper cum hominibus in omnem ferè orbem terrarum migravit, Soncho lævi verò rarior.

Species optima, cultură perstans, subgeneris typum præbens. Habeo ex Europă e. g. ex omnibus fere Germaniæ provinciis, prope Halam Sax.: Wallroth! (S. asper) e. g.; Italia, Parmæ;: Jan.! exsic. (S. oleraceus); Sicilia: Gussone! (forma lacera).

Græcia, Nauplia in Julio : Berger!; Attica ad Acropolin : Fraas!

. Asia. Abyssinia inter Halei et Temben maio 1832 : Rüppell!

America, e Pensylvania: herb. Zeyher! (S. spinulosus) achæniis castaneis.

Ons. Nova Pterosonchi species est Sonchus macropterus C. H. Schultz Bip. MS. Acheniis 1 1/2 lin. longis, 5/4 lin. latis, dilute brunneo-cinereis, valde compressis, ovato-oblongis, utrinque tricarinatis, margine late alatis, ita ut alæ embryonis cavo sint latiores, et margine glaberrimis, basin versus vix attenuatis. — Habitus Sonchi asperi, sed caulis crassior, ultra 1/2 poll. diametro metiens, folia pinnatipartita, margine spinuloso-dentata, basi auriculata, auriculis cochleato-retortis, corymbi supradecompositi rami petiolique pl. pilis glanduliferis et tomento fugaci muuiti, flores parvi sulphurei, radiales dorso vittà brunneà notati. Hab. in Africà, C. B, S., Windvogelberg-Zwartrekey locis petrosis ad fluvium parvum 2000-4000 ped., Nov. Drege! Docum., p. 4(Pyrrhopappus taraxacoides DC.?). Plantæ nostræ varietatem floribus paulò majoribus è Novà Hollandià (Bentham 1839) in herb. Webbiano vidi. Analysis:

- a. Achænia vix 1 lin. longa, obovata, margine aculeis parvis retrorsis + munita. = S. asper Fuchs.
- b. Achænia 1 1/2 lin. longa, ovato-oblonga, glaberrima. = S. macropterus Schutz Bip.

PICRIDIUM. DESF.

C. H. Schultz Bip. — Reichardia, Roth, Beitr., p. 35. — Chondrillæ sp., Herrm. — Sonchi sp., Tourn. — Scorzoneræ sp., Linn.

Capitulum multiflorum. Involucium hemisphærico-campanulatum, squamis + — margine scariosis, exterioribus auriculatis, dorsi apice pl.

111.—(2° SECT.)

57

corniculatis, interioribus lanceolato-linearibus. Receptaculum nudum, magnum, punctatum, demum spongiosum. Achænia biformia, erostria, ovato-cylindracea, 5-4-gona, costis crassis, complanatis, tuberculis transversalibus more Picridis+—rugosis, sulcis angustis separatis, brunnea, interiora vero pallida magis elongata, glabriora, recta vel incurva. Pappus niveus, flexilis, pluriserialis, caducissimus, setis inæqualibus, denticulis extrorso-antrorsis distantibus munitis, basi more Cirsii in annulum concretis.

Herbæ mediterraneo-orientales, v. canarienses, annuæ vel perennes, basi quandoque frutescentes, caule pl. dichotomo, foliato, folias amplexicauli-subdecurrentibus, ovato-lanceolato-linearibus, integris vel pinnatifidis, pl. spinuloso-dentatis et glaucis, pedicellis squamis auriculatis, margine scarioso-circumdatis, munitis, +— clavatis, floribus flavis; indumentum singulare subuliforme, e vesiculis ovalibus constante, cum ovis insectorum comparandis, sessilibus vel stipitatis, præcipuè in foliis plurium observatur specierum.

Analysis specierum:

- A. Radix annua.
- Pedicelli paucisquamosi vel esquamosi, squamis involucri margine scarioso, lato, niveo circumdatis. =
   P. tingitanum.
- Pedicelli plurisquamosi, squamis involucri margine scarioso angustiore sordide viridi-albente munitis. =
   P. intermedium.
  - B. Radix perennis.
- 5. Caulis humillimus, inferne lignosus. Achænia . . . . . , involucri squamæ margine ut in P. tingitano late scariosæ; folia innumera a pilis crystallinis cana. = P. crystallinum.
- 4. Caulis herbaccus. Achænia ovata, costis crassis, tuberculis magnis instructis. (Ima caulis pars cum radice quandoque lignescit; achænia vero fere uti P. tingitani ab achæniis P. lingulati valde diversa.) = P. vulgare.
- $5. \ \, Caulis \ inferne \ lignosus. \ \, Achwnia \ \, ovato-oblonga, minute \ tnberculata, involucri \ \, squamæ herbaceæ, margine vix scariosæ, folia glabra. == P. lingulatum.$
- Ons. Picridium dichotomum F. M. DC., Pr., 7, p. 185, species est distinctissima caule elongato, junceo, dichotomo, foliis lineari-lanceolatis, sinuatis, spinuloso-dentatis, cordato-amplexicaulibus, pedicellis brevibus capitula aquantibus vel duplo superantibus, parce squamosis, squamis anguste scariosis, inferioribus etiam upice corniculatis, achaniis valde elongato-cylindraceis. Stirps orientalis. In Libano: Labillardière!

1. PICRIDIUM TINGITANUM. DESF.

P: annuum; caule subfoliato, superne ramoso; foliis lanceolatis pl. pinnatifidis rarius integris; pedicellis subesquamosis; involucri squamis margine lato, albo, scarioso munitis, inferioribus obtusis mucrone brevi terminatis, subcorniculatis. (Ligulæ inferné et in dorsi parte superiori pl. purpureo-brunneæ, supra tubum more Tolpidis barbatæ pl. pulchre violaceæ, quod præter P. crystallinum in nullo alio observavi Picridio.)

Chondrilla tingitana floribus luteis, Papaveris hortensis folio. Herm., Lugdb., 657, t. 659.

Scorzonera tingitana. Linn.., Sp. pl., ed. 1, p. 791, et ed..2, p. 1114, et Scorzonera orientalis, L.c., p. 1113.

Sonchus tingitanus Papaveris folio. Tourn., Inst., p. 474.

Sonchus tingitanus. Lam., Enc., 3, p. 397.

Picridium tingitanum. Desf., Atl., 2, p. 220. — Buch, Canar., p. 147, et 175. — DC., Pr., 7, p. 182, excl. loco natali «Sicilià» sec. ipsiss. Gussone Fl. sic. syn., 2, p. 393.

Picridium arabicum. Hochst! et Steud. in Schimp. pl. arab., n. 883 certè P. tingitani var. est integrifolia. Cl. Hochstetter ipse in litt. rectè monet : « Forsan P. tingitani var. integrifolia (semina non » differunt)...»

Picridium orientale. DC., Pr., 7, p. 182 et verosimiliter Picridium hispanicum. Poir. — DC., l. c. Hab. Vulgaris est in ins. Canariensibus: Webb! Infierno Adexe, Fuente del Re Orotava Teneriffa. Specimina magna et pulchra in Barranco de las Augustias Palmæ sec. Buch, l. c., p. 175. Fuertaventura: Bourgeau! n. 9.

Specimina canariensia sunt palmaria spithamea, caulibus dichotome ramosis, erectis v. adscendentibus, foliis pinnatifidis, involucri squamis late albo-marginatis, inferioribus ad dorsi apicemacorniculatis.

DISTR. GEOGR. Stirps crat. mediterranei australis et Orientis, imò in Americam septentr. sec. specimen pensylvanicum herb. Zeyher! introducta, in hortis botanicis abundans.

In herbario habeo:

4. Persia australis. In fissuris rupium pr. pagum Gere, inter Abuschir et Schiras, 25 Mart. 1845: Kotschy! pl. Pers, austr. ed. Hohenaker n. 28 et 87 (P. orientale DC. — Boiss.!). Planta caule humili submonocephalo, sino capitulot/5-5 poll. longo, efoliato v. foliato, foliis integris v. pinnatifidis. — Arabia, in palmetis vallis Fatme prov. arabicæ Hedschas Febr. 1856: Schimper! n. 853. Planta dodrantalis, ramosa, foliis integris v. superficialiter sinuatis. — Barbaria prope Gerbi et Salecto, vere anni 1846: Dr. Lorent! Plantæ palmares-spithameæ, subramosæ, foliis pinnatifido-pinnatipartitis.

2. PICRIDIUM INTERMEDIUM. C. H. Sch. Bip.

P. annuum; caule subfoliato, pl. inferne ramoso; pedicellis pl. plurisquamosis; squamis involucri inferioribus acutiss v. acuminatis, margine scarioso angustiore sordide viridi-albente munitis; foliis obovato-oblongo-lanceolatis, subintegris, crebre denticulatis,

denticulis spinescentibus; flore concolore dilute aureo vel superne dorso subpurpurascente. Variat:

x Janii, caule 1-2-pedali, subefoliato, dichotome ramoso. Hue specimina sicula, cretencia, hispanica et lusitanica. β gracitis, caule spithameo, gracili, subfoliato, 1-2-cephalo. Hue specimina canariensia, 5-7 poll. longa, quibus folia tenera, pleraque radicalia, rosulata, obovato-lanceolata, spinulose dentata, integra v. sinuata; caules graciles 1-5, erecti, 1-2-cephali; pedicelli squamosi, clavati; capitula parva, involucri squamæ inferiores dorsi apice corniculatæ, margine scarioso, albo-virente munitæ; flores pl. concolores, rarius dorsi ligulæ parte superiore subpurpurascentes. Species intermedia Picridium tingitanum inter et vulgare, priori radice annua affinis, sed inter alia involucri squamis angustius et obscurius scariosis discrepans, posteriori magis affinis, sed diversa radice annua squamis latius scariosis, flore pl. concolore in P. vulgari dorso ligularum livide villato.

Sonchus intermedius Cristofori et Jan! Catal., p. 13, gen. 658, sp. 61/2 (anno 1832).

HAB. In ins. Canariensibus cum P. tingitano.

DISTR. GEOGR. Stirps mediterranca; habeo e Sicilià: Jan! Cf. DC. pr. VII, p. 182, qui stirpem hanc cum P. lingulato confundit; Cretà: Sieber! cum P. vulgari; Lusitanià in arvis primo vere, Martio 1839: Welwitsch! n. 388 (P. vulgare); Hispanià in lutosis reg. calidæ in monte Gibraltarico, 3 Apr. 1845: Willkomm.! n. 570 (P. vulgare).

3. PICRIDIUM CRYSTALLINUM. C. H. Sch. Bip.

P. tingitanum β crispulum Webb! in litt.

HAB. In arenà maris ad portulum oppiduli Guimar. Pili apice vesiculosi et tota planta micat veluti Mesembryanthemum crystallinum: Webb! in litt. Buena Vista, Teneriffæ: Webb!

DISTR. GEOGR. Stirps canariensis.

Species peculiaris esse videtur. Capitula certe Picridio tingitano similia. Involucri squamæ nempe late alboscariosæ, ad dorsi apicem, exceptis intimis, corniculatæ, flores supra tubum pilosum violacei et ligula dorso subpurpurascens. Pedicelli in axi foliorum supremorum orientes, pollicares, efolioti, squama una alterave notat cordata. Achænia nondum matura, attamen pappus basi in annulum concretus caducissimus.

Differt tamen a P. tingitano:

- 1. Radice fusiformi 5-4 poll. longa, superne 3-4 lin. diametro metiente, lignescente, pluricauli.
- 2. Caulibus cum capitulis speciosis tantum 2 poll. longis, inferne suffrutescentibus, 2-5 lin. diametro metientibus, ligno duro, amarissimo.
- 5. Foliis confertissimis innumeris, cæspitosis, lineari-lanceolatis, pinnatipartitis, cum pinnis oblongis, dentibus spinescentibus innumeris, inæqualibus conferte exasperatis, crispulis, et pilis simplicibus, apice in vesiculam ovalem dilatatis, confertissimis, albo-cinereis. Corpusculi similes albentes, sessiles, ovales, inflati, etiam in foliis P. tingitani et quandoque P. vulgaris sparsi observantur, quales in nullis aliis observavi Cichoriaceis, et quæ potius ad regnum animale spectare videntur.

4. PICRIDIUM LIGULATUM. VENT.

P. inferne suffruticosum; squamis ovato-lanceolato-linearibus, obtusis, herbaceis, mar-

gine vix scariosis; achæniis 5-4-costatis, costis obsolete rugosis, i lineam paulo superantibus, superne 1/3 lin. diametro metientibus, exterioribus brunneis rectis, interioribus albentibus + — incurvis.

Forme:

- 1. Integrifolia. Folia spathulata, integerrima, apice mucronata.
- 2. Ilicifolia, Folia supernè superficialiter sinuato-dentata.
- 3. Crispa. Folia margine conferte et inæqualiter sinuato-dentata. Sonchus crispus Poir.
- 4. Pinnatifida. Omnia n. 3, sed folia pinnatifida et involucri squamæ pallidæ. N° 1 et 2 inter Lancerottam et Graciosam; n. 3 et 4 in Teneriffa et Palma crescunt.

Oss. Specimina ætate provecta et hebetata caules et folia habent humillima.

Picridium ligulatum. Vent.! Malm., p. et tab. 68. — DC., Pr., 7, p. 182 excl. syn. Janii ad P. intermedium et loc, natal. Græciâ et ins. Zacyntho ad P. vulgarem spect. — Pers., Syn., 2, p. 362.

Sonchus crispus. *Poir.*, *Suppl.*, 3, *p.* 289, à cl. DC., Pr., 7, p. 187, incautè synonymis Sonchi maritimi Linn. adscribitur cum verbis seq. « potius fortè ex agro Mogadoriensi quàm ex ins. Canariis ortus. »

Hab. In rupibus maritimis Teneriffæ e. g. inter *Icod* et *Garachico*, *el Palmar*: Webb!; Palma: Webb!; et var. ilicifolia et integrifolia in collibus abruptis præaltis *Fumarde* quæ freto inter Lancerottam et Graciosam superimpendent: Webb!

DISTR. GEOGR. Stirps hæc canariensis etiam in agro Mogadoriensi à cl. Broussonet lecta.

In Horto Milfordiensi e seminibus var. Lancerottanæ specimina enata sunt formam ilicifoliam cum crispa jungentia.

Descr. Species hæc distinctissima quoad foliorum divisionem mire varians paucis cognita.

È radice fusiformi sæpiùs ramosa 2 et plures pollices longa, superne 5-6 lineas et quod superat diametro metiente, tereti, ætate more Odontospermi maritimi polycephala, caules oriuntur palmares, pl. vero dodrantales, erecti v. decumbentes, infernè 2 1/2-6 lin. diametro metientes, lignosi, ligno durissimo, sordidè albente, salso-amaricante, medullæ cylindro tenui percurso, infernè rudimentis foliorum annorum præterlapsorum muniti , tunc densè foliati et dichotome ramosi. Folia in lineâ spirali disposita, conferta, 2-4 poll. longa, supernè 4-16 pl. 9 lin, lata, obversè lineari-lanceolata v. oboyato-lanceolata, spathulata, in petiolum alatum pl. 2 lin. latum attenuata, basi ipsa dilatata, semi-amplexicaulia, auriculis parvis paulo decurrentibus, subcochleato-retrorsis et hinc folia paulo decurrentia subauriculata. Foliorum margo quandoque integerrimus apice dente mucroniformi 1/2 lin. longo munito, vel ad folii marginem superiorem dentes -7 observantur integri, parvi, acuti, 2-3 lin. distantes, superiores antrorsi, reliqui retrorsi, vel dentes hi paulo elongantur, triangulares evadunt et denticuli parvi inter eos oriuntur; sæpius vero ab apice ad basin usque folia sunt superficialiter dentato-sinuata, et conferte denticulis elongatis, angustis, hinc illinc versis sunt obsita, ita ut vix alia Sonchoidea observetur margine magis exasperata; imo quandoque folia sunt pinnatifida, pinnis utrinque 5-6 ovato-oblongis margine pariter valde et conferte spinuloso-dentatis. Hæc species summoperè docet marginem foliorum rarò notam præbere pro diagnosi sufficientem. Ceterùm folia sunt crassa, carnulosa, glaucescentia, plana, arrecta. Mox supra radicem caulis pl. in ramos plures abit. Peduncula

in axi foliorum supremorum oriuntur palmares-spithamei, simplices, monocephali, vel in axi folii parvi lanceolati subdecurrentis vel squamulæ iis pedicelli similis, ramulum edentes monocephalum. Pedicelli superne clavato-incrassati, sine capitulis 2-5 pl. vero 3-4 poll. longi, squamis muniti pl. n. 5 ovato-lanceolatis, 2 lin. longis, inferne 1 lin. latis, basi cordato-auriculato-cochleatis, herbaceis, patentibus, acutis v. acuminatis, sensim in involucri squamas inferiores abeuntibus. Capitulum multiflorum, semper erectum. Involuceum glabrum, 7-8 lin. altum, in statu compresso 9 lin. latum, hemisphæricocampanulatum, imbricatum, squamis inferioribus laxis, reliquis accumbentibus, omnibus post achæniorum maturitatem patenti-reflexis, internis n. 13 lineari-lanceolatis, 7 lin, longis, infernè 2 lin, latis, obtusis, margine vix scariosis, externis totidem vel pluribus, duplò-quintuplò brevioribus, ovato-lanceolatis, infimis basi subcordato-auriculatis, breve mucronato-acutis, dorsi apice tubere munitis (corniculatis uti plures Taraxaci species), præcipue formæ 3 et 4, concoloribus viridibus vel pallentibus apice virentibus, herbaceis, margine vix scariosis. Receptaculum 5 lin. diametro metiens, nudum. Flores aurei, involucrum dimidia parte superantes, 7-8 lin. longi. Tubus 2 1/2 lin. longus, superne et præcipue ad os pilis simplicibus articulatis, patentibus munitus. Ligula 5-4 lin. lata, apice dentibus 5 linearibus munita, Antheræ fere 1 lin. longæ. Styli rami exserti, breve hirti. Achænia 1 lin. paulo superantia. superne 1/3 lin. diametro metientia, ovato-cylindracea, utrinque præcipue inferne paulo attenuata. 5-costata, costis planis, sulcis angustis separatis, rugis transversalibus paulo prominentibus parce exasperata, externa obscure brunnea recta, reliqua dilute alutacea paulo longiora, + - incurva, PAPPUS 4 lin longus, niveus, caducissimus, pluriserialis, setis numerosissimis, inæqualibus, paucis aliis crassioribus, plerisque tenuissimis, omnibus margine distanter dentibus arrecto-patentibus munitis et basi in annulum concretis more Cirsii specierum.

Subtr. VI. CREPIDE Æ. C. H. Schultz Bipont. Scelet. syst. artic. Cichoriac., p. 5.

Achænia saltem disci teretia "sæpius rostrata", rostro robusto, fili-v. piliformi. Pappus pl. niveus, flexilis, pilosus, persistens v. singulis radiis caducis, disco epigyno parvo insidens.

CREPIS. LINN. — C. H. Schultz Bip. Emend.

Capitulum multiflorum. Involucium subimbricatum. Receptaculum epaleatum, areolatum nudum, vel alveolatum, villosum. Achania conformia articulate cum receptaculo juncta, vel radialia breve rostrata, involucri squamis immersa, persistentia, disci longe rostrata, articulate cum receptaculo juncta. Pappus persistens vel singulis radiis caducis.

Herbæ annuæ, biennes vel perennes, per orbem terrarum dispersæ, pleræque europæo-mediterraneæ; foliis varie divisis pl. dentato-runci-

natis; capitulis ante anthesin erectis vel nutantibus; floribus flavis, rarius rubris.

Subgenus I. CHLOROCREPIS. C. H. Schultz Bip. Typus: Crepis virens Linn.

CAPITULUM parvum. Involucrum sæpius pilis glanduliferis obsitum, post achæniorum maturitatem reflexum, pedunculoque adpressum. Receptaculum nudum! Achænia conformia, minuta, 1 lin. vix longa, 10-costulata; pappus caducus, radiis singulis facile secedentibus, niveis.

Herbæ annuæ europæo-mediterraneæ, ramosæ, corymbosæ pl. polycephalæ, foliis tenuibus, glabris vel cum caule pilis simplicibus munitis.

Ons. Cum tres hujus subgeneris species distinctissime ab auctoribus et nominatim etiam a cl. Candollio nimis sint confuse, non alienum puto analysin earum proponere.

- A. Achænia glabra, erostria, basi apiceque paulo attracta. Capitula semper erecta.
- .a. Involucrum albide pubescens et pl. pilis glanduliferis adspersum; squamæ involucri adpressiusculæ; folia caulina lanceolata, sagittata, inferne + pinnatifido-lacera. Capitula longius pedicellata, non tam numerosa et stirps gracilior quam species sequens.
  - 1. Crepis virens Linn.
- b. Involucrum albide pubescens et pilis robustis simplicibus non glanduliferis + adspersum; involucri squamæ inferiores demum laxæ; folia-caulina lanceolata, sagittata, subintegra, denticulata nunquam basi inciso-lacera; capitula numerosa, brevius pedicellata; planta magis robusta.
- 2. Crepis parvillora Desf.! Cat. H. paris., ed. 1, p. 88. DC., Pr., 7, p. 162.

Crepis fuliginosa Un. itiner. 1827 (non Sibth et Sm.) sec. specimina a cl. Fleischer! Majo in umbrosis Smyrnæ lecta, Planta hæc orientalis in hortis botanicis abundat.

- B. Achænia superne hispidula, rostrata, rostro achænii corporis tertiam partem æquante. Capitula ante anthesin nutantia.
- 5. Crepis neglecta Linn., Mant., p. 107 et Syst. ed. Reich., 5, p. 655. Koch! Syn., ed. 2, p. 505. Synonymia: Crepis spathulata Lam., Dict., 2, p. 481? Crepis stricta Scop., Carn., 2, p. 99, tab. 47. Crepis fuliginosa Sibth. Sm., Pr. Fl. grac., 2, p. 438. Crepis cernua Tenore! Fl. neap. prodr., p. 47.

Species hæć insuper foliis dentato-pinnatifidis, cum caulis parte inferiore hirtis et involucro pilis glanduliferis atrato distincta, regionem mediterraneam boreali-occidentalem habitat et in hortis nostris botanicis colitur etiam nomine Crepidis corymbosæ Tenore, quæ sec. specimina Gussoniana forma Crepidis setosæ Hall. f. est. — Græcia prope Naupliam: Berger! a Spruner!; Argolide: a Spruner!; in arvis Atticæ: Fraas!; Istria et insulæ vicinæ: Tommassini!; Neapoli: Gussone!

OBS. Cl. DC. stirpem nostram nomine Cr. fuliginosæ Sibth. Sm. enumerat et insuper cum Cr. polymorpha Wallr. (Cr. virente Linn.) confundit.

1. CREPIS VIRENS. LINN.

C. annua; capitulis parvis, semper erectis; achæniis conformibus, glabris, erostribus, basi apiceque paulo attractis; involucro albide pubescente et pl. pilis glanduliferis munito; squamis inferioribus involucri adpressiusculis; foliis caulinis sagittatis, inferne inciso laceris.

Crepis virens. Linn., Sp. pl., ed. 2, p. 1134. — Rehb.! Fl. excurs., n. 1690 et exsice. cent., 1. — Koch! Syn., ed. 2, p. 505. — Wimmer! Fl. v. Schles., vol. 1, p. 201.

Crepis polymorpha, Wallr., Sched. crit., vol. 1, p. 426 excl. syn. nonnullis. — DC.! Prodr., vol. 7, p. 162 excl. syn. nonnullis.

Crepis pinnatifida, Willd., Sp. pl., vol. 3, p. 1604. — Forma foliis profundius divisis.

Crepis tectorum. Pollich, Palat., vol. 2, p. 399 cum descr. optimă. — Engl. bot., tab. iiii, non Linn. sec. Rchb. et Koch. — Crepis virens L. non raro cum Cr. tectorum L. confusa, quæ a nostră toto differt cœlo, inter alia: achæniis nigricantibus, majoribus, breve rostratis, pappo persistente superatis.

A scientiæ amabilis patribus Hieracio adnumeratur.

HAB. In apricis insularum Canariensium: Webb!; Palma: Bourgeau! exsicc., n. 31.

Specimina canariensia sunt palmaria-pedalia et altiora, erecta vel diffusa, folia habent pilosa rarius glabrescentia, involucra glabrescentia vel pubescentia, nunquam vero pilis glanduiiferis munita.

DISTRIB. GEOGR. Stirps europæa, apud nos in Germanià a Maio in Autumnum florens ad vias, in agris et incultis valde varians: caule erecto vel diffuso, a basi ramoso, foliis + — divisis, glabris vel hirtis, floribus aureis et citrinis (e. g. apud nos prope Deideshemium).

A. Forma borealis. Folia glaberrima, rarius costa pilosula, involucrum pilis glanduliferis + — obsitum, rarius glabrescens et tantum pube albida parce adspersum. Capitula paulo majora. Hanc formam habeo ex omnibus fere Germaniæ provinciis a Palatinatu ad Silesiam et a Holsatia ad Carinthiam et Tyrolin usque, necnon c Helvetia: Perty! Plerumque est erecta non raro vero etiam diffusa, ramosissima, tenuicaulis — Lapsana capillaris Linn., Sp. pl., ed. 1, p. 812. — Crepis diffusa DC.! Cat. H. Monsp., p. 98. Formam hanc in sterilissimis crescentem habeo e Gallia: DC.!; prope Parisios in Montmartre: C. Kænig! et e pluribus Germaniæ locis e. g. e Saxonia: herb. Rehb.! (Cr. virens α capillaris).

Obs. Crepis agrestis W. K. pl. rar. Hung., t. 5, p. 244. tab. 220, forma est procera, caule solitario, erecto, pedali-sesquipedali, capitulis majoribus, involucro pl. cum pedunculo pilis glanduliferis dense obsito, foliis latioribus costà sæpius pilosis = mera varietas e loco natali pingui orta, quam e. g. in agris prope Monachium abunde legi.

B. Forma australis. Folia pilis simplicibus obsita; involucrum glabrescens, nunquam pilis glanduliferis munitum. Hab. e. g. in Gallià in agris inter Perpignan et Canet: Endress.! exsicc. Un. itin. Italia super.: Cristoph. et Jan.! exsicc. cum forma A.

Hispania prope Matritum : Lagasca!

Græcia prope Othry: Fraas!

Forma ejus diffusa = Crepis lusitanica Boiss., quam habeo e collibus Lusitaniæ cintranis : Webb! et in arenosis ad oceanum Atlanticum prope Ericeira Jan. 1840 : Welwitsch! exsicc. Un. itin. n. 485,

Subgenus II. WIBELIA. Gaertner Meyer et Scherbius, Flora d. Wetterau, 3, pag. 97 a. 144 (anno 1801). — Schultz Bipont. emend.

CAPITULUM mediocre. Involucrum pl. pilis glanduliferis munitum. Receptaculum fimbrillis brevibus,

ex alveolarum margine orientibus, villosum. Achænia difformia, radialia involucri squamis navicularibus subinvoluta, persistentia, suberostria, pappo pl. breviore ac in achæniis disci munito et hinc inter Crepides simili se habens modo, ac Medicusia Mænch inter Picrides, reliqua articulate cum receptaculo juncta longe rostrata.

HERBÆ annuæ, graveolentes, europæo-mediterraneæ.

Oss. Wibeliæ synonyma sunt: Hostia Mænch, Meth. suppl., p. 221 (au. 1802); Cass., Dict., 21, p. 442. — Dysodea Borkhausen, Tentam. dispos. plant. German., p. 128 (1809). — Anisoderis Cass., Dict., 48, p. 429 (an. 1827); DC., Prodr., 7, p. 157 excl. Barkhausia Link, Enum. H. berol., p. 290, Crepideas diversissimas amplectens et tantum ex parte huc spectans.

Ons. Duze hujus subgeneris species hucusque in Canariis observatæ: Crepis fætida Linn., et Cr. juvenalis Fr. Guil. Schultz, quarum notæ essentiales analysi sequente illustrandæ. Rostrum piliforme gracilius adhuc est quam rostrum filiforme.

DIVISIO I. EUWIBELIA. SCHULTZ BIP.

Wibelia Fl. Wetter, I. c. Capitula ante anthesin nutantia.

- 1. Crepis rubra Linn. Achænia sensim in rostrum filiforme abeunt.
- 2. Crepis fœtida Linn. Achænia abrupte in rostrum piliforme attenuantur.

DIVISIO II. DELILEOGREPIS. SCHULTZ BIP. MS.

Sec. amicum acutiss. Delile, qui speciem primam hujus divisionis prope Monspelium lectam, publici fecit juris.

- 5. Crepis juvenalis Fr. Guil. Schultz. Achænia sensim in rostrum filiforme abeunt.
- 4. Crepis rodigioides C. H. Schultz Bip. Achænia abrupte in rostrum piliforme attenuantur.
- 5. Crepis Candollei C. H. Schultz Bip. Cf. infrà obs. 5.
- Ons. 1. Crepis rubra Linn., in pascuis et secus vias in regione crateris mediterranei boreali-orientali crescens, diagnosi sequente ab affini Cr. fœtida Linn., distinguenda :

Annua, capitulis ante anthesin nutantibus, achæniis sensim in rostrum robustum elongatum üliforme abeuntibus, periphericis vero suberostribus, foliolis involucri exterioribus ovato-lanceolatis, subacuminatis, margine scariosis, patentibus, floribus incarnatis.

Obs. 2. Crepis rodigioides C. II. Schultz Bipont. in Kotschyi pl. alepp. ed. cl. Hohenaker n. 178.

Cr. annua, capitulis semper erectis, demum ovatis, achæniis abrupte in rostrum piliforme abeuntibus elongatum, periphericis vero suberostribus, foliolis involucri externis lineari-lanceolatis glabriusculis adpressis, internis farinaceo-pubescentibus inferne quandoque pilis parce obsitis glanduliferis. (Habitus Rodigiæ commutatæ Spr., sed glabrescens, receptaculum epaleatum, involucrum subfarinaceum non setosum, capitula semper erecta.)

Var. 1. Kotschyana, caule spithameo, dichotome ramoso, foliis subhirtis, dentato-pinnatifido-laceris, rameis auriculato-sagittatis, pedunculis elongatis. — In graminosis et lapicidinis pr. Aleppum, 50 Aprili: Kotschyt pr. Brussa: Thirket pl. Bithyn. pont. ed. C. Koch n. 56.

Var. II. Thirkeana, vix palmaris, foliis subintegris, caulibus pluribus, 1-cephalis, capitulis minoribus: Thirke. Cum priore in pl. Bithyn. pont. n. 65, ed. C. Koch. an. 1845.

Ons. 5. Cum inscriptione: «Crepis fœtida, pedunculis ante anthesin erectis» anno 1845 ab amiciss. Bischoff plantam accepi e seminibus Barkhausiæ Candollei hort. halensis in horto Heidelbergensi enatam. Stirps pedalis cum forma Crepidis fœtidæ glandulosæ comparanda, sed ob capitula semper erecta certo certius distinctissima. = Crepis Candollei C. H. Schultz Bipont. forte tamen cum Barkhausia Candollei Spr. identica, licet cl. auctor plantam suam cum Crepide glandulosa Guss.! jungat, quæ varietas Crepidis fœtidæ est.

III. - (2e SECT.)

Ons. 4. Eodem tempore cl. Bischoff mihi nomine Crepidis rubro-fætidæ plantam hybridam communicavit verosimiliter in hórto heidelbergensi ortam, ubi ex pluribus observatur annis et facile achæniis propagatur; = Crepis Bischoffii C. H. Schultz Bip. herb. Medium tenet inter parentes; flores nunc rubentes, nunc sulphurei, ligulis dorso rubentibus.

2. CREPIS FOETIDA. LINN.

C. annua; capitulis ante anthesin nutantibus; achæniis abrupte in rostrum piliforme, elongatum abeuntibus, periphericis vero suberostribus; foliolis involucri exterioribus lanceolato-linearibus, subacuminatis, pilosis, arrectis; floribus aureis.

Variat : caule 1-polycephalo, erecto, diffuso, prostrato, foliis subintegris, denticulatis, runcinato-pinnatifidis, imo laceris, pubescenti-hirto-hispidis, pilis apice sæpius clavato-glandulosis.

Erigeron tertium. Dodon. pempt., p. 641 cum icone formæ diffusæ, foliis pinnatifidis.

Senecio hirsutus. C. B., Pin., p. 131.

Jacobæa sylvatica tomentosa Cichorii sylvestris folio. Moris.. Hist., sect. 7, p. 109, tab. 17, fig. 10.

— Copia icon. Dodon.

Crepis fætida. Linn., Sp. pl., ed. 1, p. 807. - Engl. bot., tab. 406.

Crepis fœtens. Link, in Buch Canar., p. 147 et 164 (a formis Europæ mediæ differt uti specimina lusitanica capitulis majoribus et insuper magis aspera Lk.).

Synonyma cætera, alio loco enumeranda, taceam et tantum Candolleana adducam.

Barkhausia graveolens. Link, Enum. H. berol., vol. 2, p. 290. — DC., Pr., vol. 7, p. 158.

Barkhausia Candollei. $Spr. \rightarrow DC.$, l. c. sec. Spr., Syst. veg. cur. post., p. 304, est Crepis glandulosa Gussone! quæ a formis canariensibus non differt. Cf. cæterum suprà observ. 3.

Barkhausia glandulosa. Prest. - DC., l. c.

Barkhausia fœtida. DC., l. c. et forsan adhuc tres species sequentes n. 37-39.

Barkhausia pinguis. Rchb. - D.C., Pr., vol. 7, p. 159.

Barkhausia prostrata. Dumort. - DC., t. c.

HAB. Martinez, in Barranco Puerto Orotava. — 1200 ped. sec. Buch, l. c.; in et saxetis glarcosis convallium prope castellum Paso alto ad oppidum Sanctam Crucem ins. Teneriffæ, in glarcosis convallium ins. Palmæ et in Canariâ: Webb!

Ons. Specimina canariensia pl. spithamea-pedalia, valde hirsuta, pilis plerisque imprimis ad plantæ partem superiorem glanduliferis, foliis pl. pinnatipartito-laceris et hinc formæ adnumeranda glandulosæ.

DISTRIB. GEOGR. Crepis fœtida civis est Europæ mediæ et australis præcipue orientalis Caucasum et ad mare Caspium usque se extendens. Apud nos in Palatinatu a Junio in autumnum usque, præcipue mense Julio floret ad vias in sterilibus, præcipue vero in agris Medicaginis sativæ. Infuso ejus ex anno 1839 contra affectiones hystericas prosperrime utor.

Formæ sequentes distinguendæ:

A. Orientalis. Procera, capitula majora, breviora, involucri squamæ latiores pilis simplicibus crassis hirsutæ, achænia non tam gracilia involucrum subæquantia pl. breviora, raro longiora. — Crepis rhœadifolia M. B., Fl. taur. Caucas., n. 1625. — Koch! Syn., ed. 2, p. 500. — Ipse M. B. in suppl. dicit:... Dubium intercedit, anne sit mera Cr. fœtidæ varietas: foliis magis dissectis.

Bavaria, prope Neoburgum ad Danubium: a Frælich!; Bohemia pr. Mucnchengraetz: Sekera! Austria pr. Baden: à Froelich! Türkenschanze pr. Vindobonum: Schnitzlein!; Bannatus: Rochel! Wierczbicki! (equidem forma hirsuta, glabrescens et sabulosa: foliis linearibus, inferioribus dentatis).

B. Occidentalis. Gracilior, capitula magis elongata, involucri squamæ angustiores, achænia graciliora involucrum superantia.

a. Borealis. Pili breviores, simplices vel + — glanduliferis intermixti. Hac forma in Germania præcipue media et australi abundans, mihi Grepidis fætidæ typus est. In Palatinatu, præcipue Rhenum versus, tam copiosa est ut agros viderim, a pappo nitentes, veluti nive obtectos. Eandem formam habeo: Gættingen: Schiede!; Tyrolis: a Frælich! Facchini!; Stuttgard: Lechler!

Gallia e. g. prope Parisios : Kralik!

Italia super. : Cristof. et Jan! exsicc. gen. 667, spec. 4; Pedemont. pr. Chatillon : W. Sonder!; Abruzzo : Guss.!

b. Australis. Pili elongati in plantæ parte superiore pl. glanduliferi.

Sicilia: Gussone!; Græcia ad Lebadiam: Fraas! Argolide: à Spruner!; Gallia austr. e. g. prope Perpignan: herb. Frælich! Huc etiam specimina spectant canariensia.

Formæ pilis simplicibus sensim transeunt in formas pilis glanduliferis + — munitas; perinde formæ pilis brevibus junguntur formis innumeris cum formis pilis elongatis instructis. Frustra etiam limites quæsivi formas orientales inter et occidentales.

In hortis botanicis nomine Crepidis, Barkhausiæ vel Anisoderidis fætidæ, rhæadifoliæ et aliis sæpius colitur.

3. CREPIS JUVENALIS. F. G. SCHULTZ.

C. annua; capitulis semper erectis demum cylindraceis; achæniis sensim in rostrum filiforme abeuntibus elongatum, periphericis vero suberostribus; foliolis involucri externis anguste linearibus, acutis, laxiusculis, pilis pl. glanduliferis munitis. (Herba palmaris, gracilis, tenera, multicaulis, ramosa, ramis elongatis 1-cephalis fistulosis, subhirta.)

Barkhausia juvenalis. Delile! Ind. sem. H. monsp., 1836, p. 23, et Ann. sc. nat., 1837; Bot., p. 286. — DC., Pr., vol. 7, p. 159.

Crepis juvenalis. F.-G. Schultz, in Flora bot. Zeit., 1840, p. 619.

HAB. In arvis aridis Teneriffæ prope oppidulum Guimar cum Hypochæride Balbisii, die 16° mens. decembr. E. Bourgeau!

DISTRIB. GEOGR. Prope Monspelium ad portum juvenalem, ubi ad fluv. Lez Iana è

Barbarià lavatur et sæpius plantæ hinc introductæ observantur : Delile! Stirps verosimiliter barbarica, vel canariensis segetalis propè Monspelium spontanea facta.

Descr. Sec. specimen unicum canariense.

Radix annua, superne 1/2 lin. diametro metiens, teres, inferne in ramum abiens. Folia radicalia... CAULIS palmaris et altior, inferne vix 1/2 lin. diametro metiens, teres, striato-sulcatus, inferne glabrescens, superne cum ramis et foliis pilis simplicibus parce hirtus, foliatus, mox supra radicem in ramos abiens alternos. Ram elongati, 3-4 poll. longi, graciles, 1-cephali, inferne foliis 2-3 muniti alternis, 14-15 lin. longis, superne 3 1/2-1 lin. latis, inferioribus obversè lanceolatis, in petiolum alatum 2/3-3/4 lin. latum attenuatis, superioribus lineari-lanceolatis, basi non protractis, omnibus acutis, utrinque denticulis acutis 2-5 instructis, supremis quandoque integris et tantum basi utrinque dente patente munitis. Superne rami sunt efoliati et tantum hinc inde squama foliacea una alteraye instructi laxiuscula, lineari, 3-1 lin. longa, 1/2-1/8 lin. lata, acuta, integra. Capitula terminalia, semper erecta, gracilia. Involuceum cylindraceum cum parte pedicellorum suprema pilis simplicibus et glanduliferis hirtum, 3 lin. longum, cylindraceo-campanulatum, maturitate achæniorum cylindraceum 31/2 lin. longum. 31/4 lin. diametro metiens, squamis biscrialibus, internis subæqualibus, n. 8, acutis, externis n. 5, minoribus, inæqualibus, anguste linearibus, acutis, laxiusculis Flores dilutè aurei, glabri, peripherici 4 1/2 lin. longi; tubus 5/4 lin. longus, pallens; ligula 2/3-3/4 lin. lata, apice dentibus 5 triangulari- lanceolatis, obtusis munita; antheræ 1 lin. longæ, appendice apicali triangulari-lanceolata, acuta, basi vero utrinque dente subulato sunt munitæ. Styll rami filiformes, arcuate reflexi, breve hirti. Re-CEPTACULUM epaleatum, lineam unam diametro non metiens. ACHENIA omnia pappo simplici denticulato, niveo, 1 1/2 lin. longo-subcaduco munita, glabra vel superne minute denticulata, radialia squamis involucri navicularibus immersa 5/4 lin. longa breve rostrata, centralia 2 1/2 lin. longa, teretia, longitudinaliter striata, in rostrum gracile filiforme non vero piliforme, sensim abeuntia corpus achænii subæquans, vel eo paulò longius.

Obs. Ex anno 1837 plantam nostram in horto meo colui , et insuper specimina accepi culta e seminibus Delileanis in II. bonnensi an. 1842 a cl. Treviranus! et in H. paris. an. 1847 ab amiciss. Spach!

Cultura planta nostra pl. altior evadit spithamea—dodrantalis et altior, sepius vero tantum palmaris. Caulis et involucrum plantæ virgineæ farinacea, pili pl. simplices et foliola involucri carina pilis rigidis hirta. Caulis magis ramosus sed rami semper valde elongati; folia pl. magis incisa, imo ramea +— sagittata, ad basin pectinato-dentata vel per totum marginem pinnatipartito-lacera. In speciminibus macris folia ramea sunt sessilia, dentata, in pinguibus vero pinnatifido-pinnatipartita, sagittata. Receptaculi alveolæ margine sunt pilosæ et hic receptaculum breve villosum. Achænia radii pilosula, disci in rostrum paulo brevius et robustius attenuata. Modificationes hinc species nostra subit easdem ac aliæ subgeneris Wibeliæ species.

Subgen. III. DAUCO CREPIS. C. H. Schultz Bip. in Mertens, Koch et Bischoff, Deutschlands Flora, 6 Bind, MS.

Radix fusiformis, vix fibrosa, perennis sed non longæva, eodem modo se habens uti radix sect. III Apargiæ Schultz Bip. generis Leontodontis. Cf. Koch, Syn., ed. 2, p. 482. Involucrum pl. 2-seriale, subimbricatum.

Subdiv. II. Species caule foliato.

Hùc spectant plures species alpigenæ, e. g. Crepis grandislora Willd., Cr. alpestris et montana Tausch, nec non plures Europam australem habitantes e. g. Crepis rigida W. K., Cr. lacera Tenore, Cr. chondrilloides Jacq., et insuper plures maderenses. Species nostra ab omnibus foliorum formâ, notisque aliis distinctissima.

4. CREPIS LOWEI β CANARIENSIS. C. H. SCHULTZ BIPONT.

G. radice fusiformi, perenni; caule foliato, divaricato-ramosissimo, glabrescente cum foliis dentatis, radicalibus rosulatis, obovato-lanceolatis, caulinis triangulari-cordatis; pedicellis subnudis, superne cum involucro biseriali pubescenti-hirtis; achæniis conformibus breve rostratis, superne exasperatis, pappo niveo subcaduco.

Barkhausia hieracioides. Lowe! (in litt. ad cl. Webb), Primit. fl. Mader., p. 27, n. 44. — DC., Pr., vol. 7, p. 157.

Crepis hieracioides. F. G. Schultz (non W. K.) in Flora B. Z., 1840, p. 718.

Hab. Legimus hanc speciem semel in fissuris rupium montis excelsi Lancerottæ «Penitas de Chache» dicti (in Maderâ non vidi): Webb!; Canariâ: Bourgeau! n. 6; Fuertaventura, sine loci specialis designatione n. 2, Barranco de Tuinese, 2° m. Martii 1846, n. 11, in rupibus prope Valdebron septentrionem versus, 10° m. Febr. 1846: Bourgeau!

DISTRIB. GEOGR. Ex cl. Lowe planta nostra etiam in Maderà crescit. Attamen rev. Lowei diagnosis non bene quadrat, cum e. g. plantæ canariensis costa folii semper sit glaberrima, non vero setoso-hispida. Nunc dubius adhuc hæreo, an planta canariensis penitus eadem sit ac maderensis, imprimis cum Crepidis species difficillimæ et an Synantherologis optimis non raro, obiter vel in statu manco examinatæ, confundentur. Si Crepis Lowei β canariensis ab α maderensi specifice differt, nostra C. canariensis vocanda.

Descr. Sec. specimina optima.

Herba distinctissima, succo lacteo scatens, viridi-glaucescens, divaricato-ramosissima, foliis caulinis triangularibus, basi valde dilatatis. Radix perennis, non longava, verticalis, 2-4 poll. et ultra longa, supernè 2-4 lin. diametro metiens, fusiformis, simplex, vel inferne ramum edens, extùs brunnea,

intùs alba, amarissima. Caults erectus, pl. spithameus v. dodrantalis et paulo altior v. humilior. inferne pl. 2 lin. diametro metiens, teres, glaber, sulcato-striatus, medullâ albâ farctus, dilutê virens infernè sæpiùs violaceo-purpurascens, foliatus, mox supra basin ramosus et ad ramorum exortum hinc inde flexus. Folia infima rosulata, 3-5 imo 7 poll. longa, supernè 1-1 1/2 imo-3 1/2 poll. lata, obovato-lanceolata, infernè attenuata in petiolum alatum 1 1/2-3 imo 6 lin. latum, basi ipsa adhuc paulisper dilatatum; cæterum folia costâ latâ percursa sunt penninervia, plana vel paulo undulata, superficialiter dentata, vel runcinato-sinuato-dentata, dentibus triangulari-lanceolatis, more foliorum Taraxaci officinalis sæpiùs reflexis, acutis, apice corpusculo rotundato subcorneo munitis, uti folii apex obtusus. Si caulis non immediatè supra basin in ramos abit; folia nonnulla observantur caulina conferta 3-6 lin. distantia, modo descriptis similia sed supernè non tantoperè dilatata, infernè verò latiora et basi paulo auriculata. Quo magis folia enim a basi distant co angustiora evadunt supernè et latiora infernè. Ramı pl. mox supra basin in axi folii orientes, inferiores pl. spithamam rariùs tantùm palmam longi, divaricati, inferne foliati, superiores breviores tantum ad ramulorum exortum folio muniti, corymbo simplici, pl. 3-cephalo; vel si pedicellus inferior adhuc, quod sæpe observatur, rarum edit, 4-cephalo, vel composito terminati. Folia ad ramorum exortum vel partem inferiorem posita superne decrescunt, 3-1 pl. 1 1/2 poll. longa, infernè 2/3-1 1/2 poll. lata, triangulari-lanceolata. margine denticulis crebris, subulatis notata, basin versus valde dilatata, utrinque in auriculam subhemisphæricam expansa et hinc cordata, superne vero attenuata, magis integra et apice acuta. Pedicelli in axi foliorum adhuc minorum tandem ferè in squamas abeuntium, pl. 8-10 lin. longorum, lanceolato-linearium, subintegrorum, basi utrinque paulo protractorum imo superiorum subsessilium, acutorum vel acuminatorum oriuntes sunt adscendentes, cum capitulis I-fere 3, pl. 1 1/2 poll, longi, pl. esquamosi, rarius squamulà 1 1/2-2 lin. longâ, lineari, unâ alterâve transitum foliolorum rameorum superiorum in involucri squamas perficiente instructi, virginei pube alba, subevanescente adspersi et sæpius, præcipuè supernè pilis nonnullis, nigricantibus, simplicibus vel pl. glanduliferis. CAPITULA semper erecta, ante anthesin subhemisphærica, multi- (105 flores in capitulo numeravi) flora. Invocucrum subimbricatum, squamis omnibus adpressis, vel inferiorum paucis laxiusculis, hemisphærico-campanulatum, fere 5 lin. altum, nigro-virens, pube alba, demum subevanescente + -- albens. et insuper pilis simplicibus, nigricantibus, præcipue carinâ squamarum inferiorum et apicem versus squamarum internarum obsitum; squamæ externæ n. 8, anguste lineares, 1 1/2-2 1/2 lin. longæ, inæquales, pl. internis duplo breviores; squamæ internæ n. 13, subæquilongæ, lineares, achæniorum maturitate inferne carinato-naviculares, facie interna pilis brevissimis, albentibus, adpressis (more Crepidis biennis Linn.) munitæ, margine, præcipue intimæ paulo scariosæ, apice pubis longioris penicillo munitæ. Receptaculum 2 lin. diametro metiens, nudum, areolatum i. e. quodvis achænium margine vix elevato, 5-6 angulari, hinc inde in fimbrillas minutissimas expanso circumdatum est. Flores obscurè aurei, involucrum tertià parte superantes, externi 4-5 lin. circiter longi; tubus ultra 1 lin. longus, albens, supernė pilis paucis minutissimis munitus; ligula 3-3 1/2 lin. longa, 3/4 lin. lata, dentibus 5 terminata parvis, triangularibus, apice glandulosis; antheræ 5/4-1 1/2 lin. longæ, exsertæ, pallidæ. Stylltrami filiformes, hirti, arcuate reflexi, ligulå breviores. Achænia conformia, 5/4-1 1/2 lin. longa, teretia, alutaceo-brunnea, 10-striato-costata, lævia, superne sensim in rostrum breve, achænii

		·				
	·					
			s			
•					ż	

Crepis Lonei B. canariensis C.M. Sch. Bip.

corporis tertiam partem circiter equans, attenuata et aculeis parvis, arrectis exasperata, apice vero in annulum pallidum, glabrum expansa, cui insidet pappus subpersistens, niveus, 2 lin. et ultra longus, radiis compositus subæqualibus copiosis, subbiserialibus, gracilibus, subdenticulatis.

EXPLICATIO TAB. 123.

1. Planta integra, sine radice, magnitudine naturali. 2. Flos auctus. 3. Achænium auctum sine pappo. Rostrum, invità naturà, hic glabrum et nimis abrupte ex achænii oritur corpore.

Subtr. VII. PICRIDE Æ. C. H. Schultz Bipont., Scelet. syst. artic. Cichoriac., p. 6.

Receptaculum epaleatum. Pappi plumosi, persistentis v. caduci radii ad basin vix dilatati, plumulæ liberæ.

Herbæ caule pl. ramoso, fragili, pilis glochidiatis v. simplicibus munitæ, palæogææ.

DIV. I. EUPICRIDEÆ, SCHULTZ BIP. MS.

Achænii cavum continuum. Receptaculum favoso-reticulatum. = Picrideæ Schultz Bip. in Flora Bot. Zeit., 1834, 2, p. 478.

Subdiv. I. Picridea vera. Schultz Bip., l. c.

Pappus caducus, radiis subarcuatim extus flexis, basi in annulum concretis.

PICRIS. LINN. — Schultz Bip. Emend., l. c.

Capitulum multiflorum. Involucrum subimbricatum, squamis inferioribus pl. squarrosis. Receptaculum nudum. Achænia conformia, erostria v. breve rostrata, articulate cum receptaculo juncta, pappo plumoso coronata.

Herbæ biennes vel perennes, palæogææ, subramosæ, corymbosocymosæ, capitulis semper erectis, floribus flavis.

1. PICRIS HIERACIOIDES. LINN.

— C. H. Schultz Bip., Analysis Cichoriac. palat., pag. 6.

P. biennis, pilis plerisque glochidiatis hispida; involucri foliolis margine glabris; caule foliato, ramoso, subcorymboso-cymoso; foliis lineari-lanceolato-oblongis, dentato-pinna-

tifidis, amplexicauli-subcordatis; achæniis teretiusculis, incurvis, subtiliter transverse rugosis.

Planta polymorpha, quoad caulis divisionem, foliorum formam et divisionem et indumentum valde varians, sed achæniis suberostribus, subtilissime transverse rugosis inter alia differt ab affinibus: P. hispidissima Bartl., P. japonica Thunb., aliisque speciebus.

Hedypnoidis, Cichoreæ, Cichorii, Hieracii et Helminthothecæ spec. auct.

Picris hieracioides. Linn., Sp. pl., ed. 1, p. 792. — Pollich, Palat., n. 725, c. descript. opt. — Gaertn., Fr. sem., vol. 2, p. 366, tab. 159. — Engl. bot., 196, c. icone! — Buch, Canar., p. 167 ét 171. — DC., Pr., vol. 7, p. 128.

Leontodon umbellatum. Schrank, Bair. Flora n. 1183.

Picris umbellata. Nees ab Esenb. in Bluff. et Fing., Germ., n. 2175.

Leontodon corymbosum. Borkhausen in Ræm., Neu. Maguz. f. Bot., p. 24.

Picris ruderalis. Schmidt! in Willd! Herb., n. 14634, fol. 1, et Sp. pl., vol. 3, p. 1558.

Picris sonchoides. Vest, in Flora Bot. Zeit., 1820, p. 5.

Picris paleacea. Vest, in litt. cum verbis : « Forsan P. hieracioidis var. pauciflora, » et in Syll. pl. soc. ratisb., vol. 1, p. 78.

Picris crepoides. Sauter! in Rehb. Fl. germ. exs., n. 1661.

Apargia hispanica. Willd! Herb., n. 14623, et Sp. pl., vol. 3, p. 1553 excl. syn.

Leontodon hispanicum. *Poir.*, *Enc. suppl.*, vol. 3, p. 453 excl. omnibus syn. et ea descriptionis parte quæ e M. B. fl. taur.-caucas. desumpta est.

Apargia hieracioides. Willd! Herb., n. 14624 et Sp. pl., vol. 3, p. 1554, et ideo Leontodon hieracioides Poir., l. c. — DC., Pr., vol. 7, p. 105.

Picris humifusa. Willd., Herb., n. 14631 (non Helminthia humifusa Trevir.).

Picris spinosissima. Generaich in Schultes cat. H. bot. cracov., p. 58?

Picris rigida. Ledeb! Fl. ross., vol. 2, p. 800.

Picris grandiflora. Tenore! Syli. Fl. neap., p. 397, etiam ex Gussone! in litt. a P. hieracioide non differt.

Picris scaberrimá. Gussone! in Tenor. syll., p. 396, etiam sec. cl. Jan huc spectat.

Picris spinulosa. Bertol., apud Guss.! sic., vol. 2, p. 400.

HAB. In agris ins. Canar. alt. 1200-2500 ped. sec. Buch, l. c.

DISTRIB. GEOGR. Stirps in Europæ et Asiæ rossicæ incultis et cultis crescens, apud nos in Palatinatu præcipuè ad vias a Julio in autumnum abundans et sæpius valde angustifolia.

Subdiv. II. HELMINTHIEÆ. Schultz Bip. in Flora Bot. Zeit., 1834, p. 478.

Pappus rostro mediocri vel longo suffultus persistens, radiis erectis, basi non in annulum concretis.

HELMINTHIA. Juss. — Schultz Bip., l. c., pag. 479.

Capitulum multiflorum. Involucrum biseriale squamis externis pl. n. 5 ovato-lanceolatis, internis n. 8 linearibus, aristatis. Receptaculum nudum. Achænia difformia, oblongo-compressiuscula, subtiliter transverse rugosa, radialia persistentia, pilosa et rostro breviore, subfragili instructa, disci articulate cum receptaculo juncta glabra et rostro longo, fragillimo! munita.

HERBA annua europæo-mediterranea, ramosa, hispida.

1. HELMINTHIA ECHIOIDES. GAERTN.

Sola generis species varians: involucri foliolis 5 extimis ovato-lanceolatis cordatis vel non cordatis, caule glabro et hispido, erecto vel mox supra basin ramoso, ramis prostratis, capitulis quandoque glomeratis, foliis dentatis, sinuatis v. pinnatifidis.

Hieracii, Buglossi, Helminthothecæ et Crepidis spec. auct.

Hieracium capitulis Cardui benedicti. Herrm., Paradis. batav., p. et tab. 185!

Picris echioides. Linn., Sp. pl., ed. 1, p. 792.

Helminthia echioides. Gaertn., Fr. sem., vol. 2, p. 368, tab. 189! — Buch, Canar., p. 147 et 171. — DC., Prodr., vol. 7, p. 132.

Helminthia tuberculata. Mænch, Meth., p. 540.

Helminthia humifusa. Trevir., in Nov. act. natur. curios., vol. 13, p. 195. — DC., l. c., excl. Syn. Willd.

Helminthia spinosa. DC., Fl. franc., n. 2977, et l. c.

Rapasaya Canariensium sec. Webb.

HAB. In agris inter *Puerto* et *Villa Orotava* alt. 1200-2800 ped. sec. Buch, p. 171. — In Teneriffæ arvis: Webb! in Canariâ: Despreaux!

DISTRIB. GEOGR. Stirps regionis mediterraneæ et Europæ occidentalis.

Divis. II. UROSPERMEÆ. H. Cass. — C. H. Schultz Bipont. in Flora Bot. Zeit., 1834, p. 475.

Achænia supra embryonem diaphragmate a rostri cavo separata.

UROSPERMUM. Scop. — DC. Pr., vol. 7, pag. 116.

CAPITULUM multiflorum. Involucrum 1-phyllum, pl. 8-partitum. Receptaculum breve villosum. Achænii corpus a rostro inflato diaphragmate separatum. Pappus basi in annulum concretus, caducus, plumosus, 1-serialis, e radiis compositus æqualibus n. 20.

HERBÆ annuæ vel perennes mediterraneæ, floribus flavis.

1. UROSPERMUM PICROIDES, DESE,

U. annuum, caule subramoso, involucro pilis robustis, opacis, elongatis sparsis vestito, ligulà tubum subæquante, achænii rostro basi tantum inflato, pappo niveo.

Variat foliis pinnatifidis et dentatis, caule 1-cephalo et ramoso.

Hieracii, Chondrillæ, Sonchi et Picridis sp. auct.

Sonchus asper laciniatus creticus. C. B., Prodr., p. 60, c. icone bonâ.

Tragopogon picroides. Linn., Sp. pl., ed. 1, p. 790.

Urospermum picroides. Desf., Cat. H. paris., ed. 1, p. 90. - DC., Pr., vol. 7, p. 116.

Arnopogon picroides. Willd., Sp. pl., vol. 3, p. 1496.

Tragopogon asperum. Linn., l. c.

Urospermum asperum. DC., Fl. franc., n. 2987.

Arnopogon asper. Willd., Sp. pl., vol. 3, p. 1497.

Tragopogon capensis. Jacq., Ic. rar., vol. 3, tab. 577.

Urospermum capense. Spr., Syst. veg., vol. 3, p. 662.

Hab. In ins. Fortunatis vulgaris e. g. in Tenerissa, Palma, Caparià: Webb!

DISTRIB. GEOGR. Stirps vernalis in rupestribus apricis, ad vias, in cultis regionis mediterraneo-orientalis vulgatissima, insuper in Madera, G. B. S. et sec. cl. Seubert ins. Azoric., necnon sec. DC. l. c. in ins. Cuba observata. Facillime est cultu et in hortis e. g. Deideshemiensi spontanea facta.

Subtr. VIII. LEONTODONTEÆ. C. H. Schultz Bipont., in Flora Bot. Zeit., 1834, p. 476 et Scelet. syst. artic. Cichoriac., p. 6.

Receptaculum epaleatum. Pappi plumosi persistentis radii ad basin in scariositatem latam expansi; plumulæ liberæ. Involucri subimbricati squamæ omnes adpressæ.

Herbæ caule pl. 1-cephalo, tenaces aut saltem non tam fragiles uti pleræque Picrideæ, pilis furcatis v. simplicibus, rariùs glochidiatis munitæ vel glabrescentes, pleræque europæo-mediterraneæ.

Subdiv. II. FIDELIEÆ. Schultz Bip. in Flora Bot., Zeit., 1834, p. 478. Plumulæ pappi caducæ.

THRINCIA. Roth. — Schultz Bip., l. c.

Capitulum multiflorum. Involucrum subimbricatum. Receptaculum favosum. Achænia radii scariositate brevi, dentato-ciliata, coronata, disci pappo plumoso munita, radiis brevibus dentatis sæpius cum radiis plumosis elongatis alternantibus.

Herbae europæo-mediterraneæ annuæ v. perennes, pl. planitiei et sabulicolæ, palmari-spithameæ, pilis pl. furcato-glochidiatis munitæ v. glabrescentes, caulibus 1-cephalis ante anthesin nutantibus, foliis omnibus radicalibus, rosulatis, obverse lanceolatis dentato-pinnatifidis,

1. THRINCIA PYGMÆA. PERS.

T. radice annua, fusiformi, achæniis radii longe rostratis, rostro achænii corpore subduplo longiore, pappi radiis plumosis 10-12 uniserialibus, quibus quandoque paucæ setæ breviores dentatæ sunt intermixte.

Variat uti species affines foliis subintegris, dentatis v. pinnatifidis, glabrescens vel pl. hispida, involucri squamis n. 5-8 vel 10-14 pl. n. 13.

Specimina canariensia pl. palmaria quandoque spithamam, imo palmam superant. = Var. gigantea Webb.! in litt. Involucrum semper hispidum.

Hyoseris pygmæa. Ait. Hort. Kew., ed. 1, vol. 3, p. 103 (anno 1789).

Thrincia pygmæa. Pers., Syn., vol. 2, p. 369. — Buch, Canar., 147 et 171.

Thrincia hispida. Roth! in Romer Archiv., vol. 1, p. 2, in indice (anno 1797), et Catal. bot., vol. 1, p. 99. — Willd! Herb., n. 14626, fol. 1-3, et Sp. pl., vol. 3, p. 1555. — C. H. Schultz Bip., in Flora Bot. Zeit., 1835, Beibl., p. 90-111. Non Rehb. nec DG.

OBS. Prius (anno 1796) in Rœmer Arch. I, 1, p. 38, cl. Roth plantam nostram « Colobium hispidum » vocavit.

Hyoseris hispida. Schousb., Marocc., p. 197, sec. Poir., et. ed. Germ., p. 183. — Willd.! Herb., n. 14776, et Sp. pl., vol. 3, p. 1614.

Thrincia maroccana. Pers., Syn., vol. 2, p. 368, non Salzm.

Thrincia mauritanica. Spr., Syst. veg., vol. 3, p. 665.

Apargia incrassata. Mænch, Meth. suppl., p. 220.

Thrincia nudicalyx. La Gasc., Gen. et sp., p. 24.

Thrincia psilostachya. *La Gasc.* (an Th. psilocalyx ej. uti cl. Rchb. pl. crit., tab. 739, fig. 995 vult) sec. specimina e seminibus auctoris in H. Landishutano an. 1823 a beato Schultes! culta.

Thrincia hirta. Rchb. (non Roth) Pl. critic., vol. 8, tab. 739, fig. 994, c. icone et analysi optimis.

Thrincia nudicaulis. Lowe, Prim. fl. mader., n. 47.—DC., Pr., vol. 7, p. 100.— Seubert., Fl. azo-ric., n. 223, tab. 12, fig. 1, optima.

HAB. In agris pr. Orotavam sec. Buch, l. c.; in Teneriffæ arvis cum Hedypnoide et in regione lauriferà (var. gigantea Webb); Lancerota in jugo *Penitas de Chache*: Webb!; Canarià: Despréaux!; Fuertaventurà ad *Valdebron*: Bourgeau! Unicum, var. giganteæ.

DISTRIB. GEOGR. Stirps distinctissima, paucis bene cognita, in regionis Mediterraneæ occidentalis, ins. Canar. Maderæ et Azoricarum habitans arenosis, lapidosis a primo vere, apud nos in hortis a fine m. Junii in autumnum florens.

Oss. In herbario habeo :

- A. Formam involucro hispido ex Hispaniā: Valentiæ 1820: Lagasca! Sierra de Agua: Webb! (Thr. mauritanica Spr.); in arenosis reg. calidæ v. c. pr. oppidulum Marbella, 16 Apr. 1845: Willkomm! exsic. n. 707; Barcelone in arvis vulgaris, Majo 1847: Bourgeau! In Algeriæ prov. Oran: Durieu! in agro tingitano: Webb! Madeirā: Em. Rothpletz!
- B. Forma involucro glaberrimo è *Lusitania*, in arvis et vineis agri Olispon. frequens Majo 1840 : Welwitsch! It. Lusitan., n. 421. Madeirà : Webb! (Thrincia nudicaulis Lowe). In ins. *Azoricis* etiam observata a cl. Hochstetter! Vera Thrincia hirta Roth! ibi etiam crescit : herb. Watson!

Subtr. IX. TRAGOPOGONEÆ. Schultz Bip., in Flora Bot. Zeit., 1834, p. 476, et Scelet. syst. artic. Cichoriac., p. 6.

Receptaculum epaleatum, rarissime paleis setaceis instructum. Pappi plumosi plumulæ elongatæ, gracillimæ, intertextæ telæ araneæ adinstar.

Herbæ palæogææ annuæ, biennes vel perennes, foliis pl. gramineis, nervis longitudinalibus percursis.

DIV. I. EUTRAGOPOGONEÆ. SCHULTZ BIP. MS.

Involucrum 1-seriale, squamis subæqualibus.

Subdiv. I. Tragopogonew legitimæ. Schultz Bip. MS. Achænia conformia.

TRAGOPOGON. LINN.

Capitulum multiflorum. Involucrum 1-seriale. Receptaculum epaleatum, favosum, favorum margine integro, coriaceo, robusto. Achænia conformia, rostrata, estipitata. Pappus plumosus biserialis, radiis seriei internæ 5 robustioribus superne scabris.

HERBÆ palæogææ, pl. europæo-mediterraneæ, radice pl. fusiformi, foliis linearibus, floribus flavis vel purpureis.

1. TRAGOPOGON PORRIFOLIUS. LINN.

T. biennis, pedunculo capitulum versus inflato, flore rubro, achænii rostro filiformicylindraceo, apice non incrassato.

Tragopogon porrifolium. Linn., Sp. pl., ed. 1, p. 789. — Jacq., Ic. rar., tab. 159. — Willd., Herb. n. 14487, et Sp. pl., vol. 3, p. 1493. — Buch, Canar., p. 147. — DC.! Pr., vol. 7, p. 113. — Schultz Bip., Analys. Cichor. palat., p. 7.

HAB. In ins. Canar. sec. Buch, I. c.

DISTRIB. GEOGR. Civis Europæ austr. in hortis nostris culinariis abundans.

Obs. I. Amicissimus Bischoff nuper genus hoc confusum pro Mert. Koch et Bischoff Deutschlands Flora examini accurato subjiciens notas observavit optimas e. g. Tr. majorem Jacq. distinguit achænii rostro apice inflato a Tr. porrifolio cujus rostrum cylindraceum apice non inflatum.

Oss. II. Tragopogon porrifolius Schultz Bip.! in Kotschyi pl. Alepp. n. 245 a. = Tr. longirostris Bischoff MS. rostro longissimo apice inflato distinctus.

Obs. III. In horto meo plures observavi formas hybridas e. g. Tr. mutabilis Jacq. = Tr. pratensi-porrifolius Schultz Bip. MS.; Tr. Bischoffii Schultz Bip. MS. = Tr. pratensi-major. DIV. II. SCORZONEREÆ. SCHULTZ BIP., MS.

Involucrum 2-pluriseriale, imbricatum.

PODOSPERMUM, DC.

Capitulum multiflorum. Involucrum subimbricatum. Receptaculum epaleatum. Achaenia conformia, cylindracea, 5-costata, inferne in stipitem cavum, — 2 lin. longum, inflatum, compressiusculum expansa, pappo coronata persistente plumoso.

Herbæ europæo-mediterraneo-orientales biennes, v. perennes, foliis laciniato-pinnatipartitis vel linearibus.

Subgen. I. EUPODOSPERMUM. Schultz Bip. MS.

Achænii cavum (pes v. stipes) tertiam ejus corporis partem vel plus metiens. Folia pinnatipartito-laciniata (rarius in speciminibus macris P. laciniati DC, integra, linearia).

* Achæniis glaberrimis.

1. PODOSPERMUM RESEDÆFOLIUM. SCHULTZ BIP., MS.

P. glabrum vel pube aut lana pl. fugaci munitum, radice perenni, crassa, elongata, florum radialium, involucrum quartà vel dimidià parte superantium, tubo ligulà duplo breviore.

Affine P. laciniato DC., Europam mediam præcipue habitante, sed præter notas indicatas diversum: habitu robustiore, foliis robustioribus et hinc rudimentis foliorum, radicem coronantium, robustioribus nec tenuissime scariosis, foliis caulinis basi latioribus, semiamplexicaulibus; et sæpius vaginantibus, pinnis foliorum pl. latioribus, capitulis duplo majoribus.

Variat P. resedæfolium caule stricto, solitario, ad medium ramoso, vel pluribus adscendentibus pl. mox supra radicem ramosis, foliorum pinnis angustioribus vel latioribus; rarius foliis integris, caule ramoso rarius 1-cephalo, plus minusve pubescente vel glabro, involucri squamis sub apice corniculatis vel tomentosis.

Tragopogon Resedæ min. folio erectum. Barrel. ic. tab. 799 et? supinum ej. tab. 800. Certo certius, uti et ex achæniis depictis patet, tab. 799 et 800 ad Podospermi species foliis laciniatis spectant et tab. 799 sine dubio, annuente descriptione p. 94, n. 1049 ad speciem nostram; tab. 800 vero forsan ad P. laciniatum DC.

 O_{BS} . Synonymon: Chondrilla tragopogonoides Boccon. Sic., tab. 7! a pluribus auctoribus huc relatum, ad Rhabdothecam chondrilloidem pertinet.

Scorzonera resedifolia. Linn., Sp. pl., ed. 2, p. 1113.

An Podospermum resedifolium. DC., Fl. fr., vol. 4, p. 61, qui tab. Bocconii citat.

Scorzonera calcitrapifolia. Vahl., Symb., 2, p. 87. — Willd! Herb., n. 14519, fol. 1, et Sp. pl., vol. 3, p. 1505.

Podospermum calcitrapifolium. DC., Fl. fr., vol. 5, p. 455.

Scorzonera laciniata plur. floristarum orientali-australium e. g. Jacq., Austr., tab. 354. — Guss.! Sic., vol. 2, p. 388. — Willd! Herb., n. 14520, fol. 2, 4 et 5.

Podospermum laciniatum. Link! in Linnaa, vol. 9, p. 582.

Podospermum Jacquinianum. Koch! Syn., ed. 2, p. 489.

Podospermum messeniacum (Scorzonera Bory et Chanb.). Steud., Nomencl., ed. 2, pars 2, p. 546.

Scorzonera decumbens. Guss.! Sic., vol. 2, p. 387.

Scorzonera octangularis. Roth! — Willd! Herb., n. 14521, fol. 1, et Sp. pl., vol. 3, p. 1506, — Guss., Sic., vol. 2, p. 387.

Scorzonera intermedia. Guss.! Sic., vol. 2, p. 387. etc., etc.

HAB. In Canarià: Despréaux! verosimiliter introducta. Specimen canariense est glabrum, foliorum laciniæ sunt lineares.

DISTRIB. GEOGR. Civis regionis Mediterraneæ.

Obs. I. Podospermum canum C. A. Meyer. — DC., Pr., vol. 7, p. 410 et P. Buxbaumii C. Koch! mihi specifice differre videntur.

Oss. II. Podospermum eriospermum Boissier! in Kotschyi pl. Pers. austr., n. 275, achæniis villosis distinctum et Podospermum coronopifolium C. H. Schultz Bip. MS. (Scorzonera coronopifolia Desf.! DC., Pr., vol. 7, p. 425) achæniis exasperatis. — Scorzonera calvescens DC. l. c. etiam Podospermi species est, sec. specimina in monte Taurolecta a cl. Dr. Veit! et Kotschy! exsicc. n. 355 (Scorzonera mollis Fenzl, non MB.).

Subdiv. II. GEROPOGONEÆ. Schultz Bip., MS.

Achænia dissormia.

GEROPOGON. LINN.

Capitulum pauci- (4-25) florum. Involucrum 1-seriale, 4-9 pl. 8-phyllum, flores glabros suaverubentes duplo superans. Receptaculum paleis lineari-subulatis munitum. Achænia difformia, radialia n. 4-8 persistentia, sine pappo 13-22 lin. longa, longe rostrata, subglabrescentia, pappo coronata e setis 5 rarius 6-7 composito, subcorneis, denticulatis, 2-6 lin. longis, disci nulla-17 sine pappo 9-13 lin. longa, ergo radialibus breviora, articulate cum receptaculo juncta, hispidula, rostrata, pappo munita biseriali, circiter 40-setoso, setis externis brevioribus denticulatis, internis plumosis.

Herba annua, mediterranea, segetalis, caule erecto, solitario, pl. dodranthali, foliato, 1-cephalo vel ramoso, glabro vel cum foliis linearibus pilis simplicibus parce munito.

1. GEROPOGON HYBRIDUS. C. H. SCHULTZ BIP., MS.

Sola generis species.

Tragopogon hybridum. Linn., Sp. pl., ed. 1, p. 789.

Formas speciei hujus, glabram nempe et pilosam Linn, hic optime jungit. In ed. 2, Sp. plant, verò, invità natura separat.

Geropogon glabrum. Linn. Sp. pl., ed. 2, p. 1109. — Jacq., Hort. Vindob., tab. 33. — Willd! Herb. n. 14779, fol. 1 et 2, et Sp. pl., vol. 3, p. 1491. — DC., Fl. Franc., n. 2993, et Pr., vol. 7, p. 111, et Geropogon hirsutum. Linn., Sp. pl., ed. 2, p. 1109. — Willd., Sp. pl., vol. 3, p. 1491. Geropogon australis. Spr., Syst. veg., vol. 3, p. 663, utrasque includit formas.

Tragopogon alter gramineo folio suaverubens. Column., Ecphr., p. 232, c. icone bona p. 231.—Tragopogon graminifolium suaverubente flore, folia glabra habente, licet in descriptione hirsuta dicentur.

IIAB. In arvis et ad vias ins. Canariensium: Webb! verosimiliter introductum. Specimen canariense palmare est glabrum.

DISTRIB. GEOGR. In herbario habeo: Gallià pr. Toulon: Jordan! (forma hirsuta); Sicilià: Gussone! (forma glabra); Græcià: b. Berger! a Spruner! (forma glabra et hirsuta); in herbidis subhumidis pr. Aleppum, 28 apr. 1841: Kotschy! exsicc. ed. Hohenacker n. 158 (forma hirsuta).

In hortis nostris facile cultu.

SCETT. X. HYPOCHOERIDE Æ. C. H. Schultz Bipont. in Nov. act. acad. Cæs. Leop. Car. nat. curios., vol. 21, part. 1, p. 85-172, et separatim impress., p. 1-88 incl. in 4°.

Pappus plumosus. Receptaculum paleatum.

Herbæ pilis simplicibus munitæ vel glabræ.

HYPOCHOERIS. TABERN.—Schultz Bip., Hypoch., p. 55.

Capitulum multiflorum. Involucrum subimbricatum, post inflorescentiam valde *elongatum*. Achænia 15 sulcis percursa longitudinalibus sunt: I. Omnia erostria, vel breve rostrata, pappo niveo coronata vel sordidè albente *pluriseriali*; radiis denticulato plumosis, plumulis sub-

caducis, in radiis exterioribus omnibus liberis, in intimis (10) longissimis, vero tertià parte inferiore villis longis instructis copiosissimis, simili modo, sed magis etiam arachnoideo intertextis, atque in Tragopogoneis, II. Achænia omnia longè rostrata; rostro achænii corpus subæquante; pappo coronata biseriali, serie externà brevi scabrà, rariùs parcè plumosà, internà plumoso-scabrà, radiis inæqualibus, plumulis omnibus liberis. III. Achænia radii truncata, disci rostrata.

Herbæ annuæ vel biennes europæo-mediterraneæ, foliis radicalibus rosulatis, caule subramoso, junceo, ad ramos usque nudo, pedunculis squamosis, glabræ aut pilis + — obsitæ simplicibus, pellucidis, robustis, floribus involucrum subæquantibus aut dimidia parte superantibus, luteis.

A. Microcephalæ. Herbæ annuæ, flos involucrum subæquans, parvus, dentes ligularum ubum subæquantium breves, triangulares (Hypochoris) Schultz Bip. l. c., p. 57.

1. HYPOCHOERIS BALBISII. Lois.

H. annua, flore involucrum subæquante, achæniis omnibus longe rostratis. Folia pl. hirta, præcipue paginà inferà, flos involucro paulo brevior, tubus ligulà paulo longior.

Hypochoeris minima. Balb., Misc. alt., p. 29, non auct.

Hypochoeris Balbisii. Lois., Not., p. 124. — Willd! Herb., n. 14795, fol. 1. — DC., Pr., vol. 7, p. 91, excl. syn. nonnullis. — Schultz Bip., l. c., p. 66.

Achyrophorus Balbisii. Hornem., Hort. Hafn. suppl., p. 91.

 H_{AB} . In rupestribus regionis sylvosæ Teneriffæ vulgaris, nec non in Palmâ et Canari $\hat{a}$: Webb! num introducta?

OBS. Specimina canariensia sunt pedalia-sesquipedalia et variant involucro et foliis dentato-pinnatifidis, hirtis vel glabris.

DISTRIB. GEOGR. Civis regionis Mediterraneæ occidentalis, e. g. Hispaniæ, Galliæ, Germaniæ.

INDEX SYNOPTICUS

SECTIONIS SECUNDÆ PHYTOGRAPHIÆ CANARIENSIS.

NOMINA GENERICA LITTERIS MAJUSCULIS ERECTIS, SPECIFICA COMMUNIBUS ERECTIS, GENERUM SYNONYMA
MAJUSCULIS CURSIVIS, SPECIERUM COMMUNIBUS CURSIVIS,

VULGARIA MINORIBUS ERECTIS, OBITER TRACTATA MINORIBUS CURSIVIS DISTINGUUNTUR.

Abrepuño	359	Altabaca	220
ABSYNTHIUM	303	Altavaca	220
— canariense. Bess	303	AMAGANTE	127
ACACIA	122	Amangura	226
— Farnesiana. Willd	122	AMBERBOA	360
Acanthotheca. DC	245	— Lippii. DC	360
Acarna	349	APARGIA	464
— cancellata. All	349	hispanica. Willd,	464
Acebiño	437	incrassata. Mœnch	468
Aceviño	437	APHANES	43
Achariterium	308	— arvensis. Linn	43
arvense. Bluff. et Fing	308	Apio	454
Achillea	294	APIUM	450
— arborea. Hornem	294	— graveolens. Linn	450
ACHYROPHORUS	473	ARIA	47
- Balbisii. Hornem	473	— nivea. Host	47
Adenachæna. DC	276	ARGYRANTHEMUM	258
ADENOCARPUS	34	anethifolium. Webb	267
 foliolosus. DC 	33	— coronopifolium. Webb	272
frankenioides. Chois	32	— fœniculaceum. Webb	262
- viscosus. Webb	32	— frutescens. Sch. Bip	264
Ægletes. Less	276	 frutescens α Linnæanum, Webb. 	265
Æthionia	399	 frutescens β gracile. Webb 	264
— filiformis. Don.	399	 frutescens γ grandiflorum. Webb. 	265
AGRIMONIA	4.4	- frutescens δ cuneiforme. Webb .	272
- Eupatoria. Linn	14	- gracile. Sch. Bip	261
— officinalis. Lamck	14	— jacobæifolium. Webb	254
— Eupatorium	14	- ochroleucum. Webb	259
Alcachofe	384	pinnatifidum. Webb	269
ALCHIMILLA	42	— pinnatifidum. Webb	274
- Aphanes. Leers	43	- pinnatifidum var. dissectum. Webb.	257
arvensis. Scop	42	— Webbii, Sch. Bip	269
Algalita	40	Armeniaca	49
Algodonera	313	ARNOPOGON	466
Alhulaga	428	— asper. Willd	466
ALLAGOPAPPUS	223	— picroides. Willd	466
dichotomus, Cass	224	AMMI.	149
Almacigo	423	— majus. Linn	149
ALPODADERA	342	— Visnaga. Linn	450
			.50

(476)

Amygdalus,	19	ARTEMISIA arragonensis β valentina. DC	29
ANACYCLUS	296	 arragonensis γ candicans. Bess. 	29
- clavatus. Pers	297	- canariensis. Less	30
— divaricatus. Balb	297	- Contra. Linn	29
— tomentosus. DC	297	— fasciculata. M. Bieb	29
ANAGYRIS	20	— glomerata. Sieb	29
— fetida	24	- herba-alba. Ass	29
— latifolia. Brouss	24	- hispanica. Lam	30
neapolitana. Ten	24 127	— inculta. Del	29
ANDRYALA	444	— pyromacha. Viv	30
Agardhii. Haens	442	radiconis. diff. bill	30
Bourgeauii. Sch. Bip.	417	— reptans. Chr. Sm	30 29
cheiranthifolia. L'Herit.	412	- thuscula. Cav	
- coronopifolia. Link.	415	- valentina. Lam	29 29
coronopifolia. Sch. Bip.	416	ARTHROLOBIUM	44
dentata. Sibth	442	- ebracteatum, Desv	44
gomeræa. Sch. Bip	417	Asaygo	18
incana. DC.	412	ASTER.	22
integrifolia. Linn	412	— crispus. Forsk	22
laxiflora. DC	412	ASTERISCUS	23
macrocephala. Boiss	412	— aquaticus. Less	23
nigricans. Poir	442	_ imbricatus. DC	23
pinnatifida. H. Kew	442	lanuginosus. Auch	23
— pinnatifida var. β. H. Kew	412	— maritimus. Less	23
pinnatifida. Spr	415	— odorus, DC	23
pinnatifida var major, Webb.	416	- sericeus a latifolius. DC	23
- racemosa. Sch. Bip	416	— sericeus β intermedius. DC.	23
- ragusina. Linn.	442	 sericeus γ stenophyllus. DC. 	23
— Rothia. Pers	442	- sessilis. Mœnch	23
= sinuata. Linn	412	- spinosus. Sch. Bip	23
tenuifolia. DC.	412	ASTRAGALUS	9:
- teydensis. Sch. Bip	446	- Ægiceras. Willd	9.
- varia. Low	412	- bæticus. Linn	9
— Webbii. Sch. Bip	417	- brachyceras. Ledeb	9.
ANETHUM	459	- canescens. Low	9/
- segetum. Linn	459	— hamosus. Linn	93
Anisoderis, Cass	457	- sericeus. Willd	9
— fetida	459	ASTYDAMIA	469
- rhœadifolia	459	— canariensis. DC	469
ANTHEMIS	285	ATHAMANTA	45
— biaristata, Biv	297	- cerviariæfolia. DC	45
— clavata. Desf	297	— maxima. Chois	45
- coronopifolia. Willd	289	ATHAMUS. Neck	34
- Cotula. Linn	285	ATHANASIA	287
— cotuloides. Raf	285	— maritima. Linn	287
— fetida. Lam	285	ATRACTYLIS	348
— incrassata. Link	297	- cancellata. Linn	349
— lithuanica. Bess	285	— lanata. Scop	36€
— mixta. Linn	2 88	— pilosa. Mœnch	366
— psorosperma. Ten	285	— Preauxiana. Sch. Bip	350
- ramosa. Link	285	BACCHARIS	207
- revoluta. Chr. Sm	292	- arunca. Schrank	207
ARTEMISIA	298	— hieracifolia. Lamck	207
— athiopica. Linn	299	Balillo	445
— argentea. Buch	302	Balo	493

(477)

BARTLINGIA scoparia. Reichb	492	BUPHTHALMUM spinosum. Linn	230
BELLIS	204	- stenophyllum. Link	237
— azorica. Hochst	204	BUPLEURUM	453
— annua. Linn	204	— aciphyllum. Webb	154
— dentata. DC	204	— glaucum. DC	453
— ramosa. Lam	204	- semicompositum	451
- repens. Lam	204	Cabezado	344
Bellium, Park	204	CACALIA	321
— dentatum, Desf.,	204	- appendiculata. Willd	320
BENCOMIA	10	- appendiculata. Linn. fil. var	326
— caudata. Webb	41	- echinata. Linn. fil	335
— Moquiniana. 7/ ebb	11	- Kleinia. Linn	331
DETUENCOUPTLA	322	CACHRYS	460
BETHENCOURTIA	323	— dichotoma. Spreng	463
— palmensis. Chois BIDENS	323	- maritima. Spreng	460
— leucantha. Willd	242	Cajan et Cajanum.	44
	242 243	CALCITRAPA	359
1	242	— conferta. Mench	359
— pilosa. Sch. Bip	339	ar grophicotani. Giorni	362
BIFORA	470		367
— dicocca. Hoffm	171	1	359
— flosculosa. Bieb	471	— stellata. Lam	362
- testiculata. Hoffm	174	— arvensis. Tabern	340
BISERRULA	95	- amplexifolia. Reichb	341
— Pelecinus. Linn	96	— bicolor. Raf	342
— Pelecinus β glabra. Lovv	96	— officinalis. Linn.	342 342
Bisnaga	450	— officinalis β Linn	342
Bonjeania	88	Calycotome	312 4i
Borkhausia. Link	457	Cañaheja	460
- Candollei. Spr	458	Capitana.	491
— glandulosa. Presl	458	Cardo Canariensium.	375
- graveolens. Link	458	Cardo Nivariensium.	383
— juvenalis. Del	459	Cardo de los Montes	344
- pinguis. Reichb	458	Cardo	384
— prostrata. Dumort	458	CARDUUS	374
BOWLESIA	147	- acanthoides. J. Bauh	372
oppositifolia. Buch	447	— albidus. M. B	378
Brachanthemum. DC	276	- arabicus. Jacq	377
Brachymeris. DC	276	- australis. Link	378
Brotonero	231	bæocephalus. Webb	373
Brujillo	397	- clavulatus. Link	375
BRYONIA	4	— cephalanthus. Viv.	373
— latebrosa. H. Kew	2	corsicus	375
 hederæfolia. Jacq 	2	- crispus. Gouan	378
- verrucosa. H. Kew	2	- fruticosus. Poir	346
Bugallon	389	- Galactites. Lam	378
BUPHTHALMUM	229	— neglectus. Ten	377
- aquaticum. Linn	233	- parviflorus. Buch?	378
- asteroideum. Viv	230	- peregrinus. Retz	378
— aureum. Salzm	230	pycnocephalus. Linn	377
— crassifolium. Raf	234	— sardous	375
- graveolens. Forsk	232	- syncephalus. Reichb	378
- levigatum. Brouss	226	— tenuiflorus. Smith.	375
— maritimum. Linn	234	— tenuiflorus. Smith	378
- odorum, Schousb	238	tinctorius. Falk	365
Sericeum linn hi	924	VARIOUN VELLUIS.	200

(478)

CARDUNCELLUS araneosus. Boiss. et Reut	363	CENTAUREA lappacea. Pers	359
- cæruleus. Less	368	— lanata. DC	367
— dianius. Webb	363	— Lippii. Linn	360
— hispanicus. Boiss	363	— Lippii. Ten	364
— tingitanus. DC	368	— lyrata. Pers	359
CARLINA	343	melitensis Linn	358
- salicifolia. Cavan	341	— muricata. Sprgl	364
 salicifolia Canariensis. Sch. Bip. 	344	— nicæensis. All	359
 salicifolia Maderensis. Sch. Bip 	344	— patibilcencis, DC	359
xeranthemoides. Linn. fil	346	- Preauxiana. Webb	350
CARLOWITZIA	344	— sessiliflora. Lam	359
— corymbosa. Cass	344	— Teydis, Chr. Sm	354
CARTHAMUS	363	— tingitana. Splitb	368
— araneosus. Sch. Bip	363	— Webbiana. Sch. Bip	353
— cancellatus. Lam	349	CENTROPHYLLUM	365
— cœruleus, Linn	368	— dentatum. DC	363
cæruleus β. Lam	368	— lanatum. DC	363
dentatus. Vahl	363	— luteum. Cass	367
dianius. Sch. Bip	363	- tauricum. F. M	367
hispanicus. Sch. Bip	363	CENTRANTHUS	195
— integrifolius. H. Kew	344	— Calcitrapa. Duf	196
- lanatus. Linn	366	CERASUS	49
— multifidus. Desf	369	— Hixa. Webb	19
- maculatus. Lam	383	— lusitanica β Hixa. Ser	19
- oxyacantha. M. B	364	— prostrata. Labill	49
Teneriffæ. Gmel	364	Cerrajon	431
- tinctorius. Linn	364	CHÆROPHYLLUM	468
CASSIA	449	- rostratum Sav	468
Chamæerista. Linn	420	CHATELANIA. Neck	401
— occidentalis. Linn	420	Chamæleon. Cass	343
CATHA	441	CHAMÆMELUM	285
— cassinoides. Webb	442	— Cotula. All	285
CAUCALIS	166	CHAMOMILLA	278
- arvensis. Willd	166	— meridionalis, C. Koch	278
— aspersa. Savi	466	Chlamydosperma. Less	245
- helvetica. Jacq	466	CHONDRILLA	404
— infesta. Smith	466	— hieracioides. Roth	404
— nodiflora. All	467	- nudicaulis. Linn	427
— nodosa. Smith	467	— pinnata. Lam	442
CELASTRUS	142	CHRYSANTHEMUM	249
— cassinoides. L'Herit	442	- anethifolium. Brouss	267
CENTAUREA	352	- Broussonetii. Balb	274
americana. Torr. et Gray	359	— carinatum. Schousb	274
— apula. Lam	359	- coronarium. Linn	249
— arborea. Webb	356	- crithmifolium. Brouss	265
— arguta. Nees	354	— dissectum Low	257
Balsamita. Lam	364	— fæniculaceum. DC	261
— Calcitrapa. Linn	361	- fæniculaceum. Brouss	262
— canariensis. Brouss	355	— foliosum. Brouss	265
- congesta. Willd	359	- frutescens. Linn	264
- elegans. All	382	— grandiflorum. H. Par	272
— cretica. Spreng	366	— grandiflorum. Brouss	265
— cynaroides. Chr. Sm	370	— grandistorum α adauctum. DC	257
- elongata. Webb	360	 grandiflorum γ intermedium. DC 	265
- horrida. Ten	362	— grandiflorum δ cuneiforme. DC	272
— hypericifolia, Brouss	355	— intermedium. Brouss	265
11 1 20	0.0.3	I December December	985

(479)

	\ -	,	
CHRYSANTHEMUM Myconis. Linn	247	CITRULLUS Colocynthis. Schrad	3
- Parthenium. Pers	280	CLAVENA	372
_ pinnatifidum. Linn. fil	255	- canariensis. DC	375
— pinnatifidum. Brouss	274	CNICUS	380
- Roxburghii. Desf	250	— Galactites. Lois	382
- segetum, Linn	250	— obvallatus. Salzm	380
— speciosum. Brouss	249	- syriacus. Willd	380
— tanacetifolium. Desf	257	Codezo	33
CHRYSOCOMA	224	Codezo del Pico.	32
dichotoma. Jacq	224	Codezo blanco	37
— spicata. Forsk	310	Coinogyne. DC	276
- sericea. Linn. fil	248	Colobium.	468
CICER	98	hispidum. Roth	468
- Lens. Willd	98	CONIUM	469
Cicuta	469	— dichotomum. Desf	463
CICHORIUM	389	_ maculatum. Linn	469
— ambiguum. Schult	391	CONYZA	207
— Cosma. Hamilt	391	— ambigua. DC	209
- divaricatum. Schousb	394	- canariensis. Willd	224
— divaricatum β pumilum. Guss.	394	— diffusa. Poir	207
- Endivia. Linn	390	— fastigiata	208
- Endivia β sativa. DC	394	— geminiflora, Ten	215
— Inthybus, Linn	394	- Gouani. Willd	207
— Inthybus β divaricatum. DC.	391	— intermedia. La Gasc	214
- pumilum Jacq	394	- rupestris. Linn	245
— spinosum. Linn.	390	- saxatilis. Linn	214
Cilantro selvaje.	166	- saxatilis. Ten	215
Cildana	38	- sericea. H. Kew	218
Cima	339	— tenuifolia. Salisb	248
CINERARIA	323	- tomentosa. Forsk	215
- appendiculata, Linn. fil	328	— undulata. Poir	223
— aurita. Andr	337	COREOPSIS	242
- bracteata Chr. Smith	334	— leucantha. Linn	242
- Cima. Webb	339	CORIANDRUM	470
- cruenta. Mass	336	- sativum. Linn	470
- cruenta var. alba. H. Par	337	- testiculatum. Linn	474
- hybrida. Willd	337	Cornerera	445
- lactea. Willd	328		
- lactea. Jacq	337	CORONILLA	445 290
- lanata. Lam	324	Corona de la Reyna	290
- lanata. Link	337		
- leucantha. Vent	328	CREPIS	454 461
- Malvæfolia. Buch	334	- agrestis. W. K.	
— multiflora. H. Kew	326	- bætica. Mill	456
— palmensis. Nees	323	- barbata. Linn	400
— populifolia, Lam	328	— Candollei. Sch. Bip	400
— populifolia leucantha. Vent	328	— cernua. Ten.	457
- ramentosa. L'Hérit	335		455
- Tussilaginis. L'Hérit	334	— chondrilloides. Jacq	461
- Waterhousiana, Paxt	334	— coronopifolia. Desf	404
CIRSELLIUM	349	— corymbosa. Ten	404
- cancellatum. Gærtn		— crithmifolia. Link	404
CIRSIUM	349	— diffusa. DC	456
	380	- fetens. Link	458
- bracteatum, Link	380	— fetida. Linn	458
— maculatum, Mœnch	380	— filiformis. H. Kew	399
— syriacum, Gærtn		— fuliginosa. Un. It.	455
CITRULLUS	3	— fuliginosa. Sibth. et Sm	455

(480)

CREPIS grandiflora, Willd,	461	Dimorphotheca. Valil	245
— hieracioides. Sch. Bip	464	DIOTIS	286
_ juvenalis. Del	459	— candidissima. Desf	287
lacera. Ten	464	— maritima. Poir	287
 Lowei β canariensis. Sch. Bip 	464	DIPSACUS	197
— lusitanica. Boiss	456	— fullonum α. Linn	498
montana, Tausch,	461	sylvestris. Linn. Murr	198
neglecta. Linn	455	DONIA	226
_ pallida, H. Par	400	— canariensis. Less	226
parviflora. Desf	455	DORONICUM	330
_ pinnatifida. Willd	456	austriacum	330
_ polymorpha. Wallr	456	caucasicum	330
rigida. Willd	461	— Columnæ. Ten	330
rodigioides. Sch. Bip	457	cruentum. Sch. Bip	336
rubra. Linn	459	— echinatum. Bip	335
spathulata. Lam	455	- macrophyllum	330
_ stricta. Scop	455	— oblongifolium. DC	330
- tectorum. Poll	456	- Pardalianches. Linu	332
- trichotoma, Mænch	404	plantagineum	330
- virens. Linn	455	 Tussilaginis. Sch. Bip 	334
_ virens α capillaris. Reichb	456	Webbii. Sch. Bip	333
CRAT.EGUS	47	DORYCNIUM	87
- Aria. Linn	47	- Broussonetii. Webb	90
_ græca. Spach	17	- eriophthalmum. Webb	88
CRITHMUM	459	- spectabile. Webb	89
— maritimum. Linn	459	DREPANIA	401
latifolium. Linn. fil	462	— barbata. Desf	404
— maritimum & canariense. Cav.	460	- falcata. Rouss	404
CROSSOCEPHALUM	319	- pallida. Desf	401
— flavum. Decaisn	349	DRUSA. DC	147
CUCUMIS	3	— oppositifolia. DC	447
— Colocynthis. Linn	3	DUCHESNIA	223
Culantrillo	152	- crispa. Cass	22
CYNARA	384	Dysodia. Borkhaus	45
— horrida. H. Kew	384	ELICHRYSUM, vid. HELICHRYSUM.	10
— spinosissima. Presl	384	EPILOBIUM	
CYTISUS	44	- hirsutum 8. Linn	,
11.12 D.G	47	- molle. Lamck	,
**	36	- palustre. Linn	9
	36	- parviflorum. Schreb	,
	33	- pubescens. Roth	,
— foliolosus. II. Kew	59	ERIGERON	205
— glabratus. Link	32	- acris	20
- foliotosus. L'Hérit	52 52	— ægyptiacus	20
— filipes. Webb		alpinus	20
- fragrans. Lamek	$\frac{50}{42}$	— ambiguus. Sch. Bip	20
— linifolius. Lamck		— bonariensis	20
— pallidus. Poir	42		209
— paniculatus. Lois	38	— canadense. Ten	20
- proliferus. Linn. fil	46	— camphoratus,	20
— pubescens. Mœnch	36	— carolinianus	
_ ramosissimus. Poir	38	— contortum. Desf	20:
DAUCUS	164	- crispum. Pourr	20'
- aureus. Desf	165	— diversifolium. Cav	
— parviflorus. Desf	464	- drobachiense. Fl. Dan	20
Desdas	223	— fetidus	20
DIMORPHANTHES	207	— Gouani. Linn	20'

(481)

	/ -1-0	3 L)	
ERIGERON graveolens	205	FILAGO filiformis. Lam	307
	205	— gallica. Linn	307
	209	— germanica. Linn	305
	208	— germanica concolor. Sch. Bip	306
	205	— germanica γ lanuginosa. DC	306
	205	— germanica δ spathulata	306
	207	— germanica variegata Sch. Bip	306
- Senecio. Blackw	318	- lanuginosa. Req	306
	205	- maritima. Linn	287
	205	- montana. Linn	308
	205	- montana. Linn. DC	309
	220	- paniculata. Mœnch	308
	101	- pygmæa. Linn	228
	404	— pygmæa, Cav	229
ERVUM	97	— pyramidata. Linn	306
- camelorum. Spreng	98	- rotundata. Mœnch	305
— dispermum. Roxb	98	— vulgaris. Lam	305
— · Ervilia. Linn	104	FIMBRILLARIA	205
— gracile. DC	100	Flor de Vinda	199
— hirsutum. Linn	99	FOENICULUM	459
- longifolium. Ten	100	— segetum. Presl	159
— monanthos. Linn	104	Follao	475
— parviflorum. Bertol	102	Follado	475
— pubescens. DC	100	FRAGARIA	13
— tenuifolium. Ten	400	- vesca. Linn,	13
— tetraspermum. Linn	100	FRANCOEURIA	222
tetraspermum β gracile. Ser	100	- crispa. Cass	222
Escabrosa	199	Gaeia	39
Escaramujo	46	GALACTITES	380
ESCHENBACHIA	205	tomentosa. Mænch	382
Escobon Canariensium	46	GALIUM	480
Espinero	434	— anglicum. Huds	184
	227	— Aparine. Linn	183
— exigua. DC	228	— Barrelieri. Salzm	185
	228	- capillare. Cav	185
	228	- divaricatum. Lamck	184
	294	— ellipticum. Presl	485
FEDIA	194	- filiforme. Willd	184
— campanulata. Presl	194	— gracile. Mert. et Koch	484
— eriocarpa. Reichb	194	- hirsutum. Nees et Buch	185
	494	- hispidum. Gærtn ·	480
— dentata α. Hook	194	- hispidum. Willd	183
— dentata γ. Hook	194	— infestum. Waldst. et Kit	183
	195	— litigiosum. DC	184
	195	— microcarpum. Willd	185
	160	— microspermum. Desf	184
	160	— minimum. Rœm. et Sch	184
communis. Etiti	164	— murale. All	484
	160	- Neesianum. Req	185
	464	— ovalifolium. Schott	185
	304	— parisiense. Linn	184
	228	— parviflorum. Ræm. et Sch	184
	309	 rotundifolium α. Linn rotundifolium var. villosum. Webb. 	485
	308	- saccharatum. All	185
	308	- saccharatum. Att	482
	229	- setaceum, Lamck,	483 484
	249		464
III. — (2° SECT.)		61	

(482)

GALIUM spurium. Balb	182	GNAPHALIUM luteo-album var. incanum.	
— tenuissimum. M. Bieb	184	Rich. et Less	312
- tricorne. Willd	182	— luteo-album β occidentale. Nutt	312
— Vaillantii. DC	183	— multiflorum. Poir	218
- verrucosum. Smith	182	- orientale. Linn	345
- verticillatum. Danthon	482	- pedunculare, Ten	308
Gamolepis. Less	276	— pompeianum. Ten	312
Gastrostylum. Sch. Bip,	276	pygmæum. Lam	228
præcox. Sch. Bip	277	- pyramidatum. Willd	306
GENISTA	32	- Rupellii. Fresen	340
— canariensis. Linn	37	- sphæricum. Perr	342
	36	- Sprengelii. Hook. et Arn	312
	36		218
- canariensis. Ker	38	— Teneriffæ. Spreng	312
- canariensis. DC		- trifidum. Thunb	310
- candicans. Linn	36	- verticillatum ægyptiacum. Pers	
- candicans. Webb	37	— Webbii, Sch. Bip	343
- congesta. Link	40	GONOSPERMUM	289
— juncea. Lamck	58	- canariense. Less	294
- linifolia. Linn	42	— elegans. DC. ,	294
microphylla. DC	40	— fruticosum. DC	294
- monosperma. Lamck	56	— fruticosum. Less	290
monosperma. Delil	56	— multiflorum. DC	290
_ monosperma. Lindl	54	revolutum.C. H. Sch. Bip	293
_ monosperma β rigidula. DC	56	Haran	127
- nitens. Willd	42	HEDERA	473
- nubigena. H. Kew	50	— canariensis. Willd	178
	56	Helix. Linn. Var. canariensis. Webb.	473
- Rætam. Forsk	36	 Helix β? canariensis. DC 	478
- rhodopnoa. Webb	- 1	— Helix var. hibernica	473
- rhodorrhizoides. Webb	54		396
- splendens. Webb	42	HEDYPNOIS	
— stenopetala. Webb	39	- cretica. Willd	396
GEROPOGON	471	— mauritanica, Willd	397
— australis. Spreng	472	— monspeliensis. Willd ·	396
— glabrum. Linn	472	— rhagadioloides. Sch. Bip	396
- hirsutum. Linn	472	— tubæformis. Ten	397
- hybridum. Linn	472	HELICHRYSUM	342
— hybridus. Sch. Bip	472	— conglomeratum. Mænch	342
Gildana	38	— elongatum. Mœnch. ,	318
Giralda	247	— gossypinum. Webb	343
GNAPHALIUM	314	— luteo-album, Reichb	312
— Ammophila. Wall	340	HELMINTHIA	468
asteriscifolium. Lam	228	- echioides. Gærtn	468
- cauliforum. Desf	310	— humifusa. Trev	468
— compressum. Poir	228	- spinosa. DC	468
	312	- tuberculata. Mœnch	468
- conglobatum. Lam	340	HELOSCIADIUM	148
— Chrysocoma. Poir		— nodiflorum, Koch	449
— Cupanianum. Guss	308	HERACANTHA	368
decurrens. Hook	342		
- elongatum. Hornem	316	- lanata, Link	369 463
— gallicum. Linn	307	HERACLEUM	
 germanicum β pyramidatum. Chois. 	306	- canariense. Chois	169
— germanicum γ lanuginosum. Dub	306	Herdanera	49
- graveolens. Fenzl	316	Heterochana	426
_ legitimum. Gartn	287	massanensis Fres	426
luteo-album. Linn	312	Heterochæta	208
luteo-album, Hook	342	Hieracium	399
luteo-album β depressum. Pers	312	capense. Linn	399
- Carco around col		1	

(483)

The state of the s	399 1	Joriada Nivariensium	233
Hieracium madagascariense. DC	426	Joriada Canariensium	234
— murorum. Linn,	412	Kabat	428
— Pilosella,	417	Kabbâd	428
= silhettense, DC,	417	KENTRANTHUS vid. CENTRANTHUS.	
- staticefolium. All	399	KENTROPHYLLUM vid. CENTROPHYLLUM.	
Hinojo	159		0.32
HIPPOCREPIS	148	KLEINIA	322
— multisiliquosa. Linn	448	- neriifolia. Haw	322
= scabra. Salzm	118	Kælpinia	392
Hirsutina. DC	245	- linearis, Pall	392 393
Hixa sive Hija	49		463
HOHENWARTHA	365	KRUBERA	463
— gymnogyna. Vest	367	— leptophylla. Hoffm	204
Hostia. Mench.	457	Laburnum	204
HYMENOLEPIS	293	LACTUCA. Linn.	422
— canariensis. Sch. Bip	294	— coriacea. Sch. Bip	423
- clegans. Cass	294	— Scariola. Linn	423
HYOSERIS	396	— spinosa. Lam	427
- cretica, Linn	396	— sylvestris β coriacea. Sch. Bip	422
— Hedypnois. Linn	396	— sylvestris. Trag	423
- hispida. Schousb	468	- virosa. Linn.	423
- pygmæa. H. Kew	467	— virosa. H. Par	423
- rhagadioloides. Willd	397	LAPSANA vid. LAMPSANA.	120
HYPOCHOERIS	472	Laggera	214
— Balbisii. Lois	473	LAMPSANA	449
— minima, Lois	473	- capillaris. Linn	456
IFLOGA	309	— communis. Lam	419
— Fontanesii. Cass	310	— communis, Linn	419
— spicata. Sch. Bip	310	 communis var. hirsuta. Schult. 	449
ILEX	435	 communis β crispa. Pers 	449
- Aquifolium. Linn	437	- communis var. hirsuta. Schult.	420
canariensis. Poir	437	- crispa. Willd	419
— crassifolia. Meerb	437	— lampsanæfolia. Mill	394
- maderiensis. Lamck	437	— pubescens. Bernh	419
— Perado. Webb	436	— Rhagadiolus. Linn,	394
Perado. H. Kew	437	— stellata. Linn	394
- Perado, Link	437	— stellata. Lam	394
platyphylla, Webb	435	— sylvatica. Wallr	420
IMPIA	306	LATHYRUS	108
— germanica. Bluff et Fing	306	- angulatus. Linn	444
— pyramidata, Bluff et Fing	306	— annuus Linn	442
Incienso	299	— Aphaca. Linn	409
INULA	219	— aphyllus. Link	103
— crispa. Pers	222	- articulatus, Linn	110
_ graveolens. Desf	220	- axillaris. Lamck	144
— Pulicaria. Linn	224	— coccineus. All	444
— quadrifida. Ham	222	- Ochrus. Linn	410
— viscosa. H. Kew	220	— monanthos. Willd	404
ISMELIA	271	— odoratus. Linn	113
- carinata. Sch. Bip	274	- odoratus α siculus. Linn	413
- coronopifolia, Sch. Bip	272	- odoratus, Curt	113
— Broussonetii, Sch. Bip	274	- sativus. Linn	412
— pinnatifida. Dou	255	— sativus var. α. Linn	112
JASONIA	224	— sativus γ coloratus. Ser	412
— dichotoma. DC	224	— sphæricus. Retz	410
- levigata. DC.	226	- tingitanus. Linn	413

(484)

LASERPITIUM	162	Lotus (Heinekenia) argenteus. Webb	87
crithmifolium. Link	162	— (Heinekenia) Loweanus. Webb	87
Launea	427	LUGOA	299
— spinosa. Sch. Bip	428	- revoluta. DC	293
Leña blanca	127	LYTHRUM	F
Leña buena	127	- Hyssopifolia. Linn	
Leña negra.	434	- Græfferi. Ten	í
Leña santa	127	Magarza	26
Lengua de Oveja	123		234
LENS	96	Malpica	34/
— esculenta. Mænch	97	Malpica Canariensium	346
— escutenta. Mænen	97	Malpica Chasnensium	
— disperma. Roxb	97	Manzanero de la Cumbre	47
		Manzapilla	278
— Hohenackeri. Fisch. et Mey	97	MARAVILLA	343
Lenticula. Schreb	97	MARUTA	284
— lentoides. Ten	97	— Cotula. DC	284
- monanthos. Herm	404	— fetida. Cass	285
— nigricans. M. Bieb	97	— vulgaris. Bluff et Fing	28
Lentisco	124	Matricaria. Linn	276
LEONTODON	424	MATRICARIA	278
corymbosum. Borkh	464	— Chamomilla. Linn	278
hieracioides. Poir	464	coronaria. Lamck	250
— hispanicum. Poir	464	— coronata. Gay	278
- Taraxacum. Linn	424	— Courrantiana. DC	278
- umbellatum. Schrank	464	- Parthenium. Linn	280
Leucopsidium, DC	276	- pusilla. Willd	278
LEUZEA	370	- pyrethroides. DC	278
- conifera. Spreng	370	- suaveolens. Buch	278
Lidbeckia. Berg.	245	Medicago	4
LOGFIA.	307	MEDICAGO	59
- subulata. Cass	307	— arborea. Linn.	60
LOTEA	80	— denticulata. Willd. β macracantha. Webb.	6
- ornithopodioides. Med		— denticulata β longiseta. Benth	6
	80		64
LOTUS.	81	— denticulata γ macrocarpa. Mor	68
— angustissimus. Linn	85	— græca. Hornem	
— arabicus. Linn	86	— denticulata γ lappacea. Benth	6
- arenarius. Brot	82	 Helix. Willd. β spinosa. Guss 	6/
- aurantiacus. Boiss	82	— hirsuta. All	6
- Broussonetii. Chois	94	— Histrix. Ten	6
campylocladus. Webb	83	— intertexta. All	63
- cytisoides. Link	82	— intertexta α. Lamck	6
- decumbens. Poir	85	— laciniata. All	6
diffusus. Soland	85	— lappacea. Desrouss	6
dorycnoides. Poir	85	— littoralis. Rohd	69
eriophthalmus. Webb	89	— littoralis α longiseta. DC	63
— glaucus. H. Kew	84	— littoralis γ longeaculeata. Mor	63
glaucus β. Soland	85	— marginata. Willd	6
holosericeus. Webb	83	— minima. Willd	6
- nubicus. Hochst	86	— minima β elongata. Roch	68
- ornithopodioides. Linn	80	— mollissima. Roth	68
- pentaphyllos. Link	85	- muricata. Salzm	6
- roseus. Forsk	86	— nigra. Willd	6
- sessilifolius. DC	85	— orbicularis. All	6
- spartioides. Webb	84	— orbicularis γ Bertol	6
- spectabilis. Chois	90		6
- trigonelloides. Webb	86	— pentacycla, DC	6
Total	80	— pentacycla β longiseta. Benth	6

(485)

	(40	0 /	
MEDICAGO polymorpha H hirsuta. Desf	65	ONOBROMA	367
— polymorpha ε intertexta. Linn	63	- cæruleum. Gærtn	368
— polymorpha λ hirsuta. Linn	65	lanata. Bluff. et Fing	367
— polymorpha µ minima. Linn	65	— multifidum. Spr	369
— polymorpha v laciniata. Linn	63	ONONIS	24
- tribuloides. Desrouss	65	— angustissima. Lamck	23
— tribuloides a genuina. Koch	65	— arenaria. DC	23
MELILOTUS	67	- bætica. Clem	29
— agraria. Desf	79	- campestris. Sieb.	23
- compacta. Salzm	68	- Cherleri. Desf	
	67	- Cherleri, Forsk	28
— indica. All		- crispa. Sibth	25
— parviflora. Desf	68	- dentata. Lowe	23
— sulcata. Desf	68	— Denhardtii. Ten	28
MEUM	159		29
— segetum. Guss	159	— Desfontainei. Duf	28
Microcerasus	19		29
Microglossa	205	— flexipes. Webb	27
Micropus	228	— hebecarpa. Webb	25
- exiguus. D'Urv	229	— hispanica. Linn. Fil	23
— pygmæus. Desf	228	— laxiflora. Desf	26
MICRORHYNCHUS	427	— littoralis. Spreng	29
- chondrilloides. Buch	427	- longifolia. Willd	23
MIMOSA	122	— mitissima. Linn	29
- indica. Poir	422	— Natrix. Linn	22
Mocan. Mocanera	145	- peduncularis. Lindl	26
Monolopia. DC	245	— picta. Desf	22
MONOPTERA	253	— reclinata. Linn	27
— filifolia. Sch. Bip	253	— scariosa. Mœnch	30
Moralito	433	— serrata. Forsk	28
Muriangana	43	— ulicina. Webb	23
MYCONIA	247	— vaginalis. Vahl	24
 Chrysanthemum. Sch. Bip 	247	Orijama	127
MYRRHIS	468	ORMENIS	288
- Pecten Veneris. All	468	— bicolor. Cass	289
MYRIOPHYLLUM	4	coronopifolia. Less	289
— spicatum. Linn	4	mixta. DC	289
MYSCOLUS	386	ORNITHOPUS	446
- microcephalus	389	— compressus. Linn	447
Nananthea. DC	276	— durus. DC	447
Naranjero selvaje	136	— ebracteatus. Brot	447
NAUPLIUS	233	lævigatus. Smith	447
— aquaticus. Cass	233	 nudiflorus. La Gasc 	117
- intermedius. Webb	236	— pygmæus. Viv	117
- maritimus. Cass	234	OROBUS	406
— sericeus. Cass	234	- viciæfolius. La Gasc	406
- stenophyllus. Webb	237	OTANTHUS	287
NEESIA	287	- maritimus. Link	287
— maritima. Poir	287	Pajito	250
Nidorella	205	PALLENIS	231
NOTOBASIS	378	— spinosa. Cass	231
- syriaca. Cass	379		
OCHRUS	440	ODONTOSPERMUM	234
- pallida. Pers	440	I dantioum con. Dip	232
OGLIFA	308	,	234
— arvensis. Cass		graveolens. Sch. Bip.	232
	308	- imbricatum, Sch. Bip	232
Ojo de Buey.	250	- lanuginosum. Sch. Bip.	232
Oligoglossa, DC	276	— maritimum. Sch. Bip.	232

(486)

	((	,	
ODONTOSPERMUM maritimum. Neck	232 1	PICRIS hieracioides. Linn	463
- odorum. Sch. Bip	238	- hispidissima. Bartl	464
— sericeum. Sch. Bip	234	— humifusa. Willd	464
 stenophyllum. Sch. Bip. 	237	japonica. Thunb	464
Palomera	328	— paleacea. Vest	464
Paño,	326	— rigida. Ledeb	464
Pelotillo	64	— ruderalis. Schmidt	464
Peradillo	442	- scaberrima. Guss	464
Peralillo,	142	— sonchoides. Vest	464
Perejil	152	spinosissima. Genersich	464
PERICALLIS	324	- spinulosa. Bertol	464
- cruenta, Webb	336	PIMPINELLA	454
- echinata. Webb	335	- Cumbræ. Buch	451
- lanata. Webb	324	- Buchii. Webb	454
— multiflora. Webb	326	— Dendroselinum. Webb	152
papyracea. Webb	339 328	Pinardia	245
— populifoliu. Webb	331	— carinata. C. H. Sch. Bip	245
Persica	19	- coronaria. Less	250
PEUCEDANUM	155	Piptanthus,	250
- aureum. Soland	155	PISTACIA.	20 423
— aureum. Bot. Mag	160	- Atlantica. Desf	123
PHOENIXOPUS	427	- Lentiscus. Linn	124
— spinosus. Cass	427	- Terebinthus. Linn.	124
PHAGNALON	210	PITTOSPORUM	139
— Lagascæ. Cass	214	— coriaceum. H. Kew	139
— purpurascens. Sch. Bip	212	— laurifolium. Brouss	140
nitidum. Fresen	213	_ Tobira	140
_ rupestre. DC	215	PLOCAMA	494
saxatile. Cass	214	- pendula. H. Kew	192
- spathulatum. Cass	245	POLYCHÆTIA	404
- umbelliforme. Webb	211	— coronopifolia. Tausch	404
Phalacrocarpum. Sch Bip	245	Polyactidium	205
Phalacrodiscus. Less	245	PODOSPERMUM	470
latifolius. C. H. Sch. Bip	245	— calcitrapifolium. DC	47.1
pallens. C. H. Sch. Bip	245	- canum. C. A. Mey. ,	474
Cebennensis. C. H. Sch. Bip	245	— coronopifolium. Sch. Bip	471
Frælichti. C. H. Bip	245	- Buxbaumii. Koch	474
Phalacroglossum, Sch. Bip	276	— calcitrapifolium. DC	474
Phalacroloma	205	coronopifolium. Sch. Bip	474
PHYLLIS	494	- eriospermum. Boiss	474
- Nobla. Linn	494	— Jacquinianum. Koch	471
— pauciflora. A. Rich	491	laciniatum. DC	470
Phymaspermum. Less	276	— laciniatum. Link	474
PICRIDIUM	449	— messeniacum. Steud	471
arabicum. Hochst. et St crystallinum. Sch. Bip	454	- resedæfolium. Sch. Bip	470
dichotomum. F. et M	452 450	resedifolium. DC POTERIUM	471
	451		
1' 01 7'	451	agremonifolium. Eller	10
- Intermedium. Sch. Bip	452	— caudatum. H. Kew	4.1
- orientale. DC	451	— megacarpon, Low	10
vulgare. Desf	450	— povygamum. Dest	9
PICRIS	463	PREAUXIA	250
- crepoides, Saut	464	- canariensis. Sch. Bip	252
— echioides. Linn	465	— jacobæifolia. Sch. Bip	254
_ grandiflora. Ten	464	PRENANTHES	420
3,4,1,1,1,1,1,1,1,1,1,1,1,1,1,1,1,1,1,1,			.,

(487)

PRENANTHES arborea, Brouss	443	RHAGADIOLUS edulis. Gærtn	394
- chondrilloides. Buch	427	— Hedypnois, Lam	396
— pendula, Sch. Bip	421	- Hedypnois. Fisch. et Mey	393
- purpurea. Linn	420	- intermedius. Ten	394
— spinosa. Forsk · · ·	427	 lampsanifolius. Mirb 	394
Prolongoa. Boiss	245	- lampsanoides. Desf	394
PRUNUS	18	- stellatus. Gærtn	393
— Hixa. Brouss	49	stellatus. Mœnch	394
— lusitanica. Linn	49	RHAMNUS	130
— multiglandulosa. Cav	49	— coriacea. Brouss	133
Psilothamnus, DC	276	- crenulata. H. Kew	431
PSORALEA	91	— glandulosa, H. Kew	432
- bituminosa. Linn	92	— integrifolia. DC	133
— palæstina. Linn	92	RHAPONTICUM	370
PTEROCEPHALUS	200	— Calcitrapa. Scop	362
- dumetorum. Coult	200	— canariense. DC	370
- dumetorum var. α. Coult	200	Rhytidospermum. Sch. Bip	276
 dumetorum β pusillus. Coult. 	204	inodorum. Sch. Bip	277
- lasiospermus. Link	201	RHUS	125
virens. Webb et Berth	201	— Coriaria. Linn	125
PULICARIA	221 223	CNEORUM	127
- crispa. Sch. Bip		— pulverulentum, vent	127
- viscosa. Lam	220 221	Richoub.	129
- vulgaris. Gærtn	276	RIDOLPHIA	319 439
Pyrethrum. Gærtn	279	- segetum. Moris	459
PYRETHRUM	274	Rodigia	457
- adauctum. Link	257	— commutata	457
— anethifolium. Willd	268	Romero marino.	214
- coronopifolium. Willd	272	Royena	445
— crithmifolium. Willd	265	ROSA	46
— Broussonetii. Chois	274	— canina. Linn	46
Broussonetii β clongatum. Chois.	257	— canina collina, Koch.	47
ferulaceum, Webb	284	— dumetorum. Thuill	46
— fæniculaceum. Willd	262	- Montezumæ. Humb. et Bonpl	46
- fæniculaceum. Bot. Reg	262	Rosal de la Cumbre.	47
- fæniculaceum. Link	261	Rosal selvaje	46
- grandiflorum. Willd	265	Rosalito selvaje	200
grandiflorum. Holl	251	Rosquilla	445
- Parthenium. Smith	280	RUBIA	186
- ptarmicæfolium. Webb	282	— anglica. Huds	187
- speciosum. Willd	265	- angustifolia. Linn	187
PYRUS	47	- Bocconi. Petagn	187
- Aria. Ehr	47	— canariensis. Poir	488
- edulis. Willd	17	— fruticosa. Jacq	188
— græca. Loddig	47	— galioides. Poir	488
Rapasayo Palmensium	383	— longifolia. Poir	187
Rapasayo Canariensium	465	— lucida. Linn	187
RETAMA	53	— peregrina. Linn	486
- rhodorrhizoides. Webb	54	- Requienii. Dub	187
— monosperma. Boiss	56	— roiundifolia. Poir	187
- Rætam. Webb	56	- splendens. Hoffm. et Link	187
Retama blanca	50	— tinctorum. Linn	487
RHABDOTHECA	427	RUBUS	45
chondrilloides	470	 discolor. Weih. et Chr. N. ab Es 	45
— spinosa. Webb	428	— fruticosus. Linn	45
RHAGADIOLUS	392	— macro-acanthus. Weih. et Chr. N. ab Es.	45

(488)

	(-8	00 /	
Salado blanco	218	SCORPIURUS echinata β. Lamck	445
SAMBUCUS	176	- echinata γ. Lamck	115
— palmensis. Link	176	— subvillosa. Linn	445
Sanguino	132	— sulcata. Linn	445
SANTOLINA	287	— vermiculata. Linn	416
— maritima. Linn	287	SCORZONERA	470
- tomentosa. Lam	287	— calcitrapifolia, Vahl	474
SAROTHAMNUS	58	— calvescens, DC	471
 scoparius var. glabratus. Webb. 	59	- coronopifolia. Desf	471
Sauco	176	- decumbens. Guss	471
SCABIOSA	198	- intermedia. Guss	474
— acutiflora. Reichb	199	- messeniaca. Bor. et Chaub.	474
— ambigua. Ten	199	- mollis. Henzl	474
- atropurpurea. Linn	199	— octangularis. Roth	474
atropurpurea. Coult	199	- resedifolia. Linn	470
atropurpurea β. Bertol	499	SENECIO	348
 Columbaria α et β. Bertol 	199	 appendiculatus. C. H. Sch. Bip 	327
- Cupani. Guss	199	- coronopifolius. Desf	320
— dumetorum. Brouss	200	— coronopifolius. Willd	320
— grandiflora. Scop	199	— coronopifolius hispanicus. Pers	320
— maritima. Linn	199	— crassifolius. Willd	320
- Saviana. Reichb	199	— crassifolius, C. A. Mey	324
- semipapposa. Salzm	199	- cruentus. DC	336
SCANDIX	467	— Decaisnei. DC	319
- brachycarpa. Guss	468	- echinatus. DC	335
— infesta. Linn	166	- flavus. Sch. Bip	319
- Pecten. Linn	466	— Heritieri. DC	324
Schistostephium. Krebs	245	— incarnatus. Lowe	324
SCHIZOGYNE	218	— Kleinia. Sch. Bip	324
- glaberrima. DC	218	— multiflorus. Sch. Bip	325
— obtusifolia. Cass	248	— multiflorus. DC	333
— sericea. Sch. Bip	218	— palmensis. Chr. Sm	323
— sericea. DC	248 403	— papyraceus. DC	339
abyssinica. Sch. Bip	399	— populifolius. DC	328
— anethifolia. Rich	399	— populifolius leucanthus. DC	328
— capensis. Reichb	399	— Tussilaginis. Less	330
- coronopifolia. Sch. Bip	404	raigaris. Linns	348
- laciniata. Sch. Bip	406	SERRATULA	369 370
- lagopoda. Sch. Bip	408	canariensis. Sch. Bip	462
nobilis. Sch. Bip	399	SESELI.	454
— parviflora. Sch. Bip	404	- cerviariæfolium. DC	457
quercifolia. Reichb	399	— graveolens. Scop	454
- Webbii. Sch. Bip	409	SHERARDIA	189
SCOLYMUS	386	- arvensis. Linn	489
- angiospermus. Gærtn	388	— muralis. Linn	184
- annuus. Linn	388	SICYOS	147
- congestus. Lam	389	— glandulosa. Poir	147
grandiflorus. Desf	387	SIEGESBECKIA	243
— gymnospermus. Gærtn	389	- orientalis. Linn	244
— hispanicus. Linn,	388	SILYBUM. Linn	383
— maculatus. Linn	387	— maculatum. Mench	383
- pectinatus. Cass	388	- Marianum. Gærtn	383
— perennis. Ger	389	- pygmæum, Cass	383
— vivax. Sauv	389	Simpla Nobla. Pluken	494
SCORPIURUS	444	Simple Noble	494
- acutifolia. Viv	445	SIUM	449

(489-)

SIUM nod	liflòrum. Linn	149	SONCHUS ustulatus, Low,	444
	60	220	— Webbii. Sch. Bip	444
_	viscosa. Lam	220	— zacynthoides. DC	447
SONCHUS		424	SORBUS	17
	abbreviatus. Link	430	— <i>Aria</i> . Crantz	17
_	acaulis. Dum	434	SMYRNIUM	168
_	acidus. Schousb	434	— Olusatrum. Linn	169
	altissimus. Vahl	431	SPARTIANTHUS	58
_	arboreus. DC	443	— junceus. Link	58
_	asper. Fuchs	448	SPARTIUM	57
	asper y et 8. Linn	448	- acutifolium. Lindl	58
_	Bourgeauii. Sch. Bip	446	— albicans. Cav	37
, ~~-~~	brachylobus. Webb	448	- congestum Willd	46
_	Broussonetii. Desf	429	— junceum. Linn	57
	carolinianus. Walt	449	— linifolium. Desf	42
	ciliatus. Lam	447	- microphyllum. Link	32
	congestus. Willd	444	— microphyllum. Cav	33
_	crispus. Poir	453	— monospermum. Linn	56
	crocifolius	449	- nubigenum. Willd	50 "0
-	cuspidatus. Blum	449	— supranubium. Linn. fil	50
	divaricatus. Buch	427	SPARTOCYTISUS	49
	eryngioides, DC	449	nubigenus. Webb	50 Ea
	fallax. Wallr	449	filipes. Webb	52 245
_	fruticosus	439	Steirodiscus. DC	
_	fruticosus. Jacq	428	Steiroglossa. DC	245 205
_	gummifer. Link	436	Stenactis	255
	hyoserifolius. Hornem	441	Stigmatotheca	257
	intermedius. Crist et Jahn	452	— lacera, Sch. Bip	255
	Jacquini. DC	428	— pinnatifida. Sch. Bip	388
	Jacquini. Spreng	430	Tagardina	464
-	Jacquini β congestus. DC	430	Tajornoyo	290
	lacerus. Willd	448	TANACETUM	294
_	leptocephalus. Cass	442	TARAXACUM	423
_	levigatus β lyratus. DC	438	- dens leonis. Desf	424
_	levis. Camerar	447	— officinale. Wigg	424
	longifolius. Trev	449	Tasaygo	488
_	macranthus. Poir	428	Telina	35
	maritimus, Linn,	453	TELINE.	34
_	massanensis. Sch. Bip	426	— canariensis. Webb	37
	nudicaulis. Sch. Bip	427	— candicans. Med	36
	parviflorus. Less	449 434	— congesta. Webb	40
	pinnatifidus. Cav	439	- linifolia. Webb	44
_	pinnatus. H. Kew	433	— linifolia β splendens. Webb	43
_	platylepis. Webb	434	maderensis. Webb	37
_	polyodon. Webb	426	- ramosissima. Webb	38
_	quercifolius. Desf	436	- stenopetala. Webb	39
_	radicatus. H. Kew.	436	TENORIA	462
_	radicatus β glaucus. DC	436	- canariensis. Spreng	462
_	reversus. E. Mey	447	Ternstræmia	445
_	roseus. Bess	447	Thevenotia. DC	343
	Royleanus, DC.	447	THRINCIA	467
_	runcinatus. Vent	434	— hirta. Reichb	468
_	spinosus. DC	427	— hispida. Roth	467
_	spinulosus. Big	449	— maroccana. Pers	468
	tenerrimus. Linn	448	— mauritanica. Spr	468
	tingitanus. Lam	454	— nudicalyx. La Gasc	468
	п. — (2° sест.)		62	

(490)

THRINCIA nudicaulis. Low	468	Trevol cavallar	6
- psilocalyx. La Gasc. Reichb	468	Trevol oleroso Lancerottensium.	6'
— psilostachya. La Gasc	468	TRICHIA	200
— pygmæa. Pers	468	 dumetorum. Ræm. et Sch 	200
 pygmæa. var. gigantea. Webb 	468	TRICHOGYNE	310
Tinambuche	127	— cauliflora. DC,	310
TINGUARRA	156	- spicata. Webb	310
— cerviariæfolia, Parl	457	- verticillata, Dreg	340
TODAROA	455	Tridactylina	24:
— aurea. Parl	455	- Kirilowii. Sch. Bip	24
Toja	234	TRIFOLIUM	68
TOLPIS	399	— agrarium, Savi	79
abyssinica, Sch. Bip	399	angustifolium. Linn	69
— altissima. Pers. ,	398	— apulum. All	78
- barbata. Gærtn	400	— aristatum. Link	73
— coronopifolia. Biv	404	— arrectisetum. Brot	73
— crinita. Low	400	— arvense. Linn	73
— crithmifolia. DC,	404	— Bocconi. Savi	73
— crithmifolia. Link	404	— campestre. Schreb	79
— fruticosa. Schrank	398	— Cherleri. Linn	70
 fruticosa. Schrank. β Hochstetteri. Sch. Bip. 	399	collinum. Bast	73
filiformis. DC	398	— filiforme. Linn	79
grandiflora. Ten	399	— glomeratum, Linn	7
- lagopoda. Chr. Sm	407	— incanum. Presl	73
- nobilis. Hochst	398	 — lagopodoides angustifolium. Mor. 	69
- macrorrhiza. DC	399	— lappaceum. Linn	74
— macrorrhiza. Watson	399	- ligusticum. Balb	72
— prolifera. Mænch	401	— mauritanicum. Willd	68
— quadri-aristata. Biv	399	— Melilotus indica. Linn	68
- quercifolia. Sch. Bip	398	— micranthum, Viv	79
— sex-aristata. Biv	399	panormitanum. Presl	74
— umbellata. Bertol	404	procumbens. Linn	79
- Webbii. Sch. Bip	409	— resupinatum. Linn	77
TORDYLIUM	163	- scabrum. Linn	74
— nodosum, Linn,	167	— spumosum. Linn	78
— peregrinum. Linn	163	— squarrosum. Savi	74
TORILIS	165	— stellatum. Linn	70
— chlorocarpa, Spreng	466	— striatum. Linn	73
- helvetica. DC	466	— subterraneum. Linn	76
- heterophylla. Guss	466	suffocatum. Linn	78
— infesta. Smith	466	- sulcatum. Viv	68
- neglecta. Ræm. et Sch	466	— tomentosum. Linn	77
— nodosa. Gærtn	466	TRIGONELLA	66
- purpurea. Guss	466	— hamosa. Linn	66
TRAGIUM	454	— microcarpa. Fresen	67
- Buchii. Webb	454	Trimorphæa,	205
- Dendroselinum. Webb	152	TRIPLOCENTRON	359
- incanum. Chois	454	— apulum. Cass	359
TRAGOPOGON	469	— melitense. Cass	359
- asperum. Linn	466	Turgayte,	323
- capensis. Jacq	466	Tussilago	334
— longirostris. Bisch	469	TUSSILAGO	337
— major. Jacq	469	— rubra. Riedl	337
— mutabilis. Jacq	469	ULEX	30
- picroides. Linn	466	— australis. Clem	31
- pratensi-porrifolius. Sch. Bip	469	- europæus. Linn	30
- mratensi-major Sch Bin	460	- euronous Brot	3.1

(491)

	,	·	
ULOSPERMUM	463	VICIA filicaulis. Webb	402
— dichotomum, Link	463	— gracilis. Lois	100
Uñas de Gato,	94	— hirsuta. Koch	99
UROSPERMUM	466	— hirta. Balb	108
— asperum. DC	466	— laxiflora. Brot	400
- capense, Spreng	466	— lutea. Linn	108
— picroides. Desf	466	— maculata. Presl	107
VACHELLIA.	121	- Mitchelli. Rafin	99
 Farnesiana. W. et Arn 	122	— monantha, Desf	401
VALANTIA	178	— monantha. Retz	106
- Aparine. Linn	482	— perennis. DC	405
- filiformis, H. Kew	484	— polyphylla. Desf	104
- spuria. Pers	182	— pseudocracea	104
VALERIANA	494	- pusilla. Mueh. in Willd	400
- Calcitrapa. Linn	496	- sativa. Linn	106
- dentata. Smith	194	— sativa β obovata. Ser	107
Locusta α olitoria. Linn	195	- sativa β macrocarpa. Moris	407
— rotundifolia. Sibth	196	- sativa β angustifolia. Linn	107
VALERIANELLA	493	— sativa β nigra. Linn	407
- campanulata. Presl	194	— sativa β et ζ. Ser	407
— coronata. DC	495	— sativa & angustifolia. Moris	107
eriocarpa. Desv	194	— segetalis. Thuill	107
- Locusta, Smith	195	— tetrasperma. Mænch	99
— Morisoni α leiocarpa. DC .	194	- trichocalyx. Moris	403
- olitoria. Mænch	493	- triflora. Ten	106
Venesaglia. DC.	276	— villosa. Brot	405
Verode	322	VIER.EA	225
VIBURNUM	474	— levigata. Webb	226
- rigidum. Vent	175	Villanova La Gasca	276
- rugosum. Pers	175	Visnaga	450
- strictum. Link	175	VISNEA	144
- Tinus & strictum. H. Kew	175	- Mocanera. Linn. fil	445
VICIA	98	VOLUTARELLA	360
— albicans. Low	405	- Lippii. Cass	360
— angustifolia. All	407	Wibelia	456
— angustifolia β Bobartii. Koch	407	XANTHIUM	240
— aphylla. Link	103	echinatum, Murr	244
— atropurpurea. Desf	104	- inæquilaterale. DC	241
- atropurpurea. Vent	405	- indicum. DC	241
— atropurpurea β rubella. Moris	105	- macrocarpum. DC	241
- benghalensis. Linn	105	- orientale, Linn	241
- biflora. Webb	105	— strumarium. Linn	241
— Bobartii. Forst.	107	Xanthocephalum, Willd.	276
— Broteriana. Ser	405	Xanthophthalmum. Sch. Bip.	245
— calcarata. Desf	406	XEROTIUM	307
— chetocalyx. Webb	106	- gallicum. Bluff et Fing	307
— cirrhosa. Chr. Sm	103	Yendro	151
— Cracca. Linn	104	Yerva de Christo.	359
— dasycarpa. Ten	104	Yerva de Santa Maria.	259
— disperma. DC	104	Yerva del Tiempo.	209
— Gisperma. DC	400	Zaragula	209 469

ENUMERATIO TABULARUM

SECTIONIS SECUNDÆ PHYTOGRAPHIÆ CANARIENSIS.

TAB.		$\mathbf{P}_{\mathrm{AG}}$.
37.	Bryonia verrucosa. H. Kew	
38.	Prunus (Padus) lusitanica. Linn	19
	(Tabula inscripta est Cerasus Hixa. Nob.)	
39.	Bencomia Moquiniana. Webb	12
40.	Anagyris latifolia. Brouss	21
41.	Teline canariensis. Webb	37
	(Tabula inscripta est Genista canariensis. Linn.)	
41. B.	Teline ramosissima. Webb	39
42.	— congesta. Webb	4.4
	(Tabula inscripta est Genista microphylla. Chr. Sm.)	
43.	— linifolia β latifolia. Webb	43
	(Tabula inscripta est Genista splendens. Nob.)	
44.	— rosmarinifolia. Webb	44
45.	— stenopetala. Webb	39
46.	Spartocytisus nubigenus. Webb	54
	(Tabula inscripta est Cytisus nubigenus. DC.)	
47.	Spartocytisus filipes. Webb	53
	(Tabula inscripta est <i>Cytisus filipes</i> . Nob.)	
48.	Retama rhodorrhizoides. Webb	57
	(Tabula inscripta est Genista rhodorrhizoides. Nob.).	
49.	Cytisus albidus. DC	48
50.	Adenocarpus viscosus. Webb	32
	(Tabula inscripta est Adenocarpus frankemoides. Chois. et ad paginam	
	32 male notata est 50 B.)	
50. B.	Adenocarpus foliolosus. H. Kew	34
54.	Ononis angustissima. Lamck. a longifolia	24
	(Tabula inscripta est Ononis longifolia. Willd.)	
54. B.	Ononis angustissima. Lamck. β ulicina	24
	(Tabula inscripta est <i>Ononis ulicina</i> . Nob.)	
52.	Ononis hebecarpa. Webb	26
53.	— laxiflora. Desf	27

(493)

TAB.			PAG.
54.		Ononis laxiflora. Desf. var. flexipes	27
		(Tabula inscripta est Ononis flexipes. Nob.)	
55.		Ononis serrata. Forsk. β prostrata	29
56.		Medicago Helix. Willd. β spinosa	64
57.		Dorycnium Broussonetii. Webb	94
		(Tabula inscripta est Lotus Broussonetii. Chois.)	
58.		Dorycnium spectabile. Webb	90
59.		— eriophthalmum. Webb	89
		(Tabula inscripta est Lotus eriophthalmus. Nob.)	
60.		Lotus sessilifolius. DC	85
61.		— glaucus. <i>H. Kew.</i>	84
62.		— campylocladus. Webb	83
63.		— holosericeus. Webb	84
64.		— spartioides. Webb	82
65.		— arabicus β trigonelloides. Webb	86
		(Tabula inscripta est <i>Lotus trigonelloides</i> . Nob.)	
65.	В.	Vicia atropurpurea γ biflora. Webb	105
		(Tabula per errorem inscripta est Vicia biflora. Desf.)	
65.	C.	Vicia filicaulis. Webb	103
65.	D.	Vicia cirrhosa. Chr. Sm	104
		(Tabula inscripta est Lathyrus aphyllus, Link.)	
66.		Pistacia atlantica. Desf	124
66.	В.	Cneorum pulverulentum. Vent. Cum embryonis C. tricocci Linn. analysi.	128
67.		Rhamnus crenulata. H. Kew	132
68.		Ilex platyphylla. Webb	436
69.		Ilex canariensis. Poir	138
69.	В.	Catha cassinoides. Webb	142
		Visnea Mocanera. Linn. fil	146
70.		Bupleurum aciphyllum. Webb	155
74.		Tinguarra cerviariæfolia. Parl	458
		(Tabula inscripta est Athamanta cerviariæfolia. DC.)	
72.		Pimpinella Dendroselinum. Webb	15 3
		(Tabula inscripta est Pimpinella Dendrotragum. Nob.)	
73.		Pimpinella Buchii. Webb	152
74.		Todaroa aurea. Parl	156
		(Tabula inscripta est Peucedanum aureum. Soland.)	
75.		Ferula Linkii. Webb	161
		(Tabula per errorem numero 78 notata est.)	
76.		Astydamia canariensis. DC	162
77.		Ferula? tortuosa. Webb	161
		h .	

TAB.			PAG.
78.		Drusa oppositifolia. DC	148
		(Tabula per errorem numero 66 B. notata est.)	
78.	В.	Sambucus palmensis. Webb	176
		(Tabula per errorem et ad paginam 476 notata est numero 78.)	
79.		Valantia hispida. Linn	180
		(Tabula inscripta est Vaillantia hispida. DC.).	
80.		Pterocephalus dumetorum. Coulter	201
84.		— virens. Webb et Berth	202
82.		Phagnalon umbelliforme. <i>IVebb.</i>	212
82.	В.	Phagnalon purpurascens. C. H. Sch. Bip	214
83.		Schizogyne sericea. C. H. Sch. Bip	218
		(Tabula inscripta est Schizogyne obtusifolia Cass. α sericea β glaberrima.)	
84.		Vieræa levigata. <i>IVebb.</i>	227
85.		Allagopappus dichotomus. Cass	224
86.		Odontospermum intermedium. C. H. Sch. Bip	237
		(Tabula inscripta est Nauplius intermedius. Nob.)	
86.	В.	— stenophyllum. C. H. Sch. Bip	237
		(Tabula inscripta est Nauplius stenophyllus. Nob.)	
87		— sericeum. C. H. Sch. Bip	235
		(Tabula inscripta est Nauplius sericeus. Cass.)	
88.		Gonospermum revolutum. C. H. Sch. Bip	293
		(Tabula inscripta est Lugoa revoluta. DC.)	
89.		Matricaria Courrantiana. DC	279
90.		Preauxia jacobæifolia. C. H. Sch. Bip	252
		(Tabula inscripta est Argyranthemum jacobæifolium. Webb.)	
94.		Argyranthemum frutescens. C. H. Sch. Bip	267
		(Icon 1 , quæ inscripta $Argyranthemum\ frutescens.\ Nob.\ lpha\ Linnæanum$	
		cum figuris reliquis præter 2.)	
		— gracile. C. H. Sch. Bip	262
		(Icon 2, quæ inscripta Argyranthemum frutescens. Nob. β gracile.)	
92.		— frutescens. C. H. Sch. Bip	265
		(Icon 1 γ, quæ inscripta Argyrauthemum frutescens. Nob. γ grandi-	
		florum.)	
		Ismelia coronopifolia. C. H. Sch. Bip	274
		(Icon 1 d quæ inscripta Argyranthemum frutescens. Nob. d cuneiforme.)	
93.		Argyranthemum fæniculaceum. Webb	264
94.		— anethifolium. Webb	269
95.		Ismelia Broussonetii. C. H. Sch. Bip. Icon 3 cum figuris 5-9	276
		Argyranthemum Webbii. C. H. Sch. Bip. Icon 1	276
		Stigmatotheca lacera. C. H. Sch. Bip. Icones 1 et 4	276

(495)

TAB.		PAG.
96.	Argyranthemum ochroleucum. Webb	260
97.	Hymenolepis canariensis. C. H. Sch. Bip. b. elegans	296
	(Tabula inscripta est Gonospermum elegans. Cass.)	
98.	— canariensis. C. H. Sch. Bip. a. vulgaris	296
	(Tabula inscripta est Gonospermum fruticosum. DC.)	
99.	Gonospermum fruticosum. Less	291
	(Tabula inscripta est Gonospermum multiflorum. DC.)	
100.	Artemisia canariensis. Less	303
101.	— arragonensis. Lamck	300
102.	— reptans. $Chr. Sm. \ldots \ldots \ldots \ldots$	302
103.	Senecio appendiculatus. C. H. Sch. Bip., forma 3 ejusd	329
	(Tabula inscripta est Pericallis populifolia. Nob.)	
104.	Doronicum cruentum. C. H. Sch. Bip	338
	(Tabula inscripta est Pericallis cruenta. Nob.)	
105.	Senecio multiflorus. C. H. Sch. Bip	327
	(Tabula inscripta est Pericallis multiflora. Nob.)	
106.	Doronicum papyraceum. C. H. Sch. Bip	340
	(Tabula inscripta est Pericallis papyracea. Nob.)	
107.	Senecio flavus. C. H. Sch. Bip	349
	(Tabula inscripta est Senecio Decaisnei. DC.)	
108.	Senecio coronopifolius. Desf	320
109.	Gnaphalium Webbii. C. H. Sch. Bip	344
	(Tabula inscripta est Helichrysum gossypinum. Nob.)	
110.	Pyrethrum ferulaceum. Webb	282
111.	— ptarmicæflorum. Webb	283
112.	Carduus bæocephalus. Webb	374
443.	— clavulatus. Link	376
114.	Cynara horrida. H. Kew	386
115.	Carlina salicifolia. Cavan. **	346
116.	— xeranthemoides. Linn. fil	348
117.	Atractylis Preauxiana. C. H. Sch. Bip	354
118.	Centaurea canariensis. Brouss	356
119.	Serratula canariensis. C. H. Sch. Bip	374
120.		409
121.		407
	(Tabula inscripta est Schmidtia laciniata. C. H. Sch. Bip.)	
122.	— Webbii. C. H. Sch. Bip	440
123.	Crepis Lowei β canariensis. C. H. Sch. Bip	463
124.	Prenanthes pendula. Webb	422
125.	Sonchus spinosus. DC	428

(496)

TAB.			P_{A}	G ·
126.		Sonchus	arboreus. <i>DC</i>	4
127.			leptocephalus. DC	3
128.		-	radicatus. H. Kew	7
129.			gummifer. Link	8
130.			pinnatus. H. Kew. β palmensis. Webb	4
131.			platylepis. Webb	4
132.			Jacquini. DC	0
133.		-	congestus. Willd	3
134.			abbreviatus. Link	0
134.	В.		acidus. Schoush	5
135.		Andryal	a pinnatifida. H. Kew	8
136.		Sonchus	Webbii. C. H. Sch. Bip	6
136.	В.		Bourgeauii. C. H. Sch. Bip	7

ERRATA ET QUÆ PRÆCIPUE CORRIGENDA.

Pag. 3, pro Tab. 50 B, lege Tab. 50.

Pag. 44, in annotatione, ad lin. 11, pro intuitu, lege intritu.

Pag. 176, pro Tab. 78, lege Tab. 78 B.

Pag. 194, lin. 11, pro Folia, lege Fedia.

Pag. 226, lin. 2, pro Bupleurum, lege Buphthalmum.

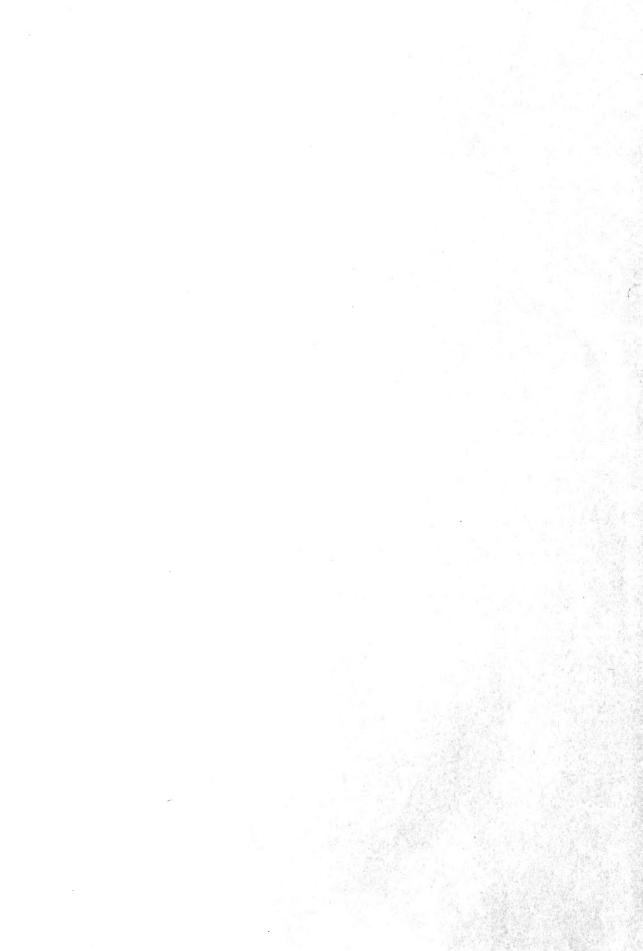
Pag. 293, pro Tab. 88, lege Tab. 98.

Pag. 473, pro Hypochoris, lege Hypochœris.

•	

	•	
보고 하는 1000 보다는 보다는 이 아이들은 아이들은 사람들이 되는 사람들이 되었다. 그는 사람들이 되었다.		

•	

